KOZMİK İLİŞKİLER ÜZERİNE

İKİ CİLTTE
CİLT I

KOZMİK İLİŞKİLER ÜZERİNE

İLE

HENRY HOLT

CİLT I

BOSTON VE NEW YORK
HOUGHTON MIFFLIN ŞİRKETİ
Ctx fifbrr/ittt prtw Æamtaftgt
1914

eOTTMIGWT, 1914, HKMMY BOLT TARAFINDAN

Ptobiithfd N<rvrmb*r /gij

ÖNSÖZ

ELBETTE **hiç kimse bu kitabın başlığında belirtilen konuyu kapsamlı bir şekilde ele almayı aklı başında bir şekilde üstlenemez. Benim yapmaya çalıştığım şey, ruh ile dış evren arasındaki ilişkilerin evriminin bir taslağı ve hâlâ çok az anlaşılacak kadar doğa dışı bir şekilde evrimleşmiş olan tanınmış ilişkilerin bir özetidir.**

En son felsefeyle, yıldız tozunun her bir parçacığında bir bilinç tohumu olduğunu varsaydım, bilinci temastan protoplazmanın geri çekilmesinde belirgin hale geldiğinde tanıdım ve evrimi ilkel yaşam boyunca bugün bildiğimiz ruha kadar takip ettim. Bilinmeyen bir evrenin varlığının bilginin evriminin bir sonucu olduğunu göstermek için bu taslağı özel bir amaçla yaptım. Bu genellikle bir cümlede ifade edildi, ancak sistematik olarak açıklanmadı ve örneklendirilmedi .

a priori belirtilerinin **bu aceleci taslağından sonra , hemen *a posteriori belirtilere* geçtim ve sadece bir nesildir dikkatle incelenmiş olan, telekinetik olarak adlandırılan insan güçleri ile daha iyi bilinen güç biçimleri arasındaki gizemli ilişkileri ve ayrıca telepatik olarak adlandırılan psişik ilişkileri anlattım; bunları bazıları tarafından spiritüel olarak kabul edilenlere kadar takip ettim.**

Bu olguların büyük ilgi çekici olduğu ve bunların incelenmesinin çok büyük önem taşıdığı, zamanımızın ilk düşünürlerinin, aralarında Bay Gladstone ve Profesör James gibi çok çeşitli düşünürlerin de bulunduğu, inancı olmuştur.

Kozmik İlişkilerimizin sınırları üzerindeki bu şeyler en dikkat çekici şekilde Psişik Araştırmalar Derneği tarafından incelenmiştir ve belki de bu kitabı yazmamın en erken nedenleri arasında, mümkün olduğunca sınırlar içinde ve mümkün

olduğunca organik bir biçimde, en çok şeyi sunma arzusu vardı.

v

şimdiye kadar yayımlanan kırk küsur ciltte dağınık bir şekilde bulunan olguların anlatımları ve yorumlarının önemli bir kısmı . Derlemem doğal olarak, arkadaşlarımın ve benim gözlemlerim de dahil olmak üzere benzer kaynaklardan önemli miktarda malzemeyi beraberinde getirdi; ve olguların nedenleri ve sonuçları konusunda kendi tahminlerim ve yorumlarımı da eklemeye cesaret ettim . Her şey bu kadar belirsizken, herhangi bir ciddi öğrencinin tahminlerini ortaya koymasında hiçbir edepsizlik olamaz. Bağlantıda göze çarpan tek edepsizlik, onlar hakkında hiçbir şey bilmeden gerçekleri küçümseyenlerin sıklıkla gösterdiği edepsizliktir.

Sunulan gerçeklerin çoğu çok belirsiz ve tahminler doğal olarak daha da belirsiz. Bu, çeşitli açılardan görüşlerin çok fazla kasıtlı tekrarına yol açtı; o kadar ki, onayını en çok arzuladığım okuyucuların sabrını zorlayacak. Ancak, yazarın kavrayışındaki kusurlardan kaynaklananların muhtemelen tamamı olmasına rağmen, belirli bir amaca yönelik olan birçok başka tekrar olduğunu bilerek, tekrarlara daha iyi katlanacaklarına inanıyorum.

Bazı tutarsızlıklar için daha fazla hoşgörü rica ediyorum. Örneğin, zekamızı kışkırtan en muazzam konularla uğraşırken, bir anda bunların muazzamlığının farkına varırız ve his için alışılmış sembolleri kullanırız ve bir sonraki anda, farklı bir bağlantıda, az önce büyük harfle yazdığı kelime, herhangi bir duygusal içerik olmadan, gerçekçi bir bağlantıda ortaya çıkar ve kalemden herhangi bir diğer kelime kadar vurgusuz bir şekilde kayar. Düştükleri gibi kalmalarına izin veriyorum ve tutarsızlıklarının düzeltmenleri rahatsız ettiği kadar okuyucuyu rahatsız etmeyeceğini umuyorum. O iyi (ve bazen çok kötü) insanlar da heteromatik yazının

özetlerinden çok rahatsız oldular: çünkü onları bulduğum gibi basılmaya bıraktım ve bunlar genellikle retorik ve düzeltmenlik bir yana, kafiye ve mantık kurallarından bile üstündür. Dahası, kurallara bağlı kalmaktan hoşlanmayan insanlar vardır: eğer böyle bir şey olmasaydı, bu kitap mümkün olmazdı - ya da belki de başka bir kitap.

Zaten bağışlanmayı aradığım günahlara ek olarak , belki de tam Emersonvari olmayan, ama ne yazık ki tam Emersonvari olmayan bir özgürlükle kendimi çeliştirdim ; ve belki de yaptığım en kötü şey, ancak birden fazla yazar tarafından, hatta az önce adını andığım kadar büyük bir yazar tarafından bile yapıldığından şüphelendiğim bir şey, iyi niyetle yazılmış, anlamı o kadar belirsiz olan iki veya üç cümleyi ayakta tutmaktır ki, revizyon zamanında, yazarın bile gözünden kaçmıştır. Ancak, farklı koşullar altında, hatta farklı bir kişi tarafından arandığında geri gelebilir.

Paradoksal bir konunun paradoksal bir şekilde ele alınmasının taçlandırılması için, 373-4 ve 395-6 sayfalarında belki de önsözde olması gereken, ancak öncesinde yazılanların çoğunu bilmeden anlaşılamayacak bir konu var.

bilinç olmadan bu kadar özür dilemedim ki , *qui e'affine s'accuse.* Ancak antik kullanımda, bir önsözün "Yazarın Özrü" olması için yeterli bir onay yok mudur ? Ve şüphesiz, bu amansız kitap üretimi günlerinde, her zamankinden daha fazla özür dilemeye ihtiyacı var. Bu belirsiz konularda acı bir şekilde kendine güvenmeden yazabilen adamı kıskanmıyorum veya adamın işine fazla umut bağlamıyorum. Ancak herhangi bir adayın iyi bir kalple yola çıkması için en azından bir iyi neden vardır - ilgi görmese ve hatta küçümseyici bir ilgiyi hak etmese bile, en azından ihtiyaç duyulan işi deniyor: çünkü çağımız bu konulara çok az ilgi gösteriyor, bazı çağlar çok fazla ilgi göstermiş olsa bile.

Birçok arkadaşıma karşı yükümlülüklerim büyüktür - Bay Dorr, Profesör Kellogg ve Profesör Newbold'a karşı bunlar tarif edilemez. İkisinin bazen benimle bütün gece konuşmuş olması sadece belli belirsiz bir işaret. Profesör Kellogg kanıtların bir kısmını, Profesör Newbold ise tamamını okudu. Foster'ın biyografisini yazan Bay Bartlett da öyle. Diğer birkaç arkadaşım da öyle, bazıları neredeyse kanıt okuyucuları kadar gönül rahatlığından fedakarlık etti.

, Profesör Newbold'un elinde bulunan ve kendi kontrolleri altında olan bazı konuların yayınlanmasına izin verdikleri için Psişik Araştırma Derneği'ne de teşekkürlerimi sunmalıyım . Bunlar XXx VI. Bölümde ve ayrıca 859f. sayfadaki Baker davasında verilmiştir .

The Unpopular Review'da **basılmıştır . Aa bu tür gerçekleri kabul etmek alışılmış bir şeydir, kısmen belki de okuyucuları uyarmak için, editör olmam gibi önemsiz bir durum bile burada kabulü engellememelidir.**

HH

FAİBHOLT, BUKUKOTOK, VERMONT.
26 *Eylül 1914.*

İÇİNDEKİLER

KİTAP 1

İLİŞKİLİ BİLGİ
CHxrm

Maa

I. GİRİŞ **.....1**
n. İNSAN EVRİMİNİN TASLAĞI—VÜCUT . **. 13**
III. İNSAN EVRİMİNİN TASLAĞI—RUH . **. 29**
IV. BU UNTVEBSB'NİN EVRİMİ **50**
V. BİLİNEN BİLİNMEYEN VE BİLİNMEYEN. **55**
VI. EVRİMİN ETİK YÖNLERİ . **. 67**

KİTAP II

İLİŞKİSİZ BİLGİ

Vil. GİRİŞ **.....81**

BÖLÜM **I**
TELEKİNEZİ

VIII. MOLAR TELEKİNEZİ **.....91**
IX. MOLAB TELEKİNEZİ ***(Devam)—*** DOWSİNG **123**
X. MOLEKÜLER TELEKİNEZİ **.....142**
XI. AZI DİŞİ TELKPSYOHİO TELEKİNEZİ . . **.167**
XII. MOLEKÜLER TELKPSYOHİO TELEKİNEZİ . **. 181**

BÖLÜM **II**

Xni. OTOKİNEZİ **.....197**

BÖLÜM **III**

XIV. PSİKOKİNEZİ **.....216**

Ix

'PKBX **IV**

TELEPSİKOBİB

CBAPT» **riea**
XV. GİRİŞ **.....218**
XVI. FOSTER VE YAZAR ARASINDAKİ TELEPATİ **.....221**
XVII. İLK TELEPATİK HASSASLAR . **. .228**

XVIII. SON TELEPATİK HASSASİYETLER **. . 240**
XIX. TELEPATİNİN ÖNERİLEN KORELASYONLARI . **276**
XX. KOZMİK RUH **.....294**
XXI. KOZMİK RUH VE BİREYSEL **Ruh 306**
XXII. ZİHİN VE BEYİN TEKRAR **.... 314**
XXIII. FİKİR **.....321**
XXIV. GENEL OLARAK SAHİP OLMA **.... 329**
XXV. HETEROMATİO YAZISINDA SAHİP OLMAK **. 339**
XXVI. DRAMATİK SAHİP OLMA. İLK VAKALAR **. 364**
XXVII. SPR'ye İLİŞKİN ÖN BİLGİLER
OTURUMLAR **.....368**
XXVIII. BAYAN PİPER: YAZARIN DENEYİMİ . **. 380**
XXIX. HODGSON'UN İLK PİPER RAPORU, **1888-91 . 400**
XXX. BAYAN PİPER'IN İNGİLİZCE OTURUMLARI, **1889-90 . 426**
XXXI. HODGSON'UN İKİNCİ PİPER RAPORU, **1892-5—**
GEORGE "PELHAM" **460**
XXXII. HODGSON'UN İKİNCİ PİPER RAPORU ***(Devamı)*** **—** ÇEŞİTLİ OTURUMLAR **. 479**
XXXIII. HODGSON'UN İKİNCİ PİPER RAPORU ***(Devamı)—*** ÇÖZÜLME OTURUMLARI . **. 496**
XXXIV. HODGSON'UN İKİNCİ PİPER RAPORU ***(- Sonuçlandırılmış)—*** HODGSON'UN SONUÇLARI . . **513**
XXXV. PROFESÖR NEWBOLD'UN RAPORU . **. .531**
XXXVI. DAHA İLERİ NEWBOLD NOTLARI . . **. .552**

ŞAPTD		PAO»
XXXVII.	**PROFESÖR HYSLOP'UN RAPORU . . .**	**5**
XXXVIII	MB. PWDİNGTON'UN MBS. HAKKINDAKİ THOMPSON.....	**6**
XXXI	THOMPSON-PİPER-JOSEPH MERMERİ SERİ.....	**6**
X	THOMPSON-MYERS KONTROLÜ . .	**6**
XL	HETEBOMATİO YAZISI: MBS. HOLLAND.	**6**
XLI	HETEBOMATİO YAZISI: MBS. VERBALL .	**6**
XLI	AMERİKA'DA PİPER-HODGSON . .	**6**
XLT	AMERİKA'DA PİPER-HODGSON **(Con-(bu ne).....**	**7**
XL	İNGİLTERE'DE HODGSON KONTROLÜ.	**7**
XLV	ISAAC THOMPSON SERİSİ **.**	**7**
XLVII.	ÇAPRAZ YAZIŞMALAR	**7**
XLVIII	PİPER-MYERS VE KLASİKLER.	**7**
XLI	PİPBR-JHNOT	**7**
X.	OTURUMLARI ...	**8** **5**

KİTAP III

L.	ORTAMIN RÜYALARINDAKİ İLİŞKİLER DİĞER DÜŞLERLE	**8**
LL	BİR ORTAMIN YAPILIŞI ...	**8**
LH.	SAHİP OLMA KONUSUNDA SON	**8**
bir.	SPİRİTİSTİK HİPOTEZİN ARTILARI VE POTESİB.....	**8**
uv	RÜYA HAYATI.....	**8**
A	ÖLÜMDEN KURTULMAYI GÖSTEREN	**9**
LV	SON ÖZET.....	**9**

ÜZERİNE

KİTAP I
İLİŞKİLİ BİLGİ

BÖLÜM I

GİRİİŞ

THEBB, **telsiz telgrafların, atsız arabaların ve melodisiz müziğin çağını kanunsuz yasalar ve kredisiz inançlar çağı yapmak için kelimelerin benzerliğinden daha fazlasıdır. Yeni şeyler eskilerinin yerini aldığında, yeni kavramlar takip etmelidir; ve geçişler sırasında, insanların inançları askıya alınır. Buna göre, Kozmos'un yasalarla yönetildiği, tekdüze, adil ve merhametsiz olduğu nispeten yakın zamandaki farkına varılması , duanın Doğanın düzenini bozmasına neden olduğu tanrıyı tahttan indirmiştir . Böyle bir tanrıyla, böyle bir tanrının ima ettiği çoğu şey gider; ve evrenin arkasındaki güce dair yeni kavramları özümseyinceye kadar, inançların azlığıyla ve bazı açılardan hiç iyi geçinememememizle idare ediyoruz. Örneğin, kanunsuz yasaların ve kredisiz inançların melodisiz müzikle veya ilhamdan ayrılan herhangi bir başka sanatla bağlantısını izlemek zor olmayabilir. Kozmik İlişkilerimize dair eski görüşler ortadan kalktığında, bu koşullar yenilerini haykırır.**

İnsanlığın refahının çoğunu son keşiflere bağlamaya meyilli olduğumuz yaygın bir görüştür, ancak çok doğrudur . Telefonlar ve telsiz telgraflar, yalnızca kelimeler söylenmeye değer bir şey söylüyorsa sözcükleri iletmek için yararlıdır; ve telefonun icadından bu yana, o icattan önceki aynı dönemde söylendiği kadar söylenmeye değer bir şey söylenmemiştir. İnsanın doğa üzerindeki son zamanlarda artan kontrolünün geliştirdiği zenginlik, zenginlik arayışını ruhun arayışının önüne koymuştur: edebiyat, felsefe veya sanatlar, 19. yüzyılın

ortalarında sahip oldukları yer olan ne üretimde ne de takdir etmede yer almışlardır ve bilim, Doğanın ilham verici yasalarının keşfinden giderek daha fazla zenginlik üretimine yönelmiştir. İnsan ile onun dışındaki evren arasındaki ilişki daha mekanik ve daha az duygusal hale gelmiştir. Doğru, şehir sakini Doğa'yı eskisinden daha fazla aramaktadır, ancak bunu ruhu için değil bedeni için yapmaktadır ve Doğa'nın arkasında eskisinden daha az tepki veren bir ruh hissetmektedir. Filozofun coşkuları, heyecanları ve özlemleri, müridinkilerle birlikte yok oldu. Onlarla birlikte şairin ve sanatçının ilhamları da yok oldu. Eğer geri dönerlerse, yeni biçimler altında gelmeleri gerekir: eskileri yıpranmış giysiler gibidir. Yenilerinin ne olabileceğine dair bazı ipuçlarını aramak üzereyiz.

İnsanlar, bildiklerini çevreleyen tarifsiz gizemin her zaman bir şekilde farkına varmışlardır. Vahşinin, bilinen her şeyin ardındaki bilinmeyen Gücü yatıştırmasından, Spencer'ın, yanında bildiğimiz her şeyin hiçliğe doğru küçüldüğü Bilinmez'i öngörmesine kadar, bu gizem pancar duygularımızın çoğunun ve sıklıkla baskın olanlarının kaynağı olmuştur. Uzun dönemler boyunca ve geniş alanlarda, din hem bir ilham hem de bir kontrol olmuştur . Engizisyonun zulmünün ve Thebaid'in çileciliğinin arkasında olmasına rağmen, Yunan heykelciliğinin, Rönesans resminin, İlahi Komedya'nın ve Kayıp Cennet'in şiirinin ve On İkinci Ayin ve Stabat Mater'in müziğinin de arkasındaydı. Belki de daha da fazlası, dinden etkilendiklerinin bilincinde olmasalar da, onu küçümseseler bile, bilinçsizce ilhamlarının çoğunu ona borçlu olan diğer büyük eserlerin yaratıcılarının yaşadığı çağları doldurdu. Bu, çoğu kişi tarafından fark edilmiştir. Geçtiğimiz yüzyılın ilk yarısından sonra hayatta kalan Püriten eğitimini deneyimleyen ve ondan nefret eden birkaç yaşayan adam. Üniversitede kiliseye gitmekten nefret etmiş olabilirler, özellikle kışın gün

doğmadan önce ve Haziran öğleden sonralarının kısaltılmış tatilinde buna mecbur kaldıklarında; öğretilen dogmaların çoğunu ve hatta düşünceden hızla geçen yeni devrimleri göremeyecek kadar aptal olan birçok iyi öğretmeni hor görmüş olabilirler; ancak tüm nefret ve küçümsemeye rağmen, bazıları kısaltılmış tatillerin eğik güneş ışığında söylenen eski ilahilerden gelen heyecanı hala hissediyor ve bu heyecanların, o dönemi büyük müzik ve büyük edebiyat çağı yapan heyecanlara benzediğini fark ediyor - azalan bu çağı nispeten çorak hale getiren büyüklük.

Oysa Rossini, Verdi, Abt, Lechner ve bizim Foster'ımızın, Tennyson ve Emerson'un ilhamları tam da şu anda önümüzde gördüğümüz evrenin aynısından geliyordu; hatta çok daha dar bir evrenden; ama yorumları farklıydı, genel olarak kabul görüyordu ve tüm insanlara ortak olan bir dizi coşkuda vücut buluyordu ve bu nedenle tüm insanlara, hatta zekaları görmezden geldiğinde veya reddettiğinde duyguları onaylayan birkaç kişiye bile iki kat ilham veriyordu.

Kalvinist teoloji, Puritanizm'in ortaya çıkışıyla, Tanrı'yı yaratıklarındaki tüm sevinçleri hoşnutsuz eden bir tiran yapmıştı. Bu, ahlakı kendini bastırmaktan ibaret hale getirdi . Hazırlık okulumun müdürü, bir hekim olarak eğitim almış olmasına rağmen, çocuklarına sıcak havalarda su içmemeleri konusunda öğüt veriyordu: tüm arzularımızın kötülüğe meylettiği inancı o kadar ileri gitti ki; ateşlerdeyken bile suya izin verilmiyordu; ve benim zamanımda Yale'de, öğrenciler sadece karanlık sabahlarda ve kış fırtınalarında şapele gitmeye zorlanmakla kalmıyor, şapelin sıralarını yastıklama teklifi de - yastıkların kadınsılığı teşvik edeceği korkusuyla reddediliyordu. Aynı zamanda, kadınsılık konusundaki tüm tutarlılığa, ama en tutarlı şekilde çileciliğe meydan okuyarak, atletizm teşvik edilmiyordu, kısmen, farkında olunsa da olunmasa da, çünkü zevk veriyordu.

Fakat bu korkunç görüşlere karşı tepki, bu

görüşlerin yatıştırdığı korkunç tanrıyı tahttan indirerek, oradaki tek tanrıyı birçoklarının zihninde tahttan indirerek, tamamen maddi bir evren yarattı; kötü niyetten uzak ama aynı şekilde iyilikten de uzak bir evren; bir Coemoe, doğru, çünkü düzenli ve yasalarla yönetilen, ama duygusal unsurları göz ardı edilmiş ve hatta nedenleri araştırırken güzelliği bile parçalanmış.

Bu kurak görüşler elbette ancak yoğun bir duygusal tepkinin geçmesi sırasında mümkündü. Ruhun Tanrı ile ilişkileri düşünülemeyecek kadar zayıf soyutlamalar haline gelirken, Ruh ile Kozmos'un geri kalanı arasındaki etkileşimler daha belirgin bir şekilde tanındı ve araştırıldı ve bu etkileşimlerin istisnalara rağmen mutluluğun doğal bir sonuç olduğu genel olarak fark edildi: Gerçekten de Kozmos, mutluluk üretmenin bir aygıtı olarak ortaya çıktı ve genel olarak, birçok başarısızlığa rağmen, çok başarılı bir aygıt. En azından bizim köşemizde, Doğa, insanı "toprağın tozundan" yaratmak için, tepkisizden tepkili maddeyi evrimleştirmek ve tepkili maddeden organizmalar inşa etmek için, yalnızca tepkilerin mutluluk üretebileceği açık bir nedenden ötürü, bizim akıllıca fark edebileceğimizden daha uzun süredir çalışıyor.

Tüm mantıklı eylemler mutluluk uğruna yapılır. Başka nedenler de verilmiştir, ancak bunlar incelemeye tabi değildir . Eylem mantıklı olabilir, ancak yine de hatalı olabilir veya hatta kasıtlı olarak aktörün mutluluğuna aykırı olabilir, bu durumda, başkası uğruna kendini feda etmede olduğu gibi, aktörden başka birinin mutluluğu için amaçlanmış olacaktır - hatta Tanrı'nın mutluluğu için bile olabilir, tıpkı Roma tütsüsünde veya kırsal New England melodeon ve korosunun müzikal övgülerinde olduğu gibi Juggernaut kurbanlarında olduğu gibi. Veya eylem başka birinin mutluluğuna aykırı olabilir, bu durumda soygunda olduğu gibi aktörün mutluluğu için; veya bir üçüncü kişinin, bir arkadaşın düşmanını ortadan kaldırmada olduğu gibi; veya yine Tanrı'nın, onu inkar edenleri

zulmetmede olduğu gibi.

Ya da, bir kez daha, eylem, eylemcinin anlık mutluluğuna karşı olabilir, ama en azından varsayılan nihai mutluluğu için, ruhun hatırına çilecilikte olduğu gibi; ya da bir başkasının anlık mutluluğuna karşı olabilir, ama varsayılan nihai mutluluğu için, dinsel zulümde olduğu gibi. Ama eylemin amacı hangi karmaşıklıklarda gizlenirse gizlensin , eğer aklı başındaysa, nihai olarak bir yerlerde birinin mutluluğu için tasarlanmıştır. Karşıt teoriler sürdürülmüştür , ama bunların hem mantıkta hem de pratikte yanıltıcı olduğu gösterilmiştir.

Mutluluğun, görebildiğimiz kadarıyla, ruh veya evrenin varoluşu için bilinen tek gerekçe olduğu önermesi, muhtemelen felsefedeki diğer tüm önermelerden daha fazla saldırının hedefi olmuştur. Ancak muhalefet, eleştirmenlerin kendileri için yaptıkları mutluluk teriminin düşük tanımlarına karşı olmuştur. Ancak bu önerme, Tanrı'nın hem ruhu hem de evreni kendisini eğlendirmek için yarattığı yönündeki önerileriyle bile desteklenmektedir; gözlerinin insan kurbanlarıyla, damağının etleriyle; kulaklarının melodeonlarla, burnunun tütsülerle gıdıklanması için; bu, öneriyi yapanların bazılarının benimsediği İlahi mutluluk fikirlerinden biriydi. •

Mutluluk, kötü zevkin, kibrin, şehvetin tatmini anlamına geliyorsa veya sadece eğlence anlamına geliyorsa, önerme yerindedir. Fakat mutluluk nerede daha büyüktür - kötü zevkte mi, iyi zevkte mi; kibirde mi, tevazuda mı; aşırılıkta mı, ölçülülükte mi; bencillikte mi, cömertlikte mi; tembellikte mi, etkinlikte mi? Eğer mutluluk en etkili şekilde, en iyi verimliliği için gerekli olan eğlenceyle rahatlatılan ve en büyük toplam mutluluğa yönlendirilen iyi işte aranıyorsa - bireyin mutluluğunu yalnızca bunun bir bileşeni olarak görüyorsa; güzel evrene ve ondan ürettiğimiz sanatlara olan sevgide; güzel bedenlere, güzel ruhlara ve güzel ahlaki yasaya olan sevgide; ve tüm bunların ardındaki apaçık Güç ve İyiliğe karşı minnettar, umutlu, evlatça,

içten bir saygıda - eğer mutluluk esas olarak bu şeylerden geliyorsa, üretiminin bildiğimiz tüm meşru faaliyetlerin ana sonucu ve en iyi sonucu olmadığını kim söyleyebilir? Ve yine de bu sadece bir görev yan ürünüdür.

Bu görüşle -kozmik ilişkilerin normalde mutluluk ürettiği görüşüyle- evrenin kontrolünde antropomorfik isteklerin yerine yasanın geçirilmesinin ahlakı ortadan kaldırmadığı; ve ırkımızın kolunda ölümsüzlük umutlarının esas olarak dayandığı tanıklığın itibarsızlaştırılmasının, umutlar için tüm temelleri yok etmediği, özellikle de eski araştırmacıların boşuna başvurduğu birçok araştırmacının şüpheciliğini bile alt eden yeni temeller ortaya çıkmaya başladığında, bunun gerçekleşmediği anlaşıldı.

Bu yeni zihinsel tutumlar çok fazla tartışmanın sonucuydu , ancak hâlâ o kadar yeni ki tartışma henüz gereksiz hale gelmiş olamaz ve herhangi bir ciddi yazar fark edilmeye değer bazı yönleri sunmayı umabilir. Bu umutla
Kozmik İlişkilerimiz hakkında bir kez daha düşünmeye cesaret ediyorum; bu, şu anki bilgimizin bile hiçbir şekilde kapsamlı olmadığı, sadece bazı belirgin özelliklerinin ele alındığı bir konu.

"Kozmik İlişkilerimiz" Ruh ve Evren arasındaki etkileşimler için kısa bir terimdir. Bu etkileşimlerin başarılı olması için -ki bu da mutluluk üretmeleri anlamına gelir- bir taraftaki eylemlerin elbette diğer taraftaki eylemlerle uyumlu olması gerekir. Her iki tarafta da iradelerimiz tarafından kontrol edilmeyen eylemler vardır -bir tarafta kendi düşüncelerimizin ve duygularımızın çoğu; diğer tarafta ise Doğanın süreçlerinin çoğu. Ancak kontrol etmediğimiz eylemlerin birbirleriyle tutarlı olduğunu her zaman gördük -doğanın yasalarıyla uyumlu, dediğimiz gibi; ve kontrol ettiğimiz eylemler de böyle bir uyum içinde olduğunda, kontrol etmediğimiz eylemler her

zaman bizimle işbirliği yapar ve başarımızı garanti eder; eylemlerimiz uyumlu olmadığında, diğer eylemler bize karşı çıkar ve başarısızlığımızı garanti eder. Uyumluluk, ahlak dediğimiz şeydir.

Bazı tepkimelere çok aşinayız, bazılarını belirsiz bir şekilde biliyoruz, bazılarını sadece tahmin ediyoruz ve büyük çoğunluğunu tahmin bile etmiyoruz. Zihinsel ve fiziksel refahımızın bağlı olduğu vücudumuzdaki değişiklikler bizim için çok eksik biliniyor ve birçoğunu hiç bilmiyoruz. Aynısı çevremizdeki koşullar için de geçerlidir. Sağlığımızın ve servetimizin büyük ölçüde bağlı olduğu günlük ve mevsimsel sıcaklık ve nem değişikliklerini henüz mükemmel bir şekilde öngörebiliriz ; ve etrafımızda canlılığımızı ve ruhumuzu önemli ölçüde etkileyen manyetik ve elektriksel gerilim değişiklikleri olduğunu ancak belli belirsiz tahmin edebiliriz ve bunları ancak yavaş ve belirsiz bir şekilde fark ederiz ve tahmin edemeyiz, kontrol etmekten çok uzaktır. Ancak, daha önce de ima edildiği gibi, evrenin apaçık tutarlılığı öyledir ki, bildiklerimizle ilgili doğru davranış ilkelerini çıkarırsak, bilmediklerimizle ilgili olarak kendimizi akıllıca davranacağımıza inanmak için her türlü neden vardır. Akıllı insanların büyük çoğunluğu bu prensibi, yaşadığımız hayatın ötesinde bir hayat varsa, bu hayatın tam olarak kullanılmasının o hayat için en iyi olası hazırlık olduğuna inanacak kadar ileri götürmüştür. Ancak bazı münzeviler,

Bölüm I] *Felsefe ve Davranış. Ruh ve Evren 1* Bu birinin, o kişi hakkında besledikleri belirli fantezilere tabi kılınmasını savunmuşlardır.

Bu tür aşırılıklara karşı korunmak için, mutluluk üreten Kozmos'un genel yasalarını bilmek iyidir: çünkü bunlar daha az genel bilginin doğru kullanımlarını gösterir. Geleneksel olarak Felsefe adı altında benimsenen genel yasalara Yaşam Rehberi teriminin uygulanmasının nedeni budur - ve özel sanatların ustalarının her zaman felsefe ustalarından öğrenmesinin ve felsefenin yaygın hatalarının din , devlet yönetimi, ekonomi, kriminoloji, fizik bilimi ve icatta felaketli hatalara yol açmasının nedeni budur - heterojen halkları homojen oy hakkı ile yönetmeye çalışmaktan ve tembelliği teşvik ederek iyileştirmeye çalışmaktan astrolojiye ve sürekli harekete kadar.

Herhangi bir tedavi, ne kadar mütevazı olursa olsun, en geniş genellemelerin , bildiğimiz her şeyin ana hatlarına burada ve orada dokunması gerektiği gibi, bir tür tutarlı bütün oluşturmak için çoğu okuyucunun zaten aşina olduğu birçok şeyi içermelidir. Ancak bu, neredeyse tüm açıklamaların bir zaafıdır: genellikle ulaşılmayı umulabilecek hedef, eski gerçekleri yeni ışıklar altında sunmaktır.

Bizim çalışmamız da diğerleri gibi bir konu sınıflandırmasına ve terminolojiye ihtiyaç duymaktadır ve bizim sınıflandırmamız da diğerleri gibi bir miktar keyfi olmaktan, bazı sınır çizgilerinde örtüşmelerden kaçınamamaktadır.

Daha önce ima edildiği gibi, Kozmos'u ruhtan ve onun dışındaki evrenden oluşan bir şey olarak ele alacağız . Yine de bazı bilge insanlar böyle bir ikiliği reddederler - bir kısmı zihnin dışında hiçbir şey olmadığını ilan ederken, diğerleri zihnin yalnızca maddenin bir işlevi olduğunu ilan eder. Çok iyi, bunu daha sonra ele alacağız; şu anda, birinci sınıf kişiler için, zihnin içeriklerini kendisinin dışındaymış gibi yansıtmadığı ve

yaptığı şeylere ayıralım; ve ikinci sınıf kişiler için, maddenin işlevlerini sinir sisteminde gerçekleşenler ve onun dışında gerçekleşenler olarak ayıralım. Daha önce söylendiği gibi, hiçbir sınıflandırma hatasız değildir, ancak bunlardan herhangi biri işe yarayacaktır ve üçü de herhangi birinin terimlerinin diğerlerine uygulanmasına izin verecek kadar neredeyse aynıdır - en azından amaçlarımız için yeterince yakından. Her durumdaki terimler eski moda öznel ve nesnel sözcükleri tarafından iyi bir şekilde kapsanabilir .

Bu, sıklıkla karşımıza çıkacak bir şeyin ilk örneğidir - ve okuyucunun muhtemelen zaten fazlasıyla aşina olduğu bir şey - Doğa'da sınır çizgilerinin yokluğu ve bunları çalışma amaçları için varsaymanın sık sık gerekliliği. Beden ve ruh için olduğu gibi, hayvan ve bitki, kimyasal ve fiziksel ve diğer kategori çiftleri için de aynı şey geçerlidir. Herhangi bir çiftin altındaki öğelerin çoğu için şunu söyleyebiliriz: Bu, çiftlerden birinin altına girer ve bu da diğerinin altına girer; ancak yerleştirmeyi o kadar zor bulduğumuz bazıları vardır ki, şunu söylemeye meyilliyiz: Bu, her ikisinin altına girer. Bugün bile en basit organizmalardan bazıları hem zoolojik hem de botanik ders kitaplarında yer almaktadır.

Ruh ve Evren terimlerimizi kullanarak, bedeni ruhun dışına yerleştiririz. Fakat ruhun içinde, benim bedenim, benim hislerim, benim düşüncelerim, benim hislerim, benim ruhum diyen bir Şey'i tanırız. Bu şeyi sadece bu tür açıklamalar yapan ve bu tür mülkiyetleri talep eden bir şey olarak biliriz; fakat en azından ona bir isim veririz - Bilinç. Fakat ona bile, benim bilincim deriz. Ona bu adı veren nedir? Başka bir bilinç mi? Eğer öyleyse, o da "benim" olmalı ve bu *sonsuza kadar böyle devam eder. Dolayısıyla bilinç, diğer her şey gibi, nihayetinde bizim yeteneklerimizin ötesinde bir gizemdir. Fakat onu* , psikologların kavgaları *temposunda Ruh adını verdiğimiz* kavram altında, hisler, düşünceler ve hisler kütlesine dahil ederiz .

Ruhun dışında da başka ruhlar vardır ki, bunları ona göre Ruh'a değil, Evren'e dahil etmeliyiz: çünkü mutluluk esas olarak bir ruh ile diğer ruhlar

arasındaki etkileşimler tarafından üretildiğinden, nesnel ruhu evrene dahil etmediğimiz takdirde, ruh ile evren arasındaki etkileşimlerin mutluluğun nedeni olduğu temel önermemiz için yalnızca acınası bir temel olurdu.

Bu önermeye itiraz edilebilir (''İtiraz edilebilir''in asla geçerli olmadığı bir önermeyi yapmak ne kadar da zordur!) ruhun mutluluğu kendi işlevlerinden , kendi süreçlerini incelemekten, anılarını ve hayallerini tefekkür etmekten ve yorumlarını, teorilerini ve şemalarını inşa etmekten aldığı söylenebilir. Doğru, ancak bunların hepsinin *kökeni* Ruh ve Evren arasındaki tepkimelerden kaynaklanıyor gibi görünüyor.

Evreni, birincisi, bizim bildiğimiz kısımdan; ikincisi, kısmen bilinen veya bilinenle bilinmeyen arasındaki sınırda olan kısımdan; üçüncüsü, muhtemelen ölçülemeyecek kadar en büyük olan bilinmeyen kısımdan oluşmuş olarak kabul edeceğiz. Bu sınıflandırma da, diğerleri gibi, sınır çizgisinde çok belirsizdir ; o kadar belirsizdir ki, bir bakış açısından birinci kısmın ikincisiyle aynı olduğunu kabul ederek başlamamız gerekir; ancak başka bir bakış açısı bulacağız.

Bilinen evrenden ne anlamalıyız? Bu aslında bir fenomenler dizisidir. Yakın zamana kadar, yalnızca nesnel evrendeki titreşimler, sinir maddesi dahil, aracılığıyla algılayabildiğimize, düşünebildiğimize ve hissedebildiğimize inanılıyordu ve hala genel olarak inanılıyor ve bu inancı, onu tamamlamaya işaret edebilecek nedenlere ulaşana kadar geçici olarak sürdürebiliriz. İnancı tamamlamak, bu nesilde , en önemli işlevlerimizden biri gibi görünüyor.

Bilgi, yukarıda adı geçen titreşimlerdeki tekdüzeliklerin ve farklılıkların tanınmasıdır ve gerçek bilgi, ancak yeni titreşimlerdeki tekdüzelikleri ve farklılıkları kehanet edebildiği ölçüdedir.

Bu şekilde kehanet etme yeteneği elbette - deneyimin tekdüzeliğine ve genişliğine bağlıdır. Kesinlik, bunlar değiştikçe ve nihai bir deneyim olmadığı için değişir - tıpkı güneşin yarın sabah

doğmaması gibi; gelecek kış *sıcak , gelecek yaz soğuk olabilir* ; her şey ve her şey her zaman olduğundan farklı *olabilir* ; elbette mutlak bir kesinlik yoktur. Veya buna başka bir açıdan bakıldığında: eğer kesinlik, olası hiçbir şüpheye açık olmayan bir gösteri anlamına geliyorsa, mutlak kesinlik insan zihni için imkansızdır: çünkü, sık sık söylendiği gibi, mutlak kesinlik sonsuz kanıta ihtiyaç duyacaktır ve bunların birikimi sonsuz zaman gerektirecektir. Bu arada, "mutlak" ve "sonsuz", yalnızca cehaletin itirafları olan kelimelerdir ve bu nedenle "mutlak kesinlik" yalnızca ulaşılamaz değil, aynı zamanda düşünülemezdir; ve tüm bunlar üzerine, bazı hasta zihinler büyük bir karmaşa yaratmışlardır.

Ancak bu, bu tür düşüncelerden çok uzak , karamsarların insan bilgisi kesin olmadığı için işe yaramaz olduğu çıkarımına göre. Çoğu durumda pratik kesinliğin, mutlak kesinliğin olabileceği kadar güvenilir olduğunu bulduk; ve belirsiz bilgimiz yalnızca sahip olduğumuz en iyi bilgi değil, aynı zamanda yeterince iyi. Yarın sabah güneşin doğacağına ve her şeyin, bütünlükleri düzelmediği sürece, olduğu gibi gideceğine dair kesinlik derecemiz, tüm insan çabalarına bir rehber ve tüm insan mutluluğuna bir temel olmuştur. Hatalardan kaynaklanan felaketler çok ve ciddi olsa da, karamsarlığa kapılmayan aklı başında insanlar için hayatın genel olarak değerli olmasını engellemeye yetmemiştir - eğer aklı başında insanlar varsa. İnsanlar için mümkün olan tek kesinliğin yeterli olmadığı kişiler vardır. Ancak, onların sorunu zihinsel gıdalarıyla değil, zihinsel sindirimleriyle ilgilidir. Filozofun değil, bir akılcının yardımına ihtiyaçları vardır.

İnsan, yeteneklerimizin ve Kozmos hakkındaki bilgimizin evriminin, şu ana kadarki aşamalarda, her ikisinin de evriminin devam edeceğini gösterdiği ve bu nedenle sadece bildiğimiz evrenin dışında, astronomik ve mikroskobik bir evren değil, aynı zamanda kısmen bildiğimiz evrenin içinde bilinmeyen bir evren olması gerektiği ve bunun zihin için olduğu kadar madde için de geçerli olduğu yönündeki genel bir ifadeyle sık sık karşılaşır. Ancak bu soyut ifadeyi

daha gerçekleştirilebilir kılma girişimini hiç görmedim ; daha çok, görünür ve elle tutulur şeyler hakkındaki verimli bilgimize benzer şekilde, evrenimizi ilkel atalarımızın evreniyle karşılaştıran bir evrim taslağı ve bu karşılaştırmadan, bizim bildiğimizden sonsuz derecede daha büyük ve muhtemelen torunlarımız tarafından ve muhtemelen başka bir varlık düzleminde kendimiz tarafından tadını çıkarılacak olan daha geniş kapasiteler ve bizim bilmediğimiz daha geniş evren hakkında meşru çıkarımlar çıkararak.

Zihin ve maddenin o bilinmeyen evreninin gizemleri, ilkel vahşiler ve en ileri aziz ve mistikler tarafından her zaman hayranlıkla düşünülmüştür ve bu hayranlık, çoğu dini duygunun ebeveyni olmuştur. Ancak, günlük deneyimimizin evrenindeki gelişmeler, geçen yüzyıl boyunca her zamankinden çok daha büyük olmuştur - Doğanın güçleri üzerindeki kontrolümüzü ve onunla birlikte zenginliğimizi o kadar artırmıştır ki , belki de hiç, kesinlikle Borne'un lüks günlerinden beri, insanların düşünceleri büyük dini çağları belirleyen gizemlerden ve duygulardan bu kadar uzaklaştırılmamıştır. O çağlar aşırılıklara sahipti, ancak bizimki tam tersi uçtadır *ve ne yazık* ki çıkarlarının bir kısmının Lombard Street ve Wall Street'ten, Savoy ve Waldorf-Astoria'dan bile kaldırılması gerekmektedir.

Bilgimizin ötesindeki evrenin büyük bir bilinci olmadan, çok az insan, varsa, büyük işler başarmıştır. Bilinç, karanlık ve zalim batıl inançlarla karışmış olabilir, ancak bunlara rağmen etkili olmuştur. Zavallı Napolyon'da bile vardı ve eğer yaşı bizimki gibi ona sadece cimri bir kaynak sağlayacak kadar büyük olmasaydı, olduğu kadar acınası bir başarısızlık olmayabilirdi.

Kendime verdiğim görev, ilk olarak (I. Kitapta) soyut ifadelerden daha fazla, bilgimizin ötesindeki evrenin varlığına dair canlı bir bilinci etkileyebilecek bir evrim taslağı hazırlamaya çalışmaktır. Böyle bir taslak için gerçekler henüz yetersizdir ve azımsanmayacak bir tahminle bir

araya getirilmelidir. Dahası, bunlar büyük ölçüde ilkel ve ilgi çekici olmayan şeylerle ilgilidir ve taslağımın, özellikle nesnesiyle ilişkisinin çok belirgin olamayacağı ilk aşamalarda sıkıcı olacağından korkuyorum. Dahası, büyük ölçüde bilginin sıradanlıklarıyla ilgilenmesi gerektiğinden, onları tamamlandığında muhtemelen dikkatinizi çekebilecek bir gösteri zincirinin halkaları olarak görmenizi sürekli olarak sağlayacak kadar şanslı olmazsam sabırsızlanabilirsiniz.

Sıkıldığınızı hissettiğiniz anda, ki korkarım ki sıkılacaksınız, V. Bölüme dönmeniz yine de değerli olabilir. Orada, ihanete uğramış olabileceğim bazı "güzel yazıları" atladıktan sonra, bu ve orası arasındaki her şeyin özünü bulacaksınız ; ve VIII. Bölümde , sizi "dikleştirip farkına varmaya" zorlamak için benim herhangi bir gücüme bağlı olması gerekmeyen bazı şeylerin başlangıcını bulacaksınız .

Bilinmeyene ilgi uyandırmak için elimden geleni yaptıktan sonra (II. Kitapta) son zamanlarda Bilinmeyenden düzensiz bir şekilde ortaya çıkan ve her ne kadar her zaman insanın hem zihin hem de madde Evreniyle tepkilerinin az çok bir parçası gibi görünseler de, çok küçük bir parçası oldukları için, en yüksek öneme sahip soruları gündeme getirmelerine rağmen, yeterince açıklanmamışlar -yani doğrulanmış ve kullanılabilir bilgi yığınıyla pek az ilişkilendirilmişlerdir- bir dizi olguyu anlatmaya devam edeceğim.

Bu arada ve özellikle sonuç olarak (III. Kitapta), bu ilgisiz olguların olası ilişkileri ve sonuçları ile bunların ortaya koydukları sorulara sundukları yanıtlar konusunda önde gelen tahminleri ve kendi tahminlerimden bazılarını sunacağım.

Son iki kitabın, okuyucunun sabrını ilki kadar zorlayacağını ummuyorum.

Şimdi, bilgimizin ötesinde bir evrenin varlığını göstermesi bakımından, evrimin tehdit altındaki taslağına geçiyoruz.

BÖLÜM H

İNSAN EVRİMİNİN TASLAĞI

Vücut

FİBWT **. Bu aygıt evrimleştikçe, onun varsayılan daha ileri evrimi, işlevlerinin daha ileri bir evrimini içerir, bu da Ruh ve Evren arasındaki tepkilerin artması anlamına gelir; ve bu da mutluluğun artması anlamına gelir. Başlangıçta, aygıtın evriminin incelenmesi çok aşina bir zeminde ilerliyormuş gibi görünebilir, ancak çok aşina olmadığımız ve ana amacımıza yardımcı olan bazı çıkarımlar içerecektir. Ayrıca daha sonra daha spesifik bir çalışmaya da yardımcı olacaktır. Dahası, genel olarak, muhtemelen her zaman, şeyleri ve onların ilişkilerini incelemenin en iyi yolu, onların evrimiyle başlamaktır.**

Evrim bilgimizden önce başladı, ancak şu anda incelemek isteyebileceğimiz herhangi bir şeye çok benzeyen şeylerde devam ediyor, bu yüzden etrafımızda gerçekleşen benzer evrimler aracılığıyla genellikle o şeyin evrimi hakkında adil bir fikir edinebiliyoruz. Örneğin, diğer güneşlerden ve sistemlerden aldığımız ipuçlarından ve bildiğimiz mekanik yasaların etkisinden, güneş sistemimizin evriminin bir tarihini yaptık; ve hiç kimse bu evrimi görmemiş olsa da, bizim tarihimiz muhtemelen tanıkların raporlarından yapıldığını iddia eden birçok insan olayı tarihinden daha güvenilirdir. Benzer şekilde bitkilerin, hayvanların ve zekanın evrimi hakkında da: Şu anda yanımızda ilkel protoplazma ve birçok ilkel organizma var ve bunları izleyerek, kendi atalarının evrimini tekrarlayan tohumlar ve embriyolar, zirvesinde olduğumuz geçmiş biyolojik evrim hakkında çok şey öğrendik

Bildiğimiz gibi (daha önce açıklanan "bilmek" anlamında), insan vücudunun evrimi, eğer

herhangi bir yerde, ölçülemeyecek kadar eski bir zaman önce, bir protoplazma hücresinde bir başlangıcın olduğunu varsaymak istiyoruz.

Bildiğimiz en ilkel bireysel yaratık amiptir. Protoplazmanın çekirdekli bir hücresinden biraz daha fazlasıdır ve yine de tuhaf şeyler yapar. Ama önce bunun arkasında inorganik doğayla bir bağlantı olup olmadığına bakalım: çünkü inorganik nesneler de tuhaf şeyler yapar.

Profesör Holmes şöyle diyor *(Hayvan Zekasının Evrimi,* s. 67):

"Amœba'nın hareketlerini, yüzey gerilimindeki değişikliklere tabi tutulan yağ damlaları veya diğer sıvılarla taklit etmenin çeşitli yolları vardır. Seyreltik nitrik aside bir damla cıva ve yakınına bir parça potasyum bikromat yerleştirilirse, cıva damlası bikromat'a doğru şişecek ve onu çevreleyebilir. Bikromat, cıvaya karşı yayılırken temas bölgesinde yüzey geriliminin azalmasına neden olur. Yüzey filminin geri kalanının daha güçlü büzülmesi, cıvanın en zayıf noktadan dışarı çıkmasına neden olur ve Amœba'nın psödopoduna [sahte ayak] benzeyen bir dışarı itme üretir. Yüzey gerilimindeki değişikliklerin, inorganik sıvılarda olduğu gibi Amœba ve diğer Rizopodların hareketlerini büyük ölçüde açıkladığı ileri sürülmüştür . İki vakadaki olgular arasında kesinlikle çarpıcı bir benzerlik vardır, ancak Jennings'in çalışmaları, olguların açıklamasının o kadar basit olmadığını göstermiştir."

Başka bir yerde Profesör Holmes bize bir damla suyun ince bir cam parçasını yutacağını ve bir damla kloroformun da, eğer parça şellakla kaplıysa, şellak çözülüp damlanın bir parçası haline geldikten sonra onu dışarı atacağını söyler. Bir çekirdeği olan bir protoplazma damlası, ki biz buna amip diyoruz, etrafından dolaşmayı başarabildiği hemen hemen her şeyi yutar ve koşullar izin verdiği ölçüde, kloroform damlasının şellakla muamele ettiği gibi, onu muamele ettikten sonra , kloroformun camı muamele ettiği gibi, kalanları dışarı atar.

Bu tür gerçekler karşısında, bir yandan "fiziksel

ve kimyasal süreçler" arasında keyfi bir çizgi çekme arzusunun, diğer yandan "fizik üstü etkenlik... yaşamsal ilke veya bir tür entelekya" arasında, basitçe eski teolojik önyargı olup olmadığını ve organik ve inorganik kavramlarının aynı şeyin basitçe iki yönü olup olmadığını sormak neredeyse cazip geliyor.

Yukarıda anlatılan üç performansta hayatın nerede başladığını belirlemek, bu egzersize meraklı olanlar için tartışma malzemesi sağlayacaktır. Belki de soru, sizin ve benim protoplazma damlalarından geldiğimizin oldukça yakın bir şekilde kanıtlanabileceği ve şimdiye kadar hiç kimsenin su damlalarından veya hatta cıva veya kloroform veya yağ damlalarından geldiğimizin neredeyse aynı yakınlıkta kanıtlanamayacağı gerçeğiyle çözülebilir, ancak kloroform karmaşık bir maddedir ve yağ organik maddedir.

Aşağıdaki ifadeler için başlıca kaynağım Profesör Holmes'dur (op. *cit.) :*

Amip ve diğer düşük formların materyalinde, yaşadıkları suya yerleştirilen çeşitli kimyasal reaktifler, formda değişikliklere yol açan tepkimeleri uyandırır, bazen organizmanın hareket etmesini sağlayacak kadar ve onu reaktife doğru veya ondan uzağa götürür. Bu nedenle, daha basit yaratıklarda kimyasal tepkime ile hayvan hareketi ve hatta biraz daha yüksek yaratıklarda amaçlı hareket arasında çizgi çekmek zor, hatta imkansızdır.

Yani yerçekiminin etkileriyle - bu yaratıkların bazıları haznenin dibine, diğerleri ise tepesine doğru yol alır. Kimyasal reaksiyonlar, özellikle oksijen miktarındaki değişimler, bu hareketleri üretmede yerçekimiyle birleşir.

Işık da bir etkendir; ve spektrum suya atıldığında, bazı yaratıkların kırmızı uca doğru belirgin bir kümelenmesi olmuştur. Genellikle kümeler koşullara yanıt olarak oluşur - örneğin bir reaktifin düşmesi etrafında, bazen yıkımlarına, ancak iyileşmelerine bağlı olarak Bir elektrik akımı bir amip kütlesinden geçirilirse,

kendisini veya bir kısmını katoda doğru hareket ettirecektir. Hepsi gidebilir veya akım çok güçlüyse, anot yakınındaki nokta büzülebilir ve parçalanabilir.

Paramecialar, solucanlar ve yumuşakçalar genellikle elektriğe negatif tepki verirken, kabuklular ise pozitif tepki verirler.

Amip yığınları, kendilerine uygun nesnelere doğru uzarlar - yalancı ayak dışarı atarlar - ve kendilerine bağlanırlar. Bir uzvunu kaybettiğinde yenisini geliştiren yengeci kıskanırız, ancak yengeç, uzuvlarını ihtiyaç duyduğu şekilde yapan amipleri kıskanabilir - tepkilerinin onu gönderdiği yöne bir yalancı ayak çıkarır ve geri kalanını yalancı ayak içine akıtır. Sonra bunu tekrar yapar ve böylece seyahat eder.

Amipler ayrıca (kendilerini mi yaparlar?) üstleri ağırlaşır ve yuvarlanır ve önemli bir mesafe kat edene kadar bunu sürdürürler. Bir derece daha yüksek yaratıklar, benzer şekilde kullandıkları ve hareketlerini düzenledikleri az ya da çok kalıcı sillere sahiptir. Bir derece daha ilerisinde, bu siller bir yüzme aygıtı haline gelir - daha sonraki evrimde, ahtapotun dokunaçları; ya da yaratıklar, siller veya dokunaçlar yerine, denizanasınınkine benzer bir perde geliştirebilirler

Protoplazma hücresinin bir anlamda iç organizasyonu yoktur : tüm besinini ve duyumlarını (eğer varsa) yüzeyinden alır - dışarıdan. Ancak onun soyundan gelenler keseciklere veya tüplere dönüşme eğilimindedir ve kesenin veya tüpün açıklığından akan su içeride biraz besin ve duyum sağlar. Bu farklılaşma kısa sürede belirginleşir, besin giderek daha fazla içeriden alınır ve ana tüpü oluşturan materyal boyunca evrimleşen küçük tüpler sistemi aracılığıyla dağıtılır .

orijinal ain ile aynı zamanda dünyaya gelir .

Zamanla tüpün alt ucu çeşitli bağırsak türlerine dönüşür ve apandisit moda bir olasılık haline gelir. Üst ucu bir ağza dönüşür ve ağız insan olduğunda, sadece dudakları ve dişleri

güzelleşmekle kalmaz, aynı zamanda yemek yemek de güzel bir sanat haline gelir ve iyi yönetilen bir yemek masası büyük bir eğitim ve politik etki haline gelir.

Kanı dolaştırmak için yardımcı aygıt ayrıca bir pompalama motoruna ve girişlerden oluşan sisteme - atardamarlara ve çıkışlardan biri olan damarlara dönüşür; besleyici madde gücüyle ayrıldıktan sonra kalan atıklar için. Bu atık, periyodik olarak boşaltıldığı rezervuarlara bırakılır . Yapıldığı gibi sürekli olarak boşaltılsaydı, yaşamın tüm incelikleri ve insanların birbirlerine olan mevcut çekimleri var olmazdı. Dolaşım ve boşaltım sistemi ayrıca, kırmızı dudaklar, pembe yanaklar ve duygu kızarıklıkları ve Kleopatra'nın "en mavi damarı" sağlayarak sethetic için de payına düşeni yapar .

Bu arada gaz halindeki yiyecek ve atıklar için paralel bir tüp ortaya çıkar. Ağza açılır ve aşağıda akciğerlere doğru dallanır ve diğer tüpler gibi zamanla zekaya ve güzelliğe katkıda bulunur: çünkü Patti ve Caruso'nun sesleri için aparatı içerir ve bunun bir uzantısı Pascal'ın dünyanın talihini dayandırdığı aynı Kleopatra'nın burnu tarafından örtülmüştür.

Bütün bunlara doğru giderken, orijinal tüpü çevreleyen vücudun parçaları, kısmen önceden tahmin edildiği gibi , denizanasının perdesine, denizyıldızının ışınsal çıkıntılarına, ahtapotun duyargalarına, omurgalı balığın yüzgeçlerine ve kuyruğuna, amfibi kertenkelenin küreklerine, kuşun kanatlarına ve bacaklarına, dört ayaklının bacaklarına; ve nihayet Apollon ve Venüs'ün kol ve bacaklarının modellendiği kollara ve bacaklara farklılaşmıştır.

Tüm bu aparat parçalarının (dikkat gerektiğini bildiren ağrılar dahil) aldığı duyumları almak ve bunların sonucunda oluşan aktiviteleri yönlendirmek için, vücutta kademeli olarak bir sinir sistemi gelişir. Bu sistem, duyumlarını dış evrenden aldığı yüzeyden başlar.

Çok ilkel bir sinir sistemi, yüzeye yakın bir

afferent sinir olup, bir gangliona duyum getirir ve gangliondan yüzeye yakın bir tür kasılabilir dokuya giden bir efferent sinirdir. Bazı ilkel hayvanların yüzeyleri bu tür ilkel sistemlerle kaplıdır; ayırt edilebilen en erken sistemler, kasılmalar üretmenin yanı sıra, bir şekilde yüzey beslenmesini ve zamanla sıcaklığı etkiler .

Fakat zamanla bu ilkel sistemler daha yüksek sistemlere entegre olurlar; iki ganglion bir sinirle veya her biri üçüncü bir ganglionla bağlantılı olabilir ve üçüncü ganglionun müdahalesiyle birinci gangliona giden afferent sinir, ikinci gangliondan gelen efferent sinir aracılığıyla bir tepkiyi tetikleyebilir: böylece yüzeydeki bir noktanın kaşındığı mesajı, gangliondan noktaya kasılması yönünde gelen basit bir mesajla değil, farklı bir gangliondan gagaya, pençeye veya ele kaşıması yönünde gelen bir mesajla telafi edilir.

Dahası, her biri üç gangliondan oluşan bu sistemlerden ikisi, her üçüncü ganglion aracılığıyla yedinciye bağlanabilir. Ve bu yedili sistemde, altısından herhangi birinden bir rapor getiren bir afferent, yedinci yoluyla, altısından herhangi birinden veya belki hepsinden bir afferent başlatabilir. Birinden bir çizik, bir diğerinden bir çığlık, bir diğerinden pirelerin inatçılığı üzerine bir yansıma vb. olabilir.

Yedi gangliondan oluşan bu iki set, on beşinci ganglionla bağlantı kurarak on beşlik bir sete dahil edilebilir ve o zaman muhtemelen sadece pirelerin inatçılığı hakkında değil, aynı zamanda - pirelerin var olabileceği bir evren veya hatta onlara izin veren bir tanrı hakkında da biraz felsefe yapılabilir.

Bu dahil olmalar, tanımlandığı kadar sistematik değildir, ancak düşünülebilecek her şekilde gerçekleşir. Dahası, sinir hatlarıyla birbirine bağlı ganglionlar arasında olmaları gerekmez, ancak çoğu durumda küresel veya oval merkezlerden uzantılarla her türlü şekilde birbirine bağlı bitişik hücreler arasında olurlar. Çok sayıda farklı ek ile birbirine bağlı hücre kümeleri, daha da büyük ganglionlar oluşturur; ve daha yüksek

hayvanlarda , bunların en büyüğü beyindir.

Bu arada yüzeydeki sinirler, herhangi bir iğne batmasıyla kanıtlanacağı gibi, bazı erken dönem sofistlerinin meleklerin iğnenin ucunda olduğunu varsaydığı kadar birbirine yakın hale gelene kadar çoğaldı

Yüzeydeki tüm afferent sinirlerin uçları, duyu organları dahil, dış dünyadan istihbarat alır ve bunu bir şeylerin yapıldığı ilk noktaya iletir - en azından istihbaratı içeri taşıyan sinirin, emirleri dışarı taşıyan bir sinir demeti veya ganglionda buluştuğu ilk noktaya. Bu buluşma beyne giden yolda bir ganglionda veya beynin kendisinde olabilir.

İlk durumda, geri dönüş mesajı, noktadan gelen sinir zekayı hiç etkilemeden önce, etkilenen noktanın yakınındaki kaslara gider; ve kas istemsiz bir sarsıntı yapar. Ya da muhtemelen afferent sinir akımı, belki de çeşitli ganglionlar aracılığıyla, beynin kendisine geçer. Bu durumda, herhangi bir efferent mesaj geri gitmeden önce, durum üzerinde düşünülebilir - örneğin, kaşınmanın değeceğinden daha fazla sorun olduğu sonucuna varılabilir ve kaşıntı, hapşırma dürtüsü veya belki de şüpheli bir şey söyleme dürtüsü tehlikeli derecede güçlüyse, bazen hareketsiz durmanız için çok zorunlu bir emir dışında hiçbir emir verilmez.

duyuları taşımak için afferent sinirlerin dantel örgüsüyle karışmış , ancak çoğunlukla bunların arkasında, kaslara giden efferent sinirler ağı vardır. Sonra, esas olarak yüzeyin çok altında, hem afferent sinirler hem de efferent sinirler, sadece belirtildiği gibi ganglionlarda değil, aynı zamanda diğer ganglionlara giden "kablolarda" da birleşmeye başlar, kablolar daha büyük olanlara birleşerek sonuncusu omurgaya gider ve bunlardan biri her iki tarafta her bir omur çiftinin arasından geçer ve orada hepsinin ana kablosuyla birleşerek beyne gider.

Jardin des Plantes'da insan sinir sisteminin hazırlanması dantelden bir heykele benziyor: Öyleyse burada da, ele aldığımız her alet

parçasında veya her işlevde olduğu gibi , evrim gizli de olsa güzelliğe doğru olmuştur .

Bu, ruhun evrenle gönüllü tepkisini sağlayan aygıtın kabataslak bir taslağıdır; ruh, ister dokunmaya tepki verme kapasitesi olsun, ister izlenimleri ve fikirleri alma, Bismarck veya Shakespeare gücüyle talimatlar ve fikirler üretme kapasitesi olsun.

Gönüllü tepki aygıtına ek olarak, bazı açılardan daha da ilginç olan ve ilerledikçe daha da açık hale geleceği gibi, mevcut görevimizle daha ilgili olan bir tane daha var. Aslında, daha önce verilen sinir sistemi taslağı, yalnızca vermek üzere olduğumuz taslağın anlaşılmasına katkıda bulunmak gibi acil amacımıza hizmet ediyor. Omurganın önünde ve ilgili taraflarında, beyne gitmeyen ve iradeden bağımsız veya kısmen bağımsız olarak hareket eden tüm organlardan sinirlerin girdiği iki kablo daha vardır - kalp, akciğerler, sindirim organları, hatta vücudun sıcaklığını düzenlemeye yardımcı olan ciltteki ter gözenekleri . Bu kablolar, bağlantı organlarının eylemlerini düzenlemede yardımcı beyinler gibi hareket eden birkaç gangliyona sahiptir.

İki sinir sistemi sırasıyla gönüllü ve istemsiz olarak adlandırılabilir - muhtemelen sıklıkla adlandırılmıştır, ancak birbirleriyle öyle bir bağlantı kurarlar ki, örneğin solunum söz konusu olduğunda, hem gönüllü hem de istemsizdirler; ve yürümede, müzik çalmada veya bazı el çabukluğu numaralarında olduğu gibi, gönüllü olan neredeyse istemsiz bir eyleme eğitilebilir. İrademiz ilk sistemi kontrol eder, yalnızca güçlerimizle ve çevrede olabilecek herhangi bir tepkisizlikle sınırlıdır. Diğer sistemle (genellikle sempatik olarak adlandırılır) irademizin, bilgimiz ve takdir yetkimizin vücudun sağlığını etkilemesi dışında pek bir ilgisi yoktur.

Bilinçli, amaçlı insan ruhu sinirleri kontrol ediyorsa —ya da beyindeki merkez olan sinirlerin çoğunu— insan iradesinin girmediği sempatik sistemde merkezlenen sinirleri ne kontrol ediyor?

Bunu, çiçekleri ve sekoyaları, düşünmeyen monadı ve pek de düşünmeyen balinayı yaratan ve canlandıran; güneşin nemi kaldırmasına ve içinde yüzdüğü bulutları yaldızlamasına neden olan; havanın onları yüzdürmesine ve değişen rüzgarın onları fırtınalarla ve şimşeklerle dünyaya geri göndermesine neden olan aynı güç olarak tanımak için ezici nedenler var — güneşin yanmasına neden olan, bizi geceleri ondan uzaklaştıran, diğer gezegenleri onun etrafında ve diğer sistemlerdeki tüm gezegenleri güneşlerinin etrafında ve tüm (kelime burada anlamını yitirmeye başlıyor) güneşleri birbirlerinin etrafında döndüren aynı güç; ve hala evrimleşen ve insanın zihnini bu şeyleri öğrenmeye devam ettiren aynı güç - belki de eski adı Tanrı'yı, tüm saygıdeğer çağrışımlarıyla ve tüm karalamalarına rağmen, bunun için de kullanabiliriz. Bu ad sıklıkla çok fazla dolambaçlı sözden tasarruf sağlayabilir ve onu genellikle onunla ilişkilendirilen antropomorfik kavramlarla sınırlamamıza gerek yok

Sınırlamalarımız olduğu gibi olduğu için, kendimize tamamen bakmak zorunda olmamamız ve bize bu kadar çok bakmamızın kendimiz tarafından değil, o "Güç" tarafından yapılması şanslıyız. Kendi kalbimizi ve akciğerlerimizi pompalamak, yemeğimizi sindirmek, safra salgılamak ve bizi formda tutmak için gerekli diğer işlevleri yerine getirmek için düşünmek zorunda kalsaydık, unuturduk, sürekli hastalanırdık veya bir şeyin durmasına izin verirdik; ve eğer bu kalp olsaydı, ölürdük. Aslında, bu işlevlere en başından itibaren katılmak zorunda kalsaydık, büyüyen np'mizi hiç düşünemezdik; hatta "Tanrı" bizim için başlatmamış olsaydı, varoluşumuzun hiç *başladığını bile düşünemezdik* . "O" küçük aygıtı çalıştırır ve olgunluğa getirir, ancak devam ederken, kendimiz için elimizden gelenin en iyisini ve daha fazlasını yapmamıza izin verir.

Aygıt nerede ve nasıl başladı? Kimse bilmiyor. Kimse hiçbir şeyin, hatta bir vagon treninin bile

nereden başladığını bilmiyor. İstasyonda mı, fabrikalarda mı, cevher yataklarında mı, yıldız tozunda mı, yoksa yıldız tozuna çarpılmış önceki sistemde mi, o sistemi oluşturan yıldız tozunda mı, yoksa nerede başladı? Tüm sınıflandırmalarımızda, elimizdeki soruşturmaya referansla bir başlangıç noktası varsaymalıyız. İnsanı, daha önce yaptığımız gibi, ilkel protoplazmada mı, yoksa erkek ebeveynden farklılaşmış hücrede mi başlatsak, onu özümseyen, bütünleştiren ve farklılaştıran irade ve güç hem ona aittir hem de kendisine ait değildir. Ruh bedeni yaratıyorsa (Dr. William H. Thomson'ın *Beyin ve Kişilik üzerine yeni kitabında* öne sürdüğü ve en son argümanlardan biri olan bu önerme), ruh hem ebeveyn hücredeki yaşam kıvılcımı hem de olgunlaştığında bile o hücrenin bağımsız iradesinin dışında çalışan güç olmalıdır. Bu konuda daha sonra söylenecek önemli şeyler olacak.

Duyular

Ruh ve evren arasındaki reaksiyonların gerçekleştiği aygıt hakkında genel olarak bu kadar. Şimdi daha spesifik reaksiyonlara geçelim. Bu, aygıtın bazı kısımlarının daha spesifik bir şekilde ele alınmasını gerektirecektir. Burada da başlangıç noktamızı seçmeliyiz Yıldız tozu biraz fazla ilkel olabilir, ancak itiraf etmeliyim ki ben, en azından o kadar erken bir başlangıcı olmadan fiziksel veya ruhsal hiçbir şeyi düşünemiyorum. Ancak, aşina olduğumuz en ilkel şeyle başlayalım.

Bir parça kaya yerçekimine tepki verir. Orada ruh ile evren arasında bir işaret var mı? Kesinlikle hayır.

Manyetik olmayan cevher manyetik cevhere tepki verir. Herhangi bir işaret var mı? Muhtemelen henüz yok.

Biraz protoplazma veya hassas bitki ısıya genişler veya soğuğa büzülür. Bulmaca başlıyor: Gerçekten de yaşam var, ancak ısı ve soğukla genişleme ve büzülme yaşamın kanıtı değildir:

cansız şeyler bunu gösterir. Ancak canlı bir şey bunu yaptığında, bu bilince doğru bir geçişi işaret etmiyor olabilir mi?

Protoplazma parçası veya hassas bitki dokunulduğunda büzülür *ve* kendini onarır; bulmaca karmaşıklaşır: Bunu bir lastik top yapar, ancak topun büzülmesi yalnızca basıncın derecesiyle orantılıdır, protoplazmanın veya bitkinin büzülmesi ise basıncın derecesinden çok daha fazla veya az olabilir.

Bunun hayati bir tepki olduğundan şüphemiz yok; hiçbir inorganik şeyin yapmayacağı bir şey; ya da daha önce inorganik diye adlandırılan bir şeyin bunu yaptığını görürsek, sanırım hemen o şeye organik diyeceğiz.

Bu tür ilkel tepkiler, kesin olarak sinirler olmasa da, sinirsel tepkinin ilk tohumlarıydı. Ancak evrim ilerledikçe, ilkel homojen maddenin parçaları giderek daha fazla sinire farklılaştı ve sinir farklılaşıp beyne entegre oldu.

Dokunma, özel duyulardan farklı olarak, altta neredeyse hiç farklılaşmamıştır. Varlığın ölçeğinde çok erken bir zamanda, yüzeyin herhangi bir kısmı dokunulduğunda büzülür. Bazı kısımlar diğerlerinden daha hassastır. Tek bir dokunma duyusuna sahip yüzeyden , daha hassas kısımlardan, özel duyu organları farklılaşmıştır: maddi nesnelerle temasa verilen tepki, kokular, titreşim halindeki havanın kademeli olarak gelişmiş bir işitme duyusuna hitap etmesi ve (varsaydığımız kadarıyla) titreşim halindeki eterin kademeli olarak gelişmiş *bir* görme duyusuna hitap etmesi gibi neredeyse maddi olmayan nesnelere verilen tepkiye dönüşmüştür.

Işık inorganik maddede her türlü değişikliği üretir ve organik madde inorganik maddeden bile daha az kararlıdır. Işık uzun zamandır organik maddeye çarpmaktadır: hiçbir değişikliğin olmaması düşünülemez ve bu da
ışık ışınlarının dokunuşuna karşı duyarlılık bazı noktalarda diğerlerinden daha güçlü görünmemelidir. (Bu nedenlerden dolayı, Spencer'ın *Pint İlkeleri'nin yüz veya iki sayfasını*

okuyun.) **Nesiller boyunca, belki de kimyasal değişimlerin sonucu olarak, bu tür noktalar bir tür pigment tarafından renksizleştirilir ve koyu renk emilen ışık miktarını artırır. Göz olarak adlandırmayı kasıtlı olarak düşündüğümüz özellikleri bulana kadar daha fazla farklılaşma meydana gelir; ve birkaç bin nesil sonra, tereddüt etmeden onlara göz deriz.**

Duyuların evriminin kavranması böylece kolaylaşır ve kanıtlarının laboratuvarda sıraya konulması sadece bir ayrıntı meselesi olmuştur. Beyaz ışığa tepki veren ilkel gözlerin veya pigment lekelerinin mavi ışığa -veya kırmızıya veya turuncuya veya sarıya veya yeşile veya çivit mavisine veya mora- tepki verdiği noktaları bulmak kolay olmuştur; ve diğer duyuların tepkisiyle ilgili benzer noktalar. Sivrisineklere farklı renklerde kaplar sunulursa, sarı olanlardan kaçınırlar. Bu, sivrisinek bölgelerindeki bazı son araştırmacıları kendilerini giydirmeye ve barınaklarını sarı ile örtmeye yöneltmiştir.

Pigment ilk ortaya çıktığında, genellikle ışık alan dokuların arkasında düz bir şekilde bulunur ve bu nedenle ışığı yalnızca bir yönden alabilir; ancak daha sonra pigment ve alıcı hücreler kıvrılır ve böylece daha fazla yönden ışık alabilir hale gelir ve sonunda eğrilik, çoğu gören hayvanda olduğu gibi, bir kürenin iç yüzeyi haline gelir.

Lekelenen deri, dış yüzeyinde berrak jöle dolu bir kürenin içinde giderek berrak bir merceğe dönüşür ve iç kısmının arkasında, başlangıçta sadece ışık ile karanlık arasındaki farkı bildiren sinir, bir kameranın hassas plakasına doğru yayılır ve mercek aracılığıyla üzerine düşen görüntüleri bildiğimiz bütün renklerle bildirir.

Evrim, sabit ilkel mercekten gelişmiş merceğe, yani sinekteki gibi çok merceğe sahip sabit gözlere veya belki de tek merceğe sahip hareketli göze doğru farklı bir yoldan ilerler.

Gözler vücudun çeşitli yerlerinde erken dönemde belirir; sırtta, karında, yanlarda, bacaklarda, hatta kuyrukta; ve sanki ellerimizde

göz varmış gibi çeşitli yönlere hareket ettirilebilen özel uzantılarda.

İnsan embriyosunda gözün ilk izi deride bir çizgidir, daha sonra bir kıvrıma dönüşür ve oradan da yavaş yavaş bildiğimiz göze dönüşür; çağdaş hayvanlarda ise, yalnızca yerel duyarlılıktan ışığa, insanın başındaki optik alete kadar her yerde gözleri buluruz.

(Harper's Magasins, **Eylül 1908) bu çeşitlerin dikkate değer bir anlatımını birkaç yorumla birlikte aktarmak faydalı olabilir :**

"Yılanın gözyaşlarına, kazın da paralel görüşe ihtiyacı yoktur. Örümcek, yıldızlara bakmadan kaderinin örgüsünü ve atkısını örebilir ve kumda yuva yapan yılan balığı, hassas boynuzundan dolayı yakında açlıktan ölür. Doğa, babanın kullanmadığı yeteneğin oğuldan esirgenmesi gerektiği şeklindeki istisnasız yasasına uyar . Ancak sadeliğin de telafileri vardır. Örümcek boyunsuz boncuğunu bükemiyorsa veya yuvaya sabitlenmiş gözlerini oynatamıyorsa, pusulanın her noktası için bir tane alır, böylece bir gözünü mücadele eden sinek üzerinde, diğer gözünü ise sakız ipliği ağının gergin halatlarında ve halatlarında tutabilir. Ve her göz, bir tepedeki fener gibi yüksektedir, bu yüzden geniş görüş alanı göz devirmeyi gereksiz kılar. Ancak yalnızca dört veya beş inç odaklanabilir ve taklit bir sinekle kolayca kandırılabilir. Gözleri neden bu kadar güzeldir -çoğu altına yerleştirilmiş yakutlar gibidir- eğer onları iyi görebilen tek yaratıkların güzellik duygusu yoksa 1.....

"Gözleriyle mücevher gibi işlenmiş penta ışınlarıyla kayalara tutunan deniz yıldızı; ve - ataları donanma güllesi süslemelerinden annelik izleri toplamış gibi, yedili sıralar halinde dizilmiş yirmi sekiz gözü olan tahta biti -bir kırkayak olarak da adlandırılır- ; ve ağzını kirli yiyeceklere karşı koruyan on küçük gözü olan kan uzmanı sülük; ve her biri iplik memeciklerinin çıktısına ve piyasa fiyatlarına bakan tek gözlü düzinelerce gözlü ipek böceği; ve hiçbir salata yaprağının gözünden kaçamayacağı, sekizgen taçlı bir göz mücevherleri boyunduruğuna burnunu sokan tırtıl.

"Bir kazın gözleri beyninden daha büyüktür. İnsanın gözleri evrimleşmiş en iyi gözlerdir, ancak karanlıkta baykuşunkinden daha az görebilirler;

kartalınkinden daha az keskindirler; şahininkinden daha yavaş odak değiştirirler; görüşü kısaca gizlemeden korneayı tarayamazlar; balık kadar yakına odaklanamazlar; karanlıkta kedininki gibi geri parlamazlar; tavuğunki gibi aynı anda zıt noktaları göremezler veya yılanınki gibi gün boyu dik dik bakamazlar; salyangozunki gibi kendilerine bakamazlar veya sinek kadar küçük yaratıkları göremezler."

Yine de, herhangi bir kapasitede kendilerinden daha üstün olan herhangi bir yaratığın gözünden çok daha fazla şey yapabilirler.

Olgunlaşmış göz kendi başına bir güzellik ve ahlaki ifade nesnesidir, ancak işlevleri yalnızca mekanik teması bildirmekten, güneşle kaplı geceden mikroskop altındaki noktalı tabağa, fırtına bulutunun tehdidinden cevap veren gözlerdeki sevgiye kadar her şeyi bildirmeye kadar evrilmiştir.

Işığa ve sese tepki veren duyular gelişirken , sert cisimlerle temasa yatkınlık da elbette yumuşak cisimlerle temasa yatkınlığa dönüşmüştür. Sadece temas için olanların ötesinde belirli duyu organları olmayan çok ilkel organizmaların, sıvıyla ve hava, ışık ve sesle temas halinde büzüldükleri ve genişledikleri görülmüştür .

Göz, mekanik temastan kaynaklanan basit bir refleks hareketinden, doğayı ve sanatı aktarmaya doğru evrildiği gibi, kulak da basit bir titreşim duyusundan, kuşların şarkılarına, sevgili seslerine ve müzik dediğimiz diğer biçimlere doğru evrilmiştir.

İşitme organları genellikle deriden farklılaştırılmıştır, ancak her zaman değil. Yüzeyden uzaktaki bazı hayvanlarda, hatta bir kitin kabuğunun içinde, işitme organları olduğu varsayılan ve kaslardan evrimleşmiş olan ipler vardır. Bu tür pozisyonlarda bu korodontal organlar elbette yalnızca organları gömen katı gövdeyi etkileyecek kadar yoğun su titreşimlerinden etkilenebilirdi, ancak bu tür organlar daha sonraki bir aşamada titreşimleri

havada iletebilen timpanöz zarlarla ilişkili olarak bulunmuştur.

Grönland balinası su yoluyla iyi duyabiliyor, ancak havadaki seslerden etkilenmiyor gibi görünüyor.*

Böcekler genellikle yalnızca belirli bir perde ve kalitedeki sesleri duyabilirler; bunlar genellikle karşı cinsin çıkardığı seslerdir.

•K. Sejo, *Scientific American Supplement*, 18 Nisan 1009, (Görünüşe göre "Prometheus"tan alıntı) dişi sivrisinek. Dolayısıyla sesler, görüntüler ve kokular aşkın elçileridir.

Ama bu konuda, *biz de* yalnızca "belirli bir perdedeki sesleri" duyabiliriz, ama toplamda yaklaşık on oktav ve muhtemelen yalnızca belirli bir "nitelikte", yani muhtemelen duyabildiğimiz ama niteliği nedeniyle duymamızı engelleyen bir perdedeki sesler vardır.

Böceklerde kulaklar veya kulak benzeri şeyler hemen hemen her yerde bulunur, ancak genellikle anten, ayaklar ve karın bölgesinde bulunur.

Mark Twain'in istiridyelere yavaş bir müzik dinletildiğinde tamamen hareketsiz kalacakları yönündeki ünlü biyolojik ifadesi muhtemelen tam olarak doğru değildir: çünkü çok yüksek olmayan birçok organizma seslere gözle görülür şekilde tepki vermiştir.

Dokunmaya, sıcaklığa, ışığa ve titreşen havaya tepki veren organlar için geçerli olan şey, *mutati» mutandi»,* tat ve koku organları için de geçerlidir.

Antenler aynı zamanda koku alma organı olarak da görev yaparlar. Tat alma organları gibi, doğal olarak yiyeceği alan deliğin yakınında bulunurlar.

Fakat duyuların raporları her biri için özel olarak farklılaştırılmış organlarla sınırlı değildir. Lombroso *(Ölümden Sonra—Ne,* s. 2, 3) kendi deneyiminden şu örneği verir ve iyi bir şekilde doğrulanmış başka birçok örnek daha vardır.

"İtalya'nın en aktif ve zeki adamlarından birinin kızı olan O. 8. isimli bir kadın... gözleriyle görme yeteneğini kaybetmişti, aa bir telafi olarak burun ucunda ve kulağının sol memesinde aynı keskinlikle (Jaeger ölçeğinde 7) görüyordu. Bu

şekilde postaneden bana yeni gelen bir mektubu okudu. gözlerini bağlamış olmama ve dinamometredeki rakamları ayırt edebilmeme rağmen. Ayrıca, doğaçlama ve yer değiştirmeli gözlere uygulanan uyaranlara tepki vermesindeki yeni taklit yeteneği de ilginçti. Örneğin, parmağımı kulağına veya burnuna yaklaştırdığımda veya dokunacakmışım gibi yaptığımda, ya da daha iyisi, bir mercekle uzaktan üzerine bir ışık huzmesi gönderdiğimde, sadece bir saniyenin kesri kadar bile olsa, buna karşı son derece hassastı ve bundan rahatsız oluyordu. 'Beni kör etmek istiyorsun! * diye bağırdı, yüzü tehdit edilmiş biri gibi aniden hareketlendi. Sonra, olgunun kendisi yeni olduğu için, içgüdüsel olarak tamamen yeni bir simülasyonla, ön kolunu kulak memesini ve burun ucunu korumak için kaldırdı ve on veya on iki dakika böyle kaldı.

"Koku alma duyusu da yer değiştirmişti; çünkü amonyak veya asafetida, burnunun altına sokulduğunda en ufak bir tepkiye neden olmazken, diğer yandan, en ufak bir koku izi taşıyan bir madde, çenenin altına tutulduğunda, üzerinde canlı bir izlenim bırakıyor ve oldukça özel bir simülasyon *(mimica) uyandırıyordu.* Dolayısıyla, koku hoşuna gidiyorsa gülümsüyor, gözlerini kırpıştırıyor ve daha hızlı nefes alıyordu; eğer hoşuna gitmiyorsa, ellerini hemen çenenin duyumun merkezi haline gelen kısmına götürüyor ve başını hızla sallıyordu.

"Daha sonra koku alma duyusu ayağın arkasına geçti; ve herhangi bir koku onu rahatsız ettiğinde bacaklarını sağa sola savuruyor, aynı zamanda bütün vücudunu kıvrandırıyordu; bir koku onu memnun ettiğinde ise hareketsiz kalıyor, gülümsüyor ve hızlı nefes alıyordu."

Ayrıca şunu da söylüyor *(a.g.e., S-7):*

"Petin, 1808 gibi erken bir tarihte, dışsal duyuların epigastrik bölgeye ve el parmaklarına ve ayak parmaklarına aktarıldığı sekiz kataleptik kadının vakalarını aktarmıştır *(Electricité Animale,* Lyons, 1808).

"1840 yılında Carmagnola, Giornale *dell" Accademia di Medicina'da,* bizimkine oldukça benzeyen bir vakayı anlatıyor. On dört yaşında bir kızla ilgiliydi... "eliyle net bir şekilde gördüğü, kurdeleleri seçtiği, renkleri tanımladığı ve karanlıkta bile okuduğu gerçek uyurgezerlik nöbetleri" geçiriyordu.

"Despine bize, on bir yaşında olan Neuchâtel'li

bir Estelle'den bahsediyor ... vücudunun çeşitli yerlerine, eline, dirseğine, omuzuna ve (uyuşukluk krizi sırasında) epigastriuma işitme duyusunun yer değiştirdiği bulunmuş

"Frank *(Praxeoe Mediae, Torino Üniversitesi*, 1821) işitme duyusunun epigastriuma, frontal kemiğe veya oksiputa aktarıldığı Baerkmann adlı bir kişiye dair bir açıklama yayınlar."

Literatürde bu tür vakalar bol miktarda mevcuttur, ancak ben rastladığım ilk örneği aktardım ve daha sonra göreceğimiz gibi, bilinen herhangi bir duyudan bağımsız kozmik ilişkilere dair çok sayıda örnek var.

Bu olguların ima ettiği sonuçlara daha sonra değineceğiz.

***Revue Philosophique'te* bildirilen deneyimden başka ilginç bir öneri ve belki de doğrulama aldı 1887'de (ve benim tarafımdan Ruhsal Araştırmalar Derneği'nin Tutanaklarından alınmıştır), Mada Gascar'dan histeri, sol tarafta duyu felci, ancak sağ tarafının bir kısmı onu nöbetlere sürükleyecek kadar hassas bir şekilde eve dönen bir Fransız denizcinin öyküsü**

Bu anormal durumlar hipnozla geçici olarak hafifletilebilirdi ve o zamanlar biraz şüpheciliğe rağmen, nihayetinde mıknatısla iyileşmiş gibi görünüyor. Ancak, burada onun vakasında ilgi çekici olan nokta, hipnoz altında, sıradan his sinirlerinin özel duyu sinirleri gibi davranmaya başlamasıydı. Kulakları kapalıyken, parmaklarına yakın söylenen kelimeleri tekrar ederdi ve gözleri bandajlıyken çeşitli renkli yünleri ayırırdı. Tüm bunlar sinir fonksiyonlarının değişimi yerine telepati ile açıklanabilirdi, ancak karanlıkta tüm mavi yünleri seçmesi nasıl açıklanabilir?

Bir zamanlar uyurgezer hastalarla başa çıkmada, sempatik sinir sistemine atıfta bulunularak, kulaklar yerine mide çukuruna hitap etmek modaydı. Modanın henüz geçerli olup olmadığını bilmiyorum

BÖLÜM MERHABA

İNSAN EVRİMİNİN TASLAĞI (OmrtmMd)

Ruh

(a) *Burç*

EDERKEN **, psikologların sürekli tartıştığı teknik anlama hiçbir atıfta bulunmadan, terimi popüler anlamıyla kullanıyorum. Duygusal* dönüşleri ve iradeyi ve salt zekayı kapsayacak şekilde *zihin yerine kelimeyi kullanıyorum. Yine de zihin terimini birbirinin yerine kullanmak genellikle doğal olacaktır.***

Ruhun evrimini ele aldığımızda, başlangıçta şu soruyla karşılaşırız: Düşünce ve duygunun evrimleştiği, tıpkı bedenin kuvvet ve maddeden evrimleştiği gibi, birincil bir şey, yani zihin potansiyeli var mıdır?

İlk bakışta ruhun ham maddesini bilinçte bulmak ve bir amipteki maddenin bir dokunuşla büzülmesiyle, şimdi zihin olarak bildiğimiz şeyin başlangıç noktasını varsaymak kolay görünüyor : çünkü o zaman bir tür bilinç olmalı ; ancak bilinç dinamik değildir: öyleyse duygu ve iradeden bahsetmeye bile gerek yok, düşüncenin ham maddesi nasıl olabilir? Duyumun farkında olduğu gibi, yalnızca onların farkındadır.

Telesio "insan bilincinden [içinde?] inorganik madde hissine kadar ... savundu." Bir yerde Weismann'ın şu soruyu sorduğunu gördüm: "Neden ruhla donatılmış madde fikrine geri dönmemeliyiz?" Muhtemelen diğer büyük tahminler kadar eskidir. Ancak, bunun şimdiki hali, eski evrim tahmininin doğrulanmasından önce olamazdı ve bu doğrulama Darwin'den önce yapılamaz. Bergson diyor ki *(Yaratıcı Evrim,* s. 199): "Tesadüfi bir süreç, her ikisini de içeren bir

maddeden maddeyi ve zekayı aynı anda kesip atmış olmalı." Kendi adıma, bu fikri başkaları gibi bilmeden çok önce,

Shakespere'de zihnin varlığını, tohumları yıldız tozunda olmadan hayal edemiyordum. Ve bilinci yıldız tozundan ayırmadaki yetersizliğimi ilk fark ettiğimden çok sonra, James'in Psikolojisi'nde *(* I, 149) şunu buldum:

"Eğer evrim düzgün bir şekilde işleyecekse, bilincin bir şekilde şeylerin kökeninde mevcut olması gerekir. **Buna göre, daha açık görüşlü evrimci filozofların bunu orada varsaymaya başladıklarını görüyoruz. Bulutsunun her atomunun, kendisine bağlı bir aborijinal bilinç atomuna sahip olması gerektiğini varsayıyorlar; ve tıpkı maddi atomların kendilerini bir araya toplayarak bedenleri ve beyinleri oluşturması gibi, zihinsel atomlar da benzer bir kümelenme süreciyle, kendimizde bildiğimiz ve diğer hayvanlarda var olduğunu varsaydığımız daha büyük bilinçlere kaynaşmışlardır. Bu tür *atomcu hylotoizm doktrini* , kapsamlı bir evrim felsefesinin vazgeçilmez bir parçasıdır. Buna göre, ilkel zihin tozunun karmaşıklık ve kümelenme derecelerini izleyen sonsuz sayıda bilinç derecesi olmalıdır . Bu bilinç derecelerinin ayrı varlığını dolaylı kanıtlarla kanıtlamak, çünkü bunların doğrudan sezgisine sahip olmak mümkün değildir, bu nedenle psikolojik evrimciliğin ilk görevi haline gelir."**

Zihin, o zaman, Hareket kadar evrenin genel bir öğesi gibi görünür ve sadece daha önce söylendiği gibi, her bir madde birimiyle bedene girmekle kalmaz, aynı zamanda daha karmaşık biçimlerde de girer - algı organlarımız aracılığıyla ham duyum olarak ve her zihnin ve diğer zihinlerin hafızasından önceden sindirilmiş bir biçimde. Herhangi bir kaynaktan gelen tüm bu psişik malzeme, organizmaya girdikten sonra, tıpkı Hareketin (veya daha uygun bir ifadeyse Madde'nin) beden adını verdiğimiz belirli bir moleküler değişim akışına dönüşmesi gibi, zihin veya ruh adını verdiğimiz belirli bir düşünce ve duygu akışına dönüşür. Ancak zihin sisteme nasıl

girerse girsin, içinden geçerken daha karmaşık bir biçime dönüşür, tıpkı ipliğin tezgahtan geçerken kumaşa dönüşmesi gibi; ancak düşünce beyin maddesinden yapılmaz, tıpkı kumaşın tezgah maddesinden yapılmaması gibi.

Fakat eğer zihin potansiyeli madde ile ayrılmaz bir şekilde ilişkiliyse, zihin maddeden bağımsız olarak nasıl var olabilir? Bir ruhun, içinde bulunduğu bedende hayatta kalması fikri ne olur? Zihin, görünüşe göre madde gibi yer veya nicelik *olarak sınırlı* değildir . Mevcut bilgimizle, aynı maddenin önceki veya sonraki formlarından daha fazla veya daha az miktarda madde hayal edemeyiz. Fakat psişik evreni kaplayan küçük bir düşünce parıltısını hayal edebiliriz.

Eğer *bütün* zihin, dünyamızın evrimleştiği yıldız tozunda bulunuyorsa, Newton'un beyninde aynı ağırlıktaki diğer beyinlerden daha fazla zihin yoktu; fakat Newton'un beyninden zihin dünyaya ve sonraki tüm zamanlara yayıldı ; diğer beyinden ise sahibinin muhataplarından daha uzağa ve onun ömründen daha uzun süre yayılmadı.

Gerçek şu ki zihin , algı organları evrimleştiği anda maddeden daha büyük hale gelir; yalnızca maddeyle ilişkilendirilen varsayılan ilkel zihin potansiyeli olmakla kalmaz, aynı zamanda miktar ve karmaşıklık bakımından daha fazlasına ve bir dereceye kadar bağımlı hale gelir. Çok geçmeden yıldız tozu zihin potansiyeli, gelişmiş ruhun nispeten önemsiz bir kısmı haline gelir ve eğer ruh bedende yaşamaya devam edecekse, görünüşe göre bedeni oluşturan atom kümelerinin veya bunlara ne ad veriyorsanız, birbirlerinden dağılmalarına ve orijinal zihin potansiyelinin ihmal edilebilir kısmını beraberlerinde götürmelerine izin verebilir.

Ölümsüzlükle ilgili dünya kadar eski bir spekülasyondur, varoluş sonrası varoluşun, varoluş öncesi olmadan kavranamayacağı. Yıldız tozundaki zihin potansiyeliyle ilgili olarak belirttiğim dışında, bu spekülasyonda hiçbir zaman bir anlam görmedim. Fakat bu, protoplazmanın yaşamından, hemen ana tohum tohumunun yaşamına kadar, varoluş öncesi için yeterince iyi değil mi? Bu çok basit bilginin

ışığında, ona bir varoluş öncesi atfetmeden ruhu hiç kavrayamayız ve itiraf ediyorum ki, sadece yıldız tozuna değil, varsayımsal (eğer zaten yeterince varsayımsal değilsek) sisteme geri dönmeden onu kavrayamam; varsayımsal parçalanmanın varsayımsal yıldız tozunu sağladığı ve böylece evrim ve çözünme yoluyla "sonsuz zaman"a geri döner.

Elbette bu fikirler biraz belirsiz ve paradoksal. Ancak, içine sürükleneceğimiz bazı fikirlerle karşılaştırıldığında kesinliğin ta kendisi. Evren hakkındaki fikirlerimizin bildiğimiz az şeyin ötesinde her zaman belirsiz ve paradoksal olması gerektiği gerçeğini tekrarlamaktan ne kadar sık hoşlanabilirim? Ancak, ancak bu tür fikirlerle ileri geri giderek ve ilerledikçe onları yeniden şekillendirerek daha fazlasını öğrenebiliriz.

Kozmik madde ve kozmik kuvvet olduğu gibi kozmik zihin potansiyelinin de olduğu ve onlar gibi içimize akarak bizi evrimleştirmeye yardımcı olduğu fikri, bazı çok önemli çıkarımlarla doludur ve daha sonra karşılaşacağımız bazı gizemlerle ilgili bazı ilginç varsayımlarda bulunmamıza yardımcı olabilir. Bu arada, fikri destekleyen birkaç olguyu ele alacağız ve daha sonra ruhun evriminin bazı belirgin fenomenlerini ışığında ele alacağız ve fikrin bunlarla tutarlı olup olmadığına bakacağız.

Zihnin dışarıdan bakıldığında kornea olduğu teorisine karşı tek alternatif, beynin içeride evrimleştiği, yani Cabanis'in meşhur deyimiyle, karaciğerin safra salgılaması gibi beynin de düşünce salgıladığı teorisidir.

Ancak bu ünlü benzetme çok kısmi bir benzetmedir: çünkü safra sınırlıdır ve duyumsaldır (bu kelimenin sözlüklerde olup olmadığını bilmiyorum ama zamanı gelmişti), düşünce ise ikisi de değildir. Ve en azından - düşüncenin en değerli kısmı beyne düşünce *olarak girer* , düşünce zaten duyumdan evrimleşmiştir ve hafıza veya diğer zihinler tarafından desteklenmiştir, safra ise karaciğere safra olarak girmez. Doğru, düşünce genellikle beyne düşünce olarak girse de, bazen, belki de her zaman, orada değişikliğe uğrar; ancak

karaciğerde kanın kandan başka bir şeye dönüşmesi gibi, düşünceden başka bir şeye dönüşmez. Cabanis'in benzetmesi bir benzetme olarak bile iyi değildir: bunu yapmak için beynin kandan düşünce salgılaması gerekirdi. Kanla yaptığı şey düşünceyi salgılamak veya dönüştürmek değil, sadece kendini inşa etmek ve atıklarını uzaklaştırmaktır.

İnsanın "bir ve bölünmez" olduğu görüşünü benimseyenler, düşünce akışının dışarıdan gelmediğini, beyin tarafından salgılandığını savunanlar, soruyu sadece bir aşama geriye götürüyorlar, beynin ne işlediğini kendilerine sormuyorlar, insanın patates yemesi ve ısı yayması gerçeğinin bu bağlantıya ait olduğunu düşünmüyorlar. Bu görüşe sahip olduklarında, sürekli hareketin varlığına inanıyorlar.

Tüm varlık, beden ve zihin, sadece geçici bir fiziksel titreşimler ve ruhsal deneyimler kütlesidir ve sıklıkla bir çeşmeye benzetilmiştir: belirli bir şekli olmasına rağmen, sadece sürekli ve değişen hız dereceleriyle değişen parçacıklardan oluşur - örneğin solunumla ilgili olanlar muhtemelen en hızlı değişenlerdir; atardamar ve toplardamar dolaşımındakiler sonra; ve benzeri, azalan derecede , kemik veya diş minesini oluşturanlara gelene kadar , ki bunlar muhtemelen vücutta beş ila on yıl kalır. Ölümde, ısı biçiminde olan enerjisinin büyük bir kısmı hızla kozmik rezervuara geri döner ve madde olarak genelleştirdiğimiz biçimlerdeki kadarı hemen ama daha yavaş bir şekilde geri dönmeye başlar. - Psişik akımın çoğu tezahürü de görünmeyi bırakır, ancak kesinlikle hepsi değil. Sadece anılarda ve etkilerde değil, aynı zamanda her ikisine de atfetmenin zor olduğu belirtilerini göreceğiz.

Kuvvet ve madde sınırlı görünse de -evrenin her yerinde sabit bir şekilde dağılmışlardır ve bireysellikteki hizmetlerinden önce ve sonra başka yerlerde hizmet ederler- elimizde, en iyileri çok yakın zamanda elde edilmiş olan ve en kötü ihtimalle zihnin erişim alanına ilişkin tüm önceki deneyimlerimizi altüst eden; ve en iyi ihtimalle, genel olarak zihinden bahsetmeye gerek yok,

bireysel zihnin bile zaman veya uzayda kalıcı sınırları olmadığını gösteren epeyce kanıt var.

Bir felsefe okulu, kuvvet ve maddenin tüm değişimleri boyunca hem kalıcı hem de miktar olarak sabit olduğu gibi, zihnin de öyle olması gerektiğini ileri sürer. Belki de hiçbiri bunu tam olarak bu biçimde ifade etmemiştir: önerme çok bariz bir şekilde gülünç olabilir. Ancak birçoğu, zihnin her gün arttığı açık gerçeğine aldırmadan bunu başka biçimlerde ifade etmiştir: yalnızca yeni düşünceler değil, var olan düşünceler de belirsiz bir şekilde yayılmaktadır.

Bir hatibin zihni dinleyicileri kaplar ve ertesi sabah gazeteler aracılığıyla şehrini ve ülkesini kaplar ve birkaç saat sonra, kablolar aracılığıyla uygar dünyayı kaplar. Hatip yeni şeyler söylediği veya eski şeyleri yeni bir şekilde söylediği sürece, dünyada o kadar daha fazla zihin vardır. Madde veya kuvvet durumunda olduğu gibi, yeni bir biçimin basit bir ikamesi değildir: çünkü konuşulacak hiçbir zihin kaybolmamıştır: daha önce var olan hemen hemen her şey hala insanların hafızalarında ve kütüphanelerde depolanmıştır; ve belki de daha sonra göreceğimiz gibi başka yerlerde.

Dahası, madde geçici ve sınırlı biçimlerinden herhangi birini aldığında, geçici olmayan yeni fikirler uyandırır. Bu, Cabanis'in beynin düşünceyi salgıladığı iddiasına karşı kendi başına bir argüman değildir, ancak kalıcı olan zihin-şeyleri üreten adamlar, bunların bu şekilde gelmediğini söylerler. Muhtemelen Cabanis'in kendisi ve Cabanis'in sonucuna bağımsız olarak ulaşan her adam, onun görünüşte ölümsüz ve eşit derecede yanlış ifadesine bir ilham derdi - dışarıdan solunan bir şey. Ancak bu, kendi önermesinin inkarıdır.

Psişik fenomenlerin sadece sinirsel işlevin bir sonucu olduğu, onunla başlayıp onunla paralel ilerlediği ve onunla bittiği teorisine genel olarak paralellik denir, ancak paralellik birlikte başlamayı veya bitmeyi kanıtlamaz: çünkü ruh bedenden tamamen bağımsız olabilir ve yine de

sinirsel işlevle tam bir uyum içinde hareket edebilir, ikisi aynı orkestradaki enstrümanlar gibidir. Hatta beden, ruhun kendisinden evrimleşmeden bile ruhu koşullandırabilir, tıpkı bir borunun içinden akan suyu koşullandırması gibi; veya bir kanalın bir nehri koşullandırması gibi.

Tam paralellik en iyi ihtimalle bir varsayımdır. M. Bergson'un bunu etkili bir şekilde bertaraf eden son Aziz George olduğu kabul edilir. Hatta *tüm* zihnin, beynin tüm yaşamı boyunca beyin değişiklikleriyle paralel gittiği varsayımıyla bile, zihnin parçalarının kesinlikle etten kemikten yaşamın parçaları boyunca yaptığı gibi, birlikte başlayıp birlikte bittikleri, bir demiryolu ve nehrin bir yerlerde birbirlerine eşlik etmesiyle kanıtlandığı kadar kanıtlanmamıştır. Soru, bilgi sınırındaki soruların her zaman yaptığı gibi, kısa sürede paradoksla son bulur: çünkü zihnin tohumu ebeveynde ve ebeveynin ebeveynindeydi, en azından protoplazmaya ve muhtemelen yıldız tozuna ve ötesine kadar.

Huxley epifenomenalizm adını önerdi. Ancak her iki ad da zıt teoriye, yani animizme, uygulanabilirdi; ruhun bedenden bağımsız olduğu teorisine: çünkü bu doğruysa, beynin sınırlı faaliyet dönemi boyunca, görünüşte düzensiz bir yaklaşım olsa da, onun eylemleri ile ruhun eylemleri arasında paralellik veya epifenomenalizme bir yaklaşım olduğu hala doğrudur.

Fakat daha sonra, bu yaklaşımın sürekli olduğuna inanmaya karşı ciddi, ancak mutlaka ölümcül olmayan itirazlarla karşılaşacağız; yani bireysel zihin dediğimiz şeyin *tüm* işlemlerinin beyin dokusunun dönüşümüyle birlikte gerçekleştiğine.

Dahası, ölümlü yaşam boyunca çok yakından özdeşleşmiş olsalar da, ruh ve bedenin birbirlerinden o kadar temelde bağımsız olabileceğine inanmak için nedenlerle -çok güçlü yakın tarihli nedenlerle- karşılaşacağız; öyle ki, beden çalışmayı bırakıp dağılmaya başladığında, ruh "bedeni terk edebilir" ve bağımsız olarak var olmaya devam edebilir ve bu bağlantı

kopukluğundan dolayı acı çekmek yerine, yalnızca belirli engel ve sınırlamalardan, özellikle zaman, mekan ve madde engellerinden ve sınırlamalarından kurtulabilir.

Paralellik derecesinin psişik sürecin derecesiyle ters orantılı olarak değişebileceği anlaşılıyor çünkü
(a) Korku ve öfke gibi düşük psişik süreçler muazzam bir oranda güç ve doku tüketir. Öte yandan yüksek süreçler -cesaret, neşe, sempati, hatta sanatsal üretim- uyarıcı ve canlandırıcıdır. Ancak, bir şiirin ortaya çıkışının bile bazen doğum sancılarıyla birlikte geldiği doğrudur. Lowell, "Anma Övgüsü"nü neredeyse tek gecelik bir oturuşta yazdı ve bunun kendisinden "erdemi" korkunç bir şekilde "aldığını" söyledi. Ancak aşırı uyku yoksunluğu bunu yaptı ve eğer bir gece korku veya üzüntü geçirmiş olsaydı, muhtemelen "erdem" çok daha kötü olurdu.
(b) Uzun zamandır kafamı karıştıran, geçici bir anahtar bulana kadar beni şaşırtan başka bir vakayı ele alalım. Sosyal ve gastronomik olarak iyi düzenlenmiş bir akşam yemeğinde, beyin ve mide, diğerini hiç etkilemeden kendi ritmini yapabilir. Bize, her ikisinin de en iyisini yapmak için alabileceği tüm kana ihtiyacı olduğu öğretilir, ancak burada ikisi de aynı anda en iyisini yapıyor! Bu, daha yüksek türden psişik işlevin (ve buna normal psişik işlev demek çok mu fazla?) beyin maddesinin çok az dönüşümünü içerdiğini, sanki bir şekilde beyin işlevinden büyük ölçüde bağımsızmış gibi, giderek daha fazla gösteriyor.
(c) Ancak asıl düşünce henüz gelmedi. Bir insan en muhteşem rüyaları görebilir, yeter ki mutlu rüyalar olsun ve hiç rüya görmemiş olsaydı olduğundan daha iyi bir şekilde uyanabilir - sadece en ufak bir yorgunluk veya açlık belirtisi olmadan değil, aynı zamanda uyarılmış ve canlanmış olarak. Bu, en yorucu olması beklenen medyumsal fenomenlerden bazılarından sonra fark edilmiştir.
Şimdi bütün bunlar, söylendiği gibi, paralellik ya da epifenomenalizm ve bunun gibi şeylerin, daha fazlasını öğrenene kadar, psikozun onurunu

adlandıracağımız şeyle ters orantılı olarak değiştiği yönünde güçlü olasılıklar önermiyor mu? Başka bir deyişle, hiçbir paralellik yok, sadece protoplazmada özdeşlikten başlayan akımlar henüz kesin olarak fiziksel ve ruhsal olana dallanmamışken yakınlık var ve özellikle dallandıktan sonra ruhsal olan, sadece ruhsal olanla fiziksel olana paralel gidiyor, ancak ruhsal olan daha yüksek düşüncenin dallarını atmadığı ve özellikle, rüyalarda ve çeşitli olağanüstü rüya durumlarında deneyimlenen, şu ana kadar bir bakıma aşkın psikoz olarak görmemiz gereken şeyle ilgilenmediği sürece. Kısacası, rüya durumları büyük ölçüde bedenden bağımsızdır. Kötü rüyalarda ve kabuslarda gücümüzü kaybettiğimizde bile, bunun psikozların kendisinden değil, psikozlara yol açan fiziksel koşullardan kaynaklandığını mı düşünüyorsunuz? Ancak fiziksel koşullara bağlı olmayan, görünüşe göre hiçbir atık içermeyen, aksine iyileşmeyi getiren daha mutlu ve daha yüksek bir düzenin başka hayalleri de var. •

Şimdi burada bir veya iki sayfa önce, hem monizm hem de düalizmi hem savundum hem de reddettim. Bunu yapmanın olasılığı - kaçınılmazlığı- her ikisini de yanlış olmaktan ziyade doğru olarak gösteriyor gibi görünüyor. Tüm bunların saçmalık gibi göründüğünü kabul edecek kadar ılımlı bir zarafete sahibim. Az önce söylediğim gibi, paradoks diyarına ulaşmadan günlük deneyimden asla çok uzaklaşamayız: genellikle felsefe olarak adlandırılan şey çoğunlukla bundan oluşur; ve en iyi ihtimalle beceriksizlikten oluşur. Ancak bu beceriksizlik parçası, daha azını da içeren daha büyük olanda bir uzlaşmayı ima ediyor gibi görünüyor.

Şimdi ruh ve beden arasındaki ilişkiler üzerinde biraz daha duralım.

Bir düşüncenin ardındaki tüm mekaniği ve kimyayı edinin , ve düşünceyi bulamazsınız: Bir kemancının beyni, kollarına ve parmaklarına giden sinirler, onları hareket ettiren kaslar,

kemanı ve yayı, havadaki titreşimler, kulaktaki titreşimler, bunların dinleyicinin beynine aktarılması, beyindeki *değişimler* : Muhtemelen mekanik olarak gerçekleşen her şeye bir isim verdim, ama henüz müziğe bir isim bile vermedim.

Büyük bir kaya yığını, üstünde çok sayıda sis bankası, her ikisinin de arkasında batan güneş; tüm meseleden doğuya doğru gelen titreşimler; bir şairin gözleri onları alıyor ve beynine bildiriyor ve beyninde ortaya çıkan değişimler: hepsi mekanik : şiir onların bir parçası değil. Enstrüman ile müzik veya gün batımı ile şiir arasındaki uçurum kesinlikle aşılamaz—dibine asla ulaşılamayan bir uçurum.

Hatta, giderek daha makul hale gelen bir hayal gibi, gün batımı, kozmik zihnin ifadeleri için yalnızca bir araçtır, tıpkı bir kızarmanın veya bir gülümsemenin bireysel zihnin ifadeleri olması gibi, gün batımı şiir değildir; ya da keman melodi değildir; tıpkı kızın yanağındaki kanın veya ağzındaki gülümsemenin aşığın kalbindeki sevinç olmaması gibi.

Ama burada yine paradoks bataklığının kıyısındayız, tıpkı monizm ve düalizm yolunu sınırlı bilgimizin sınırlarına kadar takip ettiğimizde olduğu gibi. Ama çeşitlilik için , yine aynı merkezden üçüncü bir yola başlayalım.

Bir şiiri temsil eden bir sürü küçük çizgi ve nokta, bunlardan göze doğru eter dalgaları, beyindeki aktarımlar ve değişimler. Aynı şiir, tamamen farklı bir mekanik araç seti aracılığıyla hedefine ulaşmıştır—düşünceler ve şeylerin mutlak ayrılığının bir başka örneği.

Şairin yaptığı gibi, müziğin bestecisi de bir sürü küçük düzyazı noktası ve çizgisi koyar, kemancı - bunlardan mekanik gözüne ve beynine güzel bir şey için parmakla dokunmayacağınız izlenimler alır ve bunları mekanik sinirleri ve kasları aracılığıyla düzyazı kedi bağırsağına ve at kılına iletir; ve işte ben göksel müzik ve birçok zihne sevinç ve ilham I Ve yine de bazı filozoflar bize melodinin ve şiirin kağıt üzerindeki işaretlerin, at

kılının, kedi bağırsağının ve beynin doğasına o kadar yakın olduğuna inandırmak isterler ki, bunların hepsi gittiğinde, melodi ve şiir de gider. Daha iyisini biliyoruz, bir spekülasyon olarak değil, bir gerçek olarak Zihin, o zaman, ben, bir kişi olarak, Madde ve Kuvvetten ayrı olarak görmemekten kendimi alamıyorum - insanın yapısındaki üçüncü temel unsur.

Zihnin doğasına, özellikle de zihin potansiyelindeki kaynağına yönelik bu görünüşte orantısız dikkat, daha sonraki bazı gizemli ruhsal olgular çalışmamızda haklı çıkarılabilir. Bu arada, zihnin dışarıdan geldiği hipotezinin, evriminin kısa bir incelemesiyle desteklenip desteklenmediğine bakalım.

(&) Algılar ve Zekâ

Elbette, duyuların evrimine dair birkaç göstergeyi çizerken, tesadüfen zihnin evrimindeki bazı tohumlara da değindim.

Organik yaşamın çevredeki herhangi bir şeye verdiği ilk tepki , ruh ile evren arasındaki ilk tepki gibi görünüyor.

İlkel bir hücrenin deneyimleri, ısıya doğru genişlemek ve soğuğa veya dokunmaya doğru büzülmekten ve çoğu zaman algılanabilir dokunmadan veya sıcaklık değişiminden özgür olmaktan oluşur. Muhtemelen en azından aktif koşulların, değişikliklerin ve muhtemelen "yaşamın geç dönemlerinde" bunların daha önce deneyimlendiğine dair bir farkındalığı vardır. - Koşulların farklılığının *bir tür tanınması* olmadan , genellikle organizmanın çevreye veya benim ifade etmeyi seçtiğim gibi ruhun evrene en ilkel tepkisi olarak gördüğümüz dokunma refleksi eylemi olamazdı. Tepki bilinçli olarak adlandıracağımız bir şey olsun *veya olmasın, değişen koşulların bir şekilde tanınması* vardır veya bunlara hiçbir tepki olamaz. Büzülmede Kuvvet vardır; her fiziksel değişimde olduğu gibi dönüştürülmüş Madde vardır. Bunlar organizmanın bir parçası olmak için dışarıdan gelmiştir. Muhtemelen tepkiyi ortaya çıkaran başka bir şeyin de onlarla birlikte

geldiğini gördük ve bundan Newton'un elmanın düşmesine verdiği tepkiye, Darwin'in biyolojik olaylara, Spencer'ın zihin ve toplum olaylarına, Rembrandt'ın ışık ve gölgelere, Beethoven'ın kuş cıvıltısına ve gök gürültüsüne verdiği tepkilere doğru kademeli ve tutarlı bir geçiş var.

Hayvan Davranışı **Profesörü Whitman şöyle diyor: "İçgüdülerin temel kökleri protoplazmanın anayasal özelliklerine kadar uzanır ."**

Profesör Holmes şöyle diyor (op. *cit.,* 180f.):

"Hangi çizgide organizasyon belirli bir gelişme derecesine ulaşırsa, sahnede zeka belirir. . . . - Zeka, organik yaşamın diğer faaliyetleriyle ilgisi olmayan tamamen yeni bir güç değil, [şu anki yazarın söyleyeceği gibi] diğer organik işlevlerden ortaya çıkan ve bu diğer işlevlerle aynı amaca sahip olan bir süreçtir; Spencer'ın çok iyi vurguladığı gibi, hayvanın yaşamını oluşturan uyum ve düzenleme süreçlerinin daha yüksek bir aşamasıdır."

En basit bilgi tek bir olgu hakkındadır, ancak ilk bilinç, ister protoplazmada isterse yaşam ölçeğinde daha yüksekte görünsün, düşünmek gerekir gibi görünüyor, kesinlikle basit değildir, ancak kendi içinde hemen önceki bir durumdan farklı bir duygu içermelidir ve bu *farklılık* duygusu ortaya çıktığı anda bir *fikir* gelişir. Örneğin, bir sıcaklık değişikliği geçtiğinde, onu öncesindeki duruma benzer bir durum takip eder ve deneyim, iki durumu ilişkilendirmek için yeterince gelişmiş bir bilinçte gerçekleştiğinde, ikinci derece bir bilgi ortaya çıkar - benzerlik bilinci *.*

Deneyim, diyelim ki ısı, önceki ve sonraki koşulları benzer olarak tanıyacak kadar yüksek bir organizmada gerçekleşir. Genel bir fikir gelişir. Sayısız nesil sonra bir isim alır - soğuk; veya *tam tersi,* eğer deneyim bir sıcaklık düşüşüyse, daha önceki ve sonraki deneyimler ısı adını verdiğimiz şeye karşılık gelir; ancak soğuk veya ısının ilk kavramı o kadar bulanık olmalıdır ki, ona bir isim veren çok daha yüksek organizmanın çok daha net fikirleri arasında muhtemelen hiç fark edilmeyecektir.

Güneşin ısısı ışığa eşlik eder ve bir yaratık ısı

kavramıyla evrimleştiğinde, kaçınılmaz olarak kısa bir süre sonra ışıkla bir ilişki kurulur; ve yeni bir fikir doğar. Bu da o kadar belirsiz bir kavram olmalı ki, özel bir dikkat gösterilmediği sürece, bizim daha olgun deneyimimizde düşünülmeyecektir; ancak ilkel yaratıkta vardır - genel bir fikir, istediğiniz kadar belirsiz ve ilkel, ancak belirli bir deneyimden farklı olarak genel bir fikir. Hayal gücü ve laboratuvar her ikisi de bu küçük duyumları ve fikirleri takip edebilir.

İki merkezi birbirine bağlı , biri sıcaklık artışı dediğimiz farkı deneyimleyen, diğeri ışık artışı dediğimiz farkı deneyimleyen ilkel bir sinir sistemi varsayalım - gözlerimiz kapalıyken hissettiğimiz gibi bir his: bu fark hisleri, onları hisseden iki merkezi birbirine bağlayan sinir lifi tarafından ilişkilendirilir. Bu, ışığın ve ısının *eş zamanlı deneyiminin bir sonucu olarak ortaya çıkan bazı psişik değişimleri mümkün kılar - o varlıkta, ısı ve ışığın ilişkilendirilmesi olmasaydı ortaya çıkmayacak bir şey ortaya çıkar* - ısının ısıyla veya soğuğun soğukla veya her ikisinin de diğeriyle tekil ilişkisinden farklı bir şey - belki de ilk ortaya çıktığında fark edilmeyen, ancak nesiller boyunca yaratığın evrimleşmiş soyundan gelenini, ısı istediğinde ışığı aramaya, serinlik istediğinde gölge aramaya yönlendirecek bir şey. Bu bir şey, söylendiği gibi, yalnızca bir duyum değildir - duyumların birleşmesidir ve bu birleşme bir düşüncenin tohumudur - ısı ve ışığın ilişkilendirildiği bir kavramın. Bundan başka bir kavrama sadece bir adımdır —ısı ve ışık her zaman ilişkili değildir; ve birçok, ancak gerçek, ısı anlamına gelen koşul değişiminin genellikle yukarıda kırmızımsı veya sarımsı yuvarlak bir ışık nesnesi olduğunda gerçekleştiği kavramına giden adım; ve—bir adım daha ötede, yukarıdaki yuvarlak ışık nesnesi beyazımsı olduğunda ısı anlamına gelen değişimin gerçekleşmediği. Ancak tüm bunlar birkaç sinir merkezinin evrimini ve bağlantısını içerir; ve iki topun nadiren aynı anda gökyüzünde belirdiğini fark etmek için birkaç tane daha.

Binlerce, belki milyonlarca nesil sonra, bu ilkel kavramlar bir genellemeye dönüştü ve zamanla

bunun için "ateş yakar" anlamına gelen kelimeler bulundu. Ateşin karbon atomlarıyla oksijen atomlarının birleşimini ima etmesi için binlerce nesil daha geçmesi gerekir ve aslında bu, nispeten az sayıda insan için, henüz İlk kelime, her ne ise, ateş anlamına geliyordu (o zamanlar ne anlama geliyorsa) ancak çok daha fazla sinir merkezinin evrimleşmesi ve ışık ve ısının aynı anda deneyimlenmesinin sonucu olarak bazı değişiklikleri mümkün kılan ilk iki sinir merkeziyle bağlantılandırılması sayesinde var oldu.

Bu arada, çok daha erken ve ön zorunluluktan, yenmesi iyi olanla yenmesi iyi olmayan arasında bir ayrım ortaya çıkar ve zamanla beni yemesi muhtemel olanla beni yememesi muhtemel olmayan arasında bir ayrım yapılır. İyi olanın yenmesi iyi olmayandan farklı olarak tanınması muhtemelen yumuşak ve sert arasında bir duygunun evrimini bekler veya hatta, diyelim ki , sindirilebilecek kadar yumuşak bir şeyle karşılaştırıldığında bir kum tanesinin reddedilmesinde ondan önce gelir. Ancak yaratıkların herhangi bir ayrım yapılmadan çok önce beslendiği görülür. Daha önceki biçimler için değirmene gelen her şey öğütücüdür: Suyun gülümseyen ağzın öncüsü olan açıklığa akmasına izin verirler ve onun istediğini getirmesine izin verirler - "onları derileriyle birlikte yerler"; sindirilebilir madde sindirilir ve gerisi geçer.

Ancak yüksek tiplerin karmaşıklığına rağmen, tüm düşüncenin unsurlarının duyum ve benzerlik ve farklılık bilinci olduğunu aklımızda tutalım. Çeşitli olgularla ilişkili olarak hatırlanan bu üç unsurun birleşimi, bir Newton veya Spencer'ın zihinsel yaşamını oluşturur.

Düşünce, o zaman, basitçe, benzerlik veya farklılık testine göre bilgi öğelerinin sınıflara düzenlenmesidir. Ele aldığımız en ilkel düşünceler, bugünün sıcaklık hissini dünün benzer hissiyle aynı sınıfa, soğuk hissini ise farklı bir sınıfa koymuştur. Aynı şekilde ışık ve karanlık hisleri ve yüzen cisimler ve kıyı ile ilişkili direnç hisleri ve suyla ilişkili karşılaştırmalı dirençsizlik hisleri de böyledir.

Zihin inşa etme sürecini daha yüksek düzeydeki düşüncelerden yola çıkarak daha da açıklayalım.

benzerlik **algısıdır —iki nokta arasındaki diğer tüm çizgilerin düz olmaktan farklı olduğu görülür En kısa olanı, onu nerede bulursak bulalım, ona *benzer* diğerleriyle sınıflandırırız ve ona düz deriz**

çizgilerden farklı **olduğunu görüyoruz . Buna göre sınıflandırıyoruz. Düz olmayan çizgileri zikzak veya eğri olarak sınıflandırıyoruz. Şimdi üç türü, her birinin diğerlerinden *farklılığına ve* her gruptakilerin birbirlerine olan *benzerliğine göre tanıyoruz.***

Şimdi daha incelikli bir şey için: Bir çizginin yönü vardır, ancak boyutları yoktur. Bu, farklılığın tanınmasıdır *». A»* Bir çizginin genişliğini veya kalınlığını hayal ettiğimiz anda, bu genişliği veya kalınlığı bölebileceğimizi ve yine de çizgiyi koruyabileceğimizi fark ederiz—bu nedenle genişlik ve kalınlık çizgiden *farklıdır* ; ve bu farklı şeyleri sonsuza kadar ikiye bölebiliriz ve yine de çizgiden farklı olan bir şeyi koruyabiliriz: ondan farklı olan bir şeyi tamamen bölünmüş olarak hayal edene kadar çizgiye ulaşamayız.

Gelin, yakın zamandaki matematiksel düşüncemizden daha az soyut olan küçük bir düşünce yoluna girelim. Öncelikle, zihinsel eylemin tüm malzemesinin düşünceler ve şeylerden oluştuğunu kabul edin. Zihin, bu iki kümenin her birini benzerlikleri nedeniyle gruplandırır ve iki kümeyi benzemezlikleri nedeniyle ayırır. Sonra, benzerlik ve farklılıkların yeni tanınmasıyla "şeyleri" (daha basit grup olarak) hayvan, bitki ve minerale doğru takip edin; sonra hayvanları, yine benzerlik ve farklılıkların tanınmasıyla memelilere, kuşlara, sürüngenlere, balıklara ve eklemli hayvanlara doğru takip edin; sonra memelileri, yine benzerlik ve farklılıkların tanınmasıyla, iyi bilinen sınıflandırmalardan herhangi birine doğru takip edin ve Doğa Tarihi adı verilen tüm geniş düşünce bölümünün, (geçici bir nokta belirlerseniz) yiyen ve yenen tarafından aralarındaki bir farkın erken tanınmasından itibaren, benzerlik ve farklılıkların tanınmasıyla nasıl büyüdüğünü fark edeceksiniz.

Benzer şekilde, sadece benzerliklerin ve farklılıkların sınıflandırılmasıyla, matematikten veya kimyadan şiire veya seksin en uhrevi cazibelerine kadar, bilginin, düşüncenin veya hatta duygunun herhangi bir bölümünün gelişimini kabaca izleyebilirsiniz.

Dilin tüm materyaline adil bir yaklaşım yapın, diyelim Bogefs *Thetaurut.* Sadece ICceness'lerine göre sınıflandırılmış kelime listeleri bulacaksınız *, bunlar da benzerliklerine* göre sınıflandırılmış *farklı kelimelerin* karşıt listeleriyle karşı karşıyadır . Şimdi tüm bu kelimeler , daha yeni ve daha ince benzerlik veya farklılık tonlarının keşfi veya evrimi ile evrimleşmiş düşünceleri ve düşünce tonlarını temsil eder .

Ve aslında, tüm bu zahmete girmeden, belki de, bir tanımın, eğer iyi bir tanımsa, bir şeyin veya düşüncenin ne olduğunu ve sonra ne olmadığını ifade etmeye çok uygun olduğu gerçeğini biraz düşünerek, bütün meselenin özünü kavrayabilirsiniz.

Şimdi benzer şekilde bir şeyi benzemez olarak reddedip, bir diğerini benzer olarak kabul ederek, dünya yavaş yavaş tüm düşüncesini inşa etti. Bazı çok iyi çizimler Fiske'nin *Kozmik Felsefesi'ndedir.*

"Doğada kesin çizgiler yoktur" diyen ilk kişiler arasında yer alan kişiler tarafından bile, zihinsel evrimi insan ve hayvan arasında kesin bir çizgiyle ayırmak için büyük çabalar sarf edilmiştir.

duyum bilincini bir algı, iki veya daha fazla algının zihinsel çağrışımını da bir kavram olarak adlandırmayı rahatlatıcı bulmuşlardır . Bazıları kavramlarda kesin ve hızlı bir çizgi bulmayı tercih ederek, bir kelimede somutlaştırılmamış hiçbir kavram olmadığını ve hayvanların kelimeleri olmadığı için kavramlarının da olamayacağını ilan ederler. Bazıları çizgiyi içgüdülerde çekmeye çalışır.

Bu tartışmalara harcamak istediğim tüm zaman, onların varlığını belirtmek ve birçok hayvanın kavramları ve kelimeleri olduğunu belirtmek ve okuyucular için bunları tanıyan

insanlara güvenmektir. İnsanın altındaki yaratıkların kavramları ilkeldir ve dilleri de öyledir . Ancak, oldukları gibi hem kavramlara hem de dile sahip değillerse ve onlarla birlikte sanatlar, bilimler ve hatta felsefeler yoksa, evrim daha az alanı kaplar ve daha aksayan bir şekilde kaplar ve genel olarak, bana göründüğünden daha ucuz bir kavramdır. Şeylerin nerede başladığını keşfetmeye çalışan zihinler vardır. Görünüşe göre daha geniş zihinler, onların başladığına dair herhangi bir kavramın ötesine geçer ve tedavilerine başlamak için herhangi bir noktanın, tüm sınıflandırmalar gibi, yalnızca bir kolaylık sorunu olduğunu ve genellikle çok zor ve derin bir sorun olduğunu savunurlar.

(c) *Duygular ve İrade*

Duyguların evrimi, algıların ve zekânın evrimiyle kaçınılmaz olarak aynı zamana denk gelir ve zorunlu olarak daha önce söylenenlerde bir ölçüde öngörülmüştür.

Tartışma amaçları için, başlangıçları için varsayılacak en iyi nokta muhtemelen, düşüncelerde olduğu gibi, ilk tepkidir. Tüm zihin benzerlik ve farklılıkların basit tanınmalarından oluştuğu gibi, tüm duygular da beğeniler ve beğenmemelerden oluşur. Her ikisinin karmaşıklıkları yalnızca nesnelerinin karmaşıklıklarıdır.

Muhtemelen amipler, daha bilge insanların yaptığı gibi, dürtülmekten veya üşütülmekten nefret ederler, sadece daha büyük bir ölçüde. Pürüzsüz bir yüzeyle temas hissi, bir iğne ucuyla temasın çok farklı bir hissine dönüştüğü bir zaman gelir - burada salt temas hissi, acı hissine genişler; ve temas hissinin de zevk hissine genişlediği bir zaman gelir.

Dokunma, yoğunluk, sıcaklık veya ışığın en erken duyumlarıyla birlikte, beğenme veya beğenmeme duyguları da gelmelidir: çünkü laboratuvarda kolayca test edilebildiği gibi, çok erken yaratıklar ısı ve soğuk, ışık ve karanlık ve hatta farklı renkli ışıklar arasında tercihlerini gösterirler. Işık, ısı ve yenmesi iyi olan, hoş adını almadan önce nesiller boyunca hissedilen ortak

bir niteliğe sahiptir ve bunun tersi karanlık, soğuk ve yenmez için de geçerlidir. Zamanla, yenmesi iyi olan sınıfa sulu nitelik ve pood-to-eat'i oluşturan diğer ayrıntılar eklenir; ve eğer yaratık bu "düşünme" sırasında dile sahip olsaydı, balo salonlarının entelektüel küçük değişimine oldukça yakın bir yorum yapabilirdi: *Hoş, parlak, sıcak bir yere süzülüyorum ve orada yenilebilecek yumuşak şeyler buluyorum.*

Bu hoşlanma ve hoşlanmama duyguları, bu hoşa gitme ve gitmeme duygusu, güven ve korkunun, sevgi ve nefretin, tapınma ve şeytan çıkarma, dua etme ve lanetlemenin tohumlarıdır; Eyüp'ün, Kleopatra'nın, Paracelsus'un ve Hildebrand'ın duygularının.

Yükselen varlık ölçeğinde eğilim, isteksizlik, amaç tam olarak nerede devreye giriyor, belirlenemiyor. En alttaki yaratıklar, inorganik maddede gerçekleşen tepkilerden daha fazlasına dair kanıt sunmuyor. Ancak solucan ve sivrisinek, nereye gittikleri ve ne için gittikleri konusunda kesin bir fikre sahip gibi görünüyor. Profesör Holmes, bir amipin yalancı ayağının temas tepkisinin bir katırın topuklarıyla gerçekleşen bir temas tepkisinden çok farklı olmasına rağmen, ikisinin ortak bir unsura sahip olduğu yönünde çok haklı bir yorumda bulunuyor. Bu unsur, - katırda atasözüne göre belirgin olan, ancak amipte yalnızca bir önsezi olan kendi kendini sonlandırmadır. Ancak orada bile birçok açıdan ilginçtir. Bağımsız bir ruhun tohumudur. Söylediğimiz gibi, bedenin üretimi ve beslenmesi büyük ölçüde iradesinin herhangi bir belirtisinden bağımsızdır - büyük ölçüde "Tanrı"ya bağımlıdır, bu saygıdeğer terimle en azından bildiğimiz, hayvan iradesine tabi olmayan tüm güç kastedilmektedir - hatta Kipling'in "McAndrews İlahisi"nde söylediği ölçüde. Ancak protoplazmanın büzülmesi ve yenilenmesi, biz buna istemsiz desek de, yine de herhangi bir dış kuvvetle orantısız bir unsura sahiptir ve daha sonra özdenetime veya gönüllü eyleme dönüşen bir bağımsızlık tohumuna sahiptir . Bireyseldir - bir bireyselliği belirtir ve Descartes'ın u Cogito, ergo sum'unun gerisinde yatar ."

Beğenme ve beğenmemeyle birlikte tercih gelir; tercihle birlikte ise irade, amaç ve davranış gelir. Belirgin amaç, amceblerden ve protozoalardan genellikle daha sonra gelir. Gerçek aktiviteye muktedir en erken formların huzursuzca dolaşması, onları erişebilecekleri her türlü yiyeceğin önüne atmaya yarar, ancak görünüşe göre bilinçsizdir.

Ancak Profesör Holmes şunu söylüyor *(a.g.e.,* s. 64-65):

" İçgüdü, hafıza, korku ve belli bir zeka derecesi, Binet'nin protozoaya atfettiği psişik yetenekler arasındadır. Protozoan davranışına ilişkin yorumunun iyi bir örneği şudur: ' *Bodo caudatu'* olağanüstü bir cüretkarlığa sahip obur bir Kamçılı'dır; örneğin, Bodo'nun yanına konulduğunda gerçek devler olan *Colpodt gibi, kendisinden yüz kat daha büyük hayvanlara saldırmak için birlikler halinde birleşir .* Bir kurt sürüsü tarafından saldırıya uğrayan bir at gibi, *Colpod da* kısa sürede güçsüz kalır; yirmi, otuz, kırk *Bodo'* onun üzerine atılır, onu tamamen yer ve yutar (Stein).

"'Bütün bu gerçekler birincil önem ve ilgiye sahiptir, ancak bunların yorumlanmasının zorluklar sunduğu da açıktır.

Bodoların on veya yirmi kişilik gruplar halinde mi bir araya geldikleri sorulabilir, çünkü birleştiklerinde bölündüklerinden daha güçlüdürler. Ancak saldırı amaçlı gönüllü birleşmelerin bu organizmalar arasında gerçekleşmemesi daha olasıdır; bu onlara yüksek bir zihinsel kapasite kazandırmak olurdu. Bir dizi Bodoe'nin karşılaşmasının şans eseri olduğunu daha kolay kabul edebiliriz; bunlardan biri bir Colpod'a saldırmaya başladığında, civarda gizlenen diğer hayvancık uygun bir fırsattan yararlanmak için savaşa atılır.

"Daha yakın tarihli araştırmalar, protozoa davranışının Binet tarafından varsayılan yüksek psişik gelişime dair hiçbir kanıt sunmadığını göstermiştir. Bazı araştırmacıların sanatında, bu akış biçimlerinin davranışını büyük ölçüde nispeten basit fiziksel ve kimyasal faktörlere bağlı olarak açıklama yönünde güçlü bir eğilim olmuştur. Diğerleri, fenomenlerin çok daha karmaşık olduğunu ve şu anda fiziksel ve kimyasal süreçlere ilişkin analize meydan okuduğunu iddia ederken, birkaçı daha da ileri giderek sonuçları açıklamak için bir tür süper-

fiziksel etken, hayati bir ilke veya bir tür entelekya varsaymamız gerektiğini savunmaktadır.”

Şimdi diğer niteliklerin şafağının bazı belirtilerine bakalım ve ilk bakışta göründüğünden daha ciddi bazı önerilerde bulunmaya ve bunların işaret ettiği evrim çizgilerine değinmeye cesaret edeceğim.

Profesör Holmes'un topladığı örnekleri incelediğimizde, ilk savurgan, ilk muhafazakâr, ilk radikal, ilk cilveli ve daha birçok tipin ilkini görmeye başlıyoruz.

İlk savurganı belki de dar yerleri seven ve güneş ışığının kendisi için ölüm olduğu Nereis'te buluyoruz. Yine de ona güneş ışığında birkaç güzel küçük cam tüp verin, o da bunların içine sürünecek ve orada kalacak ve bunun için ölecektir. Kulağakaçanlar da çok benzer bir yapıya sahiptir: ışıkta gelişmezler ve çatlakları severler - o kadar ki gölgede açık bir alan bırakırlar ve onları tam ışığa maruz bıraksa da bir cam levhanın altına sürünürler.

Peki korku nerede başlar? Benzer şekilde erken dönemde her yeni şeyden kaçınan yaratıklarda mı? Bunlar ilk muhafazakârlar mıdır? Yoksa şüphecilerin ilkleri midir? Muhtemelen ikisi de: uzun zaman önce bir amipin parçalara ayrılması ve bunlardan birinin aslanların, diğerinin kuzuların atası olması akıl almaz bir şey değildir. Yani: aşağı doğru giden yolda çapraz eşleşmenin bu kadar çok uzak varlığı, her bir mevcut varlığın atası yapmaması akıl almaz bir şey olmazdı.

Maymunun (ve bizim) taklitçiliği nerede başlar? Yaratıklar ışığa herhangi bir tepki gösterdikten kısa bir süre sonra, bazıları görüş alanlarına giren nesneleri veya gölgeleri olabildiğince takip etmeye eğilimlidir.

Euglena viridis'in **kırmızı göz lekesi vardır, ancak ilk giden uçta değildir Yumuşak ışık arar ve onu takip eder, ancak güçlü ışıktan kaçınır Birçok protozoa aynı tepkiyi gösterir ve diğerleri bunun tersini gösterir. Belki de cilveleşme ışığı seven ancak geriye doğru yüzen bazılarında (veya**

kimlerde?) başlar. Daha yüksek organizmalar - örneğin larva ıstakozları- aynı şeyi yapar. Kemancı yengeçler bunu belki daha da cilveli bir şekilde -yanlamasına- alırlar.

Amipler arasında ilk dramaya dair bir ipucu buluyoruz. Holmes diyor ki (op. *cit.,* s. 69):

"Amip, daha yüksek hayvanlar gibi, onun yiyeceğini takip edebilir. Jennings, bir Amipin Euglena'nın küresel bir kistini yutmaya çalışmasını anlatır. Amip onunla temas ettiğinde kist yuvarlanarak uzaklaşır; Amip onu takip eder; kist, bir yandan bir yandan da diğer yöne doğru ileri doğru itilmeye devam eder ve Amip de buna göre yolunu değiştirir. Kist bir engele çarptığında ve Amip onu yakalamayı başarmak üzereyken , büyük bir infusorian ortaya çıkar ve onu süpürür."

Etiğin kökeni sorusuna geldiğimizde, biyologların sürekli olarak ilkel organizmaların "davranışlarından" bahsettiğini görürüz. Kelime, davranış standartlarını ima eder ve bir davranış standardının olduğu yerde etik vardır, ancak standart "alışılmış olandan" daha yüksek olmayabilir; ve bu anlamda, fizikçiler, kimyagerler ve jeologlar "davranış" kelimesini cansız maddeye uygularlar. Ama "alışılmış şey" de bir standart değil midir - yüksek sosyetede çok fazla bir standart?

Mutluluk için doğru arayış ve mutsuzluktan kaçınma , gelişimin temel nedenleridir; ve yıkım için yanlış arayışlar. Etik, kendini korumada başlar : bu bir görevdir: ve böceklerde birçok adım yukarı, fedakarlığın başlangıcını, başkalarının korunmasına yardım etmeyi görürüz - her türlü *zorlukta* birbirimize yardım etmek ve çeşitli girişimlerde işbirliği yapmak.

Hiç kimse en ilkel yaratıkların kendini koruyan refleksleri ile şairin ince çılgınlığı veya papaların ve imparatorların politikaları arasında bir çizgi çekemez. Napolyon'un soyağacı, evriminin bir aşamasını belirleyen sayısız protoplazma damlasına kadar izlenmedi ve muhtemelen protoplazmanın evriminde bir aşama olan inorganik maddeden organik maddeye geçişe

kadar daha da az izlendi. Ancak II. Bölüm'de ele aldığımız cıva ve kloroform damlalarıyla başlayarak, onlardan Napolyon'a kadar olan bir dizi örnek, Marsh'ın soyundan, Yale Müzesi'ndeki atlardan, küçük beş parmaklıdan Dexter'a *veya* maymundan insana kadar olan ünlü "bebek sınıfından" çok daha kademeli farklılıklarla düzenlenebilir. Elbette, şu anki bilgimizle, seri boyunca kesin bir kalıtım çizgisi olmayacaktı, ancak seri varmış gibi görünebilirdi; ve bilgi ilerledikçe, gerçek bir çizgi giderek daha fazla yaklaşık hale getirilebilir .

Duyguları ve etiği en çok içeren evrim olan cinsiyetin evrimi üzerinde biraz durmak ilginç olabilir. Bu , devam ettiği gibi, kişiliğin bölünmesiyle başladı. Amip hücresi yavaş yavaş ikiye bölünür; ve son büyük romancı, sevgilisiyle birleştikten sonraki sabah kahramanına şunu sordurur: "Ben iki miyim?" Tüm evrim boyunca, salt fiziksel üreme, ebeveyn organizmanın kendisinin bir kısmını bırakmasından ibaret olmuştur; ve duygusal aşama belirginleştiğinde, erkek ve dişi, sadece dokularını değil, dinlenmelerini ve rahatlıklarını da birbirleri ve çocuk için terk etmeye başlarlar. Tek eşliliğin evrimi, kaba bir şekilde, güzellik, zeka ve karakterin evrimine eşlik ediyor gibi görünüyor: bu konularda lider olanlar arasında, alt yaratıklarda ve insanlıkta, tek eşlilik en sık bulunur; en belirgin örnekler, genellikle kuşlar, çiftleşme mevsimlerinde ve awanlar yaşam boyu; aslanlar ise yavruları yetiştirilene kadar ve bazı durumlarda, inanıldığına göre, daha uzun süre.

Antalar ve arılarla birlikte, aşırı gelişmiş zeka, genel deneyimden aşkı dışlamış ve çok kocalılığı intikamla geliştirmiş gibi görünüyor.

İnsanlık için, tek eşliliğin yaygınlığı, sadece ulusların değil, aynı zamanda toplumsal kümelerin bir özelliği olarak, ilerlemenin hendek belirgin memesidir . Yaşamın iki ucunda, düşük beslenme ve yoksullaşmış duyumlar tarafından alçaltılanlar arasında ve diğer uçta, aşırı beslenme ve duyumlar tarafından alçaltılanlar

arasında, tek eşlilik zayıflar. Bedenlerin en sağlıklı, duyumların ve alışkanlıkların normale en yakın, zekanın en geniş, ahlakın en yüksek ve duyarlılıkların en keskin ve en genel olduğu yerde, ebeveynlerden birbirlerine ve yavrulara olan tüm kutsanmış yelpazesindeki sevgi en derin ve en kalıcıdır; orada tek eşlilik, kendine özgü evrimin başlıca nedeni olmuştur ve kendisi en kapsamlı şekilde gelişmiştir; ve aile, bireyin ve devletin gelişimi için temel olarak, en sağlam olanıdır. Bu gelişme, Kozmik İlişkilerin genişlemesi anlamına gelir.

Böylece evrenle tepki veren ruhun en düşük tezahürlerinden en yükseğine kadar olan birkaç adımı işaretledik. Şimdi mum ışığımızı evrenin amacımıza en yakın birkaç parçalı yönüne çevirelim.

BÖLÜM TV

EVRENİN EVRİMİ

'Evren kadar kapsamlı bir kelime kesinlikle birçok anlamda kullanılacaktır. Burada evrenin evriminden bahsettiğimde, kozmogoniyi kastetmiyorum - yıldız tozu yığınımız merkezlere doğru çekilmeye başladığında başladığını varsaydığımız ve Sebebin bugün fark edilebilir fenomenlerin nesnel yarısını şimdi ortaya koyduğu aygıtı hazırlayan süreç. Ruhun bu fenomenler hakkındaki bilgisinin evrimini kastediyorum. Burada yine sınıflandırma keyfidir. Duyular, zeka ve duygular, üçü de dışarıdaki bir şeyden akan titreşimlere yanıt verir ve bunlar üzerinde çalışır. Bu ilişkide, ruhun üzerinde çalıştığı şey aslında dışarıdaki bir şey değil, ondan akan titreşimlerdir; ve bu anlamda, duyumlar Evrendir; ve bu incelemenin amaçları doğrultusunda evren derken, bu duyumlar kütlesini (ve bunların anısını) kastediyorum.

Açık bir gerçek olarak, ruh ile evren arasındaki etkileşimlerden bahsettiğimizde evren derken neyi kastediyoruz? Açıkça, ruhun etkileşimde bulunduğu şeylerin toplamının o kısmı. O zaman her ruhun kendi evreni vardır, ki bu açıkça o ruhun daha büyük bir evrendeki kısmıdır; ancak aynı genel gelişime sahip ruhlar arasında çok fazla ortak nokta vardır ve kabaca söylemek gerekirse, uygar insanlar tarafından ortak olarak kabul edilen fenomenlerin bilgisi ve onlardan yapılan çıkarımlar, genel olarak ” Evren" terimiyle kastedilen şeydir.

Ancak muhtemelen ruh, farkında olduğundan daha fazla evrenle tepki verir. Ancak bunun, akıl yürütmelerimizi etkilemesi gerekmez: onlar, kabul edilmiş çıkarımlar dışında, yalnızca bildiğimiz şeylerle ilgili olacaktır, ancak bunu

makul bir başarıyla yaparlarsa, muhtemelen bildiğimiz şeyin dış kenarındaki belirsiz kenar konusunda haklı olacakları açıktır.

Bölüm 1VJ *Her Bilincin Kendine Ait Evreni Vardır* 51

Nesnel evrenin evrimine veya çalışma yasalarına girmeyi önermiyorum. Bunlar için Spencer'ı okuyun. Yazdığından beri keşfedilen "evrensel" fenomenler - daha geniş dalga hareketi ve radyasyon aralığı, onun belirttiği "evrensel" yasaları takip eder ve o zamandan beri hiçbir dahi bize yeni bir tane göstermedi.

bütünü **anlamında çok az spekülasyon yapacağım . Bu tür spekülasyonlar hakkında okuduklarım çoğunlukla cehaletin itiraflarından oluşan kelimelerden oluşan saçmalıklardı ve bu saçmalıkların çoğu benden daha yetenekli zihinlerin yanlış yönlendirilmiş çabalarından kaynaklandı. Sadece evrenin bildiğimiz haliyle, yasaları ne olursa olsun, ve ruh bildiğimiz haliyle arasındaki Kozmik İlişkilerden bazılarını dikkatinize çekmek istiyorum**

Açıkça, daha önce de ima edildiği gibi, nesnel evren herhangi iki kişi için veya herhangi iki organizma için aynı değildir. Her organizmanın kendine ait bir evreni vardır. Amipin kendine ait bir evreni vardır ve Humboldt'un kendine ait bir evreni vardır ve herhangi birinin veya herkesin sahip olduğu evrenin dışında, hayal gücümüzün herhangi bir şekilde kapsayabileceğinden daha fazla evren kaldığına inanmak için her türlü nedenimiz var. Uzayları teleskoplarımızın ötesine uzanır ve düşüncesizce bildiğimizi iddia ettiğimiz küçük uzayın nitelikleri bile mikroskoplarımızın ve spekülasyonlarımızın çok ötesine uzanır .

Her yaratığın evreninin boyutları ve diğer özellikleri, elbette, öncelikle duyu organları ve ikincil olarak organlar tarafından alınan izlenimleri kaydeden, biriktiren ve karşılaştıran sinir yapıları tarafından belirlenir. Yaşayan dünyamızın bir ucunda yalnızca birkaç elementten oluşan bir evren vardır veya daha doğrusu bir elementin dereceleri arasındaki fark,

direnç ve dirençsizlik veya nüfuz edilebilirlik ve nüfuz edilemezlik, yaratığın yüzebileceği su veya yüzemeyeceği toprak veya kütük: veya muhtemelen fark, sıcaklık ve soğukluk, sıcak su veya soğuk su; veya ışık ve karanlık, parıltısı olan veya olmayan yerler. Diğer ucunda Newton, Humboldt Helmholtz, Michelangelo ve Shakspere'in evrenleri vardır.

Her bireyin evreni zihniyle evrimleşmiştir, ancak bunun bizi, bazı filozoflarla birlikte, zihin ve evrenin aynı olduğuna "inandırmasına" izin vermeyin. Birden fazla filozofun, zihnin dışında bir evren olduğunu göstererek ölümsüz bir şöhrete kavuştuğu kabul edilir. Herkes, karanlıkta açık bir kapıya doğru giderek, ona karşı korumak için armalarını paralel olarak uzatarak ve armalarını kapının ilgili taraflarından geçecek şekilde hareket ettirerek, onlarınkinden daha basit bir gösteri bulabilir ve bu sayede kapıya yüzüyle vurabilir.

Fakat bu tür kanıtlara rağmen, bu dış evren eski daraltılmış "madde" karakterini kaybediyor ve basitçe başka bir zihin haline geliyor gibi görünüyor; ama felsefe adını verdikleri apaçık gerçekleri sorgulamaya yatkın olanlar arasında bile, onun zihinlerimizin dışında bir varoluşa sahip olduğu konusunda artık pek fazla soru *yok* .

Bunu yalnızca fenomenleriyle biliriz ve bunlar sürekli olarak *hem* zihnimizde hem de dışarıdaki bir şeydedir. Bir fenomen yalnızca bir nesne ile algılayan bir özne arasındaki etkileşimden kaynaklanır. Devam ettikçe bunun hakkında olabildiğince net bir fikir edinmek için bir neden bulacağız. Basit bir gösteri yapmaya çalışacağım.

Bir çocuk pastadan sonra kiler odasına gider. Orada bir şey ona yuvarlak, düz bir nesnenin görsel hissini ve nesneden kaynaklanan hoş bir şeyin koku hissini verir. Araştırmasını daha da ileri götürürse, pastayı keserken veya kırarken dokunma, ses ve sonra da mutlu bir şekilde tat duyumları alır. Pasta hakkında bildiği tek şey bu

duyumlardır. Bunlar karmaşık olguyu oluşturur - pasta. Onu (veya bizi) ilgilendirdiği kadarıyla bunlar *pastadır* ve bunlar olmadan, en azından onun ve bizim için, pasta olmazdı. Bazı filozoflar pastanın hiç olmayacağını söyleyecek kadar ileri giderler - pastanın yalnızca birileri bu duyumları deneyimlediğinde ve deneyimledikçe var olduğunu söylerler. Eğer haklılarsa, sonuç çocuk için üzücüdür: çünkü pastanın yarısını bırakarak giderse, geri dönebileceği bir yarısı olamaz. Gerçek şu ki, o yokken kilerde pasta dediğimiz duyumlardan hiçbiri kalmaz, ama geri döndüğünde pasta dediğimiz duyumları yeniden uyandırabilecek bir şey kalır; ve o bir şeyin kalmış olması mutlu edici gerçektir ki, zihnin dışında bir evren olduğunu kanıtlar.

Öte yandan, odaya bir odun parçası sokulursa ama oğlan olmazsa, odada hala pasta dediğimiz duyumlardan hiçbiri olmaz. Bu duyumları uyandırmak için , hala orada olan nesnel evrenin bir parçasının öznel evrenin bir parçası tarafından ziyaret edilmesi gerekir. Oğlan, beyninde ve tükürük bezlerinde hevesle hareket eden öznel evrenin o parçasıyla gelir ve yine pasta dediğimiz duyumlar yaratılır.

Turta (Emersonvari bir düşkünlüğüm olan bir konu) üzerine bu incelemenin Kozmik İlişkilerimizin daha geniş sorularına etkisi, sabrınız tükendikçe daha da belirginleşecektir.

Aşırı idealist teori ilk kez bana sunulduğunda hissettiklerimi asla unutamam. Çocukken - Adirondacks'e yaptığım ilk seyahatten yeni dönmüştüm. Muhtemelen yılda üç yüz kişi o dağlara gitmiyordu ve muhtemelen üç yüz kişi de orada yaşamıyordu. Zihnimde kalan izlenimler neredeyse hepsi geyiklerin patikalarını tek başıma izlediğim muhteşem yalnızlıklar oldu. O yalnızlıkların hatırası ve tekrar onların arasında olma umudu benim için çok değerliydi. Dış evrenin zeki bir zihnin gördüğü dışında bir varoluşu olmadığı teorisiyle ilk kez aşılandığımda kendi kendime şöyle dedim: O zamanlar, kimse o gölleri ve dağları artık görmediği için, artık yoklar - orada değiller. Bu his korkunçtu. Göllerin

ve dağların getirdiği mutlu ilhamların altında bile, her zaman ağır bir yalnızlık alt tonu vardı ve bunların hatırlanması bunu yeniden canlandırdı; ve o batıl inançlı günlerde beslenen doğaüstü korku duygusundan bir nebze olsun kurtulamamıştı. Fakat bu güzel ama korkunç yalnızlıkların biz ortadan kaybolduğumuzda ortadan kaybolduğu fikri , bir çocuğa dalgıç kuşu, baykuş ya da panterin çığlığından ya da ara sıra sapkın hayaller kurduğunda daha da korkunç hale gelen sessizlik ve yalnızlıktan gelebilecek olandan daha ürkütücü ve korkunç bir şey içeriyordu .

Doktrinin ima ettiği uğursuz büyüye karşı, çocuğun aklı pek ilerleme kaydedemedi ve felsefi zorluk, çocuğun şaşkınlıkları üzerine düşünen yaşlı adama, çok yanlış bir şekilde, çocuğun ufkunda Adirondack Dağları kadar büyük bir yer kaplamamış gibi görünen turta önerisi gelene kadar, açıkça belirlenmiş şeyler arasında yerini almadı.

BÖLÜM V

BİLİNEN EVREN VE BİLİNMEYEN EVREN

ADİRONDACK **, ben onları terk ettikten sonra ve ben onları görmeden önce de vardı: öyleyse bizim görebildiğimiz tüm evren, onu görebilecek bir göz ortaya çıkmadan önce, temelde şimdikiyle aynı, ancak bazı ayrıntılarda farklı olarak var olmuş olmalı; ve gözler evrimleştikçe kendini bize yavaş yavaş göstermiş ve bu özel amaç için gözler evrimleşmiş gibi görünüyor.**

Kendimizi karanlıkta yaşarken, zaman zaman karanlığı daha görünür kılacak kadar ışık ipucuyla rahatlamış, içsel ekonomimizin bir yerindeki ara sıra titreşimden daha fazla ses duyusu olmayan bir şekilde hayal edelim; yiyecek ve içecekten, yüzeyini kokusuz bir yağla yağlayarak beslenen ve nesnelerle temasın hafif bilinci ve toprak veya sudan destek dışında bunların ötesinde hiçbir duyum olmayan bir hastaya verilenle hemen hemen aynı doyum. Bu tür deneyimler atalarımızın çoğunun evrenini oluşturdu ve hala çağdaşlarımızın çoğunun evrenini oluşturmaktadır.

, ilkel göz ile ışık kaynağı arasında belirgin bir gölge hissi olduğunu varsayalım . Bu ne kadar muazzam bir kaynaktır - yiyecek aramada ve tehlikeden kaçınmada, yaşam çeşitliliğinden ve zevkten bahsetmeye bile gerek yok, sadece dokunma duyusuna sahip yaratıkla karşılaştırıldığında 1 Sonraki yaratığın evreni ne kadar muazzam derecede daha büyük ve daha ilginçtir 1 Bunu biraz olsun kavramak için, bir zamanlar karanlıktan sonra ışığın basit deneyimi üzerindeki kendi hislerinizi bile hatırlayın ve yine de çok daha karmaşık hisleriniz var, bu hisler karşılaştırıldığında önemsiz görünüyor.

Çok erken, farklı ışık türlerinin -renklerin- hissi gelir. Gravürler ve yağlıboya tablolar arasındaki kontrastı düşünün. Ay ışığıyla aydınlanan gecenin manzarasının öğlene doğru değiştiğini hayal edin. Ama görme duyularında bile

bu sadece bir başlangıçtır. Her duyunun gelişmesiyle yeni bir evren bilinir.

Ve şimdi, (bütün sıkıcı açıklamalarımda daha sonra ortaya çıkacak bir gerekçeye dayanarak) karşıtlık yaratmak için, bugünün evrenine, benim şu anda gördüğüm şekliyle atlayalım.

Kuzeye baktığımda, Dor tarzı bir yazlık evinin güzel sütunları arasında, soldaki panelde koyu gölgeli açık yeşil iki devasa çam var, yaz esintisinde uğulduyorlar. Alttaki bir yaprak kütlesi onların bu tarafında, belirgin bir şekilde büyük yuvarlak bir laburnum, üstünde ve ötesinde daha koyu çamlara karşı daha açık yeşil renkte dar, keskin bir arbor-vitœ yükseliyor . Her şeyden öte, beyaz bulutlarla mavi gökyüzü. Hepsinin boyanmasını isterdim. Sağda, çimenlik ve uzak ormandan oluşan iki panel daha var, sivri kuleleriyle uzak komşumun güzel binaları, yeşile karşı kahverengi taş, ve sonra kalemimi fırlatabileceğim başka bir panelde, güzel küçük bir ladin yükseliyor, tepesinde güzel küçük bir kuş neredeyse yazdığım süre boyunca bana güzel küçük bir şarkı söylüyordu ve çamlar eşlik etti. Sonra tarif ettiğim her şeyin solunda, şimdi Batı'ya baktığımda, yazlık evin devasa kare köşe sütunu geliyor ve hemen yanında yivli bir Dor sütunu. Sol çamın sol kenarını kapatıyorlar; ve diğer taraflarında, sınırı yüz fit yerine yaklaşık altmış mil olan tamamen farklı karakterde bir resim açılıyor. Panelin alt çeyreği ön planda—yeşilliğe karşı atlı adamların ağaçların arasındaki güzel inek havuzunu gençlerim için bir yüzme havuzuna dönüştürdüğü yere doğru hızla eğimli tepem—ve anneleri ve ben; sonra, perspektifte yukarıda, hala yeşil olan bir karabuğday tarlası, sonra yeni kesilmiş yulaftan sarı anız. Perspektifte, bu tarlalar bazı yollar boyunca küçük çekirgeler ve birkaç büyük akçaağaç ve çamla neredeyse ormanlık görünüyor; sonra benim ormanlarım - çok güzel, yuvarlanan açık yeşil yaprak döken ağaçlar, önümüzde ve üstümüzde burada ve orada fışkıran engebeli çamları neredeyse siyah gösteriyor Ötede, ormanın üzerinde, uzun soluk mavi akıntı çizgileriyle Champlain Gölü'nün inci gibi yüzeyi uzanıyor Sağda, ağaçların hemen üzerinde, * beyaz deniz feneri ve bekçi evi olan alçak koyu yeşil bir ada, resmin yaklaşık dörtte birine kadar uzanıyor. Perspektifte* biraz daha yüksekte, sol kenara dokunan, daha küçük bir ada var. Ötede, çok

uzakta, ön kısalmanın resmin üzerinde neredeyse düz bir çizgi oluşturduğu gölün diğer tarafı geliyor; ve üstünde soluk sisli mavi yükseliyor, kat kat, millerce millerce, ta ki yuvarlak ve sivri zirvelere, Adirondacks'a gelene kadar. Üstlerinde, mavimsi gri gölgeli beyaz bulutlar, üst kenarları açık bir gökyüzünün koyu mavisiyle kırılmış. Sütunlar arasında, solda bir panel daha, az önce tarif ettiğimin güzel bir çeşidi.

Güney'e döndüğümde, ovadan eğimli tabakalardan oluşan, bir tarafı eğimli, diğer tarafı sarp, o pitoresk dağlardan ikisi yükseliyor; ve doğuya doğru daha fazla döndüğümde Yeşil Dağlar'a geliyorum - önce, güzel, sakin, yumuşak üç tepeli Lincoln; sonra, bildiğim en büyük dağ olmasa da, en fazla yüksekliğe sahip olan Couching Lion'un eşsiz zarafeti; sonra birkaç alçak zirveden sonra (her ne kadar büyüyen ağaçlar tarafından hızla kapatılsa da) gerçekten ustaca hantal görünen bir ana hatla, bazen Jungfrau'dan daha büyük görünen ve yine de kışın, ara sıra karların üzerine gelen o garip yeşil alacakaranlıkta, insana perileri düşündüren Mansfield.

Şimdi gözlerimin ve kulaklarımın önünde açık olan bu güzel şeyleri, atalarımızın karanlık ve sessiz evreniyle karşılaştırın. Sonra, varoluşunun monotonluğunu bir aileye bölünerek değiştirdiğini varsayalım ve onun deneyimini, küçük kızımın midillisinden inip altı fitlik oğullarım tarafından buraya kadar kovalanması durumunda benimkiyle karşılaştıralım.

Duygusal karşıtlığı bir kez daha vurgulamak için (tüm karşıtlıklar için, bir sebep hemen ortaya çıkacak): Size belli belirsiz bir fikir vermeye çalıştığım bu güzel evren benimdir—benim—benim, hatta kilometrelerce uzanan dağlar bile tüm önemli amaçlar için benimdir, sanki onlara tam mülkiyet hakkım varmış gibi. Bu sevinci, protozoanın su birikintisine olan hakkı, unvanı ve ilgisiyle karşılaştırın. Ve sonra yapabileceği her şeyle, daha önce erişilemeyen tüm bu güzelliklere yollar yapma ayrıcalığımı ve kapımı gelmek isteyen herkese açık bırakmayı karşılaştırın.

Sonra, tüm bunların ortasında, ne kadar kötü olursa olsun, kalemimle yapmaya çalıştığım şeyin sevincini düşünün (sevinçlerim arasında kalemle yazmamak da değerlidir), ki bu ilkel evrende onunla karşılaştırılabilecek hiçbir şeye sahip değildir.

Sonra, önümdeki acene'nin bugün açık olan evrenin sadece küçük bir parçası olduğunu

düşünün—Niagara ve Büyük Kanyon ve Yosemite ve harika Pasifik kıyısı ve Kanada Kayalık Dağları ve Alpler, Akdeniz, Himalayalar—bütün harika dünya ve okyanus ve gece Sonra büyük mimari ve heykel ve resimler; güzel erkekler ve kadınlar; dram—konuşulan, dans edilen ve söylenen; ve Liszt'in Prelüdleri ve *Pilgerchor* ve Beethoven'ın son dörtlüleri. Sonra, daha entelektüel tarafta, büyük kitaplar, büyük insanlarla ve büyüklerden birkaçı gibi büyükten daha iyi olan diğerleriyle yapılan uzun sohbetler.

Evrenimizi tefekkür etmenin verdiği hazzın ötesinde, insanların evrenin azımsanmayacak bir kısmını yaratmanın daha büyük hazzına sahip olduklarını düşünün - tüm sanat, düşünce ve sevgi. Doğa malzemeyi sağladı ve ipuçlarını verdi, ancak üretim bizimdi.

Dolayısıyla modern insanın evrenini anlatmaya ve onu ilkel hayvanın evreniyle karşılaştırmaya sayfalarca devam edebilirim; ama belki de amacımın gerektirdiğinden daha fazla sabrınızı yormuşumdur.

Ve şimdi karşıtlık duygusunu uyandırmaya çalışmamın amacı, evrenimizin protozoanınkinden adım adım yükselen kademeli bir vahiy olduğu için, bizimkinin muhtemelen protozoanın ötesinde olduğu kadar bizimkinin de ötesinde bir parçası olduğunu vurgulamaktır. Amphioxus, hissedebileceğinin ötesinde bir şey hakkında belirsiz hislere sahip olmalı; ve biz çok daha kesin olarak öyleyiz. İlk yaratıkların görüş alanlarında, bizim renk dediğimiz şeyin belirsiz önsezileri veya işitme alanlarında bizim tını dediğimiz şeyin belirsiz önsezileri olması gerektiği gibi, bizim kesinlikle çok daha geniş önsezilerimiz var. Sürekli olarak neyin ön tatlarını hissetmiyor muyuz - ne olduğunu bilmiyoruz, sadece yüksek ve iyi görünüyor?

Bu sabah inci grisi gökyüzünde gün doğumundan önce bana gelen yüceltmede, kişisel deneyimimin kehaneti olmasa da, kesinlikle kehanet niteliğinde bir şey vardı.

Bölüm V] *Doğanın Tadını Çıkarmak. Telafi 59*

karanlık Mount Mansfield'ın üzerinde titreşen bir gezegeni tutan gökyüzü —gözlerimin ötesinde bir şey vardı, tıpkı havuzumdaki kurbağa yavrusunun gözlerinin ötesinde olduğu gibi.

Bunu gördükten sonra, başka bir anlamda, ama yine aynı anlamda, "ötesinde bir şey" buldum.

Uyuyamadım ve bu yüzden olanları yazdım. Nadiren sözcüklerle veya resimlerle anlatılan şafak, başka şeylerde bile, gün batımından daha ilginçtir—kesinlikle daha neşelidir, çünkü gelen - ışık, gelen karanlıktan daha neşelidir. Ancak diğer yönde de bir fark vardır, çünkü gece şiirdir ve gün ışığı nesirdir.

İzlediğim kadarıyla dağların yukarısında gri, sarıya; sarı, pembeye; mavi, yukarılarda daha da yoğunlaşıyor ve dağlar da onunla birlikte maviye dönüşüyor; sonra gökyüzünün en yükseklerindeki mavi, yavaş yavaş aşağı iniyor ve daha açık renkleri yutuyor.

Derin mavi dağların altındaki geniş vadi boyunca, siyah ağaçlar sislerin üstünde burada ve orada yükseliyor. Sisler bataklıkların ve akarsuların çizgilerinin üzerine yayılıyor.

Meradaki sığırlar böğürmeye başlar, köpek de onları sağmak için güderken havlamaya başlar.

Şimdi sisler öyle büyüdü ki, alçak eteklerin ötesinde, Winooski Nehri'nin üzerinde, büyük mavi dağlara karşı gri bir çizgi oluşturuyorlar. Eteklerin bu tarafında, tarlalarda, farklı ekinlerin açık yeşilleri ve sarıları görünmeye başlıyor—hepsi meralardaki griyle ve siyah ağaçların çıkıntı yaptığı daha yakın sislerle dengeleniyor.

Dağların üzerindeki gökyüzü artık çok aydınlık, ancak hızla zenitin koyu mavisine dönüşüyor. Gezegen oraya çok tırmandı ve orası hala parlak.

Güneş doğmadan önce sahne günlük görünümüne bürünmeye başladı. Onu beklemedim, yatağa gittim.

JAma huzursuz bir gece için ve hatta zorlu bir günde yaratacağı kötülük için ne kadar da cömertçe tazmin edilmiştim. Ve bu kitabı yazmamın sebebi olan gerçeklerden birini, huzursuz gecelere ve erken uyanmalara neden olan hafif rahatsızlığımın çalışma gücümü ne kadar kemirdiğini söyleyerek örneklendirmeliyim. Yaşlılığın son demlerini kemirdiği kadar, dün gecekine benzer şekillerde ve çok farklı şekillerde, cömertçe tazmin edildim. O, talihsizliğe ne deneceğini hatasız bilen akıllı bir adamdır.

Ama gösterimize geri dönelim. İlk olarak, kurbağa yavrusunun görüşü ile benimki arasındaki fark yavaş bir evrimle oluşmuş olduğundan, evrimin sadece görüşümün şu anda tepki verdiği renklerle bittiğine inanmak için herhangi bir neden var mı? Aksi takdirde normal olan ancak çoğu gözün zaten tepki verdiği tüm renklere tepki

vermeyen birçok mevcut göz var: bugün bile bazı insanlar sadece kahverengi görürken diğerleri kırmızı veya yeşil görüyor ve gün ışığındaki bir manzara onlara sadece çok parlak bir ay ışığı manzarası gibi görünüyor. Yine de bu tür kusurlu gözler, muhtemelen tarihsel zamanlarda genel olarak gözlerin verdiği tepkiden daha iyi tepki veriyor.

Bu nokta Dr. Bucke tarafından çok ilginç ama, göreceğimiz gibi, biraz da şüpheli bir şekilde ele alınmıştır *(Kozmik Bilinç:* Philadelphia, 1901 ve 1905). İlk olarak s. 28'de Max Muller'den *(Düşünce Bilimi,* I, 229) alıntı yapar:

"Renk ayrımının çok geç bir tarihe dayandığı; Ksenophanes'in gökkuşağının sadece üç sütununu bildiği - mor, kırmızı ve sarı; hatta Aristoteles'in üç renkli gökkuşağından bahsettiği; ve Demokritos'un *sadece* dört rengi bildiği - siyah, beyaz, kırmızı ve sarı - iyi bilinmektedir."

Dr. Bucke daha sonra şöyle diyor:

" Geiger *(İnsan Irkının Gelişim Tarihine Katkılar.* David Asher tarafından çevrilmiştir, Londra, 1880, s. 48), dilin incelenmesiyle, ırkın yaşamının geç dönemlerinde, ilkel Ariler zamanında , belki de on beş veya yirmi bin yıldan daha önce, insanın yalnızca bir rengin bilincinde olduğunun, yalnızca tek bir rengi algıladığının kanıtlanabileceğini belirtir. Yani, mavi gökyüzü, yeşil ağaçlar ve çimenler, kahverengi veya gri toprak ve gün doğumu ve gün batımının altın ve mor bulutları arasındaki ton farkını ayırt etmiyordu . Bu yüzden Pictet *(Les Origines Indo-Européennes,* Paris, 1877, II) ilkel Hint-Avrupa konuşmasında hiçbir renk adı bulamaz. Ve Max Müller *(op. cit., H, 616) anlamında* renge herhangi bir gönderme olan hiçbir Sanskritçe kök bulamaz ."

Daha sonra Dr. Bucke, özel referanslara yer vermeden şöyle devam ediyor:

"Daha sonraki bir dönemde, ama hala şu anda var olan en eski edebi kompozisyonların zamanından önce , renk duygusu bu ilkel durumun çok ötesinde gelişmişti, kırmızı ve siyah ayrı olarak tanınıyordu. Daha sonra, Rig Veda'nın büyük kısmı yazıldığında, kırmızı, sarı ve siyah üç ayrı tonda tanındı, ama bu üçü o yaşta insanın takdir edebileceği tüm renkleri içeriyordu. Daha sonra listeye beyaz ve ardından yeşil eklendi; ama Rig Veda, Zend Areata, Homeros şiirleri ve İncil boyunca gökyüzünün rengi bir kez bile belirtilmemiştir, bu nedenle, görünüşe göre, tanınmamıştır. Çünkü bu ihmalin kazara olduğu pek söylenemez; Rig Veda'nın on bin satırı büyük ölçüde gökyüzünün tasvirleriyle doludur; ve tüm özellikleri -güneş, ay, yıldızlar, bulutlar, şimşek, gün doğumu ve gün batımı- yüzlerce kez

belirtilmiştir. Aynı şekilde, yazarları için hem dünyevi hem de göksel ışık ve ateşin kutsal nesneler olduğu Zend Avesta'da da mavi gökyüzünden tesadüfen hiç söz edilmemiş olması mümkün değildir. İncil'de gökyüzü ve cennet dört yüz otuzdan fazla kez anılır ve yine de ilkinin renginden söz edilmez. Dünyanın hiçbir yerinde gökyüzünün mavisi, Homeros şiirlerinin yazıldığı Yunanistan ve Küçük Asya'dan daha yoğun değildir. Bunu şu anda gördüğümüz gibi gören bir şairin (veya şairlerin) İlyada ve Odysseia'nın kırk sekiz uzun kitabını yazabilmesi ve bir kez bile bundan bahsetmemesi veya ona atıfta bulunmaması mümkün müdür ! Fakat Rig Veda, Zend Avesta, İlyada, Odysseia ve İncil'in tüm şairlerinin gökyüzünün mavi renginden yalnızca tesadüfen bahsetmiş olabileceklerine inanmak mümkün olsaydı, etimoloji devreye girer ve bize dört bin yıl, belki de üç bin yıl önce mavi rengin bilinmediğini, çünkü o zamanlar mavi için kullanılan sonraki isimlerin hepsinin siyah için kullanılan isimlerle birleştiğini söylerdi.

"İngilizce *blue* ve Almanca *blau kelimeleri* siyah anlamına gelen bir kelimeden türemiştir. Şimdi gök mavisi anlamına gelen Çince *hi-u-an , eskiden siyah anlamına geliyordu. Şimdi Farsça ve Arapçada mavi anlamına gelen nil kelimesi,* Latince *Niger kelimesinin bir biçimi olan siyah nehir* anlamına gelen *Nil* isminden türemiştir ."

Homeros'un mavi için bir kelimesi vardı elbette, ama bunu aky için kullanmamış olabilir.

Bu son ifade— *benim g'ye* dönüştüğüm— kulaklarımı dikmeme neden oluyor, ama belki daha fazlasını bilseydim öyle olmazdı; ve bunun tüm paragrafı veya ifadeleri ölümcül şekilde etkilemesine izin vermemeliyiz (op. *cit„* 30, 31):

"Kırmızı ve siyah duyumları orijinal bir birleşik renk duyumunun bölünmesiyle var olduğu gibi, zaman içinde bunlar da bölündü. Önce kırmızı, kırmızı-sarıya, sonra o kırmızı, kırmızı-beyaza bölündü. Siyah, siyah-yeşile, sonra tekrar siyah, siyah-maviye bölündü ve son yirmi beş yüz yıl boyunca bu altı (ya da daha doğrusu bu dört— kırmızı, sarı, yeşil, mavi)

 [BE Ben, şimdi tanınan ve adlandırılan muazzam sayıda renk tonuna bölündüm.....

"Kırmızı ışınların heyecan verici görme gücü, menekşenin enerjisinden birkaç bin kat daha büyüktür ve spektrumda kırmızıdan menekşeye doğru ilerledikçe enerjide düzenli ve hızlı bir azalma olur. Görme duyusunda artan bir mükemmellik gibi bir şey varsa ve bu sayede göz, renge karşı duyarsız olmaktan giderek ona karşı duyarlı hale geldiyse, kırmızının algılanan ilk renk olması, ardından sarı, sonra yeşil ve böylece

menekşenin gelmesi kaçınılmazdır; ve hem antik edebiyatın hem de etimolojinin bize tam olarak ne olduğunu söylediği şey budur."

Fakat tüm bu güzel gösteri ve bu büyük otoriteler karşısında, Mısırlıların İsa'dan dört veya beş bin yıl önce rengi çok iyi kullandıkları ve Dordogne mağaralarındaki insanların bunu muhtemelen yirmi bin yıl önce olduğu kadar kullandıkları gerçeği duruyor. Dahası, Dr. Bucke ve otoriteleri tarafından yazıları alıntılanan halkların çok gerisinde olduğu varsayılan bir durumdaki yakın vahşiler, birçok renk kullanıyor ve bunu da genellikle uygar insanı kozlarına koyan bir beceriyle yapıyorlar. Ancak, aralarında, wampum yapan Kızılderililerimizi koymakta yavaş olmalıyız: çünkü onlara verdiğimiz renkli boncukları kullanıyorlardı. Fakat duyularının o boncukları takdir edebilecek kadar gelişmiş olduğunu gördük, bunu iyi William Penn kendi yararına biliyordu.

Dr. Bucke her ne kadar çok fazla iddiada bulunsa da, bize verdiği şeyler ilginç ve düşündürücüdür ve evrimin genel çizgisi içindedir; ve ilerledikçe, teoriler arasındaki ve hatta teorilerle olgular arasındaki çoğu çatışmada gerçeği her iki tarafta da aramak için giderek artan bir nedene rastlayacağız.

Bildiğimiz şekliyle gözün daha fazla renk bildirmek için daha fazla farklılaşması mı yoksa spektrumun görünmez uçlarına dair daha fazla bilgi için kendi tasarladığımız araçlara mı güvenmemiz gerektiği ilginç bir sorudur. Bir şekilde araçlara güvenmek zorunda olduğumuz olgular, duyularımız tarafından doğrudan bildirilen olgular olarak, gerçekten kendi evrenimizin parçaları gibi görünmüyor. Önceki evrim boyunca çok belirgin olan iyilikle daha uyumlu görünüyor, duyularımızın genişletilmesi. Ancak öte yandan, bu daha fazla sevinç olsa da, araçlar ve hipotezler icat etme ve kendimiz için yasalar bulma gibi yeni ve tarif edilemez derecede değerli gücümüzü kullanmayacaktır.

Gözde olduğu gibi, kulakta da öyle. Bazı böcekler bile bizim duyabildiğimizden daha yüksek tonları, balina ise daha düşük tonları duyabiliyorken, on oktavda mı duracak?

Diğer duyular da öyle. Elbette hepsi, görme ve duyma gibi, çevreye yanıt olarak bir evrimin ürünleridir . Elbette hemen hemen aynı şekilde, yine de olası - hatta muhtemel bir gelişimin küçük parçalarıdırlar

Rüyalarda, bedenin faaliyetlerinden ayrıldığında, bilinç yeni yeteneklerin bu tür deneyimlerine yaklaşır - zamanın, mekanın ve yer çekiminin aşılması; ve bilincin bedenden tamamen ayrıldığında, bir duyuya sahip bir yaratık ile altı duyuya sahip bir yaratık arasındaki farkın önemsiz olduğu ölçüde bile olsa, bu tür deneyimler yaşamasının imkansız olduğunu söyleyemeyiz.

Şu anda yaşayan insanlar, böyle bir gelişimin gerçekleştiğine dair çarpıcı kanıtlar gördüler. Bazı çok yetenekli gözlemciler, şu anda, daha sonra daha fazla bilgi verilecek olan, yetilerin kendilerinde bilinen tüm evrimlerin en muazzamını izlediklerini düşünüyorlar.

Yetilerde olduğu gibi, evrende de, daha önce ima edildiği gibi, aynıdır. Bildiğimiz evrenin neredeyse tamamı protozoonların dışında olduğundan, bildiğimiz evrenin dışında, bizimkine göre protozoonlarınkinden daha büyük bir oran taşıyan daha fazla evren olduğuna dair göstergeler neredeyse kesin değil midir? Görme duyusuyla görülebilen tüm evrenin bizimkine görülebildiğine inanmak için ne sebebimiz var? Bunun böyle olmadığına inanmak için mükemmel sebeplerimiz var. Fotoğrafçılık ve Roentgen aygıtıyla, artık spektrumun uçlarında, gözlerimizin henüz doğrudan bir duyum alamadığı ışınları bulabiliyoruz. Aletler bize duyularımızın doğrudan algıladığından daha uzun ve daha kısa, daha yavaş ve daha hızlı titreşimler gösteriyor. Ve algıladığımız iki uç arasında bile, algılamadığımız boşluklar var gibi görünüyor. Bu, daha önce verilen gösterinin neredeyse matematiksel bir takviyesine denk geliyor: Duyulabilir evren , zekaya ve duygusallığa cömert armağanlarıyla

 Maceracı ruha sunduğu sayısız keşif yolları ve bu yolların uçlarında kuşkusuz barındırdığı sayısız yeni armağanlarla bilinen evren, sonuçta, bizimkinden daha gelişmiş gözlerin zevkini bekleyen ve kör el yordamlarıyla bile şimdi anlayamadan dokunabildiğimiz entelektüel ve duygusal yücelmeleri barındıran bir evrenin yalnızca bir ön tadıdır.

Görünür evrenle ilgili olarak tasvir edilenlere benzer gerçekler, işitsel evrenle ilgili olarak daha da güçlü bir şekilde geçerli olmalıdır; çünkü müzik, sanatların en gencidir: İki yüz yıllık bir şaheseri yoktur, oysa diğer bütün sanatların iki bin yıldan fazla şaheserleri vardır.

olası bütünlerle karşılaştırıldığında bu kadar küçük mü , dikkate değer mi? Ancak, ifade biçimi, bütünlerin insan anlayışına açık olduğunu varsayar; bu, felsefi spekülasyonun ifade biçimini rahatsız eden bir zayıflıktır.

O halde, tanınan yeteneklerin evriminden, şimdi çok fazla araştırmanın konusu olan belirsiz yeni yeteneklerden bahsetmeye bile gerek yok, kanıtlar kesin görünüyor ki, duyularımızla orantılı olarak, etrafımızdaki evren hakkında, yatlar ve banyo yapanlar arasında dans eden güneş ışığındaki suda yüzen ve en güzellerine sanki yüzen bir kütükmüş gibi aynı duyguyu duyan denizanasının duyularıyla orantılı olarak bildiği kadar az şey biliyoruz.

Ve yine de evrenimizi denizanasınınkinden bu kadar farklı kılan sayısız nesnel ve öznel ayrıntı, muhtemelen tüm evrenle (zihnimizin "tüm" evren fikrini kavrayabildiği kadarıyla) karşılaştırıldığında, denizanasının evreninin bizimkiyle karşılaştırıldığında gösterdiği orandan daha küçük bir oran gösterecektir.

Kısacası, evrim bir Cennet'in varlığını kanıtlamıştır ve bizim üstümüzde olmak yerine (ki bu Kopernik ve Newton'dan önce bir şey ifade ediyordu) her yerimizde ve içimizdedir, sadece onu tanımak için bir yeteneğe ihtiyaç duyar. Hayır, biz her zaman onun içinde yaşadık. Yazlık evimden ve doğu penceremden tarif etmeye çalıştığım Cennet'e, kaybettiklerimle yeniden bir araya gelme ve onları köreltmeyi önleyecek kadar hızlı bir şekilde ilahi merakların tatmini eklenebilseydi, ben şahsen daha iyi bir Cennet istemezdim.

Ya da **başka bir bakış açısından, insan hayal gücü Cennete girişte, doğuştan kör bir kişinin, güzel bir manzaranın veya daha iyisi, güzel ve sevilen bir kişinin varlığında aniden görme yetisine kavuşmasının deneyimiyle karşılaştırılacak şekilde hiç sapmış mıdır? Yine de aynı nitelikteki, ancak ölçülemeyecek kadar büyük deneyimler , duyusu olmayan veya yalnızca bir, iki, beş veya herhangi bir sayıda olan bir yaratık için imkansız kabul edilemez. Sayı ne olursa olsun, organizmaya başka bir duyunun eklenmesinin veya nesnel evrende var olan başka bir tepki alanının imkansızlığını kavrayamayız.**

Fakat yüksek organizmanın evreni, düşük organizmanın evreniyle karşılaştırıldığında bir cennet olsa da, genellikle öyle olarak takdir edilmez: çünkü sadece istisnai durumlarda körlük - ile görme ya da sağırlık ile işitme arasındaki doğrudan karşıtlıktan yararlanmıştır.

Ancak, her görünüm yalnızca bir görünümdür—bir nitelik: " şeyi kendi başına " bizim için bilinmezdir ve görünüşe göre, fenomenleri henüz ortaya çıkmadığı sürece bizim için bilinmez kalmaya devam etmelidir. Kendinizi Champlain Gölü'ne veya onunla karşılaştırılabilecek birkaç gölden birine, ya da Yosemite'ye, ya da Büyük Kanyon'a veya Zermatt'a koyun, ölçülemez güçlü, güzel, iyiliksever (iyiliksever demek çok mu fazla?) Güç kaynağının, gözlerinize giren titreşimlerde kendini size gösterdiğini fark edin; sahneyi, size kısmen kendini gösteren ve muhtemelen torunlarımıza hayal gücümüzü zorlayan şekillerde ölçülemez derecede daha fazlasını gösteren sonsuz bir güzellik kaynağının basitçe hoş bir yönü olarak görün ; ya da gidip harika müzik dinleyin ve bunu, besteci aracılığıyla aynı Gücün bir vahiy olarak fark edin; Ruhunuzu bu tür vahiylerle doyurun ve sonra bunları daha iyi takdir edebilmeniz için, bunları, vahiy adı altında barbar rahiplerin barbar insanlara korkunç gizem gücünü empoze ettiği kaba, fantastik ve çoğu zaman iğrenç resimlerle karşılaştırın.

Yazarken karşımda duran sisler, dağlar ve karanlık gölgeler her ikisidir. Anlamlarını okumuyorum, a' + 2ab b* anlamını okuduğum gibi, ama onlar beni kaldırıyor ve genişletiyor

 [BL I ve çağı derinleştir! okuyabildiğim hiçbir anlam yok *;* ve en korkunç soruları ortaya atarken, onlara şu şekilde cevap veriyorlar: "Barış! Bekle, Çalış, İçimizde hissettiğin huzuru kazan, Her şey yoluna girecek, I"

BÖLÜM VI

80MB EVRİMİN ETİK YÖNLERİ

Sağır ve kör atalarımızdan evrenin bize açık olduğu bir neslin yetiştirildiği İyilik'in önerisiyle BİRLİKTE ŞU SORU GELİR: ATALARIN SAĞIR VE KÖR OLMASININ NE GEREĞİ VAR? BELKİ DE GERÇEKLE TUTARLILIĞI TEK BAŞINA DEĞERİ OLMAYACAK BİR CEVAP ŞU OLURDU: "SENİ İLGİLENDİRMEZ."

Ama gerçekte, evrimi yapan İyiliğin (ya da büyük harfle yazmayı uygun görebileceğiniz herhangi bir başka ismin) evrimi daha yukarıdan başlatmamış olması, bundan bir sapma değildir. Onun bunu yaptığını düşünemeyiz, tıpkı bir yaratılışı gerçekten düşünemeyeceğimiz gibi. Bilgeliğimiz evrimin tam olarak hangi noktada başlamasını ister ve bunun başka bir şekilde başlayabileceğine ya da Kozmik Ruh'un içimize akışının sadece bu evrimden başka bir şekilde elde edilebileceğine inanmak için ne sebebimiz var *?* Güç, evreni mükemmel kılmayı başaramamış gibi görünüyor ve yine de gücün sınırsız olduğunu varsayıyoruz - - bunun anlamı ne olursa olsun, bunun olmadığını gösteren tüm kanıtlara rağmen. İşte her şeyi bilen, her şeyi iyi ve her şeye gücü yeten bir Tanrı ile acının varlığı arasında iddia ettiğimiz tutarsızlık burada başlıyor. Sınırlı bir şeyin her şeyi dışında "her şey" hakkında ne biliyoruz? Bu ifadenin kendisi, gerçek kavramlarımızdan daha büyük kelimeler kullandığımızda her zaman düştüğümüz o saçma gevezeliğin bir parçasıdır. Böyle bir Tanrı'nın varlığını kavrayamamamıza ve varlığına dair hiçbir kanıt görmememize rağmen, biz böyle bir Tanrı'nın varlığını varsayıyoruz.

Biz sadece bildiğimiz en büyük gücü görüyoruz, ama kusurlu olduğunu bildiğimiz bir güç, bildiğimiz en büyük evreni, ama kusurlu olduğunu bildiğimiz bir evreni geliştiriyor. Daha fazlasını görmemiz gerektiğine inanmak için çok sebebimiz var; ama her şeyi gördüğümüzü veya görmediğimizi ima eden kelimelerle oynamak, aptallık gevelemektir.

M

Bütün bunlar Mill'e aşağı güçlere sahip bir vekil tanrıyı düşündürdü - eğlendirebilme yeteneği olan bir adam için tuhaf bir öneri: çünkü bir vekile ihtiyaç duyulması yalnızca asıl kişinin sınırlamalarından kaynaklanır: öyleyse neden vekili içeri almadan veya kendimizi evrenin her şeye gücü yeten ve her şeye iyilik eden bir neden

ve düzenleyicisinin yersiz sahte fikirleriyle uzlaştırmaya zorlamadan hemen kabul etmeyelim? Bizim amaçlarımız için, Neden evreni bildiğimiz kadarıyla üretecek kadar güçlü ve iyilikseverdir, daha fazlası ve daha fazlası değil; ve eğer hayatı kötülüklerinden iyiliğin evrildiğini fark edecek kadar uzun süre izledikten ve çok daha büyük gelecekteki iyiliğin olasılıklarını yakalayacak kadar uzun süre izledikten sonra bu miktardaki güç ve iyilikseverlikle yetinmezsek, memnun edilmemiz oldukça zordur.

Gerçek belirtiler, kavrama güçlerimizin sınırsız olmadığı apaçık gerçeğinin göstergesidir. Hatta o kadar aptalız ki evrenin kusurlarla, acıyla ve ölümle dolu olduğunu söyleme alışkanlığına sahibiz, oysa öyle bir şey değil: kusurlar, acı ve ölüm içeriyor, ancak "bunlarla dolu" olduğunu söyleyen herkes, basitçe hastalıklı algılara sahip. Üzücü gerçekler çok küçük bir rol oynuyor Bunu yazlık evimde yazarken, koyunlar tepeden aşağı güneş ışığında otlarken meliyor, zarif ve mutlu. Tüm yaz boyunca onların eğlenmelerini izlemekten keyif aldım. Bu süre zarfında yarım düzine kadarı köpekler tarafından öldürüldü. Daha onlarcası var. Evrenlerinin köpeklerle ve ölümle "dolu" olduğunu mu söyleyeyim? Masam için daha fazlası öldürüldü. Sadece acımasız bir cinayet işleyebileceğim mi kanıtlandı?

Evrendeki sefalete rağmen sevinç oradadır ve son derece baskındır; ve sefaletin sürekli olarak iyiye dönüştüğünü görürüz.

Bu, deneyimsiz ve düşüncesiz kişiler tarafından inkar edilmeye müsait bir gerçektir ve ancak hayat uzadıkça ve zenginleştikçe fark edilir. Yine de, bu iddialar, düşüncesi en bilge ve en derin olanların sözlerinde bolca bulunur. Bununla birlikte, bunun kanıtları için, kişi genellikle kendi deneyimine geri döner : çünkü bu tür kanıtlar, her birinin kendi göğsünde kilitli olan şeylerde en sık ve ikna edici olanlardır. Bunlar biyografi yazarları tarafından nadiren bilinir ve antobiyografi yazarları tarafından daha da nadiren verilir - ve temel gerçekler bilindiğinde, bunların ilişkileri nadiren fark edilir. Dindar ruhlar -ve pek çok ruh bu tür deneyimlerle dindar hale gelmiştir- genellikle Tanrı'nın iyiliği kötülükten çıkarma konusundaki iyiliğine dair inançlarını dile getirmekten zevk alırlar; ancak inançları gerçek hayattaki gerçek deneyimlerine dayandığında ve salt dini coşkuya dayanmadığında, özellikle başkalarının sırları

sıklıkla bu deneyimlerle iç içe geçtiğinden , doğal olarak bu deneyimleri dünyaya açıklama konusunda yavaş davranırlar .

Birçok kişi kendi duygularına şiddet uygulamanın ve dünyaya böyle bir deneyimin faydasını sağlamanın bir görev olup olmadığını merak etmiş olmalı; ancak, uç bir örnek olarak, - yararlı, hayranlık uyandıran ve sevilen birinin erken ölümü, uzun yıllar boyunca hayatta kalanlar için, kaybedilen kişinin bunları gerçekleştirmek için memnuniyetle öleceği kadar iyi bir yaşam kaleydoskopunda değişimlere olanak sağladığı gösterilmişse, ayrıntıların sadece birçok hayatta kalanın en hassas duygularını soğuk dünyaya ifşa etmekle kalmayıp, kaybedilen yaşamın hafife alınması ve anıya karşı bir sevgi eksikliği gibi görünebileceğini ilan etmek. Ve yine de, muhtemelen çok fazla deneyime ve düşünceye sahip olan hiç kimse, tam da bu tür örnekleri bilmez.

Üstelik, bu gibi birçok durumda, iyiliğin baskınlığı, hayatın ötede devam ettiği varsayımına dayanır: Kaybedilen kişinin, hastalık ve ölümün acıları ile geride kalanların ızdıraplarının yanında hiçbir şey olmadığı bir mutluluk durumuna girdiği şeklindeki kolay genel varsayımı kastetmiyorum; ama, bunlara çok benzeyen ve bunları tamamlayacak bir gelecek varoluş varsa, aşırı derecede mantıklı olacak çok bariz sonuçlar kümesini kastediyorum; öte yandan, böyle sonuçların öbür dünyada olma olasılığı olmadan, şimdiki hayat çoğu zaman kaos gibi görünür.

Ve yine de bu kaos bile, hayatın sevinçlerini üzüntüleriyle cesurca ve dürüstçe dengeleyerek, onu genelde olduğu kadar iyi bularak ve sonunda unutulmanın huzurunu benimseyerek çözülebilir.

Ancak mesele bundan ibaret değil: Zira burada, bildiğimiz şekliyle, yaşamdaki acının eğitici etkisi pancar ruhları tarafından çok değerli görülüyor ve bu kabul o kadar genel ki neredeyse sıradan bir şey.

Fakat evrenin yasalarla yönetildiğini anladığımızda, her bir yaşamın ayrıntılarına inip, karakterin ihtiyaç duyduğu şeyleri tersine çevirebilecek kadar kapsamlı bir yasayı anlamak zordur; mikroplar, yılanlar, kaplanlar, kötü makineler ve patlamaların görünürdeki karmaşası arasından, her insanın kendisine veya geride kalanlara iyilik yapmak için ihtiyaç duyduğu şeyi tam zamanında seçmek zordur.

Aynı şekilde, mutluluğun görünürdeki "kazalarını" çok daha sık gönderen bir yasayı hayal etmek de zordur. Ve yine de yeryüzünün en bilgelerinden bazıları çok güçlü ve kasıtlı bir şekilde şüphelenirler - birçoğu, sık sık doğrulamaya dayanan bir inanç olarak, Yasa ve yıldızları sallayacak kadar büyük olan Gücün, aynı zamanda tam da bu küçük şeyleri yapacak kadar hassas olduğunu savunurlar. Kanıtlar için hayatı ve vicdanı yakından araştırmanın sıklıkla değerli olduğu görülmüştür.

Bir nesil önce farkına varılması zor olan şeyler arasında -ve litanilerin yazıldığı nesiller önce çok daha zor olan şeyler arasında- şimdi daha da genelleşen bir tutum daha zor bir konuya karşı olurdu. Şimdi biliyoruz ki insanlık veya insanlık dışılık tarafından insanlığa dayatılan en büyük saçmalıklardan biri ölüm korkusu olmuştur. Rahip tarafından geliri uğruna aşılanan görüşler yavaş yavaş ortadan kalkarken, ölümün çok kötülenen bir kurum olduğunu ve yararlı ve umut verici olanla görünürdeki uyumsuzlukları dışında, her şeyi göz önünde bulundurduğumuzda onu övecek çok şeyi olduğunu yavaş yavaş fark ediyoruz. Evrim hayatı daha normal hale getirirken, ölüm daha normal hale geliyor -yorgunluk ve can sıkıntısından uzun zamandır beklenen ve hoş karşılanan bir kurtuluşa daha yakın. Yorgunluk ve can sıkıntısı sınırlı koşullar altında kaçınılmazdır: ancak koşullar ne kadar geniş olursa, onlardan bıkmak o kadar uzun sürer; ancak zamanı gelmelidir. Bu nedenle soru gerçekten şudur: Koşullarımız neden sınırlıdır? ve cevabımız şudur: Solucanın manzara ve müzik izlenimleri gibi, zaman, mekan, madde, hareket ve kuvvetin dışında edinebileceğimiz izlenimler ne olursa olsun, bunlara tabi olduğumuz sürece, hiçbir ölümlü zihin gerçekten sınırsız koşulları kavrayamaz. İlk bakışta ne kadar saçma görünse de , hiçbir ölümlü zihnin *ölümün bir lütuf* olmaması gereken koşulları kavrayamayacağı sonucu çıkar . Şimdi, çoğu zaman erken gelip bir lanet gibi görünmesi ve muhtemelen de öyle olması, kusurlu evrimin bir sonucudur. Ancak, hatalı yargılarımızda, onu olduğundan daha kötü veya daha iyi olarak görmemiz gerekiyorsa, onu daha kötü olarak görmemizle ne kazanabiliriz? Her neyse, onun hakkında pek bir şey bilmediğimiz ve bildiğimiz az şeyin bilinebilecek en kötü şey olduğu yönünde hızla canlanan bir izlenim var.

Kötülüğün bir kısmı, ölüm her şeyi bitirirse

duyularımızın ötesindeki evrenin bizim için zevksiz kalması gerektiği gerçeğidir. Bu, böyle bir evrene olan inancı ilham verici olmaktan çok daha baştan çıkarıcı hale getirir; ancak ilerledikçe, baştan çıkarıcı olmaması için bazı nedenler bulabiliriz.

• Şimdi, ruh ile evren arasındaki reaksiyonların, bir yandan bilinen yeteneklerimizle, diğer yandan da ilişkilendirebildiğimiz olgularla ilgili olarak, mevcut bilgimizle kapsandığı durumların, koşulların elverdiği ölçüde bir özetini yapmış bulunuyoruz.

Fakat evrimin açık bir sonucu olarak, zaman zaman belli belirsiz ve nadiren kavranan yetenek tohumlarının ortaya çıkması, yeni, garip, şüpheli fenomenlere yol açmasıdır. Bu belirsiz alanda, gelecekteki olasılıklarımızın birçoğu, belki de hendeği yatmaktadır ve onu dışarıda bırakmak veya belirsiz bakışlarımızın meşru bir şekilde önerebileceği bilinmeyenle ilgili herhangi bir çıkarımdan kaçınmak, kozmik ilişkilerimizin çok ihtiyatlı bir incelemesi olacaktır. Hatta evrenin ve ruhun nedeni ve kaderi hakkındaki eski inanç biçimlerinin neredeyse hepsinin ortadan kalktığı gibi, eski coşkuların ve eski umutsuzlukların da neredeyse hepsinin ortadan kalktığı doğrudur; ve onlarla birlikte ruhun neredeyse tüm büyük üretken güçleri de ortadan kalkmış gibi görünmektedir; ve dünya, büyük yeni mekanik icatlarıyla, Roma'nın çöküşünden beri hiç olmadığı kadar maddi şeylerin lükslerine gömülmüştür.

Duyumsanmayan evrenle ilgili çıkarımlarda bulunmak, kaçınılmaz belirsizliğine ve doğrulanamazlığına rağmen , çoğunluk tarafından insanlık için büyük bir fayda olarak görülmüştür: çünkü bilmediğimiz evren, muhtemelen bildiğimiz evrenden çok daha önemlidir; hatta belki de bizim için belirsiz bir şekilde algılanabilir bir öneme sahiptir ve bilinenle bilinmeyen arasındaki belirsiz sınır çizgisi, şiirin ve diğer sanatların büyük bölümünün alanını oluşturur.

Her iyi güçlü duygu - ve muhtemelen her kötü güçlü duygu (ki bu iyi bir duygunun yanlış uygulanması veya aşırı uygulanması olabilir) ruhu bilinmeyenin sınırlarına getirir - kişinin "Tanrı 1" diye haykırmaya çok yatkın olduğu ve bazen de dua ederek yemin ederek haykırmaya yatkın olduğu zihin çerçevesine. De Quincey edebiyattan "sonsuzlukla kendi gizli sempati kapasitenize egzersiz ve genişleme sağlayan, her nabzın ve her ayrı akışın yukarı doğru bir adım olduğu, dünyadan gizemli yüksekliklere bir Yakup merdiveni gibi

yükselen bir adım" olarak bahseder. Bu en azından büyük müziğin, resmin, heykelin , hatta mimarinin - güzelliğin her biçiminin, belki de insanlık da dahil olmak üzere Doğanın büyük yönlerinin çoğunun - etkisidir.

Kesin olan şu ki, bilinen olgular kütlesinin hepsi olmadığı ve bunların arkasında hayal gücümüzü aşan bir neden olduğu konusunda kalıcı bir bilinç olmadan, yaşam en iyi duygularından bazılarını kaybeder, hayal gücü kurur ve ahlaki dürtüler küçülür. Bildiğimiz şeyler ve bunların artması, tüm çalışma güçlerimizi fazlasıyla meşgul edebilirken, daha büyük ve daha az sorunlu şeylerin ara sıra görülen bir rüyası için daha iyi çalışırlar.

Bilinmeyen dünyanın hayalleri bilinci en çok doldurduğunda, insanlık en büyük yaratıcı işini yapmıştır. Üç bin yıl boyunca, hem klasik mitoloji - hem de Hıristiyanlık altında, büyük deha fışkırmaları, ister gerçek ister sahte olsun, kişisel tanrılara ve ölümsüz hayata varsayılmış ilişkilerle doymuş bir bilinçten doğmuştur. Bu bilinç Yunan tapınaklarını ve Gotik katedralleri inşa etti; Apollo Belvedere'yi oydu ve Sistine Madonna'yı boyadı; İlyada'yı, Cehennem'i ve Kayıp Cennet'i yazdı; Haydn ve Beethoven'ın ve Stabat Mater'in kitlelerini besteledi; ve insanlığın davranışını tüm bilimden, tüm kodlardan ve tüm ordulardan daha fazla şekillendirdi: çünkü bilimleri şekillendirmemiş olsa da, kodlara ilham verdi ve orduların çoğunu harekete geçirdi.

Bilinmeyene olan bu ilişkiler sıklıkla gözden kaçırılmış ve görmezden gelinmiştir, ancak yine de o kadar genel ve ısrarla hissedilmiştir *ki* yakın zamana kadar şüphecinin bile ahlaki ve duygusal yaşamını sürdürdüğü atmosferin çoğunu oluşturmuşlardır; coşkuları ve dehşetleri neredeyse tüm insan varoluşunu canlı hale getirmiştir: spekülasyonları, hırsları, şehvetleri ne olursa olsun, evrenin gizemlerinin bilincinden ve ahlaki yasanın yükümlülüklerinden, tüm korkutma veya ilham verme güçleriyle kaçış yoktu. Soyguncu baron bir kilise inşa etti, Sicilyalı haydut seferlerinin başarısı için dua etti ve yine de "suçlu zenginler" ve suçlu olmayan zenginler, dini - amaçlar için özgürce bağışta bulundu. Bu duygular, insanlar evreni ciddiye almaya başladığından beri muhtemelen dünya üzerindeki en büyük etkiler olmuştur. Doğanın ritmik akışında, bunların büyük dalgaları bir araya geldiğinde, genellikle edebiyat ve sanatın büyük dönemleriyle hemen hemen aynı zamanda

gelmişlerdir. İlk kilisenin mücadelelerini Aziz Augustine'in edebi ilhamları izledi. Raphael ve Luther aynı yıl, Michelangelo ise sadece sekiz yıl önce doğdu. VIII. Henry tarafından İngiliz Kilisesi'nin perişan edilmesi, Shakespere ve arkadaşlarının habercisiydi; Huguenot zulümleri, büyük Fransız oyun yazarları ve kürsü hatiplerinin çağını getirdi; Cavaliers ve Püritenlerin savaşları Milton'ı yetiştirdi ve Kraliçe Anne'nin edebiyatının habercisi oldu; Amerikan yazarlarının büyük okulu, özgür ruhun Püritenizme karşı mücadelesinden doğdu; Edebiyatta Viktorya dönemi, bir yanda Musa, diğer yanda Lyell, Darwin ve Spencer arasındaki çatışma çağıydı.

Geçerken belirtmek gerekir ki, bu edebi ve sanatsal deha patlamaları çoğu zaman en büyük çalkantı zamanlarında değil, bir nesil sonra gerçekleşmiştir. Daha önce de belirttiğim gibi *(* 24 Kasım 1906 Outlook), bu dehayı açıklamak için uzun bir yol kat edebilir: bora gibi görünüyor— kendi deneyimleriyle değil, progenitorlarının deneyimlediği coşkularla yapılmış .

Ruhun tüm bu doğum sancıları sırasında, - Tanrı'nın doğası ve ölümsüzlük konusunda ne kadar fikir ayrılığı varsa, her ikisine de inanılıyordu ve her ikisiyle ilgili olarak dünyanın aktif zihinlerinin hendeğini meşgul edecek kadar çok şey inanılıyordu; *ve* bu tür inançların iyi sonuçlarına, tarihin en kötü trajedilerinden bazılarını da içeren korkunç miktarda kötü sonuç eşlik ediyordu. Üstün-fenomenal hakkındaki çelişkili iddialar İslam'ın kılıcını kınından çıkardı ve Batı Avrupa'ya tarihin en korkunç savaşlarını ve zulümlerini getirdi; yüzlerce yıl boyunca bu tür iddialar dostları dosta, kardeşleri kardeşe, ebeveyni çocuğa düşürdü. Tipik bir örnek olarak, John Fiske'nin gençliğinde, ellilerin sonlarında, küçük bir Connecticut şehrinde, ortodoks Hıristiyanlığı reddetmesi onu sosyal ilişkilerden dışladı.

Ancak tüm bu uçlardan gelen tepkiler, uçların kendisinden daha az acınasıydı. Bilinmeyenle ilgili spekülasyonlardan kaynaklanan bu kadar çok kötü deneyimden sonra, bu tür spekülasyonların hiçbir meşruiyetini reddetmek garip bir tepki değildi.

Bilgi genişledikçe, insanlar bilgiye daha fazla bağımlı hale gelir ve hiçbir bilgimizin olmadığı Öte'ye dalmanın en büyük aptallık olduğuna inanmaya eğilimlidirler, çünkü bu en büyük çıkarlarımızı cehaletimize dayandırmaktadır. Öte

ile ilgili olarak yetiştirilen inanç sistemleri, ırkın en iyi güçlerinin çoğunu zorlamıştır ve genellikle öyle bir sonuçsuzluğa uğramıştır ki, sonunda en ateşli hayranlarından birçoğu, kendi binalarının en yüksek değere sahip olduğunda ısrar ederken, değerin inşa edilen şeyde değil, inşa etme eyleminde olduğunu kabul etmeye başlamıştır - tıpkı birkaç nesil önce, eğitimin en yüksek değerinin öğrenilen şeyde değil, öğrenme eyleminde olduğu genel olarak kabul edildiği gibi. Bu pozisyonlarda bir nebze olsun gerçeklik olmadığını söylemek aptalca olurdu - belki de - gerçeğin ağırlığının bunlarda olduğu iddiası kadar aptalca.

Bu tutumun en bilinen ifadesi elbette Lessing'in gerçeğin kendisine göre "gerçeği aramayı" tercih etmesidir. Hiçbir aklı başında insan bunu gerçekten kabul etmez, ancak ifadesinin sorgusuz sualsiz şiirselliğiyle ünlü hale getirilmiş ve insanlığın epigramların bir miktar gerçeğin baharatı ve bilinenin daha keskin bir çelişki baharatıyla verdiği entelektüel tahrik tutkusuyla kötü bir üne kavuşmuştur. Böyle bir epigramın kabulü, kaba saba insanları herkesin görebileceği apaçık bir gerçeği kabul etmekten daha akıllı kılar. Yine de söz konusu epigramın doğuştan gelen aptallığı, içinde bulunduğu başyapıtın sonucuyla tamamen uyumludur . Şairlerin bizim için yaptıklarına ve hiçbir erkeğin daha fazlasını yapmamasına rağmen, birçoğunun cevaplaması gereken korkunç miktarda şey vardır.

Ancak şunu tekrarlamak neredeyse gereksizdir ki, boşa harcanmış ve boşa harcanmıştan da kötü şiir ve felsefe, Öte'ye dalmanın olumsuz etkilerinin sadece küçük bir parçası olmuştur. Bununla ilgili dogmatik ifadeler çatışmıştır; ve taraflardan hiçbirinin haksız olmadığı kanıtlanamadığında çıkan kavgalar bitmez tükenmez ve tutkuları sınırsızdır.

Tüm bunlara tepki olarak, geçen yüzyılın ortalarından biraz sonra, belki de bilinen en güçlü mekanik zekanın öncülüğünde bir okul ortaya çıktı; süreçlerinin muazzamlığı şiire dokundu. Bu okul şöyle diyordu: "Bu evren , bildiğimiz kadarıyla, mekanik terimlerle ifade edilebilir ve biz terimleri bulduk -ya da en azından zamanla geri kalanının bulunabileceğini gösterecek kadarını; bildiğimiz veya bilme araçlarımızla bilebileceğimiz her şeyi kapsayan ilkelerin yolundayız. Bu araçlar bizi asla fenomenlerin ötesine taşıyamaz. Tarihsel çağların boşa harcanan gücünün çoğu fenomenlerin

ötesinde spekülasyon yapmakta olmuştur ve sefaletlerinin çoğu fenomenlerin ötesinde iddia edilen sorular üzerindeki fikir çatışmalarından kaynaklanmıştır. Şimdi oradaki gerçek elde edilemez olduğundan, anlaşma imkansızdır. Tüm bu israfı ve endişeyi bırakalım ve üç bin yıldır tahmin yürüttükten sonra keşfettiğimiz güçlü yeni hakikat motoruyla fenomenlerin korelasyonuyla meşgul olalım -Evrimde ."

Bu tepki Kopernik ve Luther'in önderlik ettiği tepkilerden farklıydı. Kopernik'inki öncelikle dünyanın yeri ve insanın evrenin merkezindeki yeri sorusuyla ilgiliydi. Luther'in önderlik ettiği tepki ise esas olarak kilisedeki suiistimallerle ilgiliydi. Hiçbir devrim insanın kökeni, günlük görevleri veya kaderi veya fenomenlerin ötesindeki evren hakkındaki felsefi görüşleri önemli ölçüde rahatsız etmedi ve hiçbiri görüşlerin revizyonu için evrim gibi bir motor sunmadı.

Luther'in zamanından beri düşüncenin akışı büyük ölçüde genişlemişti, ancak kiliselerde, okullarda ve toplumsal ilişkilerde o kadar geri planda kalmıştı ki,

 [BE I dama] sonunda Lyell, Darwin, Spencer, Huxley ve onların dostları tarafından yıkılınca, eski inançların dayandığı çağrışım seli inançları da beraberinde sürükledi ve Hıristiyan ve Müslüman dünyasında Tanrı ve Ölümsüzlük hakkındaki spekülasyonlara eşlik eden saçmalıklar, suistimaller, zulümler ve dehşetler öylesine yoğun bir tepkiyle karşılandı ki, yarım yüzyıl boyunca en güçlü zihinlerden bazıları bu tür spekülasyonları Felsefe, Ahlak ve genel refah için yıkıcı olarak gördüler.

Bununla birlikte, bu spekülasyonları besleyen entelektüel alışkanlıklar o kadar derin köklere sahipti ki, çağdaş filozoflarımızın çoğu bunların farkına vardıklarından daha fazlasını miras almışlardır ve Spencer'ın terimlerini alışkanlık haline getirip, her şeyi, felsefenin başlangıcından itibaren belli belirsiz tahminler gibi görünseler de, ilk önce onun tarafından zihin, ahlak ve toplumda gerçekler olarak gösterilen ilkelerle test ederken, onu görmezden geliyorlar: Gerçekten de, çalışmalarının o kadar çoğu havaya karışmıştır ki, herkes kapasitesine göre onun ilkelerini solumaktadır, çoğu zaman bunların nereden geldiğini fark etmeden.

Birçok çağdaşının Spencer'a karşı bu cahil, hatta nankör tavrı, kısmen eski felsefe üzerine evrimleşmiş beynin birçok yönden yeniye geçirgen olmamasından kaynaklanmaktadır. Ancak aynı zamanda, belki de daha büyük ölçüde, Spencer'ın çocuğu banyoyla birlikte dökmesinden kaynaklanmaktadır; Öte'nin *bilincinde ısrar ederken* ve Ahireti inkar etmese de iddia etmese de, her ikisinin de ayrıntıları hakkında herhangi bir spekülasyondan katı bir şekilde kaçınır; ve her ikisine de tuttuğu azıcık ışık kısa, soğuk ve kendi kendinedir. Günlük yürüyüşü ve konuşması Doğa'nın estetik yanından çokça etkilenmiş olsa da, felsefesi çok azdı; ve insanların uzun zamandır zevk aldığı güzel varsayımlardan hiçbirini sunmadığı ve şiirle

çok az ilgilendiği için, muazzamlıkları şiirsel olduğu sürece, şiirsel imalarını kendileri için karşılayamayan insanlar onu çıplak ve kurak olarak reddetme eğilimindedir. Ama şimdi M. Bergson geliyor ve devasa yapıyı çiçeklerle kaplıyor - onu yetiştiren devin uygun olmadığı bir görev. Bunu M. Bergson'a söylediğimde, bunu kendine özgü dokunuşlarından biriyle destekledi - "Çiçeklerin kaçınılmaz olarak ondan nasıl çıktığını göstermeye çalışıyorum."

Dehanın atasözü haline gelmiş kaderi, kendi seçmen kitlesini oluşturmaktır; ve günümüzde, bu kader Sokrates ve İsa'nın günlerindeki kadar ağır olmasa da, alışkanlık ve kalıtıma karşı çalışma hala zor ve yavaştır. Spencer'ın ilk açıkça gösterdiği gibi, ritmik de olmalıdır. Bütün bunlar, onun felsefede yarattığı devrime, doktrinlerinin Avrupa, Amerika, Hindistan ve Japonya'ya çağdaş yayılmasına rağmen , ölümünden bu yana bir tepkinin nasıl olduğunu anlamayı kolaylaştırır - Spencer'ın ilk açıkça ortaya koyduğu ilkeleri ve hatta esas olarak onun yarattığı terminolojiyi, ne kadar bilinçsizce biriktirilmiş ve çeşitlendirilmiş olursa olsun, ticaretinde ana sermayesi olan insanlar arasında bile bir tepki .

Spencer'ın etkisinin bu yüzeysel ve cahil bilinçsizliğinin başlıca nedeni şüphesiz onun aşkın spekülasyona yönelik iştahı tatmin etmeyi reddetmesi olsa da , o, Bilinemez kelimesine büyük U harfini koydu; bu da onu bir olumsuzlamadan bir iddiaya yükseltti ve bize bilincimizin küçük içeriğinin ötesinde, inanacağımız ve duygularımızı ona doğru yükselteceğimiz bir şey için yeni bir kelime verdi .

Fakat Bilinmeyen kelimesi neden aynı amaca cevap vermiyor ? Bir olumsuzlama olarak Bilinemez, bir klişeden başka bir şey değildir: - *Bilgimizin şu anki durumunda* bilinemezden daha fazlası anlamına gelemez ve bu da olağan bir durumdur: Çünkü bilinmeyenin herhangi bir öğesi bilindiğinde, bilgimizin durumu değişir. Ve ne kadar çok öğe bilinirse bilinsin, hala bilinmeyen bir kalıntının kalacağını ve bu nedenle her zaman bir

Bilinemez olması gerektiğini iddia etmek , Spencer öncesi felsefenin akıl yürütmelerini daireler içinde yaptığı ve bilimsel felsefenin kaçınılması gereken ilk ilkelerinden biri olan "sonsuzluk" sahte fikrini içeren iddialardan birini yapmaktır. Eğer, yine, kelime, şu anda bilinmeyen şeylerin sayısının, ırkımız var oldukça öğrenilebilecek olandan daha fazla olduğu anlamına geliyorsa, bir klişeden veya sahte fikirden bir tahmine, ama sadece bir tahmine, çoğu insanın katılacağı bir tahmine yükselir.

Ancak deneyimimizin ve bilgimizin ötesinde, bilgimizin yanında hiçbir şey olmadığı varsayılan muazzam bir hakikat, güzellik ve mutluluk olduğunu iddia etmek, yalnızca deneyimimize inanmak için neredeyse deneyimin kendisine inanmak kadar nedenimiz olduğunu iddia etmektir. Ve biz, ya da en azından torunlarımızın, bu aşkın mutlulukta giderek artan bir paya sahip olacağına inanmak için de neredeyse aynı nedene sahibiz. Kendi şanslarımızla ilgili olarak, sonraki sayfalarda bazı tahminlerde bulunulacak. Tahminler diyorum: çünkü atalarımızda olduğu gibi, bu tür spekülasyonlar, doğrulama ile kontrol edilen hipotezler dışında hiçbir şeye nadiren atfettiğimiz kesinliği varsaydığında, tehlikeleri vardır.

Olguları aşan evrene, doğal olarak aşkın adı verilmiştir. Elbette, bu konuda başka herhangi bir konudan daha fazla saçmalık konuşulmuştur; ve en iyi niyetlere rağmen, muhtemelen payıma düşeni konuşmuşumdur ve muhtemelen daha da konuşacağım.

Terim iki fikri çağrıştırır (a) fenomenlerin ardındaki bilinmeyen nedensel kalıntı, vb.; *(b)* evrenin henüz hiçbir fenomen almadığımız kısmı. Transandantalizm çene kıran bir terim olmasına rağmen, birkaç nesil önce Boston Pazarları'nda büyük bir figür oluşturuyordu; ancak günümüzde günlük kullanım için Bilinmeyen daha iyi hizmet verebilir.

lire Spiritüel Dünya, elbette aynı şey için kullanılan başka bir terimdir, en azından psişik tarafı için, eğer benim için her geçen gün daha da

belirsizleşen bir ayrım yapmak isterseniz. Vahşiler, Bilinmeyenlerinden kendilerine bir şey geldiğinde, bu bir tüfekten çıkan bir mermi bile olsa, buna ruhların işi demişlerdir ve medeni insanlığın büyük bir kısmı bugün onlardan önemli ölçüde farklı değildir. Ancak, o dünya Bilinmeyen olduğu için, Spencer'ın onu Bilinemez olarak adlandırmasını tam olarak haklı çıkarmaz, her ikisini de büyük harflerle yazmamız haklı olabilir. Ve sınırlı zekalarımız, yüksek atlara binmeye ve her durumda, bütünüyle Bilinemez olması gerektiğini söylemeye meyillidir, tıpkı bağlantıdaki bütünlük kelimesinin bir fikir olması yerine, bir sahte fikir olması gibi .

Bilgimizin ötesindeki evrene gelince, .

dünya kayıtları, bir anda tüm bilinmeyeni bilinir kılacak "anahtarlar" ve "şifreler" bulma konusunda güvenli beklentilerle doludur; ve bunun hakkında sayısız ″ bilgi " "sistemleri" inşa edilmiştir ki bunlar elbette kartların üzerinde kelimeler olan iskambil evlerinden başka bir şey değildir. Tek istikrarlı bilgi sınıflandırılmış fenomenler hakkında inşa edilmiştir; ve aşkın evrene doğru tek ilerleme adım adım olmuştur. Böylece, başlangıçta atalarımız için tamamen aşkın olan evrenin yalnızca bir kısmı bizim tarafımızdan bilinir hale gelmiştir ve böylece, görebildiğimiz kadarıyla, ns'yi aşan evrenin yalnızca bir kısmı torunlarımız tarafından bilinir hale gelecektir .

Fakat aşkın evren hakkındaki spekülasyonlar, dürüstçe spekülasyon olarak kabul edildiğinde, birkaç düşünceyle haklı çıkar :

I. Aşkın evren üzerine bir spekülasyonun ne zaman değerli bir dilimini Evrenimize, Bilinen'e getireceğini asla bilemeyiz (büyük harflerin kullanımları vardır). Bugünün spekülasyonu yarının gösterisine giden yolu işaret eder, bazen.

II. Özellikler, nedenleriyle ilgili bazı sonuç sınıflarını haklı çıkarmak için kabul edilebilecek, ancak kesin olarak doğrulamayabilecek olgulara nüfuz eder . Örneğin, sağlıklı bir zihin için açıkça görülen güzellik ve mutluluğun genel yaygınlığı,

nedenin hayırlı olduğunu kanıtlar ve bu nedenle hayırsever olduğuna inanmak için çok fazla neden verir. Ancak bu tür inançlar, yalnızca doğrulanabilirliklerine orantılı olarak kabul edilmeli ve uygulanmalıdır.

III. Olayların ötesindeki bazı spekülasyonların doğrulanabilir avantajları vardır; şüphesiz ilgi alanlarımızı genişletir ve yoğunlaştırırlar; ve tüm spekülasyonlarla ve hatta tüm deneylerle paylaştıkları olası zaman kaybının ötesinde, tek dezavantajları, avantajları doğrulanabilir olmayan davranış kuralları dayattıklarında ortaya çıkar.

IV. Dahası, en azından aşkın evrenden bilgi evrenine doğru sürekli gelen ve bilginin sınırını oluşturan, birbiriyle ilişkisiz olguların ilişkileri üzerine spekülasyon *yapmalıyız .*

Ancak bilim, korunan spekülasyonun meşruiyetini gösterme eyleminde bulunurken, birçok kişi bilimin hayal gücünü öldürdüğünü söyledi. Ancak diğerleri, bilimin yalnızca hipotezde değil, şiirde bile hayal gücünün en sağlıklı uyarıcısı olduğunda ısrar ediyor: kesinlikle Tennyson'ın şiirine yeni ve çok derin bir nota verdi. Ancak aynı derecede kesinlikle, hayal gücünü yeni kanallara yönlendirdi ve bunlar henüz o kadar aşina olmadılar - şiire yanıt veren genel bilincin o kadar bir parçası oldular ki, onu alışkanlık haline getirip güçlü bir şekilde ilham etmediler. Şiir, derin öğrenmeden veya yüksek yaratıcılıktan gelmez veya bunlara başvurmaz, ancak insanlığın ortak duygularına hitap eder. Bize en uzaktaki görülebilir yıldızın bileşimini gösteren spektroskopta şiir olduğu doğru, o yıldız dediğimiz şeyin, yanmış ve ölmüş olduğundan beri bize ulaşan ışık olabileceği gerçeğinde şiir vardır; Fakat bilim bu tür gerçekleri şaire bolca yağdırsa da, henüz o kadar yabancıdır ki şair, bunların duygusal etkilerini hissedip şiire dönüştürmekten çok, onları kavramaya çalışarak karşılık verir.

Şiir bilgiyle el ele gitmez, bazen bilginin açtığı ve düzelttiği yollarda ilerler, bazen de ileri gider ve henüz keşfedilmemiş gizemlere belirsiz ışıklarını yayar.

KİTAP II
İLİŞKİSİZ BİLGİ

BÖLÜM VII

GİRİİŞ

Bir şeyi bildiğimizi söylediğimizde NEYİ KASTEDİYORUZ? NİTELİKLERİNİ YETERİNCE HATIRLADIĞIMIZI **ve hatırladıklarımıza sahip bir nesne bulduğumuzda ve onlarla uyuşmayan başka bir şey olmadığında, bunun bildiğimiz şey veya ona benzer bir şey olacağından emin olmamızdır; anılarımızın onunla ilişkilendirdiği şeyler sınıfında bir şey. Ormanın kenarında çok uzakta hareket eden bir nesne görüyorum. Başka bir niteliğini seçemiyorum. Bunu sadece hareket eden nesneler sınıfıyla ilişkilendiriyorum. Aksi takdirde ne olduğunu bilmiyorum. Gölgeden çıkıyor ve onu daha küçük *karanlık* hareket eden nesneler sınıfıyla ilişkilendirebileceğimi görüyorum. Biraz daha yaklaştığımda onu daha da küçük kahverengi hareket eden nesneler sınıfıyla ilişkilendirebiliyorum, ancak etrafındaki çimenlerin ne kadar yüksek olduğunu bilmiyorum ve onu sığırlarla, geyiklerle veya köpeklerle ilişkilendirip ilişkilendirmeyeceğimi bilmiyorum. Bana doğru koşmaya başlıyor ve hareketi onu köpeklerle ilişkilendiriyor. Eve doğru gelmesi onu köpeklerimle ilişkilendirme eğiliminde. Bu, rengiyle bağlantılı olarak alındığında, korelasyonu collie'lere daraltır: renk onu üçüncü köpeğimin ait olduğu İskoç teriyerleri sınıfından dışlar. Ancak collie'ler arasında, Laddie mi yoksa oğlu Shep mi olduğunu yaklaşıncaya kadar söyleyemem; ancak bana doğru koşarken, çok uzun saçları ve nispeten beyaz olmaması, büyük başı ve bana olan sevgisi onu Laddie'ye dair**

anılarımla ilişkilendirir ve onu "tanırım". Şimdi burada sırasıyla görünürlük, hareket, renk, kahverengi renk, köpeği oluşturan ek görünür nitelikler kütlesi, onu köpeğim olarak işaretleyen evime gelme eğilimi gibi görünmez olan, onu collie köpeğim olarak işaretleyen belirli iki nokta üst üste ve onu Laddie olarak işaretleyen uzun saçları ve kahverengi ve büyük başının baskınlığı vardır.

Sevgili yaşlı dostum, O gerçekten yaşlıydı ve o pasajı yazdıktan bir ay sonra, perişan ve tedavi edilemez bir şekilde hastalandı ve ona kloroform vermek zorunda kaldık, ki bu da benzer koşullar altında birbirimize yapacağımız şeyden daha fazlasıydı. Pasajın, ne kadar geçici olursa olsun, benim sahip olduğum kadar sevgi dolu ve sadık bir arkadaşa bir anıt olarak kalmasına izin verin.

Şimdi bu sevgili köpeği "tanıdığımı" söylediğimde, bunun nedeni sayılan niteliklerin tüm kütlesinin, Laddie'yi oluşturan karşılık gelen bir nitelikler kütlesinin hatıralarımla ilişkili olmasıdır. Eğer öyle olmasaydı, sorulduğunda "Köpeği tanımıyorum" demek zorunda kalırdım. O noktaya kadar olan tüm bilgi, onu tanımam için gerekli olan bilgiyle ilişkili olmazdı.

Şimdi belirli kişiler mevcut olduğunda, odanın etrafında çatlamalar ve tıkırtılar oluyor. Bunları açıklayacak görünür veya keşfedilebilir hiçbir şey yok; bu yüzden bunları mekanik olarak oluşan seslerle güvenli bir şekilde ilişkilendiremeyiz. Bunlar ahşap işçiliğinin büzülmesiyle ilişkilendirilmek için çok sık. Daha önce benzer sesler duymuş olan Jones, bunları daha önce deneyimlediği belirli niteliklerle ilişkilendiriyor ve bunları "bildiğini" söylüyor; bunların ruhların neden olduğu sesler olduğunu söylüyor. Öte yandan ben daha önce böyle bir şey duymadığım ve sesleri ilişkilendirebileceğim hiçbir şeyim olmadığı için bunların ne olduğunu "bilmiyorum": bana göre bunlar ilgisiz bilgi. Ve şimdiye kadar Jones ve geri kalanımız "ruhlar" hakkında çok az şey bildiğimizden, varsa bile, bazı önemli açılardan

bunun onunla gerçekten ilgisiz bilgi olduğundan şüpheleniyorum. Benzer şekilde, masaların çok hafifçe dokunan veya hiç dokunmayan belirli kişilerin varlığında hareket ettiğini görüyorum: bu yüzden hareket eden gücü kas zorlamasıyla ilişkilendiremiyorum. Elektrikle de ilişkilendiremiyorum: çünkü elektrik tahtaya etki etmez; veya bildiğim başka bir şeye. Bu yüzden benim için, onun hakkında sahip olduğum az bilgi, kuvvet modları hakkında bildiklerimin çok azıyla ilişkili olduğundan, onu "bildiğimi" söyleyemem. Şeyleri bildiğimizi söylüyoruz, ancak onlar hakkında bildiklerimiz başka bildiklerimizle ilişkili ve

-ilişki ne kadar geniş ve yakın olursa, şeyleri o kadar iyi biliriz.

Şimdi Jones ruhlar hakkında her şeyi bildiğini ve bu kuvvet hakkında bildiklerinin ruhlar hakkında bildikleriyle örtüştüğünü ve dolayısıyla bu kuvvetin ruhlardan geldiğini düşündüğü için, ona bunun medyumdan geldiğini söylememin bir faydası yok çünkü medyum sanki bu işi kaslarıyla yapmış gibi yorgun.

Gürültü yalnızca ortam mevcut olduğunda gerçekleştiği için, bunu yalnızca insan güçleriyle ilişkilendirebiliyorum, ancak daha önce bildiğim hiçbir şeyle değil. Jones ruhları tercih ediyor.

ilişkili veya yanlış ilişkili çok sayıda bilgiye sahibiz ; bu , bilgi ile varsayım arasında bir sınır oluşturur ve büyük ölçüde her ikisinden de oluşur.

Bilgi ve olası bilgi açısından, her birimiz iki eşmerkezli kürenin ortasındayız - mükemmel olmayan, ancak düzensiz yüzeyleri olan küreler. Elbette hiçbir iki adamın küreleri birbirine benzemez. Her biri bildiği veya bildiğini sandığı şeylerden oluşan bir kürede yaşar - duyumsanan ve ilişkili bilgisinden. Bu, ilişkisiz ancak kısmen duyumsanan bilgi parçalarından, sezgilerden ve izlenimlerden oluşan bir küreye dönüşür - bazıları duygulardan biraz daha fazlasıdır - ancak bunların çoğu, şüphesiz henüz olgunlaşmamış bilgi

tohumlarıdır. O zaman, bu kürenin ötesinde, yalnızca duyumsanan ve kısmen duyumsanan bilgimizin değil, sezgilerimizin ve duygularımızın dışında ölçüsüz bir sonsuzluk olması gerektiğine inanmak için her türlü nedenimiz var.

Kitabımızın geri kalan kısmının büyük kısmı, dahil etme alanıyla ilgili olacak ve büyük ölçüde, onun belirsiz bilgisini bildiğimiz şeylerin alanıyla ilişkilendirmeye yönelik önerilerden oluşacaktır.

Bilgi küresinin ve bilgiyi çevreleyen kürenin sınırları, hem deneyimde hem de histe , sezgide veya buna ne ad vermek uygun görürseniz, örtüşür. Atalarımızdan bazıları genel bir ışık duygusuna ulaştığında, renk duygumuza dönüşen bazı belirsiz izlenimlere sahip olmuş olmalılar; bu yüzden sesin net bir genel izlenimine ulaştıklarında, bizim için perde ve tını ve hatta uyum ve uyumsuzluk olan şeylerin belirsiz izlenimlerine sahip olmuş olmalılar . Şimdi, mevcut yeteneklerimizi tam olarak çalıştıran deneyimlerde - Doğanın büyük yönleri veya büyük resimler, heykeller veya müzik önünde - belirgin duyumlarımızın ötesinde "ne olduğunu bilmediğimiz" yüceltmelerle doluyuz. Benzer şekilde laboratuvarda, atölyede, çalışma odasında, forumda, hatta pazar yerinde, her zaman ötede olan bir şey bizi davet eder ve onu ele geçirdiğimizde, belirsiz ve baştan çıkarıcı bir şekilde daha ötede olanın bilincine varırız.

Bu "ötesi" kısmen, şu anki açıkça gelişmiş yeteneklerimizle çözülebilen açık sorularda ve kısmen de az gelişmiş ve az anlaşılmış yetenekler aracılığıyla kendini gösterir. Gruplar elbette birbirleriyle birleşir, bunu alt bölümlerin yaptığını sık sık fark etme fırsatımız oldu. İlk grupta, gerçekliğinden kimsenin şüphe etmediği, ancak henüz ilişkilendirilmemiş fenomenler vardır, örneğin Aurora Borealis; veya henüz gerçekten tanık olunmamış, ancak açıkça belirlenmiş fenomenler, örneğin Peary'den önceki Kutup veya Adams ve Leverrier'in nerede olduğunu söylediği ancak hiç kimsenin görmediği Neptün. Bu sorular

üzerinde kaşifler ve bilim adamları genel olarak, diğer insanların yeteneklerine benzer yeteneklerle, ancak genellikle derece olarak üstün olarak çalışmaktadırlar.

Bu fiziksel, birbiriyle ilişkisiz bilgi grubuna ek olarak , önemli ölçüde bilinen ve kabul edilen, benzer şekilde birbiriyle ilişkisiz bir psişik fenomen grubu daha vardır ki buna uyku ve uyanıklık hallerindeki vizyonlar, uyurgezerlik ve bunların her ikisi de hipnoz ve telkin altında gerçekleşir.

Ancak iyi bilinen ancak zayıf bir şekilde ilişkilendirilmiş olgular grubunun ötesinde, henüz o kadar tuhaf olan ve genellikle yanılsamaya veya aldatmacaya atfedilen yeni ve nadiren gözlemlenen bir olgular yığını vardır. Bu olgular, hem bilginin hem de yeteneğin sınır bölgesindedir. Bunlar, varlığından ancak yakın zamanda şüphelenilen ve hala genel olarak şüphe duyulan ve eğer varsa, evrimin en son ve en nadir meyveleri olan insan güçlerine bağlıdır.

İnsanların güçlerinde muazzam bir çeşitlilik olduğu gerçeği, daha düşük güçlere sahip olan büyük çoğunluk dışında herkes için açıktır. Herhangi bir türdeki bu büyük yetenek nadirdir, muhtemelen evrimin bir sonucudur (henüz buna rastlamadım

(böyle bir bağlantının herhangi bir gösteriminde): bu nedenle yeni güçlerin çok az kişi tarafından ortaya konması beklenir. Daha sonra açıklanacak belirli güçler açısından durumun böyle olması, bunların gerçekliğine karşı bir argüman olarak kullanılmıştır. Buna karşı iyi olan başka argümanlar da olabilir, ancak bu, gittiği kadarıyla, kesinlikle bunun *lehinedir* .

Entelektüel ve duygusal olarak insanlar, diğer tüm hayvan türlerinden daha fazla birbirlerinden farklıdır. Sadece sıradan insanlar ile Beethoven'lar ve Shaksperes'ler arasındaki farkı kastetmiyorum, onlar neredeyse herkesin algılanabilir derecede sahip olduğu yüksek derecede yeteneklere sahipler, ama bazı insanların çoğu insanın hiç sahip olmadığı yeteneklere sahip gibi göründüğünü kastediyorum. Bu en belirgin farklılıklardan biri, duyumsanmayan evrenin önsezilerindedir. Duygusal tarafta bile, bazı insanların neredeyse hiç böyle önsezileri yoktur , ancak başkalarının yüzlerini öyle aydınlatırlar ki, sokakta bu tür adamları sık sık seçebilirsiniz. Bu tür önseziler elbette belirsizdir ve fantastik olma eğilimindedir - "rüyaların yapıldığı şeyler" ve bunlara kesinlik kazandırma çabalarında birçok sistem inşa edilmiştir; ve çoğu zaman laboratuvarlarda inşa edilmeyenler, mantıksız olanlarla inşa edilmiş olan makul inançlara ve eşlik eden ahlak sistemlerine büyük bir yıkımla parçalanmıştır. Gerçekte, şimdiye kadar laboratuvar, gözlemevi ve benzerleri, Ötesi hakkındaki bilgimizi artırmak için kalıcı olarak başarılı çabaların tek yerleri olmuştur.

Ancak laboratuvarda ve çalışmada, Öte'yi - *hissetmek , "düşüncenin soluk tonuyla fazlasıyla hastalanmış"tır. Yine de, varlığının tanınması yalnızca sağlıklı zihinsel işlevin sıradan bir parçası olmakla kalmaz, aynı zamanda onunla duygusal ilişkiler, değerli ve simetrik bir kişilik için sıklıkla elzem görünür.* Saygımızı kazanan en sıradan yerde ve mütevazı insanlarda bile, bu hissin her zaman çok belirgin olup olmadığı sorgulanabilir.

Elbette, dinin sıradan tezahürleriyle alay edenlerin çoğu bile , kendi tarzlarında dindardır, mistik olana yükselen bu tür ideallere sadakatleri vardır.

, bu mistik birlik tarafından bir yerlerde, bir şekilde, bir zamanda yüceltilmemiş çok az insan vardır . Bu bir Gotik katedralde veya bir Metodist toplantı evinde veya haydutun seferinde başarı için dua ettiği şapelde olabilir; Matterhorn'un veya Sistine Madonna'nın önünde olabilir; McAndrews'un motorunun veya "bir otun sade kalbinin" önünde olabilir. Bunu deneyimleyen kişi bir Aziz Francis veya bir Tom Amca olabilir; durumlar bir ömürde az olabilir veya neredeyse her bilinçli anı içerebilir; neredeyse her görev ve sorumluluğu hayattan çıkarabilir veya onları bunlarla aşırı doldurabilir ve hepsini yoğunlaştırabilir ve kutsallaştırabilir, en alçakgönüllüyü en büyüğü kadar gerçektir. Ancak his nerede, ne zaman, nasıl, kime gelirse, neredeyse her şeye gelir; ve adı ne olursa olsun, bildiğimizin ötesinde ve bildiğimizden daha büyük bir şeyin tanınmasıdır.

Ve yine de, tüm bilinçli varlıkla birliğini yoğun bir şekilde hissetmemiş olan kişi, En İyiyi hissetmemişken, bu duygu içinde tamamen yaşama girişimi, genel olarak yaşamın en iyi kullanımlarına aykırı olmuştur - daraltıcı, güçsüzleştirici ve hatta hayvanlaştırıcı. Tasavvuf, Aziz Elizabeth'in güllerini içerirken, aynı zamanda Stylites'in pisliğini ve göksel evliliğin doğal olmayan coşkularını da içerir.

Ancak bu mistik duyguya sahip olan kişilerin hepsi kesinlikle serseri ve asalak değildi. Bazıları paha biçilmez değerde eserler bıraktılar, ancak bunların çoğunun değeri konusunda muazzam görüş ayrılıkları vardı.

***, Varieties of Religious Experience* adlı eserinde , daha önce alıntıladığım Dr. Bucke'un kitabından onay alarak alıntı yapıyor. Kitapta bazı ilginç teoriler ve Hz. Musa'dan Walt Whitman'a kadar, - Dr. Bucke'un dünyevi deneyimde üçüncü düzlem olarak yerleştirdiği Kozmik Bilinci elde eden birkaç düzine insanın oldukça ilginç anlatımları yer alıyor; birincisi, hayvanların bizimle paylaştığı çevrenin**

salt bilinci; ikincisi, sıradan insan öznel bilinci, Almanca felsefesinden yaptığımız çeviride adı çok talihsiz olan - "öz bilinç" toplumdaki garip duyguları ifade ettiği iyi bilinen bir şey.

Dr. Bucke, Kozmik Bilincin -Doğa ile birlik duygusunun- bizim güçlerimiz, onun güçleri; bizim düşünceler, düşünceleri; hayatımız, hayatı, evrensel ve ebedi ; bilincimiz, tüm bilinç—sadece birkaç ayrıcalıklı varlığın bağışıdır ve onlar bunu genellikle hayatın doruk noktasında, otuz beş ile kırk beş arasında, St. Paul's gibi bir tür yıkıcı deneyimle ve genellikle görünür bir ihtişam parıltısıyla, en azından öznel olarak, elde ederler, sanırım ondan daha fazla insan bundan melemektedir. Kendisi bunun ille de olağanüstü genel yeteneklerle birlikte gelmediğini söylüyor. Ben (bunları yazan herkes, deneyimin toplamına elinden geleni katmalıdır)—büyük manzaralar ve harika müzikler önünde bunun temellerine sahip olmadığımı hatırlamıyorum ve bu, onun atadığı olağan dönemden on yıl önce bende doruğa ulaştı. Işık parıltısıyla geldi, ancak ışık doğal gün batımından geliyordu, ancak o akşam uzaktaki bulutlarla sınırlı değilmiş gibi görünüyordu, ancak tüm atmosferi ve beni de içeren diğer her şeyi kaplıyor ve enerji, zihin ve sempatiyle doluyordu. Dr. Bucke, bence haklı olarak, etkisinin doluluğunda sadece dakikalar, nadiren saatler sürdüğünü, ancak asla kaybolmadığını ve bazen yenilenip güçlendirildiğini söylüyor. Ancak bunu canlı bir şekilde sürdürmek isteyen herhangi birine Amerikan iş dünyasının rekabetine dalmasını tavsiye etmem; ve hatta pratik işlerin çalışmalarına -ekonomi, politika ve benzeri-dalmasını: Sanırım, bu tür ilgi alanlarında bulunabilecek herhangi bir Kozmik İlişkinin oldukça bilincinde olmak için kişinin gözlerini oldukça açık tutması gerekiyor.

İnsan kayıtlarının kapsadığı nispeten kısa süre içerisinde, tüm evrim boyunca bilginin önünde olan izlenimlerin çoğunun anlayış tarafından geride bırakıldığı görülmemiştir. Renk duyusunun - Homeros'tan beri bir miktar geliştiğine dair bazı

göstergeler hariç, tanınan duyularımız ve fiziksel güçlerimiz genellikle bildiğimiz en erken dönemdeki sayı ve nitelik bakımından aynı görünmektedir. Yine de insanlığın genel olarak bildiğimiz şekliyle ilerlemesi, bir şekilde bunların gelişiminde olmuştur. Sıradan işçileri çok gören herkes, insanlığın en iyi sınıfının, sıradan görme ve işitme duyularında bile büyük çoğunluğu geçtiğini bilir.

Fakat on dokuzuncu yüzyılda, özellikle de sonlarında, evrimin, bir miktar istisnai bireyde, insan organizmasını, çok az bilinen, hatta hiç bilinmeyen bir güç biçimini uyguladığı; daha önce hiç tahmin edilmeyen bir kişilik ve diğer kişiliklerle ilişkiler karmaşıklığı gösterdiği; ve sadece yeni kanallardan değil, yeni bir tür bilgi edindiği bir noktaya getirdiğine dair belirtiler ortaya çıkmaya başladı. Yine de bu yeni yetenekler, iyi insanları kötülerden içgüdüyle ayırt etmekle veya odada görünmeyen bir kedi olduğunu bilmekle başlayan [ve] şimdi gözlerimizi kullanmadan şeyleri görmeye, kulaklarımızı kullanmadan şeyleri duymaya ve bilmediğimiz başka yollarla, sayısız kişilikler gibi görünen şeyler de dahil olmak üzere, algılanamayan evrenin izlenimlerini edinmeye kadar uzanan eski bir aralığa ait görünüyor. Bu izlenimler, diğer insanların anılarından (bildiğimiz kadarıyla çoğunlukla ifade edilmemiş ve hatta bilinçsiz), bedensiz zekâlardan veya Turner'ın vizyonlarını yalnızca renk pigmentlerine sahip bir solucanın tahmin edebileceğinden çok daha fazla tahmin edemeyeceğimiz başka bir yoldan gelebilir.

Bu fenomenlerin sonuncusunun varlığında, bir insan pigment lekesini görünür evrenimizi oluşturan yansıyan ışıklara maruz bırakan böyle bir solucana benzer; ya da ilkel bir işitme duyusuna sahip, bir orkestranın çaldığı bir salonda çırpınan bir böceğe benzer. Duyularımızın bize bu kadar belirsiz ipuçları verdiği ve meraklarımızın bu kadar beceriksizce beceriksizce yaptığı bu konular karşısında meraklarımızın yaptığı gibi, ilgi ve duyularında da aynı yeri tutan bazı kıpırdanmalar olmalı.

Bilginin sınır bölgesinin incelenmesine ve sınır - bölgesinin ötesinde ne olabileceğine dair bazı varsayımlara geçerken, fenomenlerin incelenmesinden ve onlardan birkaç temkinli çıkarım yapmaktan başka bir şey yapmayacağım. "Sonsuz", "ebedi", "mutlak" gibi basitçe bilginin reddi olan veya "her şeyi bilme", "her yerde bulunma", "her şeye kadir olma" gibi insan zihninin kavrayamayacağı bir şeyin iddiaları olan birçok kelimeyi alıp, hokkabazların toplarını yaptıkları gibi bu kelimeleri uzun süre havada tutarak bir Felsefe sistemi inşa etme eğilimim ve şüphem yok . Spencer'dan önce ve bir dereceye kadar o zamandan beri düşünürler, Kant'ın kozmogoni önerilerine rağmen, çalışmalarının çoğunun sadece KENDİ İÇİNDE DAİRELER ÇİZEREK **ilerlediği , yüklemlerinin farklı bir ifade biçimiyle sadece öznesi olduğu ve sonuçlarının, öncülleri gibi, öngörülebilirliği olmayan sahte fikirler olduğu konusunda çok şey yaptılar.**

Ve yine de üç bin yıldır hayal gücü felsefenin başlıca aracı olmuştur ve fenomenlerin ötesindeki merak onun başlıca güdüsüdür - her ikisi de konuya adanmış zihinler, hem alışkanlık hem de hayatta kalma yoluyla , bu tür buharlaşmalar için öylesine şekillendirilmiştir ki, felsefeye meyilli bir zihnin bu sisleri alışkanlıkla aramaması hala nadirdir. Ve evrimin imalarına o kadar açık bir zihin bulmak da aynı derecede nadirdir ki, tüm spekülasyonlarında onlar tarafından yönlendirilir ve böylece sisin içinde ipucu olmadan gezinmekten kurtulur.

Felsefe ve felsefe tarihi hakkında ne kadar çok okursam, insanların duyuların fizyolojisi, kuvvetin devamlılığı ve sinir fonksiyonuyla ilişkileri hakkındaki son bilgilerden önce maddi düşünürlerin sahip olduğu tahminlerle neden şimdi kendilerini meşgul ettiklerini anlamakta o kadar zorlanıyorum. Bu keşiflere kadar, insanlar zihin ve madde arasındaki ilişkilerle ilgili temel soru hakkında kesinlikle dikkate değer hiçbir şey bilmiyorlardı: psikolojik spekülasyon için kalıcı bir temel OLAMAZDI **, ne de Felsefe adını taşıyacak önemli bir organik doktrin gövdesinin unsurları.**

Tek bir yerleşik davranış kuralına dayandırılacak *ilke olmadan, çelişkilerin kaotik çırpınan bir kütlesinden başka bir şey yoktu* , bizim için evrensel yasa olan şeye dayalı tutarlı bir etik gövdesinden çok daha az. Parçalı davranış kuralları deneyimden türetilmiş ve dahi insanlar tarafından ölümsüz ifadelerde somutlaştırılmıştı; ve bu kurallar çeşitli derecelerde dağınık ve genellikle geçici sistemlere dönüştürülmüştü; Ancak evrensel ve evrensel olarak kabul görmüş psikoloji, felsefe veya etik sistemlerinin temelinin ne olduğu bilinmiyordu.

Bu nedenle, söyleyeceklerimi yakın bilgimizden önce yapılmış tahminlerin birçok alıntısıyla engelleyerek hala çok güncel olan modaları takip etmeyeceğim. Bunları alıntılamamamın iyi nedenlerinden biri, onlar hakkında çok az şey bilmem ve bilmek istememdir. Hatta, Psişik Araştırma Derneği tarafından gerçeklerin toplanması ve doğrulanmasından hemen önce yapılmış olan birçok tahmin bile , mevcut amacımız için genellikle çok eskidir.

Bu nedenle, eski moda felsefeye cezbeden konuların incelemesini olabildiğince eski felsefeden uzak tutmaya çalışacağım. Ancak bu kolay bir iş değil: çünkü bildiğimiz her şey, onu sınıflandırdığımız her bilim, bilinmeyene doğru bir yerde gölgelenir ve uğraşmamız gereken çoğu şey ondan henüz ortaya çıkmamıştır. Yeni sorular, kayıtlarımızdan daha eski sorularla iç içe geçmiştir, ancak otuz yıl öncesine kadar çok az bilimsel değerlendirmeye tabi tutulmuşlardır ve önemlerinin haklı çıkarabileceği kadar da fazla değerlendirilmemişlerdir. Ancak, bir dereceye kadar adlandırılmış ve sınıflandırılmışlardır, bu da bilimin başlangıcıdır ve en azından bazıları, yavaş yavaş bugünkü bilgimizle ilişkilendirilmektedir.

Kesinlikler sıradanlaşma eğilimindedir. Dağlar ve okyanuslar bile sadece bir süre için tatmin eder: bu yüzden büyük ve maceraperest ruhların uçuşları doğrulanmamış inançların değişen göklerine yönelir. Bunlar bazen yanıltıcıdır, ancak çoğu zaman ilham vericidir ve bunları tarih boyunca, giderek daha parlak ve daha belirgin

hale gelirken izlemek en yüksek entelektüel zevklerden biridir; ve onları böyle yapmaya yardımcı olmak belki de en yüksek entelektüel işlevdir.

KİTAP II — BÖLÜM I

TELEKİNEZİ

BÖLÜM VIII

AZI DİŞİ TKLEKİN8I8

Yarım yüzyıllık pantolon bize Kozmik İlişkilerimiz hakkında daha fazlasını göstermiş ve bunları, insan kendi tarihini yazacak kadar evrimleştiğinden beri, tüm önceki zamanlardan daha fazla genişletmiş gibi görünse de, en çok dikkat çeken şey , MADDENİN TAŞINMASINI **ve uzun zamandır bir tür kavrayışına sahip olduğumuz moleküler kuvvetler tarafından sıradan zekanın iletilmesini etkileyen devrim niteliğindeki keşifler olmuştur . Ancak son zamanlarda, yeni yeteneklere ve yeni iletişim araçlarına çok dikkat çekilmiştir.**

Bilginin inşa edildiği olgularla birlikte, bu olguları fark eden duyuların evrimi de vardır; ve son yarım yüzyıl boyunca, daha önce bilinmeyen olguları fark eden ve belki de (makul karşılaştırmalar yapılabilirse) daha önce bilinen bilgi yollarından herhangi birini önem bakımından geride bırakabilecek duyuların veya duyarlılıkların evrimine dair göstergelere çok dikkat çekilmiştir.

Ancak bu konuların ele alınmasına geçerken, yalnızca fenomenleri ele almamız gerektiği ve felsefe olarak adlandırılan şeyin büyük kısmını oluşturan aşkın dünyayla ilgili varsayımlar üzerine yapılan basit spekülasyonları ele almamamız gerektiği açıkça anlaşılmalıdır. Geçici varsayımlarla serbestçe ilgileneceğim , ancak yalnızca fenomenlerle ilgili olarak ve sonsuz, ebedi ve koşulsuz gibi kelimeleri , hedefleri hakkında bilerek varsayımlarda bile bulunmayacağım yönler belirtmekten başka bir anlamda - kullanmayacağım . Kısaca: bu noktadan sonra, bu kitap,

bir olgu kaydı olmadığı sürece, esas olarak olguyla ilgili açık bir tahmindir

Ancak böyle olmakla birlikte, kendilerini yerleşik gerçek olarak duyuran ünlü tahmin kitleleriyle hiçbir bağı yoktur.

Bilgimizin sınırında, aralarında şüphesiz önemli bir gerçek kütlesi bulunan birçok garip ve şaşırtıcı ifadeyle karşılaşacağız, ancak bu kütlenin ne olduğunu belirlemekte zorlanacağız ve onu ayırmak için elimizden geleni yaptıktan sonra, onu yerleşik bilgimizle ilişkilendirmekte de aynı derecede zorlanacağız. Şimdi ifadelere, ayıklamaya ve ilişkilendirmeye kendimizi adayacağız . Ve bunu, bizi eski inançlarımıza geri döndürmese bile, en azından daha yüksek çıkarlarımızı destekleyen ve belki de daha da yüksek çıkarları destekleyen daha aydınlanmış inançlara geri döndürecek yeni ilhamlar bulabileceğimiz umuduyla yapalım.

İlk yazılar ve gelenekler, doğanın büyülü bir şekilde kontrol edilmesi, gizemli vizyonlar ve ruhsal iletişimler ve ele geçirilmelerle ilgili anlatımlarla doludur; bunlar, muhtemelen, geçen yüzyılın ortalarında Amerika'da ortaya çıkan ve o zamandan beri Avrupa'da ara sıra görülen bazı ilkel duyuların veya hassasiyetlerin sonuçlarıdır.

İlk başlarda zihinsel alışkanlıkların iki uç noktasını işgal eden kişiler -teologlar ve bilim insanları- genellikle bu iddia edilen olguları sahte olarak gördüler ve bunları araştırmayı bile reddettiler. Ancak bazılarının gerçekliği artık bilim dünyasında kanıtlanmış sayılabilir ve diğer birkaçının gerçekliği de değerlendirmeye oldukça açık tutulabilir.

Olaylar hem fiziksel hem de ruhsaldır, ancak aralarında gizemli bir bağlantı vardır: çünkü çoğu kişi, hepsi olmasa da, bir grubu tezahür ettirirken diğerini de tezahür ettirmiştir.

Fiziksel grup şu güçlerdedir: (I) maddi nesneleri bazı kas dışı kuvvetlerle ve genellikle temas olmadan hareket ettirmek ; (II) maddeyi herhangi bir kütleyi parçalamadan maddeden geçirmek ; (III) havada herhangi bir belirgin etken olmadan harekete neden olmak. Gizemli kuvvet veya kuvvetler tarafından gerçekleştirilen yukarıda belirtilen değişiklikler molardır. Ayrıca moleküler olan aşağıdakilerin üretilmesi için güçler olduğu iddia edilmektedir: (IV)

belirli nesnelere yakınken -özellikle akan su ve altın ve muhtemelen henüz tespit edilmesi gereken diğer bazıları- operatör ile nesne arasında istemsizce henüz adlandırılmamış, ancak görünüşe göre manyetizmaya benzeyen bir tür akım oluşturmak, bu sadece operatörü nesnenin yakınlığından haberdar etmekle kalmaz, aynı zamanda onda sinirsel ve kassal tepkilere neden olur; (V) henüz bilinmeyen bir etkenle elle tutulur nesnelerden ve havadan sesler üretmek; (VI) benzer şekilde ışık üretmek; (VII) ayrıca havanın sıcaklığında değişiklikler ; (VIII) aynı zamanda maddi nesnelerin geçici, maddi olmayan görünümleri.

Bu güçlerden ilkine artık genel olarak telekinezi adı veriliyor. Ancak *tele, uzak* anlamında değil , yalnızca *temas halinde olmayan olarak düşünülmelidir.* Ve sekiz kategorideki tüm ilgili nesneler operatörün bedeniyle temas halinde olmadığından, kuvvetin tüm modlarını geçici olarak telekinetik olarak düşünebiliriz, ancak bunlar hakkında daha fazla şey bilindikçe, incelemeden sağ çıkanlar ayrı isimler alabilir.

İddia edilen bu güç modlarından ilkini eylem halinde gördüm ve gerçek olduğunu biliyorum. Geri kalanına dair çok sayıda dürüst tanıklık var; tek soru yanılsama olasılıkları üzerine ortaya çıkıyor. Dördüncüye ("dowsing") ve beşinciye (ses) dair tanıklık beni ikna edecek kadar güçlü. Altıncıya (ışık) dair tanıklığı bazı durumlarda çok iyi buluyorum, ancak çoğu durumda henüz ikna edici değil. Geri kalanı için, tanıklık bana ikna edici görünmüyor, belki de iddialar çok olası olmadığı için, ancak tanıklık göz ardı edilemeyecek kadar güçlü.

Telekinetik kuvvetler *ex tri termini* bedenin dışında etki eder. Aşağıdaki kuvvetlerin irade aracılığıyla bedenin kendisi üzerinde etki ettiği iddia edilmektedir. Antokinetik ismini önermeye cesaret ediyorum. (I) bedeni bilinen herhangi bir etkenden bağımsız olarak kaldırdıkları; (II) ısının etkilerine direndikleri; (III) stigmata ve kabarcıklar ürettikleri söylenmektedir. Üçüncüye yönelik tanıklık ikna edici görünmektedir, ayrıca ikincisinin bir olay sınıfına; birincisine, bazı telekinezi türlerine gelince, büyük olasılıksızlığın gerektirdiği kadar güçlü değildir, ancak yine de göz ardı edilemeyecek kadar güçlüdür.

İddia edilen ruhsal medyumların faaliyetlerinde kanıtlarını gördüğümüz başka bir yeni güç daha var.

Buna psikokinezi diyorum. Zamanı gelince açıklayacağım.

Bu II. Kitabın III. Kısmında, birbiriyle ilişkisi olmayan ruhsal olguları ele alacağız.

nesis hakkında kendi deneyimlerimden yola çıkarak - bir anlatıya başlayabildiğim için şanslıyım; bu deneyim, çocukluğumda bu konulara olan ilgimin başlamasına ve uzun bir yaşam boyu sürmesine sebep oldu.

1856-7 kışında ya da 1857 ilkbaharında, bir pazar öğleden sonrası, New Haven'daki General Bussell okulunun bir düzine kadar öğrencisinden biriydim ve okuma odalarından birinde boş boş oturuyorduk. İçlerinden biri P'ye şöyle dedi ----------:

"Hayalet, bize ruhları göster!"

Hitap edilen çocuk, orta boylu, narin görünümlü, on altı veya on yedi yaşlarında bir çocuktu; nazik ve dürüst yapısı onu hepimizin gözdesi yapmıştı; belki de okuldaki diğer çocuklardan daha fazla. Konu açıldığında, yatağı hakkında duyulan rap'ler ve benzeri hikayeler hakkında oldukça genel bir konuşma oldu. Benim için yeni bir haberdi. Daha önce "Hayalet" lakabının nispeten karanlık görünümünün bir sonucu olduğunu varsaymıştım, ancak daha iyisini öğrenecektim.

Sergiyi açmaya itiraz etti, çünkü çok yorulduğunu söyledi; ama sonunda ikna oldu.

Odada muhtemelen iki veya üç tane nota sehpası vardı, bunların üzerinde flüt ve kemanımızı çalıyorduk. Kesinlikle gizli piller ve bağlantılar içermiyorlardı. Her biri, yaklaşık iki inç kalınlığında ve yaklaşık on beş x on sekiz genişliğinde ve uzunluğunda, zeminde duran bir tahta levhadan oluşuyordu; sonra bundan, ortalama bir çalgıcının ihtiyaç duyduğu yüksekliğe kadar yükselen yaklaşık ikiye üç bir çubuk; ve çubuğun tepesinde, taban büyüklüğünde, ancak çok daha ince, müzik için bir masa görevi gören eğimli bir parça. Her şey muhtemelen beyaz çamdan yapılmıştı ve boyanmamıştı.

P ----, bu standlardan birinin önünde durarak parmaklarını yerleştirdi
ve baş parmaklarını hafifçe masaya koydu, masa üstten eğimliydi ve ondan *uzaktaydı* . Kısa süre sonra şöyle dedi: "Eğer orada herhangi bir ruh varsa , lütfen tezgahı devirsinler mi?" Cevap yok.

sorunun birkaç kez tekrarlanmasıyla, sehpa ona doğru hafifçe eğildi *. Şimdi* , masa ondan uzaklaştıkça, kas gücüyle ona doğru eğilmesi kesinlikle imkansızdı.

Bir süre sonra stand her türlü soruya yanıt olarak devrilir ve alfabe tekrarlandıkça harflere yanıt olarak kelimeler hecelenirdi. Daha sonraki bilgiler bana bu devrilmelerin F'nin ----------bilinçdışına yanıt olarak olduğuna inanmamı sağlıyor irade.

Kısa süre sonra P'nin kolları kasılarak sarsılmaya başladı, öyle ki Eller standla kalıcı temaslarını kestiler ve giderek artan sıklıkta ve güçte vurmaya başladılar. Kısa süre sonra stand zeminde duran doğal pozisyonuna geri dönmeyi bıraktı , ancak elleri dokunmadığı sürece, vuruşlar - arasındaki aralıklarda bile ona doğru eğilmeye devam etti, elleri yükselip alçaldıkça yükselip alçalmadı, ancak kalıcı olarak eğildi. Temas olmadan bu suspend'i üreten kuvvet - kelimenin tam anlamıyla *telekineziydi.*

Sarsıntıların sıklığı ve şiddeti artarak, parmaklarının sehpaya hızla çarpmasına, vuruşlar arasındaki mesafenin neredeyse bir ayağa kadar çıkmasına ve sehpanın giderek ona doğru eğilmesine neden oldu, ta ki muhtemelen tepesi ağırlık merkezini geçene kadar; ama ona doğru düşmedi veya doğal pozisyonuna geri dönmedi, daha önceki tüm bilgilerin imkânsız ilan edeceği bir pozisyonda tutuluyordu.

Sonra şöyle dedi: "Aşağı çekmeye çalış," ve aramızdaki en güçlü çocuk tabanın bir tarafına, belki de en ağır olan ben ise diğer tarafına tabanı tekrar yere çevirmeye çalıştık. Kendimizi yere yayıp, ellerimizi ve vücutlarımızın ağırlığını sehpanın yükseltilmiş tabanına atarak, ancak onu sadece biraz sallayabildik, bu sırada elleri dövmelerini oynamaya devam etti - *her iki el de düzensiz bir şekilde, sistematik olarak birbirlerini rahatlatarak sürekli bir baskı uygulamak için değil , belki de her biri çeyrek saniyelik aralıklarla, dönüşümlü olarak onunla temas halinde ve temas halinde olmadan sehpayı terk ederek .* Tabandaki güçlü çocukların kas gücüyle ----------P'nin gizemli Masadaki şiddetli kuvvet, yapının tabanı kırılıncaya veya çiviler çekilinceye kadar bir iki dakika devam etti ve P bitkin bir şekilde bir sandalyeye gömüldü. Zayıf

adam
üst kısmı tutup tutmadığını hatırlamıyorum
Havada asılı kalan bir parça mı, yoksa tabanı kırdığımızda dünyayla olan gizemli bir devrenin mi koptuğu.

P '■ gibi yorgunluk genellikle aşağıdaki şekilde ifade edilir:
onun gibi deneyimler ve tele kinezisinin diğer tezahürleri . Ancak, görünüşe göre hiçbir yorgunluğun yaşanmadığı birkaç örnek var .

O zaman onun gücünün elektriksel olamayacağını, tahta aracılığıyla etki ettiğini anlamıştım.

Ne bir dolap, ne loş bir ışık, ne de bir makine vardı; hepimizin aşina olduğu sıradan bir mobilya parçası, gösteri için ödenen bir para yoktu; sadece arkadaşlarını eğlendirmek için kendini feda eden dürüst ve iyi kalpli bir çocuk vardı.

Kırık sehpa hipnotize olmadığımızın kanıtı olarak orada duruyordu ve tamir edilmeden önce onu kullanamamanın bazı rahatsızlıklarını hatırlar gibiyim.

Şimdi eğer ben bu şeyleri tam olarak oldukları gibi anlatmadıysam, bu kadar çok şeyin tam olarak oldukları gibi bir araya gelmesini hiç anlatmadım. Onun gizemli gücünden bizim kas gücümüzden daha fazlasını ortaya koyması gerçeği , benim deneyimimdeki herhangi bir gerçek kadar tartışmasızdır. Tezahür o kadar basit ve tutarlıydı ki, o zamanlar hata için bariz bir şekilde yer yoktu, aynı zamanda başarısızlık veya hafızanın çarpıtılması için de bariz bir şekilde yer yoktu .

On yıl önce, Podmore muhtemelen bu tanıklığa karşı, bunun hiçbir teyidi olmadığını; tarafların hepsinin erkek olduğunu; tek tanığın gençliğinde şiir yazmaktan hüküm giydiğini ve o zamandan beri kurgu yazdığını; tanıklığın olaydan yaklaşık altmış yıl sonra verildiğini ve tanığın muhtemelen bunaklık döneminde olduğunu ileri sürerdi. Son itirazla ilgili olarak bir görüş bildirme hakkım yok ve diğerleri de gerçek. P'nin diğer

---

tanıkları
tamamen gözden kaçırdığım ve hatta kim olduklarını unuttuğum fenomenler, bana standı kırmamda yardım eden çocuk hariç. O bir İspanyol-Amerikalıydı ve kendi halkına geri döndü.
Ch. Vili] *Başka Bir Amatör Masa Bahşişi* (^97)

rağmen bu tanıklığı kabul edecek kadar cesur olan **herkes için telekinezi kanıtlanmıştır.**

Eğer bu olaydan şüphe ediyorsam, şimdiye kadar yaşadığım diğer tüm deneyimlerden de şüphe etmeliyim . Bu olgular hakkındaki kesinliğim artırılamaz. Ama eğer artırılabilirse, elbette o zamandan beri benzer olguların kanıtlarının muazzam birikimiyle olurdu.

Bu tür şeyleri mekanik yollarla açıklamak için birçok gülünç çaba oldu ve P ile ilgili deneyimim hakkında , bana birçok nazik şekilde soru soruldu.
bir aptal. Fakat bunların hepsi uzun zaman önceydi: son zamanlarda telekinezi için kanıtlar o kadar güçlü ki eğitimli dünyanın büyük bir bölümünde şüpheciliğe son verdi.

Telekinezi tezahürlerinin birçok kişiden geldiği bilinmektedir ve günümüzde en çok bilinen "medyum" olan Eusapia Palladino'nun tamamlayıcı numaraları ne olursa olsun, bu güç modunun bazen onun tarafından tezahür ettirildiğini ve performanslarındaki gerçek her şeyin temeli olduğunu varsaymakta hiçbir abartı yoktur.

İşte kız kardeşlerimden birinin, benimkine benzer bir olayı bizzat kendisinin tanıklık ederek anlattığı bir hikâye:

“Size anlattığım o dikkat çekici ‘masa devrilme’ olayı yıllar önce okul arkadaşlarımdan birinin evinde gerçekleşti. Büyüleyici, çekici bir kadın olan, engelli bir ablası vardı ve odası ailenin tüm hayatının ve neşesinin merkeziydi. Bir gün, kızlardan birkaçı, her zamanki gibi, yatağının etrafında oturuyorduk - eski moda bir ‘dört direkli yatak’ (çünkü eski moda bir evdi), konuşma ‘ruhsal vuruşlara’, hayaletlere, vb. kaydı. Aramızdan biri (Bayan A.), yakın zamanda mobilyaları hareket ettirme ve devirme konusunda dikkat çekici güçler göstermişti, uzun çapı muhtemelen üç veya üç buçuk fit olan küçük ama çok ağır oval mermer üstlü bir masayı yatağa taşıması ve üzerine çıkması için meydan okundu. Hepimiz gülerek inanmazlıkla izlerken, meydan okumayı kabul etti. Sadece iki elinin parmak uçlarını masaya koydu ve kısa bir süre sonra hareket etmeye başladı, o da onu takip etti. Yatağın ayağına ulaştığında hemen yavaşça kenardan yukarı doğru kıvrılmaya başladı -hareketini daha iyi bir şekilde tarif edemem- ta ki şaşkın hastanın ayaklarının dibine yan yatıncaya kadar.

“Bayan A.’ya masa hareket ederken neler hissettiğini sorduğumuzda, parmak uçlarından kollarına doğru soğuk bir su akışı hissettiğini ve artık kendini oldukça bitkin hissettiğini söylediler.

"Hiçbirimiz tüm gücümüzü kullanarak masayı yatağa kaldıramazdık. Kısa süre sonra, ardından gelen yorgunluk nedeniyle böyle bir deney yapması emredildi ."

Bayan A.'nın fenomenlerinin diğer tanıkları hepsi öldü. Ama o günden beri benzer fenomenlerin o kadar çok iyi doğrulanmış kanıtı birikti ki, o tek tanık şimdi o zamanki bir düzine tanıktan daha değerli.

Aldatma şüphesinden uzak, para için çalışmayan ve bu tür fenomenleri ortaya koyan özel kişilerin sayısına biraz şaşırdım. Bu kitapla meşgulken, Yazarlar Kulübü'ndeki akşam yemeği masasında yapılan sohbetler, henüz yerleşik bilgiyle ilişkilendirilmemiş deneyimler üzerine birden fazla kez döndü ve muhtemelen orada bulunan adamların yarısı bunlardan bazılarını anlattı.

Bir sonraki vaka, Ruhsal Araştırmalar Derneği'nin Tutanakları'ndan alınacak; ancak onu vermeden önce, bu dernek ve yayınları hakkında biraz bilgi vermek iyi olacaktır; bu alıntılar, bu çalışmanın geri kalanının büyük bir bölümünü oluşturacaktır.

Elbette, diğer tüm olgular gibi, ele aldığımız bu olguların da titreşim yasası veya Spencer'ın adlandırdığı gibi "hareket ritmi" gereği tekrarlayan dalgaları (Profesör Newbold yaklaşık altı yüzyıllık aralıklarla diyor) ve sıklıkları ve kıtlıkları vardır; ve muhtemelen bunlar hakkındaki tek yeni şey, daha önce de belirtildiği gibi, son dalganın geçen yüzyılın ortalarında başlaması ve modern bilimin ilgi alanına girmesidir. Gerçeklere olan mevcut inanç altında, bu konularla bağlantılı çok sayıda olgu birikmiştir. Ancak görünüşe göre, geniş çapta merak uyandıran diğer çoğu konunun aksine, nispeten yakın zamana kadar bunları "açıklamak", yerleşik bilgiyle ilişkilendirmek için çok az sistematik girişimde bulunulmuştur.

Yaklaşık 1880'de Cambridge ve Dublin Üniversiteleriyle bağlantılı bir grup arkadaş , belirsiz olguları araştırmak üzere bir araya geldi . Gelecekte bu arkadaşların bir araya gelmesinin çığır açıcı bir şey olarak görülmesi şaşırtıcı olmayacaktır. 1882'de *Psişik Araştırmalar Derneği'ni* kurdular. Psişik adı çok dardı:

çünkü fiziksel olgular da incelenmiş ve raporlanmıştı. Bildiğim kadarıyla o zamana kadar, mevcut bilimle ilgisi olmayan olgu sınıflarından hiçbiri örgütlü bir çalışan grubunun dikkatini çekmemişti . Ekim 1882'de dernek, bundan sonra bu sayfalarda o kadar sık anılacak olan "Tutumlar"ının ilk "Bölümünü" yayınladı ki, "Pr. 8. PR" kısaltması ve daha sonra yalnızca Pr. İlk cilt Aralık 1883'te tamamlandı. Yirmi altıncı cilt 1913'te tamamlandı. *Dernek ayrıca üyelerine özel bir "Dergi" de çıkardı; bu derginin on beşinci cildi 1912'de tamamlandı.

Toplumda yoğunlaşan genel entelektüel kültür, herhangi bir eğitimli organizasyonda nadiren eşlenmiştir. Raporlar neredeyse istisnasız bir şekilde akıl yürütme ve diksiyon modelleridir. Sadece kültürel etkileri için bile çoğu okunmaya değerdir. Yazarlarla bağlantılı olarak kaba ve cahil safdillik fikri gülünçtür. Raporları bir kitle olarak ele almak da mümkün değildir, kuşkular tamamen edebiyatçı kişilerin pratik meselelerle ilgili sonuçlarına dayanır: örneğin Frederic Myers edebiyatta yüksek bir konuma sahip olsa da; Henry Sidgwick zihin ve toplum bilimlerinde eşit derecede yüksek bir konuma sahipti; Sir William Crookes, Sir Oliver Lodge ve Sir William Barrett fizik bilimlerindeki üstünlükleri ve Profesörler James, Royce ve Morton Prince'in psikolojideki konumları nedeniyle şövalyelik almışlardır. Bir Amerikan kitabında isimlerini andığım için okuyucudan özür dilemek istiyorum. Böyle bir toplumun zamanını önemsiz veya doğrulanmamış

***8. P. R. kurucuları açısından tek kelimeyle şanslıydı. Hepsi dikkate değer kişilerdi. Bunların arasında, onları bir araya getiren Dublin Üniversitesi'nden Profesör (şimdi Sir William) Barrett'a ek olarak, Cambridge Üniversitesi'nden Profesör Henry Sidgwick ve Cambridge'in eski üyeleri Baylar F. WH Myers ve Edmund Gurney de vardı .**

Başlamadan kısa bir süre sonra Cambridge grubu Bayan Sidgwick ve Profesör ve Bayan Verra tarafından artırıldı! Bunların hepsi, özellikle hanımlar, Tutanaklara önemli katkılarda bulundular. Bayan Verrall'ınkiler oldukça hacimlidir ve bilimsel değerleri nadir bulunan edebi çekicilikle aydınlatılmaktadır.

Zaten adı geçenlerle yakın bir ilişki içinde olan kısa süre sonra Amerika'nın en büyük psikoloğu, Profesör William James ve Dr. Richard Hodgson oldu. Birçok bakımdan daha önce adı geçenlerin hiçbirini geride bıraktı, ancak bazıları gibi anıtsal bir önemli kitap bırakmadı. veya diğerleri gibi "Psişik Araştırma" dışındaki bilimlerde ün kazanmadı . Ancak davaya olan bağlılığında, özellikle dolandırıcılığın tespitinde getirdiği zekanın keskinliğinde ; ve şaşırtıcı fenomenleri arasında dağılmış genel ilkenin belirtilerini kavramada , belki de her şeyden önceydi. James,

hikayelerle harcaması varsayımı gülünç olurdu.

Derneğin Tutanakları'nın yirmi altı cildi ve Dergisi, - konuyla ilgili olarak başka yerlerde bildirilen büyük sonuç içeren hemen hemen her şeyi içerir. Ayrıca, 1885'ten 1889'a kadar var olan çok seçkin bir Amerikan toplumunun benzer tek bir ciltlik raporları ve daha sonraki bir Amerikan toplumunun birkaç ciltlik raporları da vardır. Bu sonraki Amerikan raporlarının çoğu - İngilizce raporlarda o kadar çok tekrarlanmış veya özetlenmiştir ki, bunlar hakkında kapsamlı bir çalışma yapmadım . Bu çeşitli raporlara ek olarak, konuyla ilgili İngilizce literatür zaten önemlidir, ancak geçen yüzyılın son beşte birine kadar, Mesmerizm (veya Hipnotizma) ve Som nambulizm üzerine birkaç kitap ve her zamanki şarlatan mistik çalışmalar hariç, esas olarak Psikoloji üzerine genel incelemelerle sınırlıydı. Kıta raporları ve literatürü dikkate değerdir, ancak yakın zamana kadar çoğu kıta araştırmacısı SPR aracılığıyla rapor veriyordu

Hodgson'un Pr. Kill'deki raporunda, büyük bir belirsiz madde kütlesinin nasıl ele alınacağını bilmiyordu . Hodgson, şüphecilerin en sert boncukçusu olarak başladı, diğer herkesten daha fazla - sahtekarlığı ortaya çıkardı ve sonunda coşkulu bir spiritist oldu. Hayatının son on iki yılı veya daha fazlası Amerika'da, Amerikan Şubesi Sekreteri olarak geçti

Diğer görevliler ve üyeler arasında Lord Rayleigh; Profesörler Bowditch, Cope, Crookes. Pullerton. LP Jacks, Langley, Lodge, Gilbert Murray. Newbold, Newcomb, Pumpelly, Royce; Dre. WT Harris, L. Emmett Holt ve Morton Prince; ve Baylar Thomas - Davidson, WE Gladstone, JG Piddlington, Frank Podmore ve AR Wallace bulunmaktadır.

Aktif üyelerden Bidgwick, Podmore, Gurney, Myers, Hodgson ve James yeryüzünden ayrıldılar; belki de ilgi alanlarının çoğunu oluşturan gizemlerin en derinlerine.

Erken grupta yer alan ve Tutanaklar'a çok katkıda bulunan Profesörler Lodge, Crookes ve Barrett, üzerlerinde yılların ve onurların ağırlığıyla hala hayattadırlar. Konuya her zamanki bilimsel şüphecilikle yaklaşan Str Oliver Lodge, ikna olmuş bir spiritist oldu ve TM Survseal *Man hakkında bir cilt yazdı.*

Bilim dünyasının bu olguyu incelemeyi reddeden büyük bir kısmı, elbette soruları hep birlikte araştırıyor.

Derneğin ilk Başkanı olarak yaptığı açılış konuşmasında şunları söyledi (Sayfa I, 8):

"Bu olguların gerçekliği konusundaki tartışmanın hâlâ devam ediyor olması, bu kadar çok sayıda yetenekli tanığın bunlara inandığını beyan etmesi, bu kadar çok sayıda başka kişinin sorunun çözülmesiyle derinden ilgilenmesi ve buna rağmen eğitimli dünyanın bir bütün olarak hâlâ inanmazlık tavrında olması bir

skandaldır.”

Muhtemelen hiçbir eşit otorite şimdi bu yönde bir açıklama yapmayı değerli bulmayacaktır.

Pr. SP R'nin ilk ciltleri boyunca kasıtlı dolandırıcılık sorularına çok fazla dikkat gösterildi ve bunların muazzam bir kısmı ortaya çıkarıldı. Ancak yavaş yavaş yeterince sorgusuz sualsiz olgu ve güvenilir "araçlar" bulundu ve topluma başkalarıyla uğraşmak için çok az zaman veya cazibe bıraktı.

Çoğu olgunun gerçekliği konusunda aşırı şüphecilik günü artık geride kaldı. Şüphe etmek artık geçti, tıpkı Schopenhauer'ın telopsis hakkındaki sık sık alıntılanan ifadesinde olduğu gibi, şüphecilik değil cehalet. Bunları doğrulamak için fazla yer harcamayacağım. İnsanlar çocukların desteksiz kanıtlarına çok uygun ve karlı bir şekilde asıldı, tek ek gereklilik doğrulayıcı koşullardı. Bu tür koşullar, paralel doğrulanmış vakaların varlığı, tanığın karakteri ve genel koşulların tutarlılığı, desteksiz kanıt sunarken dikkate almaya çalışacağım. Yine de gösterilen ilke temel şeydir ve eğer hiç gösterilmeye değer olacak kadar iyi destekleniyorsa, bazen genel okuyucu için pis veya kötü kokulu bir olgudan çok etkileyici bir hayali anlatı tarafından daha iyi gösterilebilir.

adil bir kanıt açıklaması yapmak sınırlar dahilinde sıklıkla imkansızdır . Bunu önemseyen kişiler orijinallere gitmelidir. Sadece bana göre değerlendirilmeye değer noktaları, alan ve kapasitelerimin izin verdiği ölçüde kanıt eğiliminin adil bir sergilenmesiyle birlikte vereceğim.

Şimdi Tutanaklar'dan alınan diğer bazı telekinezi vakalarına geçiyoruz. Bazen baş harflerimle köşeli parantez içinde bir soru, öneri veya açıklama sıkıştıracağım [böylece: HH].

İlk hesap, P ve müzik standı ile ilgili deneyimimle neredeyse aynı . Bay George Allman'a ait. Armstrong, 8, Leesonplace, Dublin ve Ardnacarrig, Bandon ... 1 Haziran 1887. (Pr. VII, 158-9):

"Bu tezahür... büyük miktarda yoğun irade gücü gerektiriyordu ve başarılı olduğunda sonuçlar şaşırtıcıydı ve görünen fiziksel güç gerçekten harika bir şekilde gelişti... Masa bir sarkaç gibi yavaşça bir yandan diğer yana sallandı, tamamen durdu ve sonra, sanki hayatla dolmuş gibi ve aniden, *yerden* tamamen

en az bir ayak veya on dört inç yüksekliğe yükseldi ve neredeyse her zaman muazzam bir güçle aşağı indi, ki bu... birkaç durumda kendi kendine yıkıcı olduğu kanıtlandı, kullandığımız masanın kırık uzuvları... tanıklık edebilirdi. Bu masanın, eklemeliyim ki, üç pençe ayağı üzerinde duran, ortasında bir sütun bulunan, yuvarlak, oldukça ağır, cevizden yapılmış bir masa olduğunu ve bu tezahürü üretmek için gereken gücü (kas enerjisiyle) geliştirmemiz tek başımıza imkansız olurdu... Birkaç durumda masayı temas etmeden kaldırmayı başardım, ikincisi birkaç inç yükseklikte tuttuğumuz parmaklarımıza kadar yükseldi, tıpkı güçlü bir elektro-mıknatısa benzeyen bir tutucu gibi; bu durumlarda masa yere çarpmadan önce birkaç saniye boyunca havada yavaşça sallanıyordu... Sık sık... masa *tek* ayak üzerinde yükseliyordu ve ben o pozisyonda *kalmasını istiyordum, diğerlerinin onu normal pozisyonuna bastırmak için gösterdikleri ortak çaba tamamen sonuçsuz kalıyordu* ve çoğu zaman masa kırılıyordu."

Pr. SPB ve diğer yerlerde, az önce anlatılanlara benzer olguların muhtemelen yüzlerce doğrulanmış anlatımı ve hem profesyonel hem de profesyonel olmayan ortamlar nedeniyle verilmiştir. Pr. IV, 29 ve IX, 259'da özellikle iyi olan iki anlatım vardır.

Bu tür olguların gerçekliği varsayımı, elbette, aracıların aldatma olasılığı en düşük kişiler, örneğin çocuklar ve genç arkadaşım P olduğu durumlarda daha fazladır . Bu tür birçok vaka vardır. Aşağıdaki iki Açıklamalar Rio Janeiro Üniversitesi'nden Profesör Alexander tarafından sunulmuştur (Pr. VII, 175f.):

"Çay içerken, Bay Daria, Bayan Davie, beş küçük kızları, Bayan Z ve ben olmak üzere, etrafında oturduğumuz yemek odası masası, aniden ve güçlü hareketlerle ileri geri sallanıyor veya bir ucundan kalkıyorduk."

Çok homojen bir parti I Daha sonra bu fenomenlerin genellikle daha iyi olduğu görülecektir çünkü katılımcılar daha homojendir. Profesör Alexander'ın açıklaması şöyle devam ediyor:

"Benden iki sıra ötede oturan C.'den, küçük kız kardeşi D. aramızdayken, elini sandalyemin arkasına koymasını istedim ve o da bunu yaptı ve belirgin bir hafiflikle dokundu. Sandalye hemen bir yandan diğer yana sallanmaya başladı ve ayaklarımı yerden kaldırdıktan sonra bile sallanmaya devam etti. Büyük bir güç uygulandı... Tüm bu süre boyunca O. hareketsiz oturdu; ve en ufak bir çaba göstermediği çok açıktı. Ertesi akşam çok kaslı olan Bay X., C.'nin koltuğuna

oturdu, ben de kendiminkini korudum; ve sonra aynı koşullar altında aynı etkiyi yaratmaya çalıştı, bunun sonucunda sandalyesi geriye kaydı, benimki ise hareketsiz kaldı . O zamandan beri önemli ölçüde değişmediğini düşündüğüm kilomun 13st olduğunu görüyorum." [182 lbs. EL H.] "O zamanlar on üç aylık bir çocuk olan Amy'nin oturduğu yüksek sandalye, masa ile duvar arasında yaklaşık 10 veya 12 inç ileri geri hareket ettirildi, bu o kadar ani yapıldı ki sandalye bazen kısmen masanın altına zorlandı ve geriye doğru düşme tehlikesi yarattı. Çocuk, telaşlanmak yerine kıkırdadı ve güldü, ancak biz büyükler bazen onun incinmesinden endişe ediyorduk... Çocuğun sağ tarafında Bayan Z, sol tarafında ise A oturuyordu. Sandalye hareket ederken... komşulardan birinin ayağıyla sadece bir taraftan öne doğru çekilse olacağı gibi bükülmemişti... Aynı sandalyeyi Amy'nin yanında otururken kendim hareket ettirmeyi denedim ve alt uzuvlarımda ortalamadan biraz daha fazla güç olmasına rağmen, itmenin ancak oldukça zor verildiğini ve sandalyenin yarım tur dönmesine neden olduğunu gördüm."

Aşağıdaki durumda (Özet VII, 160f.) bu kuvvet *görünüşe göre* bir ortamın yokluğunda etki etmiştir; ancak son üç paragraf her şeye rağmen bir ortamın varlığını gösteriyor gibi görünüyor.

Ortam kelimesi, çok fazla anlam ifade etmediği takdirde kullanışlı bir kelimedir. Elbette burada sadece bilinmeyen bir kuvvetin ortamını—muhtemelen jeneratörünü—anlatır. Daha sonra başka şeyler de ifade edecektir.

"Muhabirimiz, sorumlu bir mevkide bulunan bir beyefendidir; ismi, soru soracak olanlara verilebilir.

"Cuma günü, 23 Eylül'de, dört öğrencimi bir sirke götürdüm... iki hizmetçimi evde bırakarak... Kendim hariç, hepimiz S:30 civarında geri döndük ve iki hizmetçiyi kapının önünde, çocuklara mahalle kapısından içeri girmemelerini söylerken bulduk... ve tüm çanların şiddetle çaldığını, kimsenin onlara dokunmadığını ve neredeyse biz ayrıldığımızdan beri bunu yaptıklarını açıkladılar. Sanırım evden saat 7 civarında ayrıldım. Saat 9:30 civarında... aşçı geldi... eve geri dönmemiz gerektiğini söyledi çünkü evde korkunç bir şekilde kapı çalınıyordu... Ahşap bir zemine vuran tokmak gibi bir ses duyuluyordu, gevşekçe konuşuyordu. Çamaşırcı, kapı çalındıktan kısa bir süre sonra içeri girdi ve sanırım oldukça korkmuştu... Yatılı okuldaki bir öğretmen kapı çalınmasından o kadar korkmuştu ki evde kalmadı, kapının önüne gitti... Geri döndüğümde aynı durumu buldum; hizmetçiler neredeyse histerikti ve çanlar çalıyordu. Çanlar, alan kapısının hemen içinde ve mutfak kapısının karşısında,

tek sıra halinde asılı duruyor, dokuz tane... Kedilerin veya farelerin bunu yapma olasılığına gelince: bu yeni bir ev... Hiçbir zaman bir farenin en ufak bir izini görmedik veya duymadık, bildiğimiz kadarıyla içeriye hiç yabancı bir kedi sokmadık; hatta bildiğim kadarıyla, herhangi bir yere zemine giremezdi... Çan askılığı, herhangi bir hayvanın veya hatta hayvanların, hepsini çalındığı gibi çalmasının mümkün olmadığı konusunda benimle tamamen aynı fikirdeydi ... Çanların *tellerinin belirgin bir şekilde* çekildiğini söylemeliyim - sadece çanlar veya çıngırakların hareket etmesi değildi; aslında, bir veya iki durumda zeminin altında gıcırdama sesleri duyulabiliyordu. Çan kolları hareket ettirilmemişti.....

"Ertesi gün Bayan K. oğlanları servise götürdü ve geri döndüklerinde... aşçı ona (ve dürüstlük konusunda tamamen güvenilir olduğuna inanıyorum) ayrıldıktan kısa bir süre sonra çanların çalmaya başladığını söyledi; en azından ikisi, ve o kadar şiddetliydi ki sonunda basamakları tırmandı ve çanlardan ikisini söktü... Bundan sonra zemindeki tellerin çekildiğini duydular, vb.

"Sonra yatak odalarını yapmak için yukarı çıktılar, Mary (hizmetçi) her zaman yaptığı gibi ona yapışmıştı, kendi başına dolaşmaktan çok korkuyordu. Yarı yola geldiklerinde , tıpkı önceki seferki gibi ve duyduğum gibi, ikişer üçer hızlı tekrarlanan vuruşlar veya daha doğrusu darbeler şeklinde 'vuruşlar' başladı. Korku içinde doğrudan aşağı koştular. Sonunda yukarı çıkacak kadar cesaret topladılar ve iki oğlanın uyuduğu yatak odasına girdiklerinde, şöminenin yanındaki yerde, ikiye bölünmüş halde, içlerinden birine ait saç fırçasını buldular.....

"Şimdi olayları hizmetçiyle ilişkilendirmekten kendimi alamıyorum... Daha önce de söylediğim gibi, onun zil çalmasıyla gönüllü olarak hiçbir ilgisi olmadığından kesinlikle eminim; hatta, bunu yapma yöntemini gizleme zorunluluğu dışında bile, zilleri çalındığı gibi çalması kelimenin tam anlamıyla imkânsızdır.

"Eğer suç ortaklığından kurtulduğuna dair daha fazla kanıta ihtiyaç varsa, cumartesi gecesi durumu yeterli olurdu. ... Bütün gece boyunca sayıklıyordu... sabahın 4'üne kadar;... derin bir uykudaydı, ancak çoğu zaman gözleri kocaman açıktı, sanırım sıradan bir 'uyurgezer' durumundaydı. Bütün gece boyunca durmadan konuştu, çanlar, vb. hakkında çok konuştu ve bundan tamamen endişelendiğini ve korktuğunu gösterecek şekilde konuştu... Bu olaylar neredeyse her zaman, hatta her zaman, sinirsel bir heyecan halindeyken meydana geldi;... daha önce birkaç gündür sinirleri bozuktu."

Şimdiye kadar alıntılanan olguların, aldatmak için

herhangi bir olası nedeni olabilecek profesyonel medyumlar veya kişilerle hiçbir ilgisi yoktur. Benzer ajanlardan yüzlerce vaka kaydı bulunmaktadır, ancak daha fazlasını alıntılamak monotonluğa yol açacaktır: bu yüzden, onları kötü şöhretli hale getirecek kadar alışılmadık bir şekilde donatılmış ve yalnızca meşru merak nesneleri değil, aynı zamanda kişisel niteliklerinin olguların nitelikleriyle ilişkisi açısından önemli olan kişilerden gelen daha da dikkat çekici tezahür iddialarına geçelim . Bu nedenle, - karşılaştığımız gibi başlıca olanların bir kısmını anlatacağım.

Amerika ve Avrupa'daki mevcut döngüde queer şeylerin en çok ve en dikkat çekici sergileri muhtemelen Daniel Dunglas Home tarafından gerçekleştirildi.

1833'te İskoçya'da doğdu, dokuz yaşındayken Amerika'ya getirildi, bir süre Norwich, Conn.'da yaşadı ve Amerika ve Avrupa'nın birçok yerinde herhangi birinin sergilediği harika şeylerin hemen hemen hepsini sergilediği iddia ediliyor. Daha önce anlatılan fenomenlere ek olarak, telepati, telopsis (durugörü), kehanet, ruhları görme ve onlarla konuşma, ruh ele geçirme, şifa verme ve zengin kadınlarla evlenip onları evlat edinme alışkanlığıyla da tanınır veya suçlanır. Ayrıca önemli insanlarla yakınlaşma konusunda dikkate değer bir güce sahipti, hatta Fransa ve Rusya saraylarında gözde biriydi.

Kendisi adına ve onun tarafından yapılan iddiaların birçoğu o kadar abartılı görünüyor ve hayatının bir yönü, son paragrafın sonuna doğru ima edildiği gibi, o kadar şüpheye açık ki, olağandışı olaylar hakkında doğrudan hiçbir şey bilmeyen kişiler, onunla ilgili her şeyi saçmalık olarak görmezden gelmeye meyilliler.

Otobiyografisini *(Hayatımdaki Olaylar) okumadan önce* onu modern bir Cagliostro olarak düşünüyordum, ama Cagliostro bile, hemen hemen herkes gibi, son zamanlarda beyazlatıldı; ve Home'un, şüphecilikten coşkuya kadar uzanan birçok anlatıyı yetenekli modellerden alıntılayan kitabını dikkatlice okuduktan sonra, yarı eğitimli, kansız, nevrotik, kadın avına çıkmış bir duygusalın olabileceği kadar dürüst olduğunu düşünmeye meyilliyim ve bu görüşe neredeyse tüm yetenekli araştırmacılar katılıyor, ancak örneğin

kesinlikle onlardan biri olmayan Robert Browning, "Sludge the Medium"u Home'a dayandırdı. Kendi gözlemlerim beni bu harikalardan bazılarını kabul etmeye zorlasa da, diğerlerinde çizgiyi nerede çekeceğimi belirlemeyi kolay bulmuyorum. Home'un bazı anlatıları o kadar coşku dolu ki ilk bakışta değersiz görünüyor; Fakat bunlar, tıpkı fışkıranların anlattıklarıyla aynı derecede harikulade şeylere tanıklık eden sakin hukukçular ve bilim adamları tarafından desteklenmektedir.

İşte Home'un kişiliğinin Stainton Moses'tan (Pr. IX, 295) alınmış bir tasviri; bu eser hakkında daha sonra birkaç sayfa bilgi verilecektir.

"Bay DD Home çarpıcı görünümlü bir adam. Kafası iyi. Bıyıkları hariç yüzünü tıraş ediyor ve saçları gür ve kıvırcık. Bana dürüst, iyi bir insan izlenimi veriyor, zekası yüksek düzeyde değil... Kendisi görmediği hiçbir şeye inanmayı kararlılıkla reddediyor. Örneğin, maddenin maddeden geçtiğine inanmayı reddediyor ve baskı yapıldığında, 'Bunu hiç görmedim' diyerek argümanı sonlandırıyor... Ayrılanların nadir durumlarda geri döndüğü teorisini kabul ediyor, ancak tezahürlerin çoğunun dünya küresinin yakınında dolaşan düşük düzeydeki ruhlardan kaynaklandığına inanıyor. Bayan Guppy'nin maddeden geçtiğine veya dürüstlüğüne inanmıyor. *Düzenli* tezahürlerin mümkün olmadığını düşünüyor. Sonuç olarak, genel olarak kamu medyumlarına inanmıyor... Cübbesinin üzerime düştüğünü bildiği için minnettar olduğunu söyledi ve soruşturmayı sürdürmem ve inancımı savunmam için beni teşvik etti. Toplamda, kabulümü tam bir Ilyas ve Elişa işi haline getirdi. Çok güzel çalıyor ve şarkı söylüyor ve iyi ezberliyor. Kraliyet ve seçkin kişilerden aldığı hediyeler olan birkaç güzel elmas takıyordu. Tamamen iyi, dürüst, zayıf ve çok kibirli bir adamdı, çok az zekası vardı ve inancını tartışma veya savunma yeteneği yoktu."

Jour'da Home'un kişisel karakterine dair çok ilginç bir anlatım vardır. SP B-, VI, 107.

Sir William Crookes şöyle diyor *(Ruhçuluk Fenomenleri Üzerine Araştırmalar,* s. 99):

***seanslardan* önce ve sonra sık sık arandı ve *her zaman* buna izin verdi. En dikkat çekici olaylar sırasında ara sıra iki elini tuttum ve ayaklarımı ayaklarının üzerine koydum. Hiçbir zaman hileyi daha az olası kılmak amacıyla düzenlemelerde bir değişiklik *önermedim* , ki o da hemen kabul etmedi ve sık sık kendisi de denenebilecek testlere dikkat çekti.**

"Başlıca olarak Bay Home'dan bahsediyorum, çünkü o, denediğim diğer medyumların çoğundan çok daha güçlü. Ancak tüm bunlara rağmen, hileyi olası açıklamalar listesinden çıkarmak için önlemler aldım."

Home'un fenomenlerinin en iyi kanıtsal açıklamaları, başka birçokları olmasına rağmen, Sir William Crookes'un açıklamalarıdır. Sayfa 85'te Home tarafından üretilen telekinetik molar etkilere dair şu örnekleri verir. Ancak bunları alıntılamadan önce, Sir William'ın bunları "ruhlara" atfetmediğini söylememe izin verin. Onun "araştırmaları" başkalarının "spiritüalizm" dediği şeydi, kendisi ne yaptıysa o değildi. Şöyle diyor:

S. 85: "Masalar, sandalyeler, kanepeler, vb., ortam onlara dokunmadığında hareket ettirilmiştir.... Diyalektik Topluluğu Komitesi tarafından kesin olarak değerlendirilen deneyin birkaç tekrarını yaşadım, vix., tam ışıkta ağır bir masanın hareketi, sandalyeler masaya sırtları dönük şekilde döndürülmüş, yaklaşık bir ayak uzakta ve her kişi sandalyesinin üzerinde diz çökmüş, elleri sandalyenin sırtlarına yaslanmış, ancak masaya değmemiş. Bir keresinde bu, her birinin nasıl yerleştirildiğini görmek için hareket ettiğimde gerçekleşti

S. 88: "Beş ayrı olayda, özel koşullar altında, hileyi imkansız kılan ağır bir yemek masası yerden birkaç santim ile bir buçuk fit arasında yükseldi . Başka bir olayda, medyumun ellerini ve ayaklarını tutarken, ağır bir masa tam ışık altında yerden yükseldi. Başka bir olayda, masa yerden yükseldi, yalnızca kimse ona dokunmuyorken değil, aynı zamanda gerçeğin tartışmasız kanıtını garanti altına almak için önceden ayarladığım koşullar altında"

S. 90: "Yemek odama giren bir medyum, bir grup insanın dikkatle izlediği bir odada otururken, hileyle, notasını aşağıya doğru tuttuğumda *kendi* elimde bir akordeon çaldıramaz veya aynı akordeonun odanın içinde sürekli çalarak uçmasını sağlayamaz." [Çalmanın karakteri daha sonra açıklanacaktır. EL H.] "Pencere perdesini sallayacak veya sekiz fit ötedeki Venedik panjurunu yukarı çekecek, bir mendile düğüm atıp odanın uzak bir köşesine koyacak, uzaktaki bir piyanoda bağlı notalar bırakacak, bir kart tabağının odanın içinde uçmasını sağlayacak, masadan bir su şişesi ve bardak kaldıracak, mercan bir kolyeyi dikine kaldıracak, bir yelpazenin hareket etmesini ve şirketi havalandırmasını sağlayacak veya yürüyüş yoluna sıkıca sabitlenmiş bir cam kutunun içinde bir sarkaç hareket ettirecek makineler getiremez."

İşte kolye vb. ile ilgili ayrıntılar (Öz. VI, 113.) Bayan

Bird şöyle yazıyor:—

“Bu seansta belirtilen koşulları hatırlıyorum. Bayan William Crookes'un taktığı kolyenin yeşil göründüğünü fark etmiştim. Boncuklarının neden yeşil olduğunu sordum. Bana bunların mercanları olduğunu söyledi ve beni ikna etmek için boyun bağını elime geçirdim. Boyun bağını geri geçirmek yerine masanın ortasına, karşıma koydum. Kolyeyi yerleştirdiğim anda spiral şeklinde yükseldi. Kardeşim Dr. Bird'e, sıra dışı davranışlarına bakması için hevesle seslendim ve onun dikkatini çekmeye çalışırken dik kolye masanın üzerinde sessizce bir kıvrım halinde çöktü. Bu olayı sık sık hatırladım ve içgüdüsel olarak şüpheci olmama rağmen, bu garip deneyim, yargıları net ve dürüstlükleri şüphe götürmez olan diğerlerinin iddialarından şüphe etmemi imkansız hale getirdi.

"ALICE **L.** BIRD."

Dr. Bird buna şunu ekliyor:—

"Kız kardeşimin bana seslendiğini hatırlıyorum: 'LooE bak, kolyeye,' ama o anda dikkatim başka bir yere yönelmişti ve söz konusu olguyu gerçekten göremedim.

"GEOROE KUŞU."

(C.) [Bu paragrafa Sir William Crookes'un baş harfiyle başlıyorum ve benzer şekilde diğer paragraflara da sık sık baş anlatıcının kesintiye uğramış bir temayı ele aldığı yeri belirtmek için başlayacağım. H. H.] "Bu olay gerçekleştiğinde notlarımı yazıyordum ve kolyeyi yalnızca ilk hareketinden sonra yerleşirken gördüm. Daha sonra bir veya iki hafif hareket yaptı ve belirttiğim gibi, bana sanki aşağıdan hareket ettirilmiş gibi geldi. O zaman bundan bahsetmiştim ve daha sonra Bayan Bird ve diğerleri kolyenin şu anda kendisinin anlattığı gibi davrandığını söylediler. Kendim görmediğim için not defterimdeki ifadeyi değiştirmedim."

Sir William, 1 Temmuz 1871 tarihli *Quarterly Journal for Science dergisinde,* laboratuvarında dikkatlice ve sık sık tekrarlanan ve Home'un bir cismin ağırlığını ona dokunarak büyük ölçüde artırabileceğini veya azaltabileceğini gösteren bazı deneylerin bir hesabını yayınladı. Daha sonra Home'un basıncı hareket ettirilen nesneye dokunarak değil, sadece nesneyle temas halinde olan suya dokunarak ve daha sonra hareket ettirilen nesneyle ilgili herhangi bir şeyle, hava ve eter dışında, hiçbir temas olmaksızın ilettiği bir deneyi anlatır. Aygıtın bir açıklaması verilmiştir, ancak teknik olmayan okuyucunun anlaması kolay değildir. Bunu incelemek isteyen birkaç kişi tarafından Journal *for Science dergisinde* veya daha önce atıfta bulunulan

Bay (o zamanki adıyla) Crookes'un *Araştırmacı kitabında bulunabilir* .

Rakipleriyle olan ilişkileri, özellikle s. 46-8'de, neredeyse aynı derecede ilgi çekicidir; belki de ortalama bir okuyucu için deneylerine ilişkin anlatımlarından daha ilgi çekicidir.

Olaylara dair hiçbir açıklama getirmedi, sadece - bunları daha önce bilinmeyen bir güç biçimine bağladı; buna Psişik denilmesini önerdi ve bilim insanlarını ve konuyla ilgilenen herkesi bu araştırmada yardımcı olmaya çağırdı.

Anlatımlar, daha sonra kraliyet astronomu Bay Huggins ve seçkin bir hukuk çavuşu olan Bay E. W. Cox tarafından doğrulanmış olsa da, büyük bir memnuniyetle karşılandı . Yazar bir spiritüalist olarak adlandırıldı; bilimsel ve bilimsel olmayan çeşitli kişiler tarafından gerçeklerden daha olası olmayan açıklamalar sunuldu; yazarın konu hakkındaki diğer makaleleri Kraliyet Cemiyeti tarafından reddedildi; Cemiyet üyeleri tarafından çeşitli işlemler yapıldı ve Cemiyet daha sonra pişmanlık duyduğuna dair resmi bir karar aldı; ve tüm mesele, bilimin teoloji ile özdeşleştirildiği durumlar dışında, bilim tarihindeki en itibarsız olaylardan biriydi. •

Sir William, tüm deneyler ve bunların kabulü hakkında çok ayrıntılı bilgiler verdi. Şöyle dedi *(Araştırmacı,* s. 40):

"Bay Home'un durumunda, bu kuvvetin gelişimi sadece haftadan haftaya değil, saatten saate de büyük ölçüde değişir; bazı durumlarda kuvvet memelerim tarafından bir saat veya daha uzun süre fark edilmez ve sonra aniden büyük bir güçle yeniden ortaya çıkar. Bay Home'dan uzakta (nadiren iki veya üç fit kadar) etki edebilir, ancak her zaman ona yakınken en güçlüdür."

(Op. *cit.,* 10): "Bir kez elde edilen bir sonucun daha sonra bu amaç için özel olarak tasarlanmış bir cihazla doğrulanması ve test edilmesi nadiren gerçekleşmiştir.

(Op. *cit.,* 16-17): "Bilim adamlarından oluşan bir komite birkaç ay önce St. Petersburg'da Bay Home ile görüştü. Sadece bir toplantı yaptılar ve bu toplantıda olumsuz sonuçlar elde edildi; ve bu toplantıya dayanarak Bay Home için oldukça olumsuz bir rapor yayınladılar . *Kendisini suçladıkları* bu başarısızlığın açıklaması bana oldukça basit görünüyor. Bay Home'un gücünün doğası ne olursa olsun, çok değişkendir ve bazen tamamen yoktur. Rus deneyinin kuvvet en düşük seviyedeyken denendiği açıktır. Aynı şey benim kendi deneyimimde de sık sık oldu . Bir grup bilim adamı Bay

Home ile evimde görüştü ve sonuçlar St. Petersburg'dakiler kadar olumsuzdu. Ancak soruşturmayı ertelemek yerine, olumlu sonuçlar aldığımızda denemeyi ikinci ve üçüncü kez sabırla tekrarladık.

"Bu gücün sergilerine tanık olmak için bilinen medyumlara erişiminiz olması gerekmez. Gücün kendisi muhtemelen tüm insanlarda vardır, ancak bu güce olağanüstü miktarda sahip olan bireyler şüphesiz çok azdır. Son on iki ay içinde özel ailelerde, burada kaydedilenlere benzer sonuçların onların aracılığıyla üretilebileceğine dair bana güven verecek kadar güçlü bir gelişime sahip beş veya altı kişiyle tanıştım, ancak deneycinin yalnızca pound ve ons kaydetmek yerine bir tanenin kesrini gösterebilen daha hassas bir cihazla çalışması gerekir.

Bir kuvvet biçiminin ortaya çıkması için, başka bir kuvvet biçiminin harcanması gerektiğine kesin olarak inandığımdan , bu sonuçların üretiminde herhangi bir kuvvet veya gücün kullanıldığına dair kanıtları uzun süre boşuna aradım.

"Şimdi, ancak,... bu deneylerden bazılarının Bay Home'u bıraktığı sinirsel ve bedensel bitkinliğin acı dolu durumuna tanık olduktan sonra - onu neredeyse bayılacak bir durumda yerde yatarken, solgun ve konuşamaz halde gördükten sonra - psişik kuvvetin evriminin, yaşamsal kuvvette buna karşılık gelen bir azalmayla birlikte olduğundan şüphe edemezdim." [Okuyucu daha önce verilen benzer vakaları hatırlayacaktır. HH] "Bu yeni kuvvete , belirli psikolojik durumlarla olan belirgin ilişkisi nedeniyle *Psişik Kuvvet adını vermeye cesaret ettim."*

Ayrıca, kendisininkine benzer sonuçlara deney yoluyla ulaşmış olan birkaç seçkin bilim adamından alıntı yaptı; bunlardan biri, Cenevre Akademisi'nde profesör olan M. Thury, 1855 gibi erken bir tarihte, yeni ortaya çıkan kuvvet için, *dışarıdan* , temas olmaksızın etki ettiği için , *ecienic adını önermişti.*

Ancak o zamandan beri telekinetik adı yaygın olarak kullanılmaya başlanmış gibi görünüyor; ancak bu pek de şanslı bir ad değil: çünkü birbiriyle ilişkili olan birkaç kuvvet telekinetiktir.

Merhum dostum Dr. Bichard Hodgson'ın, Amerikan Psişik Araştırmalar Derneği Sekreteri'nin kütüphanesinin dağıtılması sırasında, artık basılmayan, "Salem Seer. Charles H. Foster'ın Anıları, George C. Bartlett" adlı küçük bir kitap elime geçti. Bu kitabın konusu 1865'ten 1880'e kadar çok iyi biliniyordu. Amerika, İngiltere ve Avustralya'da serbestçe seyahat etti, gelen herkesi kabul etti ve bir iş temsilcisi vardı -

bahsi geçen küçük kitabın yazarı.

Otuz yıl önce bu kitaptan alıntı yapmaktan çekinirdim, çünkü anlatılarının çok azı o zamanlar temel kabul edilen gerçeklik standardına sahip. Olayların çoğunda, genellikle orada bulunan yazar Bay Bartlett, bilinen tek tanık, diğer tanıklar genellikle isimleri verilmeyen gazete muhabirleri; ancak elbette varsayım, bildirdikleri şeyi gördükleridir, bu nedenle tanıklık, karşılıklı olarak doğrulayan iki tanığın standardına çok yaklaşır ve bazıları oldukça zekidir. Tanıkların çok azı itirafçı ruhçulardı ve neredeyse hepsi şüphe ederek başladı. Bay Bartlett ayrıca şüphe etmeye devam eden birkaç kişiden alıntı yapıyor ve kendi samimiyetine dair başka kanıtlar da veriyor. Kitabı muhtemelen edebi eleştiriye hayranlıkla yazılmamıştı, ancak güveni teşvik eden bir dereceye kadar safçaydı - en "bilimsel" kanıt değildi; ancak günümüzde fenomenlere ilişkin şüphecilik, gerçekliğinden ziyade iddia edilen ruhçu kaynaklarıyla ilgilidir.

Bay Bartlett'ın tanıklığına gelince, ayrıca, onun hala yaşadığını söylemek gerekir - Connecticut, Tolland'da, komşularının güvenini ve saygısını kazandığı ve yaklaşık yetmiş yaşına gelmiş olmasına rağmen tenis oynamaya çok düşkün olduğu bir yerde. Birkaç mektup alışverişinde bulunduk ve New York'a yaptığı son ziyaretinde beni aradı. Samimiyetine bu kadar güven duyduğum bir adamla sık sık karşılaşmıyorum. İçerdiği harikalara rağmen, spiritüel çözümü kabul etmemesi, kanıtının ağırlığından bir şey eksiltmiyor.

Fakat onun verdiği ve aktardığı anlatımların güvenilir olmadığı varsayılsa bile, bunlar daha sonra bolca doğrulanmış olan birçok olaya o kadar çok benzeyen olayları anlatıyor ki, bunlar üzerinden akıl yürütmek veya tahminde bulunmak neredeyse aynı derecede güvenli.

R.'nin benzer olaylara dair böylesine ezici kanıtlar biriktirmesinden önce gerekenin yanında küçük olduğu da söylenmelidir . Şimdi kanıt yükü, iddia edenlerden çok, inkar edenlerin üzerindedir. İnkar edenlerin neredeyse her zaman bu fenomeni hiç görmemiş olanlar olduğunu görüyorum. Bu o kadar doğru ki, şimdi bu tür şeylerin olasılığını yüksek sesle inkar eden birini bulduğumda ve ona akredite ajanlardan bunların herhangi bir tezahürünü görüp görmediğini

sorduğumda, olumsuz bir cevap bekliyorum ve nadiren hayal kırıklığına uğruyorum. "Ah, Foster tamamen itibarsızlaştı," diyen insanlarla tanıştım ve şimdiye kadar hiçbiri ondan veya başkasından garip güçlerin bir tezahürünü görmedi.

Bay Bartlett, Foster'ın Bulwer ile uzun süre birlikte olduğunu ve *A Strange Story'deki* " *Margrane" karakterinin orijinalinin kendisi olduğunu söylüyor.*

Bartlett şöyle diyor *(a.g.e.,* 24, 38, 49):

“Bu gizemli etki tarafından kolayca büyülenebilen veya başarıyla kontrol edilebilen medyumlar, bu hayattaki arkadaşları tarafından da kolayca kontrol edilebilirler... Eğer ilişkileri daha yüksek ve daha iyi yaşam yollarındaysa, hayatları ortalama olarak iyi olacaktır. Aksine, ahlaksızlarla ilişki içindeyseler, kolayca akıntıya kapılırlar. Benim gözlemime göre, bir erkek veya kadın bu tuhaf etkiler tarafından kontrol edildiğinde, zayıf, sefahat düşkünü ve ahlaksız olmaya meyillidirler . Neredeyse her zaman iyi kalpli, cömert ve çocuk gibidirler.”

8. PR tarafından araştırılacak kadar önemli olanlar çok iyi insanlardı,—belki kısmen her iyi şirkette bulunmaktan ve bazıları da en yüksek karakter ve başarıya sahip heteromatik yazarlardan*. Bart Lett devam ediyor:

"'Para su gibi kasasına aktı ve hiçbir şey bırakmadan serbestçe aktı.' Bay Foster'ın kumarda tek bir doları bile boşa harcamadığını en açık şekilde belirtmek istiyorum... Birçok hatası olmasına rağmen kumar bunlardan biri değildi. Maça Asını Kupa Kızından bile ayırt edemiyordu" [Bu, Düşünce Aktarımı araştırmacıları veya bu derinlikler üzerine bu makalenin yazarı için söylenebilecek olandan çok daha fazlasıdır. HH].

Bartlett şöyle devam ediyor:

“Foster tüm insanlardan ayrı duruyordu... Diğerleri gibiyken, aynı zamanda diğerlerinden tuhaf bir şekilde farklıydı . Abartılı bir şekilde ikiliydi. Sadece Dr. Jekyll ve Mr. Hyde değildi, aynı zamanda yarım düzine farklı Jekyll ve Hyde'ı temsil ediyordu. ...Dengesiz bir dahiydi ve zaman zaman, deliyim demeliyim. Gerçekten de o kadar büyük bir kalbi vardı ki dünyayı içine alıyordu: acı çekenler için gözyaşları; fakirler için para; kalbinin telleri her iç çekişte dokunuyordu. Diğer zamanlarda, kalbi kaybolana kadar küçülüyordu. Bir çocuğun huysuzluğuyla ... en iyi arkadaşlarına kötü davranırdı. Arkadaşlarının çoğunu yıprattı... Kötü biri değildi, ama kesinlikle kontrol edilemezdi. Kendi yoluna giderdi ve bu yol genellikle yanlış yol olurdu. Bir çocuk gibi,

öngörüsü yok gibiydi. Bugün için yaşıyor gibiydi, yarını hiç umursamıyordu... Başkalarının görüşlerine karşı duyarsız görünüyordu ve görünüşe göre her arzuya boyun eğiyordu; ama sonuçta, son ayrılığa kadar mükemmel bir sağlıkla yaşamaya devam ettiği için kendine fazla eziyet etmiyordu."

Onun hangi soydan geldiği ilginç bir şekilde Bartlett tarafından belirtilmiştir *(op. cit.,* 44-5):

"Ertesi gün Salem'e doğru yola çıktık. Bay Foster'ın babası özellikle nazik ve hoş bir adamdı, hilesizdi ve gençliğinde denizi takip ederdi. Bir sabah birlikte oturuyorduk... [o] kötü bir gece geçirdiğini söyledi...! sorunun ne olduğunu sordu! Teyze Bessie'nin onu ve annesini (karısını) bütün gece rahatsız ettiğini söyledi. Charles'ın Teyze Bessie'den sık sık bahsettiğini duyduğumu, ancak birkaç yıl önce öldüğünü varsaydığımı söyledim. 'Ah, evet,' dedi, 'ama geceleri geri gelmeye devam ediyor; odamıza girip çıkıyor, çekmeceleri açıyor ve eski eşyalarıyla uğraşıyor.' Devam etti, 'Ondan sürekli uzak durmasını ve uyurken bizi rahatsız etmemesini istedik, ancak ara sıra geri geliyor ve geceyi orada geçiriyor.' Çok masum bir şekilde bana, 'Ruhları görmüyor musun!' dedi. ' Hayır,' dedim, 'kesinlikle görmüyorum.' O da öyle *olduğunu ve herkesin öyle olduğunu varsaydığını* söyledi . Ailesinin hatırlayabildiğinden beri böyle olduğunu ve ailesinin bu konuda diğer ailelerden farklı olduğunu düşünmediğini söyledi. Kesinlikle tamamen samimi olduğunu ve vizyonlar gördüğünü düşünüyorum. Charles'ın annesi olan karısı Bayan Foster, bana hayatı boyunca ruhlarla konuştuğunu ve annesiyle babasının da onlarla konuştuğunu söyledi. Charles bebekken bir kız tutmak için çok fakir olduğunu ve kendi işini yapmak zorunda kaldığı için ruh arkadaşlarının sık sık yardımına geldiğini ve *Charlie'nin beşiğini sık sık salladıklarını söyledi.* Onların diğer yaşamdan ve diğer kıyıya geçmiş olanlarla olan iletişimlerinden bahsetmelerini duymak, iki dünya arasındaki ilişkiyi Avrupa ile Amerika arasındaki kadar gerçek kılıyordu."

Bu, intikamla telekinezi. Bayan Foster'ın gücü sağladığını varsaymaya meyilliyim. Bu varsayım, şimdi olduğu kadar ileride o kadar da garip görünmeyebilir.

Yetmişli yılların başında Foster ile bir seansım oldu, bu seans daha sonra Telepati başlığı altında anlatılacak. O seansta P'nin önümde sergilediği ----------gizemli gücün fenomeni yoktu , ancak başka fenomenler vardı
Daha da dikkat çekici olanı, Foster'ın dürüst olması ve bilinen normalin ötesinde güçlere sahip olmasıydı.

Karşılaşacağımız neredeyse tüm garip fenomen

türleri arasında, kayıtlarda iyi doğrulanmış birçok örnek bulunmaktadır. Tipik olanları seçerken, bazen Foster'ınkileri seçmeye cesaret edeceğim, çünkü onlar konuyu kapsıyor, kendisi "ücretli medyum" olmasına rağmen (bu konuda Bayan Piper da öyledir) ve tezahürleri SP B. veya başka herhangi bir yetkili kurum tarafından kabul edilmek için çok erken gerçekleşmiş olmasına rağmen. Aynı zamanda, kimseden bunlardaki her şeye inanmasını istemiyorum: alıntıladığım bazı pasajlar hakkında bile, kendi yargım kesinlikle çok saklı.

Foster'dan, aksi takdirde yapacağımdan daha fazla örnek alacağım, çünkü diğer önde gelen "medyumlar" hakkındaki tanıklık başka yerlerde kolayca erişilebilirken, Foster hakkındaki tanıklık erişilebilir değil; ayrıca, eğer bir şey biliyorsam, kişisel gözlemlerimden, bana şimdiye kadar süpernormal olarak adlandırılan güçlerden bazılarını gösterdiğini biliyorum; daha yetenekli yazarlar tarafından belki de kasıtlı olarak ihmal edilmiş bir kitabı alıntılamamı isteyen birinin bunu okumasını dilerim

***(op. cit.,* s. 112) Ash burner'ın *Notes and Studies in the Philosophy of Animal Magnetism and Spiritualism adlı eserinden* alıntıdır ; bu eserde Foster'a birçok atıf vardır. Olaylar, Foster'ın nesnelerle temas halinde olmadan gerçekleşmiştir.**

“Masa havaya kaldırıldı ve bir saniye orada kaldı. Sonra, daha önce işgal ettiği yere yavaşça indi, tek fark üst kısmının aşağıya doğru çevrilmiş olması ve halının üzerinde durmasıydı... Yedi fit yüksekliğindeki kitap dolaplarının üzerinde duran, hayat kadar büyük bazı büstler yerlerinden alındı. Biri aniden Bayan WC'nin kucağına konuldu; diğerleri, bir ışık bulduğumda masanın üzerinde bulundu.”

Daha önce anlatılan çok basit molar fenomenler, doğadaki her şeyin yaptığı gibi, duyarsız derecelerde çok farklı bir şeye —bu durumda psişik fenomenlere— birleşen bir dizinin ilkleri arasındadır. Tedavide takip etmeye çalışacağım bu birleşmenin seyri (konular birbirleriyle o kadar iç içe geçmiş ki bunu yapmak her zaman mümkün olmasa da) molar-fizikseldir; moleküler-fizikseldir —maddeleşme ve levitasyon dahil; molar-psişiktir, ağır nesneleri hareket ettirerek iddia edilen iletişimler dahil ; moleküler-psişiktir, rap'ler, ışıklar ve sesler aracılığıyla iddia edilen iletişimler

dahil.

Bu bizi sonunda psişik evrene götürecek ve orada yeni bir grafik açacağız.

Önce birkaç molar telekinezi vakası daha:

Bartlett'tan *(op. cit.,* 112):

“Bir yaz gecesi saat 12 civarında Broadway'de Oregon Wilson ve bir iki arkadaşıyla karşılaştık. Bay Wilson her zamanki gibi canlı bir ruh halindeydi ve yeni ilginç şeylere bakmak için stüdyosuna gitmemizde ısrar etti... Ancak bu sadece bir bahaneydi çünkü gerçek amacı Bay Foster'ı bazı fiziksel belirtiler göstermeye ikna etmekti... Bay Foster'ı kendisine ve arkadaşlarına karanlık bir seans vermesi için sık sık ikna etmeye çalışmıştı; ancak Bay Foster her zaman reddetmişti. Stüdyoda sadece birkaç dakika kalmıştık ki Bay Wilson hiçbir uyarıda bulunmadan gazı kapattı ve tamamen karanlıkta kaldık. O gece olanlar hiçbirimiz tarafından unutulmayacak, çünkü birkaç dakikalığına sanki dünya son bulmuş gibi geldi; bina dinamitle havaya uçurulmuş ya da üzerimize bir deprem gelmiş gibi! Stüdyodaki her şey kırılacak ve mahvolacakmış gibi görünüyordu. Ben bile korkmuştum, çünkü

yaralanma tehlikesi olmasına rağmen. Aynı anda, 'Wilson, gazı yak' dedik ve gaz yakıldığında, sadece birkaç şeyin düzensiz olduğunu gördük; ve hurlubrelu'nun nasıl açıklanacağı bugüne kadar bir gizemdir . Zavallı Foster baygındı. Ayakta durmakta zorlanıyordu, ölüm kadar solgundu ve alnında soğuk bir terleme vardı.” [Bunu, P'nin ve Bayan A'nın mani sonrası bitkinliğiyle karşılaştırın
bayram. Benzer birçok deneyimle karşılaşacağız. H. IL] ... "Hiçbir miktarda paranın Bay Foster'ı fiziksel tezahürler üretmek amacıyla karanlıkta oturmaya ikna edemeyeceğini kesin olarak biliyorum. Baskıya dayanmak istemedi ve aklının korkmadığını söyleyebiliriz ama kalbi korkuyordu."

Bu ışık meselesi çok önemli olabilir. *Karanlığın medyuma acı çektirdiği başka bir vaka hatırlamıyorum,* ancak öte yandan, özne edebiyatı boyunca ışık ile olgular arasında bir uyumsuzluk var gibi görünüyor. Uyumsuzluk, dolandırıcılık denendiğinde aşikardır, ancak birçok deneyim Foster'ın dolandırıcılıktan daha iyi bir neden varmış gibi görünmesinin yanı sıra. Işık hiçbir şekilde her zaman düşmanca değildir: benim veya kız kardeşimin deneyiminde veya sözde dürüst "medyumlarla" bağlantılı olanların çoğunda, belki de çoğunda böyle değildi.

Sir William Crookes şöyle diyor (a.g.e. , s. 85):

“Kuvvet zayıf olduğunda, parlak bir ışığın bazı

fenomenler üzerinde müdahale edici bir etki uyguladığı iyi bilinen bir gerçektir. Bay Home'un sahip olduğu güç, bu karşıt etkiye dayanacak kadar güçlüdür; dolayısıyla, seanslarında her zaman karanlığa karşı çıkar . Gerçekten de, kendi özel deneyimlerimden bazılarında ışığın hariç tutulduğu iki durum hariç, onunla tanık olduğum her şey ışıkta gerçekleşti. Güneş ışığı, dağınık gün ışığı, ay ışığı, gaz, lamba ve mum ışığı, vakum tüpünden gelen elektrik ışığı, homojen sarı ışık vb. gibi farklı kaynak ve renklerin ışığının etkisini test etme fırsatım oldu. Müdahale eden raya, spektrumun en uç noktasındakiler gibi görünüyor.".....

Bartlett telekineziyle ilgili bir başka şaşırtıcı açıklama daha yapar (op. *cit.,* 44):

"Bay Foster, Salem, Mass.'teki yazlık evine gitmeden önceki gün, fazladan bagajını koymak amacıyla iki boş şampanya sepeti satın aldı. O gece ikimiz de uyandık... korkunç bir kargaşa vardı.

Şampanya sepetleri odanın içinde koşmaya başladı. Havaya uçtular, birbirlerine çarptılar... ve anlatacağımdan daha kısa bir sürede, tüm sandalyeler yatağımızın üzerine yığılmıştı. Ancak hiçbir zarar gelmedi."

104. sayfadaki çan sesleri ve Foster'ın şampanya sepetleri ve Wilson'ın stüdyosundaki gürültü, konunun literatürünün dolu olduğu †*poltergeistlerin (gürültülü*

†Ve burada Bay Podmore'u tanıtmama izin verin. 8. P. R.'nin en aktiflerinden biriydi ve 1911'deki ölümüne kadar şüpheci - eleştirmendi. Başlıca eserleri *Modern Spiritualism* (1909) ve TAe *Newer Spiritualism'dir* (1911). Büyük ölçüde ilkinin tekrarı. Ancak, başlıklarına rağmen, yazar bir spiritüalist değildi.
Myers'ın daha sonra anlatılacak olan büyük kitabı gibi, bunlar Pr. 8. PR'yi özetler, ancak neredeyse tamamen değil ve orada anlatılanlara benzer erken fenomenlere daha da derinlemesine girerler. Ayrıca *Studies in Psychical Research, Apparitions and Thought Transference,* and *Naturalisation of ths Supernatural'ı yayınladı ve* Pr. 8. P. R'ye çok hacimli katkılarda bulundu. Fenomenlerimize spiritüalizmin kutsallığını verme girişimlerinin yapılmadığı konsillerde, şeytanın avukatı rolünü istikrarlı bir şekilde üstlendi ve bunu nadir görülen bir çalışkanlık , vicdanlılık ve beceriyle yaptı. İnsan olduğu için, önyargının tamamen üstüne çıkmadı. Ancak ölümüne kadar şüpheciliği yavaş yavaş azaldı, en son dikkate değer ifadesi, *Yeni Spiritüalizm'in sonuna doğru* şöyleydi: "Eğer şimdilik, en azından, ölülerden iletişimin açıklamasını reddedersek... geriye sadece geçici olarak telepati olarak adlandırılan araç kalır ." Telekinezi ve telepsikoslları aynı kefeye, sözde ruhların işi olarak koyarken, benim fikrime göre telekinezinin ruhlarla, tüm bilinç ve tüm kuvvetin bir olması dışında, bir ilgisi olduğuna dair işaretler dikkate alınmaya değmezken, bazı telepşikoslların şairin bedenlenmiş zekasıyla ilgili olduğuna dair işaretler dikkate alınmaya değerdir.

hayaletler) iddia edilen performanslarını hatırlatıyor. Bay Podmore tarafından Pr. XII, 45ff'de eleştirilerle birlikte ilginç bir derleme verilmiştir.

Poltergeistler büyük bir şüpheyle karşılanmıştır, ancak onlara atfedilen fenomenlerin yalnızca belirli bireyler (medyumlar?) mevcut olduğunda gerçekleştiği giderek daha fazla fark edildiğinden, eylemlerin bilinen telekinetik fenomenler altında bir yer bulması muhtemeldir. Hatta arkadaşım P'nin bir "polterer" olduğu bile kabul edilebilir, o (veya biz?) müzik standını kırdı ve Foster az önce anlattığı gürültüleri yaptığında kesinlikle kırıldı. Aslında, telekinetik tezahürler *genellikle basit masa devirmelerinden her türden uçan nesnenin iddia edilen vahşi isyanlarına kadar* uzanır . Ancak, bunlardan oldukça belirgin bir sınıf vardır ki bunlar genellikle eğitimsizlerin huzurunda gerçekleşir, çocukların veya hizmetçilerin şakalarıyla başlar ve batıl inançlı ve heyecanlı insanların yargılarını altüst eder ve hayal gücünü heyecanlandırır, harikulade hikayeler anlatırlar ve heyecanları orijinal faillere tepki verir ve onları harekete geçirir.

Örneklerini çizeceğim bir sonraki medyum , şimdiye kadar bilinenlerin hepsinden daha yüksek yeteneklerle yüksek eğitim ayrıcalıklarının, sosyal fırsatların ve sosyal desteğin en büyük kombinasyonuna sahipti. William Stainton Moses'a atıfta bulunuyorum. Kendisi hakkında önemli ayrıntılara giriyorum, çünkü araştırmalarımızda daha sık ve genel olarak, belki de Foster veya Home'dan daha önemli bir şekilde görünecek. Ve yine de kaderin bir cilvesi olarak, onun tezahürlerine dair tanıklık, diğerlerinin durumundan belki de daha az tatmin edicidir. Çok inzivaya çekilmiş bir hayat sürdü ve yüksek karakterli olmalarına rağmen çok az bakıcısı vardı. Deneyimlerinin anlatımları çoğunlukla kendi not defterlerindedir ve o kadar harikuladedir, ancak aynı zamanda o kadar dürüst ve o kadar iyi kefil olunmuştur ki, bazen insan şunu düşünmeye meyillidir: Belki de bunu hayal etmiştir Ve yine de Pr. SPB'deki rolü , ister spiritizm lehine ister aleyhine olsun, görmezden gelinemeyecek kadar önemlidir. Aşağıdaki ayrıntılar FWH Myers'ın bir anlatımından özetlenmiştir *:

•Myers, 1901'deki ölümüne kadar, muhtemelen Pr. 8'e en aktif katkıda bulunan kişiydi. PR ve iddia edilen ruhu o zamandan beri çok aktifti. Birçok kişinin anıtsal olarak gördüğü *Human Partonality and It» Survival of Bodily Dtath adlı bir eser bıraktı.* Bu eser, o zamanlar birikmiş olan Proceedings'in on dört cildini özetledi . Yorumları açıkça spiritüeldir ve eleştirel olmaktan çok yapıcıdır; aslında, yazar genellikle kanıt meselelerinde eleştirel duyguyu tamamen spiritüel inançlarına tabi kılmakla suçlanır . En azından benim şu anki çalışmada hissettiğim bir cazibeyi hissetmiş olmalı ve bazen de kabul etmiş olmalı. Yerleşik kanıtlarla uyuştuğunda şüpheli kanıtları oldukça özgürce kabul etmek, ancak okuyucuyu doğasından yeterince haberdar etmek ve onun kendisi için yargılamasına izin vermek. Myers sıradan bir bilgin ve şair değildi ve hie *magnum ojnu'nun güzel üslubu* , kendi başına argümanlarının her zaman geçerli olmayabileceği yönündeki ortak kanıyı sıklıkla besler.

Bu kitap, 8. PR kanıtlarından gelen tüm metin yazılarının en kapsamlı ve ayrıntılı olanıdır. Tüm meseleyi, kişiliğin hayatta kalması için sistematik bir argüman oluşturacak şekilde düzenler. Podmore'un çalışmaları, Pr. 8. PR üzerine, ölümünden önce yayınlanan son cilt olan XXIV. Cilt'e kadar olan başlangıçtan alıntılarla birlikte, sürekli bir yorum oluşturur . Myers'ın kitabı yalnızca XIV. Cilt'e kadar gider.

Moees vu, 1839'da İngiltere'de, eski bir Lincolnshire ailesinin (adından da anlaşılacağı gibi Yahudi bir aile değil) çocuğu olarak doğdu. Babası bir gramer okulunun müdürüydü. Çocuk uyurgezerliğe ve uykusunda denemeler yazmaya (bir çocuk için iyi denemeler) alışmıştı. Oldukça güçlü olmasına rağmen, Oxford'da sağlığı bozuldu ve mezun olmadan ayrıldı. Bir süre dolaşırken altı ayını Aynoroz Dağı'ndaki bir manastırda geçirdi. Sağlığına kavuştu, Oxford'a döndü, derecesini aldı, wu olarak rahip oldu ve yirmi dört yaşında Man Adası'nda papaz oldu. '63'ten '70'e kadar iyi ve özverili bir din adamıydı, halkı tarafından çok seviliyordu, boğmaca krizi vaazlarına engel olunca vaazlarını kalıcı olarak bıraktı. University College School'da bir ustalık aldı ve sağlığı sonunda 1889'da bozulana kadar yaklaşık yirmi yıl boyunca sürdürdü. 1892'de öldü.

Myers şöyle diyor (Pr. IX, 250 *vd.):*

***“* Açıklanacak fiziksel fenomenler 1872'de başladı ve 1881'e kadar giderek azalan bir sıklıkta devam etti. Otomatik senaryo 1873'te başladı ve bildiğimiz kadarıyla 1888'de ortadan kalktı. Bu son yıllarda Bay Moees, haftalık gazete *Light'a katkıda bulunma ve daha sonra editörlüğünü yapma konusunda aktifti;* ve birkaç spiritüel organizasyonda öncü rol üstlendi.**

Bunlardan biri olan London Spiritüalist İttifakı'nın ölümü sırasında başkanıydı. 1882'de Psişik Araştırmalar Derneği'nin kuruluşuna yardım etti; ancak 1886'da, Spiritüalizme karşı aşırı eleştirel bulduğu tutumu nedeniyle bu kuruluştan ayrıldı. Şunu belirtmek gerekir ki, onun geri çekilmesi gerçeği, Cemiyet'in birçok üyesinin Bay Moees'inkinden çok farklı bir entelektüel görüşe sahip olduğunu ve kendi yayınlanmış kayıtlarının kolayca inandırılamayacak türden olduğunu göstermesine rağmen, bildiğim kadarıyla, onun kişisel dürüstlüğü ve doğruluğu konusunda hiçbir zaman herhangi bir şüphe dile getirilmedi veya dikkate alınmadı.

"Bay Moees hiç evlenmedi ve genel topluma çok az katıldı. Kişisel görünümü, kendine özgü yeteneğinin hiçbir belirtisini göstermiyordu. Orta boylu, güçlü yapılı, biraz ağır yüz hatlarına ve kalın koyu saç ve sakala sahipti.... Yüz ifadesi dürüst, erkeksi ve kararlıydı . "

Bedford'dan Dr. Johnsen bana şöyle yazıyor:

"68, Ana cadde, Bedford.

" ....."24 Mart 1898.

"Sevgili *Bir*, Merhum Stainton Moses'ın yakın arkadaşı ve tıbbi danışmanı olarak, onun karakterini ve ruhsal durumunu ayrıntılı olarak tanıma fırsatım oldu.

, olağanüstü yetenekli ve iyi düzenlenmiş bir beyinden başka bir şeye işaret eden herhangi bir halüsinasyondan tamamen uzak bir adamdı.

"Birçok çok ağır hastalığında kendisine yardım ettim, fakat ne hastalıkta ne de başka zamanlarda beyninde en ufak bir bulanıklık olmadı veya herhangi bir sanrıya kapılmadı.

"WM. **G.** JOHNSON."

"Üniversite Koleji Okulu, Gower Caddesi, Londra, W. 0.

"16 Mayıs 1898.

"Sayın Beyefendi,—.. **. Bana her zaman son derece ciddi ve vicdanlı olduğu fikrini aşılamıştır ve tüm ifadelerine tam olarak güvenilebileceğine inanıyorum.— Saygılarımla, "FW** LEVANDEB."

Myers başka bir yerde (Pr. IX, 253) şöyle diyor:

"Onun alçakgönüllülük zarafetinden ve Görünmeyen ticaretle çok fazla uğraşan birine uygun görünebilecek o zevk ve karakter maneviyatından yoksun olarak tanımlandığını duydum. Fakat Bay Moses ile en ufak bir tanışıklığı olan hiç kimsenin onun akıl sağlığına veya samimiyetine, doğruluğuna veya onuruna itiraz ettiğini duymadım.....

"Bu yalın ve saygın yaşamın düzgün tonuyla, daha önce de söylediğim gibi, nasıl açıklanırsa açıklansın, bu

yaşamı yüzyılımızın gördüğü en sıra dışı yaşamlardan biri yapan bir gizemler zinciri örülmüştür.....

"Anlattığı neredeyse tüm oturumlar ve anlatmadığı bazı oturumlar için... Bayan Stanhope Speer tarafından yapılmış ikinci, ayrıntılı, bağımsız, çağdaş bir kayıt ve oturumların çoğu için Dr. Speer tarafından yapılmış, yine bağımsız ve çağdaş, ancak çok kısa olan üçüncü bir kayıt var. Bunlardan birkaçı için Bay Percival tarafından yapılmış benzer bir kayıt da var, onun hafızası diğer anlatımları da doğruluyor. Bay Moses'ın kendi kaydının bazı kısımları, aslında, açıkça diğer oturumculardan türetilmiştir, çünkü trans halindeyken neler olup bittiğine dair bilgi için onlara güvenmiştir. Ancak bence o, notlarında bu ayrımı her zaman açıkça belirtmiştir.

"Tüm olayların kanıtı pratik olarak aynıdır; tanıkların tüm grubu, havadan düşen incilerden otomatik senaryoya veya trans fenomenlerine kadar tamamen yeminlidir. En azından *medya aracılığıyla* bunu yapamam.

Bölüm VIII] ***Musa ile ilgili kanıtlar. Karakter*** **121'e ulaşmak makul bir şekilde alınabilir. Tüm grubun kalıcı sahtekarlığı veya tüm kayıtların önemli doğruluğu, bana gerçekleri kapsayabilecek tek hipotezler gibi görünüyor.**

"Dolandırıcılığın içinde oldukları makul bir şekilde kanıtlanamayan bir düzine kadar başka kişi de bu olguya tanıklık etti. Bu tanıkların bazılarının artık ölü veya ulaşılamıyor olduğu doğrudur. Ancak Çavuş Cox basılı bir ifade bıraktı; Clifton'dan Dr. Thomson, inancını sürekli işbirliği yaparak kanıtladı; Bay Percival, Bayan Garrett, Bayan Collins ve Bayan Honeywood hala hayattadır ve hiçbir makul gerekçeyle suç ortağı olarak kabul edilemezler. Özellikle Bay Percival'ın kanıtı, akademik ve resmi yaşamda onurlu bir şekilde tanınan ve böyle bir dolandırıcılığa suç ortaklığı yaparak kaybedecek çok şeyi ve kazanacak hiçbir şeyi olmayan, grubun dışarıdan ve ara sıra görülen bir üyesine aittir.

" .....[Musa] güçlerini sergileme konusunda çok çekingendi,

ve sonuç olarak neredeyse tek kayıtlar kendisine ve doktoru Dr. Stanhope Speer'e, Bayan Speer'e ve oğulları Bay Charlton T. Speer'e, Kraliyet Müzik Akademisi Üyesi'ne aittir ; hepsi de şüphesiz kapasite ve itibara sahip kişilerdir.

"Dr. Speer'in düşünce yapısı tamamen materyalistti ve Bay Moses'ın fenomenlerine olan ilgisinin baştan sona tamamen bilimsel olması, * duygusal veya dini bir doğaya sahip olmaması dikkat çekicidir."

Ancak Myers başka bir yerde Musa hakkında şunları söylüyor (Oz. VIII, 599):

. "Onda bilimsel veya hatta yasal içgüdünün tüm izleri yoktu ve bunu bana kolayca ve tekrar tekrar itiraf etti. 'Birinci elden kanıt', 'çağdaş kayıt', 'doğrulayıcı tanıklık' kelimeleri onun için ete karşı bir yorgunluktu. Onun tutumu, kendi zihninde zaten o kadar tamamen ikna olmuş bir vaizin tutumuydu ki, görüşlerine uyan herhangi bir iddia edilen olguyu yeni bir öğüt için eleştirilmeyen metin olarak ele alıyordu... Kritik anlardaki davranışlarını izledikten sonra, yargısına itiraz etmek için çok fazla neden görüyorum , ancak deneyiminin hikayesini mutlak iyi niyetle anlattığından şüphe etmek için hiçbir neden göremiyorum."

anlamsız **olarak adlandırılamazlar . İddia edilen operatörler, neyi *amaç* olarak gördüklerini ve neyi yalnızca bu amaca ulaşmak için bir araç olarak gördüklerini tarif etmek için çabalıyorlar. Sürekli olarak ilan ettikleri amaçları, Bay Moees aracılığıyla belirli dini ve felsefi görüşlerin yayılmasıydı; ve fiziksel tezahürler, yalnızca bir güç kanıtı ve ciddi öğretiler için iddia edilen otoritenin bir temeli olarak tasarlanmış olarak her yerde tarif ediliyor."**

Bazı moleküler olgularda, özellikle ışık olgularında, daha sonra görüleceği gibi, Moses için ve Moses tarafından yapılan iddialar, Foster ve Home için veya onlar tarafından yapılan iddiaları aşmaktadır. Ancak molar telekinetik olgular Moses'ta diğerlerinde olduğu kadar belirgin değildi veya onun moleküler olguları kadar belirgin değildi; aslında o, "şiddetli fiziksel tezahürlere" karşı hoşnutsuzluğunu kaydetmişti . Bu konu hakkında daha sonra daha fazlası yer alacaktır.

Tüm sınıfların ayrıntılı açıklamaları Myers tarafından Pr. IX ve XI'de verilmiştir. Moses'ın not defterlerinden (Pr. XI, 34 ve 266'da alıntılanmıştır) aşağıdaki parçalarda azı dişine sadece bir satır vereceğim:

"Gaz söndürülür söndürülmez, benden en uzaktaki köşedeki ve Dr. Speer'in hemen arkasındaki dozaj dolabından bir kitap çıkarıldı ve omzuna çarptı ve Bayan 8'in yanına düştü. Bu, karşımda oturan birinin arkasından bir nesneyi getirme girişimimdi. Genellikle güç arkamda gibi görünüyor... Nesneler odaya getirildiğinde başımın üzerinden geçiyor ve eşyaların hareketleri arkamda ve yakınımda oluyor. [Sesler] genellikle arkamda ve yakınımda, ancak bazen... çok uzakta.

"Ağustos ayının ikinci yarısındaki seans kayıtlarım, evin farklı yerlerinden nesnelerin oturduğumuz masanın üzerine konulduğu elliden fazla örneği

gösteriyor. Bunlar her zaman küçüktü ve genellikle masanın üzerine atılıyordu."

Stainton Moses'ın Pr. IX, 269-72'deki kayıtları, herhangi bir kas hareketi olmadan, bilinmeyen kaynaklardan seans odalarına mercan parçaları, tohum incileri, toz misk ve bazı havadan gelen parfümler getirdiğine dair ifadeler içerir. Bu, loş ışıkta ve bazen sahte medyumların "kabini" ile yapılırdı. Ancak Moses'ın ve tanıklarının karakteri, fenomenin sahte olduğuna inanmayı zorlaştırıyor ve bunların yanıltıcı olmadığı, anladığım kadarıyla, bazı eşyaların orada bulunan kişiler tarafından saklanmasıyla kanıtlanıyor

Musa, Spiritüalizm üzerine yazdığı kitabında, görünürde mekanik bir etken olmadan, "spiritüel" seanslara kokuların getirildiğine tanıklık eden Yargıç Edmunds'tan alıntı yapar.

Esintilerin diğer hareket olaylarına eşlik ettiği çok sık iddia edilir.

BÖLÜM IX

MOLAR TELEKİNEZİ *(Devamı)*

Çubukla Su Bulma

UNDKB **Molar Telekinezi Uzun zamandır bilinen, ancak bildiğim kadarıyla, şimdiye kadar ele alınan diğer modların "medyumları" tarafından ve hatta çok az kişi tarafından çok az itibar gören, tezahür ettirilen başka bir garip kuvvet modunu geçici olarak dahil etmeye cesaret ediyorum. Bazı telekinetik niteliklere sahip gibi görünüyor.**

Modern zihne göre, bir kutbu ara sıra bir insanda, diğerini ise özellikle akan su da dahil olmak üzere çeşitli inorganik maddelerden birinde bulmak gibi görünebilir. İki kutup arasındaki akımın geçişi her zaman herhangi bir ara iletkene bağlı değildir, tıpkı sıradan manyetizma iki ayrı demir parçası arasında geçtiğinde veya telekinezi bir ortam (kelimeyi yalnızca bir kuvvet ortamı olarak kullanarak, herhangi bir iddia edilen ruhsal iletişimin değil) ve dokunulmamış bir nesne arasında geçtiğinde olduğu gibi. Ancak bu iddia edilen tezahürlerin bazen kutuplar arasındaki bir tahta veya metal çubuk tarafından kolaylaştırıldığı söylenir; ve aslında bazı "ortamlar" ile bazen o aracıyla mümkün olduğu ve onsuz imkansız olduğu söylenir.

telekinetik kuvvetin bazen P'nin durumunda olduğu gibi , ahşapta insan dışı bir direğe sahip olduğu ve genellikle ahşap masa devrilmesinde olduğu gerçeğine dikkat edin .

mineral, Bayan A/s mermer üstlü ayaklı masa ve diğerlerinde olduğu gibi. Görünüşe göre daha sonra metalden bir tane bulacağız.

Tahta çubuklar iletken olarak hizmet ettiğinde, kuvvet bazen onları çatlatacak veya kıracak kadar güçlü bir şekilde saptırmıştır. Katılan kişi için, akımın akışı genellikle, ancak her zaman değil, telekinetik gücün diğer egzersizlerinde olduğu gibi yorgunlukla ve sıklıkla mide bulantısı ve diğer fiziksel rahatsızlıklarla, görünüşe göre gücün diğer tezahürlerinden daha fazla, birlikte olmuştur .

paragrafların, konuyu "bilimsel" bir şekle sokma girişimi olduğunu tahmin etmiştir .

BEN

Yüzyıllardır yeraltında kaynaklar ve metaller keşfettiği iddia edilen "kurbaççıların" performansları.

Ancak, fenomenlerin telekinezi ile akrabalığı konusundaki tahminim, daha sonra açıklanacağı gibi, bazı teorisyenlerin tahminleriyle çelişiyor, ancak aktörlerin neredeyse tamamının ve gözlemcilerin çoğunun izlenimleriyle çelişmiyor; ayrıca Pr. SP R'de bildirilen keşiflerin teorisyenlerin sonraki tahminlerini önemli ölçüde etkilediğinden şüpheleniyorum.

olaylara tanık olmamış olan sıradan insanların büyük çoğunluğu tarafından çok uygun bir şekilde reddedildi ve fenomenlerin gerçekten yeni bir şeye işaret ettiğinden daha az olası çeşitli hipotezlerle açıklayan bazı bilim insanları tarafından açıklandı. Ancak bu tür şeyleri açıklama biçimi Edison, Bell ve Marconi'den beri popülerliğini yitiriyor. Bununla birlikte, D owsiqg, diğerlerinin yanı sıra, Profesör (şimdi Sir William) Barrett gibi seçkin bir fizikçi tarafından, Pr. XIII ve XV'te bildirdiği çok kapsamlı bir araştırmadan sonra ve aralarında Amerikan Maden Mühendisleri Enstitüsü Sekreteri Dr. Rossiter Raymond ve İngiltere Kraliyet ve Coğrafya Toplulukları'nın birkaç Üyesi olan diğer seçkin bilim adamları tarafından onaylandı.

Profesör Barrett şöyle diyor (Öz. XIII, 2f.):

"İlk başta sekiz tane birkaç konu ciddi bir ilgiye değmez ve tamamen bilimsel araştırmanın altında gibi görünüyor. ...Yine de, hacimli kanıtları okuyup ... 'kurbanın' pratik bir sanat olarak başarısına dair kanıtların çok güçlü olduğu sonucuna varmadan ... imkansız - ve tüm olası çıkarımlar yapıldığında açıklanamayan bir kalıntı var gibi görünüyor.

"1814'te, Dr. O. Hutton, F. R 8., o zamanlar erişilebilir olan kanıtları inceledikten sonra ... ve Lady Milbanke'nin değnekle elde ettiği başarıya tanık olduktan sonra, davranışını açıklayamasa da, kehanet çubuğunun pratik değerine olan inancını belirten bir bildiri yayınladı . Ve yakın zamanda, 1888'de, Dr. R Raymond, Amerikan Maden Mühendisleri Enstitüsü'nde , kapsamlı bir araştırmadan sonra, şu sonuca varılan bir bildiri okudu: 'Abartma, kendini aldatma ve sahtekarlık için gerekli tüm çıkarımlar yapıldıktan sonra, bilimsel değerde bir kalıntı vardır.'.

"Benzer şekilde, bu konuyu *tarihsel olarak incelemek* , dört yüzyıldır kullanımda olduğu süre boyunca çubuğun pratik değerini tartışmasız kabul edenlerin sayısından etkilenmeden imkansızdır... Bunların arasında, günümüzün en bilgili yazarlarından ve en titiz araştırmacılarından bazıları, bir dizi pratik madenciler ve kuyu açıcılar, konuştukları şeyden haberdar olmaları gereken adamlar vardı.....

"Günümüzde, geçmişte olduğu gibi, 'çubuk bulma sanatının' pratik kullanımını en yakından inceleme fırsatına sahip olanlar alaycılar arasında bulunmuyor. İngiltere'nin güneybatısındaki 'çubuk'un en uzun süredir kullanıldığı bölgede yaşayan birçok bilgili ve eleştirel gözlemcinin bana ifade ettiği görüş, hiçbir şekilde küçümseyici veya hatta olumsuz değil... Merhum John Mullins gibi bazılarında başarısızlık sayısı çok az görünüyor; diğerlerinde ise... çok daha sık. Bu, bazı kişilerde herkeste ortak olmayan özel bir içgüdü veya yetenek varsa beklenebilecek bir şeydir. Dahası, herhangi bir eğitimin zahmetine girmeden geçimini sağlamanın kolay bir yolu olarak, profesyonel çubuk bulma sınıfının bir dizi dolandırıcı ve şarlatan tarafından işe alınması kesindir... Ayrıca, eğer varsa, bir 'çubuk bulma yeteneğinin ' belirli bir yaş, cinsiyet veya toplum sınıfıyla sınırlı olmadığı da fark edilecektir. Böylece, 1 numaralı vakada [Prof. Barrett'ın makalesinde numaralandırıldığı gibi. HH], "su arayan kişi bir din adamıydı; 2 numaralı vakada bir yargıçtı; 8 numaralı vakada yerel bir üreticiydi; 4, 13, 14, 18 ve 19 numaralı vakalarda bir hanımdı; 5 ve 9 numaralı vakalarda bir bahçıvandı ; 6 numaralı vakada bir yardımcı teğmendi; 8 numaralı vakada Dostlar Cemiyeti'nin saygın bir üyesiydi; 12 numaralı vakada bir değirmenciydi; 10 numaralı vakada küçük

bir kızdı; 11 ve 15 numaralı vakalarda bir erkek çocuğuydu; No. 20'de bir Fransız kontu, vb... Kendisini [Mullins] su bulmak için işe alan ve gerçek deneyimler tarafından su bulma çubuğuna inanmaya yönlendirilenlerin uzun listesinde, yaklaşık yirmi seçkin soylu, bir düzineden fazla bira fabrikası ve damıtma tesisi veya kağıt ve kumaş fabrikası ve matbaa sahibi; kasaba komiserleri ve din adamları; ve düzinelerce toprak sahibi ve temsilcileri bulunacaktır."

Profesör Barrett'ın ikinci makalesinde (Pr. XV, 136) şöyle denmektedir:

"Son yıllarda 200'den fazla radyestezist tarafından su bulma vakası araştırıldı; her vakada tarafsız kişilerin bağımsız kanıtları... arandı. Genel olarak konuşursak, bu tür kanıtlar elde edildi, tanıklar isimlerinin ve muhataplarının verilmesine izin verdi... DT. Hodgson'ın nazikçe araştırdığı, Amerikalı bir radyestezist tarafından gerçekleştirilen oldukça başarılı bir dizi vakayı saymazsak, eski makalemde İngiliz profesyonel radyestezistlerin 105 vakası verildi; bunlardan 95'i başarılıydı ve 10'u başarısızdı. ....."

Pr. n aynı konu üzerinde Profesör WJ Sollas ve Baylar Edward R. Pease ve E. Vaughan Jenkins tarafından yazılmış doğrulayıcı makaleleri de içermektedir. Bay Jenkins on sekiz ayda yirmi iki adet başarılı radyestezi vakası toplamıştır.

***Light* dergisinin 4 Ağustos 1888 tarihli sayısının 849. sayfasında yayımlanan bir makalede, Christiania Üniversitesi'nden, seçkin bir fizyolog olarak tanımlanan Profesör Lochman'ın, yakın zamanda Christiania'daki bir bilimsel topluluk önünde fal çubuğu hakkında bir makale okuduğu ve bu konudaki şüphelerinin, kendisinin de bu çubuğu başarıyla kullanabildiğini keşfetmesiyle ortadan kalktığını belirttiği belirtiliyor . ."**

Profesör Barrett'ın "çubuklara ve bunun kullanımından kaynaklanan herhangi bir pratik faydaya inanmayan" (Pr. XIII, 75) olarak adlandırdığı, tanınmış bir jeolog olan Bay HW Whitaker'ın Profesör Barrett'a yazdığı bir mektuptan:

"John Mullins,... çubuğunun işaretini takip etmesine izin verilirse, iyi bir su temini sağlanmazsa bir kuyu açmak için hiçbir ödeme almamayı kabul etti, anladığım kadarıyla. Genellikle sağlam kayadan 70 ila 100 fit veya

daha fazla derinliğe kadar bir kuyu açmanın gerektirdiği ağır harcamayı hatırladığımızda, bu anlaşma Mullins'in kehanet çubuğuna olan inancının güçlü bir örneğidir. ”

Şimdi bazı tipik vakalar vereceğim. Sayın MEG Finch Hatton, MP, Mullins ile yaşadığı bir deneyim hakkında şöyle yazıyor (Pr. II, 101):

“23 Ennismore Gardens, SW, 29 Şubat 1884.

“Önce canlı bir ağaçtan çatallı bir dal kesti ve ellerinin arasında tuttu, merkez noktası aşağı bakacak ve iki ucu her iki elinin parmakları arasında çıkıntı yapacak şekilde. Sonra öne eğildi ve denenmek üzere zeminin üzerinde yürüdü. Aniden dururdu ve merkez noktası ters yöne bakana kadar yarım daire şeklinde dönerdi. Bunun yeraltı bir yayının varlığından kaynaklandığını ve ayrıca hareketin gücüyle yaklaşık derinliği ölçebildiğini belirtti.

"Kardeşim Sayın Harold Finch Hatton ve ben, yukarıda belirtildiği gibi çıkıntılı olan uçlardan birini tuttuk ve olay meydana gelirken sıkıca tuttuk, böylece bunun adamın kendi elinin veya parmaklarının istemli veya istemsiz bir hareketinden kaynaklanmadığından emin olduk. Dalın kendi kendine bükülme eğilimi o kadar büyüktü ki, sıkıca tuttuğumuzda

uçlara doğru, dal çatladı ve sonunda kırıldı. Aynı şey, Ar Unning deresi üzerindeki bir köprüde dururken de meydana geldi.

"Durgun suyun, dal üzerinde hiçbir etkisi olmadığını belirtiyor.....

"Mutfak bahçesine giderken Mullins açık çimenlikte benim bilmediğim bir kaynak buldu, uzun zamandır kapalıydı, ancak daha sonra oradaki yaşlı bir işçi tarafından onaylandı, bu işçi onu bir kuyu olarak hatırlıyordu ve yıllar önce tuğlayla örülmüş halini görmüştü. Mutfak bahçesine ulaştığımda, duvarın dışındaki bir musluğa su götüren kurşun bir borunun, çakıl yolunu belirli bir noktada kestiğini biliyordum. Boruyu geçtiğimde dal hiçbir işaret vermedi. İlk başta şaşırdım, ta ki Mullins'in durgun su hakkında söylediklerini ve musluğun akmadığını hatırlayana kadar . Musluğun açılmasını istedim, Mullins'i tekrar yerden geçirdim, dal hemen o noktayı gösterdi.

"Mullins öldüğünde, dalın işaret ettiği tam noktayı dikkatlice işaretledim. Bahçeden ayrıldığında, 'Şimdi, Mullins, gözlerini bağlayalım ve denemene izin verelim!' dedim. 'Ah, evet, eğer beni bir gölete veya benzeri bir şeye götürmezsen.' dedi. Söz verdik. Birkaç şüpheci kişi oradaydı ve göz bağlamanın iyice yapılmasını sağladılar.

"Daha sonra onu gözleri bağlı olarak, musluğu açık bırakarak, işaretli noktaya farklı bir rotadan tekrar götürdüm; bunun sonucunda çubuk matematiksel kesinlikle aynı noktayı gösterdi. İlk önce bir ayak kadar üzerinden geçti ve sonra sanki etrafı yokladı ve dal tarafından tam etki merkezine geri götürülüyormuş gibi göründü. Orada bulunan herkes, denemenin iki şey açısından tamamen kesin olduğunu düşündü: Birincisi, adamın mükemmel iyi niyeti. İkincisi, dal üzerinde üretilen etkinin kendisinin dışındaki bir etkenden kaynaklandığı ve - akan suyun varlığından kaynaklandığı.

"Kardeşim Bay Harold Finch Hatton, ben bunları yazarken yanımda ve söylediklerimi doğruluyor... Değerli Sözcük Hanımlardan biri dalı denedi ve ona benzer nitelikte, ama o kadar güçlü olmayan bir etkinin geçtiğini görünce şaşırdı.

. (Pr. SHI, 89): *"Lincolnshire Chronicle'ın* 8 Haziran 1895 tarihli sayısında, John Mullins'in oğlu Bay HW Mullins'in Catley Manastırı'na yaptığı ziyarete dair uzun bir rapor yer almaktadır. Özetlediğim gazete haberi *şöyledir* :—

" ' Mullins'e babasının, o sırada durduğumuz tarlanın diğer tarafındaki bir çitin altından maden suyu kaynağının aktığını iddia ettiği ve kendisinden yeri göstermesi istendiği söylendi... Yaklaşık 100

yarda gitmişti ki dal oynamaya başladı ve topuğunu yere gömerek yeri işaretledi. Mullins, Sr.'ın da kaynağı bulduğu sırada orada bulunan Bay Allen, bir kürek için bir adam gönderdi ve sekiz yıl önce Bay Allen tarafından yeri işaretlemek için çakılan bir kazık çıkarıldı. Mullins, Jr. tam olarak o noktaya dokunmuş muydu? ”

Bay E. Vaughan Jenkins'den (Pr. II, 106):

“ 7 Ekim, 188S.

"Yaklaşık otuz yıl önce, üzerinde önemli değerde bir konut inşa etmek için, iki metre genişliğinde bir tepe yamacında bir arsa satın aldım.....

"Bilenler... arazi parçasında herhangi bir yerde su elde etme olasılığının en ufak bir olasılığını bile düşünmediler. Bu ikilemde, Devon veya Cornwall yerlisi olan duvar ustabaşı -hangisi olduğunu unuttum- haykırdı, "Neden fal çubuğunu denemiyorsun?" On bir yaşındaki küçük oğlunun bu güce olağanüstü derecede sahip olduğunu söyledi... Dürüst, masum ve hoş görünümlü küçük bir çocuk olan çocuk, ... çubuğun uçlarını her iki elinin baş ve işaret parmakları arasına yerleştirip hafifçe büktü ve yerden kısa bir mesafede önünde tutarak keşif gezisine başladı, ben ve diğerleri - onu takip ediyor ve her hareketi yakından izliyorduk. Yukarı aşağı gidip geldikten, zemini birkaç kez geçip tekrar geçtikten sonra, ama asla aynı çizgide olmadan, çocuk durdu ve büyük şaşkınlığımıza, çubuğun hareket belirtileri gösterdiğini, parmakların ve başparmakların tamamen hareketsiz olduğunu gördük. Çubuğun hareketi veya titremesi artarak, yavaşça dönmeye başladı, sonra hızlandı, kendini o kadar çok büktü ki, çocuk onu tutmak için elinden geleni yapsa da bırakmak zorunda kaldı ve çubuk biraz uzağa kaçtı. ... Ertesi gün ... kuyucular ... o kadar hızlı gelen saf ve güzel bir su kaynağına çarpmanın hazzını yaşadılar ki, aceleyle dışarı çıkmak zorunda kaldılar ... Baba, çocukken aynı güce sahip olduğunu, ancak on altı yaşında tamamen kaybettiğini söyledi ... O zaman ve şimdi, tüm işlemin tam bütünlüğüne tamamen ikna olmuştum , hiçbir ücret veya ödül istenmiyor veya beklenmiyordu ve bu nedenle 'içinde bir şey' olması gerektiği fikrini beslemekten kaçınamam, bir şey kullanılan insan etkeninin özel bir manyetik veya başka bir durumuna bağlıydı ”

Bay John Wood, Bay Vaughan Jenkins'e şöyle yazmıştır (Pr. XIII, 34):

“Whitfield Malikanesi Ofisi, 4 Şubat 1890.

" .....Bir sonraki adım, her şirketin

çubukla, ama aramızdan hiçbiri 'yetenek' sahibi değildi, küçük kızım May hariç. Daha sonra çubuk birkaç yerde, hem May'in hem de Mullins'in elinde suyu gösterdi—May bazen ilk bulan oldu, bazen de Mullins. ... May şimdi on üç yaşında. Başarılı olduğunu kanıtladı

çok sayıda vakada; su olduğunu söylediği yerlere dört kuyu kazıldı ve her biri başarılı oldu. . ”

İşte Dr. Hutton'un Lady Milbanke'nin ihtiyaç duyduğu fal çubuğuyla ilgili deneyimine ilişkin 124. sayfada değinilen tanıklığı (Pr. XIII, 42);

". ....Lady Milbanke deneyi birkaç kez gösterdi farklı yerlerde... Su bulunmadığını bilmek için iyi nedenlerim olan yerlerde çubuk her zaman hareketsizdi, ancak yüzeyin altında su olduğunu bildiğim diğer yerlerde çubuklar yavaşça ve düzenli bir şekilde dönüyordu... ta ki çubuk bu kadar güçlü bir şekilde tutulduğu için parmakların arasında belirgin bir şekilde girintiler oluşana kadar dallar kendi kendine bükülene kadar.

“Bütün topluluk Leydi M.'nin yanında durdu, tüm gözler parmaklarının belirli bir hareket yapıp yapmadığını görmek için ellerine ve çubuklara yoğun bir şekilde odaklanmıştı, ama boşuna; böyle bir şey algılanmadı ve bütün topluluk çubukların görüldüğü şekilde hareket etmesinin nedenini veya nedenini göremedi.”

On sekizinci yüzyılın ünlü Fransız su bulucusu Bleton'un yeteneği, daha çocukken, daha sonra bir pınarın altında bulunan bir kayanın yanına oturduğunda *"la fièvre" yapmasıyla* keşfedildi ve buna benzer birçok örnek var (Pr. XIII, 272 *ve diğerleri).*

***(Pr.* XV, 265): “ Şövalye de M. yaptığı birkaç testten birini ayrıntılı olarak anlatır; Bleton'u kendi evine getirmiş, karanlık çöktükten sonra varmış; Bleton'un daha önce hiç ziyaret etmediği köyden geçerken, Bleton aniden durmuş ve orada su olduğunu söylemiş; karanlıkta onu takip etmiş ve pınarın var olduğunu ilan ettiği bir noktaya varmış; doğru; aslında şatonun çeşmesinin kaynağıymış. Başka testler de verilmiştir: hepsi de dikkate değer ve önemli bir tanıklıktır.”**

Dr. Thouvenal (Pr. XV, 263) Bleton hakkında şunları söylüyor:

". ....Bazen onu aldatmaya çalışmak için, eğer onun duyular söz konusu olduğunda, sanki bir yayı işaret ediyormuş gibi sahte işaretler koydum ; bazen o birkaç tarla boyunca bir yayı takip ettikten sonra, onun bilgisi olmadan çivileri birkaç ayak öteye taşıdım. Yine de, o asla yanlış yönlendirilmedi ve bu tür hataları her zaman düzeltti. Sonuç olarak, onu aldatmak için her türlü yolu denedim ve tanıklık edebilirim ki, »yüzden *fazla denemede»* tek bir kez bile başaramadım.”

İşte metaller için radyesteziye dair birçok örnekten birkaçı.

Wilts, Box'taki Middlehill House'dan, çeşitli kamu kuruluşlarının konsey üyesi olan WJ Brown şöyle diyor (Pr. XIII, 94):

"Doğumlu arkadaşlarım ve ben Mullins'in metal keşfetme kapasitesini test etmek için bir araya geldik. Onun yokluğunda bir duvarın tepesinden on taş aldık ve bunları yola yerleştirdikten sonra üçünün altına birer altın koyduk. Mullins çubuğunu her taşın üstünden geçirdi ve en ufak bir tereddüt etmeden bize hemen altınların hangi taşın altında olduğunu söyledi. Altında altın olmayan bir taşa geldiğinde hemen, 'Burada hiçbir şey yok, efendim,' dedi, ancak diğerlerine gelindiğinde, 'Tamam, efendim, teşekkür ederim,' dedi, taşı çevirdi ve altınları cebine koydu."

Sir Gabriel Goldney'in temsilcisi Bay HB Napier, Profesör Barrett'a (Pr. XIII, 148) şöyle yazmıştır:

Chippenham, Wilts, 11 Mayıs, 18M.

"Birkaç yıl önce Gloucester'da Maliye Ofisi'ndeki tahta zeminin altında bir altın para kayboldu. Konsey üyeleri tam olarak nerede bulacaklarını bilmiyorlardı ve zeminde belirli bir noktayı gösteren Bay Tompkins'i çağırdılar ve bir marangoz çağırıldığında altın paranın tam olarak o noktanın altında olduğu görüldü.....

Bristol Merchant Venturers'ın İcra Memuru, Weston-super-Mare yakınlarındaki Wick St Lawrence'dan Bay WG Hellier (Pr. XIII, 51) şöyle diyor:

"Su arayan kişi bu pınarı takip ederken, - yolunun çizgisi boyunca ileri geri yürürken, ben cep pusulamı izindeki uzun otların arasına sakladım ve pusulaya geldiğinde çubuk döndü ve 'Burada bir şey var' dedi. Eminim ki pusulayı ancak daha sonra ona gösterdiğimde görmüştür."

Şimdi bu olayların sebeplerine ilişkin çeşitli görüşlere geçelim.

Nitekim Cambridge St. John's College Üyesi ve Dublin Üniversitesi Jeoloji Profesörü Bay Sollas şöyle diyor (Pr. II, 73):

çubuğun dönmesinin tek doğrudan nedeninin operatörün elindeki kasların kasılmasında bulunduğundan eminim ."

Profesör Barrett ilk makalesinde (Pr. XIII, 253) şunları beyan etti:

" *Bir tür sürekli çekişme,* şüphesiz, uyandırıldı

çubukçu zihninde, çubuğun gerçek hareketinin neden olduğu refleks eylemini harekete geçirir.

" .....Yeni bir tür belirsizliğin yakın zamanda keşfedilmesi

uranyum tuzları gibi bazı cisimlerden ve ayrıca etrafımızı saran çok sayıda sıradan cisimden gelen radyasyon , opak cisimlerin geçirgen olduğu bir radyasyonun su ve metaller tarafından yayılabileceğini ve bunun farkında olmadan bazı kişileri etkileyebileceğini akla getirir. ....."

Böyle bir "radyasyon" hem çubuğu hem de insanı etkileyemez mi?

Dr. Lander Brunton şöyle diyor (Pr. XIII, 8):

"Bir adamın durduğu yerden oldukça aşağıda su keşfedebildiğini duyduğumuzda, ilk başta bu fikri saçma olarak görmeye meyilliyiz; ancak *bize* bir kervanın çölü geçtiği ve susamış develerin aniden hızla yola çıktığı ve bir mil veya daha fazla bir mesafede su bulunduğu söylendiğinde, bu olayı - doğal olarak değerlendiririz. Aynı şekilde, bir adamın bir fal çubuğuyla suçluları izlemesinin hikayesini çok dikkat çekici olarak gördüğümüz gibi, adamın yerine bir tazı koyduğumuzda bu oldukça sıradan hale gelir."

Muhtemelen şunu söyleyen de Dr. Brunton'du *(A.g.e.,* 276):

"Bazı alt hayvan sınıflarında evrensel olarak bulunan ve vahşi ırklarda nadir olmayan neredeyse inanılmaz keskinlikte görme, koku alma ve duyma duyularının, medeni ırklar arasında *da zaman zaman* bazı bireyler tarafından da sergilendiğine inanıyorum. Örneğin: belirli noktalardaki havadaki su buharının varlığı, sabahın erken saatlerinde görünür bir sis olarak herkese kendini belli eder. . Şimdi, gün *içinde buhar görünmediğinde böyle bir noktadan geçerken eklemlerinde ağrılar hisseden bir romatizma hastası ile tanıştım.* Elbette, böyle bir hiperestezi durumu gerçekte çok nadirdir ."

Bu, çubuğun hareketini hesaba katmıyor. Sonra yazar farklı bir yol izliyor:

" .....Bir falcının parmaklarındaki çubuğun hareket etmesi,

"Bu tamamen falcının bedensel durumuna bağlıdır, tıpkı bir av köpeğinin kuyruğunun sertliğinin tamamen köpeğin heyecanına bağlı olması gibi."

Köpeğin kuyruğu doğrudan sinir sistemiyle temas halindedir —aslında onun bir kısmını içerir. Çubuk değildir Dahası, kuyruk hareketsiz dururken, çubuk şiddetle hareket eder.

Ve burada keskin gözlemci, büyük doğa bilimci ve aziz ruhlu Dr. Wallace konuşuyor; Profesör Barrett'a şöyle yazmıştı (Pr. XV, 217):

"Çubuk tamamen kas hareketiyle hareket *ediyorsa* , bu su bulucunun su bulma gücünü hiç etkilemez, ancak gerçek *kanıtlanmalıdır* . Bana göre, ileri sürdüğünüz kanıt bunun kas hareketi *olmadığını gösteriyor* ve eğer *bu* kanıtlanabilirse, bu elbette su bulucuyu her zaman benimsediğim gibi fiziksel bir 'ortam'ın saflarına yerleştirir. Belirttiğiniz iki gerçek de fiiliyse *: (1) Çubuğun hareketinin (herhangi bir acemi tarafından) enerjik bir türde görünür kas hareketi* olmadan kasıtlı olarak üretilemeyeceği ; ve (2) bir yabancının elinde, çubuğu ilk kez tuttuğunda, *su bulucunun yazılı bir vuruş yapması durumunda çubuğun genellikle hareket edeceği ve hiçbir bilinci ve deneycinin tarafında çok az görünür kas hareketi olmadığı takdirde, o zaman hareketin* kas *hareketi tarafından üretilmediği* , ancak 'ortamların' varlığında meydana gelen yüzlerce başka olguya benzeyen fiziksel bir olgu olduğu sonucu çıkar .

"Bence şunu söylemeliydiniz: 'Elbette açık açıklama, çubuğun operatörün bilinçli veya bilinçsizce hareket eden elleri tarafından hareket ettirilmesidir. Ancak, bu görüşün yolunda birçok zorluk ve buna doğrudan karşıt görünen birçok faktör var' Bundan sonra çeşitli ifadeleriniz doğal olarak bunu takip ederdi. Şimdi, bana göre bunlar bir non *aequiturl.....*

"Elbette Z bu konularda kesin bir deliyim, bu yüzden deli ama samimi bir dostun saçmalamalarını mazur görün.

"ALFBKD **R** WALLAOS.**

Profesör Barrett şöyle diyor (Pr. XV, 811):

bilim için yeni bir şeyde ve basiret olarak adlandırılan şeye benzer bir şeyde bir açıklama bulunma olasılığı , akraba olguların eleştirel bir şekilde incelenmesinden önemli ölçüde önem kazanır."

Peki ya çubuk?

Bu olguların bilinen olgularla korelasyonuna ilişkin ilk adım, çubuğun gerçekten de çubukçunun bilinçli veya bilinçsiz iradesinden bağımsız olarak hareket edip etmediğini belirlemektir. Bu konuda erken tanıklıklar çelişkilidir, ancak son zamanlarda birikenler kuvvetin bağımsızlığı lehine ezici

görünüyor.

Mesleklerinin koşullarına uygun olarak ve çok yerinde bir şekilde, şeylerin göründükleri gibi olmaması veya daha doğrusu olmadıkları gibi görünmeleri süreçlerine çok aşina olan bilim adamlarının çoğu, çubukçu kuvvetinin istemsiz kas kasılması, duru görüye yanıt ve yeni ve henüz birbiriyle ilişkilendirilmemiş bir kuvvet biçiminden kabul edilmesi daha zor olan birkaç şey olduğuna oy vermiştir.

Profesör Barrett (Pr. XIII, 24) çubuğun hareketinin "belirli bireylerde belirli koşullar altında meydana gelen otomatik bir eylem" olduğunu söylüyor. Belki de "belirli bireyler" *ile bağlantılı olarak söyleseydi anlamı daha kesin bir şekilde ifade edilebilirdi* : çünkü eylemin irade ve kas kontrolünden bağımsız olduğuna dair bir yığın kanıt sunmaya devam ediyor - organizma ile aranan nesne arasındaki bir akımın çubuk üzerindeki etkisidir

İşte davayı şimdilik ortadan kaldıracak gibi görünen iki delil.

Sir E. Welby Gregory'nin Tanıklığı (Pr. II, 99):

"Mullins'in işaret ettiği su hatları, 60 yarda veya 70 yarda arayla ve çimenlerin hemen üzerinde görülebilen çivilerle işaretlenmişti. Towers ve onun dalı bu hatları kesin bir şekilde doğruladı ve ben de onu test etmeye başladım. Dalın çıkıntılı uçlarını pense ile sıkıca tuttum, böylece Towers'ın işaretli hatları geçerken gönüllü bir hareketi olamazdı. Buna rağmen, dalın ucu yukarı doğru kıvrıldı, ta ki kabuk kırışana ve neredeyse çatlayana kadar, adamın ellerinin kaslarındaki gerginlik ve baskı en belirgin şekilde ortaya çıktı."

Aşağıdaki ifadeler, Fulham, Foskelt Yolu 14 numaralı adreste ikamet eden Bay F. Bastable'ın 30 Eylül 1892 tarihli *Carpenter and Builder dergisinde yer almıştır:*

(Pr.XHT.86) : "Çubukların gerçekten bükülüp bükülmediğini görmek için iki çift demirci maşası aldık ve onları sıkıca tuttuk, bir çift uçları, diğeri ise çatalı sabitledi, ancak bükülmeler tutulan uçlar arasında devam etti."

Aşağıdaki kanıt, özellikle kaynağı göz önüne

alındığında oldukça güçlü görünüyor.

Tanınmış jeolog, çubuklara ve bu çubuklardan elde edilen herhangi bir pratik faydaya inanmayan Bay HW Whitaker'dan (Pr. XIII, 69):

"Lawrence adındaki kâhin, yaşlı, beyaz saçlı, iyiliksever, dik yüzlü bir adamdı., ... güçlü çatallı bir fındık dalı aldı, her bir çatalın bir ucunu her iki elinde tutarak ve dirseklerini sıkıca yanlarına doğru tuttu. O dalın çılgınlıklarını ancak kendisi ile onun arasında ani bir savaş olarak tanımlayabilirim! Büküldü, savruldu, kasıldı ve ellerinin ve kollarının kaslarını büktü, kıvrandı, savaştı ve tekmeledi, ta ki ikiye bölünene kadar—ve sonra— izlemesi acı verici olan şey, alışana kadar, yaşlı adam sendeledi ve birkaç saniye boyunca kendisine en yakın olan herkesi kavradı. Belli ki onu çok yoruyor, ama sonra ona bunun üzerinde ne gibi bir etkisi olduğunu sordum ve bana sadece kısa bir süre için kalbinin daha şiddetli atmasına neden olduğunu söyledi .... Kendisine hipnotize edip edemeyeceği soruldu ve hayır dedi. Teli Leydi D.'nin saatinin üzerine tuttu ve saat suyun üzerinde yaptığı gibi kıpırdandı."

Zaten elden çıkarılmış bir konuya daha fazla sessizlik kazandırmaya değerse, Profesör Barrett bunu ikinci makalesinde (Pr. XV, 277) daha fazla ışıkla yapar:

"Diğer muhabirler de, bilinçli veya bilinçsiz olsun, kas hareketinin gerçekte gözlemlenen olguları açıklamak için yetersiz bir açıklama olduğunu ileri sürmüşlerdir. Aralık 1897 tarihli SP R Dergisi'nde, Bay E. *T.* Bennett, bu görüşü desteklemek için önceki Rapor'da verdiğim kanıtlardan bazılarını alıntılamıştır. Bay Bennett, Faraday'ın masa çevirmenin istemsiz kas hareketinden kaynaklandığına dair açıklamasının artık bu tür tüm olguları kapsayacak kadar yetersiz olduğu kabul edildiğinden, benzer şekilde bu açıklamanın - kehanet çubuğunun bükülmesinin tüm durumlarını kapsayamadığı ve dolayısıyla muhtemelen çubukçuya dışsal başka bir nedenin iş başında olduğu konusunda çok ikna edici bir şekilde ileri sürmüştür."

Bunu, konuyla ilgili çeşitli tanıkların ifadeleri, benim için yer olandan daha ayrıntılı ve referanslı olarak takip ediyor. Aslında kanıtlar o kadar ezici ki, Profesör Sollas ve diğerlerinin farklı bir görüş

belirtmelerinin tek açıklaması, bunu kanıtlar - birikmeden önce yapmış olmalarıdır.

Öncekilere bakıldığında, doserin kuvveti manyetizmanın sadece bir başka biçimine benzemiyor mu? Bilinen biçimlere benzer, şu şekildedir:

I. İki kutup arasındaki akım.

II. İnsan sisteminin olağan kaynaklarından emdiği önceki bir güç biçiminden evrilmiştir .

Bu, yorgunluğun neredeyse evrensel deneyimi ve deneyimden sonra benzer sonuçlarla gösterilir. Çok sayıdaki ifade arasından en iyisi Bay Stears'ın (Pr. XIII, 164) ifadesidir:

"Güçlerim sağlık durumuna göre değişir. Yorgun olduğumda gücümü kaybederim; hayvan sistemine taze yiyecek sağlayın, güç geri gelir."

III. Elektromanyetik akımdan kaynaklananlara benzer hisler üretmede . Aşağıdaki açıklamalar çok sayıdakinden sadece birkaçıdır.

Mullins, Bay Plowman'a şöyle dedi (Pr. XIII, 95):

"Ne zaman su araması yapsa ve bir su akıntısının üzerine çıksa, kollarında hafif bir elektrik çarpmasına benzer bir karıncalanma hissi duyuyor ve bu hissin şiddeti, ona bir su kaynağının yaklaşık hacmini veya derinliğini tahmin etme olanağı sağlıyor."

Bay Stone (Pr. XIII, 124) şunları ekliyor:

"Yeraltındaki bir pınarın üzerindeyken hissettiğim duygu, tren istasyonlarında sıkça görülen elektrikli bir makinenin kulplarını kavradığımda hissettiğim duyguya çok benziyor."

Bay Tompkins (Pr. XIII, 161):

"Akan bir su tabakasına ulaştığımda karıncalanma hissi duyuyorum... Bir su tabakasını geçtiğim anda bacaklarımdan, sırtımdan, omuzlarımdan yukarı doğru çıkan ve kollarımdan aşağı dala kadar inen bir tür canlandırıcı his hissediyorum; su yolundan çıktığımda tekrar suyu geçene kadar bu gücümün kaybolduğunu hissediyorum."

IV. Bir kişiden diğerine bulaşabilir olması nedeniyle,

bileklerden tutularak .

V. Kutupların tersinirliğinde: bazen dal yukarı doğru kıvrılır, bazen aşağı doğru. Bazen salınır veya bükülür.

VI. Görünüşe göre iyi iletkenliğe duyulan ihtiyaç, akımın gücüyle ters orantılı olarak değişiyor. "Görünüşe göre" diyorum çünkü bunu öneren olgular kafa karıştırıcı. Elektrik kıvılcımı, bir çocuğun parmağı ile metal bir braket arasındaki yarım inçten, bir Buhmkorff bobininin kutupları arasındakilere ve bir bulut ile yeryüzü arasındakilere kadar değişen aralıklarda bağlantısız atlar. Bazı çubukçular, herhangi bir dal veya çelik yay olmadan çalışabilirler ve başkalarının yalnızca bir dal veya yay tuttuklarında hissettiklerine benzer hislerle yorulurlar . Bu, dal veya yayın zayıf bir akım için devreyi kapatmaya yardımcı olduğu ve güçlü bir akım üretebilenler için gereksiz olduğu gibi görünüyor.

Çubukla dowsing manyetizması, daha önce bilinen manyetizmalardan aşağıdaki özellikler bakımından *farklı görünüyor:*

I. Bilinen tek kökeni insan sistemindedir.

II. Bilinen formlar gibi iletken olarak metal ve sinir dokusuyla sınırlı olmak yerine: su ve muhtemelen bilinen tüm inorganik maddeler üzerinde, ayrıca insan vücudunun bazı dokuları, belki de tüm dokuları üzerinde ve muhtemelen genel olarak hayvan dokusu üzerinde etki ediyor gibi görünüyor, ancak tüm bunlar pratik olarak sinir dokusu aracılığıyla olabilir.

III. Görünüşte irade tarafından yönlendirilmekte, irade akımı harekete geçirmede ve insan sisteminin dışındaki kutbu belirlemede bir unsur olabileceği sürece. Çubukçular genellikle kasıtlı olarak "iş başında" olmadıklarında etkilenmezler ve belki de akımın bir kutbunu seçtikleri birkaç maddeden herhangi birinde, belki de herhangi bir maddede; kesinlikle su ve metallerde sabitleyebilirler ve Fransa'da bir suçluyu izledikleri iddia edilmektedir.

IV. Görünüşte izolasyon konusunda daha az güvenilir olması nedeniyle. En azından kanıtlar

şaşırtıcıdır—hatta çelişkilidir . Ayrıntılar için bkz. Pr. XIII, 27, 31, 43, 58, 78, 186.

V. Zihnin madde üzerindeki denetiminin yeni ve daha yakın bir şekilde genişletilmesi; ve belki de ikisinin aynı şeyin farklı tezahürleri olduğuna dair bir ipucu daha vermesi bakımından.

Michigan, Grand Bspids'ten Bay AB Durfee'nin (Pr. XIII, 217) bir ifadesi, elektrikle bir bağlantı olduğunu öne sürmektedir; bu ifadeye göre Bay Cyrus Fuller, bir nesil önce o mahallede tanınmış bir su bulucuydu ve Bay Durfee'ye, bir ormanda "yıldırımla vurulmuş bir ağaç bulduğunda, ona çok yakın bir yere giden" bir dere [yeraltı] bulacağından emin olduğunu söylemiştir.

Gücün uygulanmasına neredeyse her zaman fizyolojik deneyimler eşlik eder; daha önce de belirtildiği gibi sadece yorgunluk ve elektrikli bir makinenin kulpunu kavramanın verdiği his değil, aynı zamanda bazı durumlarda mide bulantısı, çarpıntı ve "korkunç terleme" de eşlik eder.

Garip ama düşündürücü bir şekilde, elektriksel (?) heyecan sıklıkla solar pleksusa gider ve yakın çevresinde mide bulantısı üretir. Bu birkaç örnekte belirtilmiştir. Solar pleksusun telopsis ile bir bağlantısı var gibi görünüyor, daha sonra doğrulanacaktır. Bazı telopsisistler o bölge aracılığıyla görmeye benzer bir algıya sahip gibi görünüyor ve (daha önce belirtildiği gibi) bazı falcılar zoomagnetio (?) tezahürleriyle bağlantılı olarak durugörü deneyimleri yaşıyor.

Llanelly'li Bay JF Young, SP B- üyesi ve başarılı bir amatör su bulucu, Profesör Barrett'a şöyle yazmıştır (Pr. XV, 360):

" .....Çubuğu kullanmaya kendimi 'ayarladıktan' sonra, Örneğin, soyut bir zihinsel duruma girerek, etrafımdaki her şeye karşı kaybolmuşken, çubuk döndüğünde veya hemen öncesinde, yeraltı kaynaklarını görebiliyordum ve yürürken onları gerçekten takip edebiliyordum. Bildiğiniz gibi, amatör bir su bulucu olarak çubuğu başarıyla

kullanan arkadaşım Bay Robertson da bana benzer bir deneyim yaşadığını söyledi ve o zamandan beri Somerset'li Adams adında bir 'falcının' sık sık aynı şeyi iddia ettiğini okuduk."

Profesör Barrett bu konuda şunları anlatıyor (Pr. XV, 366):

"Şimdi bu soruşturmanın bizi bazı falcıların indüklenmiş katalepsi semptomları gösterdiği ve aranan nesne onlar tarafından aşkın bir şekilde ' algılandığında' epigastriumda tekil duyumlar deneyimlediği sonucuna götürdüğünü belirtmekte fayda var. Bölüm XII'de falcının visseral duyumlarının muhtemelen ruhsal bir durumdan kaynaklanan duygusal rahatsızlıklar olduğunu ve benzer bir açıklamanın kataleptik öznenin midesiyle gördüğüne inanmasına, duyumun orada olmasına açıklama getirmesi yeterince olasıdır . Ancak bu açıklama yalnızca gözlemlenen ikincil etkileri açıklar; ruhsal durumun indüklenmesi hala bir gizem olarak kalmaktadır."

Hepsi güzel de, çubuğun operatörden tamamen bağımsız hareket etmesinin sebebi nedir, zaten bolca belirtildiği gibi ?

Tüm bu bataklıkta ilerlemenin ardından, Profesör Barrett'ın koşulların zorlamasıyla yapmaya yöneldiği şeyi kasıtlı olarak yapmaya meyilliyim ve açıkçası her iki yorumu da kabul ediyorum ("geçici olarak" tabii ki) - yeni bir moleküler kuvvet ve telepsikoais de ve bir düzine başkası, eğer isterseniz. Tezahürlerindeki farklılıklar ne olursa olsun, temelde bir olmadıklarından kesinlikle emin değilim.

Bay Barrett'ın yarı manyetik bir kuvvete karşı elverişsiz olduğu ölçüde vardığı sonuçlar, muhtemelen tramvay ve telefon günlerinden önce; ve kesinlikle telsiz telgraf günlerinden önce ulaşılmıştır. Muhtemelen bu yeni kuvvet biçimleri günlerinde, elektrik ve manyetizma gibi, oldukça telekinetik, herhangi bir iletkenden bağımsız (laboratuvarda veya doudlarda elektrik kıvılcımı gibi) ve daha önce ima ettiğim gibi, geçici olarak zoomagnetizma adını önermeye cesaret ettiğim varsayımsal bir kuvvet biçiminde, dorsenin spazmı ve çubuğun eylemi için çok daha rasyonel bir açıklama bulacaktır.

ne olduğuna dair daha kesin ve birleşik fikirler

ediniyorum . Bunları daha sonra vereceğim.

Bu çeşitli kuvvet modları hakkında ne kadar çok okursam, laboratuvarda bunları ilişkilendirmek için yapılan çabaların yetersiz kanıtına o kadar çok şaşırıyorum, masa devricilerin dowsing gücüne sahip olup olmadığına veya *tam tersine dair bir test belirtisi bile görmedim.* Bu şekilde açılan araştırma hatları çok verimli olabilir.

Foster, Home, Moses ve diğer birkaç kişinin anlattıkları, henüz gizemli olan güçlerden herhangi birine sahip olan organizmanın diğerlerinden bazılarını da sahip olma olasılığını gösteriyor gibi görünüyor. Elbette cahiller için tüm bunlar dolandırıcılık anlamına geliyor ve hatta safdiller için bile, ortalama insanların hiçbirine sahip olmayan bir adamdaki bu kadar çok başarı, inanç üzerinde bir vergi anlamına geliyor . Ancak, bu iddia edilen güçlerin tek bir gücün çeşitli tezahürleri olduğu ne kadar yakın bulunursa, inanç üzerindeki verginin o kadar azalacağı dikkatlice anlaşılmalıdır. Işık, ısı veya kinetik kuvvet olarak tezahür eden elektriğin kendi titreşim aralığı olduğu gibi, bu yarım düzine yeni gücün de dış dünyadaki başka bir tek titreşim aralığıyla ilişkili olduğu bulunabilir ve bunlar, henüz birkaç ve çok az sayıda insanda gelişmiş olan sinirsel titreşim kapasitesiyle etkileşime girer.

Yukarıdaki pasajları yazdıktan sonra, Profesör Barrett'in Psişik Araştırmalar üzerine hayranlık verici küçük kitabı çıktı ve şaşkınlıkla, bu kitapta istemsiz kas hareketinin çubuğu hareket ettirdiğine olan inancına geri döndüğünü veya belki de daha açık bir şekilde ifade ettiğini gördüm. Dahası, aynı kanaatin Bayan Sidgwick'in Pr. XXTI'daki başkanlık konuşmasında ifade edildiğini buldum. *Bui what move» the muecleef* Weil 1 *"Hier gteh ich, ich kann nicht anders."* Eğer sadece fizik meselesi olsaydı, elbette Profesör Barrett'in görüşüne karşı fikrimi savunmaya cesaret edemezdim. Ama bu bir fizyoloji ve psikoloji meselesi ve sadece onların değil, aynı zamanda kanıtların yorumlanması ve "sağduyu"nun

da meselesi - bu ne anlama gelirse gelsin. Tam olarak bildiğimden emin değilim ama bunun, sıradan bir iş adamının, belirli bir bilgi dalında uzman olan bir kişi kadar haklı olarak öneme sahip olabileceği oldukça geniş bir alanla ilgili olduğunu düşünüyorum.

Profesör Barrett sarkaç araştırmacısından çubuklu çubuğa atlıyor . Bu, elde tutulan bir ipin veya zincirin ucundaki bir ağırlıktır ve genellikle onu tutan kişi tarafından bilinçsizce istenen yönlerde bilinçsiz ve fark edilmeyen kas kasılmaları tarafından sallandığına inanılır. Akıllıca yönlerde sallanma - örneğin sarkaç etrafındaki bir halka üzerindeki alfabe harflerine doğru- kas eylemine atfedilir, çünkü sarkaç herhangi bir sert cansız desteğe asıldığında gerçekleşmeyecektir. O zaman, ellerinde belirli yönlerde sallanacağı kişiler tarafından *bile* belirli yönlere istenemez .

Ancak bu ellerde kesin yönlere de *istenemez* . Bundan kas eyleminin istemsiz olduğu ileri sürülür. Ancak henüz ajansın kaslı olduğunun kanıtını görmedim, yine de hipotezde aşılmaz bir zorluk bulmuyorum.

Ancak sarkaç tutan kişinin olası kas kasılmalarından, ki kendisi ve seyirciler bunları sadece çıkarsıyor, radyestezist ellerinin ve kollarının belirgin dönüşlerine geçiş kesinlikle uzun bir sıçrama. Garip olan şey, profesyonel ve amatör radyestezistlerin kendilerinin oybirliğiyle (hatırladığım kadarıyla) dönüşlerinin çubuğu hareket ettirmek için istemsiz çabalar *değil* , onu sessiz tutmak için gönüllü çabalar olduğunu beyan etmeleri, Profesör Barrett ve diğer bazı bilimsel gözlemcilerin ise aktörlerin kendi zihinlerini ve bedenlerini bilmediklerini ve onlar hakkında inkar ettikleri şeylerin doğru olduğunu; iddia ettikleri şeylerin ise yanlış olduğunu beyan etmeleridir.

Ancak, Profesör Barrett'ın hipotezinin, falcılar tarafından sanal olarak savunulan ve bana olası görünen hipotezi zorunlu olarak geçtiğini bilmiyorum. Çubuğun istemsiz kas kasılmasıyla hareket ettirildiğini söylüyor. Sanırım zoomagnetizma tarafından hareket ettiriliyor.

Gerçek şu olabilir (çubuğu tutan adamlar bunu inkar etse de) istemsiz kas kasılmasıyla hareket ettiriliyor ve istemsiz kas kasılması zoomagnetiam tarafından meydana getiriliyor.

Çubuğu hareket ettiren kuvvet hakkındaki görüşümün özgünlüğü ne olursa olsun, en azından dolaylı olarak , konunun tarihine dikkatten kaçmış gibi görünen bir maddeye katkıda bulunabilirim. Küçük kızım, Horeb kayasındaki Musa'nın açıkça orijinal su bulucu olduğunu söylüyor.

Bu bölüm yazıldıktan sonra, SPB CCXC1V Dergisi, Almanya'dan gelen bir mektupla birlikte, çubukla ilgili bazı dikkate değer başarıların ardından, bu konuyu araştırmak üzere çok seçkin bir toplumun kurulduğunu duyurdu.

Münih'teki belediye su borularındaki ve Gotha yakınlarındaki Tambach'taki bir setteki kırıkların, bu kurum tarafından tespit edildiği iddia ediliyor.

Almanlar şimdiye kadar "sorunun çözümünün temel ilkesinin, su bulucunun olağanüstü ruhsal yeteneğinde değil, onun üzerinde etki eden toprağın fiziksel etkisinde yattığına inanıyorlardı."

Derginin aynı sayısında Sir William Barrett'ın, Profesör Hyslop'tan bir mektup aldığını söylediği bir makalesi yer almaktadır.

"Makalelerimde varsaydığım istemsiz ve bilinçsiz kas hareketinin aniden bükülmesine yol açtığı sorusu üzerinde daha fazla araştırma yapılmasının gerekliliğini göstermektedir.

çubuk. Doğrudur,—Proceedings'teki Raporumda, VoL XV, s. 276, *st tsq. ve Dergideki* sonraki makalelerde görüleceği üzere—bilinçsiz kas hareketi hipotezinin bazı durumlarda neredeyse inanılmaz sınırlara kadar zorlanması gerekir ve çubukçular arasında evrensel olarak itibarsızlaştırılır . Ama başka hangi hipotez onun yerini alabilir ”

Önceki sayfalarda bir tane önermek benim görevimdi. Fizikçi olmadığım için, kaç tane yasanın kurulması gerektiğini bilmiyorum, bu yasanın çelişmesi olası. Doğru olsa bile, bazılarının çelişmesi kaçınılmazdır.

BÖLÜM X
MOLEKÜLER TELEKİNEZİ

Bağlı»

DE **belirtildiği gibi, telekinezinin molar tezahürlerine genellikle moleküler tezahürler eşlik eder, özellikle de "tecavüz", az çok eski mobilyalardaki çatlamalara benzer. Bu çarpmaların kaynağı açıkça moleküler görünüyor. Bunların görünürde mekanik bir nedeni yok ve genellikle tahtadan yapılmış, bunların çıktığı nesneler, sıcaklık değişiminden kaynaklanan çatlaklar gibi, sesin kaynağının neden olduğu herhangi bir yapı değişikliğine dair hiçbir belirti vermiyor. Dahası, daha sonra benzer fenomenlerin havanın kendisinde de gerçekleştiğini göreceğiz.**

Doğada kesin ayrım çizgilerinin yokluğu bize sürekli hatırlatılıyor. Havanın, hava kaynaklı olmayan nedenlerle başlatılan hareketleriyle birlikte, şu anki bilgimize göre, sesin iletimi için olmazsa olmaz olan, kökenini henüz bilmediğimiz havadaki iddia edilen hareketler de var. Bunlar, telekinetik kuvvetin belirgin tezahürlerinden kaynaklandığı görülen birçok sese eşlik ediyor ve bu nedenle, varsayılması gereken, onun bir modifikasyonu.

müzik standını kaldırdığında hiçbir rap sesi duymadım .----------

diğer oğlanlardan bazıları yatağının etrafında rap sesleri duymuş olsa da. Ben uzak bir odadaydım.

Açıklamalar, söylendiği gibi, vurma seslerini genellikle kurumuş tahtanın çatlamasına benzetir, ancak bir harfin tik tak sesi de dahil olmak üzere çeşitli sesler vardır. Bu sonuncusunun bir açıklaması Myers tarafından Islington'dan Bayan Anna Davies'in anlatımından verilmiştir (Pr. VIII, 218):

"Bir akşam Bayan Brown'ı ziyaret ettim ve bana

bir Kızılderili mektubu verdi... Onu oturma odamızdaki şömine rafına koydum ve tek başıma oturdum. Kardeşimin bir iki saat içinde eve gelmesini bekliyordum. Mektup, elbette, hiçbir şekilde

ilgimi çekti. * Bir iki dakika içinde şömine rafında bir tıkırtı duydum ve annemin yatak odasında her zaman duran eski moda bir saatin aşağıya getirilmiş olması gerektiğini düşündüm. Şömine rafına gittim - ama orada veya odanın başka bir yerinde saat veya duvar saati yoktu. Yüksek ve keskin olan tıkırtı, mektubun kendisinden geliyor gibiydi. Çok şaşırarak mektubu alıp bir büfeye koydum ve sonra bir veya iki yere daha koydum; ama tıkırtı devam etti, şüphesiz her seferinde mektubun olduğu yerden geliyordu. Bir saat kadar sonra buna daha fazla dayanamadım ve dışarı çıkıp koridorda oturup kardeşimi beklemeye başladım. İçeri girdiğinde onu sadece oturma odasına götürdüm ve bir şey duyup duymadığını sordum. Hemen, 'Bir saat veya duvar saatinin tıkırtısını duyuyorum,' dedi. Daha önce dediğim gibi, odada saat veya duvar saati yoktu. Mektubun olduğu yere gitti ve haykırdı, 'Neden, mektup tıkır tıkır işliyor.'... Kardeşim mektubu o gece (çok geç olmuştu) ya da ertesi sabah Bayan JW'ye götürdü . Mektubu açtığında, kocasının aniden güneş çarpmasından öldüğünü ve mektubun bir hizmetçi ya da arkadaşı tarafından kocasının ölümünü bildirmek için yazıldığını gördü."

Home ve diğer pek çok durumda, "ruhların" varlığı genellikle seansın başında "vuruşlarla" duyuruluyordu ; ya da günlük dilde, bu iki tezahür seti -vuruşlar ve vuruşlar, bir emniyet valfinden çıkan buhar gibi- telekinetik gücün harekete geçmeye hazır olduğunu gösteriyordu.

Sir William Crookes *(Researches,* 86-7) rap'lerin çeşitlerini şöyle anlatıyor. Anlatımı bir veya daha fazlasına tanıklık edenler tarafından destekleniyor:

"'Rap'in popüler adı, bu fenomen sınıfı hakkında çok yanlış bir izlenim veriyor. Deneylerim sırasında farklı zamanlarda, bir iğnenin ucu gibi hassas tikler; tam çalışan bir endüksiyon bobininden gelen keskin sesler dizisi; havadaki patlamalar; keskin metalik tıkırtılar; sürtünmeli bir makine çalışırken duyulana benzer bir çatlama; tırmalama gibi sesler; bir kuşun cıvıltısı gibi sesler vb. duydum.

"Bu sesler hemen hemen her medyumda fark

edilir, her birinin kendine özgü bir özelliği vardır; Bay Home'da daha çeşitlidirler, ancak güç ve kesinlik açısından Bayan Kate Fox'a yaklaşan hiç kimseyle karşılaşmadım... Mias Fox'un durumunda, yüksek sesli gümlemelerin duyulması için elini herhangi bir maddeye koyması yeterli görünüyor, üçlü bir nabız gibi, bazen birkaç oda öteden duyulabilecek kadar yüksek. Bu şekilde onları canlı bir ağaçta duydum - bir cilalı levhada - gerilmiş bir demir telde - gerilmiş bir zarda - bir tefte - bir taksinin çatısında - ve bir tiyatronun zemininde. Dahası, gerçek temas her zaman gerekli değildir; medyumun elleri ve ayakları tutulduğunda - bir sandalyede durduğunda - tavandan bir salıncakta asılı kaldığında - bir tel kafese kapatıldığında - ve bir kanepeye bayılarak düştüğünde bu seslerin zeminden, duvarlardan vb. geldiğini duydum. Bunları cam bir armonikada duydum; onları kendi omzumda ve kendi ellerimin altında hissettim. Onları bir köşeden geçirilen bir iplik parçasıyla parmaklarımın arasında tutulan bir kağıt parçasında duydum. Başta Amerika olmak üzere bu sesleri açıklamak için başlatılan sayısız teorinin tam bilgisiyle, onları tasarlayabildiğim her şekilde test ettim, ta ki hile veya mekanik yollarla üretilmemiş gerçek nesnel olaylar olduklarına dair kanaatten kaçış kalmayana kadar."

Sir William Crookes fiziksel olgularla ilgili ifadesini verdiğinde, söylenecek fazla bir şey yoktur. Ancak Bayan Kate Fox ile ilgili bu önceki ifadenin, Bayan Maggie Fox Kane'in üç kız kardeşin de suçlu olduğunu iddia ettiği dolandırıcılıkları "ifşa ettiği" gerçeğiyle uzlaştırılması gerekir. Uzlaşma, kısmen bu ifşaların kamuya açık sergilenmesiyle çok miktarda para kazanılmış olmasından kaynaklanıyor olabilir. Ancak bunlar devam ederken, Bayan Kate Fox Jencken *, Light'ta yayınlanan ve* kız kardeşinin davranışından duyduğu büyük üzüntüyü dile getiren ve kendisi ve uzun süredir "spiritüalizm"in profesyonel "ifşacısı" olan bir arkadaşı hakkında şunları söyleyen bir mektup yazdı: "Eğer yapabilirlerse her şeyi ifşa etmek için çok çalışıyorlar, ancak kesinlikle yapamazlar"

Ayrıca kız kardeşini İngiltere'den döndüğünden beri sadece bir kez gördüğünü söylüyor ve *Light dergisinin* 3 Kasım 1888 tarihli sayısında, Bayan

Jencken'in mektubunun tarihinden iki hafta önce şöyle yazıyordu:

"Amerika'dan, Fox Kardeşler'den Bayan Jencken ve Bayan Kane'in tanıtım turuna çıktığını öğreniyoruz."

Jour'da **(Pr. değil) daha fazla ayrıntı verilmiştir . Ocak 1889 tarihli *PR* , s. 15f. ve SPB, Bayan Jencken'in mektubuyla davanın çözüldüğünü düşünmüş gibi görünüyor, çünkü bu konuda daha fazla bir şey söylenmemiştir.**

Profesör **Barrett'tan (Pr. IV, 34):**

"Bu masada oturanların ellerinin altında yüksek sesli vuruşlar yapıldı, o kadar yüksekti ki, beni oldukça ürküttüler. Karakter olarak sesler genel olarak bir odanın sıcağında eklemleri açıldığında mobilyaların zaman zaman çıkardığı çatırtı seslerine benziyordu. Ancak en keskin ve en gürültülü çatlaklar, bir fildişi kağıt bıçağının kenarıyla masaya akıllıca vurularak güç ve karakter açısından iyi bir şekilde taklit edilebilir "

Aşağıdaki olay Mosea'nın huzurunda gerçekleşti. Baş harfleri Dr. Speer'indir (Pr. IX, 319, Not):

"Pazar, 20 Temmuz... En sert türden vuruşlar *masaya* ve sonra yere geldi. Sanki büyük cam bilyeler masaya atılmış, yere sıçramış ve sonra yuvarlanıp gitmiş gibiydi. Bir ışık vurana kadar durumun böyle olduğuna inanmamak neredeyse imkansızdı... ST 8."

bir kolla izleme kayıt cihazıyla bağlı bir parşömen diyaframı olan bir cihaz hazırladı . Diyaframın üzerine birkaç parça siyah kurşun yerleştirdi. Medyumun (adını vermediği profesyonel olmayan bir hanım) ellerini temas etmeden diyaframın üzerine koymasını sağladı. Sonrasında olanları şöyle anlatıyor (*Retearchet,* s. 39):

"Şu anda parşömenin üzerinde kum tanelerinin yüzeyine düşmesine benzeyen vurmalı sesler duyuluyordu. Her vurmalıda, zarın üzerine yerleştirdiğim bir grafit parçasının yaklaşık 1-50 inç yukarı doğru çıkıntı yaptığı ve kolun 0 ucunun hafifçe yukarı ve aşağı hareket ettiği görüldü. Bazen sesler bir indüksiyon bobininden gelen sesler kadar hızlıydı, diğerlerinde ise bir saniyeden daha uzun aralıklarla geliyordu. Beş veya altı izleme yapıldı ve tüm durumlarda, zarın her titreşiminde kolun 0

ucunun bir hareketinin meydana geldiği görüldü."

***(op. cit.,* 36) alınmıştır ;**

" Thomas R. Hazard şöyle yazıyor:

"Bir gün Beşinci Cadde'den geçerken... Foster'ı ve bir yabancıyı demir bir korkuluğun yanında sessizce dururken gördüm . ... Yabancı ayrıldıktan kısa bir süre sonra Foster da yanıma geldi [ve] ... bana, az önce yanından ayrılan beyefendinin, ara sıra çevresine gelen biri olduğunu, kısa bir süre önce caddede yanına gelip ona "Bay Foster, keşke odanızdan başka bir yerde rap yapabilseydiniz" dediğini, bunun üzerine Foster'ın rap'leri istediğim yere getirebileceğini söylediğini söyledi. Beyefendi, "Burada yapacağınız her rap için size bir dolar vereceğim" dedi. .Bunun üzerine Foster, şüpheciden demir parmaklığın yanında durmasını ve vurulan tüm vuruşları yüksek sesle saymasını istedi. Kısa süre sonra vurmalar demir parmaklığa geldi ve beyefendi, on sayısına ulaşana kadar onları saydı, ardından bir duraklama oldu ve Foster vurmaların devam edip etmeyeceğini sordu. "Hayır," dedi beyefendi; "Memnunum," eylemini sözüne uydurarak Foster'a on dolarlık bir banknot uzattı, sonra da bana gösterdi."

Elbette şüpheci bunu Foster'ın yalan söylediği bariz hipotezi üzerinden açıklayacaktır. Onu tanıyordum ve onun tanıdığını <u>sanmıyorum .</u>

Bay Armstrong'un masaya vurması hakkında şunları söyledi (Pr. VII, 158):

"Bunlar, büyük bir Holte elektrik makinesinin ana iletkeni tarafından yayılan kıvılcımların sesine benziyordu... ve masa, eğer terimi kullanmama izin verirseniz, masanın yüzeyinin her yerinde, oturduğumuz sandalyelerde ve hatta bizden oldukça uzaktaki çeşitli mobilya parçalarında her zaman 'kuvvet üreten sıvı' ile aşırı yüklenmiş gibi görünüyordu."

Stainton Moses'tan (Pr. IX, 280):

"Bunlar duyuldu... garip odalarda... kırsalda... ve hatta açık havada, çok ilginç koşullar altında. ... Southend'de... bir milden uzun bir iskelede, arkadaşım ve ben... en uçta oturuyorduk... vuruşlar geldiğinde... önümüzdeki korkulukta... iskele boyunca bizi takip ettiler ve uzun bir tahta korkulukta yapılan herhangi bir ses gibi çok uzaklardan duyulabiliyorlardı. Bu öğleden sonra saat 4'teydi. Saat 8'de tekrar iskeleye gittik... Berrak metalik vuruş sesi açıkça duyulabiliyordu... benden elli yard uzakta [ve] ... ikimiz de yetmiş yard uzaktayken ve görünüşe

göre aramızdaki boşlukta yapılmıştı."

Şimdiye kadar tanımlanan sesler, çeşitliliklerine rağmen, duyular tarafından algılanabilen belirli kaynaklardan gelme ortak niteliğine sahiptir. Şimdi, görünürde hiçbir kaynağı olmayan sesler kategorisine geçiyoruz.

Profesör Alexander, Davis çocuklarıyla ilgili olarak şunları söylüyor (Pr. VII, 180):

"Bazıları tuhaf bir ıslık sesi duydular; bir keresinde perdelerin arkasından geliyordu.

veranda kapısında ve bir diğerinde, Bayan Z.'nin bahçe yolunda, kapıya doğru inen yolda, arkadaşlarını gördüğü yerde .

Küçük kızlar ve büyükler de bazen "tuhaf bir ıslık sesi" çıkarırlar. Ancak diğer medyalardan gelenler, - bunun her zamanki türden olmadığını düşündürebilir.

Prof. A. şöyle devam ediyor:

"O zamandan beri bu ölçüde gelişen sesi ilk olarak 33 Mart 1878'de duyduk. O zamanlar havada bir telin çekilmesine benziyordu.... Daha iyi bir isim bulamadığımız için buna Lir sesi diyorduk.... - Piyanonun tellerine üst notalarda hafifçe dokunarak belli bir taklidi yapılabilirdi....! Ayrıca, bitişik odanın duvarında asılı duran müzik saatinin telleri üzerinde parmağımı gezdirerek ona biraz benzetmeyi başardım.... Piyanonun veya saatin havadaymış gibi görünen bir ses çıkarmak için bir şekilde kullanıldığını varsaydım. Bu teori kısa sürede çürüdü, çünkü ses müzik aleti olmayan odalardan geliyordu; kendi yatak odamda bile, bazen ses o kadar yüksekti ki bitişik odadaki duvardan açıkça duyulabiliyordu... Ses odayı kat ediyor ve uzakta kayboluyormuş gibi görünüyordu ve aniden masanın üzerinde büyük bir güçle yükseliyordu, masa açıklanamayan bir şekilde bir ses tahtası olarak kullanılıyordu. Masanın tahtası, üzerinde dururken bir viyolonselin tıngırdaması gibi ellerimizin altında titreşiyordu. Bu bir hayal veya yanılsama meselesi değildi. Sesler zaman zaman sağır ediciydi ve bir arpın çok küçük tellerinin çıkardığı sesler ile bir davulun tepesinde duran bir viyolonselin şiddetli uğultusunun çıkardığı sesler arasında değişiyordu... Onlar olmadan asla oturmazdık ve bunlar neredeyse seansın temel olgusunu oluşturuyordu . Onlarda, diğer olgularda olduğu gibi, iyi veya kötü koşullar büyük çeşitlilik yaratıyordu."

Doğada kesin bir bölünme çizgisinin bulunmadığı sürekli olarak hatırlatılır bize: Yukarıda anlatılan ve bundan sonra anlatılacak olan sesler hava tarafından taşınmış olsa bile, kaynaklarının atomlardaki bazı moleküler hareketler olduğu anlaşılıyor; tıpkı daha önce anlatılan "rap" seslerinde olduğu gibi.

Stainton Moses (Pr. XI, 49, 50) bazı seslerin kulaktan bağımsız olduğunu ileri sürer:

"80 Mayıs... Seansın özelliği şuydu ki, ben sese dayanabiliyorken kimse dayanamıyordu, *vena da aynı şekilde.*

Çok sağır ve hatta soğuk algınlığım olduğu için doğal duyma yoluyla değil, duruişitme yoluyla duydum... Başkaları duymadan çok önce ben anlattım ve onlar duymadığında sık sık duydum. Aynı zamanda burnumun altındaki masada çıkan seslerin farkında değildim."

Yukarıda sözü edilen ses, Pr. IX'da belirtilen seslerin ilkidir:

(IX,268) : "... En mükemmel müzik sesleri onları duyamadığımda çıkar; ve genel bir kural olarak, istisnaları yalnızca ilkeyi oluşturmaya hizmet edecek kadar nadir olmakla birlikte , en iyi ve en başarılı tezahürler, medyum derin bir şekilde büyülendiğinde ortaya çıkar."

(IX, 279-80): "... Son zamanlarda [sesler] değişti ve genellikle başka birinin kulağına çarpmadan önce ben duyabiliyorum. Bunun ne kadarının, son zamanlarda bende gelişen bir yetenek olan duruişitiye atfedilebileceğini kesin olarak söyleyemem."

(IX,842-3) : "Bir seansta odanın farklı yerlerinde aynı anda yedi farklı ses duyuluyordu. Bunları herhangi bir kişinin çıkarması imkansızdı. " MAMU SPKO."

Musa'nın defterinde bazı sesler hakkında şunlar yazmaktadır (Pr. IX, 281):

" .....İki enstrümanı temsil ediyorlardı, üçünden biri,

yedi telli diğerinin ve bunlar şu şekilde çalınırken kullanıldı: Üç telde belirli notalar çalındı ve bunları diğer enstrümanın telleri üzerinde bir tırnakla hızlı bir şekilde gezdirilmiş gibi yapılan bir koşu izledi. Sonuç, müzik *uzmanlarının* "serbest prelüd" dediği şeye benziyordu; bunu, melodilerinde yüksek perdeli, berrak ve akıcı bir nota dizisi olarak tanımlamalıyım, ardından daha düşük perdeli bir enstrümanda hızlı bir koşu.

Enstrümanlardan bahsediyorum, ama... odada - sıradan bir yemek odası- hiçbir türde müzik enstrümanı yoktu."

Dr. Speer şöyle diyor (Pr. IX, 281):

"Ses... on beş aylık bir süre boyunca, neredeyse her oturuşta kendini gösterdi.... Odada telli bir çalgı yokken, havada çalınan veya daha doğrusu tıngırdatılan bir telli çalgının sesine benzeyen bir ses. Daha sonra sesin hangi maddeden - evrimleşebileceğini belirlemek için her girişimde bulunuldu.... Sesler herhangi bir maddi maddeden bağımsız olarak oluştu.... Zamanla, tezahür en olağanüstü hale geldi. *Büyük* bir telli çalgının, örneğin bir viyolonsel, bir gitar, bir çift baas veya bir arpın, bir

, masaya temas eden parmak uçlarından omuz eklemine kadar iletilen güçlü titreşimi açıkça hissedebiliyorlardı .

"Bu olağanüstü seslerin nasıl üretildiğine dair hiçbir fikir veremediğimi itiraf ediyorum.....

Zaten, neredeyse duyarsız derecelerde, telekinetik kuvvetin moleküler eylemi olduğunu geçici olarak varsaydığım şeyin içinde bulduk kendimizi , ancak kuvvet şimdiye kadar genellikle molar eylemle ilişkilendirildi. Şimdi bunu bırakıp, zekâyla ilişkili telekinetik fenomenleri tartışırken molar ile tekrar karşılaşana kadar, tamamen moleküler olan bazı daha ileri fenomenlerle ilgileneceğiz, bu arada, fenomenlerin birbirinden ayrılmaz olması nedeniyle, zaten bir miktar uzaklaştık.

Işık*

Moleküler tezahürler, yalnızca elektrik kıvılcımını ve iddia edilen manyetik aurayı değil, aynı zamanda genellikle kendilerine özgü özellikleri de ima eden ışıkları da içerir. Ne yazık ki, telekinezinin tüm tezahürleri gibi, onların durumu da genellikle "ruh ışıkları" olarak adlandırılmaları nedeniyle gereksiz yere önyargılıdır. Elbette isim bazılarında inanılırlık , bazılarında ise şüphecilik uyandırma eğilimindedir ve her ikisi de uygun araştırmayı engelleme eğilimindedir. Ancak muhtemelen insanlık "ruh" anlamına gelen bir kelimeye sahip olduğundan beri bilinmeyen bir kaynaktan gelen her ışık ruhlara atfedilmiştir. Böyle bir kelime etimolojik olarak ne anlama gelirse gelsin, gerçek kullanımda henüz aşina

olunan modlarla ilişkilendirilmemiş bir kuvvet modunu ifade etmek için bir *x'ten* daha fazla veya daha az değildir . Aynı şey, bulutlarda veya "yapay" kıvılcımda görülen elektrik ışıkları için de geçerliydi.

Pr. SPR'ye sık sık katkıda bulunan Yarbay Taylor, bir "ruh ışığını" (Pr. XIX, 54) şöyle tanımlıyor:

".....Bu ışık bana, eşit parlaklıktaki sıradan bir ışık kadar aydınlatmıyor gibi geldi, ancak belki de çok zayıf bir ışık, göz tamamen karanlıkta bir süre kaldıktan sonra bakıldığında, abartılı bir parlaklık izlenimi verebilir. Işık elimdeyken hiçbir sıcaklık hissetmedim, ayrıca herhangi bir şeye dokunduğumu da hissetmedim."

Foster'ın aşağıdaki tezahürü (Bartlett, *a.g.e.,* s. 78) bir Buhmkorfl bobininden çıkan ışıkları ve elektrik çıtırtılarını akla getiriyor.

"Işıklar Bay Foster'a danışılmadan söndürüldü. Eğer danışsaydı, muhtemelen izin vermezdi, çünkü bir çocuk kadar ürkek ve karanlıktan korkuyordu. Yemek masasının iki yaprağı, masayı bir araya getirip biraz küçültmek amacıyla çıkarıldı. Ancak masa itilmiyordu. Yemek masasında bu zorluğu kim yaşamamıştır ki? Ancak bu durumda, yaprakların çıkarılmış olmasını şanslı buluyorum. Birçok şaşırtıcı fiziksel tezahür meydana geldi, doğaları gereği o kadar şaşırtıcıydı ki, bunların kendim meydana geldiğine inanamıyorum! Foster'ın bu anlatımlarında, [buraya kadar H. H.] "fiziksel tezahürlerden bahsetmekten kasıtlı olarak kaçındım ve kendimi tamamen zihinsel olgularla sınırlamanın daha iyi olacağını düşündüm. Bence vuruşlar hem zihinsel hem de fiziksel olarak kabul edilebilir. Bay Foster tarafından sayısız soru sorulup cevaplanırken, aniden, masada boş yaprakların bıraktığı açıklıktan baktığımda, büyük bir iğne başından bir güvercin yumurtasına kadar değişen boyutlarda, küçük ateş topları gibi çok sayıda küçük ışık algıladım. Masanın alt kısmının tamamı bu elektrik kıvılcımlarıyla doluydu ve bu benim için harika bir fenomendi. ... [Her vuruşta. HH] "bu kıvılcımlardan veya ateş toplarından biri masanın kenarına veya yere çarparak vuruş sesi çıkardı ve kayboldu. " [Üç vuruş olduğunda. HH] " üç küçük ateş topunun diğerlerinden ayrıldığını, birbiri ardına koştuğunu, çarptığını ve kaybolduğunu görebiliyorduk.... Vuruş düşükse, küçük bir ateş topu; tekrarın sesine orantılı olarak kullanılan topun boyutu da değişiyordu. Yüksek bir vuruşun patlaması için açıkça büyük bir ateş topu gerekiyordu. Bunu ilk

fark ettiğimden, diğerlerinin dikkatini gerçeğe çektim. Bu neredeyse bir saat sürdü."

Foster'ın odada uçuşan şampanya sepetlerini hatırlayacaksınız (Bartlett, *op. cit., 24).* Bu açıklamada "odanın birçok yerinde elektrik kıvılcımları gibi görünen şeyler belirdi" denmektedir.

İşte Musa'nın bir anlatımı (Öz. IX, 273-4):

" .....Ay benzeri yumuşak ışık konileri ışık, bir düzine veya daha fazlası yapılana kadar ardı ardına belirdi. Yumuşak, sarı ışık çekirdeğinin yumuşak bir pusla çevrili görünümü vardı. Odanın bir köşesinden yukarı doğru yelken açtılar ve yavaş yavaş söndüler. Tartışmalı

Epik wu, bir mitraya benziyordu ve 8 veya 9 inç yüksekliğindeydi... Bunları geliştirmek amacıyla bir dolap doğaçlama yapmaya karar verdik."

Neden "bir kabine"? Musa tarafından ışıkların üretilmesinde genellikle bir kişinin esas olduğu görülmez ve şüpheye daha açık medyumlar tarafından herhangi bir şeyin üretilmesinde genellikle esas olduğu görülür.

"Bu, iki oda arasındaki kapıyı açıp, kapının içine ortasında kare bir açıklık bulunan bir perde asarak basitçe yapıldı. Perdenin bir tarafına oturanlar için bir masa konuldu; diğer tarafa da rahat bir sandalyeye oturtuldum ve kısa süre sonra derin bir transa girdim, seans bitene kadar da uyanmadım. Daha sonra olanlar, orada bulunan arkadaşların kayıtlarında anlatılmaktadır. Büyük ışık küreleri, açıklıktan dışarı doğru süzüldü ve oturanların yerleştirildiği odaya girdi. Bunlar, ay ışığı gibi aynı yumuşak, soluk renkte olarak tanımlanmaktadır. Stor perdeyi ve kapı şairlerini aydınlatmak ve odaya güçlü bir yansıma yapmak için yeterince parlaktı. Tül zarfın içinde yoğun ışıktan oluşan parlak bir nokta vardı ve boyutları önemli ölçüde değişiyordu. Koni şekli baskındı , ancak bazıları bir halter gibiydi ve diğerleri yumuşak, sarı ışıktan oluşan merkezi bir çekirdeğin etrafında dönen ve üzerine düşen parlak bir buhar kütlesi gibiydi. maddeleşmiş bir elde taşınıyordu, bir parmağı istek üzerine ışık çekirdeğinin önüne yerleştirilerek gösteriliyordu. Her birinin etrafında yumuşak bir örtü vardı, ana hatları genellikle mükemmel bir şekilde belirgindi"

Clifton'lu Dr. Thomson şunları ekledi (Pr. IX, 274):

"Işığın görünümü bana, bir elektrik deşarjının boş bir tüpten geçirildiğinde gördüklerimi güçlü bir şekilde hatırlattı; tabii ki, ikincisinin bir anlığına

olması hariç, oysa bu durumda ışık yaklaşık bir saat kadar devam etti .....”

Daha sonra Musa şöyle der (Öz. IX, 331):

“Işığın süresini denemek konusunda çok hevesliydim, çünkü bu tür ışıkların taklidi fosforlu yağla yapılır; ancak bu şekilde yapılan ışıklar çok kısa sürelidir. Olumlu bir denemenin Mentor'un” [daha sonra daha iyi tanıyacağımız başka bir “ruh”. HH) “ışığının yedi veya sekiz dakika süreceğini göstereceğine inanıyorum.”

Sir William Crookes *(Araştırmalar,* 91) şöyle diyor:

"Bunlar oldukça sönük olduklarından, genellikle odanın karartılmasını gerektirir. Okuyucularıma tekrar hatırlatmama gerek yok. Bu koşullar altında, fosforlu yağ veya diğer yollarla etkilenmemek için uygun önlemleri aldım. Dahası, bu ışıkların çoğu yapay olarak taklit etmeye çalıştığım türden, ancak

"En katı test koşulları altında, katı, kendiliğinden ışık saçan bir cismin, bir hindi yumurtasının büyüklüğünde ve neredeyse aynı şekilde, odada sessizce yüzdüğünü, bir ara orada bulunan herhangi birinin ayak ucunda durarak ulaşabileceğinden daha yüksek olduğunu ve sonra yavaşça yere indiğini gördüm. On dakikadan fazla bir süre boyunca görülebildi ve kaybolmadan önce masaya sert, katı bir cismin sesine benzer bir sesle üç kez çarptı. Bu süre boyunca medyum rahat bir sandalyede, görünüşe göre duyarsız bir şekilde yatıyordu .

“Işıklı noktaların etrafta fırlayıp farklı kişilerin başlarına konduğunu gördüm... Masadan tavana doğru yükselen ve tekrar masaya düşerek duyulabilir bir sesle masaya çarpan ışık kıvılcımları gördüm.”

Foster'ın sesli ışıklarını karşılaştırın, birkaç sayfa önce. Birçok benzer durum var.

Profesör Alexander şöyle diyor (Öz. VII, 183):

“Güzel, şeffaf, mavimsi bir ışık... Bay Davis'in kendisi hariç herkes tarafından görülebilen bir geceydi, sol omzunda çalıyordu. Benim isteğim üzerine sağ omza geçti, ancak orada kalmakta biraz zorluk çekiyor gibiydi... Oda o sırada kısmen karanlıktı, ancak orada bulunan kişilerin özelliklerini açıkça ayırt etmemizi engelleyecek kadar değildi”

Dr. Speer şöyle diyor (Pr. IX, 275-6):

“..... Daha fazla güç elde etmek için bantlarımı ovmamı söyledi ve çok geçmeden başka bir büyük ışık... belirdi.....

“Işık söndüğünde onu yenilemenin yolu, elimle

üzerinden geçmekti.... Ellerimi birbirine sürttüğümde veya ceketimin üzerinde gezdirdiğimde daha kolay ve tam olarak gelişiyor gibiydiler."

Bu, ışıkların, medyum tarafından ortaya konan diğer kuvvet modlarıyla yeterince kesin bir şekilde ilişkilendirildiğini gösteriyor. Kuvvetin Musa'dan Speer aracılığıyla geldiğini varsayıyorum, ancak bu gereksiz olabilir: tüm insanların elektriği toplamak ve iletmek için bir miktar güce sahip olması gerekir ve Musa'nın girişimi, henüz gizemli olan kuvvet için yeterli olmuş olabilir. Ancak bu ışıklar, vakum tüplerindekiler hariç, bildiğimiz hiçbir elektrik ışığına benzemiyordu.

Işıklar, sesler gibi, çok daha fazla kanıta sahip oldu

CL X] ***Sıcaklıklar. Madde yoluyla Madde*** **153 sıklıkla görünür zeka ile bağlantılı olarak, bu nedenle bunların daha fazla değerlendirilmesini konunun bu dalına bırakıyorum, ancak ikisinin kaçınılmaz olarak bir şekilde birbirine karıştığını zaten bulduk.**

Sıcaklıklar

Havanın hareketini molar veya moleküler olarak mı sınıflandıracağız? Hem ısı hem de soğukluk fenomenleriyle ayrılmaz bir şekilde bağlantılıdır ve bu nedenle her ikisidir. Okuyucu bundan sonra sık sık vakalarla karşılaşacağından, bunları gruplandırma zahmetine girmeyeceğim.

Ancak bir örnek olarak Sir William Crookes'un *Researches,* 86'sından şunları alabiliriz:

"Bu hareketler ve aslında her türlü fenomen için aynı şeyi söyleyebilirim," [telekinetik ve telepayşik 1 H. H.] "genellikle tuhaf bir soğuk hava tarafından öncelenir, bazen belirgin bir rüzgara dönüşür. Kağıt parçalarının etrafa savrulduğunu ve bir termometrenin birkaç derece düştüğünü gördüm. Bazı durumlarda... Havada gerçek bir hareket tespit etmedim, ancak soğukluk o kadar yoğundu ki, onu ancak elin donmuş cıvaya birkaç santim yaklaştığı zamankiyle karşılaştırabildim."

, medyumların çoğunun, hatta hepsinin tezahürleriyle ilgili olarak da ortaya atılıyor .

Maddenin Madde İçinden Geçmesi

İşte Sir William Crookes'un iddia edilen davaları *(Yeniden aramalar,* s. 96-7):

" .....Daha sonra yemek odası kapısına gittim ve iki çocuğun kütüphaneye girip derslerine devam etmelerini istediğimde, kapıyı arkalarından kapattım, kilitledim ve (seanslardaki olağan alışkanlığım uyarınca) anahtarı cebime koydum

"Yemeğimizi yiyoruz, Bayan Fox sağımda, diğer hanım da solumda,... tamamen karanlıkta, Bayan Fox'un iki elini bir elimde tutuyorum tüm zaman boyunca... Hepimiz bir zilin şıngırtısını duyuyoruz, sabit değil, odanın her yerinde hareket ediyor,... şimdi başıma dokunuyor, şimdi de yere vuruyor. Odada tam beş dakika boyunca bu şekilde çaldıktan sonra, ellerimdeki masanın üzerine düştü.....

"Çalayanın benim küçük el zilim olamayacağını, çünkü onu kütüphanede bıraktığımı söyledim. (Bayan Fox gelmeden kısa bir süre önce, bir kitaba başvurma fırsatım oldu,

kitap rafının köşesinde duruyordu. Zil kitabın üzerindeydi ve kitabı almak için bir yardımcıya taktım. O küçük olay, zilin kütüphanede olduğu gerçeğini zihnimde canlandırdı.) x Yemek odası kapısının dışındaki holde gaz lambası parlak bir şekilde yanıyordu, bu yüzden odaya ışık girmeden bu açılamazdı, hatta odada yedek anahtarı olan bir suç ortağı olsa bile, ki kesinlikle yoktu.

"Bir ışık yaktım. Gerçekten de, önümdeki masanın üzerinde duran kendi zilimi gördüm. Doğruca kütüphaneye girdim. Bir bakışta zilin olması gereken yerde olmadığını gördüm. En büyük oğluma, 'Küçük zilimin nerede olduğunu biliyor musun?' dedim. 'Evet, baba,' diye cevapladı, 'işte orada,' bıraktığım yeri işaret etti. Bunu söylerken başını kaldırdı ve sonra devam etti, 'Hayır, orada değil, ama biraz önce oradaydı.' 'Nasıl yani, içeri girip onu alan oldu mu!' 'Hayır,' dedi, 'içeri kimse girmedi; ama orada olduğundan eminim, çünkü sen beni yemek odasından içeri gönderdiğinde J.' (en küçük oğlan) 'benim ligime devam edemeyeceğim için çalmaya başladı ve ona durmasını söyledim.' J. bunu doğruladı ve zili çaldıktan sonra bulduğu yere bırakmasını söyledi."

Sir William Home'un ajan olduğu başka bir örneği Pr. VI'da anlatır.

Bu, Stainton Moses'tan (Pr. IX, 306, not) alınmıştır:

"Nisan ed. Ortam çok sarsılmıştı ve aniden büyük bir atone masanın üzerinden şiddetle yuvarlandı ve Bay Percival'in dizinin üzerine düştü. Atone, kilitli bir kapıdan salondan getirilmişti, işlem sırasında masadaki herkes el eleydi. Bay Percival, 'maddenin maddeden geçtiği'nin bir kanıtını görmek için can atıyordu ve bu gerçekten de sağlam bir kanıttı, çünkü atone çok büyük ve ağırdı.—M. 8." (Dr. [Mra.i] Speer.)

Podmore başka bir örnek daha veriyor *(Modem Spiritualism,* **II, 69):**

"Bay Fusedale tarafından Diyalektik Topluluğuna iletildi: ... Çocuklarım ve eşim, ["ruhların" HH1... aldıkları şeylerin (özellikle eşimin bir broşunun) duvar veya kapılar gibi katı maddelerden geçiyormuş gibi göründüğünü göreceklerdi."

Madde maddeden geçebiliyorsa, bununla ilgili temelde yerleşik aksiyom - iki cismin aynı anda aynı alanı işgal edemeyeceği - yanlıştır ve maddeyle ilgili kavramlarımızın gözden geçirilmesi gerekir - bir cismin

moleküllerinin, her iki cismin de şeklini kaybetmeden diğerinin moleküller arası boşluklarından geçip geçemeyeceği sorusuyla karşı karşıya kalmamalıyız. X ışınları bir tür cevap öneriyor. Aynı şey, maddeleşme raporları için önemli bir temel varsa ve belki de bunları daha sonra ele almamız, konunun yeni yönlerine dair bir açıklama için bize bir ipucu verebilirse, intikamla geçerlidir.

Maddeleşme

Home, Foster, Stainton Moses ve belki de iyi durumda olan bir veya iki başka etkenin, maddeyle ilişkilendirilen bir veya daha fazla niteliğe sahip anlık olaylara neden olduğu iddia edilmektedir (henüz kalıcı olanların üretildiği iddia edilmemiştir) - görünürlük, işitilebilirlik , koku, tat, sıcaklık, doku ve basınca dayanıklılık gibi; ve aynı şeyi yaptığını iddia eden birkaç şüpheli durumdaki iyi bilinen etken vardır ; bunların arasında en önemlisi Eusapia Palladino'dur

Muhtemelen araştırmacıların çoğunluğu artık geçici olarak telekinezi'nin diğer biçimleri olarak adlandıracağımız şeyleri gerçek olarak kabul ediyor ve bunları önceki bilgilerimizle ilişkilendirmeye çalışıyor. Öte yandan, maddeleşmeyi hala hile ve illüzyonla açıklamaya çalışıyorlar. Ve yine de Home'un sahip olduğu küçük karakter, çok samimi görünüyor! Ve Stainton Moses, bir sahtekar olsaydı (ki kendisi hakkında anlatılan hiçbir şey bunu teşvik etmiyor gibi görünüyor), bu kadar küçük bir çevreyi dolandırmaktan pek memnun olmazdı; ve zavallı Eusapia Palladino'ya gelince, o kendi en büyük düşmanıdır ve New York raporu birçok nedenden ötürü önceki raporları tam olarak dengeleyemez.

Katılan adamlardan biri bana bunu zihinsel bir çekinceyle yaptığını söyledi ve güvenilir bir şekilde bir diğerinin de aynı şeyi itiraf ettiğine dair bilgilendirildim. İlki bana ellerini Eusapia'nın kaldırdığı bir masanın ayakları ile zemin arasında gezdirdiğini ve alanı tamamen boş bulduğunu söyledi; ayrıca masanın bilinen herhangi bir güç tarafından yukarıdan kaldırılmış olamayacağını, telekinezi bilinen bir güç olarak kabul edilmediği sürece, söyledi. Kanıtlara göre, Eusapia'nın

sahtekarlıkları ne olursa olsun, telekinezi tezahürlerinden bazılarının gerçek olduğuna inanıyorum. Bu, onun bazı maddeleşmelerinin de gerçek olabileceği varsayımını gündeme getiriyor. Ancak, olup olmamalarının çok da fark ettiğini düşünmüyorum: Sahtekarlığına dair kanıtlar, diğer vakalardaki tanıkların güvenilirliğini ölümcül şekilde etkilemiyor.

Hileler bulma çabalarını küçümsemeye hiç hazır değilim; aynı zamanda, son kırk yıldır tüm dünyanın gerçekleri haline gelen imkânsızlıklardan sonra, saygın bir şekilde kefil olunan bir harikanın doğru olduğu hipotezi üzerinde geçici olarak çalışmak için, eskisinin yanlış olduğu hipotezi üzerinde çalışmak kadar haklılık payı var gibi görünüyor.

Sonunda, maddeleşme iddialarının telekinezinin bir sonucu olma olasılığından biraz güç kazanabileceği görünebilir. Ancak maddeleşme için dava, telekinezinin daha basit biçimleri için olandan farklıdır . Bu, kendileri benzerini deneyimlemedikçe tanıklık üzerine hiçbir şey almayan ve başkalarının deneyimlerini inkar etmekte kendi deneyimlerini büyütmekten çok daha enerjik olan şüpheci sınıfı dışında herkesi ikna etmek için yeterlidir. İyi kanıtlanmış molar ve moleküler telekinez vakaları veren onlarca, muhtemelen yüzlerce medyum vardır , ancak maddeleşme vakaları herhangi bir değerlendirmeye değer olan yarım düzine kadar yoktur. Çok iyi desteklenen birkaç örneği çok hafif bir örnekle başlatmak için:

Bartlett'tan (op. *cit.,* s. 64):

“Derin yas tutan iki hanımın eşlik ettiği bir beyefendi, Bay Foster'ı ziyaret etti... Seans kısa bir süre devam etmişti ki yaşlı hanım, 'Sarah Jane, kendine gel ve beni kamburlaştırmayı bırak.' dedi. 'Anne, seni kamburlaştırmıyorum, kendimi kamburlaştırıyorum.' Yüzlerce kişi, seanslara katılırken bir elin, alnına, omzuna veya dizine dokunduğunu ifade etti. Hayal miydi yoksa bir gerçek miydi?”

Eğer bu olgu gerçekse, Foster maddenin ayırt

edici etkisini, yani direnci, daha sonra daha fazlasını üretmiştir. Ancak bu, Foster'dan hatırladığım tek vakadır ve Bartlett, gördüğü tüm maddeleşmelerin (açıkça başkalarından) sahte olduğunu söylediğinde bunu göz ardı etmiştir.

Daha sonra göreceğimiz gibi, maddeleşmiş ellerin - Musa olayındaki ışıklara eşlik ettiği genel olarak ileri sürülmektedir.

Sir William Crookes'tan alıntılanan notlarda, tesadüfen bazı "maddileşme" belirtileri ortaya çıktı . İşte birkaçı daha (Pr. VI, 106, *vd.):*

"Bay AR Wallace daha sonra 'Home, Sweet Home'u istedi. Bu havanın birkaç ölçüsü hemen çalındı. Masanın altına baktı ve bir elin enstrümanı belirgin bir şekilde hareket ettirdiğini ve tuşlara bastığını gördü. Bay Home bir elini masanın üzerinde tutuyordu ve akordeonun üst ucunu tutuyordu, Bay AR Wallace ise bu eli tuşların olduğu alt uçta gördü.

"Daha sonra, Bay Home ile Bayan Wm. Crookes arasında masanın üzerinde duran bir saksıda büyüyen bir heliotropun hışırtı sesini duyduk. Etrafına bakınca, Bayan Wm. Crookes bitkinin üzerinde ışıklı bir buluta benzeyen bir şey gördü (Bay Home bunun bir el olduğunu söyledi.) Daha sonra bir dalın kırıldığına benzer bir çıtırtı duyduk ve ardından bir mesaj geldi:—

"'Dört Ellen.'

"Hemen beyaz ışıklı bulutun heliotroptan Bayan Wm. C.'nin eline geçtiği görüldü ve bitkinin küçük bir dalı içine konuldu. Daha sonra eli narin bir kadın eli tarafından okşandı. Bantın kendisini göremiyordu, sadece elinin üzerinde ışıklı bir buhar halkası vardı."

***"Bazıları bir* el gördü, diğerleri ise ışıklı bir bulut," [Polonius'un balinasını gören oldu mu ! Bulutlar farklı insanlara, özellikle inananlara ve inanmayanlara çok farklı görünür. HH] "masanın üzerinde bir sehpanın üzerinde duran çiçekleri çekiyordu. Daha sonra bir çiçeğin kasıtlı olarak taşındığı ve Bayan Wm. Crookes'a verildiği görüldü."**

Aşağıdaki metin Sir William Crookes'un *Araştırmaları* kitabının 92-3. sayfasından alınmıştır:

"Eller ve parmaklar bana her zaman katı ve canlı gibi görünmüyor. Bazen, aslında, kısmen bir elin şekline yoğunlaşmış bulanık bir bulutun görünümünü sunuyorlar. Bu, orada bulunan herkes tarafından eşit olarak görülemiyor. Örneğin, bir çiçek veya başka küçük bir nesnenin hareket ettiği görülüyor; orada bulunan bir kişi üzerinde parlayan bir bulutun

süzüldüğünü görecek, bir diğeri bulanık görünümlü bir el tespit edecek, diğerleri ise hareket eden çiçekten başka hiçbir şey görmeyecek. Birden fazla kez, önce bir nesnenin hareket ettiğini, sonra etrafında parlayan bir bulutun oluştuğunu ve son olarak bulutun bir şekil alarak mükemmel bir şekilde oluşturulmuş bir ele dönüştüğünü gördüm. Bu aşamada, el orada bulunan herkes tarafından görülebilir. Her zaman sadece bir form değildir, ancak bazen mükemmel bir şekilde canlı ve zarif görünür, parmak hareket eder ve et, odadaki herhangi birininki kadar insani görünür. Bilekte veya kolda, puslu hale gelir ve parlak bir buluta dönüşür.

"Dokunulduğunda, el bazen buz gibi soğuk ve cansız görünüyor; diğer zamanlarda ise sıcak ve canlı, eski bir dostun sıkı baskısıyla kendi elimi kavrıyor.

"Bu ellerden birini kendi ellerimde tuttum, kaçmasına izin vermemeye kararlıydım. Kurtulmak için hiçbir mücadele veya çaba sarf edilmedi, ancak yavaş yavaş buharlaştı ve bu şekilde kavrayışımdan kayboldu."

Dr. Speer, Musa hakkında şöyle diyor (Pr. IX, 275):

" .....Medyum büyülenmişti ve kontrol eden ruh Bana ışığı medyumun eline yerleştirmeye çalışacağını bildirdi. Bunda başarısız olunca, önümdeki masaya vuracağını söyledi. Hemen hemen hemen bir ışık geldi ve yanımdaki masanın üzerinde durdu. [4] Görüyorsun; şimdi dinle, kapıyı çalacağım.' Işık çok yavaşça yükseldi ve masaya üç ayrı darbe vurdu. 'Şimdi sana elimi göstereceğim.' Sonra büyük, çok parlak bir ışık geldi ve içinde ruhun maddeleşmiş eli belirdi... Güç tükenince, medyumu uyandırmam için beni teşvik etti."

Musa'dan. (Öz. IX, 311-12):

***"Pazar Akşamı*, 18 Mayıs 1878... Koku, daha önceki gibi değil, koku yüklü serin bir rüzgar tarafından getirildi. Güllerin otto'su [Sic attar. HH] gibiydi, çok güçlüydü. Dairenin etrafından geçerken Dr. ve Bayan Speer ve ben onu taşıyan bir figür gördük. Ayrıca, lir sesi orada duyulduğunda masanın ortasında bir figür gördüm."**

Bana öyle geliyor ki, bahsettiğimiz tüm bu kokular her şeyden çok hayal gücünün kokusunu veriyor. Onlarla tekrar karşılaşacağız.

(S. 809-10): "Çarşamba, 7 *Mayıs* 1878... Hepimiz

perdenin tepesinden inen ve akordeon çalan bir el gördük. Büyük bir eldi ve pencere panjurundaki yansıması güçlüydü. Bundan sonra benzer şekilde bir baş belirdi. Bayan Crookes'a odaya girip sandalyeye oturması söylendiğinde... ortada bir şekil belirdi. Katlanır kapıların yakınında süzüldü ve çığlık atan Bayan Crookes'a doğru ilerledi ve kayboldu.

"Bu açıklamayı gösterdiğim Bayan Crookes (FWH Myers), şu yorumları yapıyor (Pr. IX, 810-11):

"..... Bay Home daha sonra beni terk etti ve iki oda arasında durdu. Akordeon hemen elinden alındı

CL X] *Moses ve Cox, Homs'un Majerialixations'ında* 159 bulutlu bir görünümle, ince bir örtüye bürünmüş, iki oda arasında Bay Home'un yakınında duran belirgin bir insan formuna yoğunlaşmak üzere olan bir toon tarafından. Akordeon çalmaya başladı (bu sefer herhangi bir tanınmış melodi olup olmadığını hatırlamıyorum) ve figür sürekli çalarak neredeyse bana dokunana kadar yavaş yavaş bana doğru ilerledi . Yarı saydamdı ve oturanları her zaman görebiliyordum. Bay Home sürgülü kapıların yakınında kaldı. Figür yaklaşırken yoğun bir soğukluk hissettim, yaklaştıkça daha da güçlendi," [Bu sıcaklık değişiminin çoğunu daha sonra göreceğiz. HHJ "ve bana akordeonu verirken çığlık atmaktan kendimi alamadım. Figür hemen beline kadar zemine gömülmüş gibi göründü, sadece başı ve omuzları görünüyordu, hala akordeonu çalıyordu, o zamanlar zeminden yaklaşık bir ayak yüksekteydi. Bay Home ve kocam hemen yanıma geldiler ve o andan sonra neler olduğunu pek hatırlamıyorum, sadece akordeonun çalmayı hemen durdurmadığını hatırlıyorum.

"Bay Çavuş Cox, cesaretsizliğimden dolayı oldukça öfkelendi ve şöyle dedi: 'Bayan Crookes, şimdiye kadar sahip olduğumuz en güzel gösteriyi mahvettiniz .' Zihinsel yetersizliğimin bu fenomeni bu kadar ani bir şekilde sonlandırmasına her zaman üzüldüm."

"Perşembe, 1 Aralık. **—Douglas Evi. Dr. ve Bayan 8. ve ben (M.)—Seans kısa sürdü. Imperator'a [Daha sonra hakkında daha fazla bilgi edineceğimiz bir "ruh". HH] "bir önceki gece gördüğüm bir vizyon hakkında sorular sordum. Bana göründüğünü söyledi. Anlatılandan biraz farklı görünüyordu. Onu tekrar görüp görmeyeceğimi sordum. Bayatladı: 'Izle? Her zamanki gibi etrafımda toplanan ışık bulutları kalktı ve sağ elime gitti. Yavaş yavaş bir sütuna ve sonunda görkemli, görkemli ve asil bir forma dönüştüler. Vücudu bir toga ile örtülüydü, ancak bu sadece ruh örtüsü olabilirdi. Sağ kol uzatılmış ve bana doğru işaret ediyordu. Yüz, vizyonumun yüzüydü, ancak çok belirgin değildi. Dokunulmayı istedim ve figür yavaşça bana doğru yürüdü, ancak bana dokunmadı. Sonunda çok yavaş bir şekilde kayboldu ve sonunda aydınlık bir sis içinde dağıldı. Dr. ve Bayan 8. sisli bir ışık gördüler, ama daha fazlası yoktu. Kim olduğunu sordum ve 'Kendim' rap yaptı, ama Imperator'ın vuruşlarıyla."**

Çocuğun "Benim" ifadesinden çok daha etkileyici ama ondan biraz daha zeki değil

İmparator, ölümünden birkaç bin yıl sonrasına kadar gelişmemiş bir dili biliyordu. 80'li yıllarda onlar

öbür dünyada öğreniyorlardı!

Burada birkaçı verilen birçok durumda, bildiğim kadarıyla Home ve Stainton Moses, dolapların, perdelerin, kısmi karanlığın ve illüzyona elverişli diğer aksesuarların birleşimi olmadan maddeleşmeler ürettiği söylenen tek kişilerdir (yukarıdaki çok hafif durumda Foster hariç). Eusapia Palladino'nun tezahürlerinin hepsi bu itirazlara ve sık sık yaptığı hilelerden birine açıktı. Ancak, herhangi bir maddeleşmenin gerçek olduğu varsayımıyla, bilinen kuvvet modlarıyla ilişkileri konusunda makul tahminlerde bulunmaya yer vardır.

Görüldüğü gibi, eller, uzuvlar, yüzler ve tüm insan figürleri beliriyor gibi görünüyor. Bazen nesneler görünüşte maddi eller tarafından hareket ettiriliyor. Bu eller şirket tarafından kavranıyor. Bazen doğal, bazen soğuk ve nemli hissediliyor. Tüm bu olgular "maddeleşme " olarak sınıflandırılıyor. Peki şimdiye kadar "maddeleşme" - "madde" - hakkında ne biliyoruz? Atomlar, moleküller, iyonlar boyunca takip edildi, en son görüşe göre her bir parçası bir kuvvet birimlerinin toplamıdır. Bildiğimiz tüm madde olgularını, direnç hariç, uzun zamandır titreşimdeki kuvvet tezahürleri olarak biliyoruz - ısı dalgaları, ışık dalgaları, ses dalgaları ve geri kalanı; ve şimdi direnç, geri kalanıyla birlikte, bir kuvvet moduna indirgenmiş gibi görünüyor. Kavramlarımız, sırasıyla "madde" ve "zihin" olmak üzere iki evrenden, hepsi eskiden olduğu gibi bilince yönelik olan tek bir titreşim evrenine doğru yavaş yavaş değişiyor. Sonraki anlayışın en son bilgimizle daha büyük uyumu konusunda pek şüphe yok gibi görünüyor, ancak bu, alt atalardan evrim anlayışı kadar devrim niteliğindedir; ve, başlangıçta Darvinci anlayış kadar alışılmış duygularımıza aykırı olmasa da, titreşimlerin birleşik evrenini düşüncemizde kalıcı ve tutarlı bir faktör haline getirmek biraz zaman alacaktır. Ancak zamanla bunun yalnızca bu olmayacağı, aynı zamanda hoş ve verimli bir faktör haline geleceği oldukça olası görünüyor.

Yakın zamana kadar iki dünya bildiğimizi varsayıyorduk -biri zihnin, diğeri de zihnin dışındaki bedenlerimizi içeren bir dünya. Bu dünyaların her biri her zaman temelde bir gizemdi ve aralarındaki ilişki de bir gizemdi. Her biri diğerinde fenomenler üretir ve yine de zihnin ve maddenin birbirine dönüştüğünü hayal etmek çok zordur ve yakın zamana kadar imkansızdı. Ama şimdi aralarındaki ayrımın sadece yüzeysel ve çoğunlukla zihinlerimizin sürekli olarak Doğanın özsel birliğini fethetme çabasıyla böldüğü geçici çizgilerden biri gibi görünüyor.

Analiz ve hipotezlerin maddenin en küçük parçacığının peşinde koştuğu bu kovalamacada, şimdi bütün parçacıkları kovalamış gibi görünüyorlar ve orada aslında direnç, pürüzlülük, pürüzsüzlük, biçim, renk, vb. adını verdiğimiz ruhsal etkileri uyandıran ruhsal etkilerden başka bir şey bulamadılar, tıpkı vizyonlarımızda, uyurken veya uyanıkken, herhangi bir "madde" parçacığının müdahalesi olmadan aynı duyumları deneyimlememiz gibi. O zaman, sonuçta, yalnızca bir duyum kaynağı varsa -zihnin zihin üzerinde etkisi varsa- "maddeleşme " imkansız değildir ve zihnin beden üzerinde veya bedenin zihin üzerinde nasıl etki edebileceğini bilmediğimizi öğrenmek için artık kütüphaneler okumaya gerek yoktur.

Şimdi, deneyimimize göre, mekanik enerji, kas enerjisi, sinir enerjisi, ısı, ışık, elektrik gücü ve geri kalanı sürekli olarak birbirine dönüştürülüyor, bunlardan herhangi birinin basınca karşı dirence dönüştürülebilir olması kolayca düşünülemez mi? Hayır, bir adım öteye, telekinetik kuvvetin, uyanık algılarımızda ve rüyalarımızda, belirli kombinasyonlarda "madde" olarak tanıdığımız tüm etkileri üretebilen, karşılıklı olarak değiştirilebilir bir grupta geri kalanlarla birlikte olması olası değil mi? Bu hipoteze göre, materialize™ tarafından veya aracılığıyla ortaya çıkan kuvvetin, genellikle belirli işlevleri yerine getiren biçimlerde aşina olduğumuz kuvvet kümeleri de dahil olmak üzere, (tutarlı bir şekilde) "madde" olarak ortaya çıktığı varsayılabilir.

Başka bir tahmin. Herhangi bir maddeleştiriciyle bağlantılı kuvvet arzı elbette sınırlıdır. Hatta

medyumlar aracılığıyla iddia edilen "mesajlar" bile bunu iddia eder ve eşlik eden fenomenler bunu gösterir. Hipotez üzerine, telekinetik mod, belirli kombinasyonlarda ve oranlarda bizi "madde" olarak etkileyen modlara dönüştürüldüğünde, bu izlenim, etki için mevcut kuvvet miktarından daha uzun süre devam edemez, bu nedenle oturan kişi tarafından kavranan bir el olarak kendini gösteren kuvvet, yavaş yavaş tükenir -yani, tüm kuvvet modlarının yaptığı gibi, yavaş yavaş diğer modlara dönüşür- ve el "kaybolur".

Başka bir tahmin daha. Kuvvet modlarının toplamı - ışık, ısı, direnç vb. dalgaları, örneğin bir el veya isterseniz örtüsüyle birlikte tam bir insan formu izlenimi üretir - tüm bu modlardan, herhangi bir anda, genellikle madde olarak bizi etkileyen fenomenlerin bir kısmını üretmeye yetecek kadarı mevcut olabilir. Isı modu mevcut olmayabilir ve "el" soğuk hissedilebilir. Sadece görme modu mevcut olabilir, direnç modu eksik olabilir ve oturanın eli, kısmen "maddeleşmiş" tek elden veya kısmen maddeleşmiş insan figüründen geçer; veya seyirci , gördüğü insan figürünü kavramaya çalışırken, onun içinden geçer

Altmışlı yılların ortalarında bir yerde, Wallack's'ta bir veya iki oyun izledim; bu oyunlarda, işitilebilir ve sıkıştırılamaz olanlar olmadan, görünür unsurlar optik makineler tarafından başarıyla tanıtıldı. Gerçek aktörler kadar "gerçek" görünen hareketli figürler sahneye yerleştirildi ve gerçek aktörler onların içinden geçti.

Görünürdeki eller veya daha eksiksiz figürler, hiçbir dirence karşı koymasalar bile, nesneleri hareket ettirdikleri söylenir. Bunu yapsalar bile, bu tür anlarda, kuvvetin direnç modunun geçici olarak görüş moduna eklendiği hipoteziyle tutarlıdır.

Hatta direnç modunu diğerlerinden ayırmış gibi görünüyoruz - örneğin, görünürlükten, vb. (Foster'ın ön durumuna bakın *.)* 176-7 sayfalarındaki kalem ve çıta tarafından bağımsız yazma girişiminin ve benzer durumların anlatımına, görünmez ve duyulmayan ama

direnen bir etken veya hatta iki nesneyi ele alan bir kişilik varsaymadan inanılabileceğinden şüpheliyim. Bu anlayış, salt düşüncesiz bir antropomorfizmden daha fazlasıdır.

Şimdi, okuyucunun kendi tahminini yapmayı tercih edeceği bir soru. İnsan figürlerinin iddia edilen kısmi ve geçici tezahürleri gerçekten de Ev adı verilen düşünme ve hissetme varlıkları aracılığıyla geliyorsa, Musa ve diğerleri, bildiğimiz ve olduğumuz insan varlıklarının eksiksiz ve yaşam boyu tezahürleri nereden geliyor? Carlyle hepimizi ruhlar olarak adlandırırken dili çok mu uzatıyordu? Sanırım "Hayaletler" onun sözüydü. En son bilgimiz ve en iyi düşüncemiz, birçok biçimde eski olan, sadece kendimiz ve aynı zamanda arkamızda olan ölçüsüz bir gücün ifadeleri olduğumuz fikrine yol açmıyor mu? Eski ifadelere alışmış herhangi biri, bize ilahi zihnin düşünceleri derken çok fantastik olur muydu?

Lütfen, şimdiye kadar bu açıklamanın, "spiritüalizm" ile kaçınılmaz karışıklığa rağmen, iplikleri ayrı tutabildiğim kadarıyla, sadece elektrik ve manyetizma gibi mekanik eylemde ve ışık ve ses üretiminde tezahür eden veya tezahür ettiği iddia edilen bir veya birden fazla kuvvet moduna atıfta bulunduğunu fark edin; ve daha önce bilinen herhangi bir kuvvet modundan farklı olarak, madde kullanılmadan, bazen basınca direnen ve bazen de maddenin diğer özelliklerini gösteren nesnelerin üretiminde. "Ruh" kelimesi ve türevleri, genellikle alıntılanan pasajlarda birkaç kez kullanılmıştır, çünkü insan zekasının mevcut aşamasında, henüz tanıdık olanlarla ilişkilendirilmemiş herhangi bir fenomenin tartışılmasında kullanılması kaçınılmazdır. Ancak, şimdiye kadar, aslında sadece yeni kuvvet modlarıyla karşılaştık. Sadece kinetik taraf, yani kütlelerde veya moleküllerde hareket üretimi söz konusu olduğunda, bildiğimiz diğer kuvvet modlarıyla, örneğin bir yüzyıl önceki elektromanyetik modla aynı şekilde ilişkili görünüyor: çünkü:

(I) Kaynağını biliyoruz, insan organizması: çünkü yalnızca özel olarak donatılmış insanların varlığında kendini gösterir ve bildiğimiz kadarıyla, onların

yokluğunda asla kendini göstermez, ancak Sir William Crookes muhtemelen *tüm* insanların, bazılarının önemsiz miktarlarda nefret ettiğini düşünüyor ve ben zaten diğer hayvanlarda var olma olasılığını öne sürdüm. Birçok tanıklık, bir kişinin -muhtemelen yalnızca özel olarak donatılmış birinin- diğerlerinden güç toplama olasılığını gösteriyor. Elektrikte de durum aynı.

(II) Bunun, gıda ve havada depolanan bir kimyasal enerji biçimi olduğunu ve tıpkı kas ve bazı zihinsel güçler gibi, insanların bunlardan çıkardığını biliyoruz.

(Hasta) Yaklaşık olarak, buna sahip olanlarda niceliksel olarak dönüşüme uğradığını biliyoruz: çünkü onların diğer güç biçimleri, görünüşte, ancak henüz yakından test edilmemiş olan, bu gücün tezahürlerine oranla tükenmiştir.

Şu ana kadar elde ettiğimiz kadarıyla, - telekinetik olarak bilinen kuvvet kipinin diğerlerinden daha süper normal veya ''manevi'' bir yanı yoktur; ve onu diğer kiplerle ilişkilendirmeye devam edeceğimizi, tıpkı her birini diğerleriyle ilişkilendirdiğimiz gibi, ve ayrıca ondan da onlardan elde ettiğimiz pratik avantajlar elde edeceğimizi umabiliriz.

Manyetizma tartışmasız telekinetiktir ve elektriği, hatta ısıyı ve ışığı bile böyle adlandırmak yanlış bir ifade olmayabilir. Dolayısıyla, temas olmaksızın hareket edebilme kapasitesi, bu yeni kuvvete diğerlerinden daha fazla bu ismi verme hakkını vermez.

Manyetik auræ sonunda kurulmuş gibi göründüğünden ve yeni kuvvet modu auree ve ısısız diğer ışıklarla da ilişkilendirildiğinden, manyetizma ile ilişkisi çok yakın görünüyor; ve bildiğimiz kadarıyla, sadece insanlar tarafından ortaya konduğundan, antropo-manyetizma bunun için iyi bir isim olabilir; ancak elektriğin bazılarında, hatta hepsinde, var olma olasılığı yüksek olduğundan, daha genel bir isim belki daha güvenli olurdu ve ben zaten zoommagnetism kullandım. Dr. Liébeault'un bunu artık neredeyse modası geçmiş, çok farklı bir bağlantıda kullandığını bilmeden önce bu kelimeyi birkaç kez yazmıştım. Benimki de modası

geçene kadar buna sadık kalmayı tercih ediyorum, özellikle de, böyle bir ismin kusurları ne olursa olsun, bu yeni kuvvet modunu "doğal" olarak benimsemeye ve onu daha iyi bildiğimiz modlarla ilişkilendirmeye doğru bir adım olduğu için.

Fakat biz sadece eski terk edilmiş tanışıklığımız Hayvan Manyetizması'na geri dönmedik mi, yeni bir Yunan ismi altında itibarımızı geri kazanmaya çalışmadık mı? Hayır: bu tamamen farklı bir karakterdir ve belki de farklı ismin, eski çağrışımlarına yönelik itirazları dengelemekten daha fazlasına sahip kullanımları olduğu görülebilir.

Telekinetik kuvvet olarak adlandırılan kuvvetin manyetik olabileceği şüphesi, yalnızca bu isim altında genel olarak kabul edilen kuvvet biçimleriyle değil, henüz pek tanınmayan veya illüzyon ya da sahtekarlık olarak kabul edilen bazı diğer biçimlerle de ilişkisi olduğunu düşündürmektedir.

Bu diğer modlar, belirgin telekinetik güce sahip canlı bir insan vücuduyla temas halindeki ısının telekinetik güce dönüştürülebileceği ve sistemde depolanabileceği bulunursa kısmen açıklanabilir. Ancak açıklamayı tamamlamak için, Home'un mendilinin yanmaması , birkaç sayfa sonra okunan, da hesaba katılması gerekir: bu nedenle daha olası bir hipotez, soomagnetiam'ın ısıyı itici olması ve genel olarak bitkisel elyafa iletilebilmesidir, aa bunun ahşaba iletilebileceğine dair bol miktarda kanıtımız var.

Bu sorular muhtemelen yakında laboratuvarda çözülecektir . Sir William Crookes ve Sir William Barrett gibi adamlardan daha fazla ilgi görmemiş olmalarına şaşırıyorum. Ancak araştırmacılar henüz rapor vermeye hazır olmasa da, ilgi görmüş olabilirler, ancak ilki son zamanlarda, aslında, uzun yıllardır eski güç kullanma biçimleriyle o kadar meşgul olduğunu ve yenilerine ayıracak çok az zamanı olduğunu söyledi.

Telekinezinin Olası Kullanımı

Bir elektrikli yılan balığı, kurbağa yavrusu için itici bir şey olsaydı , kurbağa yavrusu muhtemelen bu

deneyimden, Morse kayıt cihazını, telefonu, tramvayı, karada, suda ve havada elektrikli otomobilleri ve "kablosuz"u hareket ettiren kuvvet biçimi hakkında çok kesin bir fikir edinemezdi. Altmışlı yılların başında Yale laboratuvarında aynı kuvvetle oynandığını gören, ben de aralarında olduğum oğlanların, kurbağa yavrusunun bundan sonraki kullanımları hakkında neredeyse hiç fikirleri yoktu; ve aslında Galvani, Volta ve Ampère, dikkatlerini çeken yeni olgularda gizlenen olasılıklar konusunda biz oğlanlardan çok daha fazla farkında olamazlardı.

Düşündüğümüz yeni kuvvet modları, galvanizm ve elektrikten bile daha devrimsel olasılıklara sahip olabilir. Telekinezi adı altında belki de haksız yere gruplanan olayların, camla kağıt veya ipekle yontulmuş kehribarın tutulmasını veya hatta elli yıl önce elektriğin bilinen tek şeyi olan mütevazı laboratuvar performanslarını ilgi çekici bir şekilde aştığı sürece , en azından zoommanyetizmanın sonunda evrenle olan tepkilerimizi , elektrik tarafından kendilerine verilen genişlemenin ötesine genişleteceğini varsaymak mantıksız görünmüyor .

"Mektupların onurunu" göze alarak bile, birkaç olasılıkla eğlenebiliriz: genç çiftler, hizmetçi sorunundan bağımsız olarak yeni dairelerine mobilyaları yerleştirebilirler; dağlar Muhammed'e gelmek zorunda bırakılmayabilir, Muhammed'in onlara gitmek zorunda kalması yerine, birçok küçük şey getirilebilir, hatta belki de artık maddeye karşı geçirimsiz olan engellerin arasından, bir zamanlar ışık ve elektrikle olduğunu sandığımız gibi; yüzemeyenler (bir sonraki bölümde öğreneceğimiz gibi) kendilerini suyun üstünde havaya kaldırabilirler, ancak belki de gemilerle denize inenlerin kendilerini ve gemilerini sığlıkların veya kayaların üzerinden kaldırdıklarını hayal etmek çok cüretkar bir uçuş olur, ancak kaçan atlar, otomobiller veya tramvaylar veya trenler tarafından tehdit edilen kişiler, gerçekten böyle bir nesneyle karşılaşmaya ihtiyaç varsa, kendilerini tehlikeli nesnelerin üzerinden havaya kaldırabilirler: çünkü havaya kaldırma, yiyecek tedariki ve sindirimin dayattığı sınırlardan daha uzun olmasalardı, çoğu insan

geçişini kolaylaştırabilirdi. güç, karasal yerine hava, ancak henüz uçak stoklarını zararına satma zamanı değil; kibrit eksikliğinden dolayı, ceplerimizde tütünle dumansız *gitmek veya elimizde yakıtla ateşsiz gitmek zorunda kalmayabiliriz, ancak yeni gücün ısıya dönüşebileceğine dair göstergeler henüz yetersiz: ancak, ısıyı geri döndürme* gücüne veya benzer bir güce ilişkin kanıtlar , yakında göreceğimiz gibi, daha olumludur. Eğer bu güç yangınların başlangıcında gelişirse, bir insan kendini yangından kaynaklanan yaralanmalara karşı bir dereceye kadar bağışık hale getirebilir, genellikle tehlikeden kaçmaya yetecek kadar uzun bir süre ve hatta belki de kendi yangın söndürücüsü olabilir. Işığa gelince, beklenmedik ve genellikle tehlikeli bir karanlıkta, insan sistemi kendi ışığını sağlayabilir.

Elbette bu öneriler birer şaka olduğu kadar kehanettir de; ancak kırk yıl önce elektrik ışığı, tramvay, telefon ve telsiz telgraf önerileri ne gibi görünürdü?

BÖLÜM XI

MOLAR TELEPSİÇİK TELEKİNEZİ

DA , BUNLARIN KAÇINILMAZ OLARAK **^.psişik olanlarla iç içe geçtiğini gördük . Aslında, birini diğerinden bağımsız olarak bildiğimizden şüphe ediyorum - eğer bunların ayrımı, sınıflandırmanın sıklıkla bulduğumuz geçici zihinsel süreçlerden biriyse. Ve yine de maddenin sıkıştırılamazlığının, görünürlüğü ve diğer duyusal izlenimler gibi, titreşim olduğu yönündeki son güçlü belirtilere kadar, zihin ile madde arasındaki uçurum büyük ölçüde aşılamaz olarak kabul ediliyordu; ancak şimdi zihnin gerçekten böyle aşılamaz bir uçurumun tutarlı bir kavramını oluşturabileceği çok şüpheli. Yine de bazı bakış açılarından aşılamaz görünüyor ve ben zaten bundan böyle bahsettim ve kesinlikle diğer şekilde tahmin ettim.**

Burada, bilginin belirsiz sınır bölgesinde, sanki filozoflarmışız gibi fena halde karışıyoruz; ama sonra bunu kabul ediyoruz Ve sınır bölgesi dışarıya doğru hareket etse de, herhangi bir aşamada oraya giren her zaman karışacaktır. Yine de bazıları tüm keşifleri yapmıştır.

Fiziksel ve ruhsal arasındaki aşılmaz uçurum, uzun zamandır ölümlü bir bedende ölümsüz bir ruh olasılığı için gerekli olarak kabul edilmiştir. Bu aşılmaz uçurum olmadan, bedenin ruhu bedenin ölümüyle birlikte aşağı çekmesi gerektiği kabul edilmiştir. Bedeni oluşturan titreşimlerin zamanla ruhun niteliklerini bile alabileceği, bedenin dirilişi doktrininde sembolize edilen böyle bir tahmin olmadığı sürece, hiç kimsenin aklına gelmemiş gibi görünüyor . Önceki cümleyi birkaç ay sonra tekrar okuduğumda, daha ünlü olan birçok cümle gibi, bunun da anlamlılıktan oldukça yoksun olduğunu görüyorum. Yine de bu yoklamalarda! sürekli olarak belirsiz izlenimlerle karşılaşmalıyız ve bunlardan bazılarının burada ve orada zamanla bir şeye dair ipucu olabilecek bir tanesinin olabileceği umuduyla durmasına izin vermek iyi olabilir .

İncelediğimiz telekinetik kuvvetin , bildiğim kadarıyla, geçen yüzyılın ortalarına kadar hiçbir zaman tanınmayan, genel olarak herhangi bir bilinen kuvvet modunun tezahürüyle ilişkilendirilmemiş bir özelliği VARDIR **. İnsanlardan zeki tepkiler almaya alışkınız, bazen cansız şeyler *aracılığıyla açıkça onlar tarafından düzenlenir; ancak telekinezi yoluyla* , arkasındaki zeka açıkça anlaşılmadan cansız şeylerden *zeki* tepkiler alıyoruz .**

İlk başta, genel çıkarım elbette ki şeylerin "ruhlar" tarafından hareket ettirildiğiydi; ancak en iyi araştırmacıların çoğu, hareketleri düzenleyen zekanın, onları başlatan zeka olduğu, yani belki de istemsizce, medyumun zeki tepkiler verdiği görüşüne eğilimlidir .

Bu doğru olabilir, ancak bu konuda bir şeyler bilen herkes (ki çok az kişi bu zahmete girmiştir) en azından şunu bilir ki, söz konusu olan tek zekâ medyum zekâsıysa, zekâ her zaman kaslar veya hatta irade aracılığıyla hareket etmez.

Belki de bu şeylere başlamadan önce, bu görünür zekanın kaynağı hakkında yerleşik bir fikrim olmadığını söylemek iyi olur. Şimdiye kadar, fikrim "spiritüalist" bir yorumdan çok daha güçlü bir şekilde "rasyonalist" bir yoruma doğru eğildi. Ancak bu kelime çiftini pek düşünmüyorum: çünkü

"spiritüalizmin" neden kaçınılmaz olarak rasyonel olmadığını göremiyorum, en azından benim tatminime göre henüz öyle olduğu kanıtlanmamış olsa da. Yine de adalet, bir önyargıyla başladığımı kabul etmemi gerektiriyor. Kanıtsal ayrıntılarıyla anlatamayacağım nedenlerden dolayı, daha sonra genel doğaları hakkında bir fikir vereceğim, - mükemmel bir şekilde doğrulanmış bir şeye inandığım sürece, ruhun bedenden sağ çıktığına inanıyorum; ve bu nedenle, elbette, bu inancın önyargısı altında, zekayı gösteren telekinetik fenomenleri dikkate almalıyım . Ancak, şimdiye kadar, bunların inancı gösterdiğini veya hatta onu güçlü bir şekilde desteklediğini düşünmediğimi söyleyebilirim.

r Telekinetiklerin karmaşık fenomenleri arasında, - akıllı tezahürlerin bazı ipuçlarıyla çoktan karşılaştık. Şimdi doğrudan onlara geçeceğiz. Daha önce geçtiğimiz yerlerin çoğunu, üzerinde yeni mahsuller olsa da, tekrar ele alma fırsatımız olacak.

Akıllı "Masa Devirme" vb.

İlk olarak bazı molar olgulara bakalım: P'nin ----------müzik standı,

hatırlanacak, sorulara cevap verirken eğilecek ve bunu P'nin --------bilinçsizce telekinetik gücünü serbest bırakmasına bağladım

kendi sorularına cevap vermeye zorluyor.

Şimdi Davis çocuklarına geri dönelim. Profesör Alexander'ın bu ilginç genç kişiler hakkındaki anlatımından, bir kısmı 103 ve 147. sayfalarda verilmişti,1 kasıtlı olarak bazı pasajları tuttum, böylece bunları burada görünür cevaplama bilincinin tezahürünü örneklendirebilirim . Tablonun

***'evet' veya 'hayır' işaretlerine* göre yapılır [Genellikle Hayır için bir vuruş ve Evet için üç vuruş. HH1 konuşmada yapılan iddiaların onaylanması veya onaylanmaması."**

Tablonun medyumların görüşlerini temsil edip etmediğini not etmek ilginç olurdu. Başka bir yerde şöyle diyor (Pr. VII, 176):

"Bir keresinde, hafif üç ayaklı bir masa ters

çevrilmişti; ve ellerim, Bay Davis, Bayan Davis ve iki kızın elleriyle hafifçe her bir ayağın üzerine yerleştirilmişti. Hiç kimsenin masanın ayaklarına dokunmaktan fazlasını yapmamasına dikkat edilmişti; ve bu koşullar altında, masa hızla yerden oturanlardan birinin kucağına ve oradan tekrar yere sıçradı ve bu manevrayı sırayla her birimiz için tekrarladı. Perşembe akşamı seanslarında, masaya oturduğumuzda, ellerimiz yüzeyine konulmadan hemen önce veya sonra, masanın gerekli pozisyona gelmesi yaygındı."

Burada masa, oturanların doğal eğilimlerini takip ediyordu.

Yine aynı belirgin etki (Aynı eser, s. 177):

"En sevdiğim köpek... bir sandalyede oturuyordu... Görünmez etkiye şaka yollu meydan okudum, köpeğin aşağı atlamak zorunda kalması için sandalyeyi hareket ettirmek zorundaydı. Bir dakika kadar hiçbir şey olmadı, sonra köpek sandalyeden indi—görünüşe göre kendiliğinden . Yere atladıktan sonra iki üç saniye geçti; ve sonra sandalye hepimizin önünde devrildi. Aynı şekilde, odanın bir köşesinde asılı duran bir çocuğun tentesi, isteğim üzerine hafif ama çok belirgin bir salınıma maruz bırakıldı."

Thia da Profesör Alexander'ın aklındaydı.

Moses's *Research»» in Spiritualism'den.* Pr. LX, 260-2'de alıntılanmıştır:

"Temassız hareket, belirgin bir zeka tarafından yönetilir, aşağıdaki örnekte belirgin bir şekilde görülür: Bir arkadaşımı ziyaret ediyordum ve konuşma Spiritüelizm fenomenine geldi . Bir oturma önerildi ve hiçbir şey, ya da neredeyse hiçbir şey olmadı. İyi aydınlatılmış odada tamamen yalnızdık. Denemeyi bırakma niyetiyle masadan geri çekildik. Arkadaşım neden hiçbir şey olmadığını sordu. Bizim tarafımızdan dokunulmamış masa kalktı ve nazikçe boğazıma ve göğsüme üç kez dokundu. Şiddetli bronşiyal semptomlardan muzdariptim ve tamamen yetersizdim. Bundan sonra hiçbir rap veya hareket ortaya çıkarılamadı ve başarısızlığımızın açıklamasını kabul etmek zorunda kaldık."

Musa bu işe uygun değildi ve yetersizliğinin kaynağının bronşiyal tüpleri olduğunu kendisi de biliyordu. Masa muhtemelen onu yankılıyordu.

, Musa ve bazı arkadaşları oturduğunda evin farklı yerlerinden küçük nesnelerin "genellikle

masanın üzerine atıldığı" belirtiliyor . Orijinal metinde şöyle deniyor:

"Ancak, kolayca kırılabilecek olanları nazikçe yerleştirdik ve dikkatimiz bir istek veya ışıkla onlara çekildi."

Bu, seansın her zamanki gibi kısmen karanlık bir odada yapıldığı, masaya atılan nesnelerin kendilerinin dikkat çekecek kadar gürültü yaptığı, ancak daha kırılgan nesneler getirildiğinde, vuruşların alfabeyi çağıran bir işaret yaptığı ve verildiğinde "Işık" olarak yazıldığı anlamına geliyor. Şimdiye kadar medyumların (muhtemelen istemsiz) aracılığıyla kolayca açıklanamayan hiçbir şey yok. Davis çocukları, kontrolleri altındaki güce sahip oldukları için, masanın onaylarını veya onaylamamalarını bilinçsizce ifade etmesini sağlayabilirlerdi. Kişi bilinçsizce başını salladığında veya salladığında, entelektüel bir öğe içermeyen çok basit bir arzu, ışık masasını oturanların kucağına veya daire için bir konuma getirebilirdi. Benzer şekilde, Profesör Alexander'ın isteklerinin, köpek masadan ayrıldıktan sonra devrilen masada veya istediği salıncağın sallanmasında yerine getirilmesi arzusunun çok basit bir refleksinden fazlası olması gerekmezdi.

Aynı şey, müzikle zaman tutan çeşitli masalar için de geçerlidir veya masanın, doğal olarak medyum tarafından eğlendirilen bir soruya veya isteğe verdiği hemen hemen her yanıt için de geçerlidir. Ancak yolumuza devam ettikçe, medyumun bu olası reflekslerinin dışına çıkıyor gibi görünüyor.

Sir William Crookes'un çanıyla ilgili anlatısının 153. sayfasında, orijinalde çan sesi duyulmadan önce, tabloda "Gücümüzü göstermek için bir şey getireceğiz" yazıyordu. Görünüşe göre, gelmekte olan şeyin ortamında hiçbir bilinç yoktu.

Aynısı Stainton Moses'ın büyük taşı için de geçerlidir. Orijinal anlatım, onun ortaya çıkışının bir masa mesajıyla önceden bildirildiğini belirtir: "Taş getirdik. Bekleyin."

İlk bakışta bu iletişimler öncekilere göre çok daha az etkiye sahip, sanki ortamdan gelen bir refleks gibi görünüyor.

Tablolar hareketlerini, kuvvet ortamındaki zihnin kavramlarını ifade eden her türlü melek ve şeytana atfetmişlerdir.

Dr. Salveton'un masası (Annale *of Psychical Science,* Ocak-Mart 1910'da bildirildiği üzere) kendisini göstermeyi kabul eden "Dormon adlı bir şeytan" tarafından hareket ettirildiğini söyledi. Neden gelmediği sorulduğunda masa: "Mumlar" dedi. Mumlar söndürüldü. Yine de gelmedi ve nedeni sorulduğunda masa: "Gaz" dedi, koridordaki ışıktan gelen ışığı kastediyordu. Bu söndürüldü Deneyimin geri kalanıyla ilgili olarak Salveton şunları söylüyor:

"Hepimiz aşırı heyecanlıydık, ancak Barthélemy G., C.'nin ve özellikle Gabriel D'nin sinirli hali bana anormal görünüyordu.... Ben... masaya bir ön soru daha koydum.... Dormon'da herhangi bir tehlike var mı! Evet. Ne tehlike! Delilik. Herkes için! Hayır. Sadece biri için! Evet. Hangisi! D.... Bu şekilde adlandırılan Gabriel D. çok gergin bir durumdaydı ve bağırdı: "Umurumda değil.

Önemli değil. Sonuna kadar gitmeliyiz. Ne olacağını görmek istiyorum?

"Daha sonra Eugene B.'nin ailesinde eskiden bir aylak olduğunu öğrendim. Aylak büyük bir 'masa çevirici'ydi ve bu sıra dışı hareketlerin şeytan Dormon'un işi olduğunu ve bu şeytanı sık sık gördüğünü iddia ediyordu. Bu şeytan, soluk benizli, uzun boylu, sakalsız, kefene sarılı genç bir adam görünümündeydi."

Bu elbette insan gücünün, ister kassal ister psikokinetik olsun, masada istemsiz olarak uygulandığına işaret eder.

"Masadan Dormon'a" ["şeytan"1] "kendini göstermek istememesinin, bizden birine zarar vermeden, terbiyeli insanların böyle davranmayacağını; bu şartlar altında, olduğu yerde kalmasının yeterli olacağını vb. söylemesini istedim. Konuşmamı bitirmeme izin vermeden, masa bana Waterloo'daki Cambronne hikâyesindeki gibi, 'M — ben' dedi ve aniden, olağanüstü ses şiddetine sahip büyük bir davula sertçe vurulan tokmağa benzeyen bir sesle , pencere ardına kadar açıldı, perdeler hiç kıpırdamadı; sandığın tepesine konan ağır bakır şamdan ve kibrit kutusu yere düştü ve mumun fitili yere değdiği için yarı söndü... Masa... bazen bir yöne, bazen başka bir yöne öyle bir hızla dönmeye başladı ki, onu takip edemedik ve tepesi

parmaklarımızın altından kaydı. Sonra bir tür vals dansı yapmaya başladı ve yavaş yavaş sandığa yaklaştı, önünde, yerde, etrafa saçılmış kibritlerle devrilmiş kutu hâlâ duruyordu. Sandığa ulaştığında masa ayaklarını birbiri ardına kaldırdı ve her iki yönde iki kez olmak üzere sürtünerek düşürdü. Bir an sonra masanın ayakları her düştüğünde bir kibritin başının patladığını fark ettim. Yoldaşlarıma, hareketini durdurmak için masaya tüm güçleriyle bastırmalarını söyledim; yedimizin ağırlığıyla masaya yaslanmamıza rağmen, sadece parmak uçlarımızla değil, açık avuçlarımızla da, onu durduramadık. Sonra, hepsine bırakmalarını ve ona dokunmamalarını söyleyerek, masanın orta desteğini tuttum, havaya çevirdim ve düz üst kısmı aşağı bakacak şekilde yere koydum ve her iki ayağımı da üzerine koydum, böylece hareket etmesi mümkün değildi... Masanın üzerine basılan kibritlerin sadece başları sürtünmüş ve ezilmiş, tek bir istisna yoktu... Kibritlerin hiçbiri masanın baş kısmı dışında hiçbir yerine temas etmemişti."

, karşılaştığım "saf şeytanlık" hakkındaki tek hikaye .» Bakıcılardan biri çok gergin bir durumdaydı ve akıl sağlığının yerinde olmadığı yönünde tehdit almıştı.

Dr. Salveton, tablonun ortamı yansıttığı hipotezini desteklemek için şunları söylüyor:

"İstisnasız tüm deneycilerin kesinlikle bilmediği mantıklı bir cevabın elde edildiği hiçbir örneğe hiç rastlamadım. Aksine, yalnızca tablo tarafından formüle edilmeden önce, deneycilerden biri tarafından, çoğunlukla deney yöneticisi tarafından, bazen de yalnızca ikincil bir rol oynuyor gibi görünen bir başkası tarafından bilinen, varsayılan veya önceden tahmin edilen cevap örneklerini gözlemledim.

"Çok geçmeden şunu gözlemledik:—

"1. El zinciri tepenin etrafında oluştuktan sonra masa ne kadar erken titremeye başlarsa, deney o kadar başarılı olmuş ve cevaplar o kadar kolay ve doğru bir şekilde verilmiştir. Başka bir deyişle, kuvvet ne kadar güçlü ve netse, oturanların kuvveti masayı kendilerine bir yankı olarak mı hareket ettiriyordu yoksa onlardan bağımsız mıydı.

"2. Tablodaki cevapların, çemberde el ele verenlerden biri veya diğeri tarafından önceden biliniyor olması durumunda her zaman çok doğru olması.

"8. Masaya, orada bulunan herkesin bilmediği şeyler sorulduğunda, verilen cevapların her zaman

karışık veya saçma olması.

"Soruyu soracak deneycinin seçimini masanın kendisine bırakma alışkanlığını edindik, bu seçim ona doğru eğilerek belirtiliyordu.

"Seçim sırası bana geldiğinde, masanın her soruya vereceği cevabın, masa cevabı vermeden önce aklıma geldiğini, cevabı açıkça öngöremediğim her defasında ise masanın ya cevap vermediğini ya da anlaşılır bir şekilde cevap vermediğini fark ettim.

" Birkaç kez masaya, orada bulunan bazı kişilerin yaşlarını (soruyu soran kişi bunu bilmiyordu), bir deneycinin kesesinde bulunan madeni para sayısını, kısmen boş bir kutuda kalan kibrit sayısını sorduk... ve *çoğunlukla* [İtalikler bana ait. HH] masa doğru cevap verdi."

vermediği **kısım (muhtemelen kibritler ve madeni paralar durumunda olduğu gibi) kimsenin bilmediği bir şeydi; yani durum, bir noktada, 280. sayfada anlatılan kibrit kutumla ilgili sihirbaz olayına benziyordu.**

Henüz hiçbir insan zekasının bilmediği bir olgunun olağandışı bir raporunun ilk vakasıyla karşılaşmadım. Yine de Salveton, bilinmeyen bir katil için yapılan bir soruşturmaya yanıt olarak, adını, mesleğini ve adresini heceleyen masadan bahsediyor. Ad, meslek ve adres Paris rehberinde bulundu, ancak suçtan bu yana on yıldan fazla zaman geçtiği için herhangi bir işlem yapmak için çok geçti. Ancak bu durumda, bir dizi kişi adı, mesleği ve adresi biliyordu ve eğer gerçekten katille bağlantılılarsa, bu gerçek en azından katilin kendisi tarafından biliniyordu.

Ancak tüm bunlara rağmen Dr. Salveton şöyle diyor:

" Bir tablo, orada bulunan hiç kimsenin bilmediği, ancak başkalarının bildiği gerçekleri sıralamıştır . Ancak, cevapları, 'dairede el ele tutuşanlardan biri veya diğeri tarafından daha önce bilindiğinde her zaman çok doğru' ve 'masaya, orada bulunan herkesin bilmediği şeyler sorulduğunda her zaman karışık veya saçma' olarak rapor edilmiştir.

"Tam olarak gösterilmese de, masanın itici gücünün herhangi bir şeytani veya doğaüstü müdahaleyle hiçbir ilgisi olmadığını ve bu gücün bilimsel olarak incelenmiş hipnoz ve katalepsi fenomenleriyle bağlantılı olduğunu kanıtlamaya çalışıyorum; deneyciler tarafından uzun veya kısa bir süre için bir el çemberi oluşturulmasıyla, bu

kuvvetin kişilerinden boşaltıldığı, bir batarya oluşturmak üzere birleştirilmiş birkaç hücreden bir elektrik boşaltıldığı gibi görünüyor ve bu gücün uygulanmasıyla masa, hepsinin veya birinin iradesiyle dikte edilen hareketleri, kendilerinin bilmediği veya sadece birinin belirsiz bir şekilde algıladığı hareketleri, bir tür kolektif, ancak çok zayıf bir hipnozla gerçekleştirebilir."

Verdiğim ilk vakalar hiçbir "hücre bağlanmasının" gerekli olmadığını gösterdi.

İşte Bartlett'tan daha karmaşık bir durum (op. *cit., s. 117). Foster'ın katlanmış kağıtlardan okuması ve* isimlerin ait olduğu kişiliklere dair vizyonlar elde etmesi hakkında daha sonra anlatılacakları önceden haber veriyor .

Washington'dan bir gazeteden, isim ve tarih verilmemiş. Bay Bartlett, açıkça samimi olmasına rağmen, belgelerinde bir tarihçinin özenini göstermemiş. Kitabında kendisi tarafından kesilen her gazete haberinin uygun şekilde atfedildiğini ve tarihlendiğini, ancak başkaları tarafından kendisine gönderilen bazı kupürleri, istenen notlar olmadan kullandığını söylüyor.

Ch. XI] ***F otter [1] g Sallanan Sandalye. Barrett [1] »*** ***Amatör*** **175 ve özellikle seyahat karmaşasında, sık sık ondan kaçanları işaretlemek.**

"Katlanmış kağıt masaya konulduğunda, üç tecavüz isme karşılık gelen ruhun mevcut olduğunu gösteriyordu. 'Çay,' dedi Bay Foster, 'az . O senin seni çok seven ve buraya gelmene çok sevinen kuzenim. Arkamdaki köşedeki sallanan sandalyeyi işaret ediyor ve hemen gidip oturacağını söylüyor. Eğer yapabilirse, sallanmasını sağlayacak.'

"Bu noktada elbette sandalyeye baktık, ama o kadar çok başka * işaret ve harikalar ' üzerimize üşüştü ki bir anda her şeyi unuttuk, sonra çocuk aniden şaşkınlıkla başını kaldırdı ve uzaktaki sallanan sandalyeyi işaret etti, ki kesinlikle kuvvetlice sallanıyordu. Gerçek fark edilip kabul edildiğinde, odanın her yerinden tıkırtılar geldi ve kanepe bir kez daha yerinden fırladı, sanki kabulümüzü onaylarcasına."

Görünüşe göre aşağıdakiler, zekânın kaynağının medyum olduğu ve tezahürlerin ardındaki başka bir zihin olmadığı yönünde güçlü bir davadır. Pr. IV, 34'te Profesör Barrett, Dublin'de bir bayanla (amatör) yaptığı bir seansın hesabını verir; bu, her zamanki fiziksel tezahürler açısından ilginç olsa da , esas olarak sonucu için alıntı yapıyorum. Fenomen, her zamanki rap'lerle başladı,

"Odanın zeminini kaplayan muşamba üzerindeki sert bir noktanın tıkırtısı gibi... İsteğime uyarak, masa bana en yakın iki ayağını yerden tamamen, yaklaşık 8 veya 10 inç kadar kaldırdı ve böylece birkaç saniyeliğine kendini askıya aldı. Diğer tarafta da benzer bir eylem gerçekleştirildi. Sonra çok beklenmedik bir olay oldu. Hiçbir insanın temasından tamamen uzakken masa ileri geri kıvrılarak oturduğum koltuğa doğru ilerledi ve sonunda beni koltuğuma tamamen hapsetti... Bay L. ve Misa I. onu takip etti, ancak hiçbir zaman ona dokunmuyorlardı.

"Masaya hitap ederek, el teması olmadan kapıya vurup vuramayacağımı sordum... Hemen üç vuruş geldi. Bay L. ve Bayan I.'ın elleri artık yukarıdaydı ve masadan kısmen çekilmiş olsalar da, vuruşlar hala geliyordu, çok şiddetli olmasa da, hala oradaydılar. Bu, duyulmayı bırakana kadar birkaç dakika devam etti. Daha sonra ellerle birkaç dakikalık temas şeklinde bir tazeleme yapıldı. Bir kez daha vuruşlar geri döndü ve eller çekildikten bir süre sonra bile devam etti." [Devam ederken kuvvetin çeşitli

'tazelemeleri' ile karşılaşacağız. HH]

“Seslerde her zaman dikkate değer bir zekâ ve sıklıkla bir şakacılık vardı ve piyanoda bir melodi çalındığında rap'ler ona göre ayarlanıyordu. Birdenbire, sadece parmak uçlarımız masada olmasına rağmen, oturduğumuz ağır tuvalet masası bir dizi çok şiddetli zıplama hareketi yaptı (sonradan bunları ancak iki elimi ve tüm gücümü kullanarak taklit edebilirdim); darbeler o kadar şiddetliydi ki, aşağıdaki odadaki gaz avizesinin güvenliğinden endişe ederek aceleyle performansı durdurdum.

"Masada dile getirilen dindar basmakalıp ifadelerin karakterinin, medyumun (bir Metodist) kendisinin uydurması muhtemel olan türden olduğu doğrudur"

Sir William Crookes şöyle diyor *(Araştırmalar,* s. 95):

seans **sırasında , daha önce bahsettiğim küçük bir çıta, ışıkta masanın üzerinden bana doğru hareket etti ve elime vurarak bana bir mesaj iletti; ben alfabeyi tekrarladım ve çıta doğru harflere vurdu. Çıtanın diğer ucu, Bay Home'un ellerinden biraz uzakta, masanın üzerinde duruyordu.**

“Vuruşlar o kadar keskin ve netti ve çıta, - hareketlerini yöneten görünmez gücün açıkça kontrolü altındaydı ki, 'Bu çıtanın hareketini yöneten zeka, hareketlerin karakterini değiştirebilir mi ve bana elimdeki vuruşlarla Morse alfabesiyle bir telgraf mesajı verebilir mi?' dedim (Mors kodunun orada bulunan başka herhangi bir kişi tarafından tamamen bilinmediğine ve benim için sadece eksik bir şekilde bilindiğine inanmak için her türlü sebebim var.) Bunu söylediğim anda, bandın karakteri değişti ve mesaj istediğim şekilde devam etti. Harfler, burada ve orada bir kelimeden fazlasını yakalayamayacak kadar hızlı verildi ve sonuç olarak mesajı kaybettim; ancak hattın diğer ucunda, nerede olursa olsun, iyi bir Morse operatörü olduğuna beni ikna edecek kadarını duydum .”

"Telefonun diğer ucundaki iyi Morse operatörünün" Sir William'ın kendisi olması gibi bir ihtimal göremiyorum, zira Profesör Barrett'ın Dublin Metodist hanımı ve Profesör Alexander'ın raporunun bir kısmında Davis çocuklarının babası da dahil olmak üzere yüzlerce kişi açıkça Sir William'ın kendisiydi.

Crookes'un *Araştırmaları'ndan,* s. 94:

"İyi bir başarısızlık, çoğu zaman en başarılı - deneyden daha çok şey öğretir." Bu, aydınlık bir

ortamda, kendi odamda, yalnızca birkaç özel arkadaşım ve Bay Home'un katılımıyla gerçekleşti. Sev-

Bölüm XI] *Kalem ve Çıta. Etki Mil* 177 sözlü koşulları kapsar... o gücün güçlü olduğunu göstermişti. Bu nedenle, kısa bir süre önce bir arkadaşım tarafından tarif edildiğini duyduğum yazılı bir mesajın gerçek üretimine tanıklık etme isteğimi dile getirdim. Hemen alfabetik bir iletişim şu şekilde yapıldı: "Deneyeceğiz." Bir kalem ve birkaç kağıt parçası masanın ortasında duruyordu; şu anda kalem ucu üzerinde yükseldi ve tereddütlü sarsıntılarla kağıda ilerledikten sonra düştü. Sonra kalktı ve tekrar düştü. Üçüncü kez denedi, ancak daha iyi bir sonuç alamadı. Üç başarısız denemeden sonra, masanın yakınında yatan küçük bir tahta çıta kaleme doğru kaydı ve masadan birkaç santim yükseldi; kalem tekrar yükseldi ve çıtaya yaslanarak, ikisi birlikte kağıdı işaretlemek için çabaladı. Düştü ve sonra tekrar ortak bir çaba gösterildi. Üçüncü denemeden sonra çıta pes etti ve yerine geri döndü, kalem kağıdın üzerinde düştüğü gibi duruyordu ve alfabetik bir mesaj bize şunu söylüyordu: * İsteğinizi yapmaya çalıştık, ancak gücümüz tükendi.'

***, Ocak-Mart 1910 tarihlerinde yayımlanan The Annals of Psychical Science adlı* eserinde , kendisi ve bir "psikometrist"in bir masada oturduklarını, üç kilometre uzaklıktaki bir arkadaşından, oturum için belirlenen saatte dikkatini konuya yoğunlaştırmasını istediğini ve sadece mesajı almakla kalmayıp, kendisinin ve arkadaşının, bilmedikleri bir şekilde, orada olmayan arkadaşının omuzunda bir ağrı hissettiğini anlatır .**

İki kişi masada otururken, uzaktaki üçüncü kişi uykuya daldı (gündüz vakti neredeyse hiç bilmediği bir deneyim) ve seans bittikten sonra saatlerce uykulu kaldı. Oturanlara iletildiğinde omuzundaki ağrıyı kaybetti.

Bu sisli bölgelerde olabilecek en açık şey, mesajın psikometrik bir bireyin " bilinçaltı bilincine" ulaştığı ve masadan ona yankılandığıdır (ki bu daha sonra açıklanacaktır, dizine bakınız).

Bu durum telepatiyi de dikkate almamızı gerektiriyor, ancak bu olguların uçsuz bucaksız karmaşıklığı içinde net bir ayrışma ve ardışık bir düzenleme neredeyse imkânsız.

Oturanla birlikte olmayan kişilerle telepatik iletişim için bir kelime olması kullanışlı olabilir - daha geniş bir telepati. Bazı Yunanlı arkadaşlarım teloteropatiyi öneriyor. Ancak bu öngörüdür.

Aşağıda bu konuda bazı olaylar ve "mesajlar" yer almaktadır:

Sir William Crookes tarafından Ev'in huzurunda gerçekleştiği ileri sürülmüştür. Bunlar, molar telekinezinin tezahürlerine "ruhsal" bir arka plan kazandırmıştır. Bunlar genellikle o kadar ilişkilendirilmiştir ki, iddia edilen ruhsal öğeyi dahil etmeden telekinetik fenomenler hakkında önemli bir fikir vermek pratik değildir. Bunların çoğu, belki de hepsi, telekinezi ile bağlantılı olarak sergilendiğinde, arkadaşım P'nin rahatlığında olduğu gibi, genellikle bilinçsiz olan iradeye atfetmeye meyilliyim.
operatörün.

(Pr. VT, 102): "Cevaplar akordeondaki rap'ler ve notalarla verildi. Alfabe beş rap'le çağrılınca, şu mesaj hecelendi: 'Bu muhteşem bir gerçektir. Bu, dünya hayatımın tesellisi ve ölüm denen değişime karşı zaferdi. Robert Chambers.' "
(Ib. 107): "Bay Home daha sonra akordeonu her zamanki gibi sağ eline aldı ve sol elini masanın üzerine koydu, hem Bayan Douglas hem de Bayan Wm. Crookes tarafından tutuluyordu. Sonra ışık söndürüldü ve şu mesaj yazıldı:—
'"Dört Mevsim. Önce kış.' 'İlkbahar—Çiçeklerin Doğuşu.' 'Yazın Kuşlar.'
"Yukarıdaki mesajlar parça çalınırken verildi. Müziğin güzelliği veya ifade edici karakteri hakkında herhangi bir fikir vermek imkansız olurdu. Yazı simgeleyen kısımda, kuşların nakliyesi ve şarkı söylemesi eşliğinde akordeon eşliğinde güzel bir eşlik vardı. Sonbaharda" [Ruhların yukarıdaki sayımda unutmuş gibi göründüğü.] "'Yazın Son Gülü' çalındı.
"Home, çalan ruhun kendisine yabancı olduğunu söyledi. Yüksek ve çok güçlü bir ruhtu ve genç yaşta ölmüş bir kadındı.
"Bayan Wm. Crookes şöyle dedi: 'Kuzenim mi ? 'Aklıma onun o olduğu geldi.'
"Rap yaparak cevap ver: 'Evet.'"
(Aynı 114): "Çok geçmeden şu mesajı aldık: 'Artık gücümüzün kalmadığını görüyoruz.' Toplantı daha sonra dağıldı."

Başka bir vesileyle:

"Bay Home daha sonra onu eline aldı, çalmaya başladı ve akorlarla şu mesajı iletti" [Muhtemelen alfabenin HH harflerinin anılmasıyla] "her zamanki gibi:
"'Varlığımızı ortaya koymamıza izin verildiği için sevincimiz ve minnettarlığımız. Sabrınız için

teşekkür ederiz ve Tanrı'ya sevgisi için teşekkür ederiz.'"

(Ib. 119): "Daha sonra akordeonun genişleyip daraldığını gördük ve bir melodi çalındığını duyduk. Bayan Wm. Crookes ve Bay Home, akordeonun alt kısmında, tuşların olduğu yerde bir ışık gördüler ve sonra tuşların birbiri ardına adil ve kasıtlı bir şekilde tıklandığını ve basıldığını duyduk ve gördük, sanki bunu yapan gücün, bizim için görünmez (veya neredeyse görünmez) olmasına rağmen, enstrüman üzerinde tam kontrole sahip olduğunu bize göstermek istercesine."

Aşağıdaki, muhtemelen kayıtlardaki en inanılmaz zeki molar telekinezi vakasıdır. Bunu düşünürken, kişi haklı olarak şunu sorabilir: Eğer telekinetik güç nesneleri temas etmeden, onları ayrımcılık ve kuvvetle veya hassasiyetle hareket ettirebiliyorsa, onlarla neler yapabileceğinin sınırı nerededir? Vaka, alanın en azından insan yeteneği kadar geniş olabileceğini düşündürmektedir. Güçle ilgili daha önce topladığımız her şeye göre, ben, bir kişi olarak, aşağıdaki iddia edilen tezahüre inanıp inanmamam gerektiğini bilmiyorum. Kişi çizgiyi nerede çekecektir? Anlatı, en azından kişinin gözlerini açık tutması gereken bir yönü gösteriyor, ancak Musa'dan alıntıladığım şeylerin çoğunun aksine, onun desteklenmemiş tanıklığına dayanıyor.

Stainton Moses'ın muhtıra kitabından (Pr. XI, 61-2):

" *27 Ağustos* 1876... Douglas House'da bir seans sırasında bir kameo kesildiğinden beri bir süre geçti... Dün gece deney çok tatmin edici koşullar altında tekrarlandı... Catharine tarafından uzun bir mesaj verildi [Musa'nın sık sık "kontrol ettiği". Kontrol, bir medyum aracılığıyla her türlü iletişimi içeren fenomenler üreten iddia edilen bir ruhtur. HHJ Bir kabuk getirdiklerini ve bir kameo keseceklerini; gece boyunca trans halinde olduğumu ve sabaha kadar yalnız bırakılacağımı ve ne yapıldığının bana söylenmeyeceğini söyledi · Bir ışık yakıldı ve Dr. ve Bayan S. masanın ortasında bir kabuk gördüler. Derin bir trans halindeydim... Sonra Mentor ve Imperator geldi. [Daha önce tanıştığımıza ve daha sonra sık sık karşılaşacağımıza inandığım iki kontrol daha. HHJ O gittikten sonra ışık istendi ve masanın ortasında bir kameo ve bir miktar kabuk *parçası*

vardı **. toplarken bir el gördüm. Kabuk ilkinden daha belirgin bir şekilde kesilmiş *ve* defne taçlı bir baş gösteriyor. İçerisi cilalanmış ve oyma aletinin basit izlerini gösteriyor. Seans yaklaşık bir saat sürdü.**

"Bay Moses'ın Bayan Speer'e 1 Ağustos 1875'te yazdığı mektuptan:

"Mentor, kameoyu yapan kurnaz işçiydi. Kötü olduğunu ve çok daha iyisini yapabileceğini söylediği işinden memnun değildi. Aslında onu oydu, diyor. Ve ruhsal güce sınır koyamadığım için bundan şüphe etmek için hiçbir neden göremiyorum. Kendi yollarıyla çalışmalarına izin verilirse neredeyse her şeyi yapabilirler. Ancak onları bizim tarafımızdan öngörülen bir çizgide çalışmaya zorladığımızda herhangi bir zorlukla karşılaşırlar."

Bu pasajların kronolojik sırasını bilerek değiştirdim, çünkü şimdiki pasaj konuyu daha iyi açıyor.

Hikayenin gerçekliğini varsayarsak, performansı Moses'ın istemsiz benliğine bağlamak çok kolay değil. Kabuk parçacıklarını parçalayan güç muhtemelen ondan geliyordu, görünüşe göre her zaman bir etkene ihtiyaç duyuluyordu ve en dikkat çekici başarılar etken trans halindeyken gerçekleştiriliyordu, tıpkı Moses'ın bu sefer olduğu gibi. Ancak gücün yönlendirmesini - *sanatsal* kapasiteyi- onun sağlaması benimsenmesi kolay bir hipotez değil: çünkü temsili sanatlarda herhangi bir kapasiteye sahip olduğuna dair başka hiçbir ima ile karşılaşmadım . Bu durum , hatırlayabildiğim diğer iddia edilen telepsişik telekinezilerden daha az medyum ve daha çok iddia edilen kontrol için yer bırakıyor .

Ve işte sonunda ruhçu hipotezle karşı karşıyayız ve şu ana kadar görünen tek seçenek, onu kabul etmek ya da yargıyı askıda bırakmaktır. Bu, ilerledikçe çokça pratik yapacağımız bir sanattır .

Bu şaşırtıcı hikaye, zekanın molar telekinetik gösterilerine olan dikkatimizin "sınırını" çok doğru bir şekilde yansıtıyor.

BÖLÜM XU

MOLEKÜLER TELEPSİK TELEKİNEZ

Şimdiye **kadar karmaşık olgular sınıflandırılmaya izin verdiğinden , bilinçsiz azı dişi (Bölüm VIII, IX), bilinçsiz moleküler (Bölüm X) ve bilinçli azı dişi (Bölüm XI) başlıkları altında telekinetik olguların - örneklerini gördük . Bilinçli molekülere geçelim, olgular ve onların anlatımları o kadar iç içe geçmiş olsa da, bu ayrımı kısmen önceden tahmin ettim ve herhangi bir ayrımı denememdeki bilgeliğimi sorguladım.**

Akıllı Bağlı»

İlk olarak, zekayı ifade eden "rap'ler" üreten mobilyalardaki vb. değişiklikler. En olası veya en az olası olmayan tezahürlerle tekrar başlamak gerekirse -genç ve masum olanlar aracılığıyla

Profesör Alexander, Davis çocukları hakkında şunları söylüyor (Pr. VII, 177):

“Olayın ilk patlak vermesinden itibaren rap sesleri, varsayılan ruh varlığını duyurmak için kullanılan başlıca araçlardı . Zemine, masaya ve daha nadiren duvarlara, başlangıçtan itibaren her ayrı etki için keskin bir şekilde bireyselleştirilmiş sinyaller halinde geldiler, aynı bireysellik, oturumlar boyunca özelliklerini korudu. Daha önce belirtildiği gibi, ses seviyeleri, neredeyse fark edilemeyen tiklerden büyük bir tahta tokmakla vurulabilecek yankılanan darbelere kadar değişiyordu . Bu seslerin bazılarının kalitesinde belirgin ve kalıcı ayrımlar da vardı. ... Rap seslerinin bu bireyselliği erkenden fark edilmeye zorlandı; ve onları duyduğumuzda tanımayı öğrendik.”

(Ib. 179) : " Aynı darbeler geldi, ama daha da yoğun bir şekilde; ve sonunda Bayan Davie başka bir odadan, evin diğer kısımlarında uyuyan çocukları uyandıracağı için çok fazla gürültü yapmamalarını istedi. Bay Davis'e darbeler tüm binayı sarsıyormuş gibi geldi.

" .....Bay Davis alfabeyi A'dan Z'ye kadar yazdı ve

Morse işaretlerindeki 1'den 0'a kadar olan sayılar. Verilen her harfte aynı ses tam olarak taklit edildi, vuruşlar odanın diğer ucundaki yerdeki büyük kızın yanına tekrar geldi. Taklit, gerçekten de, o kadar mükemmeldi ki Bay Davie bunun kendi 'gönderisi' olduğunu ilan etti.

Bay Davis uzman bir telgrafçıydı ve yakın manyetik güce sıklıkla eşlik eden ve daha sonra ele alınacak olan sempatiler aracılığıyla, bunun gerçekten de, bilinçsizce, özellikle aşağıdaki paragraf göz önüne alındığında, çocuklar aracılığıyla kendi "göndermesi" olması pek de olasılık dışı görünmüyor (Son bölümdeki Home'un yazısına bakın):

"Bununla birlikte, Morse sinyalleriyle hiçbir *mesaj* verilmedi, bunun nedeni, medyumun telgrafı bilmemesi nedeniyle , onu bu amaçla kullanamayacaklarıydı. Şimdi, Bay Davis, Morse sinyalleri hakkında bir şeyler bilen tek kişiydi.... Tek bir hata, Q harfinde yapıldı, ancak bu ikinci seferde doğru bir şekilde verildi. Diğer tüm harfler, en ufak bir tereddüt olmadan akıllıca yeniden üretildi.... Bay *JL* , tek başına denediğinde, telgrafı iyi bilmesine rağmen, sinyalleri ayaklarıyla çıkaramadığını gördü

"Olaylarımızın gerçekliğine dair elde ettiğimiz birçok küçük kanıta rağmen, benim ve Bay Davis'in her tezahürün tekrarına karşı tutumunun her zaman dikkatli bir şüphe olduğunu söyleyebilirim. İş başındaki etkiler tarafından sık sık itirazlar yapıldı; ve ısrarcı şüphelerimizle onların eylemlerini engellediğimiz doğrulandı."

İnancın bu gerekliliği -"şüphelerden" kurtulmanın gerekliliği elbette aldatılmaya istekli olma gerekliliğini ima eder ve genel olarak şu an olduğumuzdan daha cahil olduğumuz günlerde bu şekilde yorumlanırdı. Konu daha sonra daha ayrıntılı olarak ele alınacaktır.

Baps genellikle sorulara cevap olarak gelir. Foster'ın perküsyon ışıklarının anlatımında (X. Bölüm'e bakın), orijinalde, ilk önce parantez içine koyduğum kelimelerin yerine şöyle yazıyordu: "Bir soru sorulduğunda ve cevap hayır olduğunda, ki bu bir vuruşla belirtilmişti" ve diğer yerde "cevap evet"ti ve anlatımı, verdiğim gibi, şu şekilde takip

ediyordu:

"Raplerin mümkün olduğunca hızlı gelmesini istedik, bu yapıldı, yüzlercesi birbiri ardına, neredeyse hiç ara vermeden geldi. Sonra raplerin kasıtlı olarak, sonra yavaş gelmesini istedik, bu da hemen yerine getirildi.

O geceki deneyimim, henüz tatmin edici bir şekilde açıklanmamış bir kurum aracılığıyla üretilen tecavüzün var olduğuna beni ikna etti."

Orijinal anlatımda, Bay Armstrong'un huzurunda yapılan vuruşların (sayfa 146) onun "bir dileğini dile getirmesi" üzerine geldiği söylenir ve ayrıca şöyle der:

"İstediğim zaman bu seslerin durmasını veya yeniden ortaya çıkmasını sağlayabilirdim, bir, iki, üç veya istediğim herhangi bir sayıda ve daha da tuhafı, çeşitli yoğunluk derecelerinde bir dizi vuruş başlatabilir ve istediğim herhangi bir melodiyi harika bir doğrulukla 'nakavt edebilirdim'. Şimdi, 'Joe İçin Değil' ve 'İskoçya'nın Mavi Çanları'nın havalarını bunların arasında özellikle iyi işaretlenmiş olarak hatırlayabiliyorum."

Görünüşe göre bu sinir kuvvetinin tezahürü bazen St. Vitua'nın dansındaki gibi istemsizdir; bu durum, uzun süre Girit'teki Konsülümüz olan tanınmış sanatçı ve yazar WJ Stillman'ın Bir Gazetecinin Otobiyografisi'nden alınan aşağıdaki örneklerde gösterilmiştir (I, 189-90) *:*

"Konuyla ilgili babanın, kardeşimin başöğretmeninin kamuoyundan mümkün olduğunca uzak tuttuğu, kendi tanıdık çevremizde dikkat çekici bir vaka duyduk. O, on dört yaşında, ürkek ve sinirli bir yapıya sahip, nerede olursa olsun etrafında sürekli olarak yapılan vuruşların sürekliliğinden büyük rahatsızlık duyan bir kızdı; ilk başta yatak odasında, ama sonunda New York'taki ilkokulun sınıflarında, yardımcı öğretmen pozisyonunda olduğu için büyük bir dehşete kapılmıştı... Vuruşlar okul çocukları arasında öyle bir korkuya neden oluyordu ki, eğer durmazsa işten atılmakla tehdit ediliyordu. Seslerden sorumlu kurumdan onu okulda rahat bırakmasını ve evde kendilerine en iyi görünen şeyi yapmasını rica etti ve vuruşlar okulda gerçekten durdu."

Duanın organizma üzerindeki bilinen tepkisel

etkisinin açık bir örneği.

Home ile yapılan bir seansın anlatımından sonra :

"Raps daha sonra şöyle dedi: 'Gitmeliyiz.' Rap sesleri odanın her yerinden yüksek sesle duyulmaya başladı ve giderek zayıfladı, ta ki duyulmaz hale gelene kadar."

(Ib. 122): "Bayan Douglas şöyle dedi: 'Sevgili ruhlar, Spiritualizmin şu anda kaydettiği ilerlemeye tanıklık etmek için yaşasaydınız ne kadar memnun olurdunuz.' Hemen bir mesaj verildi: 'Biz ölmedik!'

"Dizimde parmak gibi bir şeyin güçlü bir şekilde dokunduğunu hissettim. Elimi aşağı indirdiğimde içine bir kağıt parçası kondu:—'Üzerinde bir şey yazıyor mu!' dedim. 'Evet.' Ne yazdığını görmek için çok karanlık olduğundan, bana rap'lerle söylenmesini istedim ve alfabeyi tekrar ettiğimde şunları elde ettim:—'RctojdourdanieL' Işığı yaktığımda aşağıdakilerin düzgün bir şekilde yazıldığı görüldü:—' RC to JD Our Daniel.'" [Home'a gönderme yaparak.] "Bayan Douglas, R. 0'ın Robert Chambers olduğunu, JD'nin ise kendi adının baş harfleri olduğunu söyledi."

Bu neredeyse inanılmaz performanslarda Eusapia Palladino ve diğer pek çok sanatçının kullandığı "dolaplar" ve diğer araç gereçler yoktu ve Sir William Crookes, Home'un samimiyetine ve - onun aracılığıyla ortaya çıkan olayların gerçekliğine büyük güven duyduğunu ifade eder.

Benim Bartlett'im (op. ctt., 105):

"Bir akşam, yakın zamanda mobilyasız bir daireye taşınan Bayan 8.'i Foster'la ziyaret ettiğimi hatırlıyorum. Bayan 8. şöyle dedi... 'Lütfen bize birkaç fiziksel tezahürde bulunun. Oturma odam tam da buna uygun bir yer, pencerelerin üzerinde güneşin parıltısını engellemek için ağır battaniyeler var. Tek mobilya küçük bir ahşap masa.'... 'Hayır,' diye cevapladı Bay Foster, aynı zamanda karanlıkta oturmanın kendisi için ne kadar tatsız olduğunu da anlatarak. Bayan 8. ısrar etti, 'Lütfen, sadece bu seferlik yapın.' Sonunda Bay Foster şu koşullar altında razı oldu: masa avizenin altına yerleştirilecekti, üçümüz masanın etrafında el ele tutuşacaktık, masaya kibritler konacaktı, Bayan S. Bay Foster istediği anda gaz lambasını yakmayı kabul edecekti. Bir an sessizce oturduk, sonra Bay Foster, M.'nin ruhunu söyledi,"

[Ada Isaacs Menken, Bay Bart lett açıklamama izin verdi. H. H.] "hayatımızda tanıdığımız" oradaydı. Bay Foster ruhu mükemmel bir şekilde gördüğünü ve sessiz kalırsak dans edeceğini ve ayakkabılarının topuklarının çıplak zeminde çıkardığı sesin dansın tonunu ve karakterini vereceğini söylediğini söyledi. Öyle de yaptı. Başarılı oldu. Birkaç dakika içinde Foster, "Gazı yak," dedi. Ter içindeydi , bu da fiziksel tezahürler sırasındaki tuhaf sinirsel durumunu gösteriyordu. ... Kısa bir dinlenmeden *sonra* medyum kendine geldi ve gazı ikinci kez kapattık ... M. hemen geri döndü ve dansı bitirdi. O geceyi her düşündüğümde, ruh dansçısının ayakkabılarının çıkardığı takırtıyı açıkça duyabiliyorum."

Elbette Foster rap ve tikler üzerinde iyi bir kontrole sahip olsaydı , isteyerek veya istemeyerek, onlara bir dansın ritmini verebilirdi . Bo **yapmasının kasıtlı olarak hileli olması gerekmez: dediği gibi, bir dansçıyı görselleştirmiş olabilir. Ayrıca bir dansçının olmadığı da *kanıtlanmamıştır (olumsuz olanı kanıtlamak zordur).***

Bay Bartlett aynı anlatımı sürdürüyor:

"Bay Foster daha sonra ruhların kendisine odayı soğutacaklarını söylediğini söyledi (sıcak bir yaz gecesiydi). Hemen odadan rüzgar dalgaları geçti, o kadar serindi ki sanki doğrudan bir buzdağından gelmiş gibiydi."

bu fenomenlerin anlatımlarında rüzgar esintileri ve sıcaklıkların düşmesi sıklıkla fark edilir . Bunlar arasında, önde gelen bilim adamlarının Eusapia Palladino'nun kafasındaki bir delikten hissettiklerini iddia ettikleri bazıları da vardır. Bu, onun fenomenlerinin en basiti gibi görünüyor, gerçek güçlerini ortaya çıkarmak için kullandığı hilelerin en az şansına sahip -eğer varsa- ki şüphesiz ki öyledir.

İşte Stainton Moses'ın (Pr. IX, 290) çok farklı bir tezahürü:

"Özellikle etrafımda yüzen ışık bulutlarıyla dolu olan oda aniden karardı ve mutlak sessizlik önceki yüksek sesli vuruşların yerini aldı. Bir kulak tanığı için garip bir sahne olurdu. İzole edilmiş, üzerinde hiçbir insan eli olmayan masa, değişken yoğunlukta bir dizi

gizemli gümleme sesi çıkarıyordu, bunlardan bazıları susturulmuş bir balyozla yapılmış olabilirdi, hepsi de zekayı gösteriyordu; iletişimin doğasına göre, kasıtlı olarak, isteklilikle veya görkemli bir ciddiyetle kendini gösteren bir zeka. Masanın etrafında beklenti dolu bir sessizlikle oturan üç kişi ve (eğer görülebilselerdi) dehşete kapılmış ciddiyetteki yüzler; bir soru soruldu ve yüksek sesli bir cevap, bir diğeri ve bir dizi, sanki bir avukatın dilsiz bir tanığı çapraz sorguya çekmesi gibi. Oda , bir ucu hariç, tamamen karanlıktaydı; burada, arada sırada hareket eden ışıklı buhar kütleleri bir sütun halinde toplanıyor , bu sütun bir şekli belirsiz bir şekilde çevreliyor ve tekrar dağılıp oturanlardan birinin başının etrafında uçuşuyordu. Hiçbir sahne, bir acemiyi hayrete düşürmek için daha hesaplı olamazdı, buna katılanlar için daha ciddi ve etkileyici olan hiçbir sahne yoktu. Endor Cadısı, kutsal olmayan büyüsünün Samuel'in gölgesini çağrıştırması karşısında , İmparator'un benim ciddi yakarışıma cevaben, kendisinin ölmüş bir ruh olduğunu itiraf etmesi karşısında benim kadar şaşırmamıştı"

Yukarıda bahsi geçen konuşmanın bir kısmı detaylı olarak şöyle:

"Soru. Bu iletişimler ruhlardan mı geliyor? Evet . S. Ayrılanların ruhlarından mı?—C. Evet. S. Bir zamanlar enkarne olmuş bir ruh musunuz?—C. Evet. ...S. Ruhların bu tezahürleri hakkında verdiği açıklama doğru mu?—C. Bilmiyorum. S. Bize anlattıklarınız doğru mu *?* —C. Evet (vurgulayarak).... S. O mesajı diğer gece siz mi yazdınız?—C. Hayır. S. Yazıldığı sırada orada mıydınız?—C. Hayır. S. Dr. Speer sizi gücendirdiği için gelmediniz mi?—C. *Evet* . (Dr. S. tekrar özür diledi ve özür bir dizi görkemli vuruşla, eğilmeyi ima eden bir şekilde karşılandı.)"

["İnanma isteğinin" oldukça güçlü bir göstergesi 1 HH)

"S. Öyleyse yokluğunuz kötü veya yalancı bir ruhun içeri girmesine izin verdi?—C. Evet." [Yine ortaçağ batılı inancı! Daha sonra Musa'nın "ruhu" tarafından reddedildi, bkz. s. M2 (Newbold oturuyor). HH] "S. Buna maruz kalır mıyız?—C. *Evet* . S. Öyleyse beni terk ediyorsun?—C. *Hayır* . S. Genellikle değil, demek istiyorsun?—C. Evet. S. O zaman dikkatli olmalı ve ciddiyetle oturmalı ve rehberliği takip etmeliyiz?—C *.* Evet. S. İyi misin?—C. Evet. S. Tanrı adına seni ciddiyetle suçluyor ve gerçeği söylemen için yalvarıyorum. Bir kez ete kemiğe büründüğünde iyi bir ruh musun?—C. Evet. (Şimdiye kadar duyduğum en gürültülü üç vuruş. Hepimiz istemsizce nefesimizi tuttuk ve bir

hayranlık duygusu üzerimize çöktü.)”

Artık çok yüksek sosyeteye giriyoruz. Bu beyefendi İmparator'a tekrar döneceğiz. Ancak bazı diğer meselelerin önce ele alınması daha iyi olur, bunlardan biri de Sir William Crookes'un rap'lerin önemi hakkındaki sonuçlarıdır *(Researchs ,* s. 95):

"Birçok durumun, medyumun iradesi ve zekasının olgularla çok ilgisi olduğunu gösterdiğini gözlemlerken, odadaki hiçbir insana ait olmayan, dış bir zekanın faaliyetine kesin olarak işaret eden bazı durumlar da gözlemledim .

“ Bayan Fox'un, orada bulunan bir kişiye otomatik olarak bir mesaj yazdığı, bir diğer kişiye ise başka bir konu hakkında 'rap' yoluyla alfabetik olarak bir mesaj verdiği ve tüm bu süre boyunca, her ikisinden de tamamen farklı bir konu hakkında üçüncü bir kişiyle serbestçe sohbet ettiği bir dönemde yanındaydım."

GİBİ **, Bayan Piper tek başına yazıyor ve aynı zamanda başka biri gibi konuşuyordu.**

Tecavüzden başka Sınırların zekayı gösterdiği iddia edilmektedir. Bu şekilde tezahür eden tüm sesler, rap'ler gibi, talep üzerine, belirli sayıda, yüksek veya zayıf ve farklı yerlerde tekrarlanır; ve önceden düzenlenmiş bir sinyal koduyla, mesajlar verir ve soruları değişen doğrulukta yanıtlar.

Dr. Speer, s. 148'de (Pr. IX, 281) anlatılan müzik sesleri hakkında şunları söylüyor:

" .....Zekanın varlığına dair bazı kanıtlar var tezahürlerde ebeveyn olarak, seslerin gerçekte - yeryüzü yaşamından çoktan ayrılmış gibi görünen bireylerin varlığının kanıtları olduğunu tespit ettik. Zeka ilk olarak, bir masaya vurmalarla aynı şekilde verilen sorulara verilen cevaplarla ortaya çıktı, bir, iki, üç, beş, vb. Cevapların tuhaflığı, seslerin tonunun yanıtın doğasıyla en tekil ve ikna edici şekilde örtüşmesiydi. Başka bir deyişle, bireylerin tutkuları, yeryüzünde konuşma tonlarıyla örneklendiği gibi, burada müzikal sesin tuhaf türü ve tonuyla gösterildi.”

Sesler başlığı altında, herhangi bir basım olmadan çok önce el yazmalarında hesapları görünmeye başlayan açıklanamayan "sesleri" de ekleyebiliriz. Okuyucu muhtemelen tek bir doğru vakadan fazlasını önemsemeyecektir. Stillman iyi bir örnek verir (op.

cit., **I, 200-1):**

"Bir gün ormana benimkine benzer bir amaçla gelen bir avcı gördüm - medeniyetin kısıtlamaları ve yüklerine karşı sabırsızlık ve saf yalnızlık sevgisi. Gördüğüm çoğu adam gibi hayvanlaştırılmış değil, hayvanlaştırılmıştı - yüksek zekası hareketsizken, köpeğinin durumuna geri dönmüştü. Ormanın derinliklerinde kendine bir kulübe inşa etmişti ve orada insan toplumundan ulaşabileceği en tam izolasyonda yaşıyordu.....

"Arkadaşlık arzusu yok gibiydi, ancak inzivaya olan sevgisinde kasvetli veya insan düşmanı hiçbir şey yoktu. ... Spiritizm hakkında bir şeyler duymuştu ve kendi deneyimi onu bunun gerçekliğini kabul etmeye yöneltti. Yalnız hayatında, etrafında hüküm süren kesintisiz sessizlikte gizemli sesler duydu ve sadece bir yıl önce birinin evde istendiğini söylediğini duymuştu. Buna hiç dikkat etmedi, bunun sadece bir yanılsama olduğunu düşündü, ancak bir aradan sonra o kadar belirgin bir şekilde tekrarlandı ki sırt çantasını topladı, köpeğini aldı ve eve gitme niyetiyle dışarı çıktı. Yolda peşinden gönderilen bir haberciyle karşılaştı, ona kardeşinin onu tüm işlerden alıkoyan bir kaza geçirdiğini söyledi ve yardımına gelmesini rica etti. Ses

 Kaza anında ona göre , sesler GENELLİKLE **belirsiz geliyordu ve bunlara, kendisini hafifçe ilgilendiren fenomenler dışında, hiçbir önem vermiyordu."**

Stillman ayrıca birçok hayal gücü olan insanın yaptığı gibi ormanın sessizliğinde "sesler duydu" ancak bunların hiçbirinin gerçek olduğunu söylemedi

Akıllı Işıklar

AB **rap ve diğer sesler bir yerlerden zeka iletiyor olabilir; belki de sadece ortamdan yansıtarak , ışıklar da öyle.**

Zekâ, Foster'ın ışıklarıyla 150 ve 182. sayfalarda ortaya çıktı.

Sir William Crookes şöyle diyor *(Araştırmalar,* s. 91): .

"Yüzümün önünde istenilen sayıda parlak ışık çakmasıyla sorularıma cevap aldım..]. Havada önümde oluşan ışıklı flaşlarla alfabetik bir iletişim kurdum, elim onların arasında hareket ederken. Bir resme doğru yukarı doğru süzülen ışıklı bir bulut gördüm. En katı test koşulları altında , odadaki hiç kimseye ait olmayan bir el tarafından elime birden fazla kez katı, kendiliğinden ışıklı, kristal bir cisim konuldu. *Işıkta* , bir sehpanın üzerindeki bir heliotropun üzerinde ışıklı bir bulutun asılı kaldığını, bir dalını kırdığını ve dalı bir hanıma taşıdığını gördüm; ve bazı durumlarda benzer ışıklı bir bulutun gözle görülür şekilde bir el şekline yoğunlaştığını ve küçük nesneleri taşıdığını gördüm."

Burada maddeleşmelerin ipuçları vardı. Bunlar genellikle ışıkla ilişkilendirilir.

Musa diyor ki (Özd. IX, 275-6):

"Mevcut yılın başlangıcından beri tamamen farklı bir ışık türü gördük... Büyük bir hızla yanıp sönüyor ve soruları her zamanki sinyal koduyla yanıtlıyor. Işık genellikle başımın üzerinde dolaşıyor, bazen dairenin içine giriyor, ancak daha sıklıkla odanın uzak bir köşesinde yüzüyor. Görünüşe göre sağlam değil ve perdeyle çevrili gibi görünmüyor."

Dr. Speer şöyle diyor (Pr. IX, 297):

" 81 Aralık 1872... Yaklaşık yedi fit

yüksekliğinde bir ışık sütununun odanın etrafında hareket ettiği görüldü ve sütunun yaklaşık iki fit sağında büyük, parlayan bir ışık kütlesi vardı... Imperator medyumu büyülerken ve onun aracılığıyla bizimle konuşurken, medyumun başının arkasında büyük, parlak bir ışık haçı, onu çevreleyen ışınlar gördük; bundan sonra, birkaç fit yüksekliğe ulaşan ve bir yandan diğer yana hareket eden büyük parlaklıkta güzel bir ışık çizgisine dönüştü. Zemindeki bu ışık sütununun arkasında dikdörtgen şeklinde parlak bir ışık tozu vardı. Bunlar yarım saatten fazla kaldı ve Imperator'a ışıkların anlamını sorduğumda, ışık sütununun kendisi olduğunu; arkasındaki parlak ışığın hizmetçisi olduğunu; odada görülen sayısız ışığın da gruba ait olduğunu söyledi. Medyumun başının etrafındaki ışık, onun büyük ruhsal gücünü gösteriyordu. Ayrıca, zamanla onu görebileceğimizi; ruhsal görüşümüz daha değerli olsaydı şimdi görebileceğimizi de söyledi."

Ve işte sonunda kendimizi sesler, ışıklar, translar, maddeleşmeler, iddia edilen ruhsal iletişimler karmaşasının içinde bulduk; bunlara, molar telekinetik fenomenler, rapfl ve Tanrı bilir başka neler eklenmiş, on iki yıl veya daha uzun bir süredir Stain ton Moses ve ona yakın olanların günlük deneyimlerini oluşturmuş gibi görünüyor .

Şimdiye kadar konuları birbirinden ayrı tutmaya çalıştım ama artık çok karmaşıklaştılar.

Musa'nın olayları Bay Charlton Speer'in bir mektubunda o kadar iyi özetlenmiştir ki, bazı tekrarlar pahasına, mektubun neredeyse tamamını veriyorum (Pr. IX, 344-9):

"Sevgili Bay Myers, **—Bay Stainton Moses ile yaptığım seanslara dair kişisel anılarımdan bazılarını istediniz, ben de oradaydım... Bu seanslarda az ya da çok sıklıkta en az on farklı tezahürün gerçekleştiğini belirtmek önemlidir. Daha az çeşidimiz olduğunda genellikle koşulların iyi olmadığı söylendi. Koşullar uygun olduğunda tezahürler daha çoktu, tecavüz daha belirgindi, taytlar daha parlaktı ve müzik sesleri daha netti. Çeşitli olaylar kısaca şu şekilde sıralanabilir:—**

"1. Çoğunlukla aynı anda verilen ve bir parmak tırnağının vuruşundan odayı sallayacak kadar ağır bir ayağın basışına kadar değişen çok çeşitli vuruşlar.

"2. Sorulara tutarlı ve en büyük netlikle cevap veren tecavüz; ayrıca bazen hatırı sayılır uzunlukta mesajlar da alfabe aracılığıyla iletir . Bu zamanlarda iletişim ruhuyla özdeşleşen hariç tüm vuruşlar durur ve mesaj iletilene kadar mükemmel bir sessizlik hakim olur. Her

farklı vuruşun mükemmel derecede belirgin bireyselliği sayesinde, hangi ruhla konuştuğumuzu hemen hemen her zaman söyleyebilirdik .

"8. Işıklar iki farklı türdeydi: nesnel ve öznel . ... Dr. Speer ve ben tamamen medyumsal olmayan mizaçlara sahip olduğumuzdan, yalnızca *nesnel ışıkları* görebiliyorduk , ancak Bay Stainton Moses, Bayan Speer ve diğer ara sıra oturanlar, yalnızca öznel olanları sık sık görüp tanımlıyorlardı . Nesnel ışıklarla ilgili bir diğer ilginç nokta, ne kadar parlak parlarlarsa parlasınlar, sıradan bir lambanın aksine, etraflarına asla herhangi bir ışıltı yaymamaları veya karanlık olduğunda, çevredeki karanlığın en küçük bir bölümünü bile en ufak bir şekilde aydınlatmamalarıydı.

"4. Çembere her zaman çeşitli tariflerde kokular getirilirdi; en yaygın olanı misk, mine çiçeği, yeni biçilmiş saman ve bize ruh kokusu olarak adlandırılan yabancı bir koku olurdu. Bazen çemberin etrafında parfümle dolu esintiler esiyordu, diğer zamanlarda ise oturanların ellerine ve talep üzerine mendillerimize bol miktarda sıvı misk vb. dökülürdü. Bir seansın sonunda genellikle medyumun kafasından koku sızdığı görülürdü ve ne kadar çok silinirse o kadar güçlü ve bol hale gelirdi.

***"6.* Çok sayıda ve büyük çeşitlilikte olan müzik sesleri... Kendim kapsamlı bir müzik eğitimi almış olduğum için, bu belirli tezahürlerin önemini gerçek değerinde tahmin edebildim... Hiçbir enstrümanın olmadığı bir odada üretilen müzik sesleri, ... yaklaşık dört taneydi. İlk olarak, 'peri çanları' dediğimiz sesler vardı. Bunlar, küçük bir çekiçle müzik bardaklarına vurarak üretilen tonlara benziyordu... Bu 'peri çanlarının' sesinin nereden geldiğini tahmin etmek zordu, ancak kulağımı sık sık masanın üstüne koydum ve müzik bir şekilde tahtanın içinde gibiydi; altında değil; masanın altından dinlediğinizde , müzik yukarıdaymış gibi görünürdü. Sonra oldukça farklı bir ses duyduk—bir telli çalgının sesi, her şeyden çok bir viyolonsel'e benziyordu... Belki de bir davulun tepesine bir çello yerleştirilerek üretilebilirdi... Üçüncü ses, ilişkilendirildiği belirli ruhun varlığını belirtmek için keskin bir şekilde çalınan sıradan bir el çanının tam bir taklidiydi. Doğal olarak odada herhangi bir tür çan olmadığından emin olmak için özen gösterdik ... Son olarak, yeterli bir açıklama yapmanın son derece zor olduğu bir ses duyduk. Bununla ilgili verebileceğim en iyi fikir, bir klarnetin yumuşak tonunun giderek yoğunluğunun arttığını ve bir trompetin sesine rakip olana kadar devam ettiğini, sonra derece derece klarnetin başlangıçtaki yumuşak notasına doğru azaldığını ve sonunda**

uzun süren bir melankolik inlemede kaybolduğunu hayal etmenizi istemek. Bu ses 'Kokuyu Taşıyan'a atfedilmişti ... Daha önce anlattığım iki ses gibi, bu ses de her zaman aynı ruhla ilişkilendirilmişti.

"Kontrol eden kurumların hiçbir durumda tek notadan veya en iyi ihtimalle izole pasajlardan fazlasını üretmemiş olması dikkate değer bir gerçektir. Bunu, ortamın kendine özgü müzik dışı organizasyonundan kaynaklandığını söylediler... Tekrar tekrar odada herhangi bir tür müzik tonu oluşturmaya yardımcı olabilecek hiçbir malzeme olmadığından iyice emin oldum ve klarnet ve trompet sesi, herhangi bir şekilde taklit etmekte tamamen başarısız olacağım bir sesti.

"8. Doğrudan yazılar sıklıkla verilirdi, bazen masanın ortasına ve tüm oturanlardan eşit uzaklıkta yerleştirilen bir kağıt parçasına; diğer zamanlarda birimiz daha önce tarih atılmış ve baş harfleri atılmış bir kağıt parçasının üzerine elini koyardı ve genellikle seansın sonunda üzerinde yazılı bir mesaj bulunurdu. Kağıda her zaman bir kalem koyardık, ancak bazen - sadece küçük bir kurşun parçası sağlardık, sonuçlar her iki durumda da aynıydı.

"1. **Masa ve sandalye gibi ağır cisimlerin hareketleri hiç de seyrek değildi.... Genellikle oturduğumuz yemek masası... son derece ağırdı ve sağlam Honduras maunundan yapılmıştı, ancak bazen tüm oturanların birleşik çabalarının başarabileceğinden çok daha büyük bir kolaylıkla hareket ettiriliyordu ve bu birleşik çabalar, görünmeyen güç onu öyle yapmaya zorlarsa, belirli bir yönde hareket etmesini engellemeye yetmiyordu.**

"8. Maddenin maddeden geçişi, bazen çeşitli eşyaların kapalı ve sürgülü kapılardan başka odalardan getirilmesiyle çarpıcı biçimde gösteriliyordu.

"9. Trans halindeyken medyum aracılığıyla konuşan bir ruhun sesinin aksine, doğrudan ruh sesini çok nadiren duyduk ve hiçbir zaman net veya belirgin bir şekilde duymadık . Ancak ara sıra denendi ve dikkatlice dinleyerek, bir tür boğuk fısıltıyla tıslayan bir veya iki kırık cümleyi ayırt edebildik.

"10. Çeşitli ruhların verdiği ilham verici konuşmalar... ses medyumdan gelse de, bize hitap eden kişiliğin medyumun kişiliği *olmadığı her zaman hemen belli oluyordu* . Ses farklıydı ve fikirler her zaman medyumun o sırada sahip olduğu fikirlerle uyumlu değildi.... Birçok ruh bu kontrol gücünü kullansa da, konuşan ses her zaman farklıydı —ve düzenli olarak kontrol eden ruhlar söz konusu olduğunda, ses tonu ve telaffuz yöntemiyle hangi zekanın iletişim kurduğunu gayet iyi biliyorduk.

" .....Birdenbire medyum—Bay Stainton Moses—ki Tam karşımda oturuyordu, haykırdı, *Arkanızda çok parlak bir ışık sütunu var.' Kısa bir süre sonra ışık sütununun bir ruh formuna dönüştüğünü söyledi. Ona

yüzün kendisine tanıdık gelip gelmediğini sordum ve olumsuz yanıt verdi, aynı zamanda başını ve özelliklerini tarif etti. Seans sona erdiğinde, elim hiç ayrılmamış olan kağıt parçamı inceledim ve üzerinde bir mesaj ve imza yazılı olduğunu gördüm. Adı seçkin bir müzisyene aitti... Onu belirtmekten özellikle kaçınıyorum, çünkü büyük isimlerin kullanımı sıklıkla - amaçlanandan oldukça farklı sonuçlara yol açar... Bay Stainton Moses'a -elbette yazılı mesajı ona göstermeden- sandalyemin arkasında gördüğü ruhun bir portresini görse tanıyıp tanımayacağını sordum. Tanıyabileceğini düşündüğünü söyledi, bu yüzden ona ölü ve diri arkadaşlarımın benzerlerini ve ayrıca çeşitli ünlülerin portrelerini içeren birkaç albüm verdim. Odanın başka bir yerinde kaldım ve onu izlemedim, hatta doğru albüme baktığını bile bilmiyordum. Söz konusu bestecinin fotoğrafına gelince, tereddüt etmeden hemen, 'Arkanızda gördüğüm ruhun yüzü oydu,' dedi. Sonra ona *ilk* kez mesajı ve imzayı gösterdim.

(İmzalı) "CHARLTON **T.** SPEER."

***6 Kasım* 1898.**

" Ashley Villa,
Ventnor, *"30 Ekim*
1893.

Light'ta **kaydedilen birçok seansta hazır bulunduğumu ve ayrıca, orada belirtilen gerçeklerin hatırladığım kadarıyla doğru olduğunu ve olayların gerçekten gerçekleştiğini belirtmek istiyorum.** " CONSTANCE ROSALİE SPEER.

Bu geç saatte, izini bulamadığım bir yerde, portrenin Mendelssohn'a ait olduğu yönünde bir ipucu bulduğumu söylemenin bir zararı olacağını sanmıyorum.

Bu mektupla ilgili olarak dikkate değer bir durum var. Müzikal seslerle ilgili 5. paragraf, Musa'nın on dokuz yıl önce, 3 ve 4 Eylül 1874'te (Pr. XI, 64) kendi not defterine yazdığıyla tamamen çelişiyor:

"Müzikal sesler yediye ulaştı.....
" 1. *Grocyn...* . Sesler çok saf ve duyguları en harika şekilde ifade ediyor. Kalın bir arp teline çok benziyorlar.
"9. *Chom, dört telli eski bir Mısır arpının* sesini çıkarır . Telli bir sese çok az benzerliği vardır.
" 8. *Said,* Chom'un sesine benzer bir ses çıkarır, ancak lirin sadece üç teli vardır. Bu eski bir Mısır enstrümanıdır ve sesi çelik bir levhaya su damlatmaya benzer, bir tür sıvı sesi, çok yoğundur. Bana bir armoni kamışının sesine çok benzediği söylendi.
"4. *Roophal* yedi telli bir lirin sesini çıkarıyor, çok

hoş bir dalgalanma sesi, ama tellerin armonik bir dizilime göre düzenlenmediğini düşünüyorum.

"S. *Kabbila* davul gibi bir ses çıkarıyor, alaycı derin, bir tür uzun yuvarlanma

"6. ------ince porselenin çınlamasına benzer bir ses çıkarır,

sadece zil sesi çok daha belirgin. Bu çok yoğun bir ses.

"7. Galli Arpçı, bir arpın en yüksek telleri gibi keskin ve çınlayan bir ses çıkarır.

"Ek olarak bir tef sesi ve büyük kanatlar gibi bir tür çırpınma sesi var. Bunlara hiçbir anlamda müzikal denemez, ancak bir şekilde başkalarının abartıları. Modus operand* benzerdir."

Bu isimler Musa'ya veya arkadaşlarına hecelendi, notalar alfabe tekrarlandığında önemli harflere karşılık geldi. Ve ne kadar da güzel isimlerdi I Boophal'a sadece Damphool eşlik etseydi, mükemmel olurlardı ve Imperator ve maiyetine eşlik edecek ne güzel bir orkestra!

Fakat daha sonra daha ayrıntılı olarak belirtileceği gibi, "ruhlar" tarafından genel olarak yapılan, ölümden hemen sonra dünyevi iletişim olanaklarından uzaklaşmaya başladıkları ve yaklaşık altı yıl gibi bir sürede tamamen erişilemez hale geldikleri iddiası karşısında, yukarıda adı geçen beyefendilerin büyük çoğunluğu neden uzay ve zamanın bu kadar uzak bölgelerinden, Avrupa'nın sanatın en iyi olduğu son yüzyılda sayısız potansiyel müzikal hayalet sağladığı müziğin ilk dönemlerine kadar uzanıyor ?

Anlatımlar arasında tek bir benzerlik noktası yok, Musa'nın "ince porselen çınlaması" (Neden "ince"?) Speer'in çanlarına biraz benzemiyorsa. Dr. Speer bir müzisyendi ve Musa değildi. İki adam için bu kadar şaşırtıcı derecede farklı mı geliyorlardı? Speer, Musa'nın bildirdiği sesleri hiç duymadı mı veya on dokuz yılda unuttu mu; veya Musa, Speer'in bildirdiği sesleri hiç duymadı mı veya bunlar Musa'nın kariyerinin ilerleyen dönemlerinde mi geldi veya Musa, güzel isimleri de dahil olmak üzere her şeyi hayal etti mi? Bunlardan tek bir deneyim olarak bahsetmiyor, ancak "yediye ulaştılar." Yine de tüm bu karışıklığa rağmen, şüpheye yer yok gibi görünüyor - çok fazla başka tanık var - arkalarında zeka belirtileri olan çeşitli sık olağandışı sesler vardı. Yine de

kendimi itiraf ediyorum

Home'un ateş performanslarından bile daha çok Musa meselesine şaşırdım: tanıklık, ikincisiyle ilgili olarak çok daha iyi ve daha eksiksiz.

Moeee olgusuyla ilgili olarak 8. PB Konseyi kendini şu şekilde ifade etmiştir (Pr. IX, 353):

"Aldatılma olasılığının, olayların gerçekten kaydedildiği gibi meydana gelme olasılığından daha mı büyük yoksa daha mı küçük olduğu sorusuna gelince, Konsey üyeleri bireysel olarak farklı görüşlere sahipler ve toplu olarak herhangi bir görüş belirtme gereği duymadıklarını düşünüyorlar.

"Eğer aşina olduğumuz beşeri güçler, Hz. Musa'nın huzurunda gerçekleşenlere benzer olayları ortaya çıkarabiliyorsa, bu yöntemler, yeni güçlerin açacağından daha az yeni ve daha az önemli olsa bile, kesinlikle yeni ve önemli araştırma alanları açmaktadır."

Daha önce de söylediğim gibi, saygın bir şekilde kefil olunan herhangi bir olguda sahtekarlık hipotezinin zamanı geçti. Bana göre, deneyimlerin dürüstlüğü lehine en güçlü argüman -ister nesnel ister işbirlikçi hipnotik rüyalar olsun- Musa'nın (ölümünden sonra) ve üç Speer'in -Doktor, Bayan ve oğulları Bay Charlton- Pr. IX'da verilen portrelerindedir. Bu argüman uğruna onları burada yeniden üretmeyi düşündüm, ancak bunlar tek başlarına kitabın geri kalanıyla orantısız olurdu. Musa'nın ölümünden sonra çekilen yüzü, sahtekarlık gibi zayıflıkları saçma kılan bir güç ve onur izlenimi verir. Gözler kapalı olduğundan, günah samimiyeti izlenimleri doğrudan koşullara girmez; ancak herhangi üç portre dürüstlük anlamına geliyorsa, Speer'lerinkiler bunu yapar ve özellikle yaşlıların portrelerinde çok fazla -telligenee ve iyiliği oluşturan her şey cömertçe ortaya çıkar.

Sık sık, zihnim bu konu üzerinde durduğunda, Musa'nın her şeyi hayal ettiğini düşünüyorum, tıpkı İmparator grubunu ve çeşitli müzisyenlerini (gürültüleri değil) hayal ettiğini düşündüğüm gibi ve sonra bu iyi insanların tanıklığıyla ayakta durarak büyüdüm ve böylece Musa ve Ev hakkında aklıma açık olan tek hipotezler üçtür:

I. Birçok akıllı ve iyi insan yalan söyledi ve yalan söyledi.

şu anda; ve Dr. ve Bayan Speer'in eonlarını yalan söylemeye teşvik ettiklerini. Bunu reddediyorum. Hatta daha az olasıdır

IL Çok sayıda yanılsama vardı - rüyalar, ne isterseniz, muhtemelen hipnozun etkisi altında, bu insanların birkaçından yarım düzinesine kadar ve birçok zaman, insanların birkaçının herhangi bir deneyimi hakkında açıklama yaptığı her yerde, müzik tonlarının kalitesi gibi belirsiz fenomenler üzerindeki on dokuz yıllık aralıklı tanıklık dışında hiçbir maddi fark yoktur. Bu hipotezi, ilkinden daha olası görmeme rağmen, ilkinden daha az olası görüyorum

III. Olayların tanıkların normal deneyimleri sırasında gerçekten meydana geldiği, ancak muhtemelen "normal" kelimesinin anlamının henüz net bir fikre sahip olmadığımız bir şekilde genişletilmesi gerektiği.

Şimdi söylediğim tek şey, bu üç hipotezin zihnimde açık olan tek hipotezler olduğudur. Belki de bu kesinlikle doğru değildir : çünkü herhangi bir şüpheli durumda, olağan anlamda kaç hipotez "açık" olursa olsun, her zaman doğru olanın hala gizlice gizlenmiş olma ihtimali vardır.

Ben III'ün en olası olduğunu düşündüğümü söyledim. Bu, onu kabul ettiğim anlamına gelmiyor. P'nin telekinezi ve Foster'ın psikozları ve Bayan Piper'ın psikozları hakkında

Daha sonra gösterilecek, bir dereceye kadar biliyorum *ve* bildiklerimle tutarsız olmayan her şeye inanmaya meyilliyim. Home ve Moses ve diğer medyumlar hakkında doğrudan hiçbir şey bilmiyorum ve inanmaya hazır olmam elbette tanıklığın bildiğim medyumlar hakkındaki tanıklıkla uyuşmasına bağlı. Tanışmadıklarım hakkında, bu bana şimdiye kadar askıya alınmış bir yargıdan biraz daha fazlası için temel sağlıyor, ancak her zaman herkesin bildiğiyle henüz ilişkilendirilmemiş çok fazla şey bildiğim gerçeğiyle nitelendiriliyor *ve* olası bilgi alanının henüz tanınan bilgi alanının yanında o kadar muazzam olduğunu o kadar iyi tanıyorum ki, iddia edilen yeni fenomenleri olası bilgi alanından gerçekten kabul etmeye çoğu insandan daha hazırım.

Şimdiye kadar ele aldığımız rap'lerin, seslerin ve ışıkların ilettiği zeka, taklit veya başka bir ifadeden bağımsız olarak yalnızca telekinetik yollarla,

196 *Moleküler Telepsişik Telehineti* [Bk. II, Pt I medyum organizması aracılığıyla trans halinde veya trans halinde, Stain* ton Mooes dışında kimsede pek bir işe yaramamış gibi görünüyor ve onun için işe yarayıp yaramadığı sorusunun cevabı büyük ölçüde kişisel bir tercih meselesi olacak. O, bunun çok işe yaradığını düşünüyordu.

Daha sonra bu konuya daha detaylı değineceğiz.

Profesör Barrett'ın arkadaşının metodik ilhamları, hatta Home ve Mooes aracılığıyla gelen dindar ifadeler bile, en azından benim aydınlanmam için pek fazla bir eğilim göstermiyor gibi görünüyor; aslında, rap'ler ve ışıklar aracılığıyla alınanların hemen hepsi , sadece tezahürlerin işiyle ilgilidir ve 183. sayfadaki "Biz Ölmedik" gibi ara sıra görünen bir miktar bağımsızlığa rağmen , eğer biri isterse, bunu ortamın bir yankısı haline getirmekte çok az zorluk vardır.

Telekinetik olaylarla iletilen mesajlar ne olursa olsun, bunlar telepati ve "ele geçirilme" yoluyla iletilen mesajlar tarafından o kadar geride bırakılmıştır ki, telekinetik olanlar üzerinde durmaya değmez gibi görünmektedir.

Ancak bu ışıklar, sesler ve hayaletsi etkiler bölgesinden ayrılmadan önce, muhtemelen şimdiye kadar "bu garip olaylı tarihi" takip eden okuyucu tek kelimeyle bilmek isteyebilir, sonuçta beni etkiliyor. Tecavüz ve görünüşe göre onlara eşlik eden elektriksel tezahürler ve bazı molar telekinetik fenomenler, düz telekinezi ve medyumun muhtemel istemsiz faaliyetiyle o kadar yakından ilişkili ki, bunların gerçekliğine inanıyorum. Ancak geri kalanı beni bir rüya gibi etkiliyor - sanki yarım düzine kişi, daha fazla veya leu, ara sıra aynı şeyleri görmüş gibi. Bu izlenim, - bir bölümün sonunun dikkat çekiciliğiyle, son bir izlenim olarak tekrar bırakmaya değmez gibi görünebilir; ancak belki de ilerledikçe, öyle olduğu ortaya çıkabilir.

KİTAP II — KISIM H
OTOKİNEZ

BÖLÜM XIII

Telekinezi adı altında belki de fazlaca serbestçe gruplandırılmış kuvvet biçimlerinin daha önce gördüğümüz tezahürleri, insan vücudunun dışındaki nesneler üzerinde gerçekleşmiştir. Sadece molar hareket değil, aynı zamanda sıcaklığın gizemli değişimleri, sesler, ışıklar, iddia edilen maddeleşmeler , maddenin maddeden iddia edilen geçişi, yalnızca bir "ortam" mevcut olduğunda ve görünüşe göre onun aracılığıyla tezahür eden bir enerjinin sonucu olarak gerçekleşmiştir.

yerleşik bilgiyle daha az ilişkili olan, bedenin kendisinde gerçekleştiği iddia edilen bir dizi yeni olguyla karşı karşıyayız .

Her zamanki gibi, gruba, ayrıldığımız gruba neredeyse eşit derecede dahil edilebilecek bir fenomen üzerinden yaklaşıyoruz. Görünüşe göre vücudun kendisinde üretilen bir kuvvet tarafından insan vücudunun iddia edilen havaya kaldırılmasından bahsediyorum. Bu fenomeni ilk başta molar telekinezi fenomenleriyle gruplandırdım, ancak etki edilen nesne vücudun dışında olmadığı için sonunda onu yeni grupla, vücudun ısıya direnci ve - telkin etkisi altında stigmata ve kabarcıkların üretimiyle birlikte yerleştirmeye karar verdim . Telkinin iyileştirici gücü de muhtemelen haklı olarak dahil edilebilir.

İddia edilen ısıya karşı direnç, stigmata ve kabarcıklar için bazı kanıtlar kesin görünüyor; levitasyon için olan kanıt o kadar güçlü değil, ama kesinlikle göz ardı edilemeyecek kadar güçlü.

Bildiğim kadarıyla bu yeni grup henüz tanıtılmadı bile.

bir isimle birlikte, aslında fenomenlerin henüz gruplandırıldığını bilmiyorum ve onları gruplandırmaya yetkili olduğumu hissetmiyorum. Elbette bunu geçici olarak yapıyorum. Bu konuda tüm sınıflandırma geçicidir ve bilgi süreciyle birlikte altüst olacağından ve buna eşlik edecek isimler olacağından oldukça eminim

Herhangi bir saygıyı hak etmek için bir Yunan ismine sahip olmamız gerektiğinden, belki de otokinesis şimdilik işe yarar ve en azından kitap kadar uzun süre devam eder. Ama bazen keşke iyi Almanlar gibi kendi köklerimizden isimler çıkarabilseydik, hatta onları dachs hunds'larında göründükleri gibi modellemiş gibi görünsek bile .

Havaya yükselme

İlk kez, Home'un durumunda, levitasyon hakkında okuduğumda, ona ve tüm yollarına daha fazla dikkatimi vermemeye meyilliydim: Bu, bir adamın çizmelerinden tutarak kendini kaldırmasına çok benziyordu. Bir kuş, bir adam yürürken yükselir, moleküler kuvveti mekanik kuvvete dönüştürerek, mekanik bir aygıtı direnç gösteren bir ortama karşı hareket ettirir. Aynı şey, belki de manyetizma hariç, bilinen moleküler kuvvetlerin insanlar tarafından yapılan tüm kullanımları için geçerlidir ve hatta mıknatıs bile, üzerine yerleştirilmiş bir "koruyucu" yardımı olmadan kendini kaldıramaz. Ancak, belki de yerçekiminin kendisinden, yerçekimine karşı bir kuvvetin, negatif manyetizmanın pozitif manyetizmaya karşı olması gibi, üretilmesinin teorik olarak imkansız olduğu görünmüyor. Ve bu cümle, Bay Farrows'un (anlayabildiğim kadarıyla, görebildiğim tek açıklamaya göre) Hertz dalgalarını doğrudan bir cisim üzerinde yoğunlaştırarak yerçekiminin etkisini etkisiz hale getirebileceği iddia edilen keşfi gelmeden hemen önce yazıldı. Eğer o zaman, zoomagnetizm dalgaları Hertz dalgalarına dönüştürülebilirse, "işte buradasın 1"

şüpheci olabilecek okuyucuyu , bilginin çok uzak sınırında, " *falsus in uno falsus in omnibus" doktrinini* , onun aşina olduğu alanlarda uygulayacağı güvenle burada uygulamaması konusunda uyarmak istiyorum. Garip şeyleri görme ve kaydetme yoluna giren kişiler, kötü niyetleri olmaksızın, yavaş yavaş çok fazla şeyi görme ve kaydetme yoluna girmeye çok yatkındırlar. Ancak bunu yapmaları, geri kalanıyla birlikte topladıkları gerçek olanları geçersiz kılmaz; ancak okuyucuya ayrım yapma ve birçok durumda zihnini kapalı tutma ve aynı zamanda açılmaya hazır olma gibi zor

bir görev yükler.

Ancak levitasyona dair kanıtlar en azından okunmaya değer, özellikle de hepsi yalnızca bir kişiyle ilgili olduğu için. Yine de modern zamanlarda iddia edilenlerin sayısı muhtemelen yarım düzineyi geçmez. Sadece eski dostlarımıza yer bulabiliyorum.

Stainton Moses şöyle diyor (Pr. IX, 260):

"Havaya yükselmeyle ilgili ilk kişisel deneyimim, Spiritüalizmle tanışmamdan yaklaşık beş ay sonraydı. Çok güçlü bir tanımı olan fiziksel fenomenler büyük bir hızla gelişmişti. ... Bir gün (80 Ağustos 1872) ... Sandalyemin masadan geriye çekildiğini ve oturduğum köşeye doğru döndüğünü hissettim. Öyle bir konumdaydı ki yüzüm daireden iki duvarın yaptığı açıya doğru dönmüştü. Bu pozisyonda sandalye yerden, yargılayacağım gibi, on iki veya on dört inçlik bir mesafeye kadar yükseltilmişti. Ayaklarım, yaklaşık on iki inç yüksekliğinde olan süpürgeliğin tepesine değdi. Sandalye birkaç dakika asılı kaldı."

Şimdiye kadar bunlar sadece sıradan bir mobilyanın havaya kaldırılmasıydı; sandalye, ki bu sıradan bir telekinezi ile yapılabilirdi, Musa da onun üzerindeydi; ama şöyle devam ediyor:

"Ve sonra kendimi çok yavaş ve kolay bir hareketle, daha da yükseğe, oradan yukarı doğru hareket ederken hissettim...! Nefes almada hafif bir zorluk ve göğüste doluluk hissi, atmosferden daha hafif olma genel hissi hatırlıyorum. Oldukça nazikçe alçaltıldım ve *eski dilekçede çökmüş olan sandalyeye yerleştirildim.....*

"Bu deney dokuz kez daha başarılı bir şekilde tekrarlandı. 2 Eylül 1872'de, kayıtlarımdan üç kez masaya kaldırıldığımı ve iki kez odanın köşesinden havaya kaldırıldığımı görüyorum. Masaya ilk hareket çok aniydi - bir tür anlık sarsıntı. Kendimi masada bulana kadar hiçbir şeyin farkında değildim - sandalyem *hareketsizdi.* ... İkinci denemede ayakta dururken masaya yerleştirildim. Bu durumda sandalyemin geri çekildiğinin ve masanın seviyesine kaldırıldığımın ve sonra üzerine çıkmak için öne doğru itildiğimin farkındaydım.... Üçüncü durumda masaya ve o pozisyondan bitişikteki bir kanepeye fırlatıldım. Hareket-

oldu ; ve önemli bir mesafeye ve önemli bir kuvvetle fırlatılmış olsam da , hiçbir şekilde incinmedim.....

"Bu levitasyon fenomenleri birkaç kez daha ortaya çıktı... Şiddetli fiziksel tezahürlerden hoşlanmadığım için onları mümkün olduğunca

engelledim . Özel bir tezahür türünü engellemek için çok az gücüm var ve isteyebileceğim herhangi birini uyandırmak için de hiçbir gücüm yok; ancak, bu dönemde çok güçlü bir şekilde gelişmiş olan çok rahatsız edici fenomenleri elimden geldiğince önlüyorum."

3 Aralık'ta Dr. ve Bayan Speer bir notu imzaladılar (Pr. IX, 289):

"Bay M. iki kez hareket ettirildi ve yüzdürüldü."

Vücutta yerçekimine karşı koyan bir kuvvet düşünebiliriz , ancak vücudu iten bir kuvvetin (ısı akışının roketi çalıştırması gibi) sandalyeye veya masaya da nasıl nüfuz etmesi gerektiğini görmek o kadar kolay değildir. Olayın gerçek olduğunu varsayarsak , her ikisini de iten aynı kuvvet midir, yoksa bir kuvvet vücudu kaldırırken diğeri sandalyenin veya masanın ona yapışmasını mı sağlar? Mevcut bilgimizin sisli ortamında, tüm tahminler saçma görünür.

Sir William Crookes şöyle diyor (op.cit ., s. 89):

"İnsanların bu şekilde havaya kaldırılması - karanlıkta dört kez benim huzurumda gerçekleşti. Gerçekleştikleri meme koşulları, yargı açısından oldukça tatmin ediciydi; ancak böyle bir olgunun gözle görülür bir şekilde gösterilmesi, önceden oluşturulmuş 'doğal' olarak mümkün ve imkansız' görüşlerimizi altüst etmek için o kadar gereklidir ki, burada yalnızca akıl çıkarımlarının görme duyusuyla doğrulandığı durumlardan bahsedeceğim.

"Bir keresinde, üzerinde bir hanımın oturduğu bir sandalyenin yerden birkaç santim yükseldiğine tanık oldum. Başka bir keresinde , bunun bir şekilde kendisi tarafından yapıldığına dair şüpheyi önlemek için, hanım sandalyenin dört ayağını bizim görebileceğimiz şekilde diz çöktü. Sonra sandalye yaklaşık üç santim yükseldi, yaklaşık on saniye asılı kaldı ve sonra yavaşça aşağı indi. Başka bir keresinde, ayrı zamanlarda, iki çocuk, tam gün ışığında, sandalyeleriyle yerden kalktılar, (benim için) en tatmin edici koşullar altında: çünkü diz çökmüştüm ve sandalyenin ayaklarını yakından izliyordum ve kimsenin onlara dokunmamasını sağlıyordum."

Sir William bize bu davalardaki ajanların kim olduğunu söylemiyor. Eğer kişiler kendileri değilse, davalar, 101. sayfadaki Moses davasının başlangıcı gibi, alışılmış anlamda insanların havaya kaldırılması

değildi, sadece insanların oturduğu sandalyelerdi. Ancak, kişilerin kendilerini havaya kaldırdığı iddia edilen çok daha olası olmayan çok sayıda dava var. Sir William devam ediyor:

"Tanık olduğum en çarpıcı levitasyon vakaları Bay Home ile oldu. Üç ayrı durumda onu odanın zemininden tamamen kaldırılmış halde gördüm. Biri rahat bir koltukta oturuyordu, bir kez de sandalyesinin üzerine diz çökmüştü," [Bu iki vaka önceki ikisine benziyor—mobilyaların levitasyonları. HH] "ve biri ayaktaydı. Her durumda, olayın gerçekleştiği anda onu izleme fırsatım oldu.

"Bay Home'un yerden kalktığı ve aynı sayıda ayrı kişinin huzurunda olduğu en az yüz kayıtlı olay var ve bu türden en çarpıcı olayın üç tanığının dudaklarından duydum - Dunraven Kontu, Lord Lindsay ve Yüzbaşı O. Wynne - olan bitene dair kendi en ayrıntılı anlatımları. Bu konudaki kayıtlı kanıtları reddetmek, her ne olursa olsun tüm insan tanıklıklarını reddetmektir; çünkü kutsal veya dünyevi tarihte hiçbir olgu daha güçlü bir kanıt dizisiyle desteklenmez."

Pr. VI, 126'da Sir William Home hakkında şunları söylüyor:

Crookes'tan , kendisini desteklemediği için sandalyeyi altından kaldırmasını istedi . Daha sonra havada otururken, görünürde hiçbir şey tarafından desteklenmediği görüldü.

(S. 119) "Bay Home daha sonra Bayan L'nin sandalyesi ile büfe arasındaki odadaki açık alana yürüdü ve orada oldukça dik ve sessiz bir şekilde durdu. Sonra şöyle dedi: 'Kalkıyorum, kalkıyorum,' hepimiz onun yerden yavaşça yaklaşık altı inç yüksekliğe yükseldiğini, yaklaşık on saniye orada kaldığını ve sonra yavaşça aşağı indiğini gördüğümüzde. Bulunduğum yerden ayaklarını göremiyordum, ancak karşı duvara yansıtılmış başının - yükseldiğini açıkça gördüm ve Bay Home'un yakınında oturan Bay Wm. Crookes ayaklarının havada olduğunu söyledi. Ona yardımcı olabilecek yakınlarda bir tabure veya başka bir şey yoktu. Dahası, hareket yukarı doğru düzgün, sürekli bir kaymaydı . "

Sir William Crookes'un notları (Pr. VI'da) hem insan vücudunda hem de canlı nesnelerde levitasyonun diğer örneklerini de verir. Ayrıca Home'un bir pencereden dışarı fırlatılıp diğerinden geri döndürülmesiyle ilgili sıkça alıntılanan bir anlatım da vardır . Bu fenomenleri açıklamak için hiçbiri tatmin edici olmayan çeşitli hipotezler ve aldatma teorisi önerilmiştir .

***(op. cit.,* s. 110) alıntıladığı Ashburner'dan :**

"Dunker-Kammer'ımda, Baron von Reichenbach'ın bana deneyler için nasıl düzgün bir şekilde karartılacağını öğrettiği bir odada... Aniden Bay Foster büyük bir alarma geçti; sağ elimi kavradı ve onu bırakmamam için yalvardı, çünkü ruhların onu nereye götürebileceğine dair hiçbir bilgi olmadığını söyledi. Elini tuttum ve tavana doğru havada süzüldü. Bir ara Bayan W. O. başında bir madde hissetti ve ellerini kaldırdığında başının üzerinde bir çift çizme buldu."

Retütanco'dan Isıtmaya

Aşağıdaki durumlar ısının etkilerini etkisiz hale getiren bir kuvvet modunu örnekliyor gibi görünüyor. Telekinezinin kesin olarak yerleşmediği inancına sahip bir okuyucuya muhtemelen alıntı yapmaya değmez gibi görünebilir. Ancak bu kabul edildiğinde, bu otokinezi biçimi artık İmkansız görünmüyor, ancak buna inanıp inanmadığımı sormayın: çünkü cevaplamam gerekir: Bilmiyorum.

Birçok gezgin Japonya ve Fiji'deki Ateş Üzerinde Yürüme olayını birbirini doğrulayan anlatımlarda bulunmaktadır.

Bayan Joseph Lindon Smith (ünlü Boston sanatçısının eşi ve ünlü New York yayıncısı Bay George Haven Putnam'ın kızı) Japonya'da bunu başarıyla atlattığını söylememe izin veriyor. Arkadaşımın bana anlattıklarını nasıl açıklayacağımı bilmiyorum. Merhum Andrew Lang'ın Pr. XV, 2-15'te konuyla ilgili ilginç bir makalesi vardı ve aşağıdaki alıntılar buradan alınmıştır:

"Bilim, dağlamayı önleyecek bir sonuç üretecek hiçbir maddeyle—şap veya seyreltilmiş sülfürik asit veya benzeri—tanışmaz." [Bu, en azından duyumla ilgili olarak Bay Lang'in kendisi tarafından aşağıda çelişmektedir. HH] "En azından Sir William Crookes, bu tür bilimsel kaynaklarla aşina değildir. DD Home'un yangınla mücadele konusundaki kanıtı tanıdıktır ve Bay Podmore'un bunu ancak kötü ışıkta oynanan bir oyun, asbest eldiveni veya benzeri bir işlem yoluyla bir hipotezle açıklayabildiğini anlıyorum.

Ch XIII] *Rotigtanco to Hoot. Fire-Wailing in Fiji* 203 parant dodge *(Studio»* in *Ptychieal Rttoarch,* s. 68-59). Belki seyirciler açısından biraz 'halüsinasyon' ekler. Ancak, alıntılayacağım ipuçlarında asbest ve

halüsinasyon söz konusu olamaz. Home, ateşle performans sergilerken trans halindeydi veya öyleymiş gibi yapıyordu. Lourdes'in kahin kızı Bernadette, bir mumun alevinin, bir çeyrek saat boyunca kenetlenmiş parmaklarının (zarar görmemiş) arasında oynamasına izin verdiğinde dini tefekkürde de bulunuyordu. Yine bazı Hintli adanmışlar, parlayan közlerin üzerinden geçerken ilahi bir varlık üzerinde 'meditasyon yaptıklarını' iddia ediyorlar ve ateşte dans eden Bulgaristan'ın Nistinarea'sı, az çok anormal bir zihinsel durumda olan bir varlık olarak tanımlanıyor. Fakat bu durum bile, iyi belgelenmiş Raiataan ve Fiji örneklerinde yok" [Yukarıdaki Bayan Smith'ten bahsetmiyorum bile. H. H.1 "ki bunlarda da hiçbir tür kimyasal preparat kullanılmıyor. Son olarak, tahribat söz konusu olduğunda, ayaklarının derilerinin sertliği üzerinde duruluyor. Fakat, ilk olarak, bir çizmenin tabanı bu koşullarda kavrulurken, ayakları etkilenmez; sonra, vahşilerin ayakları deri gibi değildi (böyle diyor Dr. Hocken); üçüncüsü, Rarotonga'daki ateşin içinden yürüyen Avrupalılardan biri, kendi ayaklarının tabanlarının özellikle hassas olduğunu söylüyor. Böylece, bilinen her fiziksel veya varsayılan bağışıklık durumu durumu karşılamayı başaramaz ve olgular için kesin veya iyi bir varsayımsal 'neden'den tamamen mahrum kalırız .....

Bay Lang alıntı yapıyor ^Pr. XV, 4):

Umu-ti'ye veya Firo Yürüyüş Törenine

(Polinezya Topluluğu Dergisi'nden)

“Bu Dergide, Cilt II, s. 106, Bayan Teuira Henry, Toplum Grubu'ndan Raiatea'da uyguladığı bu töreni anlatıyor. Son zamanlarda Albay Gudgeon'dan deneyimlerinin şu anlatımını aldık... Alıntılanan makalenin tarihinden bu yana, Yeni Zelanda Maorilerinin de ataları tarafından gerçekleştirilen bu törenle aynı şekilde aşina oldukları ortaya çıktı. Albay Gudgeon'in anlatımını Urewera kabilesinin bazı eski şeflerine okuduklarında, hiç şaşırmadılar ve atalarının da bu töreni yapabildiğini, ancak uzun zamandır uygulanmadığını söylediler. —Editörler.”

Albay Gudgeon şöyle diyor:

" *Tohunga* (rahip) ve *tauira'sı (öğrencisi) her biri fırına doğru yürüdü ve sonra durdu, peygamber birkaç kelime söyledi ve sonra ti"* [Yerli bir *Dracana. HH] "dallarıyla* fırının kenarına vurdu . Bu üç kez tekrarlandı,

ve sonra yavaşça ve dikkatli bir şekilde iki kulaç sıcak taşların üzerinden yürüdüler. Bu yapıldığında, *tohunga* yanımıza geldi ve müridi t» dalını törenin yapıldığı Bay Goodwin'e uzattı ve

töreni gerçekleştirdiler. Sonra *tohunga Bay Goodwin'e, " Manamı (gücümü) sana* devrediyorum; arkadaşlarını karşıya geçir." dedi . Şimdi, dört Avrupalı vardı -Dr. W. Craig, Dr. George Craig, Bay Goodwin ve ben- ve sadece cesurca dışarı çıktığımızı söyleyebilirim. Ben yara almadan karşıya geçtim ve gruptan sadece biri çok kötü yanmıştı; ve söylendiğine göre, onunla konuşuldu, ancak Lut'un karısı gibi, arkasına baktı -tüm kurallara aykırı bir şey.... Bir adamın bunu yapmak için *manası olmalı* ; yoksa, sıcak taşın üzerine çıktığında çok geç olacak.... Yaklaşık yarım saat sonra biri rahibe taşların ti'yi pişirmeye yetecek kadar sıcak olmayacağını söyledi. Tek cevabı yeşil dalını fırına atmak oldu ve çeyrek dakika içinde alev alev yandı. Fırında pişirilen *ti'nin adil bir payını yediğim için* , onu iyi pişirecek kadar sıcak olduğunu söyleyebilirim..

" Fırının üzerinde hızlı bir şekilde yürümedim, ama dikkatli bir şekilde yürüdüm , çünkü taşların sivri bir noktasına basıp düşmekten korkuyordum... Görev tamamlandığında gerçekten hissettiğim tek şey ayak tabanlarımda hafif elektrik şoklarına benzeyen bir karıncalanma hissiydi ve bu yedi saat veya daha fazla sürdü. Gerçekten komik olan şey, taşlar bir saat sonra yeşil ağaç dallarını yakacak kadar sıcak olsa da , ayaklarımın çok hassas olan kısmı ateş tarafından sertleştirilmemişti." •

Bay Lang şu yorumu yapıyor (Pr. XV, 6):

"Bu rapor hakkında birkaç açıklama yapılabilir. (1) Avrupalılara hiçbir kimyasal, bitkisel veya başka bir tür preparat uygulanmadı, en azından (2) 'Mana'nın *(* veya gücün) teslim edilmesi' Home tarafından uygulandı, bazen başarılı oldu (iddia edildiğine göre), Bay 8. C. Hall'un kafa derisi ve beyaz bukleleri kızgın bir kömürden zarar görmediğinde olduğu gibi; bazen de başarısız oldu. Tanıdığım bir din adamı, bana mektupla bildirdiği gibi, Home'un elinden kızgın bir kömür aldığında oluşan su toplamasını hala taşıyor. (8) 'Yürüyüş' yaygın görünenden daha kısaydı: sadece on iki ayak, dört adım. (4) Albay Gudgeon'un bir arkadaşı kötü bir şekilde yanmıştı ve verilen sebep, Lut'un karısı, Theoc Ritus ve Virgil'in günlerinden beri iyi bir halk hikayesiydi: arkasına baktı. (6) 'Hafif elektrik şokları' gibi bir his dikkate değer. (6) Albay Gudgeon, *manası olmayan bir adamın* denememesi gerektiğine açıkça inanıyor ve burada *mana derken* muhtemelen 'sinir'i kastediyor, çünkü Home'a rağmen, *mananın* süper normal bir anlamda bir adamdan diğerine 'devredilebileceğini' pek varsayamayız."

Fiji Ateş Töreni'nin bir anlatımından. Dr. TM Hocken, FLS (Pr. XV, 6) tarafından:

"Bir grup neredeyse çıplak Fijili, büyük bir yerel fırının -*'lovo'* adı verilen- kaldırımında hızla ve zarar görmeden yürüyor. Fırının kaldırımında kısa bir süre sonra *Cordyline terminalia'nın (* Lahana ağaçlarından biri) sulu, şekerli kökleri ve özleri pişiriliyor. Bu ağaç, Maoriler tarafından ' *ti',* Fijililer tarafından ise *'maaawe-' olarak biliniyor.* Bu harikulade ateş yürüyüşü gücü artık yalnızca çok nadiren uygulanmıyor, en azından Fiji'de küçük bir klan veya aileyle sınırlı... Tek sıra halinde fırın eğiminden aşağı iniyorlar ve benim düşündüğüm gibi yavaş yavaş, ama grubumuzdaki diğerlerinin düşündüğü gibi, taşların üzerinden ve etrafından hızla yürüyorlar ve fırını giriş noktasından terk ediyorlar. Fırında en uzun süre kalan lider, orada yarım dakikadan bir veya iki saniye eksikti... J, ateş üzerinde yürüyenlerden bir veya ikisini fırına inmeden önce incelemek için izin aldı... Nabız etkilenmemişti ve cilt, bacaklar ve ayaklar herhangi bir belirgin uygulamadan arınmıştı . Dokunma, koklama ve tatma yoluyla kendimi buna ikna ettim, dilimi bir doğrulama olarak uygulamaktan çekinmedim. Ayak tabanları nispeten yumuşak ve esnekti - hiçbir şekilde derimsi ve duyarsız değildi... Bu dikkatli inceleme, fırından çıktıktan hemen sonra tekrarlandı ve aynı sonuçla... Hiçbir büyü veya başka dini tören gözlemlenmedi. Bunlar eskiden uygulanıyor olsa da , Hıristiyanlığın tanıtılmasından .....bu yana yavaş yavaş kullanılmaz hale geldiler

"Olayların doğruluğu ve aktörlerin *bona fidea'sı konusunda kesinlikle eminim* . Bir özellik de bu gücün nerede bulunursa bulunsun, sadece sınırlı sayıda kişi tarafından sahip olunmasıdır. Ayrıca, ateş yürütenlerden birinin elini tutan herhangi bir kişinin fırından zarar görmeden geçebileceği konusunda bana güvence verildi.....

"Napolili Dr. Sementini, kükürtlü asitle sık sık sürtünmenin onu kızgın demire karşı duyarsız hale getirdiğini buldu; bir şap çözeltisi de aynısını yaptı. Sabunla kaplı bir pudra şekeri tabakası dilini ısıya karşı duyarsız hale getirdi. Ancak bu ve benzeri durumlarda, muhtemelen çok yeterli olmasa da bir açıklama yapıldı, ancak bu makalenin konusunu oluşturan bu konuda bir çözüm sunulmadı.....

"Bir sonraki vakam medeni bir ırk olan Japonlar arasında geçiyor ve Bay Lafcadio Hearn... ve Albay Andrew Haggard tarafından kefil olunuyor (The *Field,* 20 Mayıs 1899, s. 724). Albay Haggard, 9 Nisan 1899'da Tokyo'da yapılan ateş üzerinde yürümeyi gördü... Göstericiler tarafından soğuk suda abdest alındı ve Albay Haggard'a genç bir kadın tarafından sadece ateş üzerinde yürümeyi yapmadığı, aynı

zamanda 'kışın uzun süre buz gibi suyun içinde oturup soğuğu hiç hissetmediği' söylendi.

“Dr. Schischmanof, özel bir mektupta, Dervişler ve Fakirlerin kendi kendini yaralamalarında olduğu gibi, ectass religieuse'e işaret ediyor. Performansları yeterince sıra dışı, ancak Albay Haggard'ın ateşten geçerken gördüğü altı yaşındaki küçük Japon çocuğunda, Albay Gudgeon'da, Dr. Hocken tarafından gözlemlenen Fijililerde hiçbir dini coşku yoktu.” [Ve Bayan Smith'te de hiçbir şey yoktu. HH]

Bay Lang, antik ve modern birçok başka örnek ve bunlar üzerine düşünceler vermiştir. Ayrıca, Modern Mitoloji kitabında bu konuyu tartışmaktadır.

Sir William Crookes'tan (Pr. VI, 103f.) alıntı yapıyorum. Not tarihi, Çarşamba, 9 Mart 1871:

“Bay Home gözlerini kapatarak sandalyesine yaslandı ve birkaç dakika hareketsiz kaldı. Sonra transa geçti ve gözlerinin bağlanması için işaretler yaptı. Bu yapıldı. Kararsız bir şekilde odada dolaştı, oturanların her birinin yanına geldi ve onlara birkaç yorum yaptı. Bir sehpanın (büyük masaya yakın) üzerindeki muma gitti ve parmaklarını alevin içinden birkaç kez ileri geri o kadar yavaş geçirdi ki normal şartlarda ciddi şekilde yanmış olmalılardı. Sonra parmaklarını kaldırdı, gülümsedi ve memnunmuş gibi başını salladı, Mise Douglas'a ait ince bir patiska mendili aldı, sağ eline katladı ve ateşe gitti. Burada gözlerindeki bandajı çıkardı ve maşa yardımıyla ortasından bir parça kırmızı sıcak kömürü kaldırıp katlanmış patiskanın üzerine koydu; Odanın karşısına götürerek, masanın üzerindeki mumu söndürmemizi söyledi, Bayan WF'nin yanına diz çöktü ve alçak sesle onunla konuştu. Zaman zaman nefesiyle kömürü beyaz bir ısıya kadar yelledi. Odanın biraz daha ilerisine gelerek Bayan Douglas'la konuştu ve şöyle dedi: 'Mendilin üzerinde çok küçük bir delik yakmamız gerekecek. Bunun için sizin görmediğiniz bir nedenimiz var.' Hemen kömürü tekrar ateşe götürdü ve mendili Mies Douglas'a uzattı. Ortasında yaklaşık yarım inç çapında küçük bir delik yanmıştı ve yakınında iki küçük nokta vardı, ancak başka hiçbir yeri yanmamıştı bile. (Mendili yanımda götürdüm ve laboratuvarımda test ettiğimde, onu yangına dayanıklı hale getirebilecek en ufak bir kimyasal hazırlıktan geçmediğini gördüm.)

“Bay Home tekrar ateşe gitti ve sıcak kömürü eliyle karıştırdıktan sonra neredeyse bir portakal büyüklüğünde kızıl bir parça çıkardı ve sağ eline koyup sol eliyle neredeyse tamamen kapatacak şekilde örttü ve sonra bu şekilde doğaçlama yapılmış küçük fırına, kömür parçası neredeyse

beyaz-sıcak hale gelene kadar üfledi ve sonra

kömürün üzerinde titreşen ve parmağını yalayan parlak aleve dikkatimi çekti; dizlerinin üzerine çöktü, saygılı bir şekilde yukarı baktı, kömürü önüne koydu ve şöyle dedi: 'Tanrı iyi değil mi! Yasaları adil değil mi!'

"Tekrar ateşe giderek, eliyle bir başka sıcak kömür çıkardı ve onu bana doğru kaldırarak şöyle dedi: 'Bu kadar büyük ve güzel bir parça değil mi, William! Biz* [Yani: iddia edilen apiritayı sana getirmek istiyoruz. Şimdilik aldırmayın.' Ancak kömür getirilmedi.

"Bay Home'un isteği üzerine, büyülenmiş bir haldeyken, onunla arka oturma odasındaki şömineye gittim. Şöyle dedi: 'Biz' [Iddiaya göre "apirita." H. HJ 'Dan'ın ne yaptığını özellikle fark etmenizi istiyoruz .' Buna göre, ateşe yakın durdum ve ellerini içine koyduğunda ona doğru eğildim. Çok kasıtlı bir şekilde, sıcak kömür parçalarını birer birer sağ eliyle çekip çıkardı ve parlak kırmızı olana dokundu. Sonra şöyle dedi: 'Güç, Dan'ın elinde güçlü değil, çünkü mendili en çok biz etkiliyorduk. Cansız bir bedeni böyle etkilemek, canlı eti etkilemekten daha zordur, bu yüzden koşullar uygun olduğu için, size kızgın bir kömürün bir mendili yakmasını nasıl önleyebileceğimizi gösterebileceğimizi düşündük. Mendilde daha fazla güç toplayıp bunu önünüzde tekrarlayacağız. Hemen!'

"Bay Home sonra mendili iki üç kez havada salladı, başının üstünde tuttu ve sonra katlayıp bir yastık gibi eline koydu: diğer elini ateşe soktu, alt kısmında kızıl-sıcak olan büyük bir kül parçası çıkardı ve kırmızı kısmını mendile koydu. Normal şartlar altında mendil alevler içinde olurdu. Yaklaşık yarım dakika sonra mendili eliyle mendilden çıkardı ve şöyle dedi: 'Güç güçlü olmadığı için, kömürü daha uzun süre bırakırsak yanar.' Sonra mendili bandına taktı ve ön odadaki masaya getirdi, ben hariç herkes orada oturuyordu."

Sir William Crookes'un söylediklerini yaptığına dair makul bir şüphe olamaz, ancak bu uzun yıllar boyunca şüpheyle karşılandı ve bunun sonucunda acı çekti. Muhtemelen şu anda yaygın olarak şüphelenilmiyor ve şövalyelik unvanını aldığında da yaygın olarak şüphelenilmiyordu. Bilgimizin şu anki durumunda açıkta kalan tek soru şudur:—uykusunda mı gördü? — hipnotize mi edildi?

Eğer öyleyse, başka bir tanık da öyleydi; çünkü Stainton Moses gelir ve aynı türden daha da az olası (eğer mümkünse) şeylere tanıklık eder. Muhtemelen onun gerçek niyetleri Sir William Crookes'unki kadar yüksektir.

Onun anlatımı Sir William'ınkinden iki yıl sonraya (30 Nisan 1873) aittir ve farklı bir olaya atıfta bulunmaktadır (Pr. IX, 307):

"Yavaş yavaş Bay Home'un elleri ve annası seğirmeye ve daha istemsizce olmaya başladı. Kısmen felçli olduğunu, bacaklarından birini sürüklediğini, zorlukla hareket ettiğini, eğildiğini ve çok az fiziksel efora dayanabildiğini söylemeliyim. Trans durumuna geçtiğinde kollarını uzatarak ve kendini hipnotize ederek çemberden güç aldı. Tüm bu eylemler istemsizdi. Yavaş yavaş trans durumuna geçti ve masadan dik bir şekilde ve olduğundan farklı bir adam olarak kalktı. Sağlam bir şekilde yürüdü, kollarını ve bacaklarını büyük bir güçle dışarı fırlattı ve Bay Crookes'un yanına geçti. Onu hipnotize etti ve ondan güç alıyormuş gibi göründü. Sonra şömineye gitti, muhafızı çıkardı ve şömine halısına oturdu. Orada bir ruhla işaretlerle sohbet ediyormuş gibi göründü. Tekrar tekrar eğildi ve sonunda boncuğunu tekrar hipnotize etmek için işe koyuldu. Çalı gibi gür saçlarını bir paspas gibi dikilene kadar karıştırdı ve sonra kasıtlı olarak uzanıp başını parlak odun ateşinin içine koydu. Saçlar alevin *içindeydi* ve normal şartlar altında yanmış olmalıydı. Başı ızgaranın içindeydi ve boynu üst çubukla aynı seviyedeydi. Bu birkaç kez tekrarlandı. Ayrıca elini ateşe soktu, odunu ve kömürü düzeltti ve elinde birkaç saniye tuttuğu canlı bir kömür aldı, ancak kısa süre sonra gücün yeterli olmadığını söyleyerek yerine koydu. Bay Crookes'a sıcak bir kömür vermeye çalıştı, ancak başaramadı. Sonra hepimize gelip saçlarında ateş kokusu olmadığını söyledi. Kesinlikle yoktu. * Yangın kokusu ona geçmemişti.' Trans halindeyken hiçbirine dokunmadan mobilyaların arasında odada dolaştı. Lambayı şömine rafına taşıdı. Yumuşak ve sakin bir sesle konuştu, kendine * Dan' dedi ve Londra'da yapması gereken bir işi olduğunu söyledi. Akşam boyunca ruhların kim olduğunu hiç duymadık ama arkadaşlarımın orada olduğunu söylediler.

" [Bay Crookes, kendisine (Myers) bu açıklamayı gösterdiğim kişi , yirmi yıl sonra şu yorumu yapıyor:]

" 9 Mart 1898.

"Burada anlatılan seansı net bir şekilde hatırlıyorum ve Bay Stainton Moses'ın anlattıklarını doğrulayabilirim. Burada kaydedilen 'ateş testinin' ilk bölümünü görmek için iyi bir konumda değildim... Sırtım ateşe dönüktü ve ilk başta ne yaptığını görmek için arkamı dönmedim. Neler olduğunu öğrendikten sonra baktım ve Home'un başını ateşten kaldırdığını gördüm.

Muhtemelen bu, tekrarlandığı 'birkaç seferin' sonuncusuydu, çünkü bunu bir kereden fazla gördüğümü hatırlamıyorum. Büyük hayal kırıklığımı dile getirmem üzerine

Bay Home bu memeyi kaçırdığımı ima ederek, yemekimi bırakıp onunla ateşe gelmemi söyledi. Bana elinden canlı bir kömür [köz] almaktan korkup korkmamam gerektiğini sordu. Hayır, bana verirse alırım dedim. Sonra elini sıcak kömürlerin [közlerin] arasına koydu ve kasıtlı olarak en parlak parçayı seçip birkaç saniye elinde tuttu. Bir süre düşündü ve sonra gücün çok zayıf olduğunu ve yaralanabileceğimden korktuğunu söyleyerek onu tekrar ızgaraya koydu. Bu sırada şömine halısının üzerinde diz çökmüştüm ve ciddi şekilde yanmamasının nedenini açıklayamıyorum.....

"Elin sıradan akın'inin, sıcak kömürlerin cezasız bir şekilde elle tutulabilmesini sağlayacak kadar hazırlanmış olma olasılığına inanmıyorum ... Akın'in bu tür hazırlıklarla o kadar sertleşmiş ve kalınlaşmış olması mümkündür ki, acı çok fazla olmadan yüzeysel bir kömürleşme meydana gelebilir ancak akın'in yüzeyi kesinlikle ciddi şekilde zarar görür. Home transtan çıktıktan sonra elini dikkatle inceledim ve herhangi bir yanma veya daha önce hazırlanmış olma belirtisi olup olmadığını kontrol ettim. Bir kadınınki gibi yumuşak ve narin olan akın'de herhangi bir yaralanma izi tespit edemedim. Daha önce herhangi bir hazırlık uygulandığına dair de bir belirti yoktu.

"Sık sık hokkabaz ve diğerlerinin kızgın kömürleri ve demiri tuttuğunu gördüm, ancak her zaman elle tutulur yanık izleri vardı. Bir keresinde laboratuvarıma kızgın demiri cezasız bir şekilde tutabildiğini iddia eden bir zenci getirildi. İddialarını test etmem istendi ve bunu dikkatlice yaptım. Kızıl kızgın demire çok fazla acı hissetmeden dokunup tutabileceğine dair hiçbir şüphe yoktu ve ayaklarının elleri *kadar* direndiğini varsayarsak, 'kızgın saban demiri' çilesini zaferle geçebilirdi. Ancak ev saatlerce kızarmış zenci kokusuyla doluydu."

Bu iki tanık hipnotize edilmiş olabilir, ancak Home'un bu ve diğer imkansız (?) performanslarına ilişkin çeşitli diğer tanıkların ifadeleri Günlük 8'de verilmiştir. PR IV ve IX.

Toplu hipnozla ilgili olarak, kayıtlarda muhtemelen kanıta dayalı iyi bir vaka yoktur . Ancak, bir nesil önceki ünlü Doğu Hindistan vakası, günümüz nesli için tekrarlanacak kadar "iyi"dir. Bir fakir, ucu hala yerde sürüklenerek yirmi veya otuz fit havaya bir ip fırlattı. Sonra ipe tırmandı, tepesine biraz kıvrıldı ve bobinin üzerine oturdu ve sonra, eğer ipliği doğru

hatırlıyorsam, ipi arkasından çekti. Bu başarıyı birkaç yerde çeşitli zamanlarda gerçekleştirdikten sonra, birinin onu yüce pozisyonunda fotoğraflaması aklına geldi. Plakada fakir veya ip yoktu. Hikaye, medeni dünyanın her yerindeki basında tekrarlandı, ancak soruşturma sonucunda, hassaslaştırılmış plakada ip veya fakir olmadığı veya hassaslaştırılmış plaka olmadığı kanıtlandı. Ancak soruşturmadan önce, hikaye toplu hipnozla ilişkilendirildi .

Uzama

Konunun bu bölümünü kapatmadan önce, belki de en azından Home, Morse ve Heme'nin bedenlerinin iddia edilen uzamalarına değinmeliyim. Onlara değiniyorum çünkü bana göre, bunlar Home'un diğer hikayelerini ve dolayısıyla SP R tarafından kaydedilen diğer tüm harikaları itibarsızlaştırma eğiliminde. Bu nedenle, iddia edilen tüm bu fenomenlerin genel bir taslağı olduğu iddia edilen şeyde, uzamaları bastırmak adil olmazdı. Bir fikrim olması gerekiyorsa, bunları tanıkların halüsinasyonlarına atfetmeye meyilli olurdu, tıpkı Home'un sıcak kömürlerle performansları konusunda yaptığı gibi, ancak dünyanın henüz ısıya dirençli bir zoom-manyetizma moduna sahip olmaması beni şaşırtmazdı, eğer Ateş Yürüyüşü'nde daha önce resmedilmemişse.

Bu iddia edilen uzatmalara ilişkin izlenimimle, görevimin, Journal 8. PB, IV, 123-6; X, 104f'de yer alan çeşitli tanık ifadelerine bir atıf yapmaktan daha fazla yer gerektirdiğini düşünmüyorum.

Stigmata ve Blüten

Şimdi, bedeni genellikle etkileyen şeye karşı bu direnç yoluyla, bedenin enerjilerinin başka bir yönüne geliyoruz. Geleceğin bunlardan herhangi birini, şu anda telekinezi veya otokinezi dediğimiz şeyle ilişkilendirip ilişkilendirmeyeceği elbette şüpheli. Ancak yılan balıklarını tencereden çıkardığım gibi, en yakın olanları da olabildiğince bir arada tutuyorum. Metaforun amacını görmüyorsanız, bu konular hakkında kendiniz biraz yazmaya çalışın.

Aziz Franciscus ve diğer dindar kişilerde

bulunduğu iddia edilen, haç çivilerinin açtığı yaraları simgeleyen el ve ayaklardaki kanama lekelerinden, *Lourdes* mucizelerinden, iyi kanıtlanmış çeşitli yeni fenomenlere kadar uzanan ve hipnotik terapiye, İnanç Tedavisine ve Hristiyan Bilimine kadar uzanan bir yelpazede dallanıp budaklanan bir olgudur.

Belçikalı Louise Lateau'nun 1868'de her cuma yanından, ellerinden, ayaklarından ve alnından kan gelmeye başlamasından önce bilim dünyası bu hikayelere pek dikkat etmemişti. Vakada dini bir coşku unsuru vardı. Tıp tarihinde öne çıkan diğer çoğu olgu gibi bu da kefil olunmuştur. Myera ayrıntıları *Human Personality,* I, 492'de verir. Orada ve ayrıca Journal *(* not Proceedings) SP B., III, 100'de (burada, Proceedings'te olduğu gibi, bölümlerinin çoğu ilk kez yayınlandı) Lateau vakasına benzeyen, çeşitli şekillerde sıradan hipnotik telkin, dini coşku ve diğer kendi kendine hipnoz veya oto-telkin biçimleri nedeniyle bir düzine iyi doğrulanmış vaka verir .

Ancak bunlara girmeden önce, Foster'ın XVIII. Bölüm'deki sergisini tahmin edelim. Orada, "o anda elden akan canlı kandan oluşan harflerle" bazı isimler gösterdiği söylenmektedir.

Görünüşe göre bu fenomen Stigmata ile sınıflandırılmalı. Ancak Bartlett'ın *(op. cit.,* s. 23) aşağıdaki şaşırtıcı ifadeleri sanki gönüllü bile değilmiş gibi görünüyor.

"Bay Foster ile tanışmamın ilk günlerinde, Evansville, Indiana'dan Adams adında bir arkadaşım beni ziyarete geldi. Ayrılırken, Bay Foster ona tüm deneyimleri boyunca bu kadar çok ruh getiren bir birey görmediğini; tüm Adams ailesinin kendisine göründüğünü, odanın kelimenin tam anlamıyla onlarla dolu olduğunu, gelip gittiğini sanması gerektiğini söyledi. Ertesi sabah saat iki civarında, Bay Foster bana seslendi (aynı odada uyuyordum), "George, lütfen gazı yak) Uyuyamıyorum. Oda hala Adams ailesiyle dolu ve isimlerini her yerime yazıyorlar gibi görünüyor." Ve şaşkınlığıma, Adams ailesinin isimlerinin bir listesi vücudunun üzerinde sergileniyordu. On bir tane belirgin isim saydım: biri alnına, diğerleri kollarına ve birkaçı da sırtına yazılmıştı. O zamanlar bana neredeyse mucizevi gibi geldi ve hala da öyle geliyor. Bunu, hilenin imkansız olduğu, açıklanamayan, gerçek olaylar olarak tanımlayabilirim."

İster stigmata olsun, ister onun vizyonlarını da gören garip istemsiz benliğinin gerçek bir fenomeni olsun, isterse gerçek güçlerinin sergilenmesini daha ilginç hale getirmek için bir hile olsun, Bartlett'a neden böyle bir hile yapmıştı?

Yon, künt bir aletle cildinize yazarak (kibritle yapıldığını gördüm) ve sonra lekeyi ovalayarak etkileri kendiniz üretebilirsiniz. Foster'ın bunu bu şekilde yapıp yapmadığından şüpheliyim: çünkü öyleyse, bazen ceket kolunun altından yapmış olmalı ki ben yapamam; ve bazen de oturan kişi görünüşte bozulmamış cilde bakarken yazı yavaş yavaş ortaya çıktı. Bay Bartlett şöyle diyor:

"Bay Foster ve ben bu açıklamayı okur okumaz deneyi denedik, ama başarisız oldu... Bir haftada kolunda ve elinde beliren isimlerin sayısı, etine kibrit çakmaktan kaynaklanmış olsaydı, bence çok kötü bir şekilde sakatlanmış olurdu. Kolundaki bu * kan kırmızısı yazının' hiçbir açıklamasını bilmiyorum."

Myers genel konuyu Pr. VII, 336-9'da ele alıyor, ben de buradan şunları alıyorum:

"Profesör Beaunis ve Dr. Krafft-Ebing hipnotik telkinle nabzı yavaslattılar; ve bu bilginler, Profesör Bernheim, M. Focachon ve diğerleri de aynı yolla kızarıklık ve kabarcıklar ürettiler. Dre. Mabille, Ramadier, Bourru, Burot, lokalize hiperemi, epis taksis" [burun kanaması], "ekimoz" [ekstravaze kanın akne altında oluşturduğu leke] ürettiler . "Dr. Forel ve diğerleri, durdurulmuş salgıları tam olarak belirlenmiş bir saatte geri getirdiler. Dr. Krafft-Ebing, kendisinin belirlediği anlarda, örneğin 87 dereceden 33,5 dereceye kadar bir sıcaklık artışı üretti. Burot, telkinle bir elin sıcaklığını 10 dereceye kadar düşürdü. Kullanılan mekanizmanın, pazıların altındaki brakiyal arterin daralması olduğunu varsayıyor. 'Nasıl olur da,' diye sorar, * bir kimse özneye yalnızca, 'eliniz soğuyacak' dediğinde, vazomotor - sinir sistemi, istenen sonucu elde etmek için gereken ölçüde atardamarı daraltarak yanıt verir.) *Bu, hayal gücümüzü zayıflatan şeydir.*"

Aşağıda Dr. Levillain'in, Profesör Charcot'un Salpêtrière'de kalabalık bir sınıf önünde gerçekleştirdiği bir deneyin özeti yer almaktadır:

"26 Nisan 1890'da histerik bir kadın derin bir şekilde hipnoz edildi ve sağ elinin *ve* bileğinin şişeceği ve siyanoza gireceği söylendi. Uyandırıldıktan sonra bu

öneri yavaş yavaş gerçekleşti ve dört gün içinde sağ el, kendiliğinden ataklar geçiren hastaların durumuna geldi. Pürüzsüz bir yüzey, baskıyla neredeyse hiç çukurlaşma yoktu, ancak çok fazla donuk mavi benekli şişlik (yüzüklerini takmayı bırakmasına neden olmuştu) ve anestezi vardı. Dokunmayla parlak kırmızı bir yama oluştu... M. Charcot hastayı tekrar hipnoz etti ve elinin tekrar oldukça doğal olduğuna dair güvence verdi, önerisine küçük bir masajla yardımcı oldu. Çeyrek saat sonra anestezi, venöz renk ve şişlik ortadan kalktı.

"Gizli bilinç" [Bu ifadeyi daha sonra ele alacağız . H. EL], "görülecektir ki, dolaşımın histerik ucubeleri yolunda en karmaşık yeniliği düzene koyabilmiştir. - Enflamatuar tipin eşit derecede belirgin bir rahatsızlığına, yani emir sözcüğüyle iltihaplı kabarcıkların üretimine dönelim. Bu fenomenin özel bir ilgisi vardır, çünkü ellerde ve ayaklarda stigmata fikriyle güçlü bir duygusal ilişkinin kazara olmasından, bu özel organik etki, 8. Francis of Assisi'den Louise Lateau'ya kadar bir mistikler dizisinin içe dönük düşünceleri tarafından öngörülmüştür. Eski efsanenin garip bir teyidi! O büyük azizin meditasyonlarının yoğunluğuna dair tekil bir tanıklık

Nel crudo sasso intra Tevere ed arno Da Cristo preee 1'ultimo sigillo, Che le sue membra Due anni portarno."

"Aşağıdaki deney Dr. J. Rybalkin tarafından, St. Petersburg'daki Hôpital Marie'de meslektaşlarının huzurunda gerçekleştirildi. Dr. Rybalkin daha önce denekleriyle aynı şekilde deneyler yapmıştı

"Konu... sabah 8.80'de hipnotize edildi ve kendisine şöyle söylendi: 'Uyandığında üşüyeceksin; *gidip* sobanın başında ısınacaksın ve çizdiğim çizgide ön kolunu yakacaksın. size zarar verecek; kolunuzda kızarıklık belirecek; şişecek; kabarcıklar olacak.' Hasta uyandırıldığında telkine uydu . Hatta kapıya dokunduğu anda acı içinde bir çığlık bile attı. soba,—yakılmamış.

"Birkaç dakika sonra, belirtilen yerde şişlik olmadan bir kızarıklık görüldü ve hasta dokunulduğunda keskin bir ağrıdan şikayet etti. Koluna bir bandaj konuldu ve gözlerimizin altında yatağa girdi.

"Ziyaretimizin sonunda, saat 11.80'de, yanık yerinde kızarıklık ve papülöz eritemle birlikte önemli bir şişlik gözlemledik. Yanığın dört santimetre yakınına kadar herhangi bir yere dokunmak bile şiddetli ağrıya neden oluyordu. Cerrah Dr. Pratine, kolun üst üçte birine kadar uzanan ön kola bir bandaj yerleştirdi.

"Sabah saat 10'da pansuman çıkarıldığında yanık

yerinde iki kabarcık gördük, biri ceviz kabuğu, diğeri bezelye kabuğu ve birkaç küçük kabarcık. Bu bölgenin etrafındaki akin kırmızı ve hassastı. Deneyden önce bu bölge ağrılıydı. Saat 15:00'te kabarcıklar tek bir büyük kabarcıkta birleşti... Akşam, yarı saydam sarımsı bir sıvıyla dolu olan kabarcık patladı ve çiğ akin üzerinde bir kabuk oluştu. Bir hafta sonra yaraya normal duyarlılık geri döndü ve iki hafta sonra yanık yerinde sadece kırmızı bir iz kaldı."

ajt, I, 493) daha önce verilenlerden birçok bakımdan daha düşündürücü bir örnek :

"On sekiz yaşlarında bir kız, bir gün bana göğsünde bir ağrı olduğunu söyledi... Her zamanki gibi onu mıknatıs gibi çektim ve fısıldayarak şöyle dedim:

"'Göğsünüzün üst kısmında sadece her Cuma günü kırmızı bir haç belirecek. Bir süre sonra haçın üstünde *Sancta ve altında da Crude kelimeleri* belirecek; aynı zamanda haçtan biraz kan gelecek.' Yeleğimin cebinde kaya kristalinden bir haç vardı. Elbisesinin üst düğmesini açtım ve bu haçı manubriumun üst kısmına yerleştirdim, ancak bir ayna yardımıyla görebileceği bir noktaya, ona ' Haçın belireceği nokta *tam* da burası' dedim. Bu bir Salı günüydü... Ertesi gün Bayan G. bana kızın ara sıra sol bileğini göğsünün üst kısmına, elbisenin üzerine koyduğunu gördüğünü söyledi; bu sık sık tekrarlanıyordu, sanki o kısımda bir gıdıklanma veya hafif bir tahriş hissediyormuş gibi ama başka türlü fark etmiyormuş gibi; arada sırada elini bilinçsizce yukarı kaldırıyor gibiydi. Cuma günü geldiğinde kahvaltıdan sonra 'Gel, seni biraz mıknatıslayayım; birkaç gündür doz almadın.' dedim. Her zaman mıknatıslanmaya istekliydi, çünkü her zaman çok dinlenmiş ve rahat hissettiğini ifade ediyordu. Birkaç dakika içinde derin bir uykuya daldı. Elbisesinin üst kısmını açtım ve orada, tam ve mutlak şaşkınlığıma, kristal olanı koyduğum yerin tam üzerinde pembe bir haç vardı. Her cuma beliriyor ve diğer tüm günlerde görünmüyordu. Bunu Bay ve Bayan G. ve eski dostum ve meslektaşım Dr. B. gördü. ... Haç ilk göründükten yaklaşık altı hafta sonra Sandwich Adaları'na bir gezi yapma fırsatım oldu. Gitmeden önce kızı mıknatıslad ım, ona haçın yaklaşık dört ay boyunca her cuma kendini göstermeye devam edeceğini söyledim... Ayrıca Dr. B. ve Bay G.'den her postayla Mono-

lulu ve bana karga her cuma görünmeye devam etti mi söyle... Sandwich Adaları'ndayken Bay G.'den iki mektup ve Dr. B.'den üç farklı postayla bir mektup aldım, her biri haçın her zamanki gibi görünmeye

devam ettiğini söylüyordu; bir kez kan fark edilmişti ve ayrıca haçın üstündeki S harfinin bir kısmı, başka bir şey yoktu. Üç aydan biraz daha kısa bir sürede geri döndüm. Haç her cuma görünmeye devam etti ve yaklaşık bir ay daha böyle devam etti, ancak Sandwich Adaları'na gitmemden itibaren mümkün olduğunca dört ay sonra giderek daha da soluklaştı ve görünmez hale geldi.....

"MH SERSERİLERİ, **MD"**

Bu hesaba ilişkin olarak Edmund Gurney, Myers tarafından alıntılanan bir notta şunları ekler (op. *cit.,* I, 493):

"Bu vakaların ilk ikisine gelince [yukarıda alıntılanan ve diğeri], hipnotik telkinin dolaylı olarak, kızların doğru şekilde bir lekeyi ovuşturmasına neden olarak etki ettiğini varsaymak mümkündür. Telkinin * oammand olarak alınmış olması mümkündür ve bir öznenin önceki bir hipnotik emri yerine getirmek için otomatik olarak doğru yolu benimsemesinde hırsızlık çok da şaşırtıcı olmayacaktır. Ve hatta üçüncü vaka bile, ovuşturma uykuda gerçekleşmişse, bu şekilde açıklanabilir. Aynı zamanda, bence, daha doğrudan etki hipotezini kesinlikle reddetmek acelecilik olur."

Bahsettiğim kaynaklarda, verdiklerim kadar dikkat çekici birçok olay var.

Faith Cun, Hristiyan Bilimi

Bunlar hakkında burada fazla bir şey söylemek gereksiz olacaktır: çünkü bol miktarda literatür erişilebilirdir. Adanmışlar bir gerçeğe ulaşmışlardır, ancak birçoğu onu kuyruğundan yakalamıştır. Gerçekler fantezilerden tarafından karartılmıştır. Yine de dini dernekler aracılığıyla, başka türlü, sıradanlıklar dışında, hiçbir aşama elde edemeyecek birçok insan tarafından gerçeğin bazı aşamaları elde edilebilir. Bu ahlak için bile geçerlidir. Doğal Yasanın yaptırımlarını kavrayamayan birçok zihin, ona uymak uğruna eğilimleri alt etmekten bahsetmeye bile gerek yok, sayısız başarı sergileyecek -nesnel ve öznel- ve efsanevi bir yasa koyucunun bile varsayılan emrine uygun olarak sayısız fedakarlıkta bulunacaktır .

Konuya ayırdığım yerin küçük olmasının nedeni, konunun önemini küçük görmem değil, daha önce de ima ettiğim gibi, herkesin ulaşabileceği kadar geniş bir tartışma alanı olmasıdır.

KİTAP II — BÖLÜM DI
PSİKOKİNEZİ

BÖLÜM XIV

ÇOK KÜÇÜK **bir zaman dilimi tahsis edilmiştir . Belki de gelecek bu bölüm için daha fazla malzeme sağlayabilir. Şimdi Telekinezinin kurulduğunu varsayarsak, belki de bir nesil önce insanların Telekineziyi düşünmesi kadar, benim Psikokinezi olarak adlandıracağım şeyi düşünmeye neredeyse hazırız. Bunu burada tanıtmak, medyumluk fenomenini önceden haber vermek içindir, ancak, sık sık belirtme fırsatı bulduğum gibi, tüm bu fenomenler o kadar iç içe geçmiştir ki, bilgimizin şu anki durumunda, çapraz sınıflandırma - genellikle kaçınılmazdır.**

Bir isme ihtiyacımız var ve önerdiğim ismin işe yarayacağını umuyorum, bundan sonra birçok belirtisini göreceğimiz ve Hodgson'un aşağıdaki gibi tanımladığı bir kuvvet biçimi için. Orta gemi literatüründe her yerde tesadüfen ima edilmesine rağmen , alıntıladığım pasaj bildiğim kadarıyla buna dair tek doğrudan göndermedir (Pr. XIII, 400):

"'İletişimcilerin' fiziksel tarafta ne olduğuna dair ifadeleri, aşağıdaki gibi kısa ve genel terimlerle ifade edilebilir. Hepimizin et ve kan bedenlerimize yerleştirilmiş 'ışık saçan eter'den oluşan bedenlerimiz var. Bayan Piper'ın eterik bedeninin, 'iletişimcilerin' içinde yaşadığını iddia ettiği eterik dünyayla ilişkisi, onun organizmasıyla bağlantılı olarak özel bir enerji deposunun birikmesi ve bunun onlara 'bir ışık' gibi görünmesidir. ... Birkaç 'iletişimci' aynı anda bu ışıkla temas halinde olabilir. Onun durumunda bunun iki ana *kütlesi' vardır, biri boncukla bağlantılı, diğeri sağ kol ve el ile bağlantılıdır. Son olarak, el ile bağlantılı olan, baş ile bağlantılı olandan *daha parlak' olmuştur. 'İletişimci' 'ışık' ile temasa geçerse ve düşüncelerini düşünürse, bunlar Bayan Piper'ın organizmasındaki hareketler tarafından yeniden üretilme eğilimindedir. Çok az kişi sesli üretebilir

etkilerine sahip gibi görünüyor, hatta başın 'ışığı' ile temas halindeyken bile, ancak pratik olarak hepsi elin 'ışığı' ile temas halindeyken yazma hareketleri üretebilir. Bu 'ışığın/ ***caterit paribut'un miktarına ve parlaklığına bağlı olarak,*** **iletişimler bağlıdır. Bayan Piper sağlıksız olduğunda, 'ışık' daha zayıftır ve iletişimler daha az tutarlı olma eğilimindedir. Ayrıca bir oturma sırasında tükenir ve sönükleştiğinde, aksi takdirde eski iletişimcilerde bile tutarsızlık eğilimi vardır. Her durumda, bu 'ışık' ile temas etmek şaşkınlığa neden olma eğilimindedir ve temas çok uzun sürerse veya 'ışık' çok sönük hale gelirse, iletişimcinin bilinci tamamen kaybolma eğilimindedir**

Fakat bu kuvvetin bir "ışık" olarak tezahürüne dair canlı bir gözlemcinin tanıklığına sahip değiliz, oysa - medyumsal fenomenlerdeki çeşitli şiddet derecelerinde tezahürü ve dalgalanmasına dair bol miktarda tanıklığımız var. Ancak, onu adlandırmak elbette biraz deneme niteliğinde bir adımdır.

Hodgson ayrıca şöyle diyor (Pr. XIII, 410):

"Trans sırasında neyin tüketildiğini kesin olarak bilmiyorum, ancak tüketilen bir şey var, bu doğrudan veya dolaylı olarak belirli bir enerji biçimini temsil ediyor, bu bol olduğunda iletişimler daha net oluyor ve ***eşit olduğunda,*** **tükenmeye yaklaştığında iletişimler belirsizleşiyor ve hatta kesinlikle tutarlı hale geliyor , hiç şüphem yok."**

KİTAP II — BÖLÜM IV
TELEPSİKOZ

BÖLÜM XV

GİRİİŞ

ELBETTE , **az önce ele aldığımız bu yeni kuvvet tezahürleri genel olarak "ruhlara" atfedilmiştir, zira (sık tekrarı mazur görün) hepsi kuvvetin yeni tezahürleridir; ancak belirtiler, cansız nesnelerin, bazen gönüllü olarak, bazen de istemsiz olarak, kuvveti uygulayan kişilerin az ya da çok kesin iradelerine yanıt olarak hareket ettirildiği yönündedir ; bu tezahürlerin yalnızca uygulayıcının ruhunu ilgilendirdiği ölçüde ruhsal olduğu anlaşılmaktadır.**

Şimdi iletişimcinin dışındaki maddi nesnelerle hiçbir ilgisi olmayan ve yalnızca iletişimcinin ifade organlarıyla ilgili olarak fiziksel olan bir olgular grubuna geliyoruz.

Ortam, aşina olduğumuz herhangi bir iletişim organının müdahalesi olmadan, görünüşte kendi zekâsı dışındaki zekâlardan izlenimler alır. Bu izlenimler, kelimelerle iletilebilecek gerçekleri ve ayrıca vizyonları, dinlemeleri ve diğer duyumları içerir .

görünüşte **artık bedende olmayan kişilerin zihinlerinden türetilmiştir .**

Ve tam burada garip bir gerçekle karşı karşıyayız: telekinezi ve telepsikoz kadar ayrık, her ikisini de gösteren kişiler kadar nadir, ancak genellikle, her zaman değil, birini gösteren kişi diğerini de gösterir. Bildiğim kadarıyla, aralarındaki görünür bağlantıya dair bir açıklama ipucu henüz ortaya çıkmadı. Yapabileceğimiz tek şey tele-

kinetik gücün molar tezahürlerinden başlayarak

önemli tecavüzlere, ışıklara, vs. kadar uzandığı, senin kaybolduğu ve doğrudan zihinsel izlenimlerin onların yerini aldığı noktaya kadar.

Her iki fenomen türü, telekinetik ve telepsişik, Foster, Home ve Mows tarafından ortaya konmuştur; ancak yalnızca tele- peyşik, daha sonra ele alacağımız birkaç önemli medyum aracılığıyla ortaya konmuştur.

Uzun zamandır hipnozcu ve denek arasında telepatiye aşina olan araştırmacılar arasında bir düzine yıla kadar yaygın olan şüpheciliği açıklamak zordur; ve tüm kültürlü dünya şef ve orkestrası arasında bunu bildiğinde. 8 Nisan 1912 tarihli New York *Evening Poet'ten aşağıdaki alıntı* , bağlantıda alıntılanmaya değerdir. Bir orkestra, Nikisch'in yöneteceği bir konser için ortalama bir şefin altında prova yapıyordu. Yazar [italikler bana ait] diyor ki:

" Adamlar yorgundu, sabah boyunca prova yapmışlardı ve öğleden sonra bir konser vermişlerdi. Yine de aynı günün saat yedisinde Nikisch onları başka bir prova için topladı. Kısa ve kolay olmasını umuyorlardı. Beşinci Çaykovski senfonisiyle başladı. Gerisi, Şubat 1905'te London *Musical Timet'te kaydedilen oyuncunun kendi sözleriyle anlatılabilir:*

Beş dakika çalmaya başlamadan önce çok ilgi duyuyorduk ve daha sonra, büyük fortissimo'ya geldiğimizde, sadece şeytanlar gibi çalmakla kalmadık, yorgun olduğumuzu da tamamen unuttuk. Kendi adıma, coşkuyla kaynadım. Ayağa fırlayıp bağırabilirdim -aslında, ilk bölümün sonuna geldiğimizde, hepimiz yerlerimizden kalktık ve gerçekten bağırdık çünkü kendimizi tutamadık. İşin tuhaf tarafı, *bu senfoniyi -Nildsch'ten neredeyse hiç düzeltme sözcüğü duymadan- aynı eserin önceki birkaç performansımızdan oldukça farklı bir şekilde* çalmamızdı *. O sadece bize baktı, genellikle vurduğu baton neredeyse hiç kıpırdamıyordu ve biz de onlara hayran kalmışçasına çaldık. Muhteşem crescendo'lar yaptık, büyük bir akordan önce aniden gelen virgüller, ama bunu daha önce hiç yapmamıştık!*

Bu bağlamda, tamamen değersiz olabilecek, ancak daha sonraki bilgilerle bağlantısı bulunabilecek bir varsayımda bulunmaya meyilliyim.

***Theodore Thomas (Chicago, 1905)* adlı biyografide , II, 25, büyük şef The Walkfire'ın *Rids* ve tiie *Fire-Music'inde* hiçbir kemancının tek başına çalamayacağı, ancak bir düzine iyi kemancının birlikte çalarak çalabileceği sayfalar olduğunu söyler. Bunu, en azından şimdilik belirsiz olan, ancak**

benzerlikler ve destekler olmadan olmayan nedenlerle açıkladım - yetenek alışverişi ve zeka yayılımının sabit sınırları yokmuş gibi göründüğü ve bir düzine adamın zekası aynı olamayacağı için, her birinin telepatik olarak kendi yeteneklerine ek olarak, kendisiyle tam olarak aynı şeyleri deneyen diğerlerinden bir yetenek alması mümkün olurdu. Elbette bu, birlikte çalışan birkaç kişinin her birinin ayrı ayrı yapabileceğinden daha fazlasını yapabildiği tek durum değildir. Daha yüksek psikozlarda, on iki kere birin ancak on iki değil, on iki kere on iki olduğuna dair güçlü göstergeler vardır. Örneğin, daha sonra ele alacağımız gibi, rüya durumunun telepsişik güçleri.

Bunların hepsi çok güzel ve bunun çok doğru olmasından tamamen umudumu kesmiyorum. Yine de Thomas diyor ki:

> **"Bir adamın düşürdüğü aralıklar bir başkasının oynayacağı aralıklardır, çünkü iki oyuncu aynı aralığı düşürmez ve bu nedenle genel etki tatmin edicidir."**

Bu da gayet güzel, eğer hızlı bir pasajda başarısızlık o seviyedeki çalgıcılara sadece notaların düşmesi anlamına geliyorsa. Ama biliyorum ki, en azından bir amatör için, ara sıra yanlış notalar çalmak anlamına geliyor ve bunun tüm çalgıcılara aynı şeyi ifade ettiğine inanmak için nedenlerim var. Eğer durum buysa, hepsi aynı yanlış notaları çalmazlardı, ancak birkaçı aynı anda farklı ve uyumsuz notalar çalardı ve büyük lidere göre, bunun "genel etkisi" "tatmin edici" olamazdı. Bu nedenle, hiçbiri tek başına yapamadığında, düzinelercesinin birlikte doğru çaldığı teorisini savunmaya devam ediyorum. Müzisyenler genellikle *topluluk* çalmada benzer bir deneyime sahip olmuşlardır - kendi başlarına yapamadıklarını başkalarıyla yapmak.

Bütün bunlar telepatiye benziyor, ki bu da bir bakıma sempatinin başka bir adı.

Bir nesil önce hemen hemen herkesin gözü önünde olan başka bir örnek daha vardı: Planchette genellikle onu kullanan kişinin aklında olmayan, ama orada bulunan başka bir kişinin

aklında çok belirgin bir şekilde olan şeyleri yazardı.

BÖLÜM XVI

FOSTER VE YAZAR ARASINDAKİ TELEPATİ

BİR **pazar akşamı, eşim ve ben habersiz ve kimliği belirsiz bir şekilde Foster'ı görmeye gittik. İsimlerimizi vermedik, sadece pansiyonunun (Washington Meydanı'nın yakınında) kapısında bizi görüp göremeyeceğini sorduk. Daha önce bizim hakkımızda bir şey biliyor olması gülünç bir varsayım olurdu. Adımı bilmiyordu ve bilseydi bile, o zamanlar bunun bir şey ifade ettiği kişiler şimdikinden daha azdı ve benim hiçbir portrem yayınlanmamıştı.**

İkinci kattaki ön odaya, sıradan bir "oturma odasına" götürüldük ve Foster belirdi. Yaklaşık otuz beş yaşında, oldukça kaba ve ağır, cömert bir yanak ve oldukça cana yakın bir yüze sahip esmer bir adamdı, daha az maddi olanlardan çok bu dünyanın şeylerine ilgi duyduğunu ifade ediyordu. Gözleri koyu ve oldukça hayalperestti. Ne mizaç ne de fiziği , genel olarak insanların gizli dünyaya olan duyarlılıklarının ötesinde evrimleşmiş birinden beklenebilecek "manevi nitelikte" değildi. Ancak son deneyimler, maneviyatla ilgili eski fikirleri değiştirme eğilimindeydi.

Davranışlarında "profesyonel" hiçbir şey yoktu, ama rahat, doğal ve samimiydi. Oturmak istediğimi söyledim ve oturmamızı istedi. O günkü sıradan salon masasının yanına, pencerelerden uzak tarafta, yaklaşık iki fit dört fitlik bir masaya oturdu ve biz de diğer tarafta, sırtımız onlara dönük şekilde oturduk. Hiçbir makine, trans, gizemli hava, o zamanlar genellikle "ruhsal iletişimler" ile ilişkilendirilen "kapı çalmalar" veya "masa devirmeler" yoktu - sıradan sohbetin dışında hiçbir şey yoktu, sohbetin dikkat çekici içeriği dışında. Bize yalnızca bilincine gelen izlenimleri bildirdi ve bize

 bunların oraya "spirite" (açıklanamayanı açıklamanın evrensel ve kadim yolu) tarafından konulduğunu düşünüyordu, ancak bizim bunları dilediğimiz şekilde açıklamamıza itirazı yoktu.

Ziyaretimizin nesnesi ve hava durumu hakkındaki doğal yorumlardan sonra, "Claude burada" dedi. Claude, yaklaşık yedi yıl önce kaybettiğimiz bir bebeğin adıydı ve elbette bir "ruh medyumu" görmeye gittiğimizde aklımızda en çok yer eden isimdi. Böyle bir çocuğumuz olduğunu veya bizimle ilgili başka bir şey olduğunu bilmesi neredeyse imkansızdı. Görünüşe göre bunu telepatik olarak zihnimizden almıştı. Kısa süre sonra başka kişiliklerin varlığını ilan etmeye başladı - kaybettiğimiz arkadaşlar, bize zihnimizdeki önem sırasına göre yaklaşık bir düzine isim verdi.

Zihinsel olarak sorular soruyoruz. "Ruhların" cevapları her zaman sorularla alakalıydı, ancak genellikle kesin değildi ve aksi takdirde, doğru olduğu kadar yanlıştı. Babam hazır olduğunda, "Aklımda olan bir soruyu ona sor." dedim. Foster kısa süre sonra şöyle cevap verdi: " *Senin için en iyisi olduğunu söylüyor."* Zihinsel sorum şuydu: "Yaşam tarzım seni tatmin ediyor mu?"

Mezuniyetten kısa bir süre sonra, tanıdığım çağının belki de en iyi bağışlanmış kişisi olan ve arkasında yayınlanmamış bazı el yazmaları bırakan bir üniversite arkadaşımı kaybettim. Zamanla Foster şöyle duyurdu: "Sextus burada." Ben de şöyle dedim: "Lütfen ondan zihinsel soruma bir cevap alın."

Foster şöyle dedi: "Deneyeceğim. Zihnini olabildiğince buna odakla."

Burada bazı medyumların konsantrasyonu teşvik ederken, diğerlerinin oturanın zihninin herhangi bir şey üzerinde durmasına izin vermesiyle karıştırıldığını belirtmek iyi olur: onlar bunun mümkün olduğunca *tabula rasa olarak kalmasını isterler.* Örneklerle daha sonra karşılaşacağız. Foster ise tam tersine bana birkaç kez şöyle dedi: "Zihnin dağılıyor. Soruya yoğunlaştır; elinden geldiğince bana yardım et." Sonunda şöyle dedi:

"'Her kelimesini yayınla' diyor." İşte Sextus'un söyleyebileceği son şey bu olurdu: O, insanların en mütevazısıydı ve böyle bir soruyu diğer şekilde çözmeye veya arkadaşlarının yargısına güvenmeye en yatkın kişiydi.

Foster beni samimi olarak etkiledi, ancak bana tarif edildiği gibi, dışarıdan gelen "izlenimleri" ile kendi icatları arasında kesin bir çizgi çekebildiğini sanmıyorum, özellikle de bir oturanın zihnindeki soruların doğru izlenimlerini aldığını ilgili cevaplarla gösterme dürtüsünü hissettiğinde, doğal olmayan veya tamamen affedilemez değildi . İzlenimlerinin kökenine ilişkin spiritüel teorisi, masa devirme yoluyla sorulara cevap aramanın moda olduğu zamanlarda başlamıştı ve kendisinde telepatik izlenimlere karşı duyarlılığı bulduğunda, eğitim eksikliği olan bir kişi için, bu cevaplardan tamamen etkilenmiş olsun veya olmasın, sorulara tutarlı cevaplar sağlamak neredeyse fark edilemez bir adımdı. Yanlış yorumlamayı *amaçladığını sanmıyorum* , sadece ayırt etmedi. Muhtemelen sorunun izlenimini aldı ve cevabı kendisi verdi. Bunu, zor soruyu yakalamış olmanın verdiği sevinçle daha da kolayca yaptı.

Foster, zihnini kolayca etkilediğini varsaydığım en önemli ilgi alanlarımızdan giderek uzaklaştıkça, konuşmak yerine yazmaya başladı ve belki de "ruhların" konuşarak iletişim kurmaktan daha iyi bir şekilde elini yazmaya yönlendireceğini söyledi. Sanırım yazmak, konsantre olmasına yardımcı oldu. Şu anda önümde duran birkaç kağıt parçası yazdı. Bunlar muhtemelen artık yaygın olarak bilinen "otomatik" yazının örnekleridir.

Bu kazıntılardan birinde belirtilen bir izlenim, yazıda net değil, ancak oldukça açık bir şekilde " *Votre grandpire aux Français, Jean de Hase" gibi görünüyor.* Şimdi bir grandpère Français'im vardı , ancak onu hiç tanımadım ve aklıma gelecek son kişi oydu. Dahası, iki nesilden fazla bir zaman önceydi ve adı De Hass'tı, ancak *Jean değildi.* O zamanlar ne olduğunu bilmiyordum ve tabii ki Foster da bilmiyordu - aklımda ona bir izlenim verecek hiçbir şey yoktu. Bu yüzden bir Hristiyan ismi istediğinde, isteyerek veya istemeyerek, en sık kullanılan ismi almış gibi

görünüyor. Bu bilinçli veya bilinçsiz olarak en yaygın isimlere atlama, hassas kişiler arasında çok yaygındır.

Muhtemelen Foster Fransızca bilmiyordu ve *Foster ve Yazar arasındaki* 224 Telepati [BL H, Pt IV doğal *büyük Français büyük Français'de* bunun yerine locution *grandpire aux Français için herhangi bir garanti bulamıyorum.* O zamanlar beni şaşırtmıştı ve hala şaşırtıyor. Bir zamanlar böyle yanlış bir locution'a sahip olmam ve bunu bilinçaltında tutmam ve Foster'ın bunu benim bilinçaltı bilincimden edinmiş olması pek mümkün değil.

Bu gereksiz yere uzun sözcükleri, bunları yeni öğrenenler için daha iyi açıklamak gerekirse: bunlar "Almanya'da yapılmış" bir icattır, ancak İngiltere ve Amerika'da genellikle Myers'a atfedilir, ancak onun bunu iddia ettiğini hiç duymadım.

Bulabildiğim kadarıyla ilk kez bundan bahsetmesi (1891-2 için Pr. V1I'de) Du Prel'in *Mistik Felsefesi'nin* "kaçınılmaz Almanlar" arasında yaygın bir stok olduğunu göstermesinden beş yıl sonraydı. Fechner ile başlamış gibi görünüyor. Ancak Myers, bunu İngilizce konuşan insanlarda bir çalışma hipotezi olarak kurmak için herkesten daha fazlasını yaptı.

Kelimeler bilinçli düşünce ve bilgi ile bilinçaltı düşünce ve bilgi arasında ayrım yapmak için kullanılır . İnsanların bu daha kısa ve daha basit kelimeleri neden yeterince iyi bulmadıklarını anlayamadım. Edat ve *limen kökü.* veya daha kesin olarak, "eşik" anlamına gelen *limin,* günlük deneyimimizin eşiğinin altında veya uzağında var olan bir bilinç için kullanılır.

Hafızamızın normalde fark ettiğimizden daha fazlasına erişebildiğine dair bol miktarda kanıt var; o kadar çok ki bazı gözlemciler her deneyimin -ve muhtemelen her ata deneyiminin- bilinçaltı hafızada gerçekten yaşadığını ve hipnoz ve rüyalar gibi olağanüstü koşullar altında -ve belki de ölüm- uyandırılabileceğini düşünüyor. Hatta bazıları her bilinçaltı bilincin, bireysel bilinçlerimizin birleştiği ve telepatik olarak birbirleriyle iletişim kurduğu sonsuz bir bilincin parçası olduğuna inanmak için nedenler bulmaya kadar gidiyor . İlerledikçe, böyle bir teoriyi önermek için daha fazlasını bulacağız

veya daha doğrusu adını yerelliğin basit bir metaforundan daha anlamlı bir şeye dönüştüreceğiz

Foster'da beni en çok etkileyen şey, izlenimlerinin kendisine sık sık vizyonlar halinde geldiğini anlatırken, "O zamanlar garip bir şey yaşadım! Başınızın üzerinde büyük bir istiridye kabuğu gördüm ve

Bunun üzerine kafanıza bir inci düşmüş gibi görünüyordu." Şimdi, Baltimore istiridye endüstrisinin kurucularından biri olarak on dört yıl önce ölmüş olan babam, istiridye kabuğundan bana gelen inci, kolayca hayal edilebilecek en önemli deneyimlerimden bazılarının doğru bir sembolüydü. Foster, Çin'deki son mandarinin gelirleri hakkında olduğundan daha fazlasını bilmiyordu. Foster, duyarlılığının başkalarının geçici düşünceleriyle sınırlı olmadığını, ancak diğerinden bilinçli bir girişim olmaksızın karakter ve deneyimdeki her şeye yanıt vermeye meyilli olduğunu gösteren birçok örnek verdi -bazıları bana, ev sahipleri başkalarına- ve "hassas" zihnin rüya benzeri eyleminin oldukça karakteristik bir özelliğiydi , tıpkı insanların genel olarak sürekli olarak önemsiz bir durumu alıp bir rüyaya dönüştürmeleri gibi .

Kendisine bu izlenimleri nasıl edindiğini sorduğumda özetle şunları söyledi:

"Bunun hakkında bildiğim tek şey, aklıma gelmeleri ve bazen istiridye kabuğu gibi gözlerime görünmeleri. Bunların bana ruhlar tarafından iletildiğini düşünüyorum, ama elbette siz ne isterseniz onu düşüneceksiniz."

"Gizli şeylere ulaşma gücün varken, neden borsa sırlarını öğrenip kendini zengin etmiyorsun?" diye sordum. Şöyle cevap verdi: "Eğer bu garip güçlerimi rahat bir geçim kaynağı dışında bir şey için kullanırsam, bunların elimden alınacağını düşünüyorum." Ancak biyografi yazarı, meşru ücretler olarak çok miktarda para aldığını ve bir kısmının da ne yapabileceğine dair az çok meşru betalar aldığını, ancak açgözlü olmadığını, kazandığına dair bir bahse girmeyi sık sık reddettiğini ve parasının su gibi parmaklarının arasından akıp gitmesine izin verdiğini kaydeder.

Örneğin, Bay Bartlett (op. *cit.,* s. 99) New York *Graphic'in* 24 Ekim 1874 tarihli sayısından alıntı yapıyor:

"Bir gece Foster'ın hiç tanımadığı biri odasına geldi ve şöyle dedi:

"' Footer, senin saçmalıklarına inanmıyorum. Şimdi, beni hiç görmedin ve sana yirmi dolar bahse girerim ki adımı söyleyemezsin. Bunu seni test etmek için yapıyorum.'

"'Yirmi dolar,' diye tekrarladı Foster; 'Adınızı

söyleyemediğim yirmi dolar. Eh, efendim (elini çenesine koyarak)

 [Bk. II, Pt IV kaş), kardeşiniz Clement'in ruhu bana adınızın Alexander B. Corcorans olduğunu söylüyor.'

"Bay Corcorane şaşırdı ve medyuma ödemek için parasını çıkardı, medyum da gülerek parayı geri itti."

Elbette ziyaretçinin aklından her iki ismi de okuyabilirdi.

Foster bana, eşdeğerini vermediği bir şey elde etmek için güçlerini kullanırsa güçlerinin elinden alınacağını hissettiğini söylemedi; ancak muhtemelen kastettiği buydu. Çoğu insanın kastettiğini tam olarak söyleyebilmesi için gerekli görünen yüksek eğitime sahip bir kişi değildi. Aslında hatırladığım kadarıyla, kastettiği şeyi dilbilgisi açısından bile söylemekten pek emin değildi.

Röportajda bende oluşan sonuçlar, bunun düşünce aktarımı hipotezi olmadan açıklanamayacağıydı, o zamanlar buna telepati deniyordu, şimdi ise telepati deniyor; ve bu hipotezle açıklanamayacak hiçbir doğru şey yoktu. Bana daha önce bilmediğim önemli veya doğrulanabilir hiçbir şey söylemedi, ancak bana söylediği şeyleri, benim zihnimden veya diğer enkarne zihinlerden veya "ruhlardan" izlenimler almadan bilemezdi.

İzlenimleri, rüyaların tüm berraklığına ve belirsizliğine sahipti; kesin isimlerden, istiridye kabuğunun ve incinin (ona göre) anlamsız görüntüsüne kadar.

, zihinsel izlenim ile inci istiridyesi gibi duyusal bir vizyon olarak adlandırılabilecek şey arasındaki farkı telepati ve telestezi kelimeleri ile belirtmiştir . Belki de telesteziyi gerçek bir şeyin veya durumun vizyonuyla sınırlandırırdı. Elbette tüm bu şeyler, her şeyin her şeyle birleştiği gibi birbirine karışır; bu, sabrınızı zorlayacak kadar sık dikkat çektiğim bir gerçektir. İlk iki veya üç seferde bunu yalnızca genel bilimsel ilgi meselesi olarak yaptım; ancak ilerledikçe, bir şeyin belirsiz bir önerisine karşı beceriksizce uğraşarak bunu daha çok yapmaya zorlandım; ve el yordamıyla ilerledikçe, bu bir şey daha belirgin ve yaygın hale geliyor, ta

ki şimdiye kadar (bildiğim kadarıyla) FARK **edilenden daha** İYİ BİR BAKIŞ AÇISINA GİDEN YENİ BİR ROTA İLE TÜM ***konuyu kapsayan bir ipucu gibi görünmeye başlayana kadar*** **. Belki de zamanı gelince kesinlikle ona ulaşacağız.**

Foster'ın "ruhlar" hakkındaki açıklaması, tüm geçmiş tarih boyunca gizemli olanın genel açıklaması olmuştu; ve o zamanlar birçok kişi telepatiyi daha az olası bir hipotez olarak keşfetmişti. Aslında telepati, şimdi onu spiritizme karşı olarak ağlayan birçok kişi tarafından - muhtemelen çoğu kişi tarafından- sahtekarlık lehine keşfedilmişti.

O günlerde Foster bir "ruhsal medyum" olarak adlandırılsa da, BO AÇIKLANAMAYAN **bir şey yapan herkesti . Bugünün ayrımcılığı altında, Foster'ı gördüğüm haliyle, hiç de ruhsal bir medyum olarak kabul edilmezdi. *Gözlemlediğim kadarıyla,* yalnızca telepatik bir duyarlıydı. Bana bedeninin başka bir ruh tarafından medyum olarak kullanıldığını itiraf etmedi. Kendi ruhu her zaman ona sahipti ve bize yalnızca diğer ruhların ona söylediğini düşündüğü şeyleri iletti. Bugün ruhsal medyumla tam olarak kastedilen şey, ruhu bedenini başka bir ruhun kullanımı için terk eden, onu yazmak ve ifade etmek için kullanan ve** BO **yaparak genellikle medyumun uyanık halinden yaş ve hatta cinsiyet açısından tamamen farklı olduğu iddia edilen bir kişiliği ifade eden kişidir. Ancak Foster'ın da bu fenomenleri gösterdiğine dair kanıtlarla karşılaşacağız. Bazı açılardan göründüklerinden oldukça farklı olduklarını düşünmek için nedenler bulacağız.**

Foster'la oturduktan yıllar sonra, Bayan Piper'la yaptığım bir oturumdan, Foster'dan ayrıldığım zamankiyle aynı telepati izlenimiyle, mümkünse daha derin bir şekilde ayrıldım. Ancak onun durumunda beni o zamandan beri ek inançlara yönelten ek özellikler vardı. Olayları ele aldıktan sonra daha spesifik olacağım.

BÖLÜM XVH

BAZI ERKEN TELEPATİK DUYARLILIKLAR

Telepsikozu , tıpkı telekineziyi TANITTIĞIM **gibi, kişisel bir deneyimle tanıttım çünkü okuyucularım ve benim aramda, üçüncü bir kişiden gelen bir deneyimden daha doğrudandır. Ancak ilk durumda,**

konunun en basit örneğiyle başladım, oysa şimdiki durumda basitliği diğer düşünceye tabi tuttum.

Yine de birçok kişi birçok türde telepsişik deneyimler okumuştur; aslında, birçok kişi bunları bilmiştir ve hatta deneyimlemiştir, bu yüzden bazen herhangi bir örnek neredeyse gereksiz görünmektedir. Ancak deneyimler henüz yerleşik bilgiyle o kadar az ilişkilidir ki, çok az kişi, varsa, bunları herhangi bir ölçüde "anladığını" iddia eder ve bu nedenle tahminlerinizi teşvik etmek ve benimki de dahil olmak üzere diğer tahminleri açıklamak için daha fazla örnek değerli olabilir.

Dahası, ölümden kurtulma sorusunun yanı sıra ve bununla güçlü bir şekilde ilgili olan telepati veya telesthesia konusu, 8. PR'nin uğraşmak zorunda kaldığı en önemli konu olarak ortaya çıkmıştır. Neredeyse tüm olağandışı psişik fenomenlere nüfuz etmiş gibi görünmektedir ve bu nedenle onu bilimsel incelemenin başlangıcından bile daha erken bir zamana kadar izlemek iyi olacaktır.

Geçtiğimiz yüzyılın ortalarından başlayarak yakın zamandaki tezahürleri, tarihin derinliklerine kadar uzanan tezahürlerle bir parça haline getirmek için birçok girişimde bulunuldu . En azından iki tane oldukça belirgin fark var. İlk tezahürlerin çoğu patolojik durumlar ve dini coşkuyla ilişkilendirilmişti. Son zamanlardakiler genellikle birincisinden aridir ve çağdaş SP R. kayıtlarına göre geç olanlar ise ikincisinden aridir. Gerçekten de, Amerikan salgınının nispeten cahil spiritüalizminin dini çağrışımları olsa da, çok az dini coşkusu vardı. Tezahürler genellikle normaldi, daha erken olanlar ise genellikle anormal görünüyor.

varsaymak için epeyce gerekçe var gibi görünüyor ; oysa daha önceki olgular erken gelişmiş ve bu nedenle de önemsiz olabilir.

SPR'nin kuruluşundan önce bu konular hakkında benim yerim olandan daha eksiksiz ve ayrıntılı bir açıklama isteyen okuyucu, bildiğim en iyi şeyi Podmore'un *Modern Spiritualism* (1902) kitabında bulacaktır. Ancak o zamanlar hayranlık verici olsa da, daha sonraki bilgi ışığında çoğu, bir lokomotifin

saatte yirmi milden fazla hareket etme olasılığının veya bir devrede birden fazla elektrik ışığının olasılığının eski çürütmeleri gibi okunuyor

Modern dünyada en erken kutlanan duyarlı kişi Swedenborg'du. Elbette onun vakası, bir semptomu SPR'nin temeli olan hareketten önce pek genel ilgi görmedi. Yine de, vaka Kant gibi büyük bir adamın araştırmasını ve güvenini çekmişti ve kendisi bunu garanti altına almış ve *Dreams of a Ghost-seer (Goerwitz'in çevirisi, Londra, 1900)* adlı eserinde Ek II olarak yeniden basılan bir mektupta kendini şu şekilde ifade etmiştir :

"1759 yılının Temmuz ayının sonlarına doğru, Cumartesi günü, saat dörtte, Swedenborg İngiltere'den Gottenburg'a vardığında, Bay William Castel onu on beş kişilik bir grupla birlikte evine davet etti. Saat altı civarında Swedenborg dışarı çıktı ve şirkete oldukça solgun ve endişeli bir şekilde geri döndü. Stockholm'de, Sodermalm'da (Gottenburg, Stockholm'e yaklaşık üç yüz mil uzaklıktadır) tehlikeli bir yangın çıktığını ve çok hızlı yayıldığını söyledi. Huzursuzdu ve sık sık dışarı çıktı. Adını verdiği arkadaşlarından birinin evinin çoktan küle döndüğünü ve kendi evinin tehlikede olduğunu söyledi. Saat sekizde, tekrar dışarı çıktıktan sonra sevinçle haykırdı, 'Tanrıya şükür, yangın evimin üçüncü kapısından söndürüldü.'... Pazartesi akşamı, yangın sırasında Ticaret Kurulu tarafından gönderilen bir haberci Gottenburg'a geldi. Getirdiği mektuplarda yangın, Swedenborg'un belirttiği şekilde tam olarak tarif ediliyordu."

görü) olabilir .

Kant başka bir konu hakkında da şunları söylemiştir *(a.g.e.,* s. 17-18):

> **"Hollanda büyükelçisinin Stockholm'deki dul eşi Madam Marteville, kocasının ölümünden bir süre sonra, bir kuyumcu olan Croon tarafından kocasının kendisinden satın aldığı gümüş bir servis takımının parasını ödemesi için çağrıldı. Dul kadın, ölen kocasının bu borcu ödememek için çok titiz ve düzenli olduğuna ikna olmuştu, ancak makbuzu bulamadı.... Bay Swedenborg'dan... herkesin söylediği gibi, ölmüşlerin ruhlarıyla bir araya gelme gibi olağanüstü bir yeteneğe sahipse, belki de kocasına gümüş servisle ilgili ne olduğunu sorma nezaketini gösterebileceğini rica etti. Swedenborg, onun isteğini yerine getirmeye hiç itiraz etmedi. Üç gün sonra, söz konusu hanımın -**

evinde kahve içmek için misafirleri vardı. Swedenborg aradı ve kendi eool tarzıyla kocasıyla konuştuğunu söyledi. Borç, ölümünden birkaç ay önce ödenmişti ve makbuz, üst kattaki odadaki bir bürodaydı... kocasının, sol taraftaki çekmeceyi çektikten sonra, içinden çıkarılması gereken bir tahtanın nasıl ortaya çıkacağını ve özel Hollanda yazışmalarının yanı sıra makbuzun da bulunduğu gizli bir bölmenin nasıl ortaya çıkacağını ona anlattığını. Bu açıklamayı duyan tüm şirket ayağa kalktı ve hanımefendiye üst kattaki odaya kadar eşlik etti... ve herkesin büyük şaşkınlığına, orada, onun açıklamasına uygun olarak, kağıtlar keşfedildi."

Eğer telepati ise, bu görünüşe göre sadece bedensel ölümden kurtulan Marteville'in zihninden kaynaklanıyor olabilir, ancak yaşayan bir kişinin bunu bilmesi ihtimali de zayıftır. Geriye kalan tek hipotez bunun telopsis olduğu veya bilmediğimizdir.

Podmore'un ve sanırım diğerlerinin de belirttiği gibi *(Modem Spiritualism,* 1,15):

"Ayrıca, özgün insan ruhlarıyla ilişki kurma fikri, aslında Swedenborg tarafından ortaya atılmamış olsa da, en azından ilk olarak öğretileri aracılığıyla popüler bilinçte yerleşmiştir.... Ona göre, bu dünyevi yaşam ile ölümden sonra olduğuna inandığı yaşam arasında sabit bir uçurum yoktu. Sürekliliğin büyük ilkesi korunmuştur; Doğa, mezarın üzerinden bile sıçrama yapmaz ve cennet ve cehennem, onun düzyazı sayfalarında Stockholm veya Londra'ya çok benzemektedir."

Hangi sonuncu gerçek, en azından benim için, en azından cennetinin gerçekliği *için bir argümandır?*

Telepsikoyanın daha önce araştırılmamış vakaları arasında, Ohio'nun Erie kıyısında yaşayan eğitimsiz bir taşralı çocuk olan Hudson Tuttle'ın vakası da vardır. Tuttle, ellili yılların başında, on altı yaşındayken, elinde kitap olmadan, gezegenin evrimi, üzerindeki yaşam ve düşünce hakkında o zamanlar bilinenlerin oldukça doğru bir dille oldukça doğru bir taslağını yazmıştır. Elbette ki bunun kendisi aracılığıyla ruhlar tarafından ifade edildiğini varsaymıştır (Tuttle, Hudson: *The Arcana of Nature.* Densmore tarafından düzenlenen son baskı. New

York (tarih verilmemiştir): 1909'da telif hakkı alınmıştır).

Aynı zamanlarda, muhtemelen biraz daha önce, yine eğitimsiz olan "Poughkeepsie Kahini" Andrew Jackson Davis, benzer bir eser olan *Natures Divine Revelations'ı,* daha sonra *The Great Harmonia'yı* ve yirmi kadar başka eseri, önce hipnozla, daha sonra da kendi kendine telkinle elde edilen trans halinde yazdı.

Mart 1846'da Davis, henüz görülmemiş sekizinci bir gezegenin, "yoğunluğu beşte dört su" olan bir tanımını yaptı; ve takip eden Eylül ayında, yaklaşık olarak aynı yoğunlukta Neptün keşfedildi. Davis, ancak, ilk bakışta saçma görünen başka şeyler de söyledi: bu yüzden gezegen bir tesadüf gibi görünüyor. Ancak, aynı zamanda, yakında bolca tezahür edecek olan enkarne ve post-enkarne ruhlar arasında bir birlik ilan etti. Elbette isteyen herkes bunu Pr. 8'deki gelişmelere uygulayabilir. PB Bunların çoğu için Podmore, *Modem Spiritualism, 1,163'e* borçluyum . Davis hakkındaki anlatımı çok ilginç.

Elbette her iki adam da yazılarının ilhamını ruhlardan aldığını düşünüyordu.

Aynı dönemde pek çok başka yazı ortamı da mevcuttu.

Charles Linton adında genç bir eski demirci, 1853'te heteromatik olarak *The Healing of the Nations adlı dini bir rapsodi yazdı;* bu, eğitimli kürsünün standartlarına oldukça uygundu; ve bu türden birkaç performans daha vardı, bazıları şiir veya iddia edilen şiirdi, genellikle ama her zaman değil, çok kötüydü. Thomas L. Harris'inkiler neredeyse katlanılabilirdi . Ancak, neredeyse tüm Stuff yankılardan ve birazı da doğrudan ama belki de istemsiz telepatik intihalden veya (bu öğretici bilgilerin bir kısmını aldığım Podmore bile neredeyse kabul ediyor) muhtemelen telopsisten oluşuyordu.

Bu davalar, SP B. tarafından bilimsel olarak elenmiş kanıtların ezici bir şekilde toplanmasından önceki diğerleri gibi, eğitimli dünyada pek ilgi görmemişti; ancak artık, alay edilme korkusu olmadan, bunlardan dikkate değer olarak bahsedilebilir.

Bu yazarların ve arkadaşlarının kitapları,

yazarların teleoptik olarak görmedikleri eserlerden çok sayıda alıntı içermektedir; ve bu yazarların kitaplarının teloteropati ve telopeis dışındaki herhangi bir hipotez üzerine kurulu olmasını açıklamak zordur; ancak bu, artık güncelliğini yitirmiş ve koşullar tarafından desteklenmeyen bir sahtekarlık hipotezi olabilir.

Tuttle ve Davis, Davis'in "üstün hal" olarak adlandırdığı şeyden sık sık zevk alarak, ikisi de yaşlı adamlar oldular ve bence çok iyi yaşlı adamlar oldular ve hastalıkları teşhis etmede ve reçete yazmada yararlı oldukları iddia edildi ve kesinlikle, bu kahinlerin insanüstü bilgelikten ilham alan derslerine inanan birçok insanın düşüncelerini odun kesme ve su çekme işinin üstüne çıkarmada yararlı oldular.

İnsanların genelde çabayla elde etmek zorunda olduğu pek çok şeyi telepsişik olarak emdikleri ve normalde eğitim olarak adlandırılan hiçbir şeye sahip olmadan, beraberinde gelen kelime dağarcığıyla desteklenen, çok sayıda müridin kendilerinin "bir yere vardıklarına" inanmasına yol açan bir yığın düzensiz bilgiye sahip oldukları konusunda şüpheye yer yoktur; ve muhtemelen, bu öğretmenler olmadan varacakları yerle karşılaştırıldığında öyleydiler. Bu "spiritüalistler" tarikatı ile az da olsa -çok az- yazıştım ve onları olağanüstü iyi ve nazik insanlar buldum. Ancak, Foster'ın "ruhlarına" hiçbir şekilde inanmayan, ancak dolaylı olarak adama inanan ve onun hayatını yazan o baş şüpheciden daha fazla değil.

Amerikalı kahinlerimizin hastalıkları teşhis etmesi hakkında bir söz söylendi. En azından Davis öyle yaptı. Muhtemelen uzak kitapların sayfalarına giden telopsis, vücudun organlarına gitti. Bu konuda, birçok insan tarafından çok fazla konu toplandı ve daha sonra bu konuda söyleyecek bir sözüm olacak. Büyük olasılıkları olabilir.

Tuttle ve Davis ile ilgili yukarıdaki verilerin çoğunu Densmore'un Tuttle's Arcana'ya Giriş'inden aldım *. Orada ayrıca, eserleri ve Barrett tarafından yazılmış biyografisi bende bulunan Bayan Richmond'ın bir hesabını da veriyor, ancak alıntı yapmak istemiyorum, çünkü ayırabileceğim tüm*

alan Densmore'un Tuttle'a aynı girişte (op. cit., **s. 65) onun hakkındaki hesabıyla daha iyi doldurulacaktır :**

"Bayan Cora LV Richmond (kızlık soyadı Scott) 1840 yılında, Cuba yakınlarında, Allegany County, NY'de doğdu" [Hudson'dan birkaç yüz mil batıya kadar olan bölge, yüzyıl ortası "spiritüalizminin" beşiğiydi. HH) *"Babası* David W. Scott bir matematikçiydi ve felsefi çalışmalara eğilimliydi. Annesi Lodensy Butterfield'ın kötü psişik yetenekleri vardı... On bir yaşındayken bir kompozisyon hazırlaması istendiğinde, tahtasını ve kalemini bahçedeki bir çardağa götürdü, önce tahtaya denemeyi yazıp sonra kağıda geçirmeyi bekliyordu. Kısa bir süre sonra tahtayı annesine götürdü ve uyuyakaldığını ve birinin tahtaya yazdığını söyledi. Yazı; 'Sevgili kız kardeşim' diye başlıyordu ve çocukken ölen Bayan Scott'ın kız kardeşinden geliyordu. Birkaç gün sonra Cora annesinin ayaklarının dibinde oturuyordu, uyku onu tekrar ele geçirdi ve annesi bayıldığını düşünerek ona güçlendiriciler uyguladı. Elin titrediğini fark ederek tahtayı ve kalemi çocuğun eline koydu, çocuk hemen - yazmaya başladı. Bu şekilde, ruh yaşamına geçmiş olan ailenin farklı üyeleri tarafından imzalanmış birkaç mesaj yazıldı, her biri başka bir kürede var olduklarına tanıklık ediyordu

"İlk tahtaya yazılmasından birkaç ay sonra Cora, ismini saklı tutan bir Alman doktorun ruhu olduğu iddia edilen bir şey tarafından kontrol edildi. Yaklaşık dört yıl boyunca Alman doktor, her gün belirli bir saatte Cora'yı babasının evine bu amaçla gelenlere teşhis koyması ve tıbbi tavsiye vermesi için kontrol etti. Bu, günde iki, üç ve bazen altı saatini alıyordu. Bu doktorun yönetimi altında yaraları sarıyor ve bazen küçük cerrahi operasyonlar gerçekleştiriyordu. Cora'nın İngilizceden başka bir dil bilgisi yoktu, ancak onu kontrol eden etki bazen onun aracılığıyla Almanca konuşuyordu. Medyumluğunun başlangıcından itibaren, çocuk aracılığıyla misyonunun bir halk konuşmacısı olmak olduğu ve şifa sanatındaki çabalarının onu yaşam boyu işine uygun deneyimler olduğu belirtiliyordu.

"Kalabalık topluluklar önünde ders vermeye ancak on beş yaşında başladı."

Bu, rüya gören herkesin bildiği, ancak medyumlar arasında oldukça gelişmiş olan rüya halidir.

Bayan Richmond, Amerika ve İngiltere'deki büyük spiritüelist meclislerine hitap etti ve Chicago'daki büyük bir cemaatin papazıydı veya yakın zamana kadar papazdı.

onun vaazlarından bazılarını, olağan kürsü düzeyindeymiş gibi görünen, olağanın ötesinde bir cömertlikle okudum.

Aynı bağlamda, Densmore Colville hakkında da bazı açıklamalarda bulunmuştur; bu açıklamalar alıntılanmaya değerdir çünkü son bölümü olan yolculuk başka hiçbir yerde, hatta Densmore'un malzemesinin çoğunu aldığı Colville kitaplarında bile basılmamıştır.

" WJ Colville 1860 yılında İngiltere'de doğdu. Hayatıyla ilgili aşağıdaki gerçekler yakın zamanda yayınlanan bir otobiyografiden derlenmiştir :

"Medyumluğum ilk olarak erken çocukluk yıllarımda kendini gösterdi. Doğumdan itibaren adeta yetimdim.....

"Annemle ilk defa nasıl durugörü yoluyla tanıştığımı bilmiyorum, ama sık sık , güzel bir genç kadının nazik, sevgi dolu varlığının farkına vardığımı açıkça hatırlıyorum; bu kadın, her zaman, olağanüstü güzellikteki giysiler içinde, görüşüme görünürdü.....

"Görüşümün alışılmadık karakterini ilk olarak, yanımda olan iki kişiye 'beyazlı güzel hanımın' varlığından bahsettiğimde fark ettim. Onu çok net bir şekilde gördüm, ancak dairenin tek sakinlerinin biz üçümüz olduğunu söylediler. Dördüncü kişinin gizemi, onun ve benim dışımda diğer iki kişinin onun içinden geçebildiği ve onun da onların içinden geçebildiği, ancak birbirlerinin varlığından tamamen habersiz göründükleri göründüğünde benim için çok daha yoğunlaştı. .. İkinci basiret kanıtı, normal olarak anlaşıldığı gibi görmeyle ilgili değildi, zihinsel aydınlanmayla ilgiliydi ve bu yalnızca genel değil, aynı zamanda özel bir - karakterdeydi, özel aile tarihinin çeşitli ayrıntılarına derinlemesine ve kesin bir şekilde iniyordu ve deneyimlerimi anlattığımda dinleyicilerde şaşkınlık yaratan birçok vahiy içeriyordu. Aralarında yetiştirildiğim insanlar, ruh annemin açıkça farkına varmamı istediği ebeveynlerimle ilgili birçok gerçeği benden gizlemek istiyorlardı."

AU önceki konu ailenin zihnindeydi ve çocuk tarafından telepatik olarak yakalanmış olabilir. Annenin elbisesi istisna olmalı. Bu, genellikle rüyalarda yapıldığı gibi orijinal verilerin bir ayrıntılandırmasıydı. Hatta bundan sonra gelenler bile mutlaka kehanet veya telopsis değildir: teyze kendi odasını ve kendi başlık iplerini biliyordu. Telopsis ile ilgili genel olarak yaşanan zorluk budur.

“Bakiremdeki üçüncü özellik, yaklaşan olayları önceden tahmin etmemdi. ... Tek bir örnek bunu açıklayacaktır: Lincolnshire'daki büyükannemin kız kardeşi Sussex'i ziyaret etmeye karar vermişti, ancak aklı tamamen yerinde olmasına rağmen niyetini kimseye söylememişti. Büyük teyzemi hiç görmemiştim ve kendisinden nadiren bahsedildiğini duymuştum, ancak o zamanlar yaşadığım evde onu açıkça gördüm ve görünüşünü, hatta birkaç gün sonra kız kardeşini ziyaret ettiğinde giydiği şapkanın iplerine kadar doğru bir şekilde tarif ettim”

Bundan sonra olanlar telopsis gibi görünüyor, ancak romanı okuyanların telepati yoluyla iletişim kurmuş olması da mümkün.

Sayfa 81. “1896'da Batı Avustralya'nın Perth şehrindeydim, Marie Corelli'nin romanı. *Cennetin Hazinesi, Bir Zenginlik Romanı»* Avustralya kıyılarına ulaştı. Kitap, gelmeden önce geniş çapta duyurulmuştu ve bir düzenleme komitesi, Belediye Binası'nda verdiğim dersler dizisine bu kitabın bir incelemesini eklemem için onayımı almıştı... Şaşkınlığıma rağmen, konuşma yapacağım akşama kadar bir kopyasını alamadım ve kitap yaklaşık beş yüz sayfa içerdiğinden, dersimde inceleme umudumu yitirdim ve konuyu kendi bakış açımdan ele almaya karar verdim ; yalnızca Marie Corelli'nin romanının şehre yeni ulaştığını belirtmekle yetindim... Dersin sonunda, tüm hikayeyi ayrıntılı bir şekilde incelediğim için şahsen tebrik edildim ve ... yazarın neredeyse tam olarak aynı sözcükleriyle pasajlar alıntıladığım ve tüm hikayenin tam bir özetini verdiğim söylendi... Yukarıdakilere benzer deneyimleri sık sık yaşadım ve bu nedenle, sıradan halimde yalnızca en yüzeysel bilgim olan konularda bile akıllıca konuşmamın oldukça mümkün olduğundan tamamen eminim .

Ama şimdi, görebildiğim kadarıyla, bildiğimiz herhangi bir şeyle bir korelasyon bulmayı beklememiz gereken bir şeye geliyoruz.

“Şubat 1906'da bir gece... Odanın havasında büyük bir okyanus vapurunun görüntüsünü ve yakınında 29 Mart tarihini gördüm. Görüntünün beni bireysel olarak ilgilendirdiğine dair en ufak bir fikrim olmadığı için, partideki diğer bazı üyelerin Atlantik'i beklenmedik bir şekilde geçmek üzere olduğunu varsaydım... Otomatik yazma konusunda kendimi denemek istedim... Yazma aniden durdu ve hiçbir istek duymadım... hatta ertesi sabaha kadar yazılanları okumaya bile... Ertesi gün yazılı buldum... burada yazılanların özü şu şekilde: 'Avustralya'daki dostlarınız, 29 Mart'ta yola çıkması beklenen Oceanic

vapuru *Sierra* ile San Francisco'dan ayrılmanızı istemeye karar verdiler .

gitmeli ve gidecektir. Bunu yapmanızın birkaç ciddi nedeni var. Bunların arasında Kaliforniya'da büyük önem taşıyan bir olay var, ayrıntılarını zamanı gelince öğreneceksiniz. Bu hayatınızda önemli bir kriz ve bunun ne anlama geldiğini anladığınızda, görünmeyen gözlemcilerin yolunuzu özenle koruduğunu gerçekten bileceksiniz.' Hiçbir isim imzalanmamıştı... gizemli imza dışında, 'Bilen biri.'

" .....Birkaç hafta içinde editörden bir mektup aldım

Sidney'deki bir dergide, arkadaşlarımdan oluşan bir komitenin isteğine uymam ve 29 Mart'ta Sierra'ya binerek San Francisco'dan ayrılmam konusunda beni teşvik ediyordu .”

İşte bu telepatiydi! Colville devam ediyor:

"Yazının ikinci bölümünü gerçekten de kısa sürede anladım. 19 Nisan 1906'da Sidney'de karaya oturan yolcular ve mürettebat, San Francisco'daki deprem ve yangının korkunç haberleriyle şok oldular.....

"Telepatik ve ruhsal mesajlar arasındaki farkı tanımlamam sıklıkla istendi... Dünyadaki bir iletişimciden alınan bir mesaj ile varoluşun diğer tarafına geçmiş birinden alınan bir mesaj arasında ayrım yapmak neredeyse imkansızdır . Gerçekten de, o 'diğer yardımcı' telepatinin yerli olduğu taraftan başka nedir? 1 Ve telepatik olarak işlev gördüğümüzde, aniden maddi zarflarımızdan sıyrılmış .....olsaydık davranmaya devam etmemiz gerektiği gibi davranmadığımızdan emin olabilir miyiz !

“Artık otuz yıla yakın kamu hizmetini tamamladığıma göre, medyumluğun her açıdan üzerimde her zaman faydalı bir etkiye sahip olduğuna dair kesin bir tanıklık yapmak benim için hem ciddi bir görev hem de büyük bir ayrıcalıktır. Zihinsel ve fiziksel olarak, yanılan insanların zihnimi ve bedenimi zayıflattığını düşündükleri bu yeteneklere ve deneyimlere çok şey borçluyum.”

Medyumların elde ettiği psişik materyalde garip bir uyumsuzluk vardır. Belki de okur, okuma yazma bilmeyen bir medyumdan okuduğu şeyin akıcı diksiyonuna, geniş kelime dağarcığına ve sağlam anlamına hayran kalarak, aniden bu niteliklerden birinden veya belki de hepsinden belirgin şekilde yoksun bir pasajın içine atılır. Bu insanlar bir süre için, normalde yalnızca eğitimle elde edilebilecek sonuçlar gösterirler ve sonra bunların eksikliğini

gösterirler. İlk vakalarda, *birinin* eğitiminin sonuçlarını telopatik olarak almış gibi görünürler ve diğer vakalarda, telopatik olarak başka bir zihin düzenini temsil ederler, Ch. XVII] *Tuttle'ın "Psişik Bilim" adlı eserindeki "Analiz"* 237 veya belki de kendi ifadeleri. Ancak bunun yorumu ne olursa olsun, bunun hangi kısmı kasıtlı olarak uydurulmuş bir sahtekarlıktır, bilim insanları tarafından bugüne kadar ihmal edilmiş olsa da; son zamanlarda bilimsel incelemeden geçmiş benzer birçok konu göz önüne alındığında, daha mütevazı "spiritüalist" literatürün çoğunun samimi olduğundan, kendiliğinden telepeyşeden kaynaklandığından, genel deneyimin dışında ve genellikle önünde olduğundan, yeni ve umut verici bir zihin yelpazesi açtığından ve bu nedenle dikkatli bir şekilde incelenmeye değer olduğundan eminim. Tüm bunların birkaç pasajla açıklanmasına izin verin.

İşte Tuttle'ın *Psychic Science* (Chicago, 1895) adlı eserinin önsözü niteliğindeki "Analiz":

"Düşünceyle ilişkili olan Psişik Eter vardır, tıpkı - ışıkla ilişkili olan ışıklı eter gibi.
"Bu, evrenin düşünce atmosferi olarak düşünülebilir. Bu atmosferdeki düşünen bir varlık, ışıklı bir bedenin ışıktan olması gibi, düşünce dalgalarının atan bir merkezidir.
"Zihin ve bedenin, diğer zihinlerden izlenimler aldığı, hassas veya etkilenebilir olarak bilinen bir durumu vardır. Bu durum normal olabilir veya yorgunluk, hastalık, uyuşturucular tarafından tetiklenebilir veya uykuda ortaya çıkabilir. Durugörü, trans, uyurgezerlik ve psikometri gerçekleri bu eterin varlığını kanıtlar ve [? HH] ile ilişkilidir
"Düşünce aktarımı da kanıttır, ayrıca fiziksel bedenin ölümünden sonra hayatta kalan bir zekanın varlığını ima eden geniş bir dizi olgu da kanıttır.
"Bu hassasiyet aşırı derecede keskin olabilir ve birey bunun farkında olmayabilir ve o zaman buna deha denir, ki bu da psişik dalgalara karşı keskin bir duyarlılıktır ."

Bütün bunlar SPR'nin herhangi bir lideri tarafından yazılmış olabilirdi. Buradan ortaçağa, gereksiz tekrarlara ve abartılı ifadelere düşüyoruz.

"Duyarlılık, duanın gerçek felsefesini açıklar.
"Mesmerizm, trans, duru görü, zihin okuma, rüyalar, vizyonlar, düşünce aktarımı vb. gibi sözde tüm okült fenomenler , bu psişik eter aracılığıyla ilişkilendirilir ve açıklanır.

, her insanın doğuştan hakkı olan doğal bir durum olan ölümlülüğün dikkate alınmasına yol açıyor ."

Sonra, tesadüfen belirsiz bir şey olabilir

238 *Bazı Erken Telepatik Duyarlılıklar* [Bk. II, PL IV genel olarak, ifade eden kişi tarafından hiç fark edilmeyen olası anlamlarla veya Profesör Cope, Holmes ve diğerlerinden alıntıladığım derin önerilerin çoğunu içermiş olabilir.

"Beden ve ruh birlikte yaratılmış ve birlikte sürdürülmüştür. Ölüm, ikisinin nihai ayrılığıdır."

***benzeyen* , Boole kadar derin anlamlar taşıyabilecek, ama benim anlayabildiğim kadarıyla saçmalık gibi görünen bir cümle geliyor .**

"Zamanda başlayan ölümsüz bir gelecek sorunu, başlangıçta düz çizgiler halinde etki eden kuvvetlerin, daha sonra spiraller halinde dairelere ulaşarak, kendi içlerine dönerek bireyselleşip kendi kendini idame ettiren güçler haline gelmesiyle çözülür."

Daha önceki yazılarının çoğunu tam olarak takdir eden hiç kimsenin yazmayı aklına getirmeyeceği derin bir basmakalıp söz daha:

"Ruhsal varlıklar, fiziksel dünyayı yöneten yasalar gibi sabit ve değişmez yasalar tarafından yaratılmalı ve sürdürülmelidir."

Daha sonra şu gelir:

"Hassasiyet büyük hazlar verir ve acıya da yol açabilir; yazarın hassas, ilgili biri olarak deneyimi bunu göstermektedir."

Şimdi bu derinlikler ve yüzeyselliklerin, zor şeylerin açık ifadelerinin ve basit şeylerin şişirilmiş ifadelerinin karmaşası, eski moda manevi edebiyatın tipik özelliğidir , ancak, işte ek bir sorun, aynı zamanda Bayan Piper aracılığıyla yapılan son iletişimlerde de vardır; bunlar, son zamanlarda eğitimli dünyanın tanıdığı en iyi beyinlerden bazılarından geldiğini iddia etmektedir.

Hepsinin içinden gelen şeyin, kendi zihinleri de dahil olmak üzere, tüm zihinlerin bir karmaşası olduğu ve tek izlenimlerden başlayıp bir ruhu tasvir eden komplekslere kadar değiştiği oldukça açık bir çıkarım değil midir? Bu, Sidgwick, Myers, Hodgson ve James'in özgürleşmiş ruhundan geldiğini iddia eden şeyin, zorunlu olarak böyle yüce bir kaynağı

olduğu anlamına gelmez: bu, hâlâ yeryüzünde olan zihinlerdeki anılardan ve izlenimlerden geliyor olabilir; ancak nereden gelirse gelsin, o kadar şüpheli bir biçimde gelir ki, uzun süredir ihmal edilen erken dönem benzer tezahürler bile daha fazla ihmal edilmemelidir.

Ancak erken raporlar bize, SPB raporlarında bol miktarda bulunan, medyumdan bağımsız kişiliğin güçlü bir göstergesi olan dramatik karakterden hiçbir şey getirmiyor. Gerçekten de Foster'dan önce modern "ele geçirilme"ye benzer hiçbir şey bulamadım. Medyum görüyor ve bildiriyor, bazen çok doğrulukla, ancak hepsi bu: medyum taklit eden olarak tanımlanmıyor. Dahası, 8. PB ile çağdaş olanlardan önce normal kişilerde kendiliğinden veya kendiliğinden transa dair net bir vaka hatırlamıyorum, ancak bilgim ve hafızam burada hatalı olabilir. Elbette bol miktarda histerik vizyon ve görünüşe göre telopsis var.

Erken kayıtlar arasında, Benjamin Franklin'in adı, başka herhangi birinden çok daha sık bir kontrol olarak verilir, aslında neredeyse her medyum tarafından, hatta neredeyse her medyum tarafından. Bu, en azından, garip karmaşanın ortasında, güçlü kişiliğinin - belki de dünyanın bildiği kadar güçlü- uyanık medyumda bıraktığı izlenimden daha fazlası olup olmadığı sorusunu akla getiriyor. Podmore, şüphesiz doğru bir şekilde *(Modern Spiritualism,* I, 268) şöyle diyor:

"Dönemin 'ilham verici' edebiyatında yer alan tüm saygın isimler arasında, hiçbirisi bu kadar sık geçmez veya bundan daha çirkin saçmalıklara sponsor olmaz, belirtmek gerekir."

Bacon'ın tommyrot'taki payı neredeyse aynıydı

BÖLÜM XVIII

SON TELEPATİK DUYARLILIKLAR

İNCELEMEDE , **onların tezahürlerini sınıflandırmaya çalışmadım; ancak devam ederken, olguların karmaşıklığı izin verdiği ölçüde, bunları (a) görünüşte oturan kişiden alınan basit izlenimler; (b) benzer şekilde alınan vizyonlar (hem a hem de b bana Foster tarafından gösterildi); (c) görünüşte uzak zihinlerden alınan basit izlenimler; (d) benzer şekilde alınan vizyonlar; (e) görünüşte ölümden kurtulan sözde zekalardan alınan izlenimler; (f) benzer şekilde alınan vizyonlar; ve (g) herhangi bir ilişkilendirilebilir kaynağı olmayan izlenimler ve vizyonlar altında gruplandırmaya çalışacağım .**

Mevcut Kişilerden İzlenimler

Aşağıdakiler Stillman'dan (op. *cit,,* I, 183f.) alınmıştır:

" .....En yetenekli heykeltıraşımızın eşi Bayan HK Brown

O günün... sahip olduğu tuhaf güçlerin yanı sıra , hem ahlaki hem de entelektüel olarak tanıdığım en dikkate değer kadınlardan biriydi.... Onun huzurunda hiçbir fiziksel 'tezahür' gerçekleşmedi ve asla bir 'çember' olarak 'oturmadık', ancak sıradan sosyal ilişkilerdeki telepatik ve düşünce okuma güçleri çok şaşırtıcıydı.... Şair Bryant, bana onun geçmiş yaşamında kendisinden başka yaşayan hiç kimsenin bilmediği olayları anlattığına dair güvence verdi ve ben de onun huzurunda geçmiş yaşamımda onun algısının ötesinde hiçbir şey olmadığına dair kanıtlara sahiptim.... Bir gün ona yazarını açıklamadan Ruskin'in bir mektubunu verdim ve uzun bir analiz sırasında yazarın evli olmadığını söyledi, buna yanıldığını söyledim ve 'O zaman evli olmamalı, ' diye karşılık verdi. O sıralarda Bay ve Bayan Ruskin, bildiğim kadarıyla birlikte yaşıyorlardı ve aralarında bir geçimsizlik olduğuna dair hiçbir söylenti de yoktu.

"Bayan Brown, gizli güçlerinin ele geçirilmesini, Sokrates'in iblisinin sesine benzer bir sesle

açıkladı; bu iblisin her zaman yanında olduğunu ve kendisine tamamen yabancı olduğunu fark etti. Duyduklarını, kelime kelime tekrarladı.

MO

Bölüm XVIII] ***Foster'ın Görünürdeki "Sahipliği"*** **241**

kelime KELİMELER **geldi, tereddüt etti ve bazen cümleyi eksik bıraktı, sırayı duymadı. Kendisine kimin konuştuğunu sorduğunda, sadece 'Biz ruhuz' cevabını aldı ve hiçbir zaman kişilik belirtisi sunulmadı."**

Bartlett'tan (op. ctt, s. 64):

"İki beyefendi Bay Foster'ı ziyaret etti ve yabancı bir dilde bazı soruları cevaplayıp cevaplayamayacağını sordular. O da normalde cevaplayabildiğini ve beylerin oturup sorularını kağıt parçalarına yazmalarını rica ettiğini söyledi [Yazmak açıkça konsantrasyonu artırıyordu. HHj, sonuçların ne olacağını görecekti. Bay Foster'ın bu seans sırasında zihinsel olarak çok zorlandığından oldukça eminim, çünkü alnında sık sık ter damlaları görülüyordu... Çok sayıda soruya cevap verdi, ancak daha önce hiç konuşmadığını söylediği bir dilde... Kelimelerin çoğunu zorlukla telaffuz ediyordu... Bay Foster'a adalet sağlamak ve onlara ne kadar harika bir sınav verdiğini göstermek için beyefendilerden biri şu açıklamayı yaptı: Birkaç yıl önce gemi kazası geçirdi ve bilinmeyen bir adaya sürüklendi, burada yerliler tarafından nazik davranıldı ve kurtarılmadan önce üç yıl orada kalmaya zorlandı. Bu garip dili orada öğrendi. En yakın arkadaşı olan genç bir yerli, kurtarılmasından birkaç hafta önce ölmüştü ve iletişimi bu genç adamın ruhundan aldığı düşünülüyordu, çünkü New York şehrinde veya Avrupa'nın herhangi bir yerinde bu dili bilen başka bir adam yoktu."

Bartlett bundan çok daha karmaşık bir vaka ortaya koyuyor, bu yüzden yerim yetmiyor.

Şimdi Bay Bartlett'ın "ruh"un oturan kişi olduğu aklına gelmemiş olması garip görünüyor, ancak deneyimleri dünyanın telepatiyle tanışmasından önceydi. Ancak görünüşe göre, verdiği açıklamayı kendi açıklaması olarak belirtmiyor: çünkü başka bir yerde ve benimle yaptığı sohbette, inatla spiritüel hipotezi reddediyor.

Medyumların, sıradan hallerinde hiç anlamadıkları dilleri konuşmaları ve anlamaları, bir tanık bulutu tarafından tanıklık edilir ve ilerledikçe daha belirgin ve daha anlamlı bulunacak olan zihin topluluğunun en güçlü örneklerinden biridir. Podmore *(Modem*

Spiritualism, I, 258-59) Yargıç Edmunds'tan şu olayları aktarır:

> (S. 258.) " ' Laura'ya [Bayan Edmunds] tamamen yabancı olan bazı Polonyalı beyefendiler onunla bir görüşme yapmak istediler... ve bazen İngilizce, bazen de Lehçe cevaplar aldılar. O, İngilizceyi anlıyordu ama diğerini mükemmel bir şekilde anlıyor gibi göründüğünü sanmıyordu.
>
> " * Bu ancak Laura'nın ifadesiyle doğrulanabilir, çünkü orada Laura ve iki beyefendiden başka kimse yoktu ve isimlerini vermediler.' "
>
> (S. 259.) " .' Yunan beyefendiyle olan olay şuydu: Kırık dökük İngilizce konuşuyordu.
>
> "' Bazen, Laura aracılığıyla, ruh Yunanca bir kelime veya bir cümle söylerdi, ta ki Bay E. Yunanca konuştuğunda anlaşılıp anlaşılmadığını sorana kadar. Bir saatten fazla süren konuşmanın geri kalanı, onun açısından tamamen Yunancaydı ve onun açısından bazen Yunanca, bazen de İngilizceydi. Bazen Laura, ne kendisi ne de kendisi tarafından iletilen fikrin ne olduğunu anlayamazdı. Diğer zamanlarda, Bay E. Yunanca konuşsa da onu ve Yunanca kelimeler söylediğinde kendisini anlardı.
>
> Bahsettiğim yeğenim, hem sözleri hem de melodiyi doğaçlayarak sık sık İtalyanca şarkı söylerdi, ancak dille hiç tanışmamıştı. Sanırım bunun yüzlerce örneği var.
>
> "' Bir gün kızım ve yeğenim. •. benimle İspanyolca konuşmaya başladılar, biri cümlenin bir kısmını, diğeri de geri kalanını konuşuyordu. Orta Amerika'da tanıdığım bir kişinin ruhundan etkilendiklerini fark ettim ve oradaki başıma gelen birçok şeye atıfta bulunuldu, bunların İspanyolca kadar cahil olduklarını *biliyordum* .
>
> " [1] Buna sadece biz üçümüz mü tanıklık edebiliriz?"

Podmore çok daha fazla örnek veriyor. Elbette hepsine karşı çok şüpheci. Belki de son zamanlarda çok daha iyi kaydedilmiş olanlar ona açık olsaydı daha az şüpheci olurdu. Yine de bunlara rağmen, ben de benzer şüphecilikten muaf değilim.

Yargıç Edmunds'un kızı Laura'yla (Bayan Kirke) tanışmaktan keyif aldım; nadir bir çekiciliğe, inceliğe ve kültüre sahip, samimiyetini tartışmasız bulduğum bir kadın. Bana kendi deneyiminden telopsis ve önsezi konusunda birçok harika şey anlattı. O zamanlar konuyu ciddiye almamıştım ve notlar ve yazışmalar konusunda dikkatsizdim.

Şair Browning, (kanıtlar Pr. II, 130'dadır) "ceket kollarının altında altın bilezikler taktığını... bunları, (bir semmptress'in yanlışlıkla) normal bilezik düğmelerinin yokluğunda, yakın zamanda takmış olduğunu" anlatır. Ch. XVIII] *Browning ve Kont Giunasi. Daha Fazla Foster* 243 daha önce Floransa'da veya başka bir yerde hiç giymediği bilezikleri vardı ve bunları yıllarca unutulmuş bir şekilde duran eski bir çekmecede bulmuştu. Bileziklerden birini çıkarıp Kont Giunasi'ye uzattı, Kont Giunasi bir süre elinde tuttu, Bay Browning'in yüzüne içtenlikle baktı ve sonra sanki çok etkilenmiş gibi, 'C'è qualche cosa che mi grida nell' orecchio, "Uccisione, uccisione!" dedi. (Burada kulağıma 'Cinayet, cinayet!' diye bağıran bir şey var.)

"'Ve gerçekten,' diyor Bay Browning, 'bu aygırların ta kendisi, yaklaşık seksen yıl önce St Kitts'teki malikanesinde vahşice öldürülen büyük amcamın cansız bedeninden alındı... Büyük amcamın öldürülme olayını Floransa'daki tüm erkeklerden *sadece ben biliyorduk* , aygırların bende olduğunu da kesinlikle biliyordum.'"

Ama Kont Giunasi bunu Browning'in aklından almış da olabilir.

Philadelphia Press'ten Mart 1873'ün son gününde Continental Hotel'de yapılan bir seansın anlatımı . Lütfen Bay Bartlett'in genel olarak alıntıladığı şeylerin doğrulayıcı bir tanığı olduğu konusunda daha önce söylediklerimi hatırlayın. Bartlett (op. *cit.,* 9):

"'Peki efendim' (her zamanki *sert tavırla)* Gazetecinin, geleneksellikle kaybedecek zamanı olmadığından, gazetenin belli bir zamanda basılması gerektiğinden) - 'peki efendim, durumu hemen kavrayayım ve açıkça itiraf ediyorum ki, Spiritüalizmin ve onun çeşitli biçim ve aşamalarındaki aldatmaca ve hokkabazlığın yanlışlığı konusunda en ufak bir şüphem yok.'.....

"Gazeteci konusuna daha yakından yaklaştıkça, medyumun odasında geçirdiği yarım saat boyunca deneyimlerini anlatırken, her zamanki tarafsızlığının bazen battığını hisseder. Bu deneyimler basitçe garip, açıklanamayan, gizemli veya doğal nedenlerle açıklanamayan şeylerin fikrini belirten kelimelerden herhangi biri değildir; basitçe 'korkunçtur.' Yazar, bu adamın gücüne dair bir fikir verme veya kavrama çabasında sanki kutsal bir şeye saygısızlık ediyormuş gibi hisseder. Muhabir bu adamın uzun yıllara ve uzun millerce uzaya baktığını ve uzun zamandır unutulmuş mezarların küflenen tozunun derinliklerine indiğini ve

Philadelphia'nın öğle vakti güneşinin berrak ışığına, hayattayken bu düşünceleri kendine itiraf etmesi zor olan bir kadının kalbinin en derinlerinden gelen düşünceleri sürüklediğini gördüğünde - kadının ve sevdiği adamın adını gördüğünde (sorgulayanın neredeyse unuttuğu, zaman ve koşulların neredeyse tamamen hafızasından sildiği adlar) - bu adları sade, belirgin karakterlerle, o anda Foster'ın elinden akan canlı kandan oluşan harflerle yazılmış olarak gördüğünde - ideal bir acı ve dehşet verici bir korkuyla haykırma dürtüsüne yenik düşmekten, masadan sendeleyerek kalkmaktan ve heyecanlı duygularına değişmiş bir sakinlik gelene kadar odada dolaşmaktan kendini alamadı . Ve yine de bunlar , eğer öyle denilebilirse, [1] sanatın yalnızca temelleriydi ; ama buna öyle denmeyebilir, bir kelimenin kaybı cümleyi tamamlanmamış bıraksa bile, çünkü bu bir 'sanat' değildi.

"Bay Foster, şu yorumu yaptığında gerçeği söylemiştir: * Bay , size cesaret edemeyeceğiniz şeyleri açıklayacağım.
yayınlayın; onlar çok kutsaldır; ailevi, toplumsal ve kalp ilişkilerini o kadar yakından etkiler ki, en ufak bir ima ile bile anılamazlar.' Ve dinleyici şüpheciliğinin ve alaycılığının cezasını en uç kuruşa kadar ödedi, yayınlamaya cesaret edemeyeceği bir ceza."

Rapordaki duygu ve "güzel yazı" muhtemel doğruluğundan uzaklaştırma eğiliminde, ancak diğer yandan telepatiden daha fazlasına dair hiçbir belirti yok: oturan kişi görünüşe göre Foster'ın ona söylediği her şeyi biliyordu. Foster'ın elindeki baş harfler onun en sevdiği sergilerden biriydi, ancak bana göstermedi. Zaten "Stigmata" altında ele alındı.

Mevcut Kişilerden Vizyonlar

Geçenlerde kız kardeşlerimden biri Atlantic City'deki el falcıları, falcılar vb. çetesinden birini görmeye gitti. Ona ne kadar zamandır dul olduğunu ve bir arazi parçasını satarken hata yaptığını söyledi - her ikisi de elbette onun tarafından iyi biliniyordu; belli ki adamın telepatik bir gücü vardı. Arazi parçasını "gördüğünü" söyledi, ancak kız kardeşim hiç görmedi: Foster'ın bende gördüğü gibi bir vizyonu vardı.

SPR tarafından yayınlanan ilk makale, Profesör Barrett ve Baylar Gurney ve Myers'tan oluşan bir komite tarafından "Düşünce Okuma" üzerineydi; ve

aynı adamların daha kapsamlı deneyimlerden elde edebildikleriyle karşılaştırıldığında çok ilkel bir makaleydi. Şu soruyu soruyor (Pr. I, 13):

"Adil fizyolojik eleştiriye dayanabilen, canlı bir izlenimin veya belirgin bir fikrin, tanınmış duyu organlarının araya giren yardımı olmadan başka bir zihne iletilebileceği inancını destekleyen mevcut veya ulaşılabilir bir kanıt var mı yok mu! Ve eğer böyle bir kanıt bulunursa, izlenim nadir veya kısmen Ch. XVIII] *Bay Guthrie'nin BPR 245'e Raporu* gelişmiş ve şimdiye kadar tanınmamış bir duyu organından mı türetilmiştir, yoksa zihinsel algı herhangi bir önceki duyu algısı olmadan doğrudan mı uyandırılmıştır!"

Ve artık modası geçmiş olan işbirliği, az çok bilinçli sinyaller, vs. vs. gibi konuları ele alıyor ve gönüllü oyunu, Bishop, Cumberland ve Corey'nin kamusal gösterilerini vs. vs. tartışıyor.

Daha sonra Creery çocuklarında kelime ve kart transferini kanıtlamaya yönelik bazı deneylerin sonuçları verilir.

Aynı komiteden Pr. I, 70-97'de "temsilciler" tarafından yapılmış ve "alıcılar" tarafından görülmeden kopyalanmış çizimlerin kopyalarını içeren başka bir rapor daha var. Benzerlikler açıkça ortada. Benzer bir rapor Pr. 1,161-213'te yer alıyor.

Daha sonra, Bay Podmore'un komiteye eklendiği Pr. I, 263-81'de yer alan bir rapor geliyor; bu, Pr. II, 24ff.'de basılan bir rapordan kronolojik olarak daha sonraki bir tarihe ait gibi görünüyor ve bunun tablolaştırılmış bir özeti gibi görünüyor, ancak görünüşe göre yer darlığı veya başka bir kolaylık nedeniyle kronolojik sırayla basılmamış .

Pr. II'deki rapor şöyledir:

“Malcolm Guthrie, JP ve Liverpool Edebiyat ve Felsefe Derneği Onur Sekreteri James Birchall tarafından yürütülen Düşünce Aktarımı üzerine bazı deneylerin bir anlatımı .”

Bay Guthrie şöyle yazıyor (Pr. II, 24-5):

"Genç hanımlardan oluşan bir grup... aralarından bazılarının, gözleri bağlıyken, odanın duvarında asılı duran bir takvimden seçilmiş rakamları çok doğru bir şekilde söyleyebildiklerini, arkadaşlarının da ellerini tutarak, dikkatlerini ayın belirli bir gününe odakladıklarını gördüler.....

***Cassell's Magasine'in* Şubat sayısında Bay F.**

Corder'ın öyle bir gerçekçilikle yazılmış bir makalesini okudum ki... bunun üzerine... Bay Corder'ın makalesinde anlatılan deneyleri, on yaşında sinirli ve hassas, sarışın bir çocuk olan oğlum üzerinde denemeye karar verdim. Benim ve onun şaşkınlığına rağmen, gözleri bağlıyken arkasına koyduğum nesneleri hemen ve zorlanmadan isimlendirdi... Ancak, aynı anda iki veya üç deneyden fazlasını yapmak istemedi ve bunun kendisini 'tuhaf hissettirdiğini' söyledi.....

“Ben ise daha sonraki bir dönemde, Sayın Bay'ın yardımıyla oğlumun yeteneklerini bilimsel açıdan uygun koşullar altında test ettim.

Birchall; ve her ikimiz de onun bu yeteneğe sahip olmasından memnunduk, ancak onu çalışmak için yararlı bir konu olarak görmedik.

"Bahsettiğim genç hanımlar grubuna gelince... Liverpool şehrindeki büyük kumaş mağazalarından birinin ortağıyım ve... genç hanımlar o mağazanın mağazalarından biriyle bağlantılılar."

Bu genç hanımların eğlence için başlattıkları deneyler artık bilimsel olarak devam ediyordu. Rapor, bazılarının diğerlerinin dikkatini yoğunlaştırdığı görünmeyen nesneleri tarif ettiği örneklerle doludur, örneğin (Pr. II, 27f.):

"Nesnenin fikri veya adı ilk önce algılayana gelmedi, ancak görünüş yavaş yavaş zihne geldi.... Önce renk izlenimi alındı, sonra genel şekil ve ardından herhangi bir özel özellik ve en sonunda da isim.... Bir örnek olarak, mavi bir tüy durumunu ele alalım. 'Denek' dedi ki, 'Soluk) Bir yaprağa benziyor; ancak bir yaprak olamaz— kıvrılmış bir tüye benziyor. Bir tüy mü)' Yine bir anahtar, 'Bir ucunda halka ve diğer ucunda oyuncak bayrak gibi küçük bir bayrak bulunan minik bir şey' olarak tanımlandı. Adını koyması için ısrar edildiğinde, 'Anahtara çok benziyor' dedi.

“Bir adım daha ileri giderek, denek odada olmadığında, bir nesneyi hayal etmeyi ve benzer koşullar altında ondan bu nesneyi tarif etmesini istemeyi kabul ettik. Bu deney de başarıyla gerçekleştirildi.....

"... sergilenen nesnelerin hareketlerinin ayırt edilebildiğini bulduk. Fikir, orada bulunan herkesin görebilmesi için hareket ettiğim ve algılayan kişi tarafından bilgilendirildiğim bir kartla denenen bir deneyle önerildi. Bayan R., bunun bir kart olduğunu ancak hareket ediyor gibi göründüğü için hangisi olduğunu söyleyemediğini söyledi... Bir oyuncak maymun aldım, bir ip vasıtasıyla bir çubuk üzerinde yukarı aşağı hareket ediyordu ve kollarını

ve bacaklarını birbirine çekiyordu. Cevap şuydu: 'Kırmızı ve sarı görüyorum ve bir ucu diğerinden daha koyu. Hareket eden bir bayrak gibi - hareket ediyor... Şimdi bir makas gibi açılıp kapanıyor.'

"....İsimlerin, kısa alıntıların vb. aktarımında... pek başarılı olamadık, ama bir keresinde, şirket tarafından 'Zaman uçar' atasözü düşünüldüğünde, 'İki kelime mi İ—"Zaman uçar" mı?' cevabı ortaya çıktı.

Bir süre sonra dışarıdan tanık olarak çağrılanlar oldu ve deneyler, etkenin, alıcının veya deneyi yapanın gerginliği ve konsantrasyon eksikliği nedeniyle pek başarılı olmadı.

her ikisi de. Bazen, ziyaretçiler gittikten sonra, başarısız olan acenteler ve alıcılar çok başarılı bir şekilde yeni bir başlangıç yaparlardı.

Renkli bir kilise penceresi, hindistan cevizi sallayan doldurulmuş bir maymunun tutunduğu dönen bir lamba fikirleri önemli bir başarıyla iletildi. Aynı şekilde isimler, sayılar, tatlar, aslında kokular hariç neredeyse tüm sıradan duyumlar da iletildi ve ayrıca "alıcıların" değişen başarılarla yeniden ürettiği çizimler de var. Bazıları makalede verilmiştir. Benzerlik inkar edilemez.

Sir Oliver Lodge, Pr. II'de Bay Guthrie'nin deneyleri hakkında bir rapora sahiptir. O, şu yorumu yapar (Pr. II, 190-1):

"Aktarım nasıl gerçekleşir veya herhangi bir aktarım var mıdır veya 'zihin', 'bilinç', 'izlenim' ve benzeri terimlerin altında yatan fiziksel gerçeklik nedir; ve zihin dediğimiz şeyin kişide mi, yoksa etrafındaki alanda mı, yoksa her ikisinde mi, yoksa hiçbirinde mi yer aldığı; zihne uygulandığı haliyle, yer teriminin gerçekten de tamamen saçma ve basitçe anlamsız olup olmadığı - tüm bu şeyler hakkında kesinlikle boşum ve hiçbir hipotezim yok. Ancak, kaba ve kaba bir benzetme önermeme izin verilebilir. Beynin bilincin organı olduğu açıktır, ancak bilincin - beyinde yer aldığı hiçbir psikologun iddia etmemesi gereken bir şeydir; tıpkı bir elektrik yükünün enerjisinin, görünüşte iletkende olmasına rağmen, iletkende değil, etrafındaki tüm alanda olması gibi; tıpkı bir elektrik akımının enerjisinin, görünüşte bakır telde olmasına rağmen, kesinlikle tamamen bakır telde olmaması ve muhtemelen hiçbirinde olmaması gibi; "Bu yüzden bir kişinin duyusal bilinci, görünüşte beyninde yer alsa da, uzayda veya diğer beyinlerde, ancak bunlar normalde onu fark edemeyecek kadar

meşgul ve meşgul oldukları halde, zayıf bir yankı gibi var olduğu düşünülebilir.”

Pr. II, 239ff.'de Gurney'nin M. Bichet tarafından yapılan bazı deneylere ilişkin bir açıklaması ve Bichet'nin kendisi ve kardeşler Lodge tarafından bunlara Olasılık Hesabı'nın uygulanması verilmiştir. Burada her şey yeniden üretilemeyecek kadar tekniktir, yer olsa bile. M. Bichet'nin vardığı sonuç, deneylerin düşünce aktarımını kanıtlama olasılıklarının ikiye bir olduğuydu. Gurney, Bichet'nin hesaplamasının hata ve bilinçsiz sahtekarlık için geniş bir unsur bıraktığını ve bu unsuru dışarıda bıraktığında olasılıkların çok daha yüksek olduğunu düşünüyordu.

Pr. III, 424'te, Bay Guthrie'nin bir makalesi, öncekinden neredeyse iki yıl sonra başlıyor. Deneyler çeşitli seçkin bilim adamlarının gözetimi altında gerçekleşmişti, ancak Bay Guthrie (Pr. III, 425-6) şöyle diyor:

" İlk büyük sonuçlarımızdan beri bir *oS* düşüşü fark ettim ... ... İzlenimler verme gücümde eski benliğime eşit değilim ve kendimi buna zorlarsam, başımda ve sinir sistemimde hoş olmayan etkiler yaşıyorum... O zaman algılayıcılarımızdan birini kaybetmişizdir; ve seanslarımızın yeniliği ve canlılığı gittiğinden , başlangıçtaki aynı nezaket ve tazelik yoktur. Şey monotonlaştı , oysa eskiden bir dizi sürpriz vardı. Şimdi deneyecek yeni bir şeyimiz yok.....

“ .....Dr. Lodge iki olağanüstü deneyi denedi “İki etken tarafından aynı anda bir algılayıcının zihnine aktarılan, iki orijinalin kesinlikle birleştiği birleşik bir izlenimle sonuçlanan bağımsız görsel izlenimler .”

İşte onun bu konudaki anlatımı (Loca: *Survival of Man,* s. 52):

" .....Çift nesneyi Bayan R—d ile Bayan E., neredeyse birbirlerine bakacak şekilde oturuyorlardı . . .. Çizim kağıdın bir tarafında bir kare, diğer tarafında bir çarpıydı. Bayan R—d karenin olduğu tarafa baktı. Bayan E. çarpının olduğu tarafa baktı. İkisi de diğerinin neye baktığını bilmiyordu—ne de algılayan kişi alışılmadık bir şeyin denendiğini bilmiyordu.... Çok geçmeden Bayan R—d, 'Hareket eden şeyler görüyorum... İki şey görüyorum gibi geliyor... Önce birini orada yukarıda, sonra birini aşağıda görüyorum... Hangisini çizeceğimi bilmiyorum... İkisini de net olarak göremiyorum.' dedi. (Neyse, gördüğünüzü çizin.) Bandajı çıkardı ve önce bir kare çizdi ve sonra, 'Sonra başka bir şey daha vardı... sonra birbirlerine girmiş gibi görünüyorlardı,' dedi ve

karenin içine köşeden köşeye bir çarpı çizdi ve ardından, 'Neden içine koymama sebep olduğunu bilmiyorum,' diye ekledi. ”

κ

Sonuç bir zarfın arkasının çizimi gibiydi.

Pr. III'deki diyagramlar, görünüşe göre daha önceki makalelerdeki kadar başarılı değil, fakat daha önceki makalelerde sadece başarılı olanlar verilmişken, bu makalede birkaç başarısız olan bulunmaktadır.

Düşünce aktarımına ilişkin daha ileri açıklamalar veya eleştiriler Pr. IV'ten VIII'e ve XI'e kadar olan bölümlerde yer almaktadır, ancak bunlar pek az şey katmaktadır.

Sir Oliver Lodge'un Pr. VII, 375'te belirttiği iki kız kardeşin dönüşümlü olarak hem etken hem de algılayıcı olarak rol almasıyla ilgili ilginç bir gerçek vardır :

“Kendi gözlemime göre, etkinin ne kadar açık bir şekilde temasa bağlı göründüğünü ve temas kesildiğinde ne kadar ani bir şekilde sona erdiğini görmek benim için ilginç ve yeniydi. Örneğin, bir deste kartta hızlı ve sürekli tahmin yürütürken, bazen temasa izin veriyordum ve bazen de durduruyordum; ve tahminler, sık sık doğru olandan oldukça çılgına doğru değişiyordu, doğrudan iki elin eklemleri veya parmak uçları veya derisinin herhangi bir kısmı birbirine dokunmuyordu. Neredeyse bir elektrik devresini kırmak gibiydi. Aynı zamanda, kısmi temas, kapsamlı bir el kavramasından daha az etkili görünüyordu.”

Pr. VIII, 434'te var olmayan hayali sahneleri tahmin etme konusunda dikkate değer bazı deneyler var. Bayan Thaw, algılayıcı; Dr. Thaw ve Bay Wyatt, ajanlar.

"*1. Sahne.* Makinisti olmadan kaçan lokomotif ve istasyonu dağıtıyor.—Kaçırıldı.

“Ɛnd Sahne. Madison Square Kulesi'nin üzerinden geçen ilk gerçek UÇAN MAKİNE ve izleyen insanlar.—Percipient: *Bir sürü insan görüyorum. Kalabalıklar savaşa gidiyor. Çok heyecanlılar. Su mu atıyorlar!* (Percipient daha sonra bunun bir yangın olduğunu ve kalabalığın sebebinin bu olduğunu düşündüğünü söyledi.) *Ya da denizciler ipleri çekiyor.* Ajan, 'Ne yapıyorlar!' dedi. Percipient: *Hepsi yukarı bakıyor. Orada bir balon ya da başı dertte olan biri var.* Ajan, 'Neden balon!' dedi. Percipient: *Hepsi yukarı bakıyor.* Ajan, 'Gelecekte olası bir sahne düşündüm.' dedi. Percipient: *Ah, eğer uçan ilk adamsa. Orada yaptığı şey bu.* Ajan: 'Nerede!' Percipient: *Şehirde."*

Pr. XI, 3'te Bay Rawson şöyle diyor:

"Eğer, bazıları iddia ettiği gibi, düşünce eterden daha ince bir ortamda dalgalanmalar (veya titreşimler)

yoluyla hareket ediyorsa ve bu ortam beyne nüfuz edebiliyorsa, bir engelin araya girmesi bu dalgalanmalara müdahale *edebilir* . Bir engelin araya girmesiyle yaptığım deneylerin sonucu, bunun onları tamamen durdurmadığını gösteriyor ve aynı zamanda, en azından benim memnuniyetime göre, deneylerin başarısının işbirliğine atfedilemeyeceğini kanıtlıyor."

Elbette araya giren bir nesne dikkati dağıtır ve hem etkenin hem de algılayanın güvenini azaltırdı. Yine de iki taraf ayrı odalarda başarılı deneyler yürütülmüştür. Ancak şimdiye kadar değinilen tüm deneyler , kablosuz telgraftaki titreşimlerin keşfedilmesinden önce yürütülmüştür ; bu titreşimler her türlü engeli aşar. Bu keşiften sonra muhtemelen engellerin düşünce aktarımındaki etkisi dikkate alınmamıştır . En azından daha sonraki Pr. SPR, şimdiye kadar, bunun dikkate alınmadığını göstermektedir.

1895'te Pr. XI'in ortaya çıkmasıyla düşünce aktarımına dair kanıtlar o kadar kesinleşmişti ki, toplum daha fazlasını yayınlamak istemedi, en azından sıradan türden, ancak öncesinde ve sonrasında tanımlanan birçok olguya bağlı yönleri vardı ve iki hanım arasında *Mart 1906'da Journal* (Proceedings değil) SPR'de ve Pr. XXI'de yayınlanan bazı özellikle ilginç deneyler vardı. Arkadaşlar genellikle yirmi mil veya daha fazla uzaktaydı ve aktarılan fikirler çoğunlukla görseldi, manzara, kişiler vb., hanımlardan biri sanatçıydı.

1895 yılında Podmore'un *Hayalet ve Düşünce Aktarımı* adlı kitabı yayımlandı ve bu kitap Profesör *New* Bold tarafından Pr. XI, 149'da incelendi .

İncelemede yer alan aşağıdaki ifadeler özellikle dikkate değerdir (Pr. XI, 150-2):

"Görünüşe göre tatlar, kokular, acılar, görsel imgeler, motor dürtüler ve engellemeler normal ve hipnotize edilmiş hastalara, farklı mesafelerde ve normal araçların müdahalesi varsayımını engelleyen koşullar altında aktarılmış. Bay Podmore'un bu sonuçların ustaca sunumunu, bir dereceye kadar ikna olmadan veya kafa karışıklığı yaşamadan nasıl takip edebildiğini anlamak zor.

" .....144. sayfada şöyle diyor: 'Eğer , tüm [kendiliğinden]

... şimdiye kadar kaydedilen vakalar teker teker daha bilindik nedenlerle açıklanabilir olarak gösterilebilirse... telepatiye olan inancın temelleri ciddi şekilde etkilenmez; sadece onun doğasına ilişkin anlayışımızı değiştirmemiz ve sınırlarını yeniden belirlememiz gerekir.'

"Bu materyal, birçok kişi tarafından, şu anda

bilim dünyasında en derin utanç içinde olan iki teorinin lehine yorumlanıyor: ölümden sonra yaşam doktrini ve onun ikizi, zekanın yaşam sırasında ara sıra bir anlamda bedenini terk ettiği ve uzak sahneleri ziyaret ettiği inancı. Bay Podmore'un bu kanıtı ileri sürmesindeki amacı, yalnızca zihin ile zihin arasında bedendeyken duyusal olmayan bir iletişimin varlığını kanıtlamak değil , aynı zamanda, deneysel olarak kurulmuş böyle bir duyusal olmayan iletişimi kabul ederek, yukarıdaki iğrenç doktrinlerden hiçbirine başvurmadan bu kendiliğinden oluşan fenomenleri açıklayabileceğimizi göstermektir .

" .....Hayaletin... olduğundan oldukça emin olabiliriz.

Bay Podmore'un halüsinasyon hakkındaki bölümde - genel olarak gösterdiği gibi, eylem madde dünyasından ziyade rüya dünyasına aittir. Ancak rüya dünyasının maddeyle ilişkilerini daha kesin bir şekilde belirleyene kadar, varsayımlarımızda fazla dogmatik olmamak daha iyidir.....

"Ancak sıklıkla koşullar telepatik dürtü için insan dışı bir kökeni güçlü bir şekilde ima edecek kadar güçlüdür. Genellikle bu şekilde iletilen bilginin, yakın zamanda ölmüş olan algılayıcının bir arkadaşının veya akrabasının elinde olduğu bilinir ve bazen bu bilgi, ölülerin yaşayanlara iletmek isteyeceği türdendir. Bu gibi durumlarda yalnızca bilginin ölülerin elinde olduğunu bilmekle kalmayıp, aynı zamanda yaşayan herhangi birinin veya algılayıcının tanıdığı herhangi bir yaşayan kişinin elinde olmadığını düşünmek için iyi bir nedenimiz olduğunda, dürtünün ölü bir kişiden kaynaklandığı varsayımı çok güçlü hale gelir. Bay Podmore'un bu hipoteze başvurma konusundaki isteksizliği, bence, haksız değildir. Böyle bir doktrin, bilim insanları olarak duyarlılıklarımıza ne kadar iğrenç gelirse gelsin, özellikle de 'Modern Spiritüalizm'in saçmalıklarıyla bir araya getirildiği için, bunu makul bir şekilde düşünülebilir hipotezlerden biri olarak ele almak görevimizdir . Kesinlikle henüz kanıtlanmadı . Ancak yaşayan zihinler arasındaki telepatinin de henüz kanıtlanmadığı bir zaman vardı ve Profesör Sidgwick, Bay Podmore, Bay Gurney, Bay Myers, Bay Hodgson ve diğerleri her adımda hipotezi hiç düşünmeyi reddetmiş olsaydı, bugün olduğu kadar kanıta yakın olması muhtemel değildi. Bay Podmore'un da gösterdiği gibi, bu tür kanıtlar toplu olarak düşünülmelidir."

İşte bir başka vizyon (Bartlett, *a.g.e.,* 51):

New York World'de *27* Aralık 1885'te bir yazar şöyle diyor:

" .....Bir gece Foster ve ben konuşurken, kapı çalındı. Bartlett ayağa kalktı ve kapıyı açtı, kapıyı kapatırken iki genç adam da sade giyimli, belirgin taşralı görünüşlüydü... Hemen müşteri olduklarını anladım ve gitmek için ayağa kalktım. Foster beni engelledi.

"'Oturun,' dedi. 'Ben onlardan kurtulmaya çalışacağım, böylece Başbakan rahatsız edilmek istemez. .....'

"Foster, onları o anda ve orada memnun etmek için özel bir eğiliminin olmadığını ima etti, ancak onlar, bunu yapmadıklarını protesto ettiler.

biraz mesafe kat etti ve kendine özgü iyi huylu bir gülümsemeyle pes etti

Ardından, oldukça iyi bir seansın anlatımı gelir: mermer masaya yurmalar, pellet okuma, kişileri tarif etme, vb.

"Foster'ın röportajdan yorulduğunu ve röportajı bitirmek için uyuyormuş gibi davrandığını düşündüm. Birdenbire, Macbeth'i oynayan bir aktörün taklit etmek için çok şey vereceği bir dehşet ve şaşkınlık ifadesiyle ayağa fırladı. Gözleri parlıyordu, göğsü inip kalkıyordu, elleri sıkılıydı.

"'Neden buraya geldin!' diye haykırdı Foster, ruhunun derinliklerinden gelen bir feryatla. 'Neden buraya gelip beni böyle bir manzarayla işkenceye uğratıyorsun! Aman Tanrım! Bu korkunç 1 Bu korkunç ben... Gördüğüm kadarıyla baban!... Korkunç bir şekilde öldü I Korkunç bir şekilde öldü! Teksas'taydı - bir atın üzerinde - sığırlarla birlikte. Yalnızdı. Orası çayırlar! Yalnız! At düştü! Altında kalmıştı! Uyluğu kırılmıştı - korkunç bir şekilde kırılmıştı! At kaçtı ve onu terk etti! Orada sersemlemiş bir şekilde yattı! Sonra aklı başına geldi! Ah! Uyluğu korkunçtu I Ne acı! Tanrım! Ne acı 1'

"Foster buna neredeyse çığlık attı. Adamların küçüğü ... şiddetli hıçkırıklara boğuldu. Arkadaşı da ağladı ve ikisi de el sıkıştı. Bartlett endişeyle baktı. Bana gelince, şaşkına dönmüştüm.

'"Dört gün açlıktan ve susuzluktan ölüyordu -dört gün açlıktan ölüyordu-,' Foster sanki havaya yazılmış korkunç hiyeroglifleri çözüyormuş gibi devam etti. ' Uyluğu vücudunun rahmine kadar şişti. Üzerine sinek bulutları kondu -sinekler ve haşereler- ve kendi kolunu çiğnedi ve kendi kanını içti. Delirmiş bir şekilde öldü. Ve Tanrım! O dört günde üç mil süründü I Adamım! Adamım, baban böyle öldü! '

"Böyle diyerek, büyük bir hıçkırıkla Foster sandalyesine çöktü, yanakları morarmıştı ve gözyaşları nehirler gibi aşağı akıyordu. Genç adam... vahşi bir keder çığlığına boğuldu ve

arkadaşının boynuna gömüldü. O da sanki kendi kalbi kırılacakmış gibi hıçkırıyordu. Bartlett, Foster'ın başında durup alnını bir mendille sildi

"'Doğru,' dedi genç adamın arkadaşı; 'Babası Teksas'ta hayvan yetiştiricisiydi ve bir haftadan fazla bir süredir sürüsünden kaybolduktan sonra, onu ölü ve şişmiş bir halde, bacağı kırık halde buldular. Düşmüş olması gereken yerden epeyce uzağa kadar takip ettiler. Ama şimdiye kadar hiç kimse onun nasıl öldüğünü duymadı.' "

Simdi genç ziyaretçinin bu sahneyi Foster kadar canlı bir şekilde zihninde canlandırmış olması pek olası değil. O zaman Foster bu canlılığı ve duyguyu nereden ve nasıl elde etti? Rüyalarda bunları nasıl elde ederiz? Uyanıkken rüya gördü.

Bartlett, "Profesör Carpenter'ın kitabının Ek P'sinden" şu alıntıyı yapıyor : "Hangi kitap olduğunu unutmuş ve makul, ama ilimli bir araştırma yapmama rağmen bunu keşfedemedim.

"Yaklaşık sekiz veya on yıl önce New Tork City'de bir beyefendi ve karısı, bir yaz öğleden sonra, sevimli küçük salonlarında oturmuş, 'öbür dünyadan' konuşuyorlardı. Kocası şaka yollu, 'Karım, eğer sen benden önce ölürsen, beni tekrar görmeye gelir misin ?' diye sordu. Kadın gülerek, *Elbette gelirim,' diye cevap verdi. 'Ne şekilde geleceksin,' dedi koca, 'Kimliğinden emin olabilmem için!' Kadın, açık pencereden dışarı bakıp bahçede oynayan beyaz bir geyik yavrusunu görünce, 'Ben o beyaz geyik yavrusunun şeklinde gelirim,' diye cevap verdi.

“Beş yıl sonra karısı öldü. Foster’ın olağanüstü armağanlarını duyan kederli koca , bir röportaj isteyeceğine karar verdi. Foster’ı tek başına bulduğu için şanslıydı. Sorular her zamanki gibi gün ışığında yazıldı, katlandı ve masaya konuldu, ancak sonuç hayal kırıklığıydı . Hiçbir yanıt gelmedi. “Tuhaf,” dedi Foster, kağıtları birbiri ardına alnına koyarken, “ - Hiçbir şekilde etki hissetmiyorum. Korkarım bugün sizi tatmin edecek durumda değilim.” Foster yine kağıtları alnına koydu, ancak sonuç alamadı ve sonra biraz dalgın bir şekilde sandalyesine yaslandı. Birdenbire, röportajcısını büyük bir şaşkınlığa uğratarak, Foster yüzünde telaş ve korkunun açıkça belli olduğu belirtilerle ayağa fırladı, aynı zamanda kimsenin görmediği veya hissetmediği *bir şeyi* kucağından sertçe silkeledi . Sonunda şöyle dedi: “Rahatsız olduğumu, gergin olduğumu biliyorum ; çünkü sürekli olarak birçok garip şey olmasına rağmen , daha önce beni bu kadar şaşırtan bir deneyimim olmamıştı. Size çok aptalca gelebilir, ama alnıma senin sliplerinden birini bastırmışken, aniden yukarı baktığımda, güzel beyaz bir geyik yavrusunun

yerden bana doğru koştuğunu gördüm ve sandalyemden kalktığım anda kucağıma atladı. Bunu açıklayamıyorum - anlayamıyorum; sadece tarif ettiğim şeyi gördüğümü biliyorum.'

"Ziyaretçisi tek bir kelime etmedi, bir açıklama için ipucu vermedi ve daha sonra Foster'ı ziyaret etmedi. Dediğine göre, *bunu yapmaktan korkuyordu.'"

Gerçek bir yavru geyik yoktu. Foster teloptik olarak hiçbir maddi şey görmedi, ancak kocanın anı deposundan bir öneri aldı ve bunu vizyonuna genişletti, tıpkı sürekli olarak her türlü kavramı rüyalara genişlettiğimiz gibi. Yavru geyik aslında Foster'ın bir yapısıydı, benim kabuğum ve incimden daha azdı; çünkü yavru geyik kocanın zihnindeydi ve kabuk ve inci kombinasyonu, özellikle de incinin kafamın içine düşmesiyle, benimkinde hiç olmamıştı.

Benim inci ve bu yavru geyik başka bir zihnin rüya hayallerini yakalıyor gibi görünüyor; neden aynı şekilde kişilerin rüya imgeleri olmasın? İşte bir tane daha, ama bunda, birçok durumda olduğu gibi, algılayan kişi oturanın zihnine *karşı görüyor. Ne gördü?*

Troy *Press'ten,* 6 Mart 1875. Bartlett (op. *cit.,* s. 108):

Akrabalarımdan birinin *neredeyse* zihinsel bir fotoğrafını çekti ; on beş yıl önce ölen ve hatırası benim için özellikle değerli olan bir teyze. Yüzünün şeklini, görünen yaşını, saçının rengini ve yüzünü özellikle karakterize eden üzgün, düşünceli ifadeyi verdikten sonra şunu ekledim: 'Kahverengi gözleri vardı.' Bay Foster anında, sanki yüzüne bakar gibi baktı ve şöyle dedi: 'Hayır; ela gözler.' Daha sonra onun haklı olduğunu ve benim yanıldığımı öğrendim."

Oturan kişinin bilinçaltı görüşü, bilinçli görüşünden daha doğru olamazdı ve Foster'a doğru bir görüntü verdi. Bu elbette Foster'ın yeğeninin anısından ziyade teyzenin ruhunu gördüğünü gösteriyor. Ve bu da önceki durumda karısının aslında geyik yavrusu olarak görünmediğini, ancak kocanın onu görme yetisine sahip olmadığını öne sürüyor. Ancak bu durumda Foster, onun kendi kucağına değil de kocasının kucağına atladığını görmez miydi?

Foster'ın "ruhları" bazen bedendeydi. Bay Bart Lett şöyle yazıyor (op. *cit.,* s. 21):

...ruhun parlak kızıl saçları, çilli yüzü, kısa çene bıyıkları vb. olduğu tarif edilen bir seansı canlı bir şekilde hatırlıyorum. Beyefendi şöyle dedi, 'İsmi doğru söylediniz ve kardeşimi mükemmel bir şekilde tarif ettiniz, ancak o hayatta ve Albany'de

yaşıyor.' Bay Foster şöyle cevap verdi, 'Bu vizyonlarda kişileri açıkça algılıyorum, ancak ruhun bedende mi yoksa bedenin dışında mı olduğunu her zaman söyleyemem.'"

Bakıcıdan gelen telepati.

Gerçekten bir durumsa, işte çok önemli bir durum , ancak izlenimimde yanılıyor olabilirim. Foster, Bayan Piper ve diğerleri sık sık yaşayan kişiler hakkında konuştular veya yazdılar, ancak bahsettikleri ölü kişilerin çoğu bizzat söz alıp konuştular veya *propria persona olarak bildirildiler*, hatırlayabildiğim kadarıyla yaşayan herhangi bir kişinin bir medyum aracılığıyla konuştuğunu iddia ettiği bir durum yok.

Ama bunu gören Profesör Newbold bana şöyle yazdı:

"Yanılmıyorsam Dr. Wiltse bir zamanlar Bayan Piper aracılığıyla böyle konuşuyormuş gibi tanıtılmıştı."

Uzaktaki Kişilerden Fikirler

Aşağıdakiler muhtemelen herhangi bir "ruh"tan gelen tavsiyelerden çok, çocuğun zihninden gelen teloteropati olma olasılığı daha yüksektir (Bart Lett, *op. cit.,* s. 100):

New York Graphic'ten , 24 Ekim 1874.

"Bir gün (ve herkes bu hikayeyi Philadelphia'da bilir) Pensilvanya'nın eski Greeley lideri Alexander McClure, Albay John B. Forney ile birlikte Continental Oteli'ne geldi. Bay McClure çok üzgündü, çünkü oğlunun denizde boğulduğu haberini almıştı.

"'Bunun hakkında ne düşünüyorsun Fostert?' diye sordu Albay Forney.

"* Aman efendim, çocuk boğulmadı," diye cevapladı Foster. "Yaşıyor ve iyi durumda, bir iki gün içinde ondan bir mektup alacaksın, sonra da eve dönecek."

"İki gün sonra McClure, Foster'la karşılaştı ve minnettarlık gözyaşlarıyla şöyle dedi: 'Ama Foster, haklıymışsın. Oğlum güvende. Bugün ondan bir mektup aldım.'"

Bu, çok sık görülen bir deneyimi gösterir: Duyarlının duyarlılığı oturanın ötesine uzanır ve uzaktaki kişilerin zihinlerinden izlenimler alır; ve duyarlıların bu tür zihinlerde muhtemelen var olmayan herhangi bir doğrulanabilir şey ürettiği durumlar nadirdir. Ancak bu tür zihinlerde değillerse, doğrulanamazlardı. Bu nedenle, bu, Foster'ın izlenimlerin ona "ruhlar" tarafından verildiğine dair kendi inancını elbette olumcul bir şekilde etkilemez.

Bir kadın, uzaktaki kocasından aldığı darbeyi hisseder (Öz II, 128):

" BRANTWOOD, CONİSTON, **27 Ekim 1888.**

"Bir sıçrayışla uyandım, ağzıma sert bir darbe aldığımı hissettim ve kesilmiş gibi belirgin bir his vardı ve üst dudağımın altından kan geliyordu ve cebimdeki mendili alıp tuttum... bir yere koydum, yatakta doğruldum ve sonra

birkaç saniye, çıkardığımda kan görmediğime şaşırdım ve ancak o zaman orada bir şeyin beni etkilemesinin imkansız olduğunu fark ettim, yatakta derin bir uykuda yatıyordum ve bu yüzden bunun sadece bir rüya olduğunu düşündüm ama saatime baktım ve saatin 7 olduğunu gördüm ve Arthur'un (kocam) odada olmadığını görünce (doğru bir şekilde) erken bir yelken gezisi için göle çıkmış olması gerektiği sonucuna vardım

"Sonra uyuyakaldım. Kahvaltıda (saat dokuz buçukta), Arthur oldukça geç geldi ve her zamankinden daha uzakta oturduğunu fark ettim ve ara sıra mendilini gizlice dudağına götürüyordu... 'Arthur, bunu neden yapıyorsun,' dedim ve biraz endişeyle ekledim, *Kendini incittiğini biliyorum; ama nedenini sonra söylerim.' 'Eh, yelken açarken, aniden bir fırtına çıktı, dümeni aniden döndürdü ve ağzıma, üst dudağımın altına kötü bir darbe indirdi ve çok fazla kanıyordu ve durmuyor.' dedi. Sonra, 'Olay olduğunda saatin kaç olduğunu biliyor musun?' dedim ve 'Yedi civarı olmalı.' diye cevap verdi.....

"JOAN **R.** SEVERN."

Bay Severn bu deneyimi baştan sona doğruluyor.

Belirsiz bir huzursuzluk, kocayı yaralı karısına götürür (Oz II, 125):

"KATEDRAL BAHÇESİ, WİNCHESTER, **81 Ocak 1884.**

" .....Ben Winchester'da çalışan bir duvar ustasıyım

Katedral... Otuz yıldan fazla bir süre önce... Londra'da... Yemeğimi yanımda taşıyordum ve bu nedenle bütün gün işten ayrılmam gerekmiyordu. Ancak belli bir gün aniden eve gitmek için yoğun bir istek duydum, ancak orada işim olmadığı için bunu bastırmaya çalıştım,—ama bunu yapmak mümkün olmadı. Eve gitme isteğim her dakika artıyordu... Huzursuz ve tedirgin oldum ve karım tarafından alay konusu olma riskine rağmen gitmem gerektiğini hissettim..

" .....Kapıyı açan kişi karımın kız kardeşiydi...

Birkaç sokak ötede. Şaşırmış gibi göründü ve "Neden, Skir-ving, nereden biliyordun?" dedi. "Neyi biliyorsun?" dedim. "Neden, Mary Ann hakkında." "Mary Ann hakkında hiçbir şey bilmiyorum." dedim (karım). "O zaman seni şu anda eve getiren ne?" dedim. "Sana söyleyemem. Eve gelmek istiyormuşum gibi görünüyordu. Ama sorun ne?"...

Bana karımın bir taksi tarafından ezildiğini... ve o zamandan beri beni çağırdığını, ancak şimdi nöbet geçirdiğini ve üst üste birkaç nöbet geçirdiğini söyledi. Yukarı çıktım ve çok hasta olmama rağmen beni tanıdı ve kollarını uzattı, beni boynumdan tuttu ve başımı göğsüne doğru çekti. Nöbetler hemen geçti ve varlığım onu sakinleştirmiş gibiydi, böylece uykuya daldı.

ve iyi yaptı. Kız kardeşi bana, yanına gelmem için çok acıklı şeyler söylediğini söyledi.. .

"ALKXAJOJEB SKŒVINO."

Uzaktaki Kişilerin Vizyonları

İşte bu çalışmalardaki ortalamadan daha çekici bir deneyim. Bu, Maker, Davenport, İngiltere'den Bev. PH Newnham'dan, Myers'ın Pr. III'te verdiği bir makalede verilmiştir.

1854 yılında, bir gece Oxford'da Bay Newnham şiddetli bir baş ağrısıyla yatağa girdi ve bu ağrıya maruz kaldı. Bay Newnham şöyle diyor (Pr. III, 6f.):

" **Daha sonra eşim olacak hanımın ailesiyle birlikte kaldığımı gördüm. Genç olanların hepsi yatağa girmişti ve ben şöminenin yanında durarak anne ve babayla sohbet etmeyi bıraktım. Hemen onlara iyi geceler diledim, mumumu aldım ve yatağa gittim. Salona vardığımda *nişanlımın* alt katta tutulmuştu ve ancak o zaman merdivenin tepesine yakındı. Yukarı koştum, en üst basamakta onu geçtim ve iki kolumu beline doladım**

"Bunun üzerine uyandım ve evdeki saat hemen ardından onu vurdu.

"Rüyanın bende bıraktığı etki o kadar güçlüydü ki, ertesi sabah nişanlıma ayrıntılı bir yazı yazdım .

"*Mektubumu* yanıtlamadan, çapraz olarak, söz konusu hanımdan bir mektup aldım: 'Beni mi düşünüyordun, özellikle dün gece, saat on sularında! Çünkü, yatağa gitmek üzere yukarı çıkarken, merdivenlerde ayak seslerini açıkça duydum ve kollarını belime doladığını hissettim.'"

Bayan Newnham teyit amaçlı bir mektup yazıyor.

Stillman şöyle diyor *(op. cit.,* I, 184):

"Bir keresinde, Bay ve Bayan Brown New York Eyaletinin vahşi kesimlerinde bir balık tutma gezisine çıktıklarında ve geri dönerken tren istasyonuna doğru giderken, vagonlarının tekerleği kırıldı ve tamir ettirmek için yoldaki bir demirciye gitmek zorunda kaldılar. Kadın kocasına treni kaçıracaklarını söyledi, ses ona zamanında yetişeceklerini söyledi; çünkü tren gecikmişti ve bir dakika fazladan varacaklardı ve aslında istasyona vardıklarında tren göründü ve bir dakika fazladan varacaklardı. . .. Kocası, şeytanı

aracılığıyla kendisine verilen talimatları dolaylı olarak ve her zaman uyguladı .. ”

SPB Komitesi raporu (Pr. II, 161):

“Bu açıklama bize Rahip Canon Warburton tarafından The Close, Winchester adresinden gönderildi.

“ 1848 yılı civarında Oxford'dan kardeşimle bir iki gün kalmak için yukarı çıktım... Masanın üzerinde yokluğu için özür dileyen ve dansa gittiğini söyleyen bir not buldum... Bir koltukta uyuyakaldım, ama tam birde uyandım, "Aman Tanrım, düştü!" diye bağırdım ve onun bir oturma odasından parlak bir şekilde aydınlatılmış bir sahanlığa çıktığını, ayağını üst basamağın kenarına taktığını ve baş aşağı düştüğünü, dirsekleri ve elleriyle kendini zor kurtardığını gördüm. (Daha önce hiç görmediğim bir evdi, nerede olduğunu da bilmiyordum.) Konuyu pek düşünmeden yarım saat boyunca tekrar uyuyakaldım ve aniden içeri giren kardeşimin "Ah, işte buradasın. Hayatım boyunca boynumu kırmaktan son anda kurtuldum. Balo salonundan çıkarken ayağım takıldı ve merdivenlerden aşağı yuvarlandım." demesiyle uyandım.

"'W. WARBURTON.

"' .....Genel izlenim dar bir iniş olduğu yönündeydi

o zamanlar bunun doğruluğunu sorularla teyit ettiğimi hatırlıyorum .

“'Bu benim bu türdeki tek deneyimim.'”

görünüşte teloteropatik olan üç doğru rüya anlatımı şunlardır ; üçü de teloptik olabilir ve sonuncusu telakouetik olabilir:

“Kırk ila elli yıl önce, New York City'deki kız kardeşimi ziyaret ederken, kahvaltıya indiğimde kayınbiraderimi sabah gazetesini okurken buldum. Kısa süre sonra kız kardeşim de aşağı indi ve masaya oturduk. Korkunç bir rüya gördüğünü söyledi; bütün gece rüyasında bir kilisede durduğunu, sürekli bir erkek alayının yanından geçtiğini, üzerlerinde çarşaflar olan bir şeyle kaplı sedyeler taşıdığını görmüştü.

“Kocası gazetesini okumaya devam etti ve kısa bir süre sonra şöyle dedi: 'Ne, Netty, burada San Marco mezarlarından cesetleri kaldırdıkları yazıyor.'

"Şimdi, kız kardeşimin ilk çocuğu birkaç yıl önce St. Mark's kilisesinin mezarlığına gömülmüştü. Kız kardeşim kağıdı görmemişti ve ne kendisi ne de kocası mezarları rahatsız etme niyetinden haberdardı."

“1864-5 kışının sonlarında, Sibirya'da yolculuğum

devam ediyordu. Irkutsk'tan ayrıldıktan sonraki ilk gecelerden birinde, New York'taki memleketim Owego'ya vardığımı ve istasyondan eve yürüdüğümü gördüm. Eve giden yola girdiğimde annemle babamın kapıda büyük bir keder içinde durduklarını gördüm. Bizimle yaşayan ve hepimizin çok sevdiği teyzemin, Ch. XV11I] *Profeuor Pumpeltys Doğrud Dreamt* 259 orada olmadığını fark ettim. Uyanır uyanmaz *rüyadan* o kadar etkilendim ki, hatırladığım kadarıyla ters bir meşale biçiminde, tarihi de içeren bir not yazdım.

"Üç hafta sonra St. Petersburg'a vardığımda, postamda altı aydır evden aldığım ilk haberi buldum. Rüyamda özlediğim teyzemin öldüğünü öğrendim. Ölüm tarihleri ile rüya arasındaki zaman ilişkisini şimdi hatırlamıyorum. Yakındı ve mektubu okurken bir tesadüf olduğunu düşündüğüm izlenimini edindim."

"1906'da Capri'de yaşıyorduk. Bir sabah karım bana kız kardeşlerini ve birkaç yıl önce ölmüş olan kardeşi Otis'i gözyaşları içinde bulduğunu söyledi. Onu gördüklerinde Otis, 'Eliza'ya söylemeliyiz' demiş.

"Aynı gün, karımın en sevdiği kardeşi Horace'ın çok hasta olduğunu bildiren bir telgraf geldi ve bir saat sonra da onun öldüğünü bildiren bir telgraf daha geldi."

İşte dün bana doğrudan gelen bildirilmemiş bir vaka. Hikaye, benim tek tanıklığımla ne kadar değerli olabileceğine dair bir kanıt sunmak zorunda kalacak. Taraflar benim tarafımdan biliniyor, ancak tuhaf koşullar - isimlerinin yayınlanmasıyla teyit edilmesini engelliyor.

1 Ocak 1912'de bir şehirde bir baba ölüyordu ve on iki yaşında bir kız çocuğu başka bir şehirde zatürreden hasta yatıyordu. Çocuk aniden, kendinden geçmiş bir ifadeyle oturma pozisyonuna geldi; hizmetçisi telaşla onu yatırmak için koştu ve çocuk bağırdı: "Babam beni kollarına alıyordu." Baba o sıralarda öldü. Önce mi sonra mı olduğu kesin olarak belirlenemiyor.

Kayıtlarda buna benzer çok sayıda iyi belgelenmiş olay bulunmaktadır.

Tüm vizyonların telepatik olup olmadığı, teloptik dahil, açık bir sorudur. Myers, telepatik olmadıkları görüşüne eğilimlidir; bazen telejik etki, vizyonu nesnel kılan bir uzay değişikliğini içerir. Elbette, uzayın bu tür değişiklikleri, daha önce tanımladığım tiyatro gösterilerinde olduğu gibi, mekanik yollarla üretilebilir. Bunların telejiyle üretilip üretilemeyeceği bir sorudur. Kayıtlarda, erkek

SPR raporlarına göre kasıtlı olarak aktarılan basit objelerden, Foster, Colville ve diğerleri tarafından kendiliğinden alınan karmaşık olanlara kadar, iyi bir şekilde doğrulanmış yüzlerce böyle vizyon bulunmaktadır.

Şimdiye kadar verilen olguları yaşayanlardan gelen telepati altında gruplandırmakla yetindim, ancak bazılarını bu şekilde açıklamak zor.

Şu anda bu deneyimler için büyük bir arşiv , Edmund Gurney, Frederic WH Myers ve Frank Podmore'un Londra, 1886'da yayınladığı *Yaşayanların Hayaletleri'dir.* Bu kitap artık basılmıyor. Podmore'un *Hayaletler ve Düşünce Aktarımı'nda eleştiriliyor. Gurney'in Pr. V (Bölüm XIV)'inde çok sayıda vaka içeren çok iyi bir makale* var , Gurney'in ölümünden sonra Myers tarafından tamamlandı. Bayan Sidgwick'in Pr. III (Bölüm VIII), 69f'de bazı vakalarla *Ölülerin Hayaletleri hakkında* önemli bir tartışması da var . Diğerleri Myers'ın Pr. VI (Bölüm XV)'inde, Podmore ve Myers'ın Bölüm XVI'sında ve Myers'ın Pr. VIII (Bölüm XXII)'inde yer alıyor.

Alan, burada verilen birkaç hesabın genellikle çok yoğunlaştırılmasını gerektirir. Ayrıntıların artan canlılığı ve sık sık eşlik eden tartışmalar ve orijinal ifadelerdeki bol miktarda doğrulama, okuyucunun genellikle atıfta bulunulan kaynaklara gitmesi için bir geri ödeme yapacaktır Pr. SPR'nin ciltlerinin genellikle Boston'daki Messrs. WB Clarke & Co.'dan ayrı olarak edinilebilen birkaç bölümden oluştuğunu tekrarlamak faydalı olabilir .

Görünüşe Göre Ölülerden Gelen Fikirler

zekanın veya vizyonun gerçekten ölülerden geldiği varsayımındaki bir zayıflık, koşulların neredeyse her zaman ölüm sahnesinin yakınındaki kurtulanların zihninde olması ve teleoteropatik olarak algılayan kişiye iletilebilmesi gerçeğidir. Ancak, birçok durumda, bu hipotezin olasılığı spiritüel hipotezden daha fazla zorlayıp zorlamadığı sorusu vardır. Zorladığı, çok sayıda vakayı okumuş olanların, çok azını bilenlerinkinden daha sık vardığı sonuç gibi görünüyor. Ancak Profesör Pumpelly'nin bir veya iki sayfa önceki alıntılarını karşılaştırın.

Stillman (op. *cit.*, I, 186-7) ismi saklı tutulan yedi yaşında bir çocuğun medyum olarak görev yaptığı bir seanstan bahseder. Stillman'ın soruları zihinseldi.

"Birkaç akrabanın ismi söylendikten sonra, kardeşimiz Alfred'in orada olup olmadığını sordum ve

o hemen, 'Sizin yanınızdaki masanın köşesinde oturan ve isminin Alfred olduğunu söyleyen bir beyefendi var.' diye cevap verdi. Sonra aklıma bir 'test sorusu' sorma fırsatı geldi, [1] Alfred buradaysa, Harvey'i en son ne zaman gördüğünü bana söyler mi? 1 Bu sorunun önemi, Mississippi'de kazanı patlayan ve kardeşimi öldüren ve kuzenime bir ay sonra intihar etmesine neden olan vapurda birlikte oldukları gerçeğinden anlaşılacaktır. Cevap, 'Hatırlamadığını söylüyor.' oldu. Bunun üzerine, doktora [Stillman'ın orada bulunan bir diğer kardeşi. H. H.] ihtiyatlı bir şekilde şunu söyledim: 'Alfred'e Harvey'i en son ne zaman gördüğünü sordum ve hatırlamadığını, ancak onu gemide görmüş olması gerektiğini söyledi.' Buna hemen patlayıcı bir kahkahayla cevap verdi, 'Eğer bunu yaptıysa her şeyini kaybetmiştir' diyor... Kardeşimin karakterine en ciddi konularda bile şaka yapmak çok uygundu; o tam bir şakacıydı .....

Tüm gerçekler orada bulunan en az iki kişi tarafından biliniyordu. Peki bu şaka nereden çıktı?

İşte ikinci bir Foster stigmata vakası, ancak stigmata için verilmemiştir. Bartlett'tan (*op. cit.,* s. 12):

“Aynı oturumda Bay Foster’ın elinin arkasında üç harfli bir kelime belirdi; harfler derinin kırmızıya boyanmasıyla oluşmuştu. Kelime, beyefendi ve karısının ölümünden önce üzerinde anlaştığı bir kelimeydi ve ilk ölecek olan kişi tarafından bir test olarak kullanılacaktı. Kelime daha önce hiç kimseye söylenmemişti.”

Bu testte, tıpkı yavru geyik testinde olduğu gibi, Foster, Bayan Piper'dan daha başarılıydı; göreceğimiz gibi, bazı önemli, üzerinde uzlaşılmış ölüm sonrası testlerde.

Uyanıkken vizyon gören ve ses duyan birçok alışılmış kahin vardır ve uyanıkken yazan heteromatistler onlarla yakın ilişki içindedir. Bunlar genellikle dinsel coşkulu kişilerdir. Aziz Teresa, Jeanne d'Arc ve Provost Kahini klasik örnekler arasındadır. Son zamanlarda dikkat çekenlerden biri, bir Bussian diplomatının Amerikalı dul eşi olan Mme. Sophie Badford de Meissner'dir. Deneyimini There are no Dead adlı küçük bir ciltte anlattı . Kendisinin kocası, oğlu ve ölmüş diğerleriyle sürekli olarak duyulabilir sesler aracılığıyla iletişim kurduğuna inanmaktadır. Kitap, ortodoks antropomorfik kavramlarla doludur ve yine de belki de çok makul diyebileceğim, Cennet'in yüceltilmiş bir dünya olduğu fikrine uymaktadır - manzara, meslekler ve her şey.

Kıyamet, Milton, Bunyan vb.'den gelen eski karışımlara dinsel bir coşkuyla inanıldığı için, bunların yerini başka bir şeyin alması güçlü bir şekilde dış bir etkiyi akla getiriyor ; ve deneyimin çok genel olması bu öneriyi daha da güçlendiriyor.

Ama Mme. de Meissner'in cenneti hiçbir şekilde tamamen laikleştirilmemiştir . Onun kontrolleri sık sık İsa'yı görür ve sık sık dini - ayinler yapar ve melekler ve başmelekler onlarla birlikte şarkı söyler.

Birkaç pasaj aktarayım:

(Op. *cit.,* Önsöz.) [44] Bana birçok örnek gösterilmiş olmasına rağmen, *hiçbir zaman* aynı şey için bir talebe yanıt olarak gösterilmemiş olmasına rağmen, [4] [test * vakası] şeklinde hiçbir girişimde bulunulmamıştır . Kendime rehberlik etmek veya üzüntü ve umutsuzluk içindeki arkadaşlarıma rehberlik etmek için *kendiliğinden* şeyler söylendi; ve *kendiliğinden* daha sonra gerçekleşen şeyler hakkında bilgilendirildim ; ancak gelecekteki olaylarla ilgili olarak iletişimleri zorlama girişimi, her zaman - hepimizden sorumlu olan [kişiler] tarafından hak edilmiş bir azarlama ile karşılandı ."

(Op. *cit.,* 5.) "Hepiniz buradaki hayat hakkında çok yanlış düşünüyorsunuz; dünyadaki hayattan çok az farklı, sadece çok daha görkemli ve dolu."

Bu, onun yoğun ortodoksluğuna doğrudan aykırıdır.

(Op. *cit.,* 12.) "'Burada gece yoktur—gece dediğiniz zaman en güzel zamandır, çünkü o zaman bizimle olursunuz. Siz uyuduğunuz anda Ruhunuz buradadır ve biz ya evde ya da güzel bahçelerde ya da nehrin kıyısında oturup konuşuruz.'"

(Op. *cit.,* 28.) " (Profesör Hyslop'un bir kitabını okurken, 'Rektör'ün adını yüksek sesle söyledim ve o hemen cevap verdi:)

"'Evet; buradayım—bir şeye ihtiyacınız var mı!'

"(Ona KF'nin bana başkalarına yardım edebileceğimi söylediğini anlatıyorum ve bunun *nasıl* olabileceğini göremediğimi ekliyorum.)

[44] A. [4] Birkaç hafta içinde bileceksin. Çok daha güçlü olacaksın ve onları yakında *göreceksin* . Dua ve oruçla gelecek.'"

Titanic 14 Nisan'da battı. 17'sinde Mme. de Meissner WT Stead'den haber aldığını düşündü, 18'inin sabahı Binbaşı Butt'tan haber aldığını düşündü. 18'inin akşamına kadar Carpathia'nın varış haberi yazarken hatırladığı kadarıyla ölümlerine dair başka bir güvence vermedi. Ancak elbette bu *arada* gazeteler muhtemelen onlardan bahseden telsiz mesajlarıyla doluydu. Tüm bunların ayrıntıları için sizi şu kitaba yönlendirmem

gerekecek

Bu hesapları okuyan, alışkanlık sahibi bir öğrenci kendi kendine şöyle demeye eğilimlidir: "Bu hayranlık uyandıran hanım, - kuru yargısal alışkanlıklardan çok duygusal ve hayal gücüyle daha yetenekli. Acaba bu ayrıntılardan kaç tanesi çok doğal *sonradan oluşan* hayal gücü? Elbette onun hayal gücü bazen diğer olaylar hakkında oldukça geniş *yorumlar sağlıyor* ."

Aşağıdakileri, birçok kişiye tüm deneyimle ilgili sorular sormaya yetecek kadar zayıf görünecek bir nokta olarak veriyorum.- ve bu tek deneyim değil. Yine de hepsi hayal ürünüyse , en azından zarif bir parça ve kitapta çok daha zarif şeyler var. Yine de, çok ortodoks olanlar dışında herhangi birinin onlarla sempati duyması bazen biraz zor olacaktır. Madam, kutsal bir ismin telaffuzunun bile çok zor durumları bozmasına kadar gidiyor.

İşte deneyim:

(Op. *cit.,* 61-2.) " 2 Ekim 1902. (*St. Petersburg Günlüğü'nde* Avusturya'da bir ekspres tren tarafından ezilen üç işçinin hikayesini okurken, bu mutsuz adamların bana yardım etmem için yalvardıklarını duydum; nerede oldukları hakkında hiçbir fikirleri yoktu, ama tamamen karanlıktaydı. Hiçbir çıkış yolu göremiyorlardı; dua edemiyorlardı, çünkü hayatlarında hiç dua etmemişlerdi ve nasıl dua edeceklerini bilmiyorlardı.)

" ('Allah'tan yardım isteyin.')

"A. *'Tanrı kimdir?*

"De ki: "Benden sonra göklerdeki Babamız.")

" (Bunu yaparlar; sonra bir ünlem ve şu sözleri duyarım:) "'Şimdi hava aydınlanıyor ve biraz görebiliyoruz. Ah, bizi terk etmeyin, çünkü nereye gideceğimizi veya ne yapacağımızı hiç bilmiyoruz; ama—bize doğru gelen genç bir adam var ve yaklaştıkça hava aydınlanıyor .*

"(Oğlumdan) 'Bu zavallı adamlar için dua edin, ama onları ancak kısa bir mesafeye kadar götürebiliyorum, evet, isterlerse iş bulabilirler.'

(Burada onlara çiçekli bir bahçe gösteriliyor ve diyorlar ki :)

"'Hayır, çiçekler hakkında hiçbir şey bilmiyoruz; sadece raylarda nasıl çalışılacağını biliyoruz.'

"(Oğlumdan) 'Ben bunu onlara gösteremem ama burada bunu gösterebilecek biri var.'

" (Adamlardan) 'Ah, işte kornea, gördüğümüz biri bize iş verecek Evet, şimdi yapmamız gereken işi görüyoruz; ve biz

yalnız olmayacağız, çünkü yolun ilerisinde bizim gibi fakir işçiler var ve bir süre sonra onlarla konuşabiliriz. Evet, şimdi burada çalışıyoruz ve daha aydınlık ve daha parlak bir yere gelmek için elimizden gelenin en iyisini yapmamız gerektiğini anlıyoruz.'"

Kitaptan edinilen izlenimler ne olursa olsun, bunların arasında, deneyimlerin hepsi saf oto-telkinler olsun ya da olmasın, yazar ve görünüşe göre birçok arkadaşı için büyük bir mutluluk kaynağı olduğu; ve bunlardan hiçbir zarar gelmemesi gerçeğinin bir dereceye kadar gerçekliği ima ettiği kesinlikle yardır. Kasıtlı aldatmacanın söz konusu olmadığı tüm bu konular - incelenmeye değerdir: çünkü olumsuz sonuçlar bile olumlunun sınırlarını belirlemeye yardımcı olur; ve ister genel Kozmik İlişkilerimize büyük bir katkı olsun, ister sadece geleneksel psikolojimize, bir tür önemli olumlu şeyin varlığı artık yalnızca cahil kişiler tarafından çürütülebilir bir görüştür

Bartlett'tan *(op. cit.,* s. 62):

"Bay Foster'la bağlantım varken, San Francisco'lu Bay CE De Long'a verilen ve 28 Ocak 1874 tarihli San Francisco Chronicle'da ayrıntılı bir anlatımı yayınlanan seans kadar büyük bir sansasyon yaratan ve raporları bu kadar geniş bir şekilde kopyalanan başka bir seans *bilmiyorum* .

"Bay De Long, Foster tarafından tamamen bilinmiyordu. Hepsi masaya oturdu ve Foster purosunu bir süre içtikten sonra şöyle dedi: 'Bu gece sadece bir mesaj alabilirim ve o da Ida adında biri için. İkinizden biri Ida'nın kim olduğunu biliyor mu! '

"Bay De Long, Foster'a oldukça şaşkın bir ifadeyle baktı ve şöyle dedi: 'Evet, sanırım öyle. Karımın adı Ida.'

"'Peki,' dedi Foster, 'o zaman bu mesaj ona ait ve önemli. Ama buraya gelip bunu alması gerekecek.'

"Ertesi akşam aynı ikisi, Bayan De Long eşliğinde Foster'ın salonuna alındılar... Foster birkaç dakika sessizce sigara içtikten sonra aniden şöyle dedi: 'Aynı mesaj bana da geldi. Ida için. Bu hanımefendi, öyle mi?' diye sordu, sanki ruhtan bahsediyormuş gibi. 'Ah, mesajı sen yazacaksın, değil mi? Tamam, tamam,' ve bununla birlikte bir kalem aldı ve şunları yazdı:

"' Kızım *Ida'ya*— On yıl önce Thomas Madden'a benim için belirli arazilere yatırım yapması için büyük miktarda para emanet ettim. Ölümümden sonra yatırımı yöneticilerime bildirmedi. Para yatırıldı ve bin iki yüz elli dönüm arazi satın alındı ve bu arazinin yarısı artık size ait. Madden'a payım karşılığında ödeme yaptım

Satın alma işleminin 660$'ı. Bir uzlaşmaya varması gerekiyor.

"'Baban, "* - -BAĞ.'

"Hem Bay hem de Bayan De Long oturdular ve bu iletişimin şaşkın yüzlerle okunduğunu duydular. Bayan De Long... çok korkmuştu... çünkü Foster'ın kim olduğunu bilmediğini ve babasının kim olabileceğini de bilmiyordu.....

"Bay De Long... ertesi gün Bay Madden'ı ziyaret etti... [ve] Bay Madden'a kendisi ile merhum Bay Vineyard'ın mülkü arasında henüz çözüme bağlanmamış bir iş olup olmadığını sordu. Bay Madden bir an düşündü ve sonra olduğunu söyledi... Bayan De Long'un babasının bu yatırımını yeni öğrendiği söylendiğinde, Bay Madden çok şaşırdı. Bayan De Long, kocası ve vasiyetname yöneticilerinin her şeyi bildiklerini, ancak mülkün değerinin artması için meseleyi öylece beklettiklerini söyledi. Bay Madden daha sonra her an bir anlaşma yapmaya hazır olduğunu söyledi. Bay De Long buna hemen onay verdi ve buna göre, geçen cumartesi günü Bay Madden, arazinin 626 dönümlük kısmını Bayan De Long'a devretti.....

, ölen anne ve babalarıyla görüşmek isteyen, yaşlıların miraslarının tam ve doğru bir şekilde paylaştırılıp paylaştırılmadığından emin olup olmadıklarını öğrenmek isteyen insanlarla dolup taşıyor ."

Dramatik özellikler = mektup, vb. - sıradan rüyaların dramatik özelliklerinden pek de farklı değil. Hepsi Bay Madden'ın zihninden gelen teloteropati *olabilirdi* . Ama eğer öyleyse, birçok benzer durumda olduğu gibi, gönüllü olarak iletilmiş olmalı .

Görünüşte Ölülerden Gelen Görüntüler

Kayıtlar, bilinmeyen doğrulanabilir istihbarat *iletişimlerinden daha çok* ölülerden gelen *vizyonlar içeriyor. olabilir* . Bu elbette, kişilerin genellikle gözü etkileyecek kadar elle tutulur bir "ruhsal" bedende mevcut olduğu fikrini doğurdu, ancak teleestezi yeterli olurdu.

Foster hakkındaki genel dedikodularda, ona gitmeme kararı vermemi sağlayan özellik, Profesör Pumpelly'nin bana Foster'ın kendisine, o zamana kadar bilinen hiçbir yolla bildirilemeyecek kadar yakın bir zamanda Çin'de bulunan bir arkadaşının ölümünü haber verdiğini söylemesiydi; Profesör Pumpelly, Foster'ın tarifinden, bu arkadaşının Sir FB olduğunu hemen anlamıştı . Ayrıca, Foster'ın kendisine haber vermesinden sonra, ölüm

haberinin normal kanallardan zamanında alındığını da söyledi.

Bu, şüpheci uzmanlar tarafından bir teleteropati vakası olarak yorumlanacaktır. Çin'deki birçok insanın Sir F.'nin ölümünü bildiğini ve Foster'ın bilinçsizce zihinlerine dokunduğunu, Profesör Pumpell'in zihnine daha önce dokunulması nedeniyle uyarıldığını söyleyeceklerdir; başka bir deyişle, Profesör Pumpell'in varlığı, Foster'ın zihnini Profesör Pumpelly'nin özel ilgi duyduğu bilgileri tutan zihinlerle sempatik bir bağlantıya sokmuştur. Konuya diğerlerinden kıyaslanamayacak kadar fazla dikkat gösteren kişiler -Myers ve Hodgson- bunlardan biri çalışmalarına tam bir şüpheci olarak başlamıştır. Sir F.'nin ruhunun - arkadaşına olan izlenimi Foster'a verdiğini söyleyecektir. Benim izlenimim, ki bunun nedenleri de ilerledikçe ortaya çıkacaktır, evrende tüm gerçeklerin bir tür psişik kaydının bulunduğu ve Foster'ın bu ve bakıcılarının ilgisini çeken diğerlerini yakaladığıdır.*

(Pr. V, 408f.) Cumberland, Wigton yakınlarındaki West-Ward'un Rahibi Rahip GM Tandy'den.

"Loweewater'dayken bir gün bir arkadaşımı ziyaret ettim ve bana 'Pek çok gazete görmüyorsun; orada duranlardan birini al.' dedi. Bunun üzerine bir gazete aldım, bir örtüye sarıp cebime koydum ve eve doğru yürüdüm.

"Akşam yazıyordum ve bir kitaba bakmak istediğim için kitaplarımın olduğu başka bir odaya gittim. Mumu kitaplığın bir çıkıntısına koydum, bir kitap aldım ve istediğim bölümü buldum, kitaplığın karşısındaki pencereye doğru baktığımda, pencereden Cambridge'de iyi tanıdığım ama on yıldır veya daha fazla süredir görmediğim eski bir arkadaşımın, Canon Robinson'ın (Hayırseverlik ve Okul Komisyonu'ndan) yüzünü gördüm. Onu gördüğümden o kadar emindim ki onu aramaya çıktım ama hiçbir izine rastlamadım.

"Eve geri döndüm ve gazeteme bir göz atmayı düşündüm. Kağıdı yırttım, kağıdı açtım ve gördüğüm ilk haber Canon Robinson'ın ölümüydü!... Hastalığını veya ölümünü duymamış veya okumamıştım ve okuduğum kitabın hiçbir yerinde onu düşünmeme yol açacak hiçbir şey yoktu."

Heykeltıraş Mias Hosmer şunları söylüyor (Harriet Hosmer: *Letters and Memories.* New York, 1912):

• Bu kitap ve Dizin'i oluşturulduğu için Profesör Pumpelly

bana şunu söylüyor: Bu olaydan bu yana geçen yaklaşık elli yılda, O'nun anıları birbirinden uzaklaştı. Bu yüzden onu yalnızca "varsayımsal bir vaka" olarak görmek en iyisidir.

“Roma'da yaşadığım dönemde birkaç yıl Rosa adında bir hizmetçim vardı, ona çok bağlandım... Tüberküloza yakalanıp beni terk etmek zorunda kaldığında çok üzüldüm. Onu görmek için sık sık uğrardım... ve bir keresinde belli bir şarap türü istediğini söyledi. Ertesi sabah ona getireceğimi söyledim... Öğleden sonranın geri kalanında stüdyomda meşguldüm ve ondan ayrıldıktan sonra Rosa'nın aklımda olduğunu hatırlamıyorum. Sağlıklı ve sakin bir ruh haliyle yatağa çekildim . Kapılarım her zaman kilitli olarak uyurum ve Roma'daki yatak odamda iki kapı vardı; birinin anahtarını hizmetçim saklamıştı ve diğeri içerideydi. Yatağımın etrafında uzun bir paravan vardı. Rosa'yı ziyaret ettikten sonraki sabah erkenden uyandım ve hemen ardından kütüphanedeki saatin beşi vurduğunu duydum ve tam o sırada odada, paravanın arkasında bir varlığın farkına vardım. Ekranın önünde Rosa belirdiğinde, orada birileri var mı diye sordum ve 'Adesso sono contento, adesso sono felice' (Şimdi memnunum, şimdi mutluyum) dedi. O an için garip gelmedi, her şeyin eskisi gibi olduğunu hissettim... Bir anda gitmişti. Yataktan fırladım. Rosa orada değildi... Şaşkınlık ve şaşkınlık içinde olduğum ilk anda kapının kilitli olduğunu düşünmedim

“Kahvaltıda Fransız ev sahibime hayaletten bahsettim ve o bu fikrin heyecanlı bir beynin fantezisinden başka bir şey olmadığını söyleyerek alay etti... Kahvaltıdan sonra Rosa'yı görmeye gitmek yerine, onun öldüğüne dair güçlü bir önsezi hissettiğim için sormak için birini gönderdim. Haberci geri döndü ve Rosa'nın saat beşte öldüğünü söyledi. Bay Gladstone'a bundan bahsettiğimde... manyetik akıma, bir zihnin diğerine etkisine veya buna ne ad verirseniz verin, kesinlikle inandığını, ancak hayaletlerin henüz konuşma gücüne sahip olduğuna inanamadığını söyledi. Ancak, benim için bu olay hayatımın herhangi bir deneyimi kadar gerçektir.

"Sonra, akıl yürütme veya güçlü bir arzuyla asla üretemediğim kaybolmuş makaleleri gördüğümde içsel vizyonumun birçok garip şimşeği oldu. Bunlar kelimenin tam anlamıyla bir şimşek gibi geldi ."

Eğer mümkün olsaydı, Bayan Hosmer'ın gerçekten "uyanıp" yataktan fırlayıp fırlamadığını" bilmek isterdim. Görüntülerin büyük çoğunluğu yatakta gerçekleşir ve muhtemelen rüyalardır.

İşte kayıtlara geçen en etkileyici vizyonlardan biri. Alıcı yatakta olmadığı için

muhtemelen sıradan bir rüya değildi, ancak bunun olup olmamasının çok da önemli olduğunu düşünmüyorum. Bunu görünüşe göre oluler tarafından yaratılmış vizyonların arasına koydum, ancak gerçek bir telopsi olabilir.

MB. Sidgwick, VII. Pr.'de *Clairvoyance'a Dair Kanıtlar Üzerine adlı* değerli bir makalede bunu bu şekilde ele alır. Eğer bir telopsis ise, görünüşe göre SABAHIN 3'ünden 9 veya 10 civarına kadar gizli kalmış, bu arada algılayanın uyandığı depresyona neden olmuştur. Eğer gizli kalmamışsa, en azından iki tahmin açıktır—bir tanık tarafından telepatik olarak gelmesi zaman almıştır veya bir post-enkarne ruh tarafından telepatik olarak iletilmiştir. (Pr. VII, 33f.) :

“Bay AB Wood’un açıklaması.

“24 Ekim 1889'da, Bayan Agnes Paquet'in kardeşi Edmund Dunn, Chicago Limanı'nda gemileri çeken küçük bir vapur olan Wolf adlı römorkörde ateşçi olarak görev yapıyordu. Sabah saat üç civarında, römorkör iskelelerin içindeki bir gemiye bağlandı ve onu nehirden yukarı çekti. Bay Dunn çekme halatını ayarlarken düştü veya çekme halatı tarafından denize atıldı ve boğuldu. ”

“Bayan Paquet'in Açıklaması.

“Kaza sabahı her zamanki saatte, muhtemelen saat altı civarında uyandım. Gece boyunca iyi uyumuştum, rüya görmemiştim veya aniden uyanmamıştım. Kasvetli ve depresif bir şekilde uyandım, bu hissin etkisinden kurtulamadım. [İki veya üç saat sonra. HH] ... kiler dolabına girdim, çay kutusunu aldım ve arkamı döndüğümde kardeşim Edmund—ya da tam olarak onun görüntüsü—önümde ve sadece birkaç adım ötemde duruyordu. Hayalet sırtı bana dönük, ya da daha doğrusu kısmen dönük duruyordu ve öne doğru düşme hareketi yapıyordu —benden uzağa— görünüşe göre bacaklarına doğru çekilen iki ip veya bir ip halkası tarafından itiliyordu. Görüntü sadece bir an sürdü, alçak bir korkuluk veya siperin üzerinden kayboldu, ancak çok belirgindi. Çayı bıraktım, ellerimi yüzüme bastırdım ve haykırdım, 'Aman Tanrım, ben Ed. boğuldum.'

BÜÇÜK **civarında kocam Chicago'dan kardeşimin boğulduğunu bildiren bir telgraf aldı. Eve vardığında bana, 'Ed. Chicago'daki hastanede hasta; az önce bir telgraf aldım,' dedi. Ben de, 'Ed. boğuldu; denize düştüğünü gördüm,' diye cevap verdim. Sonra ona gördüklerimin kısa bir tanımını yaptım. Kardeşimin, gördüğüm kadarıyla, başı açık**

olduğunu, üzerinde kalın mavi bir denizci gömleği olduğunu, üzerinde ceket olmadığını ve korkuluktan veya siperden aşağı gittiğini belirttim. Pantolon paçalarının, içerideki beyaz astarı gösterecek kadar yukarı kıvrıldığını fark ettim.

"Ben gergin değilim ve ne daha önce ne de daha sonra yukarıda anlatılanlara benzer bir deneyim yaşamadım.

"Kardeşimde bayılma veya baş dönmesi olmadı

"**Amras** PAKKUT."

" Bay Paquet'in Açıklaması

". ....Üzücü haberin etkisini kırmak isteyerek, Eşime ilettim, ona dedim ki: * Ed, Chicago'daki hastanede hasta; az önce bir telgraf aldım.' Eşim de bana şöyle cevap verdi : 'Ed, boğuldu; denize düştüğünü gördüm.'.....

"Hemen Chicago'ya doğru yola çıktım ve oraya vardığımda, karımın tarif ettiği geminin o kısmının görünümünün, gemiyi hiç görmemiş olmasına rağmen, tam olarak tarif ettiği gibi olduğunu gördüm; ve mürettebat, karımın kardeşinin kıyafetine dair tariflerini doğruladı, âc., ancak kaza sırasında şapka taktığını düşündüler. Bay Dunn'ın kazadan birkaç gün önce bir pantolon satın aldığını ve biraz uzun zaman önce dizleri kırıştığı için, onları kıvrılmış bir şekilde giydiğini ve karımın gördüğü gibi beyaz astarının göründüğünü söylediler."

Önemli ölçüde doğrulayıcı husus eklendi.

Bay Gurney tarafından kefil olunan Albay H. (Pr. V, 412) şunları söyler: " ..... yaklaşık yirmi üç yıl önce, iki kardeş astsubay JP ve JS ile nasıl bir dostluk kurduğunu ve JP ile ilişkilerinin, JP'nin kadroya alınması emri verilen Transvaal savaşına kadar aralıklarla nasıl devam ettiğini. JS zaten çatışmanın olduğu yerdeydi. İkisi de artık binbaşı rütbesine ulaşmıştı; anlatıcının kendisi de bir yıl önce hizmetten ayrılmıştı.

"JP Londra'dan ayrılıp Cape'e doğru yola çıkacağı sabah, anlatıcıyı kulübe kahvaltıya davet etti ve sonunda kulüp kapısında ayrıldılar.

" 'Elveda, dostum,' dedim, 'Umarım tekrar görüşürüz.' " 'Evet,' dedi, 'tekrar görüşürüz.'

"Onu şimdi görebiliyorum, ayakta dururken, zeki ve dik, parlak siyah gözleri dikkatle benimkilere bakarken. Elini salladığında, araba onu savurdu ve gitti.

"Transvaal savaşı zirvedeydi. Bir gece... irkilerek uyandım... Yatağımın yanında, benimle çekmeceli dolap arasında dururken, alışılmadık kıyafetine rağmen -en azından benim için alışılmadık- ve

simsiyah sakalına rağmen, hemen eski subay kardeşimin olduğunu fark ettiğim bir figür gördüm... Uykumdan sıçradım ve yatakta doğrulup ona baktım. Yüzü solgundu, ama parlak siyah gözleri, bir buçuk yıl önce, bir ayağı arabanın üzerinde dururken veda ederken bana baktıkları zamanki kadar keskin bir şekilde parlıyordu.

İrlanda'da C'de veya başka bir yerde birlikte görevlendirildiğimiz kısa bir an için çok etkilendim ve düşündüm ki
Kışla odamdaydım, 'Merhaba! P., geçit törenine geç mi kaldım!' dedim. P. bana dikkatle baktı ve 'OS atışı' diye cevap verdi.

"'Vuruldu!' diye haykırdım. 'Aman Tanrım! Nasıl ve nerede!'

"'Akciğerlerden,'' diye cevapladı P. ve konuşurken sağ eli yavaşça göğüs boyunca yukarı doğru hareket etti, ta ki parmakları sağ akciğerin üzerine gelene kadar.

"* Ne yapıyordun! ' diye sordum.

"* General beni öne gönderdi," diye cevapladı ve sağ el göğsümden ayrılıp yavaşça öne doğru hareket etti, başımın üzerinden pencereye doğru işaret etti ve aynı anda figür eriyip gitti. Rüya görmediğimden emin olmak için gözlerimi ovuşturdum ve yataktan fırladım. Şömine rafındaki saate göre saat SABAH **4.10'du .**

" .....[İkinci] sabah ben... açgözlülükle onu yakaladım
Elime geçen ilk kağıt... Gözüm hemen Lang's Neck savaşını anlatan kısa satırlara ve öldürülenlerin listesine takıldı, bunların en başında da zavallı JP geliyordu. Savaşın yaşandığı saati not ettim, rakamı gördüğüm saatle hesapladım ve neredeyse aynı olduğunu gördüm.

" .....Yaklaşık altı ay sonra... bir memur,
Lang's Neck savaşında... her ayrıntıyı doğruladı... Olaydan bir yıldan fazla bir süre sonra... J. 8'e zavallı P.'nin nasıl vurulduğunu duyup duymadığını sorduğumda , 'Tam burada/' diye cevap verdi ve parmakları göğsünde yukarı doğru hareket etti, tıpkı figürün parmakları gibi, ta ki sağ akciğerin üzerindeki noktaya kadar.

Aşağıdaki anlatı, Londra'daki Suluboya Ressamları Boyal Derneği'nden Bay Edward A. Goodall tarafından aktarılmıştır (Pr. V, 453):

"1869 yaz ortasında Londra'dan Napoli'ye doğru yola çıktım... Otele vardım [yakınlardaki bir köyde. HH] ve eyerimde otururken ev sahibiyle

konuşurken, eşek sanki vurulmuş ya da yıldırım çarpmış gibi dizlerinin üzerine çöktü ve beni başının üzerinden lav kaldırımına fırlattı.....

"Üçüncü ya da dördüncü gecemdi sanırım, gecenin tam ortasında, kendi sesimin: 'En sevgili küçük May'imi kaybettiğimi biliyorum' demesiyle uyandım. Hiçbir şekilde tanımadığım bir başka ses, *'Hayır,* May değil, *en küçük oğlunuz' diye cevap verdi.*

"Sesin belirginliği ve ciddiyeti üzerimde öylesine rahatsız edici bir etki bıraktı ki, uyuyamadım. Şafakta kalktım ve dışarı çıktım, ilk kez telgraf - direklerini ve telleri fark ettim.

"Gecikmeden Napoli'deki postane müdürüyle iletişime geçtim ve bir sonraki teknede evden iki mektup aldım. Bunları dışarıdaki tarihlere göre açtım. İlki bana en küçük oğlumun aniden hastalandığını söylüyordu; ikincisi ise öldüğünü.

"Ne onun ne de ailemin herhangi birinin hesabına ilişkin olarak endişelenecek bir nedenim yoktu. Son zamanlarda onlara veda ettiğimde herkes gayet iyiydi. O zamandan beri edindiğim izlenim, ölüm zamanının kaza zamanıyla olabildiğince yakın bir zamana denk geldiği yönünde.

"Bay Goodall, katırın ani düşüşünün -başka türlü açıklanamaz- ölmekte olan çocuğun bir hayaletinin yarattığı dehşetten kaynaklanmış olabileceğini düşünüyor. Bu makale Psişik Araştırmalar Derneği'ne okunduğunda, Bay Pearsall Smith aşağıdaki görünüşte paralel örneği verdi:

"Philadelphia'da önde gelen bir avukat... daha sonra sağlığı için İtalya'ya giden bir arkadaşıyla, acı verici bir anlaşmazlık ortamında ayrılmıştı. Daha sonra, Adirondacks'in vahşi doğasında kamp yaparken, bir gün atı heyecanlandı ve zorlandığında ilerlemeyi reddetti. Atla mücadele ederken, avukat önünde arkadaşının ağzından kanlar akan hayaletini gördü ve efüzyonun bir bölümünde arkadaşının, '*Sana karşı hiçbir şeyim yok' dediğini duydu.* Kısa bir süre sonra arkadaşının o sırada akciğerlerinden kan boşalırken öldüğünü duydu."

Ölülerden gelen görünür telepati altında, rüyaların özel bir şekilde ele alınması için bırakmayı tercih ettiğim bazı daha dikkat çekici rüya vizyonlarını buraya eklemem uygun olur. Bunlar LV. Bölümde bulunacaktır.

Çeşitli Telepsikozlar "Atanabilir Kaynak Olmadan"

İşte ilginç olan, ancak hiçbir şey ima etmeyen ve hiçbir şeyi açıklamayan, Yazarlar Kulübü'ndeki masanın etrafında bir gece

ortaya çıkan bir düzine vizyondan biri, eğer sohbet onları teşvik ederse herhangi bir masanın etrafında ortaya çıkacakları gibi. Bu bana Dr. Rossiter Johnson tarafından verildi ve algılayan kişi yataktayken gerçekleşmemesi, görme duyusunun yanı sıra işitme duyusunu da içermesi ve iki tanığa sahip olması bakımından alışılmadık bir şey. İkincisinin onayını almak için uğraşmıyorum: bu konularda saygın bir tanığın onayının gerekli olduğu zaman geçti.

araba Hardscrabble olarak bilinen bir mahallede kullandığını yazıyor.

"İki viraj arasında kalan yolun bir parçasını geçtik. Önce kuzeye doğru dik açıyla dönüyor, tek bir çiftlik evinden geçiyor ve üç veya dört yüz yarda sonra doğuya doğru dik açıyla dönüyor. Yolun bu kısmına geldiğimizde saat dokuz buçuk civarıydı ve ay doğmuştu. Çiftlik evini geçtikten sonra (sanki tüm sakinler yatağa girmiş gibi tamamen karanlıktı), yolun doğu tarafında büyük bir tarlanın kenarından geçiyorduk ki, çitin hemen diğer tarafında, bir çiftlik arabasına bağlı, bizim gittiğimiz arabaya hiç benzemeyen, bizimle aynı yöne giden ama çok daha hızlı giden canlı bir ekip belirdi. Tarlanın çite çok yakın bir şekilde ekilmemiş olduğu ve yabani otlar veya çimenlerle (bir tür yabani bitki) dolu bir çalı kuşağı olduğu anlaşılıyordu; ve atların nallarının ve vagonun tekerleklerinin buradan geçerken çıkardığı sesler açıkça duyuluyordu. Vagonun bizimkiyle aynı hizaya geldiği anda araba, aralarındaki mesafe bir düzine yardadan çok daha fazla olamazdı. Atlar ve vagon tamamen belirgindi. Herhangi bir sürücü gördüğümü söyleyemezdim. Tarlanın köşesine ulaşana kadar çok hızlı bir şekilde gittiler ve sonra kayboldular. Bana görünür oldukları süre boyunca kat ettikleri tüm mesafe yaklaşık yüz yardaydı. Yolun dönüşüne vardığımızda, görünürde hiçbir yerde değillerdi. Sekreterime: 'Bir şey gördün mü!* dedim ve cevap olarak tam olarak gördüğüm şeyi anlattı.

"Hayalet bizimle ay arasında olduğu için, o tarafta arabanın gölgesini görme olasılığımız olamazdı. Tüm deneyimimde böyle bir hayaletin varlığını ima edebilecek hiçbir şey hatırlayamadım; sekreterim de hatırlayamadı."

Heykeltıraş Bayan Hosmer, daha önce alıntılanan biyografisinde şu üç hikayeyi anlatır:

". ....Leydi A., kendi tasarladığı ilginç bir altın yüzüğün koca. Parmaktan alındığında bir anahtara

dönüştürülebilir

“Mücevher kutularından, birçok önemli evrakın saklandığı çalışma odasına kadar tüm değerli eşyaları bu anahtar için kilitlerle donatılmış. Bir sabah odama çok üzgün bir şekilde geldi ve yüzük anahtarını bulamadığını söyledi... Yüzük anahtarını, zihnimin gözünde, kızının dairesindeki masanın üzerinde açıkça gördüm ... Yüzük tam da gördüğüm yerde bulundu.”

Bu belki de depolanmış bir anı olabilir, peki ya bu?

"Başka bir olayda Leydi A. değerli kağıtlar içeren bir posta kutusu bulamadı.... Bir görüntü beynimde çaktı. 'Burada aramanın faydası yok, kutu Drummond's bankasında, sizin büyük kutularınızdan birinde.' dedim...!

banka.... Memurdan kutu listesinin bulunduğu defteri çıkarmasını istedim.... Elimi listede aşağı doğru gezdirdiğimde (yedi tane vardı) beşte durdu. Beş numara kasadan özel odaya getirildi.... Dikkatlice paketlenmiş tüm eşyaları çıkardıktan sonra en altta kayıp kutuyu bularak ödüllendirildim.

"Bu vizyonların nasıl ve neden ortaya çıktığı henüz bilinmeyen bir bilim, ancak bunun bir gün, belki de çok da uzak olmayan bir gelecekte açıklığa kavuşacağına inanıyorum."

Peki ya bu?

" Akşam yemeğinden kısa bir süre sonra kanepeye yerleşip * kırk kez göz kırpacağımı ilk gözlemledim. Tam uzanmıştım ki, 'Bir araba kazası hissiyatı yaşıyorum' demem istendi. Sonra yaklaşık on dakika boyunca uyuyakaldım... Barberini Sarayı'nın *Cortile'inde pencerelerimin altından gelen müthiş bir çarpma sesi* ikimizi de ürküttü. En yakın pencereye uçtum ve Prenses Or sini'nin arabası oradaydı, ters dönmüş, bir tuğla yığınının üzerinde, gerçek İtalyan usulüne uygun olarak, fener olmadan, tam araba yoluna bırakılmıştı."

Sınıflandırmamızın kapsayacak kadar geniş olmadığı birkaç olay daha var. Bayan Hosmer'ınki gibi, bunlar kehanet sorusunu gündeme getiriyor ve bu da determinizm sorusunu gündeme getiriyor; ve ben bunu her zaman benim veya başka birinin ele alabileceği kadar zor bulmuşumdur.

Birkaç yıl önce, genç bir kadın Cambridge'de James tarafından soruşturulan medyum bir kadınla bir görüşme yaptı. Görüşmeciye "Binlerce kişiye liderlik edeceksin." dedi. Bir

dizi kaza genç kadını tamamen yeni bir yardım kuruluşu kurmaya yöneltti ve bunu kelimenin tam anlamıyla "binlerce kişiye liderlik ettiği" bir noktaya getirdi. Bu gerçekler, görüşmeyle ilgili tanıklığa güvenmediğim sürece kişisel bilgimdir.

Yıllar önce, başka bir genç kadın, daha yaşlı bir arkadaşıyla, New York'ta "falcılık" yapan bir zenci kadına danışmak için bir şaka olarak gitti. Falcı genç kadına şöyle dedi: "Her yerde kitaplar, kitaplar görüyorum - yığınlar halinde kitaplar." Bir veya iki yıl sonra genç kadın, "falcılık" zamanında tanımadığı genç bir hukuk öğrencisiyle evlendi ve evlilikten sonra yayıncı oldu ve birçok "kitap yığınının" sahibi oldu. Hikayeye kefil olabilirim: çünkü ben genç adamdım .

onun hakkında ek bir söz söylemek istiyorum . Benim huzurumda tartışmasız bir şekilde yaptığı şeye tanık olduktan sonra, başkalarının huzurunda yaptığı iddia edilen şey, onun yaptığını bildiğim şeyin gerçekliği deneyimlenmeden önce görüneceği kadar inanılmaz görünmüyor.

Çok büyük Foster hikayelerinin anlatıcısı, Foster'ı uzun süre gözlemledikten sonra, kendisini şu alıntılarda gösterir (*op. cit.,* s. 59):

"Foster'ın veya başka herhangi bir medyumun geleceğe ilişkin değerli bir şey tahmin edip etmediğini sorguluyorum . Eğer büyük ölçüde mümkün olsaydı, bu doğal veya ruhsal bir hukuk .....*ihlali gibi görünürdü.*

"Gelecek hakkında bir şey bilmek daha mı iyidir! Şimdiki zamana yeterince önem vermiyor muyuz!

“Bay Foster'ın gücü şaşırtıcıydı çünkü alışılmadıktı, ancak sınırlıydı... Birçok dikkate değer testten geçmiş olmama ve sıradan bir spiritüaliste bunun ve ruhsal yaşam arasındaki doğrudan iletişimin kesin kanıtı olmasına rağmen, hala şüpheciyim. İletişimler asla yeterince kararlaştırılmadı. Bana öyle geliyor ki, eğer doğru olsaydı, böylesine büyük bir gerçek tüm insanlık tarafından bilinir ve kabul edilirdi. Ruh telefonu ve telgrafı tatmin edici bir şekilde çalışmıyor gibi görünüyor - arada kalın bir perde asılı duruyor gibi. Bir uçurum, bir bariyer, dağılmayacak yoğun bir sis olduğunu hissediyorum.”

Ancak Bartlett buna karşılık şunları söylüyor *(a.g.e.,* s. 60):

“Denver, Colorado'daki Charpiot's Hotel'de Armijo adında dürtüsel ve yakışıklı bir genç adamla

tanıştık... Biraz küfür etmeye meyilliydi ve muhtemelen bunu yapmayı amaçlamasa da neredeyse aşağılayıcıydı. Her şeyin bir sahtekarlık olduğunu ima etti; ve sonunda Bay Foster'ın kendi aklından geçen hiçbir şeyi söyleyemeyeceğine; geleceğin doğrulayacağı hiçbir şeyi söyleyemeyeceğine dair büyük bir miktar bahse gireceğini söyledi. Bay Foster ona çok sabırla katlanmıştı ama biraz da sinirli olduğunu belli ediyordu. Birdenbire, oldukça heyecanlı bir şekilde, 'Eğer istersem sana çok acı verici olacak bir şey söyleyebilirim ama sana acı çektirmek istemiyorum,' dedi. Armijo hemen ona meydan okudu ve 'Hepsi saçmalık,' dedi. Sonunda Foster, 'Eh, genç adam, *üç ay içinde beynini uçuracaksın,*' *dedi.* Ve gerçekten de, birkaç hafta sonra Denver *Rocky Mountain News'i aldığımızda* şunları okuduk:

"'Üzücü intihar. Koyun sahibi PC Armijo intihar ediyor.

Kalbine bir kurşun sıkar. Aşk, aceleci hareketin sebebidir. Umut vadeden bir hayatın sonudur.'"

Bartlett çok akıllıca bir yorumda bulunuyor:

"Bu durumda benim görüşüme göre Bay Foster bir hata yaptı. Öfkesini kontrol etmeliydi, çünkü bu tür izlenimlere kapılmanın hiçbir zaman iyi bir şey getirmeyeceğinden oldukça eminim. Ve, seanstan sonra genç adam gülüp kehanetlerle alay etse de, yine de heyecanlı zihnini silip süpürene kadar avlamış olması mümkün değil mi! Yoksa intiharı olayların doğal akışı mıydı! Gazetedeki açıklama 'Foster kehaneti'ne atıfta bulunuyordu."

Telepati, telopais ve telakousis tarafından geçici olarak açıklanan fenomenler için alanımın sonuna ulaştık. En zeki spiritualistlerin çoğu, sahip olduklarımızı güvenle ruhların sorumluluğuna vermez, ancak çağın en iyi zihinlerinden birkaçının bedenden sağ kurtulan zekalara atfettiği başka fenomenler de vardır. Ancak bu son sınıfa geçmeden önce, daha önce üzerinde durduğumuz şeyleri mevcut bilgiyle ilişkilendirmek için elimizden geleni yapmak iyi olabilir, özellikle de girişimlerimiz - önümüzdeki daha da sisli yolda daha akıllıca ilerlememizi sağlayabilir .

BÖLÜM XIX

TELEPATİ İÇİN ÖNERİLEN İLİŞKİLER

İncelediğimiz garip fenomenlerin ortaya çıkardığı görüş karmaşası ARASINDA , MUHTEMELEN TÜM ELEŞTİRMENLERİN HEMFİKİR OLDUĞU EN AZINDAN BİR TANESİ VAR: ZİHİN ARALIĞI VE ZİHİNLER ARASINDAKİ BAĞLANTI HAKKINDAKİ ESKİ KAVRAMLARIMIZIN GENİŞLETİLMESİ GEREKTİĞİ. ZİHİNLERİMİZİN, GEÇEN YÜZYILIN SONLARINA KADAR GERÇEKLEŞMEMİŞ BİR ÖZGÜRLÜKLE BİRBİRİNE AKTIĞI ARTIK KANITLANDI. ANCAK ANORMAL VE İSTİSNAİ OLARAK, BU TÜR ŞEYLER en uzak gelenekten beri hayal edilmiş ve belki de istisnai olarak deneyimlenmiştir. Uzun zamandır şüphelenilmiş ve bazı kişiler tarafından, büyük bir duygunun stresi altında, bazı ruhların bazı sempatik ruhları uzaktan etkileyebileceği düşünülmüştü; ve kurgu yazarları zaman zaman bu tür olayları tasvir etmişlerdi, ancak bunlar romantizm bölgelerinde, mümkünse, ancak neredeyse insanüstü güçler ve neredeyse saygılı bir hayranlık konusu olarak kabul edilmişti. Temelleri ne olursa olsun, yakın zamana kadar modern zihin bunları genellikle sadece mit ve fantezinin karmaşık belirsizliği olarak görmüştür.

Sadece otuz yıldır bu türden bir şey gerçek olarak kabul edildi ve bilimsel gözlem ve sınıflandırma altına alındı. Artık bu tür iletişimin görünüşte her düzeyde zeka, kültür ve karaktere sahip kişiler arasında sık olduğu, yeter ki birçoğu gibi, henüz biraz tanımlanmamış ve söz konusu zeka, kültür veya karakter çeşitlerinden herhangi birinin veya grubunun sahip olmasına bağlı görünmeyen belirli bir duyarlılıkla donatılmış olmaları durumunda, tespit edilmiştir . Başka bir deyişle, daha önce söylediğim ve muhtemelen bir kereden fazla tekrar söyleyeceğim gibi, tekil fikirlerden bütün kişiliklere kadar, Foster'ın inci iştirdyem hakkındaki belirsiz izlenimlerinden, bireyselliklerin net izlenimlerine kadar, evrende her türlü yerden her türlü yere doğru serbestçe yüzüyormuş gibi görünüyor 87«

aa hareketi kaslardan elektrik piline, ışıya, ışığa, bitkisel besinlere ve tekrar kaslara doğru akar - veya oksijenin sudan demir paşına, sebzeye, kana, verilen nefese ve tekrar demir paşına doğru akması gibi

çoğunun merkezi olduğu ve bireylerin bunları

her şekilde ve derecede edindiği anlaşılıyor ; bebeğin görünüşte hiçbir şeye bakmayan gizemli gülümsemesinin nedeninden, en iyi rüyalarımızın kaynaklarına; ve Foster'ın hemen hemen her şeyden edindiği izlenimlere, görünüşte kendilerine bedenler ekleyen ve sonra onları terk eden ve evrenin amacı ve gerekçesinin evrimleşmesi gibi görünen düşünce, duyarlılık ve irade kümelerine kadar.

Bazı önde gelen öğrenciler, çoğu insanda teleestezi görülmese de, hepimizde bir dereceye kadar bilinçaltı düzeyde olduğunu, ancak yalnızca hassas olanların bunu belirgin şekilde ortaya koyduğunu iddia ediyorlar . Her zaman herkes için "evde" olmadığı için, evde olmadığında eşiğin altında olduğunu - daha önce açıklandığı gibi - söylüyorlar. Ve herhangi biri psikolojik olarak tuhaf ve çoğu insanın yapabileceğinden daha akıllı (Amerikan "akıllısı") bir şey yaptığında, bunu genellikle onun bilinçaltı benliğine yüklüyorlar. Şimdiye kadar kullanıldığı kadarıyla, bana göre bu ifade akıllıca görünmek için bir şey ve anlamadığınız ve insanların (belki de kendiniz de dahil) sizin anladığınızı düşünmesini istediğiniz her şey için bir hurda sepeti olarak kullanmak gibi görünüyor.

Ama belki de bu bilinçaltı benliği ya da ona ne ad verirseniz onu, gizemli sonuçları elde eden bilinmeyen yeteneklerin basit bir isminden daha fazlası haline getirebiliriz.

Kabul etmeliyiz ki, bu tuhaf şeyleri yapan bir şey var - buna ne derseniz deyin - ancak asıl soru şu: bunları yapmasını sağlayan şey nedir - tüm bunların *işleyiş biçimi nedir* ? Şimdi bir tahminde bulunalım: Bu bölgelerde tahmin etmekten fazlasını yaptığını iddia eden herkes şüpheli bir karakterdir.

Telepati ve Hipnoz

Bilinmeyeni bilinenle ilişkilendirmenin yolu benzerlik noktaları aramaktır. İnceleme bazen araştırılan konu ile bilinen arasında yeterince şey ortaya çıkarır.

şeyler, onları onlarla gruplandırmak için. Ormanda çalılıklarda bir nesnenin hareket ettiğini duyarsınız. Sizi yanılttığı için ilk başta sürüngen, kuş veya dört ayaklı olup olmadığını anlayamazsınız. Elinizi kadar büyük kahverengi bir yüzeyin anlık görüntüsünü yakalarsınız, sonra bunun kuş veya hayvan olduğunu anlarsınız; çünkü o bölgede böyle bir gösteri yapabilecek bir sürüngen yoktur. Bir sonraki bakışınızda bunun kürk değil, tüyleri olduğunu görürsünüz; ve böylece tek tek ayrıntılara inerek, onunla kekliği oluşturanları, tavuk veya hindiyi değil, ilişkilendirirsiniz. Ya da yeni ve vahşi bir bölgedeyseniz, elde ettiğiniz ayrıntılar size bir kuş bulduğunuzu gösterecek kadar ileri gidebilir, ancak sonraki ayrıntılar daha önce bildiğiniz hiçbir şeye karşılık gelmeyebilir. Daha sonra kuşu "tanımak" için kitaplarda veya bulabildiğiniz kadar çok örnekte inceleyerek yeni ayrıntılara aşina olmanız gerekecektir. Bunu tekrar okuyunca, bunun Spencer'dan gelen bilinçsiz bir yankı olduğundan şüpheleniyorum. Eğer öyleyse, çok daha iyi.

Şimdi bu alışılmadık telepatiyi daha önce bildiklerimizle ne kadar ilişkilendirebileceğimize bakalım. Bir kişinin başka bir kişinin düşüncelerini düşünmesi ve başka bir kişinin etkisi altında vizyonlar görmesiyle ilgili iyi bilinen örnekler var mı? Şüphesiz var. Bir zamanlar mesmerik, şimdi ise hipnotik olarak adlandırılan nispeten tanıdık fenomen yelpazesinin çoğu bu kategoriye girer; ve eğer telepatiyi de aynı kategoriye sokabilirsek onu anlamaya veya "bilmeye" o kadar yaklaşmış oluruz. Bu yüzden hipnozu bu karşılaştırmaya dahil etmek için, telekinezi ve telepatide olduğu gibi, kendi deneyimimde bulunan hafif genel fikri vereceğim. Umarım yaşlı bir adamın çocukluğuna olan düşkünlüğü, çocukken P'nin ilk kez telekinéziye ilgimi çektiği okuldan ikinci bir grubu tanıtmanın uygunluğunu abartmama yol açmaz .

Ellili yılların başlarında New Haven'da, o zamanlar Court ve Temple caddelerinin köşesinde bulunan ve "Uncle Tom's Cabin"in çalındığını gördüğümü hatırladığım The Temple'da (Musea'nın mı?) sergiler düzenleyen birkaç gezgin kültür havarisi ortaya çıktı: Adına uygun olarak "The Temple" yalnızca "ahlaki gösterilere" izin veriyordu. Bahsi geçen havariler kamuya açık olarak resim yapıyor ve özel olarak ders veriyordu "Elektro-psikoloji" olarak adlandırmaktan

hoşlandıkları şey. "Elektro"nun, bir gümüş dolar kadar büyük ve iki katı kalınlığında, bir tarafının içbükey merkezine gümüş bir yarım on sent yerleştirilmiş bir teneke veya çinko diskten gelmesi gerekiyordu. Seyircilerden az çok seçilmiş denekler sahneye çıktı ve her biri disklerden birini avucunun içinde tuttu ve birkaç dakika boyunca dikkatle bakti, sonra operatör birine gözlerini kapatmasını söyledi, birkaç kez eliyle gezdirdi ve gözlerini açıp açamayacağını sordu. Birçok durumda denek "İki metal arasındaki "elektrik" (galvanizm) (ne kadar az olsa da) elbette "olayla hiçbir - ilgisi yoktu." Sonuç, parlak nesneye bakmaktan geldi, tıpkı aynı sonucun bir nesil sonra yeniden keşfedilmesi ve ilk kez hipnoz olarak adlandırılması gibi.

Operatör bir deneğe: "Şimdi gözlerinizi açıp gelen vapura bakabilirsiniz." dedi. Denek bunu yaptı ve hemen hayali tekneye çok ilgi duydu, operatör: "Ne kadar hızlı geliyor! Gemide ne kadar çok insan var!" ve aynı etkiye sahip başka şeyler önerdi, bunların hepsine denek tarafından karşılık verildi; ve bunlardan bazılarını, doğru hatırlıyorsam, kendisi önerdi. Birlikte onu hayali bir iskeleye götürdüler ve yaklaştığında operatör: "Gemide tanıdığınız kimseyi görmüyor musunuz?" diye sordu. Bunun üzerine denek yolculara elini sallamaya ve onları isimleriyle çağırmaya başladı ve sanırım yanıtların alındığını da belirtti. Denek gürültülü bir şekilde Smith veya Jones'u çağırdıktan sonra operatör: "Aman, denize düştü! Ona yardım edin!" diye bağırdı, Bunun üzerine denek sahnede yakınındaki birini yakaladı ve onu karaya çıkarmak için çabaladı. Aynı türden birçok gösteri vardı.

Hipnozcunun ürettiği başka bir dramatik vizyon vakasına hiç tanık olmadım ve isterseniz bunu benim işbirliğime veya *şairin hafızasına bağlayabilirsiniz; ancak, hipnozcunun aynı vizyonu birden fazla kişiye aynı anda önerdiği ve her bir kişinin bunu kendi uyanıklık özelliklerine göre ve* diğerlerinden farklı olarak doldurup canlandırdığı kayıtlara geçmiştir .

Bu sergilerin gerçek olduğuna inanıyordum ve hala inanıyorum. Benzer şeyler için nispeten yakın zamandaki kanıtların ezici kütlesi bile beni haklı çıkarmak için yeterli olurdu, ancak o zamanlar aynı yönde güçlü düşünceler vardı.

Okul müdürümüz General Russell çok ilgi duydu ve gösterinin eğitici olduğunu düşündüğü için çocuklarını birkaç kez götürdü ve kendisi de bu sanatta dersler aldı ve doğru hatırlıyorsam bazı çocuklar üzerinde biraz çalıştı. Ama kısa süre sonra vazgeçti çünkü, net bir şekilde hatırladığım kadarıyla, kesinlikle "gerçek" olmasına rağmen, bunun "şeytandan gelmediğinden"

emin değildi. O zamanlar kendisi ve New Haven'daki diğer tüm bilgili insanların en derin güven duyduğu bir beyefendi.

Dahası, John Tuttle da bunu öğrendi. John, okuldan birkaç blok ötede bir dükkan işletiyordu ve orada, biz oğlanlardan birinin (iyi egzersiz yaptırılan) Çarşamba veya Cumartesi öğleden sonra, hatta öğle tatilinde bile bütün bir pastayı parçalaması hiç de sıradışı bir başarı değildi. Bir - Cumartesi öğleden sonra John, şu anda New York'un önde gelen bankacılarından biri olan bir oğlan üzerinde kara sanatını denedi ve gözlerini etkili bir şekilde kapattı . Beni etkileyemezdi. Konuyla ilgili biraz okuduğumdan beri, diğer oğlanın muhtemelen deneyi kabul ettiği ve benim direndiğim aklıma geldi. Ancak, muhtemelen pastasıyla daha da ilerlemişti!

Şimdi bir zihnin deneyimlediği bir vizyonun, açıkça yakın veya uzak başka bir zihnin etkisinden kaynaklandığı durumlarda, bu etki, vapur vizyonunu üreten hipnotik etkiye bir şekilde benzemiyor olabilir mi?

Yıllar sonra Hermann adlı sihirbazla yaşadığım çok daha basit bir deneyim öğreticidir. Sanırım karışıydı, o seyircilerin arasına karışırken sahnede kaldı ve onlardan her türlü soruyu aldı, bunları her zamanki yöntemlerle bilmese de, hemen cevaplar verdi. Herhangi bir telopsis olup olmadığını görmek isteyerek ona kibrit kutumu uzattım ve içinde kaç kibrit olduğunu sordum. Bana sordu ve ben de bilmediğimi söyledim. Kutuyu açtı ve sayıdı ve sayıyı öğrendiği anda, kadın doğru şekilde geri gönderdi. Açıkça seyircilerin arasına girmeden önce karısını hipnotize etmişti ve daha sonra telepatik olarak ona sorulan soruların cevaplarını iletmişti. Bu olay, uzun süre belirgin telopeisin tamamen telepati olduğuna dair bana güven verdi, ancak sonraki gerçekler bu güveni azalttı.

Okuyucunun inanılırlığını yalnızca derecelere göre zorlamak iyidir ve şimdi hipnotik telepati ve vizyon oluşturmanın çok daha iyi bir örneğini veriyorum. Bayan Sidgwick'in Pr. VII'de Clair voyance ve Telepathy üzerine bir makalesinde birkaç öğretici ve eğlenceli örnek verilmiştir, özellikle Skiddy, Kansas'tan Dr. Wiltse'ninkiler. Sadece bir tanesi için yerim var (Pr. VII, 77f.):

"Bay William Howard ve Bay N. Parker bir sabah erken saatlerde beni aradılar (komşuların isteği üzerine geldiklerini söyleyerek) ve Fannie'yi hipnoz etmemi istediler. Bu sayede, bir önceki gece geç saatlerde Zümrüt Nehri'ne atlayıp boğulan Amca Julian Scott'un cesedinin nerede olduğunu öğrenebilecektim.

"Sonra durumu ona anlattım ve [aklında. H. H-]

bizimle nehre gitmesini istedim, orada bir sandala binip cesedi arayacaktık. 'Julian Amca boğuldu mu! Zavallı ihtiyar' diye haykırdı. Bizimle gelmeye istekli olduğunu söyledi, sadece Bayan Wiltse'in de bizimle gelmesi şartıyla. Atları alıyormuş gibi yaptım ve yola koyulduk (aklında).

"Nehre üç mil vardı. Gerçek yolda dul bir kadın olan Bayan Hall yaşıyordu ve Fannie aniden seslendi, 'Bayan Hall'un yeri orada 1 O da bizimle gelsin I ' * Tamam, Fannie, bizimle geleceğini söylüyor ve işte buradayız! ' O tuhaf derin uykunun birkaç anı zamanın geçtiğini ima ediyor ve Fannie'yi nazikçe sallayarak tekrar uyandırıyorum ve diyorum ki, 'İşte buradayız ve işte tekne; şimdi ben yavaşça kürek çekeceğim ve sen de dikkatlice suya bak. Şimdi ne görüyorsun?' 8hemen kayaları, kütükleri, çıkıntıları, dibi, Ac. tarif etmeye başladı. (Öneri. Sürekli olarak soruyu tekrarlamak zorunda kaldım, 'Ne görüyorsun! Bir şey görüyor musun 1 Dibi görebiliyor musun!' Ac., yoksa kısa süre sonra horlamaya başlardı.)

"Bir süre sonra aniden, sanki biraz heyecanlıymış gibi, 'Önümüzde bir şey var!' dedi. S.—'Hangi tarafta, Fannie!' F.—'Sağ el, çok aşağıda. Kürek çek' daha yakına' S.—■* Tamam, hadi bakalım! Şimdi, ne bu! ' F. —'Şimdi anladım. Bu bir şapka.' S.—'Nerede!' F.—'Şu kar yığınında görmüyor musun!' (Bu, Bayan Wilton'ın olayla ilgili hatırladıklarına göre. Benimki, bir çalılığın içinde olduğu yönünde.) S.—' Yeri tarif et, Fannie, böylece geldiğimizde onu alabilelim

geri.' F.—'Sen görme ' Ac. Ve kıyıda tarif edilen belirli özellikler.

"Bundan kısa bir süre sonra, derenin sol kıyısına yakın bir nesne olduğunu duyurdu ve oraya gitmek için kürek çekmek istedi. Sonra kıyıya yakın suyun altında yaşlı bir ağaç gövdesi görüp görmediğimizi sordu. S.—'Evet, Fannie, ne olmuş?' F.—'Neden, görmüyor musun? Altında bir şey var.' S.—'Nedir Fannie? F.—'Göremiyorum. Kürek çek.' S.—'Tamam! İşte buradayız!' (Fannie'nin sessizliği) S.—'Nedir Fannie? F.—' Büyük, karanlık bir şey; ne olduğunu göremiyorum. Orada bir eyer var. Görmüyor musun!' S.—'Evet, Fannie, başka ne!' F.—' Bir şey, ama iyi göremiyorum; su çamurlu. Eyer orada. Görebiliyorum ve bir üzengi gitmiş.' S.—' Tamam, geri döndüğümüzde o noktayı bilebileceğimiz kıyıda bir şey görebiliyor musun?' F.—' Elbette. Şu ağacın köklerinin etrafındaki o alçak noktada kumun nasıl oluştuğunu görmüyor musun?'

"Eyerin eksik üzengisi ve şapka ile ilgili noktalardaki delillerimin istediğim kadar açık ve ilk elden olmadığını görüyorum... Ancak yaygın söylentiye göre Fannie bu noktalarda haklıydı. Diğer noktalara gelince, ifadelerinin doğruluğuna kendim tanık oldum ve bunları sonuca bağlayacağım.

"Nehirden aşağı doğru geçtik, Fannie daha fazla ilgi çekici bir şey göremediğini iddia etti ve birkaç dakika sonra yorgun ve üşüdüğünden şikayet ederek ve geri dönmek için şakalaştıktan sonra, daha fazla gitmenin faydası olmadığını, artık Julian Amca'yı bulamayacaklarını söyledi ve daha fazla gitmenin faydasızlığı hakkındaki merakını, önemli bir vurguyla, 'Buraya kadar bakmanın hiçbir faydası olmayacak!' diyerek tekrarladı. S.— 'Tamam, Fannie. Geri döneceğiz, ama önce bize yeri hatırlayabileceğimiz bir işaret göster, olur mu!' 'Neden, görmüyor musun?' diye bağırdı, görünüşte iğrenmiş bir tonda. S.— 'Nedir, Fannie!' F.— 'Ah, şu yüksek köprüyü görmüyor musun!' S.— 'Nerede, Fannie!' F— 'Neden, tam orada! Az önce altından geçtik, tam orada.' (Not. Bu bölgelerde köprüler çok nadirdi. O zamanlar Zümrüt Nehri'nin üzerinden geçen tek bir köprü vardı, bir demir demiryolu köprüsü. Fannie'nin hiç görmediğinden eminim çünkü oraya giden bir kamu yolu yoktu. Nehri, oturduğumuz yerden birkaç mil uzakta, dağların arasında vahşi, ıssız, neredeyse ulaşılamaz bir noktadan geçiyordu.) 'Bu ne tür bir köprü, Fannie! ' diye sordum, özellikle vizyonunun gerçekliğini test etmek için, çünkü artık benim kendi bilgi alanımdaydı ve onun doğruluğuna biraz şaşırmıştım. F. (Dikkatlice bakıyormuş gibi bir an duraksayarak, sonra meraklı bir şaşkınlık tonuyla) - 'Vay canına, demirden yapılmış gibi görünüyor! ' (Öneri.).....

"Sadece geri dönüş yolunda olduğumuzu ima etmiştim, Bay Howard kapıya çağrıldı, orada bir komşusu onu içerideki hiç kimsenin duymayacağı kadar alçak bir sesle, cesedin çıkarıldığını ve hayali başlangıcımızı bir tekneyle yaptığımız nehrin sığ yerindeki nehrin kıyısında yaşayan (Julian Amca'nın) eonunun ikametgahına götürüldüğünü bildirdi. Bu mesaj tamamen gerçek gibi görünüyordu. Bay Howard içeri oldukça üzgün bir şekilde girdi, kesinlikle hissettiğim gibi ve bana haberi fısıldayarak bildirdi. 'Sessiz ol,' diye cevapladım, ' Başka bir deney yapacağım.' Bunun başarılı olabileceğine inanmıyordum .

"'Fannie,' dedim, 'işte şimdi iniyeyiz. Hepimiz üşüdük. Scotts'a gidelim ve ısınalım.' Kabul etti. Eve girdiğimizi hayal ettim, Fanny çok heyecanlı bir şekilde, 'İşte orada,' diye bağırdı. S— 'Kim, Fannie?' F— 'Neden, görmüyor musun?' S— 'Neyi görüyorsun, Fannie?' F— 'Neden, Julian Amcayı bulmuşlar ve yatırmışlar.' Sonra orada bulunan farklı akraba ve arkadaşlarından, ağlamalarından, 4c., orada olduğundan çok emin olduğumuz kişilerin isimlerini söylemelerinden bahsetmeye devam etti.

"Burada büyük ihtimalle bir intikamla telepati vardı [ve rüya kurma da. H. H.], çünkü tüm bu olanların tek bir kelimesi bile doğru değildi. Ceset boğulmadan on dört gün sonrasına kadar bulunamadı... Fannie'nin köprüyü geçen hareket halindeki bir trenin tren görevlisi tarafından 'Az önce altından geçtik' diye ilan ettiği, köprünün hemen altındaki eski bir sürüklenmeye takıldığı yer... Fannie'nin vurgulu iddiasındaki mükemmel bir şekilde belirgin kehanetini sık sık düşündüm, 'Az önce o uzun köprünün altından geçtik ve burada Julian Amca'yı aramanın hiçbir faydası olmayacak!' Köprünün tepesinden, merak uyandırıcı su yolculuğundan on dört gün sonra, cesedinin dinlendiği sürüklenmeye bir bilye fırlatabilirdim, aynı noktaya - ne yoluyla? Cevabı dinliyorum. Belki de ruhu, belki de bir zamanlar başarabileceğim kasvetli umuduyla deneyler yapmaya başladığımda, bundan on beş yıl önce, bir kez bile vazgeçmediğim umudumu göstermiş miydim?"

Kesinlikle telepati ve rüya kurma yeteneğini göstermişti . "Ruh" ile olan bağlantılarını daha fazla göreceğiz.

Yukarıda anlatılanlar, hipnozun sadece hipnozcunun önerdiği vizyonları başlatmadığını, aynı zamanda hipnozcunun herhangi bir gönüllü önerisinden bağımsız olarak sıklıkla bir teloptik kapasite geliştirdiğini göstermektedir . Bu nedenle , muhtemelen .bir oturanın veya muhtemelen uzak bir zihnin etkisi altındaki hassas bir kişi , telestheaia yoluyla geniş bir yelpazede madde alabilir.

Simdi bu vizyonda, özne, zamanın büyük bir bölümünde, benim vapur rüya görenimden daha derin bir trans halindeydi; ve ikisi de, trans halinde olmalarına rağmen, görünüşe göre tamamen uyanıktı. " Fannie zamanın bir kısmı ve benim adamım her zaman. Foster da inciyi ve yavru geyiği gördüğünde öyleydi. Diğerleri gibi onun da hipnotize edilmiş olması neredeyse kesin görünmüyor mu - duyarlı biri ne olursa olsun, hipnotik etkiye karşı o kadar duyarlı ki, yanına gelen herkes tarafından telepatik ve belki de teloptik ve telakoustik hale getiriliyor - isterseniz herhangi bir postkarnat olan - ki oturanın veya hatta uzaktaki birinin bilinçli veya bilinçsiz olarak ima ettiği şeyleri az çok doğru bir şekilde görüyor ve duyuyor ?

Hipnotik vizyonlar, genel vizyonlarla ikinci bir korelasyon umudu da taşır, çünkü hem uyuyan hem de görünüşte uyanık alanları kapsarlar - etki hafifken uyanmak, güçlü hale geldiğinde uyumak. Bunların hepsi - oturanın ve hassas olanın gücünün miktarlarına ve niteliklerine bağlı olacaktır, bu nedenle belki de iyi oturmaları ve kötü olanları ve bunların farklı çeşitlerini açıklayabiliriz.

Hipotez hipnotik fenomenleri oldukça iyi bir şekilde ilişkilendiriyor gibi görünüyor, ancak elbette boşluklar var. Örneğin, Foster'ın zihnimi yoğunlaştırmamı istemesiyle ve diğer duyarlıların tam tersini söylemesiyle nasıl uyuşuyor - oturanın zihni *tabula rasa olduğunda daha iyi performans gösteriyorlar?* Belki de çözüm, oturanın belirli bir şeyi istediği yerde, onu elde etmek için elinden gelenin en iyisini yapması gerektiği olabilir; ancak duyarlı belirli olanlarla sınırlı değilse ve sadece olan biteni alırsa daha fazla şey elde etmeye meyilli olacaktır.

Hipnotik hipotez, kapsadığı diğer gerçeklerle de örtüşme eğilimindedir, üçüncü gerçek, sempatik oturanların genellikle şüpheci olanlardan daha fazla ve düşmanca olanlardan çok daha fazla oturma hakkı elde etmesidir. Ancak Bay Bartlett, şüphecilerin Foster'dan en iyi oturma haklarını aldığını ve görünüşe göre onu cesaretlendirdiğini söyledi. Ancak bu kesinlikle Bayan Piper için geçerli değildi, ancak o her zaman derin trans halindeydi.

Peki bu hipotez her şeyi oturandan mı çıkarıyor ve altındaki spiritüel hipotez süngeri

mi kuşuyor?

Hiçbir şekilde değil. İlk olarak, "oturucudan her şeyi *getirmez* ". Nasıl olur da onun hiç bilmediği gerçek şeyleri ve hatta onun bildiği her şeye doğrudan zıt olan, hassasın (ya da kontrolün?) ısrar ettiği ve daha sonra doğru olduğu bulunan gerçek şeyleri getirebilir? O halde hipotez, oturucunun ötesine geçmeli ve daha önceden ima edilen, henüz pek fazla tahminde bulunamayacağımız, hassasın herhangi bir yerdeki herhangi bir zihninden teleoterapatik olarak izlenimler aldığı kavramını kabul etmelidir.

James'in dünya çapındaki telepatiye itirazı - zihnin, sayısız insanın sayısız düşüncesi arasından uygun düşünceyi seçmesinin neredeyse akıl almaz olduğu- muhtemelen - telsiz telgrafla tanıştıktan sonra yapılmamış olurdu. Muhtemelen her zihin yalnızca kendisine bağlı düşünceleri alır.

¿Neden tüm bu zihinleri, her biri bir parçası olan kozmik zihne eklemlemiyoruz? Herhangi bir olgunun veya daha doğrusu bir olgunun anısının aynı anda herhangi sayıda zihinde olabileceğini biliyoruz ve tüm olguların veya daha doğrusu bunların tüm anılarının her zaman toplam zihinde olduğunu biliyoruz. Tek açık soru, bileşenlerinin birbiriyle ilişkisi ve telepati buna yeni bir bakış açısı getiriyor.

Belki de o sınırsız depodan hassas olan çekilir veya akıp gider. Neredeyse tüm yorumcular bunu önermiştir, ancak onlar sadece geçici önerilerle yetinmişlerdir . Bazılarını daha sonra gruplayacağız.

Bütün bunlar, hassas olanın ipuçlarını nasıl aldığına ve tıpkı sürekli olarak her türlü ipucunu ayrıntılı rüyalara giydirdiğimiz gibi, bu hipnotik ipuçlarının da inci ve yavru geyik gibi sembollere veya Foster ve diğerlerinin bazen tanımladığı ve bazen canlandırdığı veya hepimizin rüyalarda ilişkilendirdiği gibi karakterlere giydirildiğine dair geçici bir fikir verir. Ancak ipuçları, kişileri çoğu zaman olduğu gibi orijinallerinin neredeyse birebir kopyaları haline getirmek için oldukça ayrıntılı olmalıdır! "Fikir" üzerine XXIII. Bölüm'le karşılaştırın.

Tekrar ettiğimi biliyorum ve bunu sık sık yapmayı düşünüyorum.

Hipnoz altında olduğu bilinen kişilerin yanı sıra birçok kişi uyanıkken ve uyurken çok daha belirgin olan vizyonlar görüyor

 [Bk. II, Pt IV], kendi başlarına bir sınıf oluşturmak için, sadece anılardan veya hayallerden daha fazlasını içerir. Bu insanlar, muhtemelen orada olmayan şeyleri, sanki oradaymış gibi kesin bir şekilde "görürler". Bu vizyonlar genellikle kişilere ait gibi görünür ve uyanıkken bile, sıradan rüyaların kesinliğine sahiptir, görünüşe göre maddenin tüm sıradan niteliklerine sahiptir, ancak direnç ve kalıcılık. Bu tür vizyonlar, önemli olaylarla ilişkiler gibi olağan dışı bir şeye sahip olduğunda, bu konular hakkında en çok bilgi sahibi olanlar genellikle genellikle nedensel bir ilişki olduğuna inanırlar - matematiksel olarak, herhangi bir tesadüf olasılığının çok ötesinde olduğu gösterilmiştir. Hipnozda olduğu gibi, başka bir irade bunları kolaylaştırır mı yoksa yaratır mı? Bunlar hakkında en çok bilgi sahibi olanların çoğu, durumun böyle olduğuna inanır. Ancak, "İrade" genellikle çok güçlü bir kelimedir: birçok durum "etki" veya hatta "bilinçdışı etki" ile daha iyi tanımlanabilir.

Hipnoz, bu diğer açıdan rüya görmeye çok benzer: Rüyaların geniş ufku, ancak zihin dışsal ayrıntılara dalmaktan kurtulduğunda mümkündür. Benzer şekilde hipnozda dikkat, genel olarak şeylerden uzaklaştırılır ve tek bir şeye, ve bu şey kendi başına düşünceyi kışkırtmayan bir şeye yoğunlaşır - isterseniz çinko disketi gümüş paraya veya herhangi bir parlak noktaya - tavuğun başının bir süre tutulduğu ve onu kaldıramayacak hale getirme etkisine sahip zemindeki tebeşir izine. Ya da denek, benim yaptığım gibi, sırt üstü yatırılıp doktorun saldırdığı sıkıntının iyileşme önerilerine yol açacağı güvencesiyle yavaşça uyuması sağlanabilir. Her ne şekilde olursa olsun, zihin tüm dikkat dağıtıcı şeylerden kurtulur ve hipnozcunun* önerisi, zihnin tamamını meşgul etmek için yapılır. Öneri bir eylem olabilir ve eylem yapılır; bir engelleme olabilir ve zihinde buna karşı koyacak başka hiçbir şey yoktur; bir vizyonun, deyin vapur ve zihin bununla dolu

Bazen psişik güç, tüm rekabet eden dikkat dağıtıcı unsurların üstesinden gelebilecek ve sıradan günlük ilgi alanlarının ortasında vizyonu etkileyebilecek kadar güçlü olabilir. Bazen alıcı, medyumlar gibi, bazı psişik izlenimlere karşı o kadar hassas olabilir ki, diğer insanların alamadığı zamanlarda, yabancı bir sohbetin veya meşguliyetin ortasında, onları alabilir. Bazen alıcı, onlara karşı tuhaf bir şekilde hassas olabilir

sadece uykuda veya transta. Muhtemelen sınıflandırmanın keyfiliğinin bir başka örneği daha: ilk bakışta uyumayı ve uyanıklığı ayrı tutuyoruz, ancak aralarında her türlü vizyonla dolu belirsiz bir bölge var, tıpkı uykunun rüyalarla dolu olması gibi. Muhtemelen tüm insanlar uyanıklık ve uyku arasındaki sınırda vizyonlara sahiptir; çok azı uyurken uzak tarafta vizyonlara sahiptir; ve çok azı uyanıkken bu tarafta vizyonlara sahiptir; ve yine de birkaçı kesinlikle sahiptir.

Bu, bu kişilerde rüya durumunun sıradan uyanık yaşamlarıyla yan yana olmasının bir gücüne işaret ediyor gibi görünüyor. Bu güç hepimizde bir dereceye kadar mevcut olabilir. Herhangi birimizin uyanıkken ne zaman bir vizyon görebileceğini bilmenin bir yolu yoktur.

Telepati ve Rüya Durumu

Daha önce de belirtildiği gibi, bu izlenimlerin büyük çoğunluğu algılayan kişi yataktayken gelir ve bunların rüyalarda varsayıldığından daha fazla gelmesi muhtemeldir. Kendi deneyimime göre, ben bundan hiç şüphe duymuyorum.

İnsan sık sık odada olup biten şeyleri rüyasında görür ve daha sonra kendini uyanık sanma eğilimi gösterir.

Dün gece bunun çok güçlü bir örneğini gördüm. Henüz uykuya dalmamış olduğumu varsaydığımda, aniden koridordaki bir ışığın yandığını gördüm ve görünüşe göre bir veya iki oğlumun, annelerinin benimkinin yanındaki odasında olduğu konuşmalarını duydum. Sonra içlerinden biri odama geldi ve bana küçük kardeşinin hazımsızlık çektiğini, ancak Montreal'deki bir doktorun (konuşmacının birkaç saat önce geldiği yer) o öğleden sonra ona ve bir arkadaşına çok sayıda hap verdiğini ve kardeş için yeterli miktarda kaldığını söyledi. Sonra dışarı çıktı, koridordaki ışığı söndürdü ve ben uyumak için döndüm.

Uykum aralıklıydı ve rüyalarla doluydu ve aralarda vicdanım bana akşam yemeğinde vizyon üretmeye müsait bir şey yediğimi hatırlattı ve oğlumun odamı ziyaret etmesinin gerçekliğinden şüphelenmeye başladım. Sabahleyin oğlanın orada olmadığını gördüm: her şey bir rüyaydı. Ve tabii ki

belirttiğim inanca sıkı sıkıya bağlı kaldım - vizyonların büyük çoğunluğunun gören yataktayken görüldüğü bildirildiği için, büyük çoğunluğu rüyadır. Ancak bu, ara sıra görülen rüyaların doğruluğuna olan inancımı azaltmaz: aksine, uyanıkken görülen vizyonların taşıdığı anlam orantılı olarak rüyalara aktarılır. Hem telepatik hem de doğru olduğuna inanmak için o kadar güçlü sebeplerim olan birkaç tane gördüm ki, eğer öyle olmasalardı, evrenim kaos olurdu. Çoğu rüya gülünç derecede aptalca olsa da, erken zamanlarda ve her zaman aptalca olmasa da imparatorluklar kuran ve yıkan, modern zamanlarda ruhlar kuran ve yıkan başkaları da oldu.

Bazı vizyonlar için bilinen bir etkenin yokluğu, hassas duyuda, görme veya işitme gibi, istemsizce (bazen bölünmüş bir mastar kullanmayı severim) herhangi bir geçmiş veya şimdiki durumu, belki de bir tür hafızada, bireysel veya kozmik, algılamaya yarayan aktif bir kapasite olduğunu düşündürmektedir; bu aralık elbette çoğu zaman herhangi bir kişinin herhangi bir şekilde durumla bağlantısı olması ve onun hassas duyu üzerinde bir miktar etki yaratmasıyla etkilenir.

İzlenim» Uykuda Yatan

Birçok vizyon, bunların varsayılan ajanları büyük bir stres altındayken ve bir tür hipnotik güce dönüştürülebilecekken gelir. Öte yandan, çoğu varsayılan ajan *articulo mortis'teyken,* bildiğimiz tüm güçler görünüşte tükenmişken gelir. Bu tür koşullar altında, bilmediğimiz uyanmış güçlerin olabileceğini varsaymak kolaydır - daha önce bahsedilenlere benzer, fiziksel koşulları aşan güçler.

Fakat birçok vizyon, düşünülebilir tek etkenin ölümünden sonra bile gelir. Bunlarda, bir yandan vizyonun ölümden önce etkilenip uykuda kalması, diğer yandan etkenin bedensel ölümünden sağ çıkması ve vizyonu ölümünden sonra etkilemesi gibi iki alternatife indirgenmiş gibi görünüyoruz.

Gizli kalmış pek çok gerçek taklit örneği olmasına rağmen, son zamanlarda çok dikkat çekici bazı taklitlerin sahte olduğu ortaya çıkarıldı.

Telepatiyi bildiklerimizle ilişkilendirebileceğimiz bir diğer kategori, ilkel duyular gibi görünüyor. Hassas olanın veya herhangi bir hipnotik öznenin etkilenebilirliği, henüz sadece birkaç kişide fark edilir derecede gelişmiş ilkel bir duyunun veya yeteneğin etkisinden kaynaklanmasın? Kesinlikle, genellikle sayılan yarım düzineden daha fazla duyumuz var. Bir zamanlar ilkel oldukları için - göz bir pigment lekesi ve kulak, bir örnekte, bir kitin kabuğunun içinde titreşen bir kordon- ve bu duyular, zayıf ve genellikle paradoksal duyumlarla öznel olarak bilinmiş olmalı, öyleyse şimdi, insanların, raporları henüz çok zayıf ve paradoksal olan nesnel dünyayla ilkel bağlantıları olduğuna inanmak için güçlü bir nedenimiz yok mu ?

Telepati ve Telopsit

Ancak burada, bilginin sınırında, telesthesia'nın (telopeis ve telakouais) gerçekten telepatiden başka bir şey olup olmadığını henüz söyleyemeyiz. Uzak sahnelerin veya kişilerin vizyonlarının gerçekliklerin gözlemlenmesinden kaynaklandığından emin olamayız: Bildiğim kadarıyla, herhangi bir teleestetiğin, bir insanın bilincinde olmayan bir şeyi doğrulanabilir şekilde bildirdiği hiçbir durum yoktur. Evler, odalar, herhangi bir tür bilinen yerler ve insanların orada yaptıkları, bazı zihinlerde anılardır ve telepatik olarak teloptik görünen zihne iz bırakabilir.

Bunun bir örneği ve hassas birinin insan bilgisinin dışına çıkma yeteneğinin bir testi olarak Herrmann ve kibrit kutusuyla ilgili küçük deneyimime geri dönebilirim. Sir Oliver Lodge aynı şeyi Bayan Piper ile denedi (Pr. VI, 194). Karmaşık bir harfli kart yığınından bazılarını okumadan seçti ve zarflara koydu . Medyumun raporları ile zarfın içeriği arasında hiçbir uyum yoktu.

Öte yandan, Foster mühürlü zarflardan ve rulo halindeki kağıtlardan bolca okudu, ancak içerikler yazarlar tarafından zaten biliniyor olmalıydı. Ancak, bir isim yarıya yazılmışsa,

 bir düzine fiş ve hepsi onun görmediği şekilde topaklar halinde yuvarlandığında, doğru olanı seçerdi. Bu sözde "etki" hakkında daha fazlasını göreceğiz.

Telepati veya teloterapati ile açıklanamayan çok az telopsis vakası vardır. Ancak Pr. XI, 379'da Myers açıklanamayan bir tanesinden alıntı yapar.

Boston'daki bir hassas kişi, boğuldukları kimsenin bilmediği iki boyanın cesetlerinin Natick'te nerede aranacağını başarıyla yönlendirdi, ancak büyük olasılıkla o yerin yakınında önemli ölçüde etkisiz bir arama yapılmıştı. Kahin daha sonra o yere gitti ve kimse ona cesetlerin bulunduğu tam yeri göstermemiş olmasına rağmen, kıyıda durdu ve sırtına tam yere düşen bir taş attı. Açık görünen tek çözüm, kozmik rüntan gelen telopsis veya telepati, belki de yaşayan çocuklarla ilişkilendirilmiş olan özel kısımlardır.

Olağanüstü uyarıların çoğu, özellikle telepatiyi de bunlara dahil edersek, olağan nedenlerle açıklanabilir; ancak bazıları açıklanamaz; örneğin, diş hekimini kısa sürede patlayan bir vulkanize edici cihazdan uzak durması konusunda uyaran ses (Pr. XI, 424f.).

Pr. XI, 432f'de ölüme dair ayrıntılı bir kehanet vardır ki bu, henüz açık olan hipotezler arasında, yalnızca kehanetsel telestheeia veya spiritizmle açıklanabilir. Elbette, bu tür kehanetler genellikle kendi gerçekleşmelerini hızlandırır, ancak bu durumda, ölen kişi bundan hiçbir şey bilmiyordu

Kehanet rüyaları hakkında çok sayıda var. En iyilerinden biri Rev. Dr. Kinsolving'in yılan hakkındaki (Pr. XI, 495) rüyasıdır :

> "Batı Virginia, Capon Springs'teki otelin arkasındaki ormanda gibiydim, öldürüldüğünde iki siyah görünümlü çıngırağı ve kuyruğundan tuhaf bir kemik çıkıntısı olan, derisi ise alışılmadık derecede açık renkli bir çıngıraklı yılanla karşılaştım. Sabah uyandığımda yılanın izlenimi zihnimin gözünde çok belirgin ve canlıydı, ancak rüyayı kimseye anlatmadım, giyinirken karıma anlatıyordum, ama bunu yapmaktan kaçındım çünkü dağlarda uzun yürüyüşler yapma alışkanlığım vardı ve yılanların ima edilmesiyle sinirlerini bozmak istemedim.
>
> "Kahvaltıdan sonra, kardeşimle birlikte büyük kuzey dağının arkası boyunca yola koyulduk ve otele yaklaşık on iki mil kala dağdan aşağı yola inip eve dönmeye karar verdik. Dağ yamacından aşağı doğru yola koyulduğumuzda

dağ Birdenbire rüyamın canlı bir şekilde bilincine vardım, beni ürkütecek ve beni alarma geçirecek kadar. Hızlı yürüyordum ve yaklaşık otuz adım atmıştım ki kıvrılmış ve saldırmaya hazır bir yılanla karşılaştım. Ayağım havadaydı ve adımım bitseydi yılanın üzerine basmış olacaktım. Kendimi bir yardımcıya attım ve yere sertçe düştüm. Hemen kendimi toparladım ve kardeşimin yardımıyla yılanı öldürdüm ve her ayrıntısıyla aynı yılan olduğunu, zihnimin gözünde canlandırdığım oae'ye sahip olduğunu gördüm. Aynı boyut, renk ve kuyruğun tuhaf şekil bozukluğu.

"Rüyamın beni yılanın üzerine basmaktan alıkoyduğuna inanıyorum, ancak bu konuda hiçbir teorim yok ve bu tür anormal deneyimler üzerinden düşünmeye çalıştığımda kafam oldukça karışıyor ve bulanıklaşıyor."

Kazayla ilgili çok dikkat çekici bir diğer örnek ise Pr. XI, 617'de yer almaktadır.

Bir demiryolu mühendisinin deneyiminde telepatik olamayacak bazı çok dikkat çekici önseziler vardır, Pr. XI, 659f'de verilmiştir; ve bu durumda algılayan ve anlatıcı ile ilgili bazı ilginç tanıklıklar Pr. V, 333f'de verilmiştir. Aynı makalede daha sonra daha iyi olanlar da vardır.

Telepatinin Olası Kullanımları

Yeryüzündeki iletişimde telepatinin olanakları açıktır.

Postkarnat zekalarla telepatik iletişim olasılığına dair ipuçları aldık ve ilerledikçe daha fazlasını da alacağız. Şimdilik, varlığı pek de sorgulanmayan zekalarla iletişim hakkında bir söz söylemek faydalı olabilir.

Gök cisimleri arasında fiziksel bir geçişin olması tamamen imkansız görünse de, destekleyici bir ortamın olmaması nedeniyle telepati onlarla iletişim kurmanın bazı ipuçlarını taşır. Ancak gezegenlerin güneşlerine ve birbirlerine karşı farklı ilişkilerinden ve farklı yoğunluklarından, yerçekimlerinden, ışıklarından, atmosferlerinden vb. kaçınılmaz olarak kaynaklanan farklı deneyimler, herhangi iki gezegenin sakinleri arasında o kadar büyük farklılıklar içerir ki telepatik iletişim bile neredeyse düşünülemez. Ancak eğer telopsis ve telakousis telepatiden bağımsızsa veya bağımsız hale gelecekse,

II, Bölüm IV, uzaktaki diğer yaratıkları ve çevrelerini görmemiz ve duymamız rasyonel olarak düşünülebilir hale gelir; belki de şu anki astronomik bilgimizden daha da düşünülebilir hale gelir; örneğin, onu izleyen Magi'ye göre güneşin ağırlığı. Beytüllahim yıldızı.

İşte belki daha acil bir olasılık daha. Tuttle, Davis ve onların türünden olanların genel olarak eğitimsiz olduklarını ve genellikle gençliklerinde geleneksel çizgilere göre oldukça aptal olduklarını açıkça itiraf ediyorlar; ve yine de adı geçen iki kişi, kendi taraflarında hiçbir çaba göstermeden, birçok insan arasında İncil olarak kabul edilen basılı materyalin mütevazı ortalamasına kadar eserler ürettiler; ve olgun yaşamlarını, sokaktaki adam için bir eğitimin amaçlarına cevap veren şeyin tadını çıkararak geçirdiler. Bu son ayrıntıda, Home'u onlarla eşleştirebiliriz, sadece onun "eğitimi", cahil bir çocuk olduğunu bildiğimiz gibi, sadece sokaktaki adamla değil, aynı zamanda prensler ve filozoflarla da uyuşuyordu.

Şimdi tüm bu "eğitim" telepsişikti. Bu gerçeğin geleceğe dair ne gibi umutlar taşıdığını, yalnızca bu devrimci çağda gençlere bakmış olanlar takdir edebilir. Boccaccio'dan Doktor Arnold'a uzanan eğitim, son yarım yüzyılda geliştirilen ihtiyaçlara tamamen yetersizdir.

Geçtiğimiz yüzyılın son üçte birine kadar herkes için (Mill ve Spencer hariç) aynı eğitim modeli vardı ve son zamanlardaki model çeşitliliğine rağmen, kafa karıştırıcı deneylerden çok daha ileri gidemedik. Bu arada, her çeşit çocuğun en güçlünün hayatta kalması için yararlı bir mücadeleye atıldığı küçük kolejler, Amerika'da o kadar büyük kolejler haline geldi ki, her çeşit çocuğun teması artık mümkün değil, ancak hepsi esas olarak servete ve sosyal konuma göre tabakalara ayrılıyor ve bir tabakadakilerin diğer tabakadaki en iyi entelektüeller ve karakterlerle ilişki kurma şansı çok az. Artık fakir arkadaşların hızına bağlı olmayan zengin çocuklar, üniversite derslerini, sadece hayatlarının iyi vakit geçirme fırsatı olarak görüyorlar ki bu genellikle çok çılgın bir zamandır; daha fakir çocuklar ise eskiden atalarının daha şanslı arkadaşlarından aktardığı inceliklerin etkisi olmadan geçiyorlar,

ve sıklıkla, aşırı zengin olmayan topraklarda daha iyi gelişen bazı daha büyük artmalarla karşılık verilir.

Ancak kolejlerdeki durum ilkokullardaki kadar kötü değil. Kolejlerde bir çocuğun, kendisine uygun olan şeyi öğrenmesi için bir şans vardır, bunu kendisine uygun şekilde öğrenme şansı olsun ya da olmasın. Ancak ortaokullarda, bu okulların tasarlandığı ortalama üstü çocuklar için her ikisine de sahip olma şansı çok azdır. Son yıllarda artan koleje giriş gereklilikleri, özellikle onları simetrik eğitim gibi bir şeye yuvarlamaya çalışan okullarda, tüm çocuklar için zordur. Bu, öğretmenleri, özellikle ara sıra inatçı bir dahinin bireysel ihtiyaçlarına dikkat etmeyi imkansız hale getirmek için zorlar .

Şimdi bu sorunlar ve açılar kaosunda, telepatik eğitimin gelişiyle bir süre ışık ve düzen mi arayacağız—elbette deneyim tarafından yönlendirilen? Psişik evrenin küçük payımızın dereleri sonunda hepimize, bir veya iki sayfa önce adını verdiğim yetenekli cahillere olduğu gibi özgürce akacak mı?

Umut abartılı görünmüyor. Yine de önerdiğim ilk kişi özlü bir şekilde cevap verdi: "O zaman karakter bayraklarını hemen indirebiliriz. Karakter çaba demektir." Ben de şöyle cevap verdim: "Yeterince iş bulamama tehlikesi çok fazla değil. Üniversite yıllarımda bunu yapay olarak sağlama girişimim, ezberlememiz için kimyasal formüller gibi şeyler vererek şimdi alay konusu oluyor. Ayrıca, karakterimizin bunu idare etmesini sağladığımızdan daha hızlı telepati elde edemeyeceğiz. Doğa şimdiye kadar bu konuda çok muhafazakar davrandı."

Bu bakış açısı ne kadar şüpheli olsa da, büyük bir bakış açısıdır. Ancak bu kitap amacına göre hızla çok büyük hale geliyor.

BÖLÜM XX

008MI0 RUHU

Telepati ve daha sonra ulaşacağımız bazı ilgili fenomenler tarafından işaret edilen zihin topluluğu, görünüşe göre tüm öğrencilerde felsefe kadar eski olan ve daha önce birden fazla kez değindiğimiz belirsiz izlenimi yeniden canlandırmıştır : Gizemli bir şekilde tüm zihin, tıpkı tüm kuvvetlerin ve tüm maddelerin bir olması gibi birdir; zihin, sahildeki kum gibi ayrı ayrı parçaların bağlantısız bir toplamı olmak yerine, tüm ayrı parçaların harmanlandığı okyanustaki damlalara daha çok benzer.

Metafor elbette başarısız oluyor, çünkü sıvı kütlesinde damlalar kimliklerini kaybediyorlar. Belki daha iyi bir metafor, fikirlerin birbiriyle değiştirildiği ancak bedenin bireylerden oluştuğu siyasi beden metaforu olabilir; ancak bu metafor, tam bir karşılıklı iç içe geçme eksikliğinde başarısız oluyor. Tüm metaforlar, yalnızca onları uyguladığımız öznenin yönlerinin bir kısmını resmeder ve diğer yönler konusunda başarısız olur. Bilinmeyenin bilinene gelişi, - "çözünen görüş" dediğimiz şeyin gelişi gibidir; kısmi ve tutarsız parçalar elde ederiz ve bunları ilk başta gerçeklerden çok uzak olabilecek ancak giderek daha fazla ışıkla tutarlı ve uygulanabilir bir şekilde akıllı hale gelen tahminlere gruplandırırız

Ve yine de telepati, tüm zihnin bir olduğu eski kavramını sık sık ns'ye zorlasa da, yine de açıkça bildiğimiz tüm zihinlerin bireysel olduğunu biliyoruz. Bu fikir çok büyük ve modern yönleriyle açık olmak için çok yeni, yine de Kozmik Ruh kavramı, Kozmik İlişkiler üzerine yazan hemen hemen tüm yazarlar tarafından ele alınmıştır ; ve bazıları panpsikizm üzerine çok fazla şiir yazmıştır ; ancak bildiğim kadarıyla, hiç kimse bu kavramı ele aldığımız psişik gizemler boyunca bir ipucu olarak ısrarla ve sistematik bir şekilde kullanmaya çalışmamıştır: tüm son araştırmacılar (söyleyebilir miyim?) tembel bir Ch. XXI *Suggestione of Leaf, van Reden, Lodge* 295 içeriğine ve neredeyse fetişist bir saygıya,

Myers'ın Du Prel okulundan ithal ettiği "bilinçaltı benlik" ifadesine veya bazı açılardan, benliğin çeşitli bölümlerine ilişkin daha geniş bir kavrama yaslanmış görünüyorlar. Fakat Kozmik Ruh hemen hemen hiç kimsenin ilk tercihi olmasa da, hemen hemen herkesin alternatif tercihidir. İşte kavramın aldığı çeşitli yönlerden bazıları.

Profesör Holmes'un protozoanın davranışının "fiziksel ve kimyasal faktörlerden" mi kaynaklandığını, yoksa "sonuçları açıklamak için bir tür enteleşi" mi varsaymamız gerektiğini sorduğu yerde buna dair bir ipucu bulduk.

Dr. Leaf diyor ki (Pr. VI, 565), italikler bana ait:

"Eğer bu alt benlik, işleyişinin ancak bu kadar düzensiz ve bu kadar eksik bir şekilde bilincinde olduğumuz şey, diğer zihinlere karşı bu kadar duyarlıysa, onun sürekli olarak diğer zihinlerden, hatta *evrendeki her zihinden,* şu anda tahmin bile edemeyeceğimiz bazı koşullara bağlı olarak değişen netlik ve güçle izlenimler aldığını varsaymak çılgınca bir varsayım değildir."

Dr. van Eeden şöyle diyor (Pr. XVII, 86):

bir İngiliz şair tarafından 'ırkın kolektif hafızası' olarak adlandırıldığını duydum ve bu geniş ve mistik kavram, ne kadar belirsiz olursa olsun, bana bazı açılardan daha fazla araştırma için en güvenli çalışma hipotezi gibi görünüyor."

Sir Oliver Lodge şöyle diyor (Pr. VI, 464), italikler bana ait:

“Kuşkusuz, trans halindeki Bayan Piper bazı anormal bilgi kaynaklarına erişebilir ve uzun zaman önce veya uzakta gerçekleşen gerçeklerin farkındadır; ancak soru, bunların nasıl farkına vardığıdır. Zaman akışında yukarı doğru giderek ve bu eylemleri meydana gelirken görerek mi; yoksa hala var olan aktörlerden alınan bilgilerle mi, kendileri belirsiz bir şekilde hatırlayarak ve bunları ilişkilendirerek mi; ya da yine, beyinlerinde unutulmuş bilgi depolarını tutan ve bunları bilinçsizce büyülenmiş kişinin algısına sunan çağdaş ve başka türlü meşgul zihinlerin etkisiyle mi; ya da son olarak, *geçmişteki ve şimdiki tüm sıradan bilinçlerin sadece bir parçası olduğu tek bir Evrensel buluntuya* bir süreliğine geri düşerek mi? Hangisinin en az abartılı dilekçe olduğunu bilmiyorum .”

Ve ayrıca (Pr. VI, 648):

"Eğer buna zihin okuma denebilirse, bunun formüle edilmesi ve üzerinde düşünülmesi zor olsa da, sık sık kendini gösteren bir başka türü daha vardır: Gizli bir zihin topluluğu aracılığıyla , merkezi bir dünya zihninin varlığı aracılığıyla bilgi edinme.

Myers şöyle diyor *(İnsan Cezası,* I, 217-19):

"Bedensel ölüm, ruhun dikkati, fiziksel nedenlerden dolayı bilgilendirici bir ruhun temsilcisi olarak hareket etmeye uygun olmayan organizmadan tamamen ve geri dönülmez bir şekilde çekildiğinde ortaya çıkar . Yaşam, bu dikkatin sürdürülmesi anlamına gelir; bu görüşe göre, ruhun ruhsal veya göksel ortamdan enerji emmesiyle elde edilir. Çünkü eğer bireysel ruhlarımız ve organizmalarımız, organik değişimin gerçekleştirildiği kimyasal etkenin altında yatan bu ruhsal enerji sayesinde yaşıyorsa, o zaman muhtemelen ruhsal enerjiyi kimyasal kadar sürekli olarak yenilemeli ve doldurmalıyız.....

"Eğer durum buysa - şairlerin, filozofların, mistiklerin, azizlerin birçok öznel deneyiminde şu anda tartışabileceğimizden daha derin bir gerçek olabilir. Ve eğer onların içe akan ve içsel yaşam duygusu gerçekten doğruysa; - onları yenileyen ve aydınlatan bilinçaltı yükselişler gerçekte bir tür meteorik ortamdan besleniyorsa; - o zaman benzer bir etki analoji yoluyla var olabilir ve psikofiziksel fenomenlerin tüm yelpazesinde tanınabilir.

"Her birimizin yeni doğan hayatı belki de kozmik enerji üzerine taze bir taslaktır, devam eden hayat ise sürekli değişen bir taslaktır. Bu çevreleyen enerjide -ona ne ad verirsek verelim- yaşar, hareket eder ve varlığımızı sürdürürüz; ve zihnin belirli eğilimlerinin, kişiliğin belirli evrelerinin o enerjiden bir anlığına daha dolu bir canlandırıcı akım çekmesi de mümkün olabilir.. . .

"İnsanlar şunu fark etsinler ki... kendi ruhları kozmik evrimde işbirlikçi unsurlardır, nihai canlandırıcı Gücün ayrılmaz bir parçasıdır."

Başka bir yerde Myers şöyle diyor (Pr. VII, 120):

"Işık dalgalarının yayılması ve girişiminin incelenmesi —büyük karmaşıklıktaki hilelere bağlı olarak— bize çıkarımsal olarak, ancak kesin olarak değil, kozmik eter dediğimiz belirsiz bir fiziksel varlığı bildirdiği gibi; durugörü veya telepatik bilgi veya hafızanın yayılması ve kesintileri üzerine yapılan deneyler de bize çıkarımsal olarak , ancak kesin olarak, kendimize en iyi şekilde anima mundi veya tüm şeylerin kozmik kaydı olarak tanımlayabileceğimiz belirsiz bir psişik varlığı bildirebilir ."

Pr. VII ve *Human Personality (I, IIf.)* adlı eserlerinde Bilinçaltı Bilinç teorisini açıklarken, olağanüstü yetilerin göstergelerini, insan güçlerine ilişkin olağan kavramlarımızın çok ötesine gecene kadar yiğar ve görünüşe göre koamik ruhtan başka hiçbir şey sonuçlara eşit olamaz.

James her zaman aynı kavramla karşılaşır. Pr. XXIII, 4'te, medyanın unutulmuş şeyler hakkındaki raporunun muhtemel açıklaması olarak şunları belirtir:

"Tüm dünyevi gerçeklerin hafızasının depolandığı ve kişisel ilişki merkezinin etrafında gruplandığı bir tür kozmik rezervuara erişim."

"Kişisel ilişki merkezi" bir kişilik için kötü bir isim midir?

İşte onun *A Pluralistic Universe kitabından bazı alıntılar:*

(Sayfa 299.) "Kendi adıma, bu abs normal veya süpernormal olguların bazılarında, üstün bir eş-bilincin mümkün olduğu yönündeki en güçlü önerileri buluyorum. Bunlardan bazılarını, FeohneP'nin, yeryüzü sakinlerinin anılarının bir araya getirildiği ve korunduğu ve eşik alçaldığında veya vana açıldığında, oluşum sırasında aramızdaki istisnai bireylerin zihnine sızıntıları normalde engelleyen büyük bir rezervuar kavramının tam harfini kullanmadan anlayabileceğimizden şüpheliyim."

Her bir bireysel zihin, o rezervuarın bir alt bölümü gibi görünüyor, bütün alt bölümler birbiriyle iletişime tabi.

(Sayfa 308.) "Onların vizyonları vardı ve biliyorlar ki -bu yeterli- biz görünmez bir ruhsal ortamda yaşıyoruz ve bu ortamdan yardım geliyor, ruhumuz gizemli bir şekilde daha büyük bir ruhla bir ve bu ruhun enstrümanı biziz."

Psikoloji adlı eserinde şöyle diyor (I, 346):

"Tüm zorluklarına rağmen, hepimizde bir tür animo *mundi* düşüncesinin var olduğu fikrini, çok sayıda tamamen bireysel ruhun fikrinden daha ümit verici buluyorum."

Anılar ve Çalışmalar kitabında şöyle diyor:

(Sayfa 201.) "Benim kendi dramatik duyum, durumu içgüdüsel olarak, otomatizmin zihnindeki uyuyan yetenekler ile bunlar üzerinde çalışabilen bir tür *başka bilincin oluşturduğu kozmik bir ortam arasındaki etkileşim olarak resmetme eğilimindedir."*

Bireyselliğimizin yalnızca tesadüfi çitler inşa ettiği ve çeşitli zihinlerimizin bir ana denize veya rezervuara dalar gibi içine daldığı bir kozmik bilinç sürekliliği vardır ."

Aşağıdakiler onun gerçekten de ondan gelen suların bize doğru aktığını kastettiğini gösteriyor ki bu benim uzun zamandır tahmin ettiğim bir şeydi. Parça boyunca sıradan bir yazar için, böylesine büyük bir adamın metaforlarının yumuşak bir karışımı arasında kendini bulmak teselli edicidir:

"'Normal' bilinçimiz dışsal dünyevi çevremize uyum sağlamak için sınırlandırılmıştır , ancak çit bazı noktalarda zayıftır ve öteden gelen düzensiz etkiler sızarak aksi takdirde doğrulanamayan ortak bağlantıyı gösterir. Sadece psişik araştırma değil, metafizik felsefe ve spekülatif biyoloji de kendi yollarında evrenin bu tür 'panpsişik' görüşüne olumlu bakmaya yönlendirilir. Bu ortak bilinç rezervuarının var olduğunu varsayarsak, hepimizin üzerine düştüğümüz ve yeryüzünün anılarının çoğunun bir şekilde depolanması gereken bu banka, aksi takdirde medyumlar onlara ulaşamazdı, soru şudur: Kendi yapısı nedir? İç topografisi nedir!"

Podmore *(New. Spir.,* II, 162) Spiritizm hakkındaki kitabında,

"Ünlü filozof Edward von Hartmann... bu fiziksel fenomenleri, medyumun bedeninden yayılan elektrik veya manyetizmaya benzer bir kuvvetten kaynaklandığını açıkladı; ancak zihinsel tezahürlerin aşkın bir kökene işaret ettiğini ileri sürdü. Kısaca, düşünce aktarımında veya durugörüde görenin zihninin Mutlak ile ve Mutlak aracılığıyla diğer bireysel zihinlerle bağlantı halinde olduğunu öne sürüyor."

Podmore ayrıca *(New. Spir.,* II, 172) Charles Bray'den *(On Force, its Mental and Moral Correlates) şu alıntıyı yapar:*

"Bedenlerimiz, tıpkı ısı ışınları yaydıkları gibi, sürekli olarak düşünce ışınları da yayarlar. Bu düşünce yayılımlarının evrende kaybolmadığı sonucuna varılmalıdır; ve aslında, 'birçok gerçek artık, beynin ürettiği düşünce ve hissin sürekli olarak geçtiği, serebrasyonun sonucu olan bir atmosfere veya düşünce deposuna işaret ediyor.' Bu genel düşünce deposuyla, ruhsal medyumlar adı verilen kişilerin iletişim halinde olduğu varsayılabilir."

Kayram, özel anlamda "ruhsal araştırmacılar" ile sınırlı değildir, yarasa hemen hemen her yerde bir biçimde belirir.

CL XX] *Bergson. Paradoxe» Fringe all Knowledge* 299 tüm felsefi yazılar. Son modaya ayak uydurabilmemiz için Bergson'dan *(Yaratıcı Evrim,* 191, italikler bana ait) şunları alalım:

"İçine daldığımız bu yaşam okyanusundan sürekli olarak bir şeyler çekiyoruz ve varlığımızın veya en azından *onu yönlendiren aklın, bir tür yerel yoğunlaşma* yoluyla orada şekillendiğini hissediyoruz. *(lb.,* 269.) "Akıntı insan nesilleri boyunca akıp giderek, kendisini bireylere böler... Böylece sürekli olarak ruhlar yaratılır, ancak yine de belli bir anlamda önceden var olmuşlardır. Bunlar, büyük yaşam nehrinin kendisini böldüğü küçük derelerden başka bir şey değildir."

"Yaşam"ın bireylere yön vermesinden bahsettiğinde, muhtemelen "zihin" veya "ruh" kelimelerini okumamıza izin verirdi.

Bu tür konularda, bir fikir olarak adlandırılabilecek kadar önemli bir şeye sahip olduğumuzda oldukça ilerlemiş oluruz. Ancak tüm bu paradoksların ve metaforların ardındaki bir gerçeklige dair belirsiz bir yoklama hissi, yine de güçlü bir his, hiçbir şekilde nadir değildir - gelişmiş insanın - Mumbo Jumbo tanrısının yerine koyduğu şeyin bir parçası olan bir gerçeklik, insanlığın büyük çoğunluğunun, hatta "medeni" insanlığın bile, şimdiye kadar evrenlerinin arkasına koyabildikleri en iyi şeydir.

Tüm paradokslar mı? Elbette öyleler. Bilgimizin tüm sınırı paradokslardan oluşur.

Hepsi metafor mu? Elbette öyleler: Maddi şeyleri ve onların başlattığı birincil duyumları ve işlemleri geçtikten sonra neredeyse tüm dilimiz de metafordur.

Elbette genel kavramın belirsiz imaları Panteizm kadar eskilere dayanır, ancak benim beceriksizce üzerinde çalıştığım biçimde, modern evrimi, kuvvet ve maddenin modern kavramlarını da içerecek şekilde önceleyemezdi. Muhtemelen bu yüzden, elimdeki yarım düzine felsefe tarihinin dizinlerinde, Dünya-Ruhu terimini sadece ikisinde buluyorum ve diğerlerinin hiçbirinde Panteizmden daha yakın bir eşdeğeri yok ve bir veya ikisinde (kesinlik uğruna tekrar bakmak istemiyorum) bile değil. Elbette tüm kitaplar Panteizm hakkında çeşitli paragraflar içeriyor.

Weber *(Felsefe Tarihi,* Thilly tarafından çevrilmiştir, s. 94f.) Platon'un konuyla ilgili söylediklerine uygun olarak Dünya-Ruhu hakkında bir tane yazmıştır. Kazıda ortaya çıkarılabilecek kesin şey

Weber'in ifadesiyle, onun hayal gücü ve bazen şiirsel karışıklıklarından kaynaklanan şey, kozmosun şu olduğudur:

"Sen , kozmosta zıt ilkeleri birleştiren gizemli bir bağ olan ruhsun ve onun işlevi, maddi dünyayı Idea'ya tabi kılmak ya da acımasız zorunluluğu akla tabi kılmak, onu Yaratıcı'nın nihai amacına uyarlamaktır.... Dünyanın ruhu, kaotik maddeyi uyum ve orantı yasalarına tabi kılan Sayı'dan oluşur."

—tüm bunların anlamı ne olursa olsun—attan önceki araba dışında görebildiğim hiçbir şey yok, oysa çeşitli modern kavramlarda sisin arkasında bir şey beliriyor gibi görünüyor, Platon'un bilmediği gerçeklerden başka bir şey değil

Paulsen şöyle diyor *(Felsefe'ye Giriş,* Thill'in çevirisi , s. 232fl.) :

"Bütün çabalama ve isteme, varoluşun binbir farklı biçiminde karşı karşıya geldiği gibi , sonunda tek bir varlık ve iradenin birliğinde birleşmiştir.) Bireysel yaşamın ve çabalamanın tümünün dahil olduğu, kendi kendini hareket ettiren ve kendi kendini gerçekleştiren içsel yaşamın birliği, evrensel karşılıklı eylemdeki fiziksel dünyanın birliğine karşılık gelir mi!"

Son cümle şu soruyla bir miktar örtüşmektedir : Zihin, madde ve hareket kadar evrenin bir bileşeni midir ? Özlerde bir fark olabilirse, daha çok bir bileşen olduğunu düşünmenin nedenlerini vereceğim.

(Tb., 234.) "Gerçeklik, geçmişin bir şeyi haline gelerek yok olmaz. Geçmiş, gerçekliğin ebedi bir bileşeni olarak kalır ve şimdiki an, gerçekliğin tamamını oluşturmaz."

Eğer Paulsen, geçmişteki her şeyin *bir yerlerde hafızada* , diyelim ki Kozmik Zihin'de var olduğuna dair yakın tarihli kanıtlara sahip olsaydı (bunların çoğuyla daha sonra görüşeceğiz) bu ifadesi daha fazla kesinlik ve öneme sahip olurdu.

(Ib., 284.) "Şimdi şunu söyleyelim: Kendi hayatlarımızda küçük ölçekte gördüğümüz, yeryüzündeki yaşamda da tanıdığımız şey, dünya genelinde doğrudur! Amacı ve varlığı, evrensel bir yaşamda, sonsuz bir ruhsal yaşamda, doluluğu bizim kavramlarımızı çok aşan, ancak özünü kendi ruhsal doğalarımızda bir anlığına gördüğümüz bir

yaşamda mı yer almaktadır!

"Böyle ifadeler kullanabileceğimize ve şunu ekleyebileceğimize inanıyorum: Varoluşu bundan daha açık ve net açıklayan bir görüş yoktur."

telepati ve daha sonra göreceğimiz gibi ele geçirilme" olgusuna bu kadar iyi uyan hiçbir şey yok ."

(Ib., 285-6.) "Bu görüşün diğerlerinden daha makul olduğu, birkaç felsefeci fizikçi hariç tüm düşünürlerin bunu evrenin nihai açıklaması olarak görme konusunda dikkate değer bir şekilde hemfikir olmaları gerçeğiyle gösterilir. Doğu'da olduğu gibi Batı'da da, antik çağlarda olduğu kadar modern zamanlarda da, en özgür ve en derin olanların düşünceleri bu noktaya doğru birleşmiştir... Modern felsefe en özgür ve en cesur ifadesini nerede bulursa bulsun, değişmez bir şekilde bu görüşe geri döner... Varoluş, birleşik bir ruhsal yaşamdır; bunun görünür kısmı ruhsal yaşamın ve özellikle de dünyevi insan yaşamının evrimidir.

"Spekülatif felsefenin yükselişi sırasında, bu teori - ... mutlak bir gerçek olarak kabul edildi.... Kültürlü sınıfların gizli dini olarak adlandırıldı ve takipçileri, gerçeği somut imgeler dışında kavrayamayan çevrelere yavaş yavaş nüfuz edeceğine ikna oldular. Ancak başka türlü oldu. Kültürlüler arasında felsefi bir dünya görüşü söz konusu olduğunda (çoğu herhangi bir görüş olmadan da geçinir), bunun doğal-bilimsel materyalizm veya epistemolojik şüphecilik çizgisinde bulunması daha olasıdır. Şeylerin fiziksel görünümü şiirsel-spekülatif düşünceyi yerinden oynattı. İçsel bir evrensel yaşam kavramı, doğa bilimcilerimiz için çoğunlukla tamamen yabancıdır. Bir dünya ruhu fikri... onlara antropomorfik tanrılar kadar çocukça bir rüya gibi görünüyor. Hipoteze ihtiyaçları yoktur, dünyayı atomlar ve fiziksel kuvvetler aracılığıyla açıklayabilirler, belki de canlı varlıkların beynindeki bilinç durumları gibi küçük bir geri kalan hariç. Bilim... artık böyle fantastik spekülasyonların çocukça oyununa kendini kaptırmasına izin vermiyor... Ve eğitimli sınıflar , doğa biliminin kendine güveninden korktukları için, onun damgasını taşımayan görüşleri dile getirmekten utanıyorlar."

Bütün bunlar, bir nesil içinde edebiyat ve sanatın sonuçlandığı, insan ruhunun cebinde ikamet ettiği, kumarın saygın çevrelerde tekrar güncel bir eğlence haline geldiği ve çağın en gurur verici tipik yaratımlarından biri olan Titanik'le yapabileceği en iyi şeyin, önemsiz *bir* hız artışı reklamı yapma şansı uğruna onu yok etmek olduğu gerçeğine ışık

tutuyor .

Ancak, Tanrı bu tür hastalıkları eski tip spekülatif felsefenin yeniden canlandırılmasıyla tedavi etmeye kalkışmayı yasaklasın! Köpek matizmi bunların hepsinden daha kötü bir hastalıktır ve *a priori* dogmatizm dogmatizmlerin alışkanlığıdır.

Son yarım düzine sayfada gösterilen çeşitli parıltıları sistematik bir ifadeye odaklayıp odaklayamayacağımıza bakalım. Elbette tüm terimlerimiz geçici olmalı; aslında, bilginin hızlı evrimine ilişkin son deneyimimizle, tüm terimlerin ne olursa olsun geçici olması gerektiği gerçeğini kabul etmeye oldukça yakınız. Ama elimizdekilerle devam edelim. Elbette bu belirsiz fikirler hakkında ancak onları çeşitli noktalardan tekrarlayarak fikir edinebiliriz. Umarım tekrar sabrınızı zorlamaz.

Zihin, Madde ve Hareket kadar evrenin temel ve yaygın bir bileşenidir. Zihni, bugün olduğu gibi, onu, onun başladığını varsaydığımız atomlarla ilişkilendirmeden açıklayamayız, ancak hiçbir şekilde onlarla sınırlı değildir. Madde ve hareketin aksine, nicelik olarak sabit değildir; her an ham maddesi yeni düşüncelere, duygulara, hayallere -ve isterseniz psişik kişiliklere- dönüştürülmektedir; ve bunların hepsi önceki toplama eklenir, sayısız bireyselliği kaplar ve daha önce gördüğümüz ve daha sonra göreceğimiz bazı fenomenler aracılığıyla, şimdi genel olarak madde ve hareket kadar yok edilemez görünmektedir.

Bütün bunlar iyi bir gerçek gibi görünüyor. Şimdi ince buz üzerinde bir girişim için. Bir ruh deneyimlerden, düşüncelerden, duygulardan oluşur. Peki, ölümde ruhların kozmik ruha geri aktığı eski ve yaygın düşünceye ne demeli? Bu soru, sadece az önce yerilen düşüncelerle değil, aynı zamanda, elbette, şüpheli bir şekilde ölmüş psişik kişiliklere benzeyen şeylerin kendilerini hassaslar aracılığıyla ve sıradan rüyalarda gösterme biçimiyle de öneriliyor.

Fakat belki de bu sürekli artan zihin topluluğuna geri aksak da -Kozmik Ruh- çok daha belirgin bir şekilde bize akıyor gibi görünüyor -zaman zaman ve derecelerde, bizim gibi çok büyük ölçüde değiştiğinde. En az hassas veya alıcı olanlara, günlük yaşamın sıradan psikozlarının ötesine algılanabilir bir şekilde geçmiyor; diğerlerine ise

Bölüm XX] ***Fenomenler Dışında Bırakılıyor Telepati Kabul Ediyor*** **303**

sınır koymayı bilemediğimiz yollara nüfuz ediyor. Evrim ilerledikçe, muhtemelen hepimizin içine daha fazla akmayacak mı?

Şimdi, insanın zihin için kapları, zavallı ifademizi kullanacak olursak, elastik görünüyor; ve zihnin akışı, bizim herhangi bir fikrimiz olduğundan çok daha fazla koşula bağlıdır. Bunlardan biri, hepimizin bildiği gibi, kan akışıdır. Bir diğeri (bunu kaba maddeden yapılmış metafor sözcüklerimizle olabildiğince iyi ifade etmek gerekirse) hipnozda olduğu gibi, dikkatin sıradan konularını dışlayarak içeri akış için bir yer açmak gibi görünüyor. Bu dışlamanın her derecesi vardır, hipnotik öznenin dikkatini tek bir nesneye yoğunlaştırmasından veya onu yalnızca - hipnoz edene bırakmasından, Foster'ın oturanını ilgilendirmeyen şeyleri gönüllü olarak dışlamasına ve belki de oturanından istediği dikkat yoğunluğundan hipnotik bir etki hissetmesine; daha sonra göreceğimiz gibi, Bayan Verrall'ın uyanıkken elinden gelen her şeyi dışlamasına; herkesin uykuda neredeyse her şeyi dışlamasına; Bayan Piper'ın trans halindeyken her şeyi dışlamasına kadar. Bu koşullar altında, çok kabaca ve geçici olarak konuşmak gerekirse, kendisine sağlanan alanla orantılı olarak kozmik bir giriş var gibi görünüyor. Foster, arada sırada oturan kişiden ve hatta belki de bedensiz zihinlerden doğaüstü bir fikir alıyor; Bayan Verrall bunlardan bir dizi alıyor; neredeyse hepimiz farklı rüyalar görüyoruz ve bazılarımız uyanık yaşamın yanında önemsiz kaldığı rüyalar görüyoruz; ve Bayan Piper, kendi ruhlarının dışlanması ve bunların kabulü yoluyla yüzlerce ruhun deneyimlerini elde ediyor gibi *görünüyor*.

Hipnoz ve kozmik akış arasında yakın bir ilişki var gibi görünüyor. Aslında, hipnoz kozmik zihnin bir biriminin diğerine, yani etkenden özneye doğru olan bir akıştan başka nedir? Telepati başka nedir? Bir cevap veremeyecek kadar cahil olmamız kimliği kanıtlamaz, ancak kimliği doğrulayabilecek keşif için alanı açık bırakır.

Ama sanki bireysel ruhun evrimi için tasarlanmış gibi görünen beden olmadan, iddia edilen ayrılmış ruhlar nasıl bireysel kalıyorlar? Hâlâ bedenleri olduğunu, ama bizim bildiklerimizden daha iyi bedenleri olduğunu söyleyerek cevap verdiklerini iddia ediyorlar. Ama biz ongoruyoruz.

Bunların hepsi spiritizm anlamına gelsin veya gelmesin, kesinlikle şu anlama geliyor:

en azından daha önce bildiğimizden daha geniş bir zihin erişimi - bazıları henüz belli belirsiz tepkiler ve her zihnin evrene nüfuz eden daha fazla zihinle belirgin bir şekilde harmanlanması.

Bu daha geniş erişimi açarak psişik araştırma esasen önemde bir iş yaptı. Bu işin meyvesini henüz almaya başladık. Henüz ilkel duyularımızdan gelen her şeyin önemsiz olduğu bir şeyin beklediğine dair makul bir umut var gibi görünüyor.

Ve şimdi muhtemelen Doğa'da katı sınıflandırmaların imkansızlığı konusunda bu kadar ısrar etmemin nedenini görüyorsunuz - bilimin sınıflandırmalarının zorunlu olarak keyfi olması gerçeği üzerinde - neden bu kadar çok bağlantıda, gerçekten kavrayabildiğimiz kadarıyla, tüm Doğa'nın bir olduğu gerçeğini vurgulamaya çalıştığımı. Bunu, tüm Ruh'un bir olduğu anlayışına giden yolu hazırlamak için yaptım.

Fakat Gornergrat, Champlain Gölü veya yıldızların altında herhangi bir yerde yalnızken, bu anlayışı henüz hissetmediyseniz, muhtemelen çabalarımın boşa gittiğini göreceksiniz ve bunlar zaten sadece boşa harcanmış sayılabilir, ancak başkalarını daha iyi çabalar göstermeye teşvik edebilir.

BÖLÜM XXI

KOZMİK RUH VE BİREYSEL RUH

PEKİ. **Kozmik Ruh doktrininin bireyselliğimiz sorusuna etkisi ne olacak?**

Her birimiz bireyselliğimize büyük önem veririz, bazılarımız haklı olarak, ama bir kısmımızdan kendisi olmayan, sempatik sinir sistemi aracılığıyla dışarıdan dışarıya akan yaşamsal enerji akışını ve ayrıca büyük ölçüde dışarıdan afferent sistemine ve en azından kısmen dışarıya efferent sistemi aracılığıyla akan bilinç akışını da alırız - kendisi olmayan bu akışları alırsak geriye ne kadar bireysellik kalır? - Üç gün içinde fark edilir şekilde kaybolmaya başlayan bir cesedin bireselliği.

Bireysellik, o zaman, kısmen dışarıdan gelir. Yine de şüphesiz miktar ve karakter olarak büyük ölçüde beden tarafından belirlenir - beynin ve onu besleyen kan damarlarının boyutu, şekli ve kalitesi ve daha az ölçüde, kan tedarikini etkileyen kalbin ve organların nitelikleri tarafından. Zihin potansiyeli akışı bir insandan geçtiğinde, o, organizmasının yanıt vermeye uygun olduğu şeylerden etkilenir. Beyin hücreleri ve bağlantıları, kendilerine göre ayarlanmış titreşimlere yanıt veren bir dizi kablosuz telgraf alıcısıymış gibidir. Bu yanıt verme biçimleri bir insanın bireyselliğini oluşturur. Neredeyse aynı türlere yanıt veren diğer kişiler onunla uyumludur. Dahası, telgraf aleti gibi, o sadece almaz, aynı zamanda dışarı gönderir - kendisi için söyleyecekleri de onun yakınlıklarını belirler.

O halde içimizden akan düşünce akışı kesinlikle bireyselliğimizin bir parçası değildir; ve kesinlikle bireyselliğimizin bir parçasıdır. Herhangi birimiz için ne olacağı, belki de başka herhangi bir zamandan daha kesin olarak belirlenir, (belirlemeye bir "ne zaman" olduğu sürece)

306 ***Kozmik Mücadele ve Bireysel Mücadele*** **[BL II, PL IV of any of) sayısız spermatozoa'dan hangisinin bekleyen bir yumurtanın kiracısı olacağı sabittir. Bu spermatozoanın, - kendisine pound pound madde, foot pound pound enerji ve daha sonra evren evren fikirler eklerken, kendi bireysel dış güç ve zihin potansiyeli akışına veya akışlarına**

sahip olduğu görülmektedir. Vücudu, enerjileri, evrenleri diğer herhangi bir yaratığınkinden farklı olacaktır: bir birey olacaktır.

Kişi, ruhsal akışının nelerden oluşacağını ve nereye akacağını belirlemede kısa sürede bireysel bir paya sahip olur. Kasap, fırıncı veya şamdancının düşüncelerinden oluşsun, kişi büyük ölçüde kendi yolunu bulur. Aynı şekilde, zengin bir adamın, fakir bir adamın, dilencinin veya hırsızın düşünceleri olup olmayacağı konusunda da daha az ölçüde. Daha da az ölçüde, bir doktor, avukat, rahip veya mühendisin düşünceleri olup olmayacağını belirler; bir devlet adamı, filozof, sanatçı veya şairin düşünceleri olup olmayacağını daha da az; ve neredeyse hiç Shakespeare, Newton, Humboldt, Lincoln veya Spencer'ın düşünceleri olup olmayacağını belirlemez. Bir anlamda ve çok önemli bir anlamda, bu tür insanlar kendi bireysellikleri konusunda, insanlığın geri kalanının kendileriyle ilgili sahip olduğundan nispeten daha az seçeneğe sahiptir. Bireysellik ne kadar büyükse, kendisi tarafından o kadar az belirlenir.

Ama diğer taraftan: bireysellik ne kadar büyükse, büyüdükçe o kadar kendi kendine belirlenir. Lincoln, Lincoln'u yapmak zorundaydı ama Lincoln'u yapmaktan kendini alamadı.

İnsan yalnızca ruhsal akışının içeriğini büyük ölçüde belirleyemez, aynı zamanda onunla ne yapacağını da büyük ölçüde belirleyebilir; ve bu, daha önce belirtildiği gibi, yalnızca hayatının geniş genel akışında değil, aynı zamanda akıştan büyük ölçüde bağımsız olan birçok özel şeyde de geçerlidir.

Ama tüm bunlara rağmen, akış onun dışından gelir ve ona yardım etmek için geri akar ve sanki bir hortumdan akıyormuş gibi ondan neredeyse bağımsızdır, ancak onu aynı şekillerde kullanabilir - zihnindeki bahçeleri sulamak veya zihinsel yangınları söndürmek veya kum püskürtme gibi yazılar ve süslemeler oymak için. Ve düşünce akışını hem dünyayı hem de kendi zihnini etkilemek için kullanırken, bu düşünce akışı yalnızca kendisi değildir. Ve kendisidir *!* Tüm bunlar *onun* eseridir!

Bir insanı, bir birey olarak düşündüğümüzde, bunun nedeni onun yalnızca bir parçasını, hem de muhtemelen en önemsiz parçasını düşünmemizdir: Dışarıdan gelen Kozmik Akış fikrini (isterseniz Tanrı fikrini) baştan sona doyurmadan, bir insan hakkında orta düzeyde kapsamlı bir fikir oluşturamayız.

"Onlar uçtuğunda ben kanatlarım."

Yine paradokslar yazıyorum ve daha çok yazacağım: Yeteneklerimizin sınırlarına ulaştığımızda o alarm zili her zaman çalar.

Sıradan koşullar altında birey, yalnızca "onu" oluşturan zihin akışının sınırlı bir kısmının bilincindedir ; o andaki "onu"; ancak rüya, trans, hipnoz ve görünüşe göre *articulo mortis'te,* en azından boğulma yoluyla, kendi akışının çok daha büyük bir kısmının, bazen görünüşe göre ilk bilinçli deneyimden bu yana olan her şeyin bilincinde gibi görünür. O halde akış, geçtikten sonra kaybolmamış , umutsuzca batmamış veya buharlaşmamıştır. İnsan, akışın kendisinden geçtikten sonra, genellikle tüm akışın bilincinde olmasa da, bir yerlerde var gibi görünür—kendisinin getirilebileceği bir yerde. Kurtarılan şey, akışın yalnızca bir kopyasıdır, insanın *Fikrinin" bir sunumudur. Ama en azından Fikir kaybolmamıştır. Ortam - birilerinin anılarından telepatik müttefik ya da heteromatik olarak bir şairin ete kemiğe bürünmüş bireyselliğinden- her an onun bir çeşit tasvirini sunar -bir anı akışından daha fazlası olan bir tasvir -daha çok düşünen, hisseden, tepki veren bir adam gibi.

Kozmik Bilinç fikri ile bireysel bilinç arasında bir tür uzlaşmaya vardığımıza inanıyorum, aralarındaki etkileşim en güçlü şekilde ilham ve rüya hallerinde ortaya çıkıyor. Uzlaştırabilsek de uzlaştıramasak da, gerçekler gibi görünen şeylere sahibiz.

Aşkın Ego

Son tahmin, ilham ve rüyanın aşkın bir egodan, yani bilinçaltı bir benlikten geldiği tahminiyle çelişmektedir; ta ki Kozmik Zihni aşkın ego, yani bilinçaltı benlik olarak benimsemediğimiz sürece.

Sıradan anlamda aşkın bir ego bulamıyorum - bir insanda, kozmik akıştan bağımsız bir birey olarak kesinlikle daha fazla bir şey - bir tarafta ataları da dahil olmak üzere, kendisi ile diğer taraftan, eğitimini oluşturan tepkilerin o kısmı tarafından içine konulmuş olanlar da dahil olmak üzere, çevre arasındaki duyusal tepkiler tarafından evrimleştirilen şeyden daha fazlası. Ego veya benliğin katı anlamında, görünüşe göre bundan daha fazlası olamaz, eğer bu kadarsa.

Ve yine de hemen hemen her insan için sıklıkla şöyle söylenir: "Kendini aştı." Bu elbette terimler açısından bir çelişkidir - bilginin sınırlarında bir başka paradoks. Yine de evrensel olarak kabul edilmiş bir olguyla ilgilidir. Peki bu ifade ne anlama geliyor - terimler açısından bir çelişki olmayan hangi ifade bunu ifade edecektir? Eğer henüz

doğrulanmamış, düşünürlerin tüm kayıtlı zamanlar boyunca üzerinde anlaştığı bir konu varsa, o da kendilerini asan bu insanların - hatipler, şairler, sanatçılar, müzisyenler, generaller, hatta dansçılar ve palyaçolar - herhangi bir şey yapan herkesin zaman zaman "ilham aldığı" - içine nefes verildiğidir: ve bu dışarıdan olmalıdır.

Bir "duyarlı"yı veya bir dahiyi yapan şey genel olarak insanların ötesinde, bilinçaltı bilincin içeriklerini, ne olursa olsun - isterseniz Kozmik Ruh, üst eşik veya uyanık veya uyanık bilince çağırma yeteneği gibi görünüyor. Bu hayal gücüdür -ilhamdır- "sahip olma"dır, ancak bunların daha fazlası olabileceği sonucuna varabiliriz.

İlham teorisi, Tolstoy gibi zekâsı ve muhakeme gücü kendisinden daha düşük olan, apaçık gerçekleri sürekli olarak görmezden gelen, hatta çelişen; iki kere ikinin dört ettiği kadar beş ya da yedi ettiğini düşünen; ama yine de arada sırada çağları besleyen hayal gücü akımları fışkırtan adamların zaman zaman gösterdiği büyük yetenek tarafından desteklenmektedir.

İlhamın kaynağı son zamanlarda gezegenimizdeki veya var olmuş tüm zihni kapsıyor ve onu en hafif düşünce, hayal gücü veya duygudan, insan ruhları olarak bildiğimiz tüm bunların komplekslerine kadar her derecede tezahür ettiriyor gibi görünüyor. Devam ettikçe bu yönde biriken işaretler bulacağız.

Doğrudur, Poe "Kuzgun"un genel şemasının ilham değil, saf bir mekanik yapı parçası ve nakaratın bulunmasının mekanik bir araştırma parçası olduğunu ileri sürmüştür; ancak şiirde, zıt tezi ihtiyatla savunmamış olsaydı muhtemelen kendisi ilham olarak adlandıracağı başka şeyler de vardır; ve genel olarak, gerçeği desteklemektense onunla çelişerek daha kolay yapılan bir sansasyon yaratmak uğruna bunu desteklediği düşünülmektedir. Ancak gerçek şu ki, bir Poe'nun -veya bir Edison'un- mekanik ilhamları, bir Shakespeare'in ilhamlarındaki farklılıklar kadar gerçek ilhamlardır.

Aşkın bir ego fikri, aşkın bir evren fikrinden gelmiş gibi görünüyor. Ancak aşkın evren neredeyse kanıtlanabilirken, kozmik ruhtan bağımsız, tamamen bireysel bir nitelik olarak aşkın ego kanıtlanabilir olmaktan uzak görünüyor ve hatta evrimin göstergelerine aykırı: çünkü evrim görünüşe göre yalnızca bilinen benlik ile bilinen çevre arasındaki etkileşimlerden kaynaklanan bilinen egoyu üretiyor. Daha fazlası, görünüşe göre bilinen

evrenin dışından gelen bir akış olmalı.

. Bireysel bilinçaltını savunanlar, fiziksel insanın *x kilosuyla sınırlı olduğunu . görmeye alışmışlardır ve bu yüzden ruhsal insanın x* kapasiteleriyle sınırlı olduğunu varsayarlar .

bu *x*, derler ki *= y + t*, *y* adamın normalde yaptığı şey, *t* ise sadece ilham veya rüya sırasında yapabildiği şeydir . Du Prel, *y + s'yi görünür evrenle* tekrar tekrar karşılaştırır . Adam uyanıkken sadece y kanıttır—bu gezegen ve güneş. Uyuduğunda veya transa geçtiğinde veya telepatik güçler gösterdiğinde, *t görünür—yıldızlar, ancak onlar her zaman oradaydılar, sadece kanıt olarak değil. Yine de, tekrarlamak iyi görünüyor, Du Prel, tıpkı* beden için *x pound* varsaydığı gibi, sınırlı bir y 4- s (= *x) yeteneği varsayıyor gibi görünüyor.*

Şimdi, tek bir beyinden gelen düşüncelerin her gün medeni dünyanın tüm beyinlerine yayıldığı ve "bilinçaltı benliğin hiçbir şeyi unutmadığı" fikrinin tüm öğrenciler arasında yaygın bir doktrin haline geldiği gibi gerçekler göz önüne alındığında, *x* pound'a olan sürekli aşinalığın bizi her insan için sınırlı bir *x* (=y + «) yetenek kümesi varsaymaya götürmesine izin vermek, ya da daha genel terimlerle, maddenin (hareketin) sınırlı olduğu bilinen gerçeğinin, az çok bilinçli bir şekilde zihnin sınırlıymış gibi akıl yürütmeye yöneltmesine izin vermek , hatta rüya halinin artık tartışılmaz gerçeği karşısında, Foster ve Stillman'ın arkadaşının uyanık vizyonları, ilham, sıradan rüyalar, trans, hipnoz , medyumluk, hatta bireyin zihninin bile sınırlı olduğunu yarsaymak temel bir hata değil midir? Doğrudan madde organizması ile maddi çevre arasındaki tepkimelerle bağlantılı olarak evrimleşmiş olan kısmının -belki de *zihnin-* sınırlı olduğu olası bir tahmin olabilir ; Peki ya rüya halinin zihni , daha önce ayrıntılı olarak açıklandığı gibi? Görünüşe göre, gözlemlenen evrim süreçlerinde büyümemişti; Mesmer'den önce, ara sıra bir dahi tarafından yapılan ara sıra bir yorumun ötesinde pek dikkat çekmemişti; ancak tüm bunlar olurken, y'nin evrimiyle *birlikte* Zihin, bu zihin giderek daha fazla spazmodik olarak kendini gösteriyordu, ta ki zamanımızda Gladstone gibi bir adam onun çalışmasını çağın en önemli çalışması ilan edene kadar ve yakın yılların ilk psikolojik muhtemelen buna kendi konusunun herhangi bir başka bölümünden daha fazla dikkat gösterdi . zihin gözle görülür biçimde evrimleşmiştir ve bir şekilde nasıl olduğunu biliyoruz. Fakat o oloji ifadesini düzeltelim ve en azından geçici olarak, onu alma *kapasitesinin evrimleştiğini. söyleyelim.* Bu hiçbir olguyla çelişmiyor gibi görünüyor ve yararlı olabilir

Öte yandan, s zihni aniden veya en azından modern gözlemlerimiz üzerine, Joseph Mısır'da bu konuda bir otorite olmasına ve kendi yollarıyla başkaları

olmasına rağmen, aniden üzerimize atılmış gibi görünüyor. Ancak, modern psikolojik - evrim öğrencilerimiz buna neredeyse hiç dikkat etmemişler ve bunun özel öğrencileri de onu evrimsel bakış açısından neredeyse hiç ele almamışlardır. Neden? Bir tahminde bulunmaya cesaret ediyorum. Acaba günlük yaşamın zihninden farklı olarak, *bu şey zihni bireyde önemli bir ölçüde evrimleşmemiş olabilir mi*, yani öncelikle evren kadar eskidir, ancak evrendeki tüm zihinsel eylemlerle birlikte büyür - bu Kozmik Ruh'tur?

Y'nin insan evrimi gibi görünen şey zihin esas olarak kozmik zihinde zaten var olan gerçeğin sürekli artan tespitidir - mantıksal ve deneysel süreçlerle insan bilgisine açıktır. Öte yandan, Tlie'nin zihni, böyle bir süreç olmadan spazmodik olarak akan, ancak her bir konvansiyonla bireyselliğe dönüştürülen, kronik zihin olabilir.

kurum, okyanusun her koyu ■ kıyılarından kendine özgü bir nitelik kazanır. ■

Buna göre, zihnin herhangi bir kısmı ve tamamı değilse, bedensel ölümden sonra hayatta kalırsa, bunun s ile belirttiğimiz kısım olmasını bekleriz ve daha sonra, medyumlar aracılığıyla iddia edilen hayatta kalmalardan herhangi bir baskın kısmın zihnin olup olmadığını sorgulamak ilginç bulunabilir - kişiliğin beden ve çevre arasındaki evrimsel tepkimeyle en az bağlantılı veya en az belirgin şekilde bağlantılı olan kısmı ; ve eğer bu kadar belirgin bir şekilde boşuna aranan "kanıtsal" konu sonuçta *y'nin* bir parçası değilse zihin, esas olarak dünyevi yaşamı yönetmek için bir aygıttır ve bu nedenle, onun ötesinde güçlü ve net bir şey bulmayı bekleyemeyiz.

Fenomen, beden ve çevresi arasındaki sıradan tepkilerin sıradan kendini koruma yeteneklerini geliştirdiğini ve anlamaya başlamadığımız istisnai durumların - kalıtımın bile bunlarla pek ilgisi yokmuş gibi görünüyor - kozmik akışın istisnai biçimlerine - dahi, medyumluk ve geri kalanı - özellikle açık olan düzensiz kişiler ürettiğini öne sürüyor. Rüya görmenin oldukça genel biçimi bile hiçbir şekilde evrensel değildir ve yüksek düzeydeki rüyalar iyi rüya görenlere bile nadiren ulaşırken, medyumsal vizyonlara tabi olan kişiler şairlerden daha nadirdir.

Keşif, eğer keşifse, bilinçaltı benliğin Kozmik Ruh olduğu keşfi, bazı okuyuculara, çok fazla araştırma ve düşünmeden sonra yapılan, bir alaycılığın bir boşluğu olduğu yönündeki olumsuz Doğa Tarihi keşfiyle aynı sınıfa aitmiş gibi görünebilir. Böyle bir izlenime karşı argüman boşa gider. Bilinçaltı benlik, fikirlerin çağrışım yasası kadar kabul görmüş bilginin bir parçasıdır ve Kozmik Ruh, sezgileri insanlığın

yol gösterici ışıklarının en önemlileri arasında yer alan zihinlerin en azından bir sezgisidir. Bilinçaltı benlik ile Kozmik Ruh'un aynı olduğu kavramı, onu bu işaret fişekleri arasına yerleştirecek bir açıklıkla gösterilebilir.

(Sezgilerin rehberliği konusunda yanlış anlaşılmasın. Sezgiler ümit verici yönlere işaret ederler, ama her zaman yanılmaz değillerdir.)

olarak tanımlandığı şekliyle aşkın ego ya da bilinçaltı benlik hakkında hiçbir kanıt göremiyorum; ama onun Kozmik Ruh olarak varlığı hakkında çok kanıt görüyorum.

Kozmik Akışı alma ve daha da evrimleşme kapasitesi evrim sürecinde gibi görünüyor ve sıklıkla, hala bedendeyken bu kapasitenin, rüya hali aracılığıyla kozmik ilişkilerimizi muazzam bir şekilde genişletebileceği gibi görünüyor; ve ayrıca, bedeni terk ettiğimizde kendimiz kalabileceğimiz ve yine de "Tanrı ile bir" olabileceğimiz yönündeki eski, çok eski umut için de bir genişleme var.

Ayrıca, bu olasılıkların evrenin evrimi için en büyük gerekçe olabileceği de görünüyor. Kuşlarda ve çiçeklerde, kuzuların ve çocukların oyununda, sekste, aşkta, dünyanın tapınmasının çoğunun etrafında toplandığı annelikte, bilgide, bilgelikte, hatta bunlar normalde anlaşıldığı gibi, yeterince gerekçe olabilir; ancak bunların hepsinin ötesinde ve ötesinde yeni bir önem, yeni bir sevinç, yeni bir ihtişam bazen Kozmik Ruh'un henüz belirsiz olan anlayışı tarafından yakın zamanda vaat edilmiş gibi görünüyor.

Şimdi bu şişlerin arasında dolaşırken, abartılı kültünden nefret ettiğim bir putla karşılaştım, ancak ılımlı kültünde bir şeyler olabilir. *A priori* bilginin putunu kastediyorum - tüm bilginin zihinde olduğu ve kazılıp çıkarılmayı beklediği fikri. İnsan zihni gizli tüm bilgiyi içermese de, kozmik bir zihin varsayıldığında, elbette tüm bilgi oradadır ve çalışma odasında deveşini geliştiren Alman profesör, kozmik zihinle herhangi bir telepatik iletişim kurduğu sürece haklıydı. Ancak tüm bilginin herhangi bir insan zihninde olduğuna veya herhangi bir insan zihni tarafından erişilebilir olduğuna dair hiçbir işaret yoktur, rüya halinde bile. Ve orada olmadığı sürece, doğrulama ile kontrol edilmeyen tefekkürle kazılıp çıkarılması zor olabilir.

Ve şimdi, bu sayfalarca süren tahminlerden çıkarabildiğimiz umut, teselli ya da eğlenceyi çıkardıktan sonra, bunları bir paragrafta toplayabilir miyiz görelim.

İnsanda bir seyler olduğunu gösteren, sözde medyumluğun dışında bol miktarda bulunan, sorgulanmayan gerçekler vardır.

 yüzeysel yeteneklerinin ötesinde, aşkın ego ve bilinçaltı benlik terimlerinin uygulandığı. Fakat bu ego sadece kendisinin midir? Her insanın payı, bireyin yapısının ve koşullarının ona geçmesine izin verdiği kısım, bizim kavrayışımızı aşan ve kavrayamama yeteneğimizi tamamen itiraf ettiğimiz, sonsuz ve ebedi gibi kelimelerle ve "tanrılarla akrabalık" veya daha iyisi "Tanrı'nın ns'deki hali" gibi metaforlarla ifade etmeye çalıştığımız şey değil midir? Eğer bu sonraki metafora evrensel hareketi dahil etmemiz *gerekiyorsa* , neden evrensel zihni dahil etmeyelim?

Belki de her yerden daha fazla, bu belirsiz kavramın etrafında, bu konu üzerinde sahip olduğumuz belirsiz ışıklar merkezlenir. Onları nerede görürsek görelim göstermeye çalışacağım, ancak tüm işaretlerim zorunlu olarak belirsiz olacak ve birçoğu kaçınılmaz olarak yanlış olacaktır; ve çalışmamı gözden geçirdiğimde, bu girişimlerdeki ısrarımın sabrınızı ciddi şekilde zorlayacağından korkmaya başladım. Ancak, daha önce bu sisli yollarda yürümüş, her biri bu ışıkları görmüş gibi görünen birçok adam, işaretlerini daha ısrarla takip etmeye çalışsaydı, girişimlerin çok daha emin ve daha az zorlayıcı olacağına inanıyorum; ve nihai çözümün onların arasında bulunacağına inanıyorum.

Umarım bu bölüm, yakın deneyimin gerektirdiği daha geniş zihin kavramlarından bazılarını önermiştir. Yine de büyük ölçüde benzetme ve hayal gücüdür. Bunun için kazığa girmeyi veya başka birini bunu reddetmesi için göndermeyi teklif etmiyorum. Ancak, lütfen, *hepsi* benzetme veya hayal gücü değil, ancak sorgulanamaz gerçeklere dayalı hipotez olma konusunda çok belirgin bir iddiası var . Karanlıkta el yordamıyla ilerlerken, bazı oldukça kesin şeylerin çok düşündürücü şekillerde ortaya çıktığı bir karanlık oldu.

Gerçekleri açıklamak için yapılan spekülasyon, ne kadar mistik olursa olsun, gerçekleri küçümseyen ve gerçeği yalnızca - varsayılan mistik zekalardan gelen vizyonlar ve telepatik izlenimler olarak arayan mistisizmden çok farklı bir konudur; bu genellikle etin öldürülmesi ve ruhun sıkıntıları yoluyla olur ve bu sıkıntılar nadiren gerçeği bulur ve genellikle onu arayan güçleri zayıflatır.

BÖLÜM XXH

ZİHİN VE BEYİN TEKRAR

Z

Simdi, son iki bölümdeki saçma önermeler yığınını destekleyen zihnin genel yapısındaki bazı gerçeklere geçelim. Muhtemelen ilerledikçe, bunlar daha az saçma görünebilir ve hatta bunların, çok büyük bir kelime değilse, başkaları tarafından desteklendiğini bile görebiliriz.

Ancak şunu da aklımızdan çıkarmayalım ki, hepsi doğrulanıncaya kadar onların doğru olduğunu varsaymamalıyız; ama aynı zamanda doğrulanmış fantezinin ilerlemenin başlıca kaynağı olduğunu da bilmeliyiz.

Bu bölümler çok tekrarlı. Sık sık söylenmiştir, ancak çok sık söylenmesi uygun değildir, iyi yazmanın ilk esası ne hakkında yazdığınızı bilmektir. Şimdi belirli gerçekler hakkında yazıyorum, ancak bunlardan çıkarımlar konusunda bilmiyorum: kimse bilmiyor: hepimiz tahmin yürütüyoruz; ancak torunlarımızın bilmesi için birilerinin tahmin yürütmesi ve kötü yazımı yapması gerekir - kitaplar dolusu. Kozmik ilişkilerimizin "ortak hukuku", Medeni İlişkilerimizin ortak hukukunun çoğunun geliştirildiği gibi, vakaları ilişkilendiren metin yazarları tarafından büyük ölçüde geliştirilecek.

Kozmik bir zihnin belirsiz kavramları, zihnin beynin kalıcı bir bireysel salgısı olduğu belirtileriyle bulanıklaşır ; ancak zihni beyinden bağımsız olarak düşünebildiğimiz ölçüde belirsiz kavramlar tekrar netleşir. Böyle düşünmenin bazı nedenleri. III. Bölüm'de verilmiştir. Orada vermediğim başkaları da var, çünkü bunların burada daha az sıkıcı olacağını düşündüm, çünkü telepati ile bağlantılı olarak değerlendirilebilirlerdi.

bir ürünü olmayabileceği , fakat kuvvet ve madde gibi ilkel bir unsurun sürekli daha yüksek kombinasyonlara yeniden dağıtılması olabileceğine dair bazı belirtiler gördük; yapımızın her atomunda bulunan ve kuvvet ve madde gibi sürekli olarak dış evrenden içimize akan ve sürekli dışarı çıkan bir unsur. Muhtemelen unuttuğum birini takip ederek, bu ilkel unsura " zihin - potansiyeli" adını verdim. Fakat şimdi bu terimi, bir amipin dokunulduğunda buzulmesine yol açan her şeyden (benzer görünen herhangi bir inorganik şey buzulmeyecektir) herhangi bir psişik organizmanın başka bir şeye işlediği her şeye kadar genişleteceğim; örneğin, Beethoven'in büyük bir müzik parçasına

işlediği Doğa seslerinin duyu organları üzerindeki etkilerine veya "Thanatopsis" ilham veren orman renkleri ve mırıltılarına veya sonsuz çeşitlilikte şiirler doğuran kadınlığın cazibesine kadar. Dahası, zihnin her ürünü daha ileri ürünler için zihin potansiyeli haline gelir; bu yüzden bu terim altında, hassas bir dille ifade edilen, iddia edilen bir kişiliğin oturan kişi ya da okuyucu üzerinde bıraktığı izlenim .

Ve sadece daha fazla zihin değil, daha yüksek zihin de vardır. Zihin potansiyeli, en düşükten en yüksek formlarına kadar, sürekli olarak daha yüksek formlara, yeni düşüncelere, hislere, dürtülere, her türlü zihinsel ve duygusal ürünlere dönüştürülür. Öyleyse, eğer kozmik bir ruh varsa, gezegenlerde geliştirilen ruhlardan gelen birikimlerle sürekli olarak büyüdüğü zaten ima edilmiş gibi görünür.

Bu bireysel ruhların kopyalarını veya kopyalanmaya değer olan kısmını sağlamak için gereken materyalin hepsi orada görünüyor. Bazı özel yetenekli kişiler, az çok rüya halindeyken ve hepimiz sıradan rüyalarda, yaratıcıların hafızasının bile kurtaramadığı kısımları kurtarabiliyoruz. Ve zihin ürünü yalnızca her birimin kendi anılarından değil, aynı zamanda birbirlerinin anılarından ve görünüşe göre çok daha büyük bir ölçüde, bedenden bağımsız olarak, tüm anıların bir kozmik rezervuarından kurtarılabilir.

Zihnin bedenden bağımsızlığı ve dışarıdan bireye akışı, daha önce bazılarını farklı bir açıdan gördüğümüz veya daha önce farklı bir amaçla kullandığımız şu düşünceler grubu tarafından daha da ileri sürülmektedir.

I. Görüldüğü gibi, bir insanı meydana getiren madde ve hareket bir zamanda ancak bir yerde bulunabilir, fakat onun düşünce ve duyguları herhangi bir zamanda herhangi bir sayıda yerde bulunabilir.

II. Zihin, madde ve kuvvetin aksine, sınırlama ve ölçülebilirlikten uzaktır. Hareket, -hendekteki zorunlu bir şekilde ölçülmeye doğru kendini hazırlar: kendisinin bir kısmını madde biçiminde harekete geçirir, bu kısmını kolayca ölçebiliriz; ayrıca kalan ve ölçülemez kısmının bir kısmını da bizim emrimize verir, böylece onu madde üzerindeki etkileriyle ölçebiliriz. Ormanları devirmekle, denizleri devirmekle, dünyayı bölmekle veya gezegenleri sallamakla eğlenirken bile onu yine de ölçebiliriz, ama yalnızca madde üzerindeki etkileriyle.

Benzer şekilde zihni ölçemeyiz. Neptün'ü bir yıl boyunca yuvarlayan gücü ayak-libreye

indirgeyebiliriz; ancak Alman İmparatorluğu'nu kuran Bismarck'ın veya insaya katılan orduları hareket ettiren Moltke'nin düşüncelerini ayak-libreye indirmeyi asla düşünmeyiz. Ve yine de, evrenin sürekliliği öyledir ki burada ve her yerde katı bir sınıflandırma başarısız olur; her taraftaki farklılıklar sadece derece farklılıklarıdır. Zihin ölçülebilirdi, ancak şimdiye kadar yalnızca dikkate alınmaya değmeyecek kadar önemsiz yollarla. Zaten, bir dereceye kadar, madde üzerindeki etkisiyle, örneğin sfigmograf aracılığıyla ölçebiliriz ve daha fazlasını ölçeceğiz; ancak çok fazla ölçeceğimizi öngörmek zor. Zihni, kuvveti ölçtüğümüz kadar eksiksiz bir şekilde ölçmek için, kahramanın gözündeki parıltıyı veya kızın yanağındaki kızarıklığı kaç ayak-libreni getirdiğinden daha da karmaşık şeyleri bilmemiz gerekir. Ve eğer bir gün bu işi hallettiğimizi düşünecek olursak, birinden dünyadaki bütün erkeklerin gözlerini kamaştıracak ve bütün kızların yanaklarını kızartacak ve ölçülerimizin hiçbir şey ifade etmediğini kanıtlayacak küçük bir düşünce kaçabilir.

III. Belirli bir zihinsel bireysellik, zaman zaman fiziksel yoldaşı olan beyinden daha fazla değişir. Vücudun sağlıklı güçleri çok az değişir, ancak ilham ve rüyalarda (uyurgezerlik, trans vb. dahil), zihnin güçleri sıradan güçlerini muazzam şekilde aşar. Bu muazzam farklılıklar aynı kişide meydana gelir ve bu nedenle beynin en azından kısmen bağımsız olduğunu gösterir. Bu farklılıklardan kaynaklanan çıkarım, bildiğim kadarıyla, filozoflar bugüne kadar çok tuhaf davrandılar. Bir yandan bunu görmezden geldiler; bildiğim kadarıyla hepsi, bir insanın yalnızca ara sıra gösterdiği muazzam güçlerin her zaman onunla birlikte taşındığını varsayıyorlar. Daha makul bir çıkarım, bunların olmadığı, ancak Kozmik Ruh'tan ona doğru olan akışta geçici artışlar olduğu gibi görünüyor. Ve diğer yandan, bu çıkarımı genellikle görmezden gelen tanıdığım filozofların çoğu, hepsi değilse bile, Kozmik Ruh ile ilgili olarak daha önce alıntılanan pasajlarda tesadüfen bunu ima ediyor.

IV. Zihinler beyinlerden daha fazla farklılık gösterir ve en azından mekanik yapıda. Buna ne kadar ağırlık vereceğimizi bilmiyoruz: çünkü moleküler yapıda, eğer bilseydik, zihindeki farklılıkları açıklayacak farklılıklar olabilir. Yine de Dr. William Hanna Thomson, bildiğimiz kadarıyla beyinlerdeki farklılıkların, zihinlerdeki farklılıklarla karşılaştırıldığında, hiçbir şey olmadığını temin ediyor.

V. Farklı bireylerin veya aynı bireyin farklı zamanlardaki psişik tezahürleri arasındaki - miktar bakımından muazzam farklılıklara ek olarak , önemli bir şeye işaret edebilecek başka bir ayrım çizgisi daha var gibi görünüyor. Çizginin bir tarafında (a) gönüllü kontrol altında olan, (b) tüm insanlar tarafından gösterilen ve (c) artan kan akışı ve doku tüketiminde gösterildiği gibi fiziksel güç tezahürleriyle yakından paralel giden ve psişik tezahürlerin yoğunluğuna ve süresine karşılık gelen sonraki yorgunlukta görülen tezahürler grubu yer alır. Diğer tarafta (a) bireyin kontrolü altında olmayan, (b) neredeyse tamamen (rüyalar hariç) bireylerdeki olağan deneyimin dışında olan ve (c) genellikle fark edilebilir herhangi bir fiziksel güç harcamasıyla birlikte olmayan bir tezahürler grubu vardır. Hemen belirteceğim belirli niteliklerle, bu ikinci grup ilhamları, uyanıkken ve uyurken görülen vizyonları, neredeyse tüm -belki de tüm- doğru rüyaları ve neredeyse tüm -belki de tüm- hoş rüyaları ve tüm uyurgezerlik, hipnoz ve trans fenomenlerini ve otomatik yazmayı ve diğer medyumluk biçimlerini içerir. Kolaylık sağlamak için, bunların hepsi genellikle "rüya hali" ifadesi altında yer alır, hatta ilham da sıklıkla bunlara dahil edilir. İlham, belki de iki grubun, insan sınıflandırmasına göre ayrılmış tüm gruplar gibi, birbirine karıştığı başlıca sınır bölgesidir.

Sıradan rüyalar ikinci gruba aittir - - görünüşte fiziksel işlevden bağımsız psikozların, bireyin herhangi bir ölçüde kontrolü altında olmadıkları, görünüşte tüm insanlar tarafından deneyimlenmedikleri ve genel olarak herhangi bir önemli güç ve doku israfını içermedikleri sürece. Ancak ikinci grupta niteliksiz olmaktan uzaktırlar, çünkü önemli ölçüde *bazı* insanların (örneğin Stevenson ve van Eeden) kontrolü altındadırlar ve insanlığın çok büyük bir kısmı tarafından deneyimlenirler. Kısacası, ilham gibi, sıradan psişik süreçler ile büyük ölçüde aşkın evrende görünenler arasındaki sınırdadırlar .

İki grubun sınıflandırılması kabataslak ve geçicidir, kısmen çünkü şu anki bilgimizle materyalimizden çok emin olamayız - en iyi" rüyalarımızın bile tam anılarına sahip olduğumuzdan emin olamayız ve birçoğunun neredeyse hiç anısı yoktur. Ancak sınıflandırma sahip olduğumuz materyale oldukça uygun görünüyor ve daha sonra denenecek daha geniş sınıflandırmalarla daha da uyumlu olduğu görülecektir. Farklılıklar yeterince açıktır (ve benim aradığım nokta budur) ve farklı kanallardan gelen akışları önermektedir - biri dünyevi deneyimlerimizden, diğerleri

doğrudan kozmik zihinden.

Daha önce de belirtildiği gibi, "rüya durumu" uyanık durumdakileri fazlasıyla aşan güçler sergiler; alımlamada

- daha yüksek gelişmiş zihin potansiyeli, daha zayıf anıların canlandırılması, daha zor problemlerin çözümü, zaman ve mekanın aşılması, telepatik izlenimlerin alınması, enkarne ve (iddiaya göre) enkarne sonrası kişiliklerin doğru kopyaları, vb., vb. Tüm bu kapasiteler sınırsız görünüyor ve yine sınırsız bir kaynaktan gelen akışları öneriyor.

Yetenek gruplarının ilki, yani tüm insanlarda ortak olan ve her insanın kontrolüne tabi olan uyanıklık saatleri yetenekleri, bir şekilde kendine özgü olduğunu daha kolay varsaydığımız, ruhunun evrenle olan tepkilerinden beyninde veya hatta beyninin salgılarından kaynaklandığını varsaydığımız yetenekler, ikinci gruptaki nispeten az sayıda insanın sergilediği ve hiçbir insanın büyük ölçüde kontrol edemediği istisnai yetenekler için aynı şeyi varsayamayız.

İstisnai ve az çok istemsiz güçlerin tezahürünün açıklayıcı ayrıntılarını ele almaya devam ettikçe, *bu* öneriye daha fazla ağırlık katılacağını düşünüyorum.

İki grup arasındaki farkları işaretlerken, bir niteleme, uzun vadede rüya durumunun bazı fenomenleri fiziksel bir vergi gibi görünse ve hatta bazı geçersizlik biçimlerini karakterize etse de, bunlar sağlıklı insanlarda daha belirgin bir şekilde ortaya çıkar ve genellikle şok edici veya sıkıntı verici bir şey sunduklarında, fark edilir bir güç ve doku israfına neden olurlar. Bu konuda şüpheler ortaya atıldı, hatta eski çileci bedenin öldürülmesi fikri medyumluk için olmazsa olmaz olarak gösterildi. Bir neden olarak, bu hiç de doğru değildir; ve sonuç olarak, telekinezinin neden olduğu yorgunluktan daha uzağa nadiren doğrudur. Foster, Colville, Tuttle, Davis, Bayan Piper, Bayan Thompson vakaları tamamen tersidir. Musa'nın sağlığı oldukça bozuktu ve Home'un da öyleydi, ancak vakaları, medyumluk yapmayan insanlar arasındaki kusurluların vakalarından daha büyük bir oran oluşturmaz.

Görünüşte fiziksel paralellikten kurtulmuş psikozda, medyumların deneyiminin çoğunu, belki de en iyi deneyimlerinin hepsini dahil edebiliriz. Foster benimle neşeli bir şekilde otururken, bir masada eşit derecede uzun süre konuşmanın doğal olarak içereceğinden daha fazla yorgunluk göstermedi, ancak daha korkunç deneyimlerinden çok şey gösterdi, Bartlett ve Bayan Piper'dan alıntılarda daha önce anlatıldığı gibi, uygun koşullar sağlandığında ve iyi bakıldığında, transları

onlarsız olduğundan daha iyi görünüyor. Colville'in de aynı şeyi vurguladığını gördük ve genel tanıklık aynı etkiye sahip.

Elbette yüksek psikozlardaki bu paralellik sorunu, deney yoluyla uzun süreden çözülebilir; ancak uygun deney koşullarını bir araya getirmek kolay değildir.

Bu arada son birkaç sayfada ifade edilen düşünceler, herhangi bir fiziksel ilişki olmaksızın bazı zihinsel eylem biçimleri olabileceğine dair güçlü bir ipucu sunuyor gibi görünüyor. Gerçekten de rüya durumunda, henüz görünürde olan herhangi bir diğer teoriden daha kolay bir şekilde hiper-fiziksel veya metafiziksel bir psikozla açıklanabilecek özelliklerle uzun zamandır aşina değil miyiz?

Bu hipotez telepatiye biraz ışık tutabilir ve ondan biraz alabilir. Telepatideki temel bir zorluk, aracının beynindeki varsayılan fiziksel değişikliklerin alıcının beynine iletilmesi için fiziksel bir ortamın varsayılan eksikliğidir. Muhtemelen birine ihtiyaç yoktur, ancak varsa, neden bu varsayılan titreşimler için bir eter varsayma özgürlüğümüz, ışık veya ısı için bir eter varsayma özgürlüğümüz kadar değil? Ancak telepatiyi içeren olgularda "enerji" ve "sinirsel titremeler" sorularını tamamen bırakabileceğimizi görmemiz düşünülemez mi? Görünüşe göre, ayrık zekalardan gelen telepati yerleşik bilimin bir parçası olarak kabul edilirse, böyle bir sonuç kaçınılmaz olacaktır.

Bu bağlamda Myers'ın şu sözleri dikkate değerdir (Pr. VI, 320f.):

> "Telerjiye geldiğimizde, -uzaktan etkiler veya hayaletler halinde yayılma gücüne [ve, ekleyelim, - uyanıkken veya uyurken onları alma gücüne 1 HH] - o zaman bedensel ve zihinsel durumlar arasındaki bilindik paralellik oldukça gergin ve varsayımsal bir havaya bürünür. İlk başta... ölüm veya kriz anlarıyla çakışan hayaletlerden bahsettik, sanki bilinçli varlığın güçlü bir altüst oluşu uzaktan hissedilebilecek bir etkiyi serbest bırakmış gibi. Ancak daha fazla vaka toplandıkça, telergik eylemi kolaylaştıran [1] krizin zorunlu olarak bilinçli bir heyecan veya gerginlik anı olmadığı ortaya çıktı. Tam tersi; çünkü 'etkenin', hayalet anında, genellikle uykuda, baygın veya hatta koma halinde olduğu bulundu. Sadece ölüm anı değil, aynı zamanda ölümden önceki bekleme ve bitkinlik saatleri de bu görünümleri üretmeye uygun bulunmuştur. Ölüm anının kendisi de, normal koşullar altında, bir dürtü veya coşku anı değildir. Daha da önemlisi, neredeyse hiçliğe dönüşmüş enerjilerin fark edilmeyen bir şekilde yok

olmasıdır.

doğrudan, sinir sisteminin veya bilinçli zihnin gözlemlenebilir aktivitesiyle **değiştiğinden çok *daha fazla* değiştiğini söylemek gerçeğe daha yakın olacaktır .” [Of., beyin değişiminin psişik sürecin derecesiyle ters orantılı olarak değiştiğine dair daha önceki önerim. HHl “Ve bundan, bilinçli zihnin bedensel çürümeden sonra devam etmesine karşı yaygın olarak öne sürülen varsayımın, bu yeni bulunan zihinsel enerji biçimini düşündüğümüzde gücünün çoğunu kaybettiği sonucu çıkar; bu kadar çok leu açıkça bedensel durumlara bağlıdır.”**

BÖLÜM XXIII

FİKİR

FAKAT daha derin gizemleri, ya da belki de daha yüksek zirveleri keşfetmeye başlamadan önce, belki de *sırt çantalarımıza* felsefe kadar eski, son zamanlarda pek kullanılmayan, fakat Kozmik Ruh gibi hemen hemen herkes tarafından değinilen ve son gelişmeler ışığında yeni bir önem kazanıyor gibi görünen bir başka kavramı koysak iyi olur.

Belki de dolaylı yoldan yaklaşmak en iyisidir. Sen ve ben, Metropolitan Müzesi'ne Beşinci Cadde'den giriyoruz. Sağa dönmeye çalışıyorum ama sen diyorsun ki: "Hayır, Hadi gidip Parthenon'u görelim." Seninle restorasyonun modeline gidiyorum ve diyorum ki: "Neden, burası Akropolis'teki kalıntılardan çok daha fazla Parthenon," ve sen cevap veriyorsun ki: "Ah, keşke gerçek olanı görebilseydik." Ben de şunu öneriyorum: "Eğer ona bu kadar bağlıysan, neden baskıcı servetinin bir kısmını onu yerinde restore ettirmeye harcamıyorsun? Belki de Yunan hükümeti seni memnuniyetle kabul eder." Ve sen, oldukça romantik bir tayır takındığın için itiraz ediyorsun: "Ama bu Parthenon olmazdı." Ben de soruyorum: "Neden olmasın? Şu anda orada olan her şeyi bırakıp, ilişkileri sürdüremez misin?"

Diyorsunuz ki: "Belki, ama gerçek mimar onu denetleyemezdi" Ben de cevaplıyorum: "Eğer bu geçerliyse, Avrupa'da sizin gibi yüce ruhların coşku duymaya hakkı olan neredeyse hiç katedral yok; çünkü mimarın ömrü boyunca veya onu gören herhangi birinin ömrü içinde tamamlanmış olan neredeyse hiç yok . Aynı ilkeye göre, birçok uzman tarafından dünyanın en büyük müziği olarak kabul edilen Beethoven'ın son dörtlükleri gerçek müzik değildir: çünkü bunların çalındığını hiç duymadı; bunları sağır olduktan sonra besteledi. Ve yine de, eserin yaratıcısı yapımını denetlemediği sürece tamamlanmadığı, Beethoven'ın sağırlığının bazıları tarafından o büyük

M

müzik: eğer herhangi bir dış ses tarafından kesintiye uğramış olsaydı, ilhamlarının bu kadar harika olabileceğinden şüphe duyulur. Ayrıca, lütfen, bu bağlamda, müziğin veya yorumlarının sınırsız sayıda

meşru kopyası olabileceği gibi, meşru Parthenone'un da aynı sayıda olabileceği makul görünüyor.

"O halde mimarın planı," diyorsunuz, "gerçek olmalı."

"İşçilerin elinde," diye cevaplıyorum, "ondan bir düzine kopyası vardı ve muhtemelen orijinal taslağın kendisi. Bunlardan herhangi biri diğerinden daha mı 'gerçek şey'? Yoksa ilk taslak diğerlerinden daha mı gerçek şey olurdu? O zaman, muhtemelen tahmin ettiğiniz gibi, 'gerçek şey' 'ellerle inşa edilmemiş tapınak'tır - dehanın zihnindeki Fikir: mimarın planı, bestecinin notaları veya şairin yazısı gibi, yalnızca bunun bir ifadesidir; ve üçünden herhangi biri kağıttan okunabilir ve mermer, müzik aleti veya konuşma olmadan başka bir zihin tarafından alınabilir."

Fikirler, insan üretimlerinin kalıcı olana en yakın olanıdır. Binalar yıkılır, insanlar ölür, onların tüm portreleri kaybolur; yine de onların Fikirleri yıkılmaz görünür. San Marco Can Kulesi'nin Fikri, bazılarının "gerçek şey" olarak adlandırmayı umduğu şeyin yıkılmasından sonra yeniden ifade edilmiştir. Djad yazılı değildi; sadece şairin sesi tarafından havaya verildi ve yine de Yunanistan ve Borne'dan daha uzun süre dayanır; ve Piramitler yıkılırken birçok küçük şiir taze ve mükemmel bir şekilde hayatta kalır. Nesillerin bedenlerini inşa eden kuvvet ve madde akımları, eserleri çürürken geçer, aynı bedenlerden geçen zihin akımları ise ölmeyen Fikirler inşa eder. Bunlar yalnızca sonraki nesillerin zihinlerinde ve kayıtlarında yaşamaz, aynı zamanda zihnin yaygınlığı sınırsız göründüğü için, nesiller boyu insanlardan bağımsız olarak Kozmos'ta da hayatta kalıyor gibi görünürler.

Rüyalarda ve translarda olduğu gibi, maddi dünya denen olgularla meşgul olmadığımızda, Fikirlerin kopyaları zaman ve mekanda sınırsız mesafelerden bize gelir. Bazen sanatçı onları çizer, tıpkı mimarların karıncalara yardım etmesi gibi; ya da bir sanatçı, mimarın ölümünden binlerce yıl sonra, Fikirlerini harabelerden veya başka bir

tezahürden çıkarır. William Blake, hem kahin hem de sanatçı olduğu için, eski veya uzak çevrelerden çok sayıda garip insan ve şey görür ve yeniden üretir, ve öyle bir gerçekçilikle ki, orijinallerin hiçbir zaman "maddi" bir forma sahip olmadığına inanmak zor ve muhtemelen gereksizdir. Ve rüyalarda hepimiz benzer şeyleri hem açıkça hem de karışık olarak görürüz. "Görmek" sınırlı ve yanlış bir terimdir. Duyularımız elbette bazılarımızın bazı koşullarda onlarsız çok daha iyi yapabileceği şeyleri yapmak için kullanılan makinelerdir. Bu genelleme kaşlarımıza kadar uzanır. Bazı durumlarda, telepsişik dehanın duyulara ihtiyacı olmadığı gibi, telekinetik dehanın da kaşlara ihtiyacı yoktur. Böylece, bir bedene ihtiyaç duymadan bir ruh gibi görünen şeye dair bir bakış elde ederiz. Ve yine de, o soxil in bir beden olmadan nasıl gelişebileceğine dair bir bakış elde edemeyiz. Ancak, nihayetinde, geliştirildikten sonra, bir beden olmadan geçinebildiğine dair bir bakış elde ederiz; ve bireysel ruhun kozmik ruhla olan görünürdeki ilişkisinde, bunun nasıl olduğuna dair bir bakış elde ederiz.

Platon'daki bu kavramlar kümesinin habercisi muhtemelen daha önce sunulanların en yakın farklı olanıdır. Weber tarafından kazıldığı gibi (kendim veya okuyucularım için Platon'da kazarak kazıyorum), en azından iki farklı şeyle ilgilidir -biri, soyut veya genelleştirilmiş fikirler- güzellik, güç, bilgelik, güzel, güçlü ve bilge kişilerden farklı olarak; diğeri ise ifade etmeye çalıştığım şeye yakın: örneğin o diyor (veya Weber onun adına diyor, *op. cit.,* 84):

"İdealar modeller veya orijinallerdir ve doğal varlıklar veya bireyler kopyalardır... Bunlar *Tanrı'nın düşünceleridir,* hiçbir insan zekası bunları tamamen yeniden üretemez, ama yine de gerçektir, kesinlikle gerçektir."

Fakat o devam ediyor (a.g.e. *, s.* 84):

ya da " Now, every beautiful object, be it a man an bir birey, yıkıma ve unutulmaya mahkûmdur; *btautp* kendi başına yok edilemezdir." Somut bir Fikir olarak kalabilir miyim ?—ki bu yok edilemezdir; ve duyulara hitap eden her şeyin, duyuları aşan Fikrin yalnızca kopyaları olduğu—bunun bedenlerimiz için bile doğru olduğu ve bedenlerimiz yok olduğunda Fikrin varlığını sürdürdüğü.

Now I tried to clarify an mer th
generalities are indestructible (as .
they can be in a of particulars succes
even if the particulars be sion
but that ^ each is an individual
behind particular Idea

Weber, Platon'un ifade ettiği bu anlayış hakkında şunları söylüyor (s. 85-6):

"Özetle: (1) Fikirler gerçek bsmp'lerdir; (2) Fikirler duyusal nesnelerden daha gerçektir; (8) Fikirler tek *gerçek* gerçekliklerdir; duyusal nesneler yalnızca ödünç alınmış bir varoluşa, Fikirlerden aldıkları bir gerçekliğe sahiptir . Fikirler, duyusal şeylerin yapıldığı ebedi kalıplardır *(TapaMyttara)* ; ikincisi, imgelerdir (HSuXa), taklitler, kusurlu kopyalar (*pip&uf).*
tüm duyusal dünya bir sembolden, bir alegoriden veya bir söz sanatından başka bir şey değildir. Anlam, şeyin ifade ettiği Fikir, tek başına filozofu ilgilendirir. Onun duyusal dünyaya olan ilgisi, yaşayan varlığından mahrum bıraktığımız bir arkadaşımızın portresine olan ilgimiz gibidir.

"Duyular dünyası, İdealar dünyasının kopyasıdır; ve tersine, Idealar dünyası onun suretine benzer. *Parmenide»,* 182; *Timtnu,* 48."

Fikirler yalnızca insan zihninden bağımsız olarak *bir yerlerde depolanmış gibi görünmekle kalmıyor, aynı zamanda Fikirlerin* orada *üretildiğine dair hiçbir belirti yok mu* ? Bize ulaşan tüm fikirlerin, hatta onları ifade edemeyenlerimizin bile olası kaynakları *var mı ? Bunlardan biri olarak,* daha sonra ayrıntılı olarak açıklayacağım gibi, rüyalarımda insan sanatının şimdiye kadar başardığından daha üstün şeyler gördüğümü biliyorum ve sanırım başkaları da var. Hayır, hepimiz her yüce sanat eserinin, ister sıradan bir rüyada ister uyanıkken ilhamla gelmiş olsun, böyle bir Fikrin sunumu olduğunu biliyoruz. Ancak herhangi bir eseri bu şekilde ifade edenler arasında, onu kendisi yarattığını iddia eden birinin kaydedilmiş deneyimine (Poe'nun "Baven" hakkındaki şüpheli anlatımına ayak uydurun) hiç rastlamadım. Aksine, hepsi ilham perisi, tanrı veya daimone tarafından "ilham aldıklarını" iddia etmeye heveslidirler - kendileri olmayan güce hangi antropomorfik karakteri vermiş olurlarsa olsunlar. Kendilerine yaptıkları işten gurur duyup duymadıkları sorulduğunda, ilham aldıkları tanrısal varlıklardan ilham alarak yaratılmış olmaktan, seçilmiş olmaktan gurur duydukları duygusunu ellerinden geldiğince iletirler .

Şimdi Du Prel, Myers ve onların okulları bu eski tanrıları tahttan indirmek ve sanatçıyı daha yüksek bir gücün temsilcisi olma iddiasından

mahrum etmek istiyorlar; ve böylece ona bu muhteşem şeyleri bir pınarın su fışkırtması gibi fışkırtan kendi "bilinçaltı benliklerini" sağladılar - kendi bilincini - sonuçta bunu kendisi yapıyor; ancak bize pınarın kaynaklarının nerede olduğunu söylemediler.

Her iki tarafın da haklı olduğundan şüpheleniyorum, çünkü birçok dünya* eski savaşta haklılar. Sanatçı tanrıdan ilham alır ve tanrı -kozmik ruh- onun bilinçaltı bilincidir, tıpkı kozmik kuvvetin kalbinin itici gücü olması gibi. Bunun nasıl böyle olduğunu anlamayabilirsiniz (ben kesinlikle anlamıyorum), ancak insanı ve kozmik gücü ayrı ayrı düşünerek başlayabilmenize rağmen, diğerini dahil etmeden her ikisinin de bir kavramını tamamlayamazsınız, tıpkı insanın hareket ettiği gönüllü sinir sistemi kavramını, kozmosun insana hareket etme kapasitesi sağladığı istemsiz sinir sisteminı dahil etmeden tamamlayamayacağınız gibi. Bu 'çeşitlilik, bağımsızlık ve bağımlılık, özgür iradenin başka bir iradeye bağlı olduğu birlik içinde. "İşte size bir gizem göstereceğim." Bu elbette Pavlus'unki kadar doğrudur. Ancak bu bir gizemden başka nasıl olabilir ki? Bunlar bilgimizin sınırlarındadır, yapabileceğimiz en iyi şey karanlıkta el yordamıyla aramaktır, tabii en bilge olanların düşündüğü gibi, karanlıktan tamamen uzak durmak daha iyi değilse. Ama en bilge olanların bazıları orada çok değerli şeyler öğrenebileceğimizi düşünüyor — belki bir elektrik düğmesine basabiliriz: o halde biraz daha el yordamıyla bakalım.

İnsanın her yaratımının—aletten tapınağa—arkasında bir Fikir vardır—insanın Fikri Tanrı tarafından kendisine verilmiştir. Bir Doğa nesnesi, "Tanrı"nın Fikrini doğrudan ifade eder, insan aracılığıyla iletilmez. Bir portrede, insan tarafından başka bir biçimde ifade edilir, tıpkı inşaatçının mimarın fikrini ifade etmesi gibi. Ancak her sanat veya Doğa nesnesinin arkasında Fikir yatar. (Bkz. s. 487,1.8 alttan.)

Peki ya biz? Bazılarımız oldukça güzel yaratımlardır— birkaçımız herhangi bir sanat eserinden daha güzel, daha görkemlidir. Her birimizin yaratılışının arkasında bir "Fikir"—bir "plan"—var mıydı? Hangi akılda? Kesinlikle ebeveynlerden birinin aklında değil: Hiçbiri, ikisinin de olası uzak bir bileşiminin ötesinde, birinin neye benzeyeceğine dair kesin bir fikre sahip değildi: Onların aklında bizden birinin peygamberlik taslağı veya "planı" gibi bir şey söz konusu bile olamazdı. Ancak umarım her birimizin Fikir'inin *bir şekilde* evrene girdiğini öne sürerken fazla çılgınlık etmiyorumdur— belki sperm yumurtaya girmeden önce, belki de

sadece birey gelişirken.

Öyleyse her birimizin İdeasının Kozmik Zihinde olduğunu ve olduğunu ve tıpkı taştaki Parthe non'un mimarın İdeasının sadece bir kopyası olduğu gibi, Kozmik Zihindeki birimizin "İdeasından" bildiğimiz karbon, nitrojen, oksijen, hidrojen, demir ve birkaç başka elementten oluşan kopyanın inşa edildiğini hayal etmek mantıksız mıdır? Bu kopya başınca direnir ve boyut ve ayrıntılarda oldukça fazla değişiklik göstererek bazen yüz yıl kalır. Yiyecekleri özümser, dokuları israf eder, görür, duyar, düşünür, hisseder, konuşur, düşünce ve hisleri birbiriyle değiştirir ve uyanık duyularımıza her şekilde açıktır. Bu İdealar ayrıca çeşitli diğer kopyalarda - açıklamalarda, fotoğraflarda, resimlerde, heykellerde - ve ayrıca bedenlerimizde ve ruhlarımızda ifade edilmiştir.

Sonra sıradan uyanık duyularımızın dışında, vizyonda, rüyalarda, transta, hala başka kopyalar sunulur. Bu diğer kopyalar bizimle uzun süre kalmazlar, geri dönerler ve düşünürler, hissederler, konuşurlar, ağlarlar, güleler, düşünce ve hisleri birbirleriyle değiştirirler, baskıya direnirler ve diğer fiziksel işlevleri yerine getirirler, kesinlikle en yoğun olanları, ancak hepsini yerine getirdikleri gözlemlenmemiş olabilir. Dolayısıyla bir İdeanın ifadeleri hem fiziksel hem de ruhsaldır. Görünüşe göre daha önemli ifade ruhsal olandır - o kadar önemlidir ki ikisi birlikteyken bile, Homeros'tan Lincoln'e kadar, fiziksel olan bazen sadece yardımcı gibi görünür - sadece diğerinin evrimini destekleyebilmek için evrimleşmiştir. Fiziksel ifade zamanla gözlerimizin önünde kaybolur. Ruhsal tarafındaki İdea (varlığını ve akıl yürütmesini diğer şeylerin İdealarından varsayar) bir şekilde ölüme tabi değildir ve genellikle beden dediğimiz kopyanın ölümünden sonra daha ileri bir ifade bulabileceği varsayımlarıyla hareket ederiz.

San Marco Campanile'nin arkasındaki fikir,

tuğlalar düşse de dirilişin varlığına dair, bazı belirsiz kanıtlarımız var, atomları parçalansa da, görünür çerçevelerimizin ardında Fikirler devam eder; ve böylece, görünüşe göre çok daha muhtemel olarak, psişik bireyselliklerimizi oluşturan Fikirler devam eder. Bunlar, bilinçaltı ruh olarak adlandırılan ve bazılarımızın kozmik ruh olarak adlandırmayı tercih ettiği şeyden, en beklenmedik ve tükenmez yollarla ortaya çıkmaya devam eder. Sıradan rüyalarda ve her türlü vizyonda ortaya çıkarlar; tanıdık "yaşayan" bedeni ve "yaşayan" ruhu yakından kopyalayan kopyalar halinde ortaya çıkarlar ve bazen daha sonra "doğru" olduğu gösterilen iletişimleri ve bazen uyanık hayatımızdaki her şeyden daha önemli hale getirmişlerdir. Bu rüya kopyalarının görünüşe göre birçok "medyum" aracılığıyla tekrar tekrar, genellikle çok çarpıcı bir şekilde ifade edildiğini biliyoruz ve bunları kopyadan daha az bir şey haline getirme çabalarını yersiz olarak adlandırmak için çok da haklı bir gerekçe olmazdı. Medyumlar tarafından sunulan rüya kopyaları, her zaman yeteneklerimizin sıradan yaşamda bilmemizi sağladığı kopyalar veya kendi rüyalarımızdaki kopyalar kadar eksiksiz veya ikna edici değildir. Ancak, ifade yönteminin zayıf olması nedeniyle medyumlar aracılığıyla yapılan ifadelerin ikna edici olmayabileceği yönünde güçlü bir varsayım vardır. Ayrıca, bu sonraki ifade türünün çok yeni olduğunu ve evrim geçiren birçok yetenek gibi açıklanamayacak şekilde düzensiz olduğunu ve olası bir sonrakine kıyasla henüz çok temel bir aşamada göründüğünü de biliyoruz.

Şimdi, bu gösteriler, bizim, İdea'nın ve onun çeşitli sunumlarının varlığını sürdürmesi hakkındaki varsayımsal temel kavrayışımıza göre, İdea'nın gerçekten de ölümden sonra yeni ifadelerle, hatta aşina olduğumuz yeni bedenlerle varlığını sürdürdüğünü varsaymak çılgınca bir abartı mıdır ?

Bu, kendi başlarına cehalet beyanları olan bir kelime karmaşası üzerine inşa edilmiş salt bir tahmin değil: bir şekilde yorumlamamız gereken veya zekamızı kullanma hakkımızdan ve sorumluluğumuzdan vazgeçtiğimiz gerçeklerin geçici bir yorumudur . *Hepsi* yanlış olabilir, ancak gerçeğin nihayetinde daha açık bir şekilde ortaya çıkabileceği bir yönde görünmüyor mu?

ilişkin tahminlerin yer aldığı bazı bölümleri, tahminlerin uygulandığı olguların tam ortasına, olguların doğrulanması için çıkarımlar olarak *tüm olgulardan önce veya olguların önerdiği tümevarımlar olarak hepsinden sonra koymak yerine*, kasıtlı olarak koydum . Tutarsızlık kısmen konunun o kadar karışık olmasından kaynaklanıyor ki, daha fazlasını tartışmaya yönlendirilmeden herhangi birini tartışmak zor, ama kısmen de bu tür belirsiz çalışmalarda, herhangi bir tahmini haklı çıkaracak yeterli gerçek sağlandıktan sonra, tahminlerin, yorumlarından bahsetmeye gerek kalmadan, kalan gerçeklerin yalnızca açıklanmasına yardımcı olarak yapılması iyi bir şeydir.

Şimdi kısmen beklenen olaylara geçeceğiz.

BÖLÜM XXIV

GENEL OLARAK SAHİP OLMA^

Simdi Kozmik Akış sorusunu diğerlerinden daha fazla gündeme getiren ve araştırdığımız tüm alanların (ve bazılarının tüm insanlık tarihi olarak düşüneceği) muhtemelen en ilginç ve en şaşırtıcı olanlarına geliyoruz. Bunlar belki de spiritüel hipotez tarafından yorumlanma iddialarının otorite ağırlığı tarafından dikkate alınmaya değer olduğu kabul edilen TEK olgulardır .

Burada anlatılan bu tür telepsikolojik olayların neredeyse hepsi, duyusal olanın olağan yeteneklerine sahip olduğu sırada gerçekleşir ve medyum tarafından gönüllü olarak tanımlanır veya ifade edilir. Ancak gönüllü ve bilinçsiz olarak ifade edilen telepsikolojik olaylar da vardır . Bu iki ifade sınıfı arasında elbette (her zaman ilişkili gruplar arasında olduğu gibi) bir geçiş grubu vardır. Aslında, Doğa'daki geçişlerin, çok sık değindiğim, yapıcı kademeliliğiyle uyumlu olarak, bu tür fenomenlerin her derecesini buluruz, en basit telepatiden, neredeyse herkesi ara sıra, bilinçli bir çaba göstermeden, "kendini aşmaya" götüren ilhama; "şairin gözünü ince bir çılgınlığa sürükleyen" şeye; Bayan Verrall'i, ben başka türlü tamamen bilinçliyken, onun istemediği akıllıca şeyler yazmaya iten şeye; Stainton Moses'ı ve Bayan Piper da benzer şekilde, zekaları başka bir şeyle meşgulken yazıyor - belki de derin bir tezi veya yazılı konularla tamamen çelişen başka bir şeyi incelerken; bu, Bayan Holland'ın ara sıra trans halinde yazmasına ve Bayan Piper ile Bayan Thompson'ın her zaman yazmasına neden oluyor; ve böylece, medyumun ruhunun bedeni terk edip, kendisini kendilerini ifade etmek için kullanan varsayımsal ruhların hizmetine bıraktığı, görünüşte tamamlanmış "Sahip Olma" durumuna derece derece varıyor.

Medyumun ruhu bu şekilde görünürde yokken bile, yaşamsal süreçler devam eder: [82]»

sempatik sinir ve ita bağlantısı; beyin ise - bütün düşünce, duygu ve istemli hareketlerle birlikte- görünüşe göre orijinal kişilik tarafından terk edilmiş ve görünüşe

göre diğer kişiliklerin kullanımına açıktır.

Bu bireyşellikler, kelime dağarcığı, tonlama ve bazen jestlerde, erkek ve kız çocukları, yetişkinler ve yaşlı insanlar, erkekler ve kadınlar; Amerikalılar, Kızılderililer, İngilizler, Fransızlar, Hawaiililer, Çinliler; okul çocukları, pedagoglar, akademisyenler, filozoflar, boksörler, kasaplar, fırıncılar ve şamdan yapımcıları olarak ortaya çıkar. Hepsi belki de büyük oyun yazarlarının etkileyiciliğine veya mizahına asla ulaşamasa da, çeşitlilik ve doğaya sadakat açısından neredeyse hepsini geride bırakan dramatik bir gerçekçilikle ortam aracılığıyla konuşurlar .

Bu garip olguları açıklama yollarını, olguların kendisiyle bağlantılı olarak ve bunların kapsamlı açıklamalarını yaptıktan sonra, yer elverdiği ölçüde sistematik olarak ele alacağız .

sözde diğer ruhların, medyumun basitçe ayrışmış kişilikleri olduğuna inanır, ancak en azından çalışma amaçları için, Sahip Olma'yı Ayrışmadan ayırt etmeliyiz ve yine de aralarındaki fark, belirttiğimiz birçok fark gibi, o kadar kademelidir ki birinin nerede bittiğini ve diğerinin nerede başladığını söylemek zordur. Belki de en önemli ayrım, bir kişinin var olmuş başka bir *belirli kişi olduğunu iddia etmeden "kendi" gibi düşünmediği ve hareket etmediği yerde, yeni kişiliği basitçe* ayrışmış olarak kabul etmemizdir - neredeyse söyleyebiliriz- eskisinden farklı. Bu genellikle kaza veya hastalığın sonucudur. Ancak yeni kişilik kaza veya hastalıktan kaynaklanmayan bir sebepten ortaya çıktığında ve başka bir bedende var olmuş biri olduğunu iddia ettiğinde, konuştuğunda ve hareket ettiğinde ve özellikle istisnai bilgi gösterdiğinde, sanki öyle varmış gibi, bazı yorumcular , genellikle geçici olarak, yeni bedenin daha önce diğer bedeni sahiplenen ruh tarafından "sahiplenildiğini" söylerler .

Fakat bu sınıflandırma, diğer tüm sınıflandırmalar gibi, kusurludur: çünkü kendilerini başka biri sanan birçok deli vardır —bazıları her zaman, bazıları ise sadece ara sıra. Fakat bunlar, herhangi birini kandırmak için yukarıda belirtilen gerekliliklerin yeterli bir kısmını göstermezler ve medyumsal fenomenleri belirgin bir şekilde sergilememişlerdir.

Kanıtları okurken, önceki iki paragrafı bozmadan, yaklaştığımız labirentte olası bir ipucu olarak, ulaştığım sonucu (geçici olarak: henüz gitmemiz gereken yer burası) belirtmenin muhtemelen iyi olacağını görüyorum: Görünürdeki ele geçirme fenomenleri, medyumun "kendini", rüyalarda telepatik olarak sunulan

karakterlerle özdeşleştirmesinden ve böylece onları canlandırmasından kaynaklanmaktadır; muhtemelen oturan kişi tarafından, muhtemelen diğer enkarne zekalar tarafından, muhtemelen postenkarne zekalar tarafından, muhtemelen bu şeylerden herhangi ikisi tarafından veya hepsi tarafından. Bu gizemli ifade, özellikle çizimleriyle birlikte, bunları vererek daha açık hale getirmek, kitabın geri kalanını neredeyse vermek olurdu: bu yüzden bu süreci de sürdürebiliriz.

Evrim yasasının bir sonucu olarak, her zaman sadece geri kalanlardan çok daha büyük birkaç adam olması değil, aynı zamanda yeni ve tuhaf yetenekler ortaya çıktığında, bunların sadece birkaç kişide ortaya çıkması gerektiği anlaşılıyor. Hepimiz rüya görüyoruz, som nambulizm pek çoğumuzda yok ve hipnoz ve transı uzun zamandır ara sıra biliyoruz; ancak telepati ve "medyumluk" ve "ele geçirilme", üçü de dünün nispeten nadir harikaları gibi görünüyor, elbette bazı akademisyenler uzak antik çağda her şey gibi bunların da kanıtlarını bulduklarını düşünüyorlar.

Tüm bu olgularda birçok ortak özellik bulacağız. Ne yazık ki, görüşler içermeyen fenomenlere ad vermek imkansız görünüyor; ve bu arada yargının ağırlığı, görüşlerin zamanının henüz gelmediği yönünde görünüyor. "Sahip olma" için öne çıkan alternatif bir isim otomatizmdir ve Myers bunu öyle bir şekilde belirlemiştir ki, buna yönelik bazı itirazlar dikkate alınmaya değer görünmektedir.

Cansız madde genellikle dışarıdan gelen bir kuvvetin anında uygulanmasıyla hareket ettirilir. Kuvvet madde içinde depolandığında, böylece serbest bırakıldığında madde kendi kendine hareket ediyormuş gibi göründüğünde, harekete otomatik denir. Myers terimi en geniş anlamıyla tüm olağandışı deneyim ve işlevlere uygular, tüm olağandışı duyumları, uyanıklığı ve uykuyu kapsar; ancak otomatik terimini duyarlıların yazı, konuşma ve jestlerine uyguladığında, bu eylemlerin medyumların bilinçleri tarafından değil, dışarıdaki bilinç tarafından gerçekleştirildiği tezini destekledi; fenomenleri otomatik olarak adlandırırken, bunların heteromatik olduğunu kanıtlamak için tüm gücüyle çabaladı ve okuyucunun algısında -en azından benimkinde- epeyce yalpalamaya neden oldu.

Bu belirsizlikler arasında çok fazla dolaşan biri için, Myers'ın yeteneğine sahip bir adamın bile bazen tutarsızlığa düşmesi

şaşırtıcı olamaz, özellikle de dili doğal olarak bulduğu gibi kullandığında. Yine de bu durumda, kelime türetmedeki kolaylığına rağmen, eski kelimeyle yetinmesi biraz garip görünüyor.

Otomatizm tanımı şöyledir *(İnsan Kişiliği,* I, 222):

"İçsel vizyonun veya içsel işitmenin dışsallaştırılmış ürünleri yarı-algılara dönüşür; bunlar *duyusal otomatizmler olarak adlandırdığım şeyleri oluşturur.* Bilinçli iradenin ötesinde bir içsel motor dürtüsü tarafından başlatılan, uzuv veya el veya dil hareketleriyle iletilen mesajlar; bunlar benim *motor otomatizme olarak adlandırdığım şeylerdir.* Ve iddia ediyorum ki, bunların hepsi birlikte incelendiğinde, temel benzerlikleri çok çeşitli biçimler altında fark edilecektir. Bunların bilinçaltından üst eşik benliğe mesajlar olduğu görülecektir; kişiliğimizin gömülü tracta'larının çabası*—bilinçli veya bilinçsiz—sıradan uyanık düşünceye sıradan uyanık düşüncenin ulaşamayacağı bir bilginin parçacıklarını sunmak."

Burada açıkça bütün işi bireysel ruhla sınırlandırıyor : Daha sonra yaptığı gibi, organizma aracılığıyla hareket eden diğer zekâlara, onun olağan ruhu yerine, bunlardan herhangi birini atfettiğine dair henüz bir işaret yok.

Fakat o (s. 223) şöyle devam ediyor:

"Bu görüşe göre, tüm insan yeryüzü yetenekleri, göksel dünyada var olan yeteneklerden sadece bir seçki olacaktır; bireyselleştirilmemiş olsa bile, bu önceki yeteneğin her bir insan organizması aracılığıyla ifade edilebilecek bir parçası."

"Metetheryal dünyada var olan fakülte" Kozmik Ruh için oldukça güzel bir ifade gibi görünüyor.

Ayrıca 218. sayfada Hipnotizma başlığı altında şöyle demişti:

"Şairlerin, filozofların ve düşünürlerin birçok öznel deneyiminde, şu anda tartışabileceğimizden daha derin bir gerçek olabilir."

sopherler, mistikler, azizler. Ve eğer onların içe akan ve içlerinde yaşayan yaşam duygusu gerçekten doğruysa;—eğer onları yenileyen ve aydınlatan bilinçaltı yükselişler gerçekte bir meteorik ortamdan besleniyorsa;—o zaman benzer bir etki analoji yoluyla var olabilir ve psikofiziksel fenomenlerin tüm yelpazesinde tanınabilir.

“Her birimizin yeni doğan hayatı belki de kozmik enerji üzerine taze bir taslaktır, devam eden hayat ise sürekli değişen bir taslaktır. Bu çevreleyen enerjide – ona ne ad verirsek verelim – yaşar, hareket eder ve varlığımızı sürdürürüz; ve zihnin belirli eğilimlerinin, kişiliğin belirli evrelerinin o enerjiden bir anlığına daha dolu bir canlandırıcı akım çekmesi çok olasıdır.”

Bölümü şu sözlerle kapatıyor:

"İnsanlar şunu fark etsinler ki... kendi ruhları, evrensel evrimde işbirlikçi unsurlardır, nihai canlandırıcı Gücün ayrılmaz bir parçasıdır."

Myers bu pasajları hipnozun iyileştirici gücünün kaynağı üzerine spekülasyon yapmak için yazdı ve hipnozun ruhu bilgi ve iradenin kozmik bir rezervuarından gelen akımlara açtığına dair daha önce ifade ettiğim inancımı gösteriyor gibi görünüyor , tıpkı diğer etkenlerin kanı ve sinirleri madde ve kuvvetin kozmik deposundan gelen akımlara açması gibi. Bu, bilinçaltı benliğin münhasıran bireysel olanından daha geniş bir bakış açısıdır. Belirsizlik ve paradoks olmadan olmasa da, kesinlikle gerçekler tarafından işaret edilmiş gibi görünüyor; "bilinçaltı benlik"in sadece bir isim olduğu yerde bir açıklama sunuyor; ve terminolojik olarak görmezden gelinse bile, konuyla ilgili hemen hemen her yazar tarafından en azından ima ediliyor. Bizim üst eşik ruhlarımız bireyseldir, ancak bilinçaltı ruhlarımızla az çok harmanlanırlar, ki korkarım ki sizi iddia ederek yoruyorum, bireysel yapılarımızın izin verdiği ölçüde kozmik bir ruhtan gelen akımlar gibi görünüyorlar

.Üst eşik ile bilinçaltı arasında kesin bir çizgi çizemeyiz, tıpkı diğer ilgili kategoriler arasında çizemeyeceğimiz gibi ve ruhun bir yönünü ele alırken diğer yönleri eşit derecede önde tutmayı ihmal edersek veya başaramazsak tutarsızlıkla suçlanmamız pek mümkün değildir. Fakat bilinçaltı yönünü ele alırken onu kişisel özelliklerle sınırlamaktan olabildiğince uzak dururşak - ve kozmik özellikleri olabildiğince ön planda tutarsak gerçeğe daha yararlı bir yolda olmamız olası görünmüyor mu? Kesinlikle kişisel özelliklerin kozmik unsurun girişini belirlediği doğru görünüyor, ancak kişilikte açık kanallardan baktığımızda içerik veya zaman açısından hiçbir sınır göremediğimiz ve yalnızca yetersizliğimizi ifade eden isimler verdiğimiz şeylerin anlık görüntülerini yakalarız - sonsuz ve ebedi.

Fakat Myers otomatizmini amaçlı bireyin dışına ve kozmik bir akışa doğru açıkça

sürdürmüş olmasına rağmen , daha sonra, polca göreceğimiz gibi, kozmik akışı kesinlikle terk eder ve yine de "otomatizmcisinin" bilinçaltı bireysel ruhuna geri dönmez, bunun yerine "mesajları" bedeni terk eden bireysel ruhlara atfeder ve bunu, her ikisinin de - aynı şeyin farklı yönleri olduğu yönündeki ima ettiği ısrarlı bir tekrar yapmadan yapar - bireysel ruhlar kozmik ruhun parçalarıdır.

Bunların hepsi çok tutarsız görünüyor ve post-enkarnasyon ruhları ve otomatistin ruhu kozmik ruhun parçaları olarak kabul edilmediği sürece çok *tutarsızdır* . Ancak "bilinçaltı benlik" yerine "kozmik ruh" veya daha kesin olarak "kozmik giriş" ifadesini koyarsak , bu belirsiz bölgelerden biri olabileceği ölçüde kendisiyle tutarlı bir hipotezimiz olur.

Ancak Myers'ın bu çok basit ikame becerisini gerçekleştirecek kadar tutarlı olduğunu hatırlamıyorum; ve bana neredeyse aptalca görünen bir özenle, Fechner'in bilinçaltı benlik doktrininin öncüsü olan Du Prel tarafından kaçınıldı, bildiğim kadarıyla, bu ismi o icat etmiş olabilir. Ancak Du Prel'in amacı yeterince açıktı: Darwin, Spencer, Huxley ve Kıta'daki çalışma arkadaşları tarafından başlatılan ve Kıta'da o kadar uç noktalara taşınan eski teolojilere karşı tepkinin olduğu günlerde yazdı ki, Du Prel ve diğer birçok kişi, fenomenal evrenin ardındaki akıllı bir neden ve düzenleyiciyi içeren bir şey yerine, ne kadar abartılı olursa olsun, herhangi bir hipoteze dayanarak bir şeyi açıklayabilirdi: görünüşe göre birisinin ona Tanrı demesinden korktukları için, İnsanınki, herhangi bir kanıt görebilecekleri en yüksek zekaydı ve ona, bir nesil önce *

Bölüm XXIV] *Bilinçaltının Hipotezi* 335 İnsanüstü olarak adlandırılan ve bu nesildeki bazılarımıza da öyle görünen varlıklardır .

. Du Prel, rüyalardaki benliğe karşı çıkan per- i Banalities'i hesaba katmak için özel olarak görevlendirilmişti ve bunları evrensel rezervuarından - "bilinçaltından" - çıkarmıştı. Eğer bir rüya veya trans halindeyken bir bireysellik sizi asla tek başınıza geçemeyeceğiniz bir sırt direği boyunca götürürse veya güçlerinizin ötesinde bir sorunu çözerse veya hatta hiç düşünmediğiniz bir]* - yıkıcı argümanla size karşı çıkarsa, o diğer kişilik, Du Prel ve şirketine göre basitçe sizin "bölünmüş benliğiniz"dir; ancak benimki de dahil olmak üzere bazı daha basit ruhlara göre, o diğer bireysellik, göründüğü şeye daha yakındır - kozmik ruhun size bağımsız bir şekilde akmasıdır. *Modus operandi*'yi açıklamaya çalışmıyorum, ancak Du Prel ve Myers'ın ikinci kişiliği bölünmüş bir parça olarak açıklama işinden daha çok bunu denemeyi tercih ederim.

.....

Myers hipoteze ve onun adına tutundu ve bunu insan kişiliğinin bedensel ölümden ve kozmik ruhtan sağ kurtulduğunu kabul ettikten sonra yaptı; ve bireysel bilinçaltı hipotezini İngilizce konuşan dünyada popülerleştirmek için o kadar çok şey yaptı ki, bazen evlat edinilmiş bir çocuğa duyulan sevgiyi ona karşı hissediyor gibi görünüyordu. Eğer bantling'ine olan taraflılığının ötesine geçip onu kozmik akışla sürekli olarak özdeşleştirseydi, yanılmıyorsam, birçok tutarsızlığı önlemiş ve çalışmasının birliğine önemli ölçüde katkıda bulunmuş olurdu. Elbette, bilgimizin şu anki durumunda, hipotezin bu önerilen şekli muhtemelen onu başka tutarsızlıklara sürüklerdi, tıpkı beni sürüklediğinin tamamen farkında olduğum gibi; ancak yine de dengeyi iyiye bırakacağını ve fenomenleri yerleşik bilgiyle ilişkilendirmeye bizi bir adım daha yaklaştıracağını düşünüyorum.

Ancak Myers, her adımda kesinlikle hareket gücü için hassasın dışına çıktı. Medyumun beyninin, elinin, dilinin veya diğer üyelerinin işlemleri, normalde belirli bir insan varlığı olarak tanıdığımız bilinçten farklı bir etken tarafından meydana getiriliyor gibi görünüyor. Bu etken, bilinçaltı bilinç olarak adlandırılan şey olabilir, ancak terimin başlıca İngilizce konuşan elçisi , ancak bunun daha fazlasına tanımlayan şey olduğunu söylüyor. Etken, bir tür yarı kozmik ruh olabilir, bir bireyselliğin diğerini bireyselliklerde taklit ederek eğlenmesi (çok olası bir hipotez

değil); veya henüz açıkça anlaşılamayan gerçek bir kapasitede hareket eden gerçekten kozmik bir ruh olabilir - kendini her bir bireye farklılaştırarak - böylece bireysel ruhların yaratıcısı ve sürdürücüsü haline gelir ve henüz gizemli bir şekilde onlarla özdeşleşir. Şeyler bu yöne işaret ediyor gibi görünüyor ve Myers, görünüşe göre kendisine rağmen, istemeden de olsa bunu yaptıklarını kabul etmeye devam etti.

Bunu yaparken haklı olmadığını ve olguların gerçekten heteromatik olduğunu söylemiyorum, ancak Myers gibi, spiritizme olan inancım tamamen doğrulanmış olsaydı, bunu söylerdim. Myers'ın heteromatik demek istediğinde otomatik kelimesini kullanmasındaki tutarsızlığı muhtemelen iki veya daha doğrusu üç ata binmeye çalışmasından kaynaklanmaktadır. Tüm olgular evcil bilinçaltı ruhundan kaynaklanıyorsa ve bunların hepsi medyumda saklıysa, işlemler elbette otomatiktir. Ancak bir kez telepatiyi, hatta oturan kişiden bile, uzak enkarne zekalardan gelen telepatik durumu ve enkarne olmayanlardan çok daha azını kabul ettiğinizde, otomatizminiz kaybolur. Yazılar heteromatik olduklarını iddia ettiğinden ve geçici olarak kabul ettiğim kozmik akış teorisi onları heteromatik yapacağından, onlara heteromatik diyeceğim.

Bilinçaltı benlik hipotezinin sahipleri arasında karışıklık ve anlaşmazlık vardır. Muhtemelen Myers tarafından yönetilen ve Hodgson, Lodge ve diğerleri tarafından benimsenen spiritüelci taraf, medyumun bilinçaltı ruhunun ayrı bir şey olduğunu ve medyumun "sahiplerinin" ruhlarında eşit derecede ayrı görünen başka şeyler olduğunu iddia eder: bu arada, tüm bu ruhların kozmik ruhtan gelen akışlar olabileceğini kabul ederler.

Belki de Podmore tarafından yönetilen anti-spiritistik taraf, bilinçaltı ruhu kabul eder, ancak sahip olunan şeylerin diğer ruhların tezahürleri olması nedeniyle, bunlar böyle şeyler değildir, ancak medyumun bilinçaltı ruhunun yalnızca süreçleridir - büyük ölçüde diğer enkarne ruhlardan gelen telepatik yansımalardır. Bu yansımaların dramatik niteliği, inisiyatif, yorum, nüktedanlık, tartışma, anlaşmazlık, hatta şiddetli tartışma, neseden her şeyi parçalayan bir öfkeye kadar uzanan doyum ve doyumsuzluk ifadeleri - bunların hepsi hesaba katılmadan bırakılır.

bir grup daha var : Henüz bir görüş

beliртmenin zamanı gelmedi.

Ve en azından dördüncü bir pozisyon var, ancak bunun bir grup tarafından işgal edildiğine dair işaretler görmüyorum, bu pozisyon herkesin (çoğu tartışmada olduğu gibi) hipotez yönünde haklı olduğu yönünde bazı ışıltılar olduğunu iddia ediyor, henüz çok belirsiz ve paradoksal olan, bireysel ruhun bireyselliğinin oldukça kesin sınırları içinde yer almasına rağmen, yine de o sınırlar içinde, kozmik ruhun bir parçası -bir tür koy, isterseniz buna kozmik ruhun bir parçası deyin- ve kozmik ruhtan her türlü ilham (ki bu da bir gelgitin akışkan metaforunu gaz haline getirir) şeklinde ara sıra gelen akımlara veya gelgitlere tabidir, sadece müzik, şiir, hipotez, belagat vb. değil, aynı zamanda her türlü rüya ve vizyon, normal veya hipnotik ve heteromatik yazıdan, küçük ilhamlar veya sahiplenmeler gibi kozmik kümeden sürüklenen bir ruhun tamamen görünür ikamesine veya en azından baskınlığına kadar her dereceden " sahiplenmeler".

Bu hipotezi yazarken, bu tür bağlantılarda kelimelerin kaçınılmaz geri kalmışlığı ve en soyut kelimelerin, hepimizin bildiği gibi, maddi şeylerden gelen metaforlar olması tarafından engellendim. Ayrıca, ifadenin hem başkaları hem de kendim tarafından zaten söylenmiş olan şeylerin bolluğunu içerdiğinin çok farkındayım ve tekrarlarım için sabrınızı tekrar rica ediyorum. Kavramlar kesin bir ifade için zorunlu olarak çok belirsizdir ve bunların seraptan başka bir şey olup olmadıkları ve hatta sadece serap olsalar bile, ne oldukları en iyi şekilde açık bulunabilecek tüm yollardan yaklaşılarak belirlenebilir.

"Sahip olma"nın sadece görünürde mi olduğu, kısmi mi olduğu, tam mı olduğu, bir anda bir tane ve diğer zamanlarda diğerleri mi olduğu açık bir sorudur. Görünüşe göre üçü de aynı oturumda gerçekleşebilir.

Şüphesiz medyumun dahil olduğu başka bir ruh daha vardır, ancak onun üzerindeki etki yönteminin, belki de onun ruhunun yerini alacak kadar ileri gitmediğini göreceğiz.

> Bayan Sidgwick bu görüşü Pr. XV'de oldukça kapsamlı ve yetenekli bir şekilde savunur, ancak oturumlardaki dramatik ögelere o kadar az dikkat eder ki, bunları neredeyse yalnızca telepatiye, hatta post-enkarnasyon ruhlarından bile olsa, bağlar; bu nedenle, Kozmik Ruh hakkındaki beceriksiz hissimin bazen hem telepatiyi hem de ele geçirilmeyi daha büyük bir şeyin isimleri haline getirmesi dışında, bu argüman benim fikrimi belirsiz bırakır.
>
> Elbette, daha önce verilen olguların çoğunda, özellikle telepati altında

olanlarda, geçici olarak, ele geçirilme dediğimiz şey olmuş olabilir; ancak bunun belirtileri, şimdi yaklaştığımız sette çok daha güçlüdür: heteromatie yazı ve dramatik canlandırma. Antikler de bu fikri rüyalar ve benzerleriyle ilişkilendirmiştir ve yine de benzer bir izlenime geri dönebiliriz. Ben, şahsen, buna çoktan ulaştım.

BÖLÜM XXV

ELEKTRİKROMATİK YAZIDA SAHİPLİK^

GEÇİRDİĞİMDE , kitabın en beceriksiz bölümlerinden ’biri olduğunu ve kendi çalışmamın da en yetersiz kısımlarından biri olduğunu görüyorum. Yine de, daha sonraki en az tatmin edici bölümlerden bazılarıyla ilişkisi, sabrınız henüz tükenmediyse, en azından göz gezdirmenizi tavsiye etmeme yol açıyor.

Yazının var olduğu günden bu yana, elbette az çok "ilhamla" yazılar da olmuştur. Dr. Crookes'un telekinezi kapasitesi olarak ifade ettiği gibi, bu kapasite herkeste bir dereceye kadar mevcut gibi görünüyor. James şöyle diyor *(Memories and Studies,* s. 199-200):

"Otomatik yazıda, insan etkinliğinin hem engin hem de gizemli bir bölümünün bir örneğini görmeye başladım. Her tür insan buna veya buna eşdeğer bir şeye maruz kalır; ...bilinçaltı bölgemiz, kural olarak, ya çılgın bir 'inanma isteği' ya da bizi kişileştirmeye zorlayan tuhaf bir dış güç tarafından yönetiliyor gibi görünüyor. Psişik araştırmacı ile deneyimsiz kişi arasındaki ilk fark, ilkinin buradaki fenomenin ortaklığını ve tipikliğini fark etmesi , ikincisinin ise daha az bilgili olması nedeniyle bunun dikkate değer olmayacak kadar nadir olduğunu düşünmesidir. *Ortaklık için kayıtlara geçmeliyim.*

Bir diğer kayda geçirmek istediğim konu ise , tüm bu saçmalıkların ortasında *gerçekten olağanüstü bir bilgiye sahipmiş gibi davranılmasıdır .*

Muhammed Kuran'ın Cebrail'den tamamen türemiş olduğunu ileri sürmüştür.

Swedenborg, esas olarak bilime adanmıştı ve 1745'te Tanrı'nın kendisine göründüğünü ve "Seni Kutsal Yazıların ruhsal anlamını açığa çıkarman için seçtim. Ne yazacağını sana kendim dikte edeceğim" dediğini iddia edene kadar büyük bir başarıyla çalıştı; ve şüphesiz ki benim de paylaştığım en duygusuz bakış açısından bile, yazı çok sıra dışı bir performanstı.

Blake, yazılarının gönüllü yazarlığını defalarca reddetti.

Birkaç başka heteromatik yazarın anlatımları Miss Underhill'in *Mysticism and Psychology adlı* eserinin 78-80. sayfalarında verilmiştir:

"Madam Guyon otobiyografisinde, eserlerini bestelediği sırada, aniden ve karşı konulamaz bir şekilde kalemini eline alma isteği duyduğunu; ancak edebi kompozisyon konusunda tamamen yetersiz hissettiğini ve hatta yazmaya itileceği konuyu bile bilmediğini belirtir. Bu dürtüye direnirse, bunun bedeli en yoğun rahatsızlığı yaşamak olurdu. Sonra olağanüstü bir hızla yazmaya başlardı; kelimeler, ayrıntılı argümanlar ve uygun alıntılar ona düşünmeden gelirdi ve o kadar hızlıydı ki en uzun kitaplarından birini bir buçuk günde yazmıştı.

"Yazarken, daha önce hiç görmediğim şeyleri yazdığımı gördüm ve bu tezahür sırasında, sahip olduğumu bilmediğim bilgi ve anlayış hazinelerinin bende olduğunu algılamamı sağlayacak ışık verildi.'

"Aziz Teresa için de benzer ifadeler vardır; o, kitaplarını yazarken, Efendisinin zihnine koyduğundan başka bir şey yazmaktan aciz olduğunu beyan etmiştir. Blake de, *Milton' ve 'Jerusalem' için şöyle demiştir: 'Şiirleri, önceden düşünmeden ve hatta iradem dışında, her seferinde on iki veya bazen yirmi veya otuz satır olmak üzere, anında dikte ettirerek yazdım. Yazmada geçen zaman böylece yok sayıldı ve uzun bir yaşamın emeği gibi görünen, emek veya çalışma olmadan üretilmiş muazzam bir şiir var oldu.'

"Elbette, kelimelerin ve karakterlerin yazarlarının iradesine meydan okuyarak gelip kendilerini düzenledikleri, otomatik kompozisyonun o garip gücünün aşırı biçimleri vardır; çoğu şair ve romancı bunun bir izini taşır. ....."

Daha önce de belirtildiği gibi, heteromatik yazının derecesine kadar belirgin bir sahiplenme, Amerika'da Tuttle, Davis ve Colville gibi kişiler tarafından ortaya konmuştur. Foster bunu hiçbir zaman herhangi bir ölçüde yapmamıştır.

İşte Stillman'ın, Bayan A. dive adlandırdığı bir arkadaşı aracılığıyla aktardığı bir vaka örneği *(op. cit.,* 1,190-1):

"Bir süre vuruşlardan rahatsız olduktan sonra, sağ elinde istemsiz hareketler hissetmeye başladı ve bu hareketler kasların sürekli

tekrarlayan şiddetli egzersizlerine dönüştü, hareketlerin karakterinden elin yazmak için bir kaleme ihtiyacı olduğunu fark etti ve masaya bir kağıt ve bir kalem koydu. Eli daha sonra kalemi ele geçirdi ve kağıdın üzerinde amaçsızca karalamaya başladı, ta ki günlerce aradan sonra, ajans yeterli gücü bulmuş gibi görünene kadar.

okunaklı harfler oluşturmak için kaslar üzerinde kontrol... El, zihinsel, yani söylenmemiş sorulara yanıt olarak okunaklı ve düzgün bir şekilde yazıyordu , kaslar üzerinde hiçbir kontrolü yoktu, sadece * etki'. kullanmayı seçtiği sürece. Yazılanları ancak yazı bittiğinde biliyordu ve bizim yaptığımız gibi okuyordu; ve yazı... gözleri bandajlıyken bile oldukça düzenli ve iyi biçimlenmişti.... Bunun istemsiz karakterini daha da test etmek için... onu... masanın bir yanında oturan kardeşimle konuşurken, diğer yanında oturan kardeşimle zihinsel sorularıma yanıt olarak yazarken denedik.....

" .....Bu koşullar altında o bizim için yeniden yazdı

üç ölmüş akrabanın ruhları olduğu iddia edilen kişilerle sohbet ediyor... ve... iletişim dizisinin el yazısı, benim bildiğimden daha iyi bir şekilde onların yazılarının taklidiydi. Kayınvalidemin el yazısı ... kardeşim karısının el yazısı olarak tanıdı... ama kardeşimizin el yazısı en ufak kazalara kadar mükemmel bir yeniden üretimdi ve kuzenimin yanıtları olarak verilen el yazısı da aynı şekildeydi ve benim beceremediğim bir hızla icra edildi - büyük bir karalama yazısı, kardeşimizin el yazısı tamamen zıt bir karakterde, yavaş ve zahmetli bir şekilde oluşturulmuş, yazılarında oldukça yaygın olan bir son n'nin son satırının ara sıra atlanmasıyla. Kız bu akrabalardan hiçbirini hiç tanımamıştı."

Stainton Moses, modern bilimsel eleştiriye maruz kalan heteromatik yazarların en erkenlerinden biriydi. Yazım, SPR'nin kuruluşundan dokuz yıl önce, 1873'te başladı, bu nedenle, hiçbiri Cilt VIII'den önce verilmemiş olsa da, kronolojik olarak daha önceki ciltlerde verilen diğerlerinden önce gelir.

Seanslarının günlük benzeri anlatımına ek olarak, ki biz bunlara daha önce değinmiştik, Myers'ın Pr. VIII, IX, XI'de ele aldığı yirmi dört otomatik yazma not defteri bırakmıştır. Şöyle diyor (Pr. XI, 64):

"Bu otomatik mesajlar neredeyse tamamen Bay Moses'ın normal uyanıklık halindeyken kendi eliyle yazılmıştır. İstisnalar iki çeşittir. (1) Bay Moses'ın trans halindeyken kendisi tarafından yazıldığı iddia edilen uzun bir pasaj vardır. (2) Burada ve orada, 'doğrudan yazıyla' yazıldığı iddia edilen birkaç kelime vardır; yani görünmez eller tarafından yazılmıştır, ancak Bay Moses'ın huzurunda.....

"Bu istisnai örnekleri bir kenara bırakırsak,

yazıların genellikle bir diyalog biçimini aldığını, Bay Moses'ın sıradan kalın, siyah el yazısıyla bir soru sorduğunu görüyoruz. Daha sonra genellikle bir cevap veriliyor, ancak her zaman değil; yine Bay Moses tarafından ve aynı kalemle, ancak kendisininkinden yalnızca veya daha az ölçüde farklı olan çeşitli yazılardan biriyle yazılıyor."

Ve başka bir yerde (Pr. IX, 257-8):

"Bir cins] kuralı olarak, aynı iddia edilen ruhlar hem tecavüzle, 4c., Bay Moses'ın arkadaşlarıyla yaptığı oturumlarda kendilerini gösterdiler hem de yalnızken onun eliyle yazdılar. Bunda ve diğer açılardan, Bay Moses'ın iki oturum serisi—yalnızken ve birlikteyken—uyumluydu ve tabiri caizse tamamlayıcıydı ;—açıklamalar, seanslarda olanların yazıyla verilmesiyle yapılıyordu . Seanslarda 'doğrudan yazı' verildiğinde, her iddia edilen ruhun el yazısı, aynı ruhun otomatik senaryoda kullanma alışkanlığında olduğu el yazısıyla aynıydı . Bireysellik iddiası böylece her durumda kesin olarak yapılmıştı. [Ve s. 384'te.) Her seri diğerini varsayar ve ona atıfta bulunur. - Seanslarda verilen trans hitapları, gizlilik içinde yazılan mesajlarla devam eder. Seansların fenomenleri otomatik senaryoda öngörülmüştür - [Bu, belki de istemsizce, Musa'nın eyleminin her ikisinin de arkasında olabileceğini düşündürmektedir. HH] ve benzer fenomenler bazen Bay Musa'nın yalnızken başına gelir."

(Sayfa 255.) "'Kontroller'in kendileri çeşitli tiplerdedir; ve nadir bir 'kontrol' ('Magus') vardır... ifadeleri bana otomatik senaryoda çok yaygın bir şekilde kaypak ve abartılı geliyor ve görünüşe göre tam bir sahtekârı destekliyor. Diğer 'kontrollerin' ifadeleri çoğunlukla Bay Moses'ın diğer medyumlar hakkındaki kendi görüşlerini yansıtıyor veya bazen daha sert oluyor. [Sayfa 257.) [Rektor, Doktor, Theo philus ve hepsinden önemlisi Imparator gibi isimler veren] ruhlar var. ... Dünya yaşamında kendilerine ait olduğunu iddia ettikleri isimler... çoğunlukla hem daha şanlı hem de daha uzak... Bay Moses'ın kendisi... büyük isimlerin varsayılmasının iletişimin ağırlığını artırmaktan çok azaltacağını haklı olarak hissetti... Uzun bir süre boyunca başlıca engellerinden biri bu yüce ve kanıtlanamayan iddialarda yatıyordu. Sonunda bunlara bile inanmaya başladı kimlikler, hem güçlerinin hem de onun refahına olan ciddi ilgilerinin çok sayıda kanıtını ona veren öğretmenlerin, böyle bir noktada onu aldatma olasılığının düşük olduğu genel gerekçesiyle. Ancak başkalarında da benzer bir inanca güvenmedi ve öğretilerin iddia edilen yazarlığı

temelinde özel bir otorite iddia ediyor gibi görünmekten açıkça kaçınmak istedi .....”

Daha sonra, Musa'nın ölümünden sonra, onun iddia edilen ruhunun, bu iddia edilen kişiliklerin dünyevi kökenlerine tamamen farklı isimler verdiğini göreceğiz.

«y» biçer (Pr. XI, 65-7):

". .....Kısa sürede yazmanın daha kolay aktığını fark ettim.

"Psişik aurayla dolu bir kitap kullandım; tıpkı rap'lerin bu amaçla sıkça kullanılan bir masanın üzerinde daha kolay gelmesi ve olayların medyumun kendi odasında daha kolay gerçekleşmesi gibi."

Bu bakış açısına dair bir argüman, çok çalmanın keman üzerindeki bilinen etkisinde bulunabilir. Ancak Bay Bartlett bana Foster'ın bu konuda Moeea'ninkine benzer bir deneyiminin olmadığını söylüyor. Moees devam ediyor:

" .....İlk başta yazı çok küçük ve düzensizdi, ve yavaş ve dikkatli bir şekilde yazmam ve gözümle satırları takip ederek eli izlemem gerekiyordu; aksi takdirde mesaj kısa sürede tutarsız hale geldi ve sonuç sadece karalama oldu. Ancak kısa bir süre sonra bu önlemlerden vazgeçebileceğimi gördüm. Yazı giderek daha ayrıntılı hale gelirken aynı zamanda çok düzenli ve güzel bir şekilde biçimlendirildi. Kaligrafinin bir örneği olarak bazı sayfalar aşırı derecede güzeldi. Sorularıma verilen cevaplar (sayfanın en üstüne yazılmıştı) sanki matbaa içinmiş gibi paragraflara ayrılmış ve düzenlenmişti ve Tanrı'nın adı her zaman büyük harflerle, yavaşça ve göründüğü kadarıyla saygılı bir şekilde yazılmıştı. Konu her zaman saf ve yüce bir karakterdeydi.... 1880 yılına [1878'den. HH] kadar kesintisiz bir süreklilikle uzanan bu yazılı on iletişimin tamamında, hiçbir küstah mesaj, hiçbir şaka girişimi, hiçbir bayağılık veya uyumsuzluk, hiçbir yanlış veya yanıltıcı ifade yoktur.....

"En eski iletişimler, tanımladığım dakikalık karakterlerle yazılmıştı ve üslup ve imza olarak tekdüzeydi, 'Doktor, Öğretmen.'... Ne zaman ve nerede yazarsa yazsın, el yazısı değişmedi, hatta son on yılda benimkinden daha az değişiklik gösterdi. Üslup hileleri aynı kaldı ve kısacası, mesajlarında sürekli bir bireysellik vardı. O benim için bir varlık, bir kişilik, kendi tuhaflıkları ve özellikleri olan, temas kurduğum insanlar kadar net bir şekilde tanımlanmış bir varlıktır.....

" Bir süre sonra başka kaynaklardan da haberler gelmeye başladı ve bunların her biri kendi el yazısıyla, kendine özgü üslup ve ifade özellikleriyle ayırt ediliyordu... Sadece

kaligrafinin özelliklerinden kimin yazdığını hemen anlayabiliyordum."

Myers, heteromatik yazıların tamamını gördüğünden, Musa'nın bunların görünür nitelikleri hakkındaki ifadelerini ortuk olarak onaylar.

"Yavaş yavaş, elimi etkileyemeyen birçok ruhun, görünüşe göre daha özgürce ve üzerimde daha az baskıyla yazabilen bir ruh 'Rektör'ün [sık sık karşılaşacağımız bir beyefendi. HH] yardımını aradığını gördüm; çünkü bu işe alışkın olmayan bir ruhun yazması genellikle tutarsızdı ve her zaman hayati güçlerimde ciddi bir tükenmeye yol açardı. Güç rezervinin ne kadar kolay tükendiğini bilmiyorlardı ve ben de buna orantılı olarak* acı çektim."

Görünüşe göre Musa'nın durumunda sıradan yazının yapmadığı bir fiziksel enerji kaynağına vergi uygulandı; ve yine de vergiye dair hiçbir belirti vermeyen birkaç otomatik yazar var. Hatta, translarına eşlik eden zorlu fenomenlerle Bayan Piper'ın bile, trans aşırı derecede uzatılmadığı sürece "acı çektiği" söylenemez.

Musa devam ediyor (Özdeyişler XI, 67):

"Açıkçası, başkalarını ilgilendiren şeyleri basma hakkım yoktu. En çarpıcı ve etkileyici iletişimlerden bazıları bu nedenle hariç tutuldu. .....

Bu, medya aracılığıyla gerçekleştirilen tüm iddia edilen iletişimlerin doğrulanmasıyla ilgili en büyük dezavantajlardan biridir : en kanıtlayıcı olanlar, basılamayacak kadar kişisel olanlardır

Musa devam ediyor:

"İlk başta... hatta... düşünceler benim düşüncelerim değildi. Çok geçmeden mesajlar, düşüncenin benimkine zıt olduğu her ne olursa olsun, şüphe duymadığım bir karaktere büründü. [Bunun gibi daha fazlasıyla karşılaştık ve karşılaşacağız - fenomenlerin esas olarak - modelden veya yazardan kaynaklandığına dair orijinal inancımı ciddi şekilde sarsmaya yetecek kadar. HH] Ancak yazma devam ederken zihnimi başka şeylerle meşgul etme gücünü geliştirdim ve anlaşılması zor bir kitap okuyabildim ve mesaj kesintisiz bir düzenlilikle yazılırken bir dizi mantık yürütebildim. Bu şekilde yazılan mesajlar

birçok sayfaya yayılıyor ve bu süreçte hiçbir düzeltme, kompozisyonda hiçbir hata ve genellikle sürekli bir canlılık ve üslup güzelliği olmuyor.

" .....Birçok durumda, hakkında kesin olarak bilgi sahibi olduğum cahil, açık, kesin ve biçim olarak kesin, doğrulamaya duyarlı *ve* her zaman kesin, böylece bana iletildi. {Bu tür vakalar neredeyse tüm dürüst medyumlarda bol miktarda bulunur. HH] yazıyı asla emredemezdim. Genellikle istenmeden gelirdi ve ben aradığımda, çoğu zaman onu elde edemedim [Bu da oldukça olağandır HJH.] İmparator olarak bildiğim ruhtan aldığım özel iletişimler hayatımda belirgin bir dönemi işaretler... Sonucunda çok yeni bir doğuş olan ruhsal bir gelişim geçirdim. ... Benim için dışsal ruhun kendi kendime olan hayırsever eylemi sorusu o zaman nihayet çözüldü. O zamandan beri, son derece şüpheci bir zihnin kaprisleri içinde ve sorgulamak için çok fazla nedenin ortasında bile, hiçbir zaman ciddi bir şekilde şüphe beslemedim."

Myers'ın yorumu (Pr. XI, 69):

"Ruhların Bay Moses'a karşı tavırları her zamanki gibi nazik ve saygılıdır. Ancak ara sıra insanın canını acıtan ve bana Bay Moses'ın yaşamı boyunca kitapların tam olarak incelenmesine isteksiz olmasını açıklayan bazı eleştirileri olur... Okuyucu genellikle yakın zamanda ayrılmış ruhlar durumunda ve az çok medyumun kendi seviyesinde kimlik kanıtını, daha yüce ve uzak ruhlar durumunda olduğundan çok daha tatmin edici bulacaktır."

Bu, zamanın genellikle anıları ve ilgi alanlarını, nerede olurlarsa olsunlar, kararttığı anlamına gelen sıradan dile çevrilebilir. Bir "ruh" bir medyumun yankısından başka bir şey olmasa bile geçerli olabilir; ancak, başka ne olursa olsun, kanıtlar güçlü bir şekilde gösteriyor ki, bundan daha fazlasıdır. Ancak anıların solması görünüşe göre yalnızca yeni olayların eskisini kalabalıklaştırdığı günlük bilinç için geçerlidir - eşik üstü. Bilinçaltından (ya da Kozmik Ruh'tan?) en uzak deneyimler sürekli olarak bozulmamış bir tazelikle ortaya çıkar: zaman hiçbir fark yaratmıyor gibi görünüyor. İmparator, kendisini diğer herhangi bir "ruhtan" daha fazla etkilemiş gibi görünüyor ve uzun zaman öncesine dayandığını iddia ediyor . Yine de bu, Myers'ın " kanıtsal" noktasını

aşmıyor

Myers, İmparator hakkında daha sonra şu yorumu yapar (s. 107):

"En büyük lütuf olarak sunduğu ve Bay Moses'ın da böyle kabul ettiği öğreti, bazen ima edildiği kadar yeni veya aydınlatıcı değildir. Ancak bu sadece İmparator'ın *bizim* tayin edilmiş rehberimiz olmadığını; onun teşviki veya argümanıyla doğrudan ulaşılanların iki kişi olmadığını söylemektir. Diğer insan ifadeleri gibi, ifadeleri de yazarının onlara vermek istediği evrensellikten, kalıcılıktan uzaktır. Ancak birincil amaçları, Bay Moses'ın kendi ruhunun gelişimi açısından, daha fazla

ağırlık konuşulabilirdi ya da o sağlam ve dürüst ruh herhangi bir -daha emin yolla ileriye götürülebilirdi."

Uzun bir okuma ve düşünmeden sonra, -tüm bu işlemlerde Musa'nın beniğinin pro kısmının algımda giderek daha büyük bir şekilde belirdiğini görüyorum. Bunlardan elde ettiği faydalar bana, dışsal sonuçlardan bağımsız olan ve ilham verici bir konuya yoğun bir şekilde dalmaktan karaktere fayda sağlayan duanın faydalarının o kısmına benziyor - ne kadar büyük bir kısım olduğunu söylemiyorum

İşte Moeee ve "Imparator" arasında geçen çok düşündürücü bir roportaj (Pr. 9, PR IX, 256-6). "Dostlarımız" (3. satır) Bector, Doktor ve Prudens'e atıfta bulunur, "John King", bu seanslarda "maddeleşen" bir "ruh"tu. "Daha maddi ruhlar", "Kabila", "aldatıcı ruhlar"—tüm bunlar, artık modası geçmiş, Musa'nın gençliğinde zihnine kolayca yerleşmiş olabilecek ve tüm pasajı kendi istemsiz bir yaratımı olarak işaretleme eğiliminde olan bir dizi fikrin terminolojisi değil midir?

"S.—Bayan F.'nin evindeki son seansta kimse var mıydı ? Çok etkilenmiştim. C.—Evet. Ben orada değildim ama arkadaşlarımız oradaydı. Bunun üzerinde fazla durmanızı tavsiye etmiyoruz. S.—Bunun kesin bir kanıt olduğunu düşünüyorum. C.—Kendi yargınızı kullanmalısınız. Sadece dikkatli olmanız konusunda sizi uyarıyoruz . S.—Gerçek olmadığını mı söylemek istiyorsunuz! C.—Sadece dikkatli olmanızı rica ediyoruz. Tezahür şüpheliydi ve buna güvenilmemeli. S.—Şaşırdım. Kim yazıyor! C.—Benim,—tl: 8: D. [Imperator, Servus Dei. HH1 S.—O zaman bana söyleyeceksiniz. Tezahürün maddileşmiş bir formda olmadığını mı anlamalıyım! C.—Sizi kendi güçlerinizi kullanmaktan kurtarmayı işimizin bir parçası olarak görmüyoruz. Uyarıldınız. Gözlem yeteneklerinizi kullanın. S.—Ama şaşkınım. C.—Böyle bir deneyimle uğraşmanız gerekiyor. Sizi bundan kurtaramayabiliriz. Sadece dikkatli olun. S.—Uzun zamandır bu biçimler hakkında bilgi istiyordum ve ciddi şüphelerim vardı, ancak JK'ye [John King] inandım. C.—Şimdi size daha fazla bilgi vermeyi planlamıyoruz. Sadece o zaman sunulanların şüpheli olduğunu söylüyoruz. S.—Ama bunun hakkında yazacağım. Vay canına, bu bir maddeleşme mi? Böyle bir şey köpürüyor! C.—Zamanı gelince her şeyi öğreneceksiniz, ancak bu güvenilir değildi. Dikkatli olmanızı rica ediyoruz. Düşündüğünüz gibi her zaman dikkatlisiniz. Ancak çok hızlı genelleme yapmamaya dikkat edin. Alt ruhların tezahüründe çok fazla aldatmaca vardır ve siz

asla

Böyle bir şeyin uygulanmadığından eminim. Daha maddi ruhların söz konusu olduğu tüm tezahürlerde durum böyledir. S.—Bana pek bir şey söylemiyorsun. C.—Bunu yapmayı amaçlamıyoruz. Sadece uyarıyoruz. Güvenilir değildi. S.—Ama elim JK'nin elindeydi ve diğeri medyumun vücudundaydı. Orada hiçbir aldatma olamazdı. C.—Medyumun çizmesindeydi ama vücudunda değildi, Kabbila'nın bize bildirdiği gibi. Ama daha fazla ileri gitmeyeceğiz. Bu kadar ileri gitmek bizim alışkanlığımız değildir. Daha fazla bilgi arama. Verilmeyecek. Şimdi uzun uzadıya iletişim kurmak istemiyoruz. Yapabileceğin her şeyi yaptın. S.—Ama daha fazla araştırmak istiyorum. *Duyularım* hiçbir işe yaramıyor mu, yoksa bu kadar kolay mı kandırılıyorum? C.—Hayır, hayır. İkisi de değil. Ama aldatıcı ruhlar mevcutken okült etki hakkında hiçbir şey bilmiyorsun. Doğru ve yanlışın karışımı gerçeğe ulaşmanızı imkansız hale getirir. Bu nedenle sizi bu tür şeylerin getirilmesine karşı dikkatli olmanız konusunda bu kadar acilen uyardık. Bunlar işimiz için ölümcüldür. Şimdi durun.

“tB. [Hektor.]”

Ve genel ifade tarzı ve imzalar! Bana öyle geliyor ki, Musa tüm bunları bilinçsizce dramatize etmiş ve daha sonra belirtildiği gibi, Aziz Paul'u "İmparator" rolü için hayal etmek, diline baştan sona taşıdığı rengi vermiş ve daha sonra göreceğimiz gibi, Hodgson ve Bayan Piper'ı bile etkilemiş.

Ancak Bayan Piper'ın dramatizasyonlarının çoğu farklı bir konudur. Moses'ın her birine karşılık onlarca, muhtemelen yüzlercesi vardır ve bunlar genellikle gerçek oldukları bilinen ve arkadaşları tarafından tanınabilen kişilerdir. İmparator ve arkadaşları da gerçek olabilir, ancak kanıtın doğasında çok az şey vardır ve daha sonra çürütmeye çok benzeyen bir şeyle karşılaşacağız. Ancak bunlara dair bazı açıklamalar yapmak için iyi nedenler vardır.

İşte Musa'nın günlüğünden, Pr. IX, 71'de alıntılanan deneyimlerinden karakteristik bir bölüm:

“1874 yılının Ocak ayında bir akşam, Bayan Speer'e defalarca 'Emily C kimdir ?' diye sordum. Adı,
kulağıma çınlıyordu.* Bayan Speer o isimde kimseyi tanımadığını söyledi. 'Evet,' dedim çok vurgulu bir şekilde, 'ruhlar alemine geçmiş o isimde biri var'... Bir ölüm ilanında yer alabilecek gerçekleri içeren bir mesaj almak bizim için olağan bir şey haline geldi. Bu nedenle

onları aradık ve merhum Yüzbaşı C—— C-—'nin dul eşi 'Emily'nin ölüm duyurusunu bulduk. Ertesi yılın bir akşamı... tekrar geri döndü. Dr. Speer ve ben öğleden sonra yürüyüşe çıkmıştık... ve akşam seansımızda 'Emily C ----------C -----' geldi.

Neyin onu getirdiğini sordu ve cevabı masaya vuruldu. 'Mezarımın yanından geçtin.'... O zamanlar hiç mezarlığa yaklaşmadım ama daha sonra orada yatan bir beden olarak tanımlanan bir ruhu çektim. 'Hayır, bu imkansız; hiçbir mezarlığın yakınında bulunmadık,' dedim ve Dr. Speer izlenimimi doğruladı. Ancak iletişim ısrarcıydı ve ertesi gün aynı yürüyüşü yapacağımıza karar verdik. Öyle yaptık ve belirli bir yerde yukarı tırmanıp bir duvarın üzerinden bakma dürtüsü hissettim... ve gözüm hemen 'Emily C- C -----'*nin* mezarına ve

"UA'ya verilen tarihler ve bilgiler tamamen doğrudur."

Moses'ın ima ettiği gibi, bu tür deneyimler onun için düzenli bir şey haline geldi; birkaçı verildi. Bunlar, zihninin doymuş olduğu diğer batıl inançlar arasında, mezarlarını rahatsız eden ruhların da olduğu anlamına geliyor gibi görünüyor. Peki ya taş bir duvarın içini görme veya en azından bir duvarın içini hissetme gibi garip bir güce ne demeli? Belki de hepimizin çok geçmeden bazı insanların sahip olduğunu kabul edeceği, belki de etmeyeceğimiz bir güç? Ayrıca, burada, operatörün bilgisi olmadan, her şeyi yapan ve her şeyi taşıyan, bilinçaltı benlik dediğimiz şeyin tam olarak çalıştığı koşullarda ortaya çıkan her türlü şeyi saklayan bilinçaltı hafızayı gösteriyor gibi görünüyor. Rüya gören en sıradan insanda bile bu sınırsız kapasite, sıradan insanda gerçekten olmayan, onun dışında ve ara sıra onun aracılığıyla çalışan daha büyük bir şeye işaret ediyor gibi görünüyor. Kozmik Ruh mu?

I: İşte Musa'nın açıkça elestiriye açık olan noktaları gözden kaçırdığına dair bir örnek daha - her şeyi yutan inanç. Aziz Paul'un bu özelliği dahil ettiğinden emin değilim ve Musa'nın inancının haklı olmayabileceğini iddia etmiyorum. O şöyle diyor (Özd. XI, 74) :

"Orada... benim tarafımdan otomatik olarak yazılmış, tuhaf, eski moda bir yazımla ifade edilmiş kısa bir mektup duruyor. Ruhun adıyla imzalanmış... ki o da önemli bir adamdı... O

zamandan beri onun el yazısıyla yazılmış bir mektup, eski bir sarı belge edindim, imzası sayesinde saklanmış. Kitabımdaki el yazısı bunun oldukça taklidi, imzası birebir aynı ve eski moda yazım parçası kitabımda olduğu gibi aynen kullanılmış. Bunun, kanıt noktası olarak bilerek yapıldığı söylendi."

Ve benzer şekilde (s. 81):

"... Hayattaki kişilerin kullandıkları imzaların birebir aynısı olan imzalara ilişkin tekrarlanan vakalarla karşılaştım; örneğin, Beethoven, Mozart ve Swedenborg'un imzaları bunlardır ."

İmzalar, daha az görün gördüğünü unutma olasılığı olan, ancak "bilinçaltı hafızasında" sakladığı özel kişilere ait olsaydı, bu daha dikkat çekici olurdu. Hatta "eski moda bir yazımla ifade edilen eski el yazısı" bile benzer şekilde açıklanabilir. Bunun böyle olması gerektiğini söylemiyorum.

İşte Myers'ın (Pr. XI, 96'dan) ünlü (eğer bir şey halkın küçük bir kesimi arasında kutlanabilirse) "Blanche Abercromby" davasının sunumu;

"Bazı açılardan hepsinden en dikkat çekici olanı, doğruluğunu kanıtlamak için gerekli olan bir dizi şanstan. Söz konusu ruh, Bay Moses'ın yalnızca bir kez tanıştığını düşündüğüm ve Blanche Abercromby diyeceğim, tanıdığım bir hanımın ruhudur.

"Bu hanımefendi, yaklaşık yirmi yıl önce, bir pazar öğleden sonra, Londra'dan yaklaşık iki yüz mil uzaklıktaki bir kır evinde öldü. Kamuoyunu ilgilendiren bir olay olarak görülen ölümü, derhal Londra'ya telgrafla bildirildi ve Pazartesi'nin *Times gazetesinde yayınlandı;* ancak elbette, pazar akşamı Londra'da, basın ve belki de yakın aile dışında hiç kimse bu gerçeğin farkında değildi. O akşam, gece yarısına yakın, doğrudan kendisinden geldiği iddia edilen bir iletişimin, Londra'nın kuzeyindeki tenha evinde Bay Moses'a yapıldığı görülecektir. Kimliği, birkaç gün sonra, doğrudan kendisinden geldiği iddia edilen ve onun el yazısıyla yazılmış birkaç satırla doğrulandı. Bay Moses'ın bu el yazısını görmüş olduğunu varsaymak için hiçbir neden yok. Bu hanımefendi ve kocasıyla bilinen tek görüşmesi, elbette kendi seansı olmayan bir seansta olmuştu.

"Bu mesajları aldıktan sonra Bay Moses bunlardan kimseye bahsetmemiş gibi görünüyor ve sadece el yazmasındaki sayfaları yapıştırmış, kitabın dışını 'Özel Konular' olarak işaretlemiş. Elime aldığımda kitap hala bu şekilde yapıştırılmış haldeydi, ancak Bayan Speer iletişimin farkındaydı .

Sayfaları açtım... ve kesin bir gerçek içermese de, tanıdığım Blanche Abercromby'nin tamamen karakteristik özelliği olan kısa bir 860 *Pouetaion(f) in Hiitnmatic Writing* [Bk. II, Pt IV] mektubu bulduğumda şaşırdım. ... Burada bir asırdan fazla bir süreyi yeterince iyi tanıyordum ve yardımını alabiliyordum - ve... karşılaştırma yapmam için bana bir mektup ödünç verdi. Güçlü benzerlik ilk bakışta apaçık ortadaydı, ancak soyadının A harfi otomatik yazıda benimsenenden oldukça farklı bir şekilde harfte yazılmıştı. Sonra Eon bana uzun bir harf dizisi inceleme fırsatı verdi... Bunlardan, hayatının son yılında A harfini (öğretmeninin her zaman yaptığı gibi) otomatik yazıda yazıldığı şekilde yazmaya başladığı anlaşılıyordu"

Pr. XI, 102'de alıntılanan Musa'nın günlüğü dışında bu konuda tek bir tanıklık kelimesi yok :

"80, St. Peters Bedford.

"20 Eylül 1881, 10:00—Bu sabah, 5:54'te uyandığımda, benimle iletişim kurmak isteyen bir ruhun farkına vardım . Mentor olduğu ortaya çıktı, onunla birlikte B. Franklin, [Epee] Sargent ve diğerleri. Bana aslında, 'Başkan gitti. Sonuna kadar onunlaydık. Aniden öldü ve onu tutmak için gösterdiğimiz tüm çabalar boşunaydı. Çok çalıştık, çünkü hayatı ülkemiz için paha biçilemez bir değere sahipti. Ülkemizi utançtan kurtarmak için şu anda geride kalan herkesten daha fazlasını yapardı.' dediler. [Başkanın birçok erdeminin evrensel sempati ve içten kabulüne rağmen, bu görüş o dönemde "bedendeki" en bilgili Amerikalılar arasında kesinlikle evrensel değildi, "ruh dünyasındaki" görüş ne olursa olsun. HH] Haberle bana gelmelerinin neden gerekli görüldüğünü sordum. Ruh dünyasında büyük bir faaliyet döneminin şimdi yenilendiğini ve ona ve çalışmalarına olan sempatimin ve beni tanımalarının onları haberi getirmeye yönelttiğini söyledi.... Haftada 4.30'da satın aldığım akşam gazetesi Globs and *Echo , bana* olayın ilk dünyevi bilgisini verdi. Şimdi saat 22.50'de ve 19'unda (dün) öldüğü belirtiliyor. Bu, İngiliz saatiyle bu günün, 20'sinin sabah 8.50'si veya uyanıp mesajı almamdan iki saat önce."

İşte Musa'nın görünürdeki heteromatik yazısının en çarpıcı kanıt parçası olan ünlü buhar silindiri olayı ve buna benzer çok şey var. Bu onun günlüğünden alınmıştır (Pr. XI, 42):

"20 Şubat 1874... Baron daha önce beni çok güçlü bir şekilde mıknatıslamıştı ve beni her zamankinden daha fazla duru görü yeteneğine sahip yapmıştı. Ayrıca odada bir ruh tanımıştı, ancak

yaşayan bir kişinin ruhu olduğunu düşündüm. Akşam yemeğinden sonra yukarı çıktığımızda, kontrol edilemeyen bir yazma isteği hissettim ve Baron'dan elini koluma koymasını istedim. Çok geçmeden hareket etmeye başladı ve derin bir transa girdim. Tanıklardan anladığım kadarıyla, el daha sonra 'Bugün kendimi öldürdüm.' yazmıştı. Bundan önce çok kaba bir çizim vardı ["bir tür arabaya veya kamyona bağlanmış bir ata benziyordu," diyor Bay Percival *The Spiritualist'te* 27 Mart'ta] ve ardından 'Buhar silindiri altında. Baker Caddesi, medyum geçti,' [*.«., W. 8. M., HH] yazılmıştı. Aynı anda trans halinde konuştum ve ayağa kalktım ve görünüşe göre bir şeyi uzaklaştırmak için birkaç kez 'Kan' dedim. Bu tekrarlandı ve ruh dua istedi. Bayan O. birkaç dua sözcüğü söyledi ve sonunda trans halinden çıktım, kendimi çok kötü hissediyordum. Ertesi gün Dr. Speer ve ben Baker-street'e yürüdük ve görevli polise orada herhangi bir kaza olup olmadığını sorduk. Bize sabah 9'da bir adamın buharlı silindir tarafından öldürüldüğünü söyledi.

İşte Bay Percival'in aynı olay hakkındaki yorumu (Pr. XI, 76-78):

"Ne kendisi ne de orada bulunan herhangi biri, sabahleyin bir adamın kendini bir buhar silindirinin altına atarak intihar ettiğinin farkında değildi. Akşam *Pall Mall Gaietto'da olayla ilgili kısa bir duyuru yayınlandı* , ancak partiden hiçbiri o gazeteyi görmemişti... Baker Caddesi'nde kullanılan buhar silindirinin ön yüzünde pirinçten bir atın tasvir edildiğini belirtmekte fayda var ve bu, belki de, kesinlikle bulmayı beklemediğimiz medyumun çiziminde görünmesinin açıklaması olabilir."

Myera şöyle diyor (Pr. XI, 92):

"Bu intihar hakkında daha fazla bilgi 23 Şubat 1874 tarihli kayıtta verilmiştir. Pr.'a sık sık katkıda bulunan ve o zamanlar çocuk olan 'Bayan X'in, (bana bildirdiğine göre) bu olayın izlerinin hâlâ görülebildiği sokağa girmesinin bir uyarıyla engellenmesi dikkat çekicidir."

"28 Şubat 1874.

"S.—İmparator ile iletişim kurmayı çok istiyorum. [Uzun bir duraklama.] C.—'Her ne iletişim kuruyorsanız kısa tutun. Şu anda iletişim kurmaya uygun değilsiniz.' S.—Bayan Gregory'nin evinde iletişim kuran o ruh. [Buhar silindiri iletişiminin yapıldığı yer. HH] C.—'Söylediği oydu. Kendisini size bağlayabilmesi bizi çok şaşırttı. Bunun nedeni, onun bedensel ölümüyle karşılaştığı yerin yakınında olmanızdı. Zihninizi bu konuya fazla yöneltmeyin, yoksa sizi üzebilir.' S.—Ne istiyor! Ona yardım edebilir miyim! C.—'Çok perişandı ve aranıyordu

852 *Hetaromaiic Yazıda Possôssion(f)* [BL II, Pt IV cehaletinde yardımcı olur. Dua ona yardımcı olacaktır.' S.—Peki, şimdi, nasıl oluyor da hemen uyanıyor ve Sunshine [daha önce ölmüş birine bir gönderme. HH] hâlâ uyuyorÎ C.—'Henüz uyumadı. Bundan sonra ilerlemesini sağlayacak bir dinlenmeye kavuşursa iyi olur.

"'tI:S:D.
“ * x Theophilus' "

Musa'nın heteromatik yazısının aşağıdaki kısmı aynı olaya atıfta bulunmaktadır (Oz. XI, 92vd.):

“24 Şubat 1874.

". ....S.—Ruh, böylesine korkunç bir sakatlıktan zarar görmez mi?
...A.—Ruhsal beden, yeryüzündeki bedene gelen bir zarardan, şoktan başka bir şekilde zarar görmemelidir. Ve şokun kendisi onu kaba bir şekilde harekete geçirebilir ve onu uyuşturmaktan ziyade heyecanlandırabilir. Şu anda konuya derinlemesine - girmemizi sağlayacak bir durumda değilsin. Henüz ruhsal tonunu geri kazanmaktan çok uzaksın. S.—O zaman o ruh ayrıldığı yeri rahatsız etti mi? A.—Genellikle bedenden bu kadar kaba bir şekilde koparılmış bir ruh, uzun bir süre sonra bile yakınlarda dolaşır. S.—Nasıl oldu da bir araya geldin? A.—Sen yanından geçtin ve çok hassas bir durumda olduğun için rahatsız ruh, demirin güçlü bir mıknatısa çekilmesi gibi, doğal olarak kürene çekilirdi . Dahası, yaklaştığında seni çevreleyen ve ruhsal gözün görebildiği auradan seni ayırt edebilirdi. Işık ve çekim, onun özlemini çektiği bir iletişim kanalını tanımasını sağlardı. Daha önce size bir auranın tüm maddi nesneleri çevrelediği ve bir medyum durumunda auranın ruh gözleriyle uzaktan tanınabileceği söylendi... Tüm ruhlar bunu bilir, ancak hepsi [böylesine ağır bir entelektüel dalgalanma için şüpheli bir dilbilgisi. HH] bunu derinlemesine anlamaz... Bu nedenle, çok gelişmiş olanlar daha kaba ruhların saldırısına daha açıktır. S.—O zaman ruh gözüne aura karakteri bildirir! C.—Daha gelişmiş ve ilerlemiş olanlara EHe, söz konusu ruhun "gelişmiş ve ilerlemiş" bir şey olmadığını ima etti. HH] öyle yapar ve bu nedenle gizlilik bizim kürelerimizde mümkün değildir. Ruh, karakterini soluduğu atmosfere damgalanmış olarak taşır. Bu bizim varlığımızın bir yasasıdır. S.—Çok güzel, ama çok korkunç! C.—Hayır, dostum, öyle değil: ama büyük bir güvence, çünkü herkesin bakışına ve bilgisine açık olduğumuzu biliyoruz. Öyle olması iyi. Duraksıyoruz.”

Bana göre bu tür şeylerin hepsi Anglikan din adamlarının hayal gücünü, Yargıç Ed- CL XXV] *Cloeed Kitabının Ruh Tarafından Okunması* 353 gibi açıkça ifade ediyor. Vizyonlar, muhtemelen bu tür insanların sıklıkla yaptığı gibi, Vahiy ve Milton ve Bunyan gibi okumaları seven ve "medyum" rolüne düşen, gerçekçi bir zihne sahip bir adamın hayal gücünü ifade eder.

Fakat bütün bunları kabul ettikten sonra, Speers'ın ve diğer yarım düzine iyi insanın Musa'nın telekinetik performansına, ışıklarına, müziğine, cisimleşmelerine ve henüz aşina olduğumuz hiçbir yolla öğrenemeyeceğimiz anlattığı gerçek şeylere dair tanıklıklarını nasıl açıklayabiliriz?

"Ruh" tarafından Giyinmiş Boole'un Okunması

söylenirse , telepatiden daha fazla bir şeye işaret eder. Bu, Musa ile ismi verilmeyen bir "ruh" arasında, cevapların otomatik olarak yazıldığı iddia edilen bir görüşmedir (Pr. SPB, XI, 106):

"S.—Okuyabiliyor musun? C.—Hayır dostum, ben okuyamıyorum ama Zachary Gray okuyabiliyor ve Rektör. Kendimi maddeleştiremiyorum ya da elementa'ya hükmedemiyorum. S.—Bu ruhlardan herhangi biri burada mı? C.—Yakında bir tane getireceğim. Göndereceğim... Rektör burada. S.—Okuyabildiğin *söylendi* . Öyle mi! Kitap okuyabiliyor musun! C.—[Ruhun el yazısı değişti.]—Evet dostum, zorlukla. S.—Bana Æneid'in ilk kitabının son satırını yazar mısın! C.—Bekle— *Omnibue errantem terri» et fluctibu» eutcu.* [Bu doğruydu] S. —Kesinlikle öyle. Ama bilebilirdim Kitaplığa gidebilir misin, ikinci raftaki sondan bir önceki kitabı alabilir misin ve bana doksan dördüncü sayfanın son paragrafını okuyabilir misin? Onu görmedim ve adını bile bilmiyorum. C.—' 'Kısa bir tarihsel anlatı ile papalığın bir yenilik olduğunu ve Hıristiyanlığın ilkel ve saf zamanından beri, yalnızca havariler çağından beri değil, aynı zamanda Konstantin'in kilise ile devleti birleştirmesinden bu yana yavaş yavaş ortaya çıktığını veya geliştiğini kısaca kanıtlamak .' - [Sınavda çıkan kitap, *Hıristiyanlığı Papalık, Politikirkality ve Priettrvle'den kurtarma ve arındırma girişimi* üzerine *Roger'ın Antipoppieetian adlı tuhaf bir kitap olduğu ortaya çıktı.* Yukarıda verilen alıntı doğruydu, ancak 'anlatı' kelimesi 'anlatım' kelimesinin yerine kondu.] S.—Bu kadar uygun bir cümleyi nasıl buldum! C.—Bilmiyorum dostum. Tesadüf eseri oldu . Kelime yanlışlıkla değiştirildi. Yapıldığında biliyordum, ancak değiştirmek istemedim. S.—Nasıl okuyorsun! Daha yavaş ve duraksayarak yazdın. C.—Hatırladığımı

yazdım ve sonra daha fazlasını yapmaya gittim. Okumak özel bir çabadır ve yalnızca bir test olarak faydalıdır. Arkadaşın dün gece haklıydı; okuyabiliyoruz, ancak yalnızca koşullar çok iyi olduğunda.

Kitabı bir kez daha okuyacağız ve yazacağız ve sonra size yazdıracağız:—'Papa, o şiir okulunun, aklın şiiri veya daha doğrusu aklın hayalle harmanlanmış halinin şiirinin son büyük yazarıdır.' Bu gerçekten yazılmıştır. Gidip aynı raftaki on birinci kitabı alın. [Ben *Şiir, Romantizm ve Retorik adlı bir kitap aldım.]* Sizin için açılan sayfadan açılacaktır. Alın ve okuyun ve gücümüzü ve büyük ve iyi Tanrı'nın bize madde üzerindeki gücümüzü göstermek için verdiği görevi fark edin. San O'na olsun. Amin. [Kitap 145. sayfadan açıldı ve orada tamamen doğru bir alıntı vardı. Kitabı daha önce görmemiştim: kesinlikle içeriğinden haberim yoktu] [Bu kitaplar Dr. Speer'in kütüphanesindeydi.— FW EL M.] "

İşte Pr. SPR'de Moses'tan alıntılanan son doğru heteromatizm. XI, 103'te yer almaktadır. Bayan Speer şöyle yazıyor:

"Dr. Speer 9 Şubat 1889'da öldü ve ölümünden kısa bir süre sonra Bay Moses ondan kimliğinin dikkate değer bir kanıtını aldı ve o sırada bana bununla ilgili bir rapor yazdı.....

"Bay SM bir Pazar günü bizimle akşam yemeğine geldi. Garip görünüyordu ve bana, [1] 1 Kocanızı tekrar gördüm ve size anlamadığım bir mesaj gönderdi, dedi. Sıkıntı içinde görünüyordu ve akşam yemeği yiyemediğini gördüm. Birdenbire cüzdanını çıkardı ve sayfalardan birine hızla bir şeyler yazdı, yırttı ve bana uzattı, *Bundan bir şey çıkarabiliyor musun ? ' 'Sevgili her şeyin yolunda olduğunu söyle' yazılı bir mesaj gördüm --------. Atlanan kelime şuydu: yalnızken bana sık sık taktığı bir takma isim. Sanırım hiç kimse duymamıştı ve eminim *Bay* Moses da hiç duymamıştı. İsim basılamayacak kadar saçma, aa takma isimler genellikle ....."

Simdi Musa'yı özetleyelim. Aşağıdaki yaka otomatik yazımla değil, rap'lerle oldu. Bunu Musa'nın zihinsel yapısıyla ilgili bir içgörü olduğu için veriyorum. Şöyle diyor (Özd. XI, 72):

"Belki de burada, iletişim kuran bir ruhu yanıltmaya çalıştığım ve hiçbir başarı elde edemediğim bir vakadan bahsedebilirim. Psişik Araştırma Derneği'ni oluşturan çok zeki insanların iddialarında doğruluk payı varsa [Musa, 1888'de istifa etti, çünkü arkadaşları onun istediği her şeyi yutmuyordu. HH] uydurduğum yanlışı, iletişim kurduğum kişiliksiz varlığın beynine iletmiş

olmalıydı. [Bu, tamamen Musacılıktır, aşağıya bakın. HH] Kendisini büyükannem olarak tanıtan bir ruh geldi... Daha sonra ona beni çocukken hatırlayıp hatırlamadığını sordum. Hatırladı. Bir çocuğun hayatında meydana gelebilecek iki hayali olayı ayrıntılı olarak anlattım.

Bölüm XXV] *Bilinçaltı Teorisinin Kusuru* 355 hayat. Bunu o kadar doğal bir şekilde yaptım ki arkadaşlarım tamamen aldatıldı.... Ancak, hattın diğer ucundaki * Akıllı Operatörüm öyle değil mi? Benim odamı onaylamayı tamamen reddetti. Böyle bir şeyi hatırlamadığını söyleyerek beni basit bir sözle durdurdu.... Kesinlikle masadan, gerçeği söylemek isteyen ve ifadede tam olmaya son derece dikkat eden biriyle konuştuğuma ikna olarak kalktım"

Ruh Musa'nın benliğinin bir yankısı olsaydı, elbette Musa'nın yanlış olduğunu bildiği şeyi yankılamazdı (bazı insanların yanlış olandan zevk aldığı durumlar hariç, ki görünüşe göre Musa bundan zevk almıyordu). Ancak bunun bir yankı olduğunu varsayarsak, yanıtların dramatik karakteri açıklanmayı beklerdi. Yine de bu bile diyalog yazmayı başarmış olan hiç kimseye zor görünmezdi. Böyle bir kişi, böyle bir zihinde, düşüncelerin kolayca diyalog şeklini aldığını ve bunun doğal olarak ortaya çıkan dramatik tonu aldığını bilir. Ancak bunu kabul etsek bile, bu dramatik taklitlerin genellikle normal kabul ettiğimiz şekillerde dramatik güç göstermeyen insanların otomatik yazılarında ve trans ifadelerinde ortaya çıktığı gerçeğini hesaba katmak zorundayız; ve sonra elbette zorluk, genel olarak zorluklarla birlikte, "bilinçaltı benliğe" sıçrar. Bu, en azından benim belki de saygısız hayal gücüme kadar, kesinlikle bireysel bilinçaltı benliğin bir şaka gibi görünmeye başlamasına kadar yapıldı. Ve yine de pek çok zeki insanın ona olağandışı her şeyi atfetmeye hazır olması, belki de bizim bir anlığına gördüğümüz, ama onların hayal güçlerinin henüz önemini kavrayamadığı, onu muazzam bir boyuta taşıyan pek çok durumdan biridir.

Bütün bunlar, Musa'nın tuhaf zekasıyla ilgili talimatlar taşır; yanlışlığın iletileceğini varsayabilen, ancak telepatinin, bunun bir yanlışlık olduğu gerçeğini iletmemek gibi uygun bir noktada duracağı bir zeka; ve kendisinden gelen bu kadar bariz bir yansımayı tamamen görmezden gelebilen ve fenomeni tamamen başka bir zekaya atfedebilen bir zeka. Ancak bu son nokta, kesin bir inananın zihniyle ilgili olarak eleştiriye pek açık olmayabilir: eleştiri, eğer

yöneltilecekse, inanca yöneltilmelidir.

Aşağıdaki cümlede, özellikle daha önce belirtilmiş olan şeylerle ilişkilendirildiğinde, bir dereceye kadar safdillik var *ve* bu beni, Musa'nın zihnini değerlendirirken dikkate alınması gereken bir unsur olarak alıntılamaya yöneltiyor (Pr. IX, 291):

"Böylece en etkileyici seans gerçekleşti; zekaların kendilerinin görüşlerinin açıkça *[İtalikler* bana ait. HH] Ayrılmış Ruhlar Teorisi lehine beyan edildiği bir seans. Bu, zihnini zıt bir yöne vermiş birini ikna etmek için güçlü bir argüman oluşturmasa da, yine de ağırlığının olmasına izin verilmelidir"

Aşağıdaki pasaj da o kadar tuhaftır ki okuyucunun bunu dikkate alması gerekebilir (Pr. IX, 291):

"Maddileşmiş ruh formu, her bir belirli ruhtan gelen iletişimlere nüfuz eden güçlü bir şekilde belirgin bireysellik, her bir durumda vuruşun tamamen farklı doğası ve belirli testaların verilmiş olması gibi diğer yan kanıtlarla bağlantılı olarak ele alındığında, kanıt dengesinin güçlü olduğu kabul edilmelidir.

"Örneğin, ölmüş bir arkadaşa benzeyen maddeleşmiş bir form görüyorum (Adım No. 1). O formun, olayların ilerlemesi sırasında yanımda durduğunu görüyorum (Adım No. 2). Başkalarından farklı bir vuruş yapılıyor (Adım No. 8). Bu vuruş, yakınımda gördüğüm formdaki kişiden geldiği iddia edilen bir iletişim sağlıyor (Adım No. 4). İletişim kuran zekanın, iddia ettiği şey olduğunu en ciddi şekilde iddia ettiği ve yemin edildiğinde bu ifadesinde ısrar ettiği sorgulanıyor (Adım No. 6). Daha fazla zorlandığında, kimliği kanıtlamak için yalnızca benim bildiğim bir test yapılıyor (Adım No. 6). Bu bilgi, kendi özel vuruşlarıyla vuran ve görünüşte farklı bireyler olan diğer iletişim kuran zekalar tarafından doğrulanıyor (Adım No.

inatçı okuyucuya, son Musa'nın devamından önceki alıntıda görülen aynı saflığı gösterdiği izleniminı vereceğini düşünüyorum :

"Bu, zekaların kendilerinin ileri sürdüğü teorinin lehine güçlü bir bağ [Zincir mi demek istiyor? 1 Yedi unsur var. HHI. Diğer tarafta, ölmüş arkadaşlarımızdan geldiği iddia edilen iletişimlerin her zaman güvenilir olmadığı ve genellikle entelektüel zayıflıkların kanıtlarıyla işaretlendiği apaçık bir gerçektir. Yalanların, iyi ruhları canlandıran yalancı ruhlara kadar izlenebilmesi ve iletişimlerin düşük düzeninin (entelektüel olarak konuşursak) geldikleri dolambaçlı kanal ve

filtrelendikleri ortam tarafından açıklanabilmesi mümkündür . Ancak açıklama tamamen tatmin edici değildir. Ve asil, bilgili ve saf ruhların, aptalca olmadıklarında sıklıkla zararlı olan ve açıkça doğru olduklarında yeni olmayan ve yeni olduklarında da doğru olmayan fiziksel ve entelektüel fenomenlerin üretiminde yer almalarının ilk bakışta son derece olası olmaması gibi *ek bir engel daha vardır.”*

Artık bu iletişimlerin, tamamen gerçek olsalar bile, doğaları gereği yapılmasının zor olduğu konusunda ortak bir görüş var ; ve okuyucu ilerledikçe aynı şeye inanmak için giderek artan bir neden bulacak. Muhtemelen, kusurluluğu gerçekliğin bir etiketi olarak bile görmeye başlayacak.

Ve bu varsayımsal iletişim zorluğuyla bağlantılı olarak, hiç de varsayımsal olmayan başka bir nokta daha vardır. Açıkça, evrimimizin şu anki aşamasında olası herhangi bir gelecekteki yaşam hakkında, varsa bile, çok fazla şey bilmemiz kozmik düzenin (ya da tercih ederseniz ilahi planın) bir parçası değildir. Bu noktalar hakkında daha sonra söylenecek daha çok şey var: şu anda, deneyimimizin bu küçük evreni ile ötesindeki muhtemelen daha büyük olan arasındaki iletişimin zor olmasının ve şu anki yeteneklerimizle veya şu anki görevlerimizle tutarlı olmamasının *a priori olası olduğu gerçeğini kavrayarak incelememize devam etmemiz yeterlidir. Ve yine de* , peygamberlerin sözlerinden daha fazlasına sahip olmamızla tutarlı bir evrim derecesine daha sonra ulaşmış olmamız mümkün görünüyor. gelecekteki bir yaşamın var olduğunu ve mutlu olduğunu garanti etmek için.

Bunlar makul pozisyonlarsa, iletişimlerin sıklıkla Musa'nın "tökezleme taşı" dediği karakterde olduğu gerçeğini fazla hesaba katmamıza gerek yok. Ancak benim okumam, hatırladığım kadarıyla, sportif olmaktan daha kötü bir anlamda "yaramazlık" olan, görünüşte gerçek olan hiçbirini kapsamıyor, ancak böyle bir şey olmuş olabilir. "Gerçek" dediğimde elbette sadece dürüst demek istiyorum - kasıtlı olarak sahtekarlık değil, spiritüel bir yorumu onaylamak için kelimeyi kastetmiyorum.

Musa ve diğer pek çok kişinin ele aldığı "yalancı ruhlar" kavramı, elbette geleneksel teolojinin bir parçasıdır, ancak pek de gerekli görünmemektedir ve muhtemelen kötülüğü, iyiliğin eksikliğini de içeren, *şimdiki* yaşamın kusurlarına bağlı bir abartı veya orantısızlık olarak görenler tarafından özellikle itici bulunacaktır.

Musa olduğunu iddia eden bir kontrol, daha sonra "yalancı ruhları" ve kendisine ait olan çok daha fazlasını teslim etti. XXXV. Bölüme

bakın.

Musa şöyle devam ediyor (Öz. IX, 292):

“Tanrı’nın, sönmekte olan bir inancın kurulmasına, bu tür tezahürlere izin verdiği iddiası, bütün itirazları tatmin edici bir şekilde ortadan kaldıracaktır.”

Tezahürler daha açık olmasaydı bu argümanı kabul etmekte biraz yavaş davranmam gerekirdi ancak Myers bize şunu söylüyor (Pr. IX, 293-4):

iletişim kuran zekaların gerçek kimliğine tamamen inanmaya başladı . Ancak günlüğündeki bu pasaj [yani, önceki, hepsini alıntılamadığım. HH] (diğer tanıklıklarda da durumun böyle olduğuna inandığım) iddia edilen 'ruh rehberlerinin' iddialarına inanmak veya onlara boyun eğmek konusunda hiçbir şekilde istekli olmadığını gösterme eğilimindedir. Önceki Anglikan inançları çok güçlüydü; ve zihinsel alışkanlığı esneklikten ziyade inatçılığa meyilliydi.”

Myers bile "zihnin entelektüel alışkanlığı" gibi bir ifadeyi benimsemişken, ben Musa'ya verilmesi gerektiğini ve hepimizin zaman zaman ihtiyaç duyduğu hata payının herkese tanınmasını sağlayabilirim.

Ancak, onun olağandışı deneyimleriyle olan ilişkilerinde, Myers'in bize hatırlattığı gibi, on dokuzuncu yüzyılın son çeyreğinde bir Anglikan din adamı olduğunu ve deneyimlerinin yazıda, zihin tipinin renklendirdiği güçlü bir şekilde göründüğünü kabul etmeliyiz. Bu tipin ne olduğuna dair daha fazla örnek istiyorsak, bunlar bir sonraki alıntıda bolca mevcuttur

Bay Moses'ın Bayan Speer'e yazdığı Nisan 1876 tarihli bir mektuptan (Pr. XI, 63):

" .....Size manevi olduğunu göreceğiniz bir paket gönderiyorum"
İçinde biraz ruh miskiyle tatlandırılmış bir ruh örtüsü parçası var. Magus operatör ve Mentor'un da onunla birlikte olduğuna inanıyorum. Her neyse, ikisi de işte çalışıyor. Miskin her zamankinden daha güçlü koktuğunu düşünüyorum. Dün (Paskalya Günü) Imperator'dan uzun ve çok güzel bir mesaj aldım, kopyalayıp basmak istiyorum. Paskalya Günü onlar arasında favori gibi görünüyor. Her yıl o gün bir mesaj aldım. Fikir, Çarmıha Gerilme ve Diriliş ile sembolize edilen Ölümden Hayata geçiş ve Öz İnkarın ölümünü ve Ruhun ölü Maddeden daha yüksek hayata Yeniden Doğuşuna veya Dirilişine yol açan Öz Fedakarlığı simgeliyor. İyi işlenmiş ve çok çarpıcı. Ayrıca ruhsal dünyadaki durum hakkında yazılmış bir mesaj da vardı. Imperator'ın ne dediğini okumalısınız . Umutla konuşmuyor ve henüz tanışmamamızı istiyor, ancak açıkça bundan sonraki

çemberimizin yeniden başlamasını düşünüyor. Ama o zamana kadar, diyor, fiziksel medyumluğum ya tamamen kontrol altında olacak, böylece artık tehlikeyle dolu olmayacak ya da sona ermiş olacak. Ikincisi ima edilmiş gibi görünüyor, ancak maddi kanıtların her zaman ortaya çıkacağını ima ediyor gibi görünüyor. Ne söylediği konusunda çok kararlı ve hiçbirimizin *asla kalmayacağını söylüyor.* Bu bana önceden düzenlenmiş planlar ve akıllıca ve güçlü koruma hakkında çok güçlü bir fikir veriyor. Açıkça çok ileriye bakıyor; planları artık uzak gelecek için ve zihin *önce hazırlanıyor .* Bunun oldukça farkındayım.

"Muhtemelen birbirimizi görmeden önce daha fazlasını duyacağım. Bu yıl Moravyalılar hakkında hiçbir şey duymadım."

, Bu, Musa'nın yaşadığı Moravya'daki bir kilise mezarlığına gömülen insanların hayaletleri tarafından her Paskalya'da yaratıldığı iddia edilen bir poltergeist raketini ifade eder. Görünüşe göre, bir kilise mezarlığının yakınında bir hayalet uyandırmadan duramazdı. Kendisi de öyle söylüyor (Pr. XI, 71). Mevcut temayı şöyle sürdürüyor:

"Ben de herhangi bir 'varlığın' bilincinde değildim, bu da nesnellikten bir geri çekilme gibi görünüyor. Ancak Mentor'un örtüsü ve miski yeterince nesneldi. ['Bu alıntıların alındığı mektup' (Bayan Speer ekliyor), 'başlangıçta 'ruh örtüsünü tatlandıran' olarak anılan miskin kokusunu hala koruyor, ancak neredeyse on yedi yıl önce yazılmıştı. Örtü kaybolmuş, ancak miskin güçlü parfümü taze ve keskin kalıyor.'] ”

2 Mayıs 1880'de, Bayan Speer'in kaydettiği son oturum gerçekleşti. Light'taki (21 Ekim 1893) kayıtlarını şu sözlerle sonlandırıyor:

"Şimdi notların düzgün bir şekilde alındığı seansların sonuna geldim. O zamandan beri ara sıra yaptığımız diğer toplantılar oldu ve Imperator, ölümünden birkaç ay sonrasına kadar Bay SM aracılığıyla konuştu. Bazen tecavüz duyuldu ve mesajlar verildi. Misk ve mercan da birkaç farklı zamanda getirilip odanın her tarafına dağıtıldı. Yarı 360 *PoMeuionf f) Heienmaiic Yazısında* [Bk. II, Pt IY] gerçekleşenler kaydedilemedi ve genellikle adresler eksik bir şekilde kaydedildi. Ayrıca, bazı tezahürlerin güzelliği ve inceliği veya Imperator'un etkisinin ve kişiliğinin gücü ve onurunun daire üzerinde yarattığı izlenim hakkında herhangi bir fikir vermek imkansızdır."

. Tüm parfümler arasında "misk", "zindelik" için! Imperator'un miskinin ve diğer

"özelliklerinin" ve okuduğum kadarıyla onun sözlerinin çoğunun üzerimdeki etkisinin, çok "yüksek" bir kilisedeki sıradan bir ayin ve vaazın etkisine benzediğini itiraf ediyorum. Başkaları üzerinde böyle bir etki olup olmayacağını bilmiyorum; ve böyle bir etkinin kişinin ruhsal ihtiyaçlarına cevap verip vermediği kişisel bir meseledir.

İlk başta, üzerimdeki etkinin bir sonucu, her şeyi gömülü batıl inançların belirsizliğine gönderme dürtüsüydü. Ama sonra, Musa'nın tezahürlerinin benim zevkime uymasa da, İmparator grubundan olmayan Bayan Piper'ın büyük bir kısmının uyduğunu ve bunun bana göre gerçekliği için bir argüman olduğunu, ancak bunun bir kanıtı olmadığını düşündüm. Öyleyse, neden Musa aracılığıyla tezahürler, benim zevkime çok daha fazla sayıda olan ve bazıları Dr. ve Bayan Speer'in ve Musa'nın portresine bakılırsa, bazı açılardan benden çok daha iyi insanlar olan farklı zevklere sahip insanlara uygun olmasın?

Doğanın düzeni gerçekten de bizim olağan gözlemlerimizin ötesindeki zekalarla iletişime izin veriyorsa, bu iletişimlerin katılan insanların zevklerine ve kapasitelerine uygun olmaması ve ilgili durumlarda medyumlarla uyum içinde olan ruhlara atfedilmemesi için hiçbir neden görünmüyor. Sanırım misk sevenler de sevmeyenler kadar cennete gidiyor ve yeryüzüne geri konuşmaya da aynı derecede yatkınlar ve eğer Musa, tüm erdemlerine rağmen, sadece misk sevmekle kalmayıp aynı zamanda bir zuppeyse (öyle olup olmadığını söyleyecek kadar iyi bilmiyorum), neden diğer dünyadaki yakınları da misk sevmesin ve onlar da zuppe olmasın?

Fakat Bayan Piper öyle biri değildi ve Hodgson da kesinlikle öyle değildi, tabii ki İmparator ve çetesi hayatının sonlarına doğru onu yoldan çıkarmadıysa, ki bu da Hodgson'ın iddia edilen ölümünden sonraki iletişimlerinden anlaşılmıyor; ve yine de görüleceği üzere İmparator grubu (ya da en azından şüpheli bir şekilde öyle olduklarını iddia eden bazı tezahürler) ona ve Bayan Piper'a da saldırdı.

Belki de benim bu tür şeylere olan tiksintim anormaldir. Eğer öyleyse, elbette ki yargıda bulunma hakkım yok. Dünya hepimize yetecek kadar büyükse, muhtemelen cennet de öyle olacaktır ve bir göz kırpma süresindeki değişim muhtemelen hepimizde aynı oruntuyu oluşturmayacaktır; bu yüzden - çeşitli oruntüler olduğuna dair gösterge, tüm göstergelerin yanlış olduğu yönünde bir argüman olarak alınmamalıdır.

İmparator'ın Musa aracılığıyla yazdığı derinlikler hakkında Myers pek fikir vermedi.

Musa'nın bunları kronikleştirdiği *Ruh Öğretileri'ni* , üzerinde çok zaman geçirmek istediğim bir kitap olarak görmüyorum. Ancak, bir akşamımı buna ayırdım ve bir Anglikan din adamının ruhunun kendisine veya benzer ruhlara verdiği tepkileri ifade ettiğini gördüm. İlkel insanlardan günümüzün ilkel düşünceli insanlarına kadar, günümüzde şüpheli değere sahip fikirlerin evrimini izlemekten hoşlananlar için kitap ilgi çekici ve muhtemelen değerli olabilir. Ancak, canlı ilgi alanlarını takip etmek için günlerini mikroskobik olarak kısa bulanlara pek bir şey ifade etmeyecektir.

. İşte yeterince makul bir örnek. Belki de insanüstü bilgeliğin nereden geldiğini bulabilirsiniz: Eski moda antropomorfizmin bir hayli çoğunu bulabilirim.

MA Oxon : *Ruh Öğretileri,* Londra, 1907, s. 16 :

"Diğeri, filozof, ne olması gerektiği ve dolayısıyla ne olması gerektiği konusunda hiçbir teoriyle engellenmemiş, mezhepsel görüşe, özel bir okulun dogmalarına boyun eğme zorunluluğu olmadan, önyargıdan uzak, gerçeği kabul eden, bu gerçek ne olursa olsun, böyle kanıtlanır, İlahi bilgeliğin gizemlerini araştırır ve ararken mutluluğunu bulur. Hazineleri tüketmekten korkmasına gerek yoktur, onlar sonsuzdur. Yaşamı boyunca alacağı sevinç, giderek daha zengin bilgi depoları, Tanrı hakkında daha gerçek fikirler toplamak olacaktır. Bu ikisinin birleşimi -hayırsever ve filozof- mükemmel insanı yaratır. Bu ikisini birleştirenler, tek başlarına ilerleyen ruhlardan daha ileriye giderler.

"'Onun hayatı' diyorsun. Hayat sonsuzdur

"Evet; buna inanmak için her türlü nedenimiz var. Hayat iki aşamadan oluşur: ilerici ve tefekkürlü. Bizler, hâlâ ilerici olanlar ve (söylediğiniz gibi) sayısız çağlar boyunca ilerlemeyi umut edenler, sonlu zihninizin ulaşabileceği en uzak noktadan sonra tefekkür *hayatı hakkında hiçbir şey bilmiyoruz. Ama biz, çok uzaklara, çok uzaklara, ilerici ruhların sonunda, ilerlemenin onları Mutlak Güce* Sahip'in meskenine getirdiği bir dönemin geleceğine inanıyoruz ve orada eski durumlarını bir kenara bırakıp, evrenin tüm sırlarını tefekkür ederek İlahiyat'ın tam ışığında güneşleneceklerine inanıyoruz. Bunu size söyleyemeyiz. Çok yüksek. Bu kadar uçsuz bucaksız yüksekliklere uçmayın. Hayat sonsuzdur, siz onu sonsuz sanırsınız, ama siz onun eşiğine nasıl yaklaştığınızla ilgilenirsiniz, içinizdeki tapınakla değil.

Tanrı hakkında dünyada olduğundan* daha fazlasını *mı biliyorsun ?

" Onun sevgisinin işleyişini daha iyi biliyoruz—dünyaları kontrol eden ve yönlendiren o hayırsever Gücün işleyişini daha iyi biliyoruz. Onu biliyoruz, ama bilmiyoruz; ve sizin bilmeye çalıştığınız gibi, tefekkür hayatına girmeden bilemeyeceğiz. O, yalnızca eylemleriyle bilinir. "

Myers'ın Musa üzerine ikinci makalesinin sonunda, Pr. XI, 113'te şöyle demişti: "Gelecekte bir tarihte, okuyucularım arzu ederse, Musa olaylarından birkaçını daha kaydetmeyi umacağım," ancak bunu yapmadı; ölümünden önce bunu yapmak için yaklaşık altı yılı vardı.

Şimdiye kadar, Musa ve arkadaşlarına gösterilen ilginin haksız olduğunu düşünebilirsiniz. Ancak, çok şaşırtıcı şekillerde tekrar ortaya çıkıyorlar.

İmparator grubu kim veya ne olursa olsun, onlarla ilgili önemli bir nokta var: Musa'nın önceki inançlarına aykırıydılar ve o, en sonunda önceki inançlarını devirene kadar onlarla savaştı ve savaştı. Ve yine de, bu garip deneyimlerin bariz sonuçlarına ve daha da garip deneyimlerin çok daha bariz sonuçlarına (bazılarını daha sonra öğreneceğiz) karşı savaşanlar, kendi görüşlerine aykırı olan bu görüşlerin kendi doğasının en derin, en iyi ve en bilge katmanından geldiğini söylüyorlar. Bu yüzden, benim çok tehlikeli bir görüşümün bir rüyada benzer şekilde altüst edilmesinin, görünüşe göre benim iyiliğimle en çok ilgilenen ayrımcı bir kişi tarafından, benim tarafımdan yapıldığını söyluyorlar. Tüm bunların Kozmik Akış tarafından aydınlatıldığı ve yönlendirildiği tahminim saçma olabilir, başka herhangi bir tahmin saçma olabilir, ancak tüm olası saçmalıklar arasında, bir insanın en derin inançlarını çürüten ve deviren etkenin kendisi olması kadar saçma olan başka bir şey olabilir mi ?

Moses'tan diğer heteromatista'ya geçmek, kapalı bir odadan -doğulu kapalı bir odadan- açık havaya geçmek gibi görünüyor; ve bunu, Bayan Piper'ın trans halindeki halinin çok canlı, tamamen kurnazca olmayan bir anısına rağmen söylüyorum: çünkü onun kontrollerinin doğallığını, Musa'nın kontrollerinin yapmacıklığıyla karşılaştırdığımda da hatırlıyorum. Birçoğumuz için onların yanında gelecekte bir yaşam şüpheli bir lütuf olurdu; ancak Bayan Verrall'ın, Bayan Holland'ın ve Bayan Piper'ın halkıyla, en azından İmparator ve maiyeti aralarında görünmeden önce, görünüşe göre burada hayatın sahip olduğu çekicilikten ne varsa onu koruyacaktı, birçok hastalığından

muaf olacaktı.

BÖLÜM XXVI

DRAMATİK ■'SAHİP OLMA" (T). İLK DURUMLAR

WB şimdi bir süreliğine görünürdeki ele geçirilmenin heteromatik yazı biçimini bırakıp dramatik biçimini alıyor. Yeraltı dumanlarından ilham alan veya sarhoş olan Delphic rahibesinden günümüze kadar ve en sevdikleri içkilerden veya hipnoz veya oto-telkin yoluyla benzer şekilde etkilenen çeşitli rahipler ve kahinler aracılığıyla, ya da eğer bu şekilde bakmaya uygunsak ruhlar aracılığıyla, görünür ele geçirilmenin kayıtlarına sahibiz.

SPR kayıtlarından önceki modern zamanlardaki birkaç vakayla başlayacağız. Sık sık söylediğim gibi, doğada ani geçişler yoktur.

Sahip olma ve teleatezi, duyarsızca birbirine karışır. Foster'ın açıyı deneyimlediği durum aşağıdakilerden hangisidir? (Bartlett, *op. cii„* 146):

Melbourne Argua'dan *:*

parçası ***aldım*** **ve onu elimdeki bir karta koyup, başkalarının gözünden dikkatlice gizledim ve " ----------Birini gördün mü?" yazdım ve kuzenlerimden birinin adını verdim... Katladım kağıdı ona uzattım. Dokunduğu anda ve elimden ayrılmadan önce, "Gördüğünü söylüyor ve dahası, şimdi burada." diye karşılık verdi. sandalyenin arkasında.' Ve bir anlık duraklamadan sonra ekledi, 'Öldürüldü.' Ben, *Evet.' dedim ve bana bir karttaki alfabe harflerini özel olarak işaret etmem ve cevabın tıklatılacağı söylendi . İşaret ettim ve DROW harflerine tıklatmalar geldi—o anda ne yaptığımı göremeyen Bay Foster, elini aniden yanına koydu ve haykırdı, 'Ne acı! Düşerek öldü. Ve suyun görüntüsünü görüyorum—suya düşme,' gerçek şu ki kuzenim Liverpool'daki St. George Hamamı'na düşerken yan tarafını incitti ve uzun bir dalıştan daha fazlasını yaptığından şüphelenilmeden önce boğuldu."**

Burada görünüşte tam bir hakimiyete ulaşıyoruz (Bartlett, *op. dl.,* 93):

Sacramento Record'dan , 8 Aralık 1878:

"Foster bir ara A.'nın elini tutup, [4] Tanrı seni korusun, sevgili oğlum, oğlum, diye haykırdı. Sonunda seninle konuşabildiğim için minnettarım. Hayatında seni seven ve hala seven baban olduğumu bilmeni istiyorum. Sana yakınım; bizi sadece ince bir perde ayırıyor. Hoşça kal. Ben senin babanım, Abijah A. -----'

"'Aman Tanrım!' diye haykırdı A., 'Bu babamın adıydı, ses tonu, tavırları, hareketleriydi.'

" 'Ve,' dedi Foster, 'bu iyi bir etkiydi; o çok saygı duyulan bir adamdı.'"

Yukarıda belirtilen sahiplenmenin olduğunu söyledim. Fakat bu, Home, Moses ve Mrs. Piper'ın translarında olduğu gibi, orijinal bilincin tamamen dışarı atılması derecesinde bir sahiplenme değildir.

Peki aşağıdakilerden hangisi? (Bartlett, *a.g.e.,* 103):

" [Editöre mektup, 80 Kasım 1874'te yazılmıştır]

"New York *Daily Graphic* ;... Bana yakınımda yaşlı bir kadının ruhunu gördüğünü, büyükannemi mükemmel bir şekilde tarif ettiğini ve şöyle tekrar ettiğini söyledi: 'Resodeda, Resodeda burada; torununu öpüyor.' Foster sandalyesinden kalkarak, büyükannemin hayattayken yaptığı gibi beni kucakladı ve öptü."

Fakat burada ele geçirme tamamlanmış gibi görünüyor (Bartlett, *op. cit.,* 140). Melbourne *Daily Age'den:*

"Bay Foster... .. , Öldüğü şey sorusuna cevap olarak aniden, 'Kal, bu ruh içeri girecek ve beni ele geçirecek' diye sözünü kesti ve anında tüm vücudu titrek kasılmalarla ele geçirildi , gözleri içe dönüktü, yüzü şişti ve ay ve elleri spazmodik olarak ajite oldu. Başka bir değişiklik ve tam felçle, tıpkı ölüm döşeğinde olduğu gibi, ölmüş arkadaşımın figürünün benzeri karşımda oturuyordu. Dönüşüm, ifadeyi kullanabilirsem, o kadar gerçekçiydi ki, ölmekte olan arkadaşımın yüzündeki özellikleri ve fizyonomik değişiklikleri algılayabildiğimi hayal ettim. Felç türü tam olarak temsil ediliyordu, felçli elin bana uzatılmasıyla, orijinalinde olduğu gibi titremeye yöneltilmişti. Bay Foster, ona dokunduğumda kendine geldi ve arkadaşlarımdan birine verdiği cevapta, nöbet sırasında kimliğini tamamen kaybettiğini ve vücudunun her yerinden, tepesinden aşağıya doğru akan su dalgaları gibi

hissettiğini söyledi."

İşte Stillmao'dan daha da dikkat çekici bir vaka *(op. cii.,* I, 192). Mediam , bence, - Stillman'dan alınmış heteromatik yazıdakiydi. Ele geçirilme, transtan tamamen uzak görünüyor.

"Harvey'e [kontrol, Stillman'ın kuzeni. HH] ölümünden kısa bir süre önce gerçekleşen manzara ressamı yaşlı Turner'ı görüp görmediğini sordum. Cevap 'Evet' oldu ve sonra ne yaptığını sordum, cevap bir resim pantomimiydi. Sonra Harvey'in Turner'ı oraya getirip getiremeyeceğini sordum, cevap 'Bilmiyorum ; gidip bakacağım* oldu, bunun üzerine Bayan A. 'Bu etki [Harvey'in. HH] gidiyor - geçti' dedi; ve kısa bir duraklamadan sonra ekledi, 'O yöne doğru gelen başka bir etki var,' sol omzunun üzerinden işaret etti. 'Bundan hoşlanmıyorum' dedi ve hafifçe ürperdi, ama hemen sandalyesinde doğruldu ve tavır olarak, kaşlarının altından dışarıya bakışı ve başının duruşuyla yaşlı ressamın en sıra dışı kişiliğini yaptı. Sanki Turner'ın hayaleti, onu Griffiths'te gördüğüm gibi, sandalyede oturuyordu ve sanki önümde bir ruh oturuyormuş gibi, parmak uçlarıma kadar tüylerim diken diken oldu. Bayan A. haykırdı, "Bu etki beni tamamen ele geçirdi, diğerlerinin hiçbiri bunu yapmadı. İstediğini yapmak zorundayım." Turner'ın benim için adını yazıp yazamayacağını sordum, o da keskin, kararlı bir olumsuz işaretle karşılık verdi. Sonra Turner'ın onu gördüğümde gösterdiği nazik daveti ve tavrını hatırlayarak, resmim hakkında bana bir tavsiyede bulunup bulunamayacağını sordum. Bu öneri, kızın yeni etki geldiğinde takındığı sabit ve alaycı bakış eşliğinde aynı kararlı olumsuzlukla karşılandı. Bu beni şaşırttı ve sonra kardeşime neler olup bittiğini anlattım, çünkü sorular zihinsel olduğu için pantomim hakkında hiçbir fikri yoktu. Turner'ın etkisinde olduğunu iddia eden birinin orada olduğunu ve herhangi bir soruya cevap vermeyi reddettiğini, dolayısıyla yapılacak başka bir şey olmadığını varsaydığımı söyledim.

"Ama Bayan A. hâlâ kıpırdamadan ve çaresizce oturuyordu, bu yüzden bekledik. Kısa süre sonra, etkinin kendisinden ne yapacağını bilmediği bir şey yapmasını istediğini, sadece kalkıp odanın karşısına geçmesi gerektiğini söyledi ve bunu yaşlı bir adamın zayıf adımlarıyla yaptı. Odayı geçti ve duvardan renkli bir Fransız litografisi aldı ve yanıma gelip önüme, masanın üzerine koydu ve bir el hareketiyle dikkatimi ona çekti. Sonra bir çizim tahtasında bir kağıt parçası

germe pantomimini yaptı, sonra bir kurşun kalemi yontma, ardından litografide konunun ana hatlarını çizme pantomimini yaptı. Sonra benzer bir pantomimde bir suluboya kalemi seçme, ucun gerekli inceliğini dikkatlice not etme ve sonra bir çizimi genişçe çizme *izledi* .

Misa A. bütün bunlardan çok eğlenmiş gibi görünüyordu, ama çizimden hiç anlamadığı için hiçbir şey anlamadı. Sonra kalem ve mendiliyle ışıkları çıkarmaya başladı, teknik terimle "silerek". Bu bana Turner'ın icraatının benimsediğim şeye o kadar aykırı geldi ki, "Turner'ın ışıklarını sildiğini mi söylemek istiyorsun!" sorusuyla sözünü kestim ve o da olumlu bir işaret verdi. O zamanlar aklımda olan, iyi bilinen "Llanthony Manastırı" çiziminde, güneş ışığının ve gölgenin yağmurdan geçmesinin merkezi geçişinin bu şekilde yapılıp yapılmadığını sordum ve o yine olumlu, vurgulu bir şekilde yanıtladı . Aksine o kadar kesin bir şekilde ikna olmuştum ki, artık genel olarak kamu medyumlarında olduğu gibi bir kişilik simülasyonu olduğuna ikna olmuştum ve sorularımdan hiçbirini duymamış olan kardeşime [Yukarıda bunların zihinsel olduğunu söylüyor. HH], bunun başka bir saçmalık olduğunu söyledi ve ardından geçenleri tekrarlayarak Turner'ın bu şekilde çalışamayacağını söyledi.

"Altı hafta sonra İngiltere'ye yelken açtım ve Londra'ya vardığımda hemen Ruskin'i görmeye gittim ve ona tüm hikayeyi anlattım. Ortamın gösterdiği tersliğin tamamen Turner'ın karakteristiği olduğunu söyledi ve söz konusu çizimi incelemeye aldı. Yakından inceledik ve ikimiz de çizimin Bayan A.'nın belirttiği şekilde çizildiğini tartışmasız bir şekilde kabul ettik. Ruskin, bana Cornhill'e konuyla ilgili bir rapor göndermemi önerdi , ben de öyle yaptım; ancak o zamanki kamuoyunun durumunda beklenebileceği gibi reddedildi ve Thackeray'in öfkeyle bunu sepete attığını kolayca hayal edebiliyorum.

, olguların kaynaklandığı görünmez ve bağımsız zekâların varlığına ilişkin kanaatimi tamamladığını ve pekiştirdiğini söylemekte tereddüt etmiyorum ."

veryüzündeki hiçbir zekanın bilmediği bir şeyin iletişimine en çok yaklaştığım anlar gibi görünüyor , ve yine de bu böyle biliniyor olabilir .

BÖLÜM XXVII

8 PR OTURUMLARIYLA İLGİLİ ÖN HAZİRLIKLAR

kaçınılmaz arbi trariness'ini tekrar vurguladığım sınıflandırmalardan biridir , şimdi önümüze Bayan Piper, Bayan Thompson ve birkaç başkasının oturumlarını ayrı bir kategori olarak koymaktadır. Alanı esas olarak adı geçen ikisi için kullanmayı tercih ediyorum, çünkü ritim Onların tezahürleri trans halindeydi ve ses artık katılmasa da, jestler hala dikkate değer bir derecede katılıyor.

Bayan Piper'ın sıradan insan ilgi alanlarına yanıt olarak iletişim için yaptığı oturumlar, bilimsel deneyleri yalnızca tesadüfi olarak ele alarak, Pr. VI, VIII, XIII, XIV, XVI, XXIII ve XXIV'te bildirilmiştir. Çapraz yazışmalara özel bakış açısıyla yapılan oturumlar -ve bunların çoğu çok sıkıcı oturumlardır, ancak yakın çalışmaya yanıt olarak üretkendir- XXII ve XXIV'te bildirilmiştir. Çapraz yazışmalar, ayrı ayrı ele alındığında daha az anlam ifade eden, ancak birlikte ele alındığında önemli olan farklı hassas noktalar aracılığıyla iki veya daha fazla mesaj dır. Bu tür durumlar, hassas noktanın dışındaki bir zihni kanıtlıyor gibi görünüyor. Bayan Piper'ın daha fazla oturumu ilk kez bu çalışmanın XXVIII ve XXXVI. Bölümlerinde bildirilmiştir.

Bayan Thompson'un oturumları Pr. XVII ve XVIII'de bildirilmiştir.

SPR oturumlarını diğerlerinden ayıran temel özellikler şunlardır:

(a) bazen stenografik olarak ve her zaman en azından yetenekli ve eğitimli gözlemcilerin not almasıyla veya medyanın kendi senaryosuyla daha iyi aktarılır;

(b) dolandırıcılığa karşı daha iyi korunulmalıdır, ancak son otuz yılda toplanan geniş kanıtlar ışığında, Foster ve Moses'in ilkel olarak doğrulanmış vakalarında bile, kasıtlı dolandırıcılık fikriyle uğraşmak aptalca görünmektedir ;

(c) XXVIII. ve XXXVI. Bölümlerim hariç, bunlar çok daha iyi düzenlenmiş ve yorumlanmıştır.

her iki yarım küredeki en iyi beyinlerin - *yakın* ilgisini çekmiştir ;

(d) çok daha iyi modellerin çağrıştırdığı— çoğunlukla yukarıda sözü edilen editörler ve yorumcular;

(e) iyi iddia edilen kontrollerden kaynaklanıyor -- ister gerçek kişilikler ister kurtulanların zihinlerindeki uygun ve ima edici anılar olsun. Son zamanlarda, elbette ölümlerinden sonra, bahsedilen seçkin

oturanların birçoğu olduklarını iddia ediyorlar. Son iddia edilen kontroller arasında sadece Moses'ın kendisi, Myers ve Hodgson değil, aynı zamanda alışılmış oturanlar olmayan "George Pelham", Gurney ve Sidgwick'in eşit derecede yüksek zekaları da vardı. Bu kontrollerden ve diğerlerinden, sayı, çeşitlilik, doğruluk - benzerliği ve dramatik kalite açısından diğer oturmalardan, güneşten gelen aydınlatmanın aydan gelen aydınlatmadan daha üstün olduğu kadar üstün olan oturmalar olmuştur.

Daha önce de belirtildiği gibi, iletişim araçlarının etkinliği, tıpkı tüm iletişim makinelerinin çeşitliliği gibi, çok farklıdır ; kapasiteleri, tüm yetenekler gibi, farklı verimlilik derecelerine evrilir ve bu nedenle ve başka nedenlerle iletişimler açıklık, ardışıklık ve anlaşılırlık açısından farklılık gösterir .

Başarı derecesi kısmen medyumun ve atmosferin durumuna, ancak çok daha fazla oturanın karakterine bağlı gibi görünüyor. Medyumluk yeteneği sempati ve işbirliğine ihtiyaç duyar. Oturan ve medyum, bir sonuç için çabalayan bir çifttir. Yarışta, teniste, golfte, düet müzikte veya telepatik iletişimde çiftlerin ne yaptığını inceliyorsak, kötü performans gösteren çiftlerle zaman geçirmenin, uzman çalışması dışında bir faydası yoktur. Bu bakış açısından, yapmak üzere olduğumuz incelemede, dikkatimizi iyi medyumlardan iyi Acılara ne geldiğine sınırlayabiliriz. Ancak "her iki tarafı da görmek isteyen" adamın bakış açısı da vardır ve ben onun haklı gereksinimlerini karşılamaya çalışacağım.

İlk zamanlarda sempati ihtiyacı - dolandırıcılığın belirtisi olarak görülüyordu. Bunun zamanı geçti

. Belki de koşulların bir sonucu olarak, iletişimlerin çoğu iddia edilen ruhların zekasının altına düşmektedir 370 *§. P.* B. *Otururken Ön Bilgiler»* [BL II, Pt IV] bedendeyken; sıklıkla ruhlardan beklenenle çelişmektedir; ve sıklıkla tamamen saçmalıktır. Tüm bunlar, iletişimler gerçek olsa bile (veya gerçek olsa bile) makul olarak beklenebilecek olandan daha kötü değildir.

Sir William Crookes şöyle diyor *(Araştırmalar,* s. 84-6):

" Üçüncü hata, medyumun bir seansta kendi arkadaş ve dost çevresini seçmesi gerektiğidir ; bu arkadaşlar medyumun dile getirdiği doktrinin doğruluğuna tamamen inanan kişiler olmalıdır; ve araştırmacı bir zihniyete sahip olan herhangi

bir kişiye, doğru gözlemi tamamen engelleyen ve hile ve aldatmacayı kolaylaştıran *koşullar empoze edilir* . Buna cevaben şunu söyleyebilirim ki... Kendi arkadaş çevremi seçtim, istediğim inatçı inanmayanı tanıttım ve genellikle - dolandırıcılık olasılığını önlemek için dikkatlice seçilmiş kendi şartlarımı empoze ettim .”

Tam da buna karşı Musa şöyle tanıklık ediyor (Oz. IX, 269):

“Bir keresinde, talimata aykırı olarak, çevremize yabancı bir üye eklemeye cesaret etmiştik. Bazı önemsiz olaylar meydana geldi, ancak her zamanki kontrol edici ruh ortaya çıkmadı. Bir sonraki oturduğumuzda geldi; ve muhtemelen hiçbirimiz masaya vurduğu balyoz darbelerini kolay kolay unutamayız. Gürültü aşağıdaki odada açıkça duyulabiliyordu ve insana masanın parçalanacağı fikrini veriyordu. Gücü azaltmayı umarak boşuna masadan çekildik. Ağır darbelerin şiddeti arttı ve tüm oda kuvvetlerinden sarsıldı. Yeni üyeler getirerek gelişmeye tekrar müdahale edersek en korkunç cezalarla tehdit edildik. Bunu bir daha yapmaya cesaret etmedik; ve benzer bir suç daha işlemeye kolayca ikna olacağımızı sanmıyorum .”

Fakat daha sonra, farklı zamanlarda barış ve sessizlik içinde çembere katılan birkaç kişiyi okuruz. 11 Ruh dünyasına çeviri (?) bizi aynı anda tutarlılık melekleri yapmıyor gibi görünüyor, belki Musa'nın durumunda olduğu gibi, diğer pek çok durumda da zaman koşulları değiştirmiş olabilir.

Birkaç iyi tanık dikkat çekici bir şey gördüklerine yemin ettiğinde, bunu boşuna denenmiş olarak gören bin tane başka iyi tanığın ortaya çıkması pek bir şey ifade etmez ve eylemin varsayılan zorluğu ve nadirliğiyle orantılı olarak daha az şey ifade eder - *tabi ki* deneyimlerinin tek gerçek deneyim olduğunu ve karşıt deneyimin dolandırıcılık veya yanlış anlama sonucu olduğunu kanıtlayamazlarsa . Ancak, dolandırıcılık sorusu, uğraştığım veya uğrasacağım çoğu olguyla bağlantılı olarak, basitçe güncelliğini yitirmiştir.

İfade ilk başta ne kadar uç görünse de, olumsuz oturumlar doğrudan olumlu olanları açıklama eğiliminde olmadığı sürece, ihmal edilebilir oldukları sonucu çıkar. Yine de, sizi ilgisiz ve sonuçsuz konuların tekrar tekrar alıntılarıyla sıkmadan, olumsuz tarafı olabildiğince güçlü bir şekilde sunmak istiyorum. Ancak, kötü oturumların muhtemelen etkili

olanlardan daha az bildirilme olasılığına sahip olmasına rağmen, raporlarda oldukça sık yer aldıkları gerçeğini vurgulamak istiyorum - belki de toplamın onda biri; ve başarılı oturumcuların sık sık geri dönme eğiliminde olmalarına, başarısız olanların ise geri dönmeme eğiliminde olmalarına rağmen

Ayrıca, bazı durumlarda "açıklama yapma" girişimlerinin oldukça başarılı bir görünüm taşıdığını vurgulamak istiyorum, ancak dürüstlüğüm beni, bunların bana, araştırmaya başladığım ve henüz kabul etmeye hazır olmadığım düz tabanlı spiritüel hipotezden daha olası görünmediğini söylemeye zorluyor.

nerede olursa olsun oturan kişiden telepatiyi, nerede olursa olsun diğer enkarne zihinlerden telepatiyi kabul eden biri olarak açıkça anlaşılmayı diliyorum .

Ve son olarak, belki de en ustaca tasarlanmış ve genel olarak en önemli kabul edilen testlerin, ayrıntılarına daha sonra değineceğimiz, ölümden sonra, iletişimcinin ölümden önce hazırladığı mühürlü mektupların medyum aracılığıyla okunmasının bildirilen iki yakada başarısız olduğunu ve böyle bir okumanın, görebildiğim kadarıyla, medyum aracılığıyla veya medyum aracılığıyla gerçekleştirilen diğer işlerden daha zor görünmediğini belirtmek istiyorum. Ancak, bunun esas olarak fenomeni telepsis yoluyla açıklamaya karşı bir argüman olduğunu düşünüyorum.

Bu test bir zamanlar birçok kişi tarafından mektubun yazarının hayatta kalmasına karşı kesin olarak kabul ediliyordu. Kesinlikle, eğer hayatta kalırsa, bizim bakış açımıza göre kendisi veya aracının iletiği diğer konular kadar kolay olması gereken konuları iletme yeteneği ve eğilimi açısından kesindir; mektubun içeriğinin herhangi bir yaşayan kişinin zihninde olmadığının kanıtlanabileceği ve araç aracılığıyla iletilen konuda başka çok az şey veya hiçbir şeyin olmadığı *hayati nokta haric* . O zaman alternatifler şunlardır: (I) Yazar, hayatta kalırsa, bunu anlatmak için ne yaptığını kendisi söyleyemiyorsa, hayatta kalmamıştır; (II) hayatta kalmıştır, diğer birçok kanıtla gösterildiği gibi, ancak söz konusu kanıtı vermesinin önünde aşılmaz engeller vardır. Bunlara daha sonra değineceğiz.

Kontrollerin ortaya çıktığı koşullar çok çeşitlidir. Bunlara dair bazı işaretler zaten gördük, ancak ilerledikçe çok daha belirgin hale gelecekler. En önemli

oturumların çoğunda, genellikle biri diğerleri adına sözcü veya yazar olarak hareket eden, ancak diğerleri bazen kendileri adına konuşan veya yazan birkaç "kişilik" söz konusu ortamın etrafında toplanmıştır. Sözcünün kim olacağı, ortamla üstün "deneyime veya yakınlığa sahip bir "kişinin" doğal seçilimi tarafından belirleniyor gibi görünüyor. "O" genellikle kelimesi kelimesine tekrar ettiğini iddia ediyor ve iddia edilen iletişimin doğrudan mı yoksa dolaylı mı olarak alınması gerektiğini söylemek her zaman mümkün olmuyor.

Böylece Bayan Piper, medyumluğunun ilk bölümünde, genellikle kendisini "herkes" adına konuşan Dr. Phinuit olarak adlandıran iddia edilen bir Fransız hekim tarafından kontrol ediliyordu; ancak, iletişim kurmak isteyen herhangi bir "kişiliğin" doğrudan kontrolü altına giderek daha kolay giriyor gibi görünüyordu; ancak Phinuit yavaş yavaş ortadan kayboldukça, yerinin bir kısmı George Pelham ve ayrıca Stainton Moses ile bağlantılı olarak daha önce tanıştığımız İmparator grubundan biri olan Sektor tarafından miras alındı; ve İmparator'un kendisi de ara sıra bir el aldı.

Bayan Thompson, genellikle bebekken ölen ama büyüyen kızı Nelly'nin görünürdeki kontrolü altındadır.

Gurney, Myers ve Hodgson'ın ölümünden bu yana, Bayan Verrall, Bayan Holland ve Bayan Rawson'ın otomatik yazılarını neredeyse tamamen kontrol altına almış durumdalar.

SP R. tarafından kaydedilen ancak basılmayan oturumlar büyük ölçüde tutarsız ve önemsiz olarak duyurulmuştur. Ancak yayınlanmak için fazla samimi olan birkaçı, tam da bu nedenle, yayınlanmış olan her şeyden daha etkileyicidir. Yayımlananlardan bile elbette sadece parçalar verebilirim; ve en iyi ihtimalle, oturumların ve yorumların kayıtlarının binlerce sayfasını okuyup tekrar okuyan biri, çok az okumuş biri için en değerli olan birkaç yüz sayfayı zor seçebilir. Görevin zorlukları, editörlerin ve yorumcuların ortalama bir okurdan ziyade diğer öğrencileri daha genel olarak akıllarında tutmaları nedeniyle büyük ölçüde artmaktadır.

Bu materyalin sunulabileceği en az iki belirgin yol vardır. Mevcut birikimin sadece yarısına sahip olan Myers, *Human Personality*'de teorilerinin ipliğine kendi teorilerini astı ve onları sayunmak için kullandı. Bunu yapmak için, elbette,

kronolojik sırayı dikkate almadan burada ve orada seçim yapması gerekiyordu.

Pr. SP E. ve diğer birkaç kayıttan yaklaşık olarak ardışık örneklerle bir taslak oluşturmayı tercih ettim . Myers'ın yönteminin propaganda için bu yöntemin sahip olmadığı avantajları var; ancak bu bana belki de Piper draması diyebileceğim şeyi sunmamı sağladı - başlıca "kontrolleri" Phinuit ve G. P.'nin ortaya çıkışı, tezahürleri ve kayboluşu ve Myers ve Hodgson ile yaşarken ve "yaşamayı" bıraktıklarında iddia edilen kişilikleriyle ilişkileri. Bu kronolojik sunumdan, belki de daha sonraki tezahürlerde bu kişiliklerin yalnızca anılar olup olmadığına daha iyi karar verebilir veya karar vermekten kaçınabilirsiniz .

Sunum yöntemim ayrıca beni, çalışmanın kendisi sırasında ortaya çıkanlar dışında, hiçbir teori tarafından kesinlikle kısıtlanmamış bıraktı. Bu durum muhtemelen her iki tarafı da aksi takdirde yapabileceğimden daha adil bir şekilde sunmamı sağladı.

Raporların sadece bu kadar küçük parçalarını verebilmek cezbedici: bunlar sadece fenomenlerin çeşitliliği hakkında değil, aynı zamanda olumlu ve olumsuz izlenimler hakkında da çok yetersiz bir fikir veriyor olmalı. Burada denemeye değer bir izlenimi bile iletmek için arzu edilir olarak seçtiğim konu, yer verebileceğimin yaklaşık iki katıydı.

Elbette, ilgili okuyucuların Pr. 8'de istedikleri gibi dolaşabilmeleri arzu edilir. P, R ve bunlara erişimi olmayan okuyucular bile bunu makul bir maliyetle pratik olarak yapabilirler. 1912'ye kadar tam bir kurulum çok daha pahalıya mal olacaktır.

yüz dolar, ancak neredeyse tüm ciltler birkaç "Bölüm"den oluşuyor ve bunlar her biri bir buçuk dolardan fazla olmayan bir fiyata ayrı ayrı kağıt olarak satın alınabilir. Amerikan ajanları Boston'daki WB Clarke Şirketi'dir. Burada verilenlerden daha ayrıntılı bir konu istiyorsanız, ajanlara alıntı yapılan cildi ve sayfayı adlandırarak, size Bölümü göndermelerini sağlayabilirsiniz. Hem Bölümü hem de her alıntıyı içeren cildi ve sayfayı adlandırmam ikimiz için de sıkıntı olacaktır.

Oturumların kendileri kısa sürede bor haline gelirler, ancak çeşitli editörlerin bunlara yaklaşımı genel olarak ilginçtir ve neredeyse tüm edebiyat çok üst düzeydedir. Bu kitabın ilk taslağını hazırladığımdan beri tekrar tekrar okuduğum için, burada verebileceğim tüm konunun yetersizliği ve adaletsizliği iki kat daha fazla üzerime yıkıldı ve okuyucuları benim aldığım kaynaklara yönlendirmek mümkün olsaydı, eğer böyle yönlendirildiğinde bile, burada yetersiz bir fikir edinenler orada çok daha iyi olanı arayacak olsaydı ve (belki de en değersiz sebep) seleflerim üzerinde durmadığında benim üzerinde durduğum özellikler olmasaydı, bunu bastırmaya meyilli olurdum. Eğer oturumların daha kapsamlı ve birçok yönden çok daha iyi bir şekilde ele alınmasını isterseniz, size sadece kısaca özetlediğim aşağıdaki makaleleri verilen sırayla (mutlaka değer sırasına göre değil, ancak yaklaşık olarak sıradan okuyucunun ilgisini çekecek sıraya göre) tavsiye edeyim — Hodgson'ın XXXIII. Bölümdeki (Cilt değil) raporu; James'in Bölüm LVIII'deki ve Piddington'ın (Bayan Thompson hakkında) Bölüm XLVII'deki yazıları. Tüm bunlardaki editoryal içerik çok dolu ve tek başına edebiyat olarak bile çok yüksek rütbeli. Belki de sadece oturumlar olarak, Bölüm LXI'deki Junot serisi (özetlediğim sonuncusu) hepsinin en ilginci. Oradaki editoryal içerik gittiği yere kadar çok iyi, ancak çok uzağa gitmek gereksiz olurdu, çünkü daha önce yayınlanan oturumların editörleri tarafından yeterince ele alınmamış birkaç nokta vardır. Çoğu zeki okuyucu için ilgi çekici olan bir sonraki kısım -belki de ilk ikisini okumuş biri için diğer herhangi bir kısımdan daha büyük olan- Bayan Verrall'ın kendi ve Bayan. Holland'ın otomatik yazımı hakkındaki hayranlık uyandırıcı anlatımıdır ve XX. Cildin

tamamını doldurur. Bu da edebiyat olarak yüksek değere sahiptir.

Okumada biraz sabırlı pratik gerekecektir.

BİRÇOK ŞEKİLDE bildirildiği için, oturumların notları çeşitli kişiler tarafından çeşitli biçimlerde tutulmuştur. Bunları tekdüzeliğe indirgemenin pratik olmadığını gördüm . Ortam tarafından (veya aracılığıyla?) söylenen veya yazılan "kontrollerin" sözcükleri, bazı durumlarda herhangi bir işaretle vurgulanmaz. Bu genellikle talihsizdir, özellikle ortamın ifadelerinin parantez içinde oturanların ve parantez içinde çeşitli yorumcuların ifadeleriyle aynı paragrafta karıştırıldığı durumlarda .

Profesör Newbold şöyle diyor (Pr. XIV, 8):

"Okur, hiçbir soru kaydedilmediğinde 'evet' ve 'hayır'ın sıklıkla yazıldığını fark edecektir. Bunun nedeni, yazının aşırı derecede okunaksız olması ve çok hızlı gelmesi nedeniyle, oturanın bir sayfanın sonunda veya anlamda belirgin bir duraklamada olduğu gibi uygun bir dinlenme noktasında hafif bir sorgulayıcı tonlamayla yüksek sesle okumasıdır. Yazar buna, doğru anlaşılıp anlaşılmadığını göstermek için 'evet' veya 'hayır' ile yanıt verir. Eğer bu ifadeler, benim inandığım gibi, Bayan Piper'ın normal bilincinden tamamen ayrıysa, bize mikroskobun yeni bir madde dünyasını ortaya koyması gibi, gerçekten de yeni bir zihin dünyasını ortaya koyarlar.....

Ayrıca, dikkati dağıtan sık rastlanmayan dilbilgisi hataları da vardır. Bunlardan hiçbirini düzeltmemenin daha iyi olacağını düşündüm. Bazıları yanlış basım olabilir; bazıları yetersiz muhtıralardan veya stenografik raporlardan; bazıları heteromatik yazının belirsizliğinden; bazıları heteroma tista'dan kaynaklanıyor olabilir (her ne kadar yüksek eğitimli olanların yazılarında varsa bile, muhtemelen bunlar düzenlenmiştir); ancak bunları, İmparator grubu gibi yüksek ve kudretli kişiler olduklarını iddia etseler bile, sözde iletişimcilerin kaymaları olarak almaya meyilli hissediyorum . Bu, özellikle o kişilerin seni ye seni demeye çalıştıkları ve zamir ve fiillerinin "sayısını" kaçırdıkları durumlarda geçerlidir . Bu elbette onları en azından kısmen böyle bir dilde deneyimsiz bir ortamın imgeleminin ürünleri olarak gösterme eğilimindedir ; - ve bunların gerçek şahsiyetler

olabileceğini ve aktarılan dillerinin geldiği kanaldan etkilenerek renklendirildiğini varsaymak tutarlılığı çok da zorlamaz gibi görünüyor.

Editörler genellikle farklı kontrollerin kelimelerini ayırmakta zorluk çekmişlerdir: birbirlerini kesiyor gibi görünürler, 376 *8, PR Oturumu Üzerine Ön Hazırlıklar»* [BL II, Pt IV ve bazen aralarında ortama sahip olmak için gerçek bir mücadele varmış gibi görünür. Bu nedenle, deneyimli bir okuyucunun bile anlamı açıkça kavraması her zaman kolay değildir (veya bu konuda mümkün değildir). Acemi okuyuculara yardımcı olmayı amaçlayan kendi eklemelerimi sürdürerek bu tür okuyucuların sabrını zorlama riskini aldım. Umarım hiçbiri banal görünmez. Şimdiye kadar olduğu gibi köşeli parantez içindedirler ve baş harflerimle takip edilirler ve köşeli parantez içindeki diğer notlardan oturanlar veya diğer editörler tarafından ayırt edilmelidirler.

, sempatisini kaybetmekten çok üzgün olduğum bazı okuyucular için bir sıkıntı olmaya meyilli olduğunun farkındayım , özellikle de oturumları okuma ve kendileri için yorumlama alışkanlığı edinmiş olanlar için. Ancak, genel olarak sıradan okuyucular için, özellikle de benim yazdığım kişiler için, biraz rahatsızlık pahasına olsa bile, faydalı olma eğilimindedirler. Umarım araya girdiğim yardım girişimiyle oturum raporlarını doğal olarak olduğundan daha sıkıcı hale getirmemişimdir.

Bazı diğer yazılar gibi, oturumların anlatımları da, özellikle ciddiyetle okunuyorsa, orta taksitlerle alınmalıdır. - böylece zihin , lehte veya aleyhte bütün ipuçlarına karşı keskin olabilir. Ve bitirdiğinizde, eğer mantıklıysanız, ki elbette öylesinizdir, her iki yönde de tartışılmaz ipuçlarının olduğunu göreceksiniz.

sonrakilere göre daha ayrıntılı ve daha az düzenlemeyle verilmiştir .

Eğer kendinizi durmaya meyilli bulursanız, atlamayı denemeden ve son seans olan Junot seanslarına bakmadan durmayın.

Kendi yorumlarımın birçoğunu bilerek tekrarladım ve istemeden de olsa birkaçını tekrarladım, ama özellikle kasıtlı tekrarların yeterince sağlam nedenlerinin, kazara yapılan tekrarlar için de muhtemelen bir dereceye kadar geçerli olacağını düşündüğümden, onları ortaya çıkarmaya değmez gibi görünüyor.

Yayımlanan tüm oturumların editörleri vardır ve editörlerin yorumları elbette sık sık raporlara eklenir. Bazen, bir oturum sırasında editör *propria persona konuştuğunda* ve belirsizlik tehlikesi göründüğünde, paragrafın başına hia eklerim. Bunu aklınızda bulundurun, yoksa bazen şaşırırsınız.

Kontroller, hepsinin bilinen herhangi bir mecra aracılığıyla iletişim kuramayacağını ve bazılarının bazı mecralar aracılığıyla iletişim kurabildiğini ancak diğerleriyle iletişim kuramadığını söylüyor. Genellikle, o sırada mevcut mecra aracılığıyla iletişim kuramadığını iddia edenlerden biri, iletişimini mecra aracılığıyla ileten başka bir "ruha" yaptığını iddia ediyor. Phinuit, George Pelham ve Hector aracılar arasında en sık görülenlerdir.

Başlangıçta şunu söylemek istiyorum ki, eğer sadece herhangi bir enkarne zeka tarafından muhtemelen bilinmeyen gerçekleri spiritizm kanıtı olarak ele alacaksak, oturumlar bana dikkate alınmaya değer görünmüyor. Sadece lehte ve aleyhte göstergeler birbirini çok yakın bir şekilde dengelemiyor; ayrıca, sıklıkla söylendiği gibi, bir ifadenin tek erişilebilir kanıtı bir enkarne zihindedir ve bu tür tüm kanıtlar telepati veya en kötü ihtimalle teleteropati şüphesini açmalıdır.

Bu nedenle, oturum kayıtlarından alıntıları, "kanıt" değerlerinden çok, - söylenen şeylerin, gerçekler veya yanlışlar olsun, esasen bunları söylediğini iddia eden kişilikler tarafından söylendiğine dair içerebilecekleri herhangi bir gösterge için veriyorum - (a) iddia edilen iletişimcinin zihin alışkanlıkları ve ifade dönüşleri; (ft) duygular, inisiyatif, - telepatinin erişemeyeceği tepkiler; ve (ç) iddia edilen iletişimcinin karakterindeki bir yıllık oturumlardan sonraki yıllara doğru büyüme hakkında gösterebilecekleri her şey için. Soru, bunların tür ve derece olarak iddia edilen kişiliklerle yeterince özdeş olup olmadığıdır. Eğer öyleyse, iletilen gerçekler veya yanlışlar bana önemsiz görünüyor. Öte yandan, gerçekleri veya yanlışları ileten kişilikler - bireysellik ve gerçeğe benzerlikten yoksunsa, hepsi medyum ve oturumcu olarak özetlenebilir; ve gerçekler veya yanlışlar, enkarne zihinlerden gelen başarılı veya başarısız telepsikozlar olarak özetlenebilir.

Kayıtların kişisel kimliğe dair hangi göstergeleri içerdiği, yarım düzine oturumda adil bir şekilde gösterilemez. Yine de, Pr. SPR ve Myers'ın hacimli ciltleri

dışında, bunlar herkes tarafından çok hafif bir şekilde ele alınmıştır. Podmore, büyük ve 378 *On Hazırlık 8: PR Oturumları* [BL II, Pt *TV* önemli iki ciltlik çalışmasında, bunlara yirmi sayfadan azını ayırmıştır. Onlara birkaç yüz sayfa vereceğim—umarım, Piper dramasının adil bir taslağını vermek için yeterlidir.

Çeşitli olguların bende bıraktığı izlenimleri, hemen hemen oldukları gibi verdim. Bunlar sıklıkla birbirleriyle açıkça çelişir, ancak, görüleceği üzere, karmaşanın kutlesinden, bazı unsurlar yavaş yavaş baskın çıktı ve sonunda oldukça sağlam ve belirgin hale gelen bir teoriye dönüştü, ancak elbette ben bunu sadece geçici olarak tutuyorum. Ancak bir asırdan daha kısa bir sürede gelen devrimlerden sonra, başka bir şekilde tutmak ne kadar işe yarayacak?

Ben, Musa'nın yakın ve aşırı uyarılmış atmosferinden, Bayan Piper'in genellikle önümüze getirdiği, sıkıcı ama doğal insan ilgi alanlarına geçişi hoş buluyorum. Kontrolleri genellikle, geride bıraktıkları arkadaşlarıyla iletişim kurmaya çalışan sıradan insanlar olduklarını iddia ediyor. Gerçekten bu iletişimi sağlasa da sağlamasa da, şaşırtıcı bir şekilde buna benzer bir şey sunuyor ve onu ayrı bir sınıfa yerleştiren bir gerçekçilik ve engin ayrıntılarla.

Bayan Piper, heteromatistlerin çoğundan farklıdır çünkü yazısı trans halindedir. Kariyerinin erken dönemlerinde ses organları çeşitli kontroller tarafından kullanılıyordu, her biri özel bir sese ve telaffuza sahipti, ancak bu giderek ortadan kalktı ve uzun yıllar boyunca yalnızca yazı ve jestlerle kendini gösterdi. Başka hiçbir heteromatist senaryosu, hatta Bayan Verrall'inki bile, Bayan Piper'ınki kadar dikkatli ve yetenekli öğrenciler tarafından incelenmedi ve belki de hiçbiri insanları bizimkinin ötesindeki bir hayattan kaynaklandığına dair bu kadar güçlü bir inançla etkilemedi.

Bir anlamda çok az şey söylerler ve bu az şeyi *bıktırıncaya kadar tekrarlarlar;* ancak az şey o kadar çok görünür kişilik tarafından ve o kadar çok sayıda farklı bağlantıda söylenir ki, muhtemelen daha önce tek bir insan aracılığıyla ifade edilenden daha fazla dramatik çeşitlilik, salt çeşitlilik açısından, üretir. Ancak söylenenler, eski teorilerin şairin ete kemiğe bürünmüş ruhunu varsaydığı gibi, yalnızca engin insanüstü bilgiye anlık kabul edilmiş bir ruh tarafından söylenebilecek hiçbir şey içermez. Ancak

bu teorilerdeki bir hata, mevcut tezahürlere karşı bir argüman değildir.

Pr. SP B.'ye gelince , her türlü mitolojiden ödünç alınmış , ucuz sahne dekorları ve abartılı konuşmalar ve çoğu erken dönem "medyum" tarafından yeryüzü dışındaki yaşama atfedilenler, Bayan Piper'ın pek işine yaramıyor, ancak kariyerinin ortalarında, postane Stainton Moses, görkemli arkadaşları İmparator ve ekibiyle birlikte ortaya çıktığında her ikisinde de epeyce yol kat etti. Bayan Piper çok az dekor tasvir ediyor ve halkı, - İmparator ve ekibinin dışında pek çok tutarsız söz söylese de , çok az tutarlı saçmalık konuşuyor ve oturanlarla olan konuşmalarında herkes kadar doğaya sadıklar; ve bu muhtemelen iletişimlerin gerçek kişiliklerden geldiği inancını destekleyen en güçlü destek .

Fakat yukarıdaki paragraf daktilo edilmiş olduğundan Profesör Newbold bana Pr. SPR'de bildirilmeyen bazı oturum kayıtlarını emanet etti ; bu kayıtlar bu ifadenin değiştirilmesini gerektiriyor. Bunlar XXXVI. Bölümde tartışılacak.

Son olarak tekrarlamak istiyorum ki, oturumlar kısa sürede sıkıcı olmaya meyillidir, ancak onları incelemeye yanaşmayan bazı okuyucuların onları atladıkları için ödüllendirileceklerini umuyorum: aralarında ilginç yorumların yer aldığı pek çok alıntı var ve bunları takip eden spekülasyonlarda değerli olabilecek herhangi bir şeyi anlamak için, eğer değerli bir şey varsa, bunlar hakkında genel bir bilgi sahibi olmak şarttır.

BÖLÜM XXVI II

BAYAN PIPER: YAZARIN DENEYİMİ

ÖTÜRÜ , kendi deneyimimden başladım; aynı nedenlerden ötürü, 1894'te Bayan Piper ile yaptığım bir oturumu sunmak için kronolojiye aykırı davranıyorum. Bu, dönemin tipik bir Piper seansıydı. Pr. SPR'de basılmamış olmasına rağmen, o zamanlar Hodgson'ın bana gönderdiği kopyayı gözden geçirmek için çok meşguldüm ve erteliyordum, ancak dikkat çekmeye değer bazı özel noktaları var ve genel olarak medyumluğun birçok noktasını açıklamak için bir metin olarak kullanılabilir . Özel bir nokta, Bayan Piper'ın *hem konuştuğu hem de otomatik olarak yazdığı* oturumlardan biri olmasıdır - ilkini bitirmeden önce ve ikincisine başladıktan sonra.

Bayan Piper'ın sıradan bir oturumdaki psişik tezahürleri Foster inkinden çok daha karmaşıktır, ancak bildiğim kadarıyla, onun gibi telekinetik tezahürler göstermemiştir. Aslında telekinezi şu anda belirsiz görünüyor. Home ve Moses'tan beri İngiliz bir medyumdan bununla ilgili hiçbir açıklama okumadım, ancak Eusapia Palladino'nun hala taraftarları var, aslan postu söz konusu olduğunda ben de onlardan biriyim, ancak son zamanlarda küçülüyor ve tilkininki genişliyor gibi görünüyor. Ancak telekinetik fenomenlerdeki bu yavaşlama, muhtemelen hareket ritmi yaşamının bir örneğinden başka bir şey değildir. Ancak Bayan Piper ve Foster'a geri dönelim. Her ikisinin de izlenimleri açıkça genel olarak insanlarda henüz gelişmemiş bir duyarlılıktan kaynaklanıyor olsa da, Bayan Piper, ruhsal izlenimlere (bu ne anlama gelirse gelsin) çok daha duyarlı biri gibi görünse de, kendi kişiliğinde bir anlamda konuyla hiçbir ilgisi yoktu. Foster, gördüklerini ve hissettiklerini anlatarak kendini ifade ederken , o *kendini* ortadan kaldırarak kendi kişiliğini bedeninden çıkarıp, sesini kullanarak kendini ifade eden diğer belirgin kişiliklere yer açıyordu .

organlar, jestler ve yazı. Yaptıkları, bilinçlerinden geçmiyor gibiydi ve bilinçlerinin organizmasından geçtiğinin görünürdeki nedeni, Bayan Piper'ın trans halinde olmasıydı; iletişimlerin geçişi yüzünü çarpıtıyor, sesini değiştiriyor ve tüm varlığını etkiliyor gibi görünüyordu. Foster ise, tam tersine, insanların sıradan bir sohbette olduğu gibi, uyanık, zeki ve neşeli görünüyordu. Belki bir veya bir buçuk saat sonra, biraz yorgun hissettiğini belirtti. Bayan Piper, belki bir saat sonra trans halinden çıktığında, biraz bitkindi. Ancak, birkaç yıl sonra, ortaya çıkacağı gibi, durum böyle değildi.

Bayan Piper, Hodgson ona söylemediği sürece kim olduğumu bilmiyordu ve eminim ki söylememiştir. Hodgson beni çok iyi tanıdığı için, onun aklından geçenleri okuma ihtimali yüksekti ama o, *onun bildiği hiçbir şeyi okumuyordu!*

Başlamadan önce Hodgson, Bayan Piper'ın erişebileceği küçük bir masaya birkaç sayfa kağıt ve kalem koydu ve diğerlerini de kendi notları için masanın doğusundaki şömine rafına koydu. Bayan Piper ve ben masanın batı kenarında birbirimize dönük oturduk. Hodgson masa ile şömine rafı arasında gidip geldi.

Elimi tutmadı. Kariyerinin başlarında, - birçok yerde kaydedildiği gibi, tüm seans boyunca bakıcısının ellerini tutmuş gibi görünüyor , ancak zamanla bakıcısına hiç dokunmamaya başladı. Değişimin '89 ile *96 arasında bir zamanda gerçekleştiği anlaşılıyor. Bu değişim gerçekleştiğinde, Bay Podmore ve diğerleri tarafından onun durumunda yapılan "kas okuma" önerileri ortadan kaldırıldı.

İlk raporlarda ayrıca seans odasının karartıldığına dair birkaç ima da var. Bu da benim katılımımdan önce büyümüştü ve bununla birlikte, elbette, bundan doğal olarak çıkarılan sahtekarlık çıkarımları da.

Bir iki dakika oturduktan sonra , Bayan Piper'in gözbebekleri yukarı doğru yuvarlandı, yüzü hafifçe kasıldı ve kendine ait olmayan kaba bir sesle konuşmaya başladı. Hatırladığım kadarıyla, ses ilk başta beni bir heykelden geliyormuş gibi etkiledi, ama kısa sürede alıştım. Görünüşe göre 382 *Un. Piper: Author't Experience* [Bk. II, Pt. IV Phinuit'in "kontrolünde" idi, sözde Fransız bir doktor olan ve Psişik Araştırmalar Derneği'nin Bildirileri okuyucularının iyi tanıdığı ve ben de onu daha sonra başkalarına daha ayrıntılı olarak tanıtacağım.

Bazen raporda belirtilmeyen kontrol

değişiklikleri olmuş gibi görünüyor. Bunları not etmeye çalışıyorum ve birkaç tesadüfi iyileştirmeyi denedim. Bu notlar bazen - köşeli parantez içinde, baş harflerimle, ancak sıklıkla ayrı paragraflarda ve yazarın kitabın olağan bölümünün daha büyük yazı tipinde ekleniyor.

Aşağıda Hodgson'ın söylenenlere dair notları ve yazılanların tam metinleri verilmiştir. Konuya yeni olan okuyucular, iddia edilen medyumlar aracılığıyla yapılan iddia edilen iletişimlerin genellikle belirgin zorluklarla geldiğini bilmelidir - bir tür kekemelik veya kelime duygusu ve önemli bir karışıklık. Pratik olabilecek bu tür ek açıklamalara rağmen, kelimesi kelimesine yeniden üretimler çok akıcı bir okuma değildir. Bazıları karışıklığı medyumun oturanlardan gelen ipuçlarını "avlama" konusundaki gecikmelerine; diğerleri ise özellikle deneyimsiz kontrollerde, davanın doğasında var olan zorluklara atfetmektedir .

Bütün bu karışıklık unsurları, bir oturumun iyi notlandırılmış bir fotoğrafını ilk kez okuyan birine , kaosun ve eski gecenin bir fotoğrafını incelediğini düşündürebilir. Daha önce uyardığım gibi, sadece notları anlamak için değil, onları kanıt olarak değerlendirmek için de sabır gerekir.

Sonraki oturumun zorluğunun sizi sonraki oturumlar konusunda caydırmasına izin vermeyin. Görünüşe göre çok daha özgürce "düzenleniyorlar" ve çok daha kolay okunuyorlar.

1894'teki *ısırık*

Sunulanlar: Richard Hodgson, Henry Holt. Hodgson'ın notları.

"Phinuit konuşuyor. [Not 1'e bakın, oturumun sonunda, s. 890.] 'Sizi görmek için ta ruhtan geldim. Size kendiniz hakkında bir şey söylemek istiyorum. O beyefendinin [Sitter'a atıfta bulunarak] etrafında sürekli ruhlar var. Buna inanmıyor ama *o bir medyum.*'"

Daha sonraki belirtiler bunu doğruluyor, ama ben bunları artırmaya çalışmadım: Çok meşguldüm ve sakin kalmak istiyordum, elimden geldiğince.

"Bakıcı.—' Beni tanımıyorsun, değil mi?' Ph—' Daha önce hiç tanışmadık,' G. P. [içeri girerek]—' Burada korkunç bir bok var. Bana yardım etmeni istiyorum. A. [başlangıçta varsayıldı] tehlikeli bir durumda .* Ph. [açıklıyor] 'GP seninle konuşmak istiyor. Seni tanıyor.' "

GP, Pr. SP R okuyucularının iyi bildiği "George Pelham'dır, onu daha sonra başkalarına daha ayrıntılı olarak tanıtacağım. Yaşarken hem benim hem de Hodgson'ın ve sözde baş harf A ile gösterilen arkadaşımın arkadaşıydı.

"S. 'AH doğru'"

Burada G. P. medyanın "kontrolünü üstlendi"—Hodgson'un notları öyle diyor, ancak muhtemelen "Phinuit" onun adına rapor verdi. Şimdi seste bir değişiklik olup olmadığını hatırlayamıyorum.

"GP—'Mabel'ın nerede olduğunu ve kimin nesi olduğunu bilmek istiyorum! Ne demek istediğimi biliyor musun?' S.—' Mabel f Hayır.' GP—' A. kritik bir durumda. Şu an kendinde değil. Çok depresif.' S.—'A. hakkında [daha fazla] bir şey söyleyebilir misin? Ben ' G. P.—' Bedenen arkadaşın.' 8.—' Hodg'un oğlu! ' [Bu soru ve devamındakiler hafif "testler" gibi görünüyor: Adamı iyi tanıyordum HH] GP—'Evet.' S.— ' Onu hiç tanıyor muydum? ' GP—' Evet, onu çok iyi tanıyordun Onunla bağlantın var.' 8.—'Kimin aracılığıyla?' GP— ' B. t diye birini tanıyor musun?' [baş harf varsayıldı HH] 8.— 'A. ve ben B aracılığıyla mı bağlıyız? î 'GP —' B.'ye yaz, sana her şeyi anlatacak' " [Not 2.J'ye bakın

Daha sonra A.'nın aslında aklının yerinde olmadığı ve orada bulunan hiç kimsenin tanımadığı B.'nin onu başka bir meşgale ile meşgul etmeye çalıştığı ortaya çıktı . Bunun da bir çapraz yazışma vakası olduğu görüldü.

Bu koşulların hiçbiri orada bulunan hiç kimse tarafından bilinmiyordu , *ancak* "bedendeki" diğer zihinler tarafından biliniyordu ve bu nedenle medyumun bunları dile getirmesi teleteropati yorumuna açıktır. Benzer durumlar nadir değildir.

"GP [görünüşe göre: notlar belirsiz] devam etti. 'Birisi buraya gelmek istiyor. Seninle birlikte bir bayan var [doğal, ama muhtemelen ben bir konu değişikliği istedim. Medyumlar genellikle böyle bir isteğe hemen yanıt verirler.] Yazmaya devam et, sana yardımcı olacak.' [Bunun, üzerinde çalıştığım bir edebi esere atıfta bulunduğu düşünülebilir.] GP—' Gidiyorsun. Uyuma. Uyan ve benimle konuş. 884 *Un. Piper: Yazar [1] t Deneyim* [Bic II, Pt IV [İki veya üç şekilde tekrarlanır*.] An revoir I Daha sonra görüşürüz.' "

Burada Bayan Piper'ın sağ eli uzanıp kayramaya başladı ve Hodgson içine bir kalem koydu. Sürekli olarak çok büyük,

dağınık, düzensiz bir elle yazdı. Diğer pasajlar arasında aşağıda verilenler vardı. Atlananlar karıştırılmıştır . Diyalogun benim tarafımdaki kısmı muhtemelen (bu yazıdan yaklaşık on sekiz yıl önceydi) Hodgson tarafından ortam bir sonrakine geçtikçe her sayfaya konuldu ve tamamı benim tarafımdan daktilo edilmiş kopyada, baskıya girmeden önce, bir paragraf ve biraz noktalama işareti, ancak anlaşılırlığı zorlama tehlikesiyle. Hodgson'ın veya benim açıklayıcı veya ima edici yorumları, çoğunlukla o sırada alınan notlardan dikdörtgen parantez içindedir.

. oturumların materyalini dezavantajlı bir biçimde sunma riskini göze alarak , tüm belirsizlikleri ve eksantrikliklerivle birlikte, yalnızca yorum tarafından düzenlenerek olduğu gibi kalmasına karar verdim . SPR raporları genellikle kalıp izlerinin giderildiği seçimlerdir, ancak ekstra zorlu okuma pahasına bile olsa, yumuşatılmamış şeyin bir örneğini isteyebilirsiniz.

“GP—' Peki sen nasılsın î GPGP [imza tekrarlandı] Ben ölmedim. Sen nasılsın H.Î [belli ki baş harfi Bayan Piper'ın bilmediği benden bahsediyor.] Onu gördüğüme sevindim. Gel ve konuş. Watson parmaklarına yardım et. [Watson'a (bilinmiyor) yapılan atıf Hodgson'a ses benzerliği olduğunu gösteriyor— Medium'un parmakları kasıldı.] A için çok yazık. Onun için üzgünüm. Ancak ona yardım ettim. Buradayım. Carlton [bilinmiyor] bir . Seni görüyorum H. [Bakıcı] konuşuyor
bana.' 8.—' İyi duyabiliyor musun?' GP —' Net değil H. Bir an sonra daha güçlü olacağım. AD OKH bir an sonra iyi olacağız... W nasıl? Î ' [Yaşayan bir tanıdık
GP ve ben, ama nadiren aklımda, kesinlikle o zamanlar değil, ama GP'nin etten kemikten veya ruhtan, çok doğal olarak merak edeceği kişi. Bayan Piper veya Hodgson tarafından tanınmıyordu. HH] 8.—' Birinci sınıf, sanırım.' GP —' İyi. Ona yardım edemez miyim, sence? Yazı işlerin nasıl gidiyor ihtiyar? Sana yardım edemez miyim?"'

Görünüşe göre, yukarıda bahsi geçen edebi eserime atıfta bulunuyor. Bu yardım etme isteği GP tarafından sürekli olarak ortaya çıkar ve genel olarak, iddia edilen yeni yaşamdakilerin -kesinlikle GP'nin- bu yaşamdakinden daha karakteristik özelliğidir.

“GP—'Sanırım suyun öte yanına gidiyor.' 8. —'Ben mi demek istiyorsun?' GP—'Hayır FJ [o

sırada aklımda olmayan ortak bir arkadaş] [anlaşılmaz].' 8.—'Bana bir sorumu cevaplayacak mısın? ' GP—' Evet, memnun olurum.' 8.—' Dün geceki konuşma hakkında ne düşündüğünü söyler misin? 1' [Hatırladığım kadarıyla, Century Club masasında felsefi konular üzerine tartışmalı bir konuşma vardı, Hodgson ve ben de katılmıştık.] G. P.— 'Saçmalık.' [Muhtemelen medyum telepatik olarak kendi izlenimimi verdi . El konuşmamamı işaret etti ve yazılı cevaplar ne söylemek istediğimi önceden tahmin ediyordu.] GP — [1] Ne soracağını biliyorum, evet ben de biliyorum. Bebek saçmalık ya da konuşma, burası benim kuyum' 8.—' Beni yordu.' GP—' Bana da öyle oluyor ve bu saçmalık. Çöp, sevgili beynini böyle çöpler için yorma... eğer hareket ederse... teşekkürler [muhtemelen kalemle ilgili yardım için] ... eğer hareket ederse sadece bebek dili konuşacaktır... evet ona B'ye gittiğini söyle ----------[tanınmıyor şimdi] ve saçmalık duyuyor.' H.—'Şimdi ona söyle.' 8.—'Aklımı bir kitap gibi okuyor' [medyuma atıfta bulunarak]. GP— 'Aklını kaçırmış değilsin ihtiyar dostum, yanılıyorsun, bu EG ve bendeniz ile ilgili.*

“ S.—[Hodgson'a] 'EG'nin kim olduğunu biliyor musun?' [Yazıya devam edildi.] GP—' Kesinlikle. Ah, evet, Edmund Gurney. Oradaydı ve ... (ne zamandı) DV'nin nerede yemek yediği izlenimini edinmeye çalıştı. 8.—' Yemek yedim 1' [Yukarıdaki konuşma vesilesiyle ilgili olarak.] GP —' Evet. Evet.' 8.—' Bunun saçmalık olduğunu düşünüyorsun 1' GP—' Kesinlikle. Doğru adlandırılmış, evet. Sana söylemeye çalıştığım şey bu, iyi dostum: senin berrak beynin böyle saçmalıkları değerli kılmalı.' 8.— [ya da muhtemelen Hodgson] 'Ama sen zihin-maddesi teorisini kendin savundun.' GP—'Şey, zihin teorisi açık bir temele oturtulduğunda fena değil... hayır... ama sizi doğru yolda tutmak istiyorum, beni şu anki halimde çok az tanıdığınızı düşünürsek beni kesinlikle çok iyi anlıyorsunuz... evet... çok... mükemmel bir şekilde, sadece düşüncelerimi bu protoplazma aracılığıyla ifade etmekte biraz zorlanıyorum. [Not 8.1 Kesinlikle... evet... evrim... evet...' 8.—■* Bana A hakkında ne söyleyebilirsin? 1 ' GP—' Onunla ilgili her şey.* 8. — ' Onun hakkında endişeli misin? 1 ' GP —' Tam olarak endişeli değil, *ama* korkarım ki ruh *hali* Şu anda tamamen tatmin edici olmayan bir - depresyon , öyle düşün, H.1... Çalışmanla ilgili ne düşünüyorsun? Herhangi bir konuda [meseleler 1] ve kozmik hava durumu hakkında ne düşünüyorsun? [Bu, özellikle orada bulunan

Hodgson ile bağlantılı olarak GP'nin aklındaydı, ancak bunu benimle hiç tartıştığını bilmiyorum] ... Felsefe.' [Üzerinde çalıştığım konular.] S.— ' Bana adımı söyleyebilir misin?1 ' GP— ' Evet, seni şaşırtacağım, seni bir anda şaşırtacağım, sana ihtiyar dostum, tam olarak kim olduğunu söyleyeceğim.”*

Bu, en şaşırtıcı ve sık karşılaşılan durumlardan birini göstermektedir.

 [Kitap II, Bölüm IV medyumsal iletişimlerin özellikleri. Eğer medyum sadece zihnimi okuyorsa, neden hemen kendi adım gibi açık ve basit bir şeyi okumasın, özellikle de telepatik hipoteze göre çok daha belirsiz ve karmaşık şeyleri okurken? Bunu yapmaması ve buna benzer daha az sayıdaki vaka, telepatik hipoteze karşı çok güçlü bir şekilde duruyor. Fakat spiritüel hipoteze göre, neden eski dostum adımı söylemeyi geciktirsin ve hiç söylemeden bitirsin? Sonunda (aşağıya bakın) bana hiç görmemiş olan sözde uzak kuzenim tarafından verildi. Yine de soyadı kendi soyadıydı.

“GP [devam ediyor]—' Ben de [?] bebekçe konuşuyorum... evet... ya bir ve çok, çok ve bir ne olacak? {Aynı şey “eoamical weather” için de geçerli. Yukarıya bakın] ... evet,

burada olacak... telepatiye inanıyor musun? A AUR [harfleri değiştirerek, AJ'nin sorunlarına geri dönerek.] Yee. .. ve kışkırtıcı olacak, beni duyuyor musun? [anlaşılmaz] Verm [?] nerede yee... evet... bana söyle, bu şeyleri açıklığa kavuşturmalıyım H. Biliyorum. Bana zaman ver ve Hl her şeyi açıkla. beni merak etme, sen... D... çok kötü.'”

Buradaki yazı çok aceleci ve karmaşık bir hal aldı; görünüşe göre yakın zamanda boğulmuş olan ve şimdi ortaya çıkıp iletişim kurmak isteyen genç kuzenim Albert'in araya girme girişiminden kaynaklanıyordu .

“GP [görünüşe göre kuzenime].—'TH ona söyle... evet birazdan , sen... ah, seni duyamıyorum [görünüşe göre bir çocuğum içeri giriyor ve GP tarafından hitap ediliyor] peki canım, gel... Papa... Roy kim [?] Ray evet... hepsi... evet... ama burada bir çocuk var' [çocuklarımı kaybetmiştim ve medyumun onları taklit etmesini bırakmasını istedim ve o da

. in. 1 never saw him] you term it, by drowning, and hi corrected later.] S.—‘What’a hia telling you can’t you wait? Haccket. G. [or J.] Alfred... what... Hackett... yes... all I hear... he ... yee and he knew him very well.’ 8.—‘ The name Alfred is a mistake.’ G. P.— [1] Not a mistake, not in the least Don’t you recall Alfred ? He knew you years ago perfectly and John also, he was the one who was with him.”*

This looks like an echo of the prominence in the mind of most Holts of the name of Sir John, the English chief

konuyu bıraktı Not 41. GP—' ve boğularak [bedenden?] çıkan genç bir Hall [daha sonra Holt için çabaladığı ortaya çıktı] [Kuzenim. Onu hiç görmedim] genç adam, öldü,

*** Adı Alfred'dir. [Yanlış, peki ya diğer adı?] G. P.—'**

On yedinci yüzyılda yaşamış bir adalet adamıyım. Bu ismi taşıyan Amerikalıların birçoğu, hiç çocuğu olmamasına rağmen kendisinden geldiğini iddia ediyorlar.

this...yes...it is so and right ask John [unrecognised! he is...brother [Albert had no brother John] [?] in earth... yes... this is important. Henry ' [Sitter's Christian name. G. P. never used it in life.] S.—'Are you sure Alfred is the name?' G. P.—'I am not sure but I think it is very nearly right as I bear it HA...H O W I know, don't mind me.' S.—[1]1 am listening [Reading probably meant] attentively.' G. P.—' You don't quite believe me, that is that I am I Yes. yet I am

"S.—'Onu tanımıyorum.' GP—'Onu tanıyorsun... [Bakıcının adına daha fazla çaba.] (S. Horton?) izin yok... H o n... istiyorum. •. lütfen onu endişelendirmeyin [görünüşe göre kuzenine gönderme yapıyor] bir rüyada sessiz olun ve nerede olduğunu görmesine izin verin... evet... Ard [I] onun için... evet yaptım... Alfred J G için I] H... Haris mi diyorsun... ne... Hany [Bakıcının yakın arkadaşları için kullandığı genel isim, ancak GP bunu hayatında hiç kullanmadı] ... eğer yapabiliyorsan uzak dur ve ben de yardım edeceğim Hone.' [Görünüşe göre kuzenim GP'yi bir kenara itiyor ve medyumu kontrol ediyor.] A. —' Konuş şimdi benimle konuş... 11 değil.' S.—' Evet, boğuldun.' A.—•' Beni tanıyorsun. Yap, oh lütfen anneme neşelenmesini söyle ve endişelenme... o... evet... Holt [Sonunda doğru]... Evet.'"

Bazı insanlar spiritüel hipoteze, ya da belki de şahtekarlık dışındaki *tüm* hipotezlere o kadar karşıdır ki, medyumlar arasında çok sık görülen bu "isimlere duyulan his"i ona atfederler. Hem "ruh" hem de medyumda hem kavrama hem de iletişim kurma gücünün sınırlı olduğu hipotezinde, hem de her ikisine de araçların kolayca üstesinden gelinemeyecek engeller olduğu varsayımında, bunun mükemmel bir doğal süreç olmayabileceği yönünde hiçbir belirti göremiyorum.

"GP [görünüşte]— [ve] onunla konuşman gerekiyorsa, duydun mu... sen..? S.—'Annesi nerede?' A. [görünüşte]— 'Güney'de... evet...'

[son zamanlarda oradaydı ama geri dönmüştü. İlk gerçeği biliyordum ve sanırım ikincisini de biliyordum .] S.—' Güney'de olduğundan emin misin? ' A.—' Evet, şimdi orada.' [Not 5.] S. —'Orada mı yaşıyor?' A.— * Hayır, evi değil.' [Doğru.] 'Alfred şimdi bilmelisin, yap, oh lütfen yap. [Not 6'ya bak.] Senden rica ediyorum, onun için çok büyük bir üzüntüydü... evet ... [anlaşılmadı.] ve Amca Will [tanınmıyor. Annenin kimliğinin belirlenmesiyle ilgili olarak aşağıya bak.] bilecek.' 8.—' Amca Will ? ' A.— *W değil William değil... Hayır... bilecek.' S.—' Öğrenecek mi? ' A.—* Evet, lütfen ona söyle

888 *Mn. Piper: Yazar"» Deneyim* [Bk. II, Pt IV ben. [Birkaç kalem reddedildi,—görünüşe göre, başka kişiler tarafından ele alınmış oldukları gerekçesiyle. Yazmaya devam edildi.] Teşekkürler... artık kimsenin onlara dokunmasına izin verme... hayır... teşekkürler.' S.—'Annesine söylersem sıkıntılı olmaz mı!' A.—■' Ona söyle. Ama senden önce orada olacağım ve bunu taşımasına yardım edeceğim. Albert benim adımdı—doğru yazılmıştı [ilk kez] ama o bana Al dedi... evet ve Allie.' ”

Medyum yazmayı bıraktı ve Phinuit tekrar kontrolü ele alarak konuştu:

“P.—'Burada söylenenden çok daha fazla düşünce var. Oldukça iyi uyuyor musun? [Ben uyuyamadım.] Koltuğa oturup kağıt parçalarına yazıyorsun [Doğru: not defterine.] Yumurtalar sizin için çok iyidir.' 8.—'Yumurtanın tamamı!' [Ben her gün kahvaltıda beyazını kullanırım.] P. —'Beyazını çok güzel alıyorsun.' [Doğru.] 8.—' Aklımdan geçenleri okuyorsun. Meyveye ne dersin!' P.—'Meyve iyidir. ' [Yanlış bir tavsiye yüzünden ısrar etsem de benim için çok kötüydü. Phinuit telepatik olarak yanlış izlenimimi almış gibi görünüyor.] 8.—'Bunlar yalnızca belirsiz genellemeler.' P.—' Pekala, bu yeterince spesifik. Büyükbabanın kedisinin kuyruğunun rengini sana söylememi ister misin !* [Sitter şaraplar hakkında sorular soruyor, isimlerden bahsediyor.—Phinuit yer isimlerini bilmediğini söyledi. —Sitter beyaz şaraplardan, vb. ve Ren şaraplarından bahsediyor.] 8.—' Benim için [iyi] değil!' P.—' Beyaz şaraplar iyi—asit. Tatlı şaraplar iyi değil. [Doğru] Portakalları yediğinizde tadıyorsunuz. Boğazınıza geliyorlar”*

Bunları kahvaltıda alışkanlık haline getirmiştim. Thia ve koltuk ve yazı telepatinin harika parçalarıdır—ya da -

başka bir şey.

"8.—'Meyve yemezsem litemia olurum.' P. —'Patates al.' S.—'Fakülteyle aynı fikirde değilim.' P.—'Sütle çırpılmış rendelenmiş patates. Karaciğerde bir sorun var!' 8.—-'Şimdi hayır.' [Sitter bir önceki gece mavi hap almıştı.] P. —'Karaciğerinizde bir hastalık yok.' " [Doğru Not 7].

GP geri dönüyor gibi görünüyor.

"GP—' Çok endişeli görünüyor H. [görünüşe göre Albert'e atıfta bulunuyor] ve diyecek ki... Ah! Omuzlarında apoletler ve kafasında kurşun yarası olan bir asker geliyor... çok kötü' [aşağıya bakın]. 8.—'Ama George halkı dizlerinde apolet takmaz.' P.—'Dizlerinde! Dizler diyen kim!' 8. —'Tekrarlamaya başlıyorsun.' GP—'Hiçbir şekilde değil H. ama sanki bir rüyadayım. Daha felsefi mi olmalıyım !' 8.—'Aman Tanrım! Ama kendin gibi ol.' GP—'Ama sen benden daha fazla kendine benzemiyorsun, nedenini bilmiyorum.

Belki Neden Neden'i açıklayabilirsin. Evet... evet... oğlu şimdi benimle konuşuyor [görünüşe göre neden'in tekrarı *Sitter'ın zihnine* Sitter'ın yaşayan küçük oğlunda da "Nedenî Nedenî Neden!" diye tekrarlama alışkanlığını hatırlattı ve izlenim telepatik olarak medyumda yayıldı ve yaşayan oğlumun boğulmuş kuzenle karıştırılmasına yol açtı] ... evet Helen'in nerede olduğunu bilmesini istiyor. El lias... Ellen [böyle biri tanınmıyor: annesinin adı değil.] ... evet bedeninde î ' S.—' Şimdi nerede î ' GP—' Güney'de duyuyorum. Konuş.' S.—'Askeri kıyafet ne renkti!' GP—'Yataktı.'"

.büyükbabamın çocukluğundaki - ziyaretiyle ilişkilendiriyorum ve bu ziyaretlerin göze çarpan anılarından biri, büyüklerden birinin "genel eğitim"de giydiği çok büyük kırmızı bir askeri palto giyen genç bir kuzendir. Ancak kurşun deliği bir gizemdir. Foster'daki " *grandpère aux Français"* ın bir general olduğu söyleniyor, ancak o aileden değildi ve onu hiç araştırmadım.

" GP—' Şimdi konuşmalısın, onu bekleyemem ve doğal halim gibi görünemem, onun için değil... [isî] bir kız kardeş vardı Margaret... [Kız kardeş yok. HH] Al... Konuşman gerektiğini ilan ediyorum. .. sersemlemiş... neden.. .H ou Hou Hor Hor H o a.' 8.—' Bir x eklemek talihsizlik olurdu, George.' GP—' Alaycılığa gerek yok.' 8.—' Alaycı bir şekilde söylemek istemedim.' GP—' Teşekkürler. Teşekkürler, hayır itiraf etmeliyim ki sana böyle davranmamalıyım, çok değil, çok kötü,

zavallı adama yardım eder misin H. ... gerçekten edebilirsin. Neredeyim... evet bana güven aa sen... geçenlerde kullandın. Bakıyorum... evet... babama her şeyi açıkladığımı söyle... açıklayacağım ve senin için netleşecek... Biz . ..' ”

Muhtemelen Albert "kontrolü" yeniden ele geçirmişti, ancak bu GP'nin kendi babasına yaptığı bir gönderme de olabilir; zira kendisiyle her zaman GP'nin kendisinden daha yakın olmuştum.

“GP—'H-«î nerede' 8.—*H-sl' GP—'Evet.' [Oturan kişinin bir gün önce özellikle H—s'yi düşündüğü oldu.] GP—' Ona W.'nin [H—s'nin ölen kızı] gerçekten ölmediğini ve H. ile çok fazla birlikte olduğunu söyle... evet... H....' S.—' H ne. I ' [Herhangi bir nedenle, muhtemelen yazının belirsizliği, isim o an net görünmüyor, ancak daha sonra tanındı.] G. P.—' Bedende... evet... evet... ve onu sen hatırlıyorsun veya ben hatırlıyorum. Babasına sor ve mesaj [anlaşılamayan. —“alınacak”—aşağıya bak .] Frank. [Muhtemelen Oturan kişinin yakın bir arkadaşı, iletişim kurmak istiyor , ancak medyumun psikokinetik gücü için çok geç . [Not 8] ... evet... şimdiki [anlaşılmaz] düşüncem... biraz karışık... Stead kimdir [Belki de o zamanlar medyumları ziyaret eden iyi bilinen WT Stead] ... hayır tamam... A'yı tanıyor musun [anlaşılmaz] ... evet işte orada... A1 bert H— JH— AJH—gidiyorum/”

Yazı aniden biter ve medyum uyanır.

kişilikleri bir anda varolusun yeni bir aşamaşındaki basit insanlarmış gibi, bir sonraki anda ise medyum tarafından dramatize edilmiş gibi ele aldığım için özür dilemiyorum . İlk yöntem elbette bazen en uygunu olarak geçici olarak benimsenir, ancak her iki yol da spiritist görüş veya onun aşırı zıttı ile damgalanmamış herhangi bir oturanın dönüşümlü izlenimlerine karşılık gelir. Ben yirmi yıl daha genç ken (ve daha bilgeyken, gençlerin düşündüğü gibi?), daha tutarlı olmalıydım - spiritist olmayan şekilde. Şimdi, gelecekteki bir hayata inanırken, tam bir doğrulamanın yokluğunda "inanmak" kelimesini kullanmanın ne kadar işe yarayacağı konusunda hala şüpheliyim (bu ne anlama gelirse gelsin), "mükemmelleştirilmiş adil insanların ruhları" veya herhangi bir insanın ruhları medyumlar aracılığıyla konuşup konuşmadığından hala şüpheliyim. Şu anda, medyumları onlar adına konuşmak için telepatik olarak etkilediklerinden şüpheleniyorum. Bu, sıradan rüyalarda olduğu gibi görünüyor, sadece çok daha

yoğun bir şekilde (bazen rüyalarımda olduğu gibi) rüya gören kişi kendini aracı ile özdeşleşmiş hissediyor ve Bayan Piper aracı olarak konuşuyor.

eğer oturumların arasına konulmuş olsaydı, oturumların hafızasını çok fazla bozardı .

NOTH 1. Dr. Phinuit'e daha önce verilen tartışma miktarı, daha fazlasını göreceğimiz, onu neredeyse Junius'la birlikte, Baconian Shakespeare'den bahsetmeye bile gerek yok, edebiyatın büyük sorunlu karakterleri arasına yerleştiriyor. SPR'nin VI. cildinde, ilk kez göründüğü yerden kaybolduğu yere kadar, neredeyse her yorumcu ona bir tokat atıyor ve tokatlar kısa sürede çok eğlenceli hale geliyor.

Yarısı onun Fransızca bilmediğini söylüyor; diğer yarısı da bildiğini kanıtlıyor. Bayan Sidgwick ve Bay Lang onun bilmediğini söylüyor ve onu tam bir alçak olarak görüyorlar.

Bu arada, bu yorumcuların hiçbiri "iyi bir bakıcı" değildi. Öte yandan, iyi bir bakıcı olan Bay Rich, *Phinuit'i* Fransızcada evinde buldu; aynı zamanda iyi bir bakıcı olan Sir Oliver Lodge, yaşlı adamı seviyor; ve ben de iyi bir bakıcıyım, Phinuit'i sadece onunla konuştuğum için değil, aynı zamanda onun hakkında basılı her şeyi okuduğum için düşünüyorum; tanıştığım en doğal ve eğlenceli karakterlerden biri ve hiç de sevimli değil.

Yorumcuların yarısı onun hiçbir bilimsel terim kullanmayan cahil bir şarlatan olduğunu söylüyor; diğer yarısı ise kendisine ve arkadaşlarına yardım ettiğini, onlara farmakopedeki teknik ayrıntılarla dolu etkili reçeteler verdiğini söylüyor.

Tüm tartışma, dürüst ve zeki insanların yeni ve şüpheli deneyimler sırasında gözleriyle görmedikleri veya kulaklarıyla duymadıkları, ancak her ikisini de mizaçlarıyla yaptıkları konusunda çok dikkat çekici bir örnektir - hatta Ruhsal Araştırmanın tartışmalı bölgelerinde bile dikkat çekicidir . İlerledikçe kanıtlar artacaktır.

Phinuif'in belirsiz ve doğrulanamayan karakterine makul bir şekilde itiraz edilebilir. Ancak bu karakter, bazı yorumcuların iddia ettiği kadar belirsiz ve doğrulanamayan değildir. Bayan Piper, benim oturduğum yerden Phinuit'i, ister kendi icadından, ister benden, ister kendisinden almış olsun, kesinlikle rahatsızlıklarının tedavisi olarak rendelenmiş patates reçetesini benden

almamıştır: bu konuda verebileceğim tek şey, en yüksek otoritelerin tam da bu yiyeceğe itirazıydı. Onu açıklamak için şimdiye kadar önerilen tüm yollardan, en az uğraşılmış olanı, onu kendisinden almış olması gibi görünüyor; ancak en az uğraşılmış olması, en yakın doğrunun bu şekilde olduğunu kanıtlamaz. Belki de onu kozmik bilinçten almış olması biçiminde doğru bulunacaktır , belki de o, o, sen ve ben her zaman bulma gücüne sahip olanlar tarafından bulunabiliriz.

NOT 2. Ortam, oturan veya kontrolle bağlantılı olan şeylerden ve kişilerden her türlü izlenimi edinir. Bu örnekte, B ile "bağlantılıydım", ancak yalnızca mezuniyetimden uzun süre sonra Yale'de profesör olduğu sürece: Onu şahsen tanımıyordum. Ancak A ile olan yakın 398 *Bayan Piper: Yazarın Deneyimi* [Bk. II, Pt IV] bağlantım yalnızca doğrudan değil, aynı zamanda ikimizle ve GP ile yakın olan ciddi*! kişilik aracılığıyla Sadece tele*pati, kesinlikle zihnimden gelen sadece telepati, B ile olan iddia edilen bağlantıdan çok daha kolay bir şekilde "bağlantılarından birini" fark etmenizi sağlardı ; ki bu da hiç bağlantı değildi. Tüm bu iş için en basit çözüm, belki de en "bilimsel" ya da en rasyonel olanı olmasa da, GP'nin ruhunun A konusunda endişeli olması ve Üniversite Kulübü'nde beni bir Yale adamı olarak düşünme alışkanlığının, seansa gittiğimde, A'nın sorunlarına Yale'de olan ve daha sonra ortaya çıktığı üzere A'ya orada bir yer bulmaya çalışan ve GP'nin de yardım etmemi istediği B'nin önerdiği çözümü hatırlamasıydı.

NOT 3. "Bu protoplazma." GP bu ifadeyi diğer oturumlarında kullanıyor *ve, bence Bayan Piper'ın diğer kontrollerinden hiçbiri bunu yapmıyor. Eğer* bunları kendisi yapıyorsa, bunları nasıl bu kadar farklı tutuyor? Ancak oturumlar, kontrollerin kendilerini medyumların "çok katı eti" aracılığıyla ifade etmekte zorluk çektikleri yönündeki şikayetleriyle dolu.

NOT 4. Aynı deneyimin (iletişim kurmak isteyenleri, iradeyle kapatmada) örnekleri sık görülür. Sevdiklerimden ve kaybettiklerimden gelen iletişimlerin bir yabancının bedeninden veya ruyalarından geçmesinden iğrenme duygusunu hisseden tek kişi olmadığım aşikar. Ancak bu tür iletişimleri kokanların sinirsel organizmaları benimkinden daha iyi olabilir ve bu tür iletişimler olduğu iddia edilen şeylerden kaçınmamın, bunların

gerçekliğiyle ilgili herhangi bir görüşün göstergesi olmasını istemiyorum .

Ben kendi rüyalarımda iletişim konuşunda böyle bir tıksıntı hissetmiyorum, bunu daha sonra bolca göstereceğim: çunku orada iletişim bir aracı aracılığıyla olmuyor.

NOT 5. Bu, medyumun aitteris bilgisine ters düştüğü ve telepatik teoriyi çürüttüğü çok sık görülen durumlardan biridir. Bu tür durumlar arasında medyumun (veya kontrolun) haklı, oturanın haksız çıktığı birçok durum vardır.

NOT 6. İddia edilen koşullar altında çok doğal olan bu yoğun arzu, arkadaşlarına hayatta kalmalarını kanıtlama isteği, neredeyse tüm kontrollerin karakteristik özelliği olarak bulunacaktır.

 Dünya üzerindeyken Psişik Araştırma yöntemlerine aşina olduklarını iddia eden kişiler, bu yöntemleri bu amaç için gayretle ve ustaca kullanırlar. Myers ve Hodgson'ın ölümünden sonra, iddia edilen ruhlarının, GP'ninki gibi, görünüşe göre tüm güçlerini bu amaca yönelttiğini göreceğiz. Onlar için genellikle bilimin ilerlemesi için olduğu iddia edilir, ancak kontroller için genellikle, az önce verilen durumda olduğu gibi, elbette hayatta kalanların rahatlığı içindir.

NOT 7. Daha önce de ima edildiği gibi, Phinuit'in bir hekim olarak bilgisi ve kapasitesi konusunda yorumcular arasında büyük bir fark olmuştur. Bana koyduğu teşhis benden telepatik olabilir, ancak beslenmesi kesinlikle telepatik değildi. Kesinlikle telepatik olmayan birçok teşhis koymuş ve doktorların genelde yaptığı gibi teknik reçeteler yazmış ve iyi sonuçlar elde etmiştir. Örnekler daha sonraki alıntılarda yer alacaktır.

NOT 8. "Frank [muhtemelen yakın bir arkadaş" vb.]. "Muhtemelen" dedim ve "yakın arkadaş"tan sonra şunu eklemeye meylettim: "ya da Bayan Piper'ın canlandırdığı kişi." Ama Bayan Piper neden hiç duymadığı ve tabii ki umursamadığı bir kişiyi, hiç duymadığı ve umursamadığı başka bir kişinin zevki için canlandırsın ki? "Çünkü ikincisi ona on dolar veriyor" cevabı durumla uymuyor: o tür bir kişi olmadığı yeterince kanıtlanmıştır. Belki de James, kendi deyimiyle şöyle derdi: Çünkü "iletişim kurma isteği var", ki bu da başka bir deyişle: Çünkü istiyor. Ama neden istesin ki? Ve neden, telepatik hipoteze göre, anılarımı etkileyen yüzlerce kişi arasından, özellikle aklımda olmadığı halde ve "diğer tarafta" üzerimde etkisi çok daha büyük olan başka kişiler varken, bu arkadaşını seçsin ki? Veya daha güçlü bir dava açmak gerekirse, eğer G. P.'yi aklımdan çıkarsaydı, neden orada iz bırakan tüm insanlar arasında o olsundu? Onun izleri, benden çok daha genç birçok başka adamın izleri kadar güçlü değildi. Bu tür sorular sayısız oturan tarafından soruldu. Gördüğüm ve pek de değerli olmayabilecek tek dikkate değer cevap, oturan kişi iletişimciyi seçmediğinde,

iletişim kurdu çünkü ölmeden önce, eğer ölümden geriye kalan bir şey varsa, eğer yapabilirse bunun kanıtını vereceğini belirlemiş ve duyurmuştu; ve "Frank" eğer ismin ortaya çıkışı arkadaşımla bir ilgisi varsa, muhtemelen onun alışılmadık derecede şefkatli bir mizaca sahip olmasından dolayı iletişim kurmaya çalıştı - özellikle yaşını tutanları teselli etmek istemeye yatkındı ve genel olarak muhafazakar arkadaş çevresinden bir oturumda bulunarak ona bir şans veren ilk kişi bendim. O zamanlar, hem oturumcunun zihninde hem de yazıda doğal olan karmaşanın ortasında, işime tüm bu önemi yüklemiş olsaydım, muhtemelen ona bir şans vermeye çalışırdım ; ama muhtemelen başarılı olamazdım; çünkü kontrollerin genel olarak ifade ettiği gibi "ışık sönüyordu". Birçoğu, kendileri için bir ortamın, iletişimi alabilecek durumda olduğunda, bir ışıkla çevrili olduğunu ve sinirsel duyarlılık veya kapasite iletişim sürecinde tükendiğinde ışığın söndüğünü beyan ettiler. "Kontroller bunu söylüyor" dediğimde, bir kontrolün ne olduğuna dair herhangi bir görüş belirtmiyorum. Okuyucu, eğer bu şekilde yaratılmışsa, benim için, bunu medyumun ikincil bir benliği tarafından yapılan sahte bir taklit ve telepatik olarak edinilen verilerden oluşan bir şey olarak düşünebilir. Ancak okuyucu, gerçeklerle başa çıktığında, kendisini oldukça zor bir görevle karşı karşıya bulacaktır. Ancak, birçoğu ve bazıları çok da donanımlı olmayanlar, bu görevle eşit olmuş veya öyle olduklarını düşünmüşlerdir.

Bu oturumun tutarsızlıklarıyla boğuşmuş olan acemi okuyucu muhtemelen şaşıracak ve korkarım ki, diğer oturumların yayınlanmış kayıtlarına bakılırsa bunun oldukça iyi bir oturum olduğunu öğrenince cesareti kırılacaktır. Yorumlarımı yazmayı ve kaydı Hodgson'a geri göndermeyi ihmal ettiğim için kendimden utanıyorum. Deneyimiyle, muhtemelen bunu çok daha anlaşılır bir şekle sokardı. Ben onu kusurlarıyla bırakmayı tercih ediyorum.

Eğer, tüm meseleyi telepatiye bağlamak yerine, o zaman konunun önemini şimdi yaptığım gibi tahmin etseydim ve şimdi sahip olduğum boş vaktim olsaydı, on sekiz yıl sonra yorumum çok daha bilgili olacağını ve konuyu kendi açımdan tekrar kullanma fırsatım olacağını fark etsem bile, ona karşılık verirdim. Ancak, ruhçuluk konusundaki tutumum - Foster ile yaptığım görüşmede ve Hodgson ve

SPR'nin diğer bazı üyeleriyle önemli okuma ve yakın ilişki içinde olmama rağmen, bunun oturan kişiden gelen telepatiden başka bir şey olmadığı yönündeki tutumum değişmedi; ve o sırada Bayan Piper ile yaptığım seansta telepatiden başka bir şey bulamayınca, daha fazla kişisel araştırmaya ilgi duymadım.

ayrıldım ; o zamandan beri bir medyuma yaklaşmadım ve gitmek de istemiyorum.

Bu itiraftan sonra, bu konu hakkında yazmaya kalkışmam başkalarına, bana olduğu gibi, küstahça görünebilir. Ancak bu görüş, tarihçilerin çoğunu sustururdu: çünkü onlardan neredeyse hiçbiri veya herhangi bir editör, genelleştirdiği olaya tanık olmaz veya tartışmaları duymaz; ne de herhangi bir filozof, ilişkilendirdiği gerçeğin çoğunu keşfeder veya tanık olur, ne de (umarım sizi yormuyorumdur) herhangi bir bilim insanı, keşiflerini dayandırdığı gerçeğin çoğunu.

Konumla ilgili bu bölüm hakkında bundan daha iyi kitaplar var, ancak iyi olanların çoğu esas olarak birçok oturum yapmış öğrencilere hitap ediyor; ve tezleri desteklemeye başlamışken, ben sıradan okuyucular için yazıyorum. ve en azından konumun bu kısmıyla ilgili tezlerin kendi kendine oluşmasını sağlama niyetiyle başladım. Dahası, bir yayıncı olarak uzun deneyimim bana uzmanlar ve sıradan okuyucular arasında aracıların gerekli olduğunu öğretti. Teknik olmayan kitaplar önerdiğim uzmanlara alışkanlıkla şunu söyledim: "Doğru bakış açısı hem bilgiyi hem de cehaleti kapsamalıdır; bilgi için sana güvenebilirim ve cehaleti ben sağlayabilirim." Burada da biraz öyle yapıyorum.

Bununla birlikte, ortalama bir kitap edinen ve okuyan kişiler, SP R'nin Tutanaklar ve Dergisi'nin kırk ciltini edinip okusalardı ve zorunlu olarak heterojen içeriklerinden, fenomenlerin başlıca sınıflarının oldukça sistematik sunumlarını düzenleselerdi, muhtemelen bu kitap yazılmazdı. Hatta, onu okuyan birçok kişinin, XXXIII. Kısım'da (XIII. Cilt), Hodgson'ın kapsadığı zeminin ele alınışını okuyacağına dair bir olasılık olsaydı bile, bunun olacağından bile şüphe ediyorum. Zamanınız sınırlıysa, bu kitabı bulunduğunuz yerde bırakıp yerine şunu koymanızı tavsiye etmememin sadece iki nedeni var: Hodgson, rüya hayatıyla ilgili bölümlerimde ve son özetimde ve bunlara ön pasajlarda ele almaya çalışacağım

zemini kapsamıyor; ve bildiğim kadarıyla, genel konu üzerine yazan başka hiçbir yazar, Kozmik Ruh kavramı tarafından benim kadar ısrarla rahatsız edilmedi.

Ve yine, büyük ölçüde spekülasyondan oluşan ve büyük ölçüde mizaca göre yorumlanan bir konuda, ne kadar mütevazı olursa olsun, hemen hemen her eserin diğer eserlerin yapmadığı bir şeyi yapma şansı vardır.

Verdiğim tüm savunmaların ardında, bedensel ölümün hayatta kalmasına inanmamaktan kaynaklanan değişimin, hem entelektüel hem de duygusal olarak o kadar verimli olduğunu bulmuş olmam yatıyor ki, bunu başkalarıyla paylaşmak için elimden geleni yapmaya teşvik ediliyorum. Yine de, inançlarım henüz spiritüel hipotezi güvenle attetmediğim medyumluk fenomenine dayanmıyor - en azından genellikle anlaşıldığı şekliyle.

Fakat 1908 civarında, uzun "Tutuklamalar" sırami bitirdiğimde ve daha önce sadece spasmodik olarak daldığım şeyleri ardışık olarak okumaya başladığımda, kanıtların yönleri biraz değişti. Dahası, bu arada, başka şekillerde, çerçeveleyebildiğim veya bulabildiğim herhangi bir açıklamadan daha güçlü bir şekilde bedensel ölümden kurtulmaya işaret eden göstergeler almıştım (bkz. Bölüm LV). Bu elbette "medyumlar" tarafından gösterilen olgulara ilişkin bakış açımı değiştirme eğilimindeydi, ancak hiçbir şekilde tersine çevirmedi, ancak Bayan Piper'in bana kendi zihnimde olmayan hiçbir şey vermediği sonucumun çok yüzeysel olduğunu yavaş yavaş fark ettim. Tutanakları okumamın üzerimdeki etkisi, - telepatiye telepatinin olan her şeyi verirsek, hala hesaba katılması gereken çok şey olduğudur. Raporlardaki her doğrulanmış ifadeyi,

eğer isterseniz, telepatiye ve ifadelerin geldiği, ifadeler ve diğer şeyler hakkındaki kendi tutarlı görüşleri, girişimleri, ayrımcılıkları, tepkileri, mişillemeleriyle ilgili çok sayıda iddia edilen kişiyle ne yapacaksınız?

Bayan Piper bana en azından benim aklımda olmayan şu şeyleri verdi:

L Phinuit'in taklidi. Bayan Piper benden onun mizahını, ukalalığını, tıbbi becerisini, hayırseverliğini veya genel olarak dramatik özelliklerini alamadı.

Onu, birlikte oturduğu ilk medyumdan

(bkz. XXIX. Bölüm) almış olabilir ve bu, -onun tarafından genişletilmiş olan o medyumun kasıtlı bir icadı olabilir; ancak onun eşiküstü benliği tarafından değil: çünkü o, onun translarında neler olup bittiği hakkında hemen hemen hiçbir şey bilmez; ve bu konudaki duruşluğu artık her türlü şüphenin ötesindedir. Eğer o, Phinuit adını verdiği kurgusal bir dramatik canlandırma geliştirip genişletmiş olsaydı, bunu bilinçaltı benliği aracılığıyla yapardı; bu, "benlik" terimini uygulamayı giderek daha da zor bulduğum bir etkinliktir; -ancak doğası ve derecesi, benliğin alıcı ve iletici bir araç olarak biçimlenmesiyle belirlendiği ölçüde. Fakat bilinçaltı benlik bir *itici* güç olduğu sürece, onu kozmik bir akıştan başka bir şey olarak kavrama yeteneğim giderek azalıyor; bu, bizim sıradan (eşiküstü) benliklerimizi, Bayan Piper'ın rahatlığı, bir bakıcının varlığı ve trans halı gibi sıra dışı koşullara bağlı olarak akışta olan özel bir şey haline getiren kozmik akıştan farklıdır.

Kozmik Ruhun, evren dediğimiz şeydeki tüm fikirlerin, izlenimlerin, anıların, ruhsal faaliyetlerin "güç ve kudretini" gizemli bir şekilde içerdiğini tahmin ederken, elbette kişilikler dediğimiz tüm gruplarını içerdiğini tahmin ediyorum. Yakın zamana kadar, kişilik varlıkları "gerçek veya hayali" olarak görünüyordu: gerçek olanlar, her durumda bağımsız bir insan bedeni olarak bildiğimiz bir kaba, herhangi bir insan iradesinden bağımsız, kendiliğinden oluşan bir *kozmik* akışla yaratılmış gibi görünüyordu; hayali olanlar, yakın zamana kadar bildiğimiz kadarıyla, gerçek bir kişilik -bir yazar- tarafından az çok kesin bir şekilde *aranan ve kontrol edilen bir kozmik akışla yaratılmıştı.* Bunlardan bazılarını Albay Esmond, Becky Sharp, Iago, Rosalind ve benzerleri olarak tanıyoruz ve gerçek kişilikler hakkında beslediğimiz birçok görüş ve duyguyu onlar hakkında da besliyoruz. Şimdi Phinuit'in hiç bedensel olarak var olmadığını varsayalım, o ve sınıfı bu hayali kişiliklerden midir, yoksa hala üçüncü bir sınıfa mı aittirler— "insan bedeni" *olmayan ve yine de "gerçek bir kişilik tarafından aranan veya kontrol edilen bir koemis akışı tarafından yaratılmamış"* bir kozmik akış? Eğer bir zamanlar bedensel olarak var olduysa, elbette o da GP'deki ve kuzenimdeki ve onlar gibi ev sahiplerindeki kozmik akışın böyle bireysel bir sonucudur ve siz ve ben hala olabiliriz—aslında zaten öyleyiz, sadece biz şimdiye kadar sadece kendi bedenlerimizi kullanmakla yetindik (veya yetinmek zorundaydık).

Bu bir tahmin ve spekülasyon. Phinuit kişiliği veya taklidinin bana söylediği sözlere yaptığım gibi, buna da gerçekmiş gibi yemin etmeye hazır olup olmadığım başka bir konu.

II. Bayan Piper, Phinuit'in benim bir medyum olduğum yönündeki ifadesini, doğru olsun ya da olmasın, benden almadı - bu, muhtemelen hiçbir olumlu zihninde hiçbir zaman bir görüş veya merak uyandırmayan bir noktadır. Öyleyse, bu iddia nereden telepatik olarak iletilmiş olabilir? Çok iyi bir hayalperestim ve o, benim yapımımda medyumsal bir nitelik algılamış olabilir. Muhtemelen herkesinkinde fark edilenden daha fazlası vardır.

III. Phinuit'in, büyükbabamın kedisinin kuyruğunun uzunluğunu bana söyleyip söylemeyeceğini sorduğunu benden duymadı.

IV. Benden GP'nin yorumlarının ve sözlerinin dramatik gerçekçiliğini alamadı. *Ben* ona "thia protoplazma" demedim; ve o da kendine kesinlikle öyle demedi. O zaman benden başkası bu ifadeleri ve benden alamadığı diğer şeyleri uydurmuş olmalı. Bunu yaptığını söylemek, daha sonra bolca kanıt bulacağımız gibi, onun yaşamış en büyük oyun yazarı olduğunu söylemektir. Bilinçaltı benliğinin bunu yaptığını söylemek, soruyu sormaktan başka bir şey değildir. Aynı şekilde ikincil benliğin Phinuit, üçüncül benliğin GP olduğunu ve bunun gibi yüzlerce kontrolüne kadar gittiğini söylemek de öyledir.

V. A ve B hakkındaki gerçekleri benden almadı, ancak bunları bu kişilerden birinden veya her ikisinden teloteropatik olarak almış olabilir.

VI. Benden GP'sini almadı: çünkü burada sadece tanıdığım GP değil, aynı zamanda büyümüş biri vardı. Benden kişiliği hakkında bazı gerçekleri almış olabilir, ama varlığını sürdürme kaygısını ve A ve B ile ilgili durumu iyileştirmek için bir şeyler yapmamı istemesini nereden aldı?

VII. Benden kuzenim Albert'in boğulduğu ve annesinin Güney'de olduğu (veya bulunduğu) bilgisini almış olabilir ama boğulmadan kurtulduğunu annesine söylemem konusunda duyduğu yoğun endişeyi benden alamadı.

Bu yedi nokta arasında, çok daha fazla ilgi çeken oturumlara ilerledikçe büyüyen mikroplar bulacağız.

BÖLÜM XXIX

HODGSON'IN İLK PIPER RAPORU, 188MH

Bayan Piper'ın İlk Deneyimleri

YOLA ÇIKARAK, şimdi, belirtilen nedenlerden ötürü, doğal olarak nereden başlayacağımızı gösteren kayıtlara dönelim.

Muhtemelen Bayan Piper'ın bilimle ciddi bir şekilde ilişkili herhangi bir organda ilk kez kamuoyuna açıklandığı tarih, Temmuz 1886'da American SPR'nin Tutanakları'dır. Sayfa 95'te şu ifade yer almaktadır :

"İki kişide (biri medyumluk olayları raporunda adı geçen Bayan P.'dir) kol, kas esneyebilirliğini koruyarak tamamen anestezi altına alındı ."

Ve yukarıda adı geçen "rapor"da (s. 102-6) James'ten başka hiç kimse tarafından imzalanmamış olarak şöyle denilmektedir:

"Bu hanım istediği zaman, bir Fransız doktorun ruhu olduğu iddia edilen ve oturan kişi ile ölen arkadaşları arasında aracı olarak görev yapan bir güç tarafından 'kontrol edilen' bir trans durumuna geçebilir. Bu, günümüzdeki sıradan bir trans-medyumluk türüdür .

"Medyumun dürüstlüğüne ve transının gerçekliğine ikna oldum; ve... artık onun henüz açıklanamayan bir güce sahip olduğuna inanıyorum."

Şimdi, daha önce ileri sürdüğüm telepsikozun hipnotik teorisi, Bayan Piper'a uyacaksa, bu ölçüde değiştirilmelidir. Kendisi dışında hiç kimse tarafından kolayca hipnotik transa atılmaz. Ayrıca, Bay Guthrie'nin genç kadınları gibi, uyanıkken sıradan düşünce aktarımına da duyarlı değildir ve transta önemli sayıda başarısızlığı vardır. James, tüm bunları Pr. American SPB, 102f. de bildirir ve ekler:

"Şimdiye kadarki kanıtlar, onun orta transının 400'e yakın olduğunu gösteriyor.

psikolojisinde izole bir özellik. Bu, kurulabilseydi ve genelleştirilebilseydi kendi başına önemli bir

sonuç olurdu . ”

Sonuç o zamandan beri "yerleşik ve genelleştirilmiş" görünüyor ve Foster, Home ve Moses'ın yaptığı telekineziyi bile sergilemiyor.

yayımlanan **ilk önemli rapor , Myers, Lodge ve James tarafından yazılan Pr. VI'da yer alır ve Kasım 1889'un sonlarından Şubat 1890'ın başlarına kadar İngiltere'deki oturumları kapsar. Ancak bu, Hodgson tarafından Pr. VIII'de bildirilen ve 1887'den 1891'e kadar olan oturumları kapsayan bazı erken tezahürlerle ilgilenmez. Seçimlerimi yaparken, kronolojiyi mümkün olduğunca yakından takip etmeye çalışacağım ve buna göre Pr. VI'dan önceki Pr. VIII'den yararlanacağım.**

. Tutanaklar'daki makaleler farklı kişiler tarafından, çok farklı koşullarda, hatta farklı kıtalarda (Asya hariç değil) hazırlandığı için, yayınlanma sırası - kesinlikle kayıt altına aldıkları olayların meydana geliş sırası değildi. Bu nedenle, en iyi ihtimalle çok kabaca ulaşabileceğimiz kronolojik bir sıraya yönelik girişimlerimizde, ciltler arasında ileri geri atlamamız gerekecek.

Hodgson, raporuna Bayan Piper'ın medyumluğa başlamasına ilişkin ilginç bir anlatımla başlıyor (Pr. VIII, 46f.):

“Bayan Piper bana verebildiği tüm bilgileri kendisi verdi. Ocak 1888'deki sorulara cevaben, kocasının babası ve annesinin... 1884'te... tıbbi tavsiye veren bir medyumla görüşmeyi denemeye ikna ettiğini söyledi. O sırada bir tümörden muzdaripti. Kör bir medyum olan ve aynı zamanda 'medyum geliştiricisi' olan Bay JR Cocke'u ziyaret etti . Adi Finny olarak telaffuz edilen bir Fransız doktor tarafından kontrol edildiğini iddia ediyordu . Oradayken, garip bir seğirme hissetti ve tamamen bilincini kaybedebileceğini düşündü. Bay Cocke'u ikinci ziyaretinde, ellerini başının üzerine koydu ve kısa bir süre sonra bilincini kaybetti. Bilincini kaybederken bir ışık selinin farkına vardı ve garip yüzler ve önünde hareket eden bir el gördü. Birkaç ay önce bir kez deneyimlediği 'ışık selini'; - başının yan tarafına aldığı ani bir darbenin neden olduğu bir baygınlıktan hemen önceydi. Bay Cocke'a yaptığı ikinci ziyarette bilincini kaybettiğinde, 'Klor' adını veren bir Kızılderili kız tarafından kontrol edildiği ve orada bulunan bir yabancıya dikkat çekici bir test yaptığı söylendi.

 Bay Cocke ile birkaç kez daha görüştü ve her

seferinde görünüşe göre 'Klor' tarafından tekrar kontrol edildi.

Bu isim, belli ki, ahengi ve belirgin dişiliği nedeniyle, bir tür bilinç tarafından seçilmiştir -kimin olduğunu bilemiyoruz, belki de Bayan Piper'ın bilinçaltı (bu ne anlama geliyorsa) - kelimenin anlamından (okuyucuya genellikle oldukça pis bir gaza gönderme yaptığını söylememe gerek yok) ve özellikle de etimolojik anlamından -açık yeşil- habersizdir.

Hodgson şöyle devam ediyor:

"Bay Cocke'a ikinci ziyaretinde, John Sebastian Bach tarafından kontrol edildiğini iddia etti. Bundan sonra akrabaları ve arkadaşlarıyla evde oturmayı denedi. *Phinuit (tik) '* önce kontrol edildi* ve o zamandan beri düzenli olarak, ancak aynı zamanda zaman zaman Bayan Siddons, Bach, Longfellow, Komodor Vanderbilt ve Loretta Ponchini tarafından da açıkça kontrol edildi. 'Bayan Siddona'nın' Macbeth'ten bir sahneyi okuduğu, Longfellow'un bazı dizeler yazdığı ve Loretta Ponchini'nin (bir İtalyan kızı olduğu iddia ediliyordu) bazı çizimler yaptığı söylendi. Bu dizeler ve çizimler korunmamıştır.....

"Dr. Phinuit ilk başta sadece tıbbi tavsiye vermek için geldi. 'Başka konular için gelmek istemedi,' çünkü onları 'çok *önemsiz' buldu.*

"Sonunda Sebastian Bach tüm güçlerini Phinuit üzerinde yoğunlaştıracaklarını söyledi ve sonunda Phinuit baş kontrolör oldu.

"Bay Piper, Dr. Cocke'u kontrol edenin, isimleri nasıl yazılırsa yazılsın, aynı Phinuit veya kişilik olduğundan şüphe olmadığını söylüyor."

Onunla ilgili sorular, diğer kontrollerin çoğuyla ilgili sorulardan farklıdır: çünkü, İmparator grubu hariç , onlar, sıradan yaşamda, genellikle, kişisel veya tarihsel olarak, otduranlar tarafından biliniyordu; Phinuit ise dünyada Melkize-dek kadar kökenlerden arınmış olarak belirdi ve bazı insanlar, rahiplik yollarının eksikliğine rağmen, onun kadar önemli bir misyona sahip olduğunu düşünüyor. Ancak, şu ana kadar izlenemeyen birçok köken iddia etti. Bununla birlikte, asla izlenemeseler bile, bu gerçek onun hiç var olmadığını kanıtlamaz.

Kendisi (bu terimi sadece kolaylık olsun diye kullanıyorum, herhangi bir görüş belirtmiyorum ve diğer kontroller konusunda da bunu serbestçe yapacağım) Bayan Piper aracılığıyla şöyle diyor (Pr. VIII, 60; Hodgson'ın yorumları aralara serpiştirilmiştir):

"'Phinuit *benim* adımlardan biri; Bcli rille yani diğer adım; Dr. Jean Phinuit Soli rille; bana her

zaman Dr. Phinuit derlerdi.' Doğum yılını veya ölüm yılını söyleyemezdi, ancak birkaç ifadesini bir araya getirince, yaklaşık 1790'da doğduğu ve yaklaşık 1800'de öldüğü anlaşılıyor. Marsilya'da doğdu, okula gitti ve Paria'da 'Mercians'(f) College adlı bir kolejde tıp okudu, yirmi beş ile yirmi sekiz yaşları arasında derecesini buradan aldı. 'Merciana. "Meershaum" adını biliyorsun! Aynı isim; heceleyemiyorum; Sınırlar buna benzer bir şey* Ayrıca Almanya'daki 'Metz'de tıp okudu. Otuz beş yaşında, Josephine adında bir kız kardeşi olan Marie Latimer ile evlendi. 'Josephine ilk başta benim sevgilimdi ama ben onu geri çevirdim ve sonunda Marie ile evlendim.' Marie onunla evlendiğinde otuz yaşındaydı ve yaklaşık elli yaşındayken öldü. Çocuğu yoktu. S. : [4] Tanrı Hastanesi'nin yani Hospital de Dieu'nun (Hôtel Dieu) nerede olduğunu biliyor musunuz? Sitter: 'Paris'tedir.' S.; 'Yaşlı Dyruputiaf Dyr-uputia'yı [Dupuytren f] hatırlıyor musunuz, hastanenin başıydı ve onun adını taşıyan bir sokak var.' Londra'ya ve Londra'dan Belçika'ya gitti. 'Sağlığım bozulduktan sonra çok farklı yerlere gittim.' ”

26 Aralık 1889'da Phinuit, Bayan Piper aracılığıyla Sir Oliver Lodge'a şöyle dedi (Pr. VI, 320):

"' Ruhumda 80 ila 85 yıl yaşadım sanırım. 70 yaşımda cüzzamdan öldüm, çok tatsızdı. Avustralya ve İsviçre'ye gitmiştim. Karımın adı Mary Latimer'di. Josephine adında bir kız kardeşim vardı (s. 495). Babamın adı John'du. Metz'de tıp okudum, 30 yaşında mezun oldum, 85 yaşında evlendim. Birinin tüm bunları araştırmasını ve bunun için çaba göstermesini sağlayın. Kasabasına bakın ------, ayrıca Hôtel Dieu
Paria'da. Marsilya'da doğdum, Güney Fransız bir beyefendiyim . Carey adında bir kadın bulun. İrlandalı. Annem İrlandalı, babam Fransız. Hastanede ona acıdım. Benim adım John Phinuit Schlevelle (veya Clavelie'den), ama bana her zaman Dr. Phinuit denirdi. Dr. Clinton Perry'yi tanıyor musunuz? Onu Dupuytren'de ve bu kadını Hôtel Dieu'da bulabilirsiniz . Dupuytren adında bir sokak var, doktorlar için harika bir sokak... .Şimdiki işim, vücuttakilerle iletişim kurmak ve onlara varlığımıza inanmalarını sağlamak.' ”

.. Hodgson, alıntıladığı ve az önce verilen ifadeler hakkında yorum yapıyor. Şöyle diyor:

“Bu ifadeler ile Pr.VI,520'de verilen ifadeler arasında bazı tutarsızlıklar fark edilecektir ve

Phinuit'in eğitim gördüğünü ve pratik yaptığını iddia ettiği tıp okullarında 'Jean Phinuit Schliville'e dair hiçbir ize rastlanmadığını anlıyorum veya

• Hayat hikayesinden sunduğu birkaç parçanın önerdiği uzun diğer araştırma hatları

"Fransızca konuşamama konusunda Phinuit'in bana yaptığı ilk açıklama, hayatının son döneminde Metz'de yaşadığı ve orada çok fazla İngiliz olduğu için İngilizce konuşmak zorunda kaldığı ve Fransızcasını unuttuğu yönündeydi. Bu açıklamanın çok şaşırtıcı olduğunu ve çok daha makul olanının medyumun beynini kullanmak zorunda olduğu ve bu nedenle Fransızcaya onun sahip olduğundan daha fazla aşinalık göstermeyeceği yönünde olduğunu söyledim. Bu - yeterince basit- öneri Phinuit'e de daha makul göründü, çünkü birkaç gün sonra kendisi bunu - Fransızca konuşmayı sürdürememesinin açıklaması olarak başka bir bakıcıya sundu! "

Bütün bunların çok basit bir cevabı var: Bayan Piper Fransızca konuşamıyordu ama o *konuşabiliyordu* . Sayfa 414 ve 420'ye bakın.

"Dr. CWF [bkz. Rapor No. 28, Pr. VJLll,98f. HH], Phinuit'e Phinuit'in zamanında Paris'teki önde gelen tıp adamlarını sordu. Bouvier ve Dupuytren'in isimleri verildi. Dr. F. bana (Dr. CWF) Bouvier hakkında daha önce hiçbir şey bilmediğini, ancak Dupuytren hakkında çok şey bildiğini söyledi. Sorusunu sorduğu sırada aklında olan doktorlar 'Vel peau, Bouillaud, Nelaton, Andral ve diğerleriydi, hepsi de kırk veya elli yıl önce tanınmış ve uzun ünleri olan kişilerdi.' [Eğer her şey telepatiyse, Phinuit neden bunlardan birini Dr. F.'nin aklından söylemedi ?" HH] Yukarıdaki düşünceleri bir arada ele aldığımızda, Phinuit'in *Fransız* bir doktor olmadığı sonucuna varmak için iyi bir neden olduğunu düşünüyorum ."

Ya da bu dezavantajlar altında iletişim kuran bir Fransız doktor olmalı .

Hodgson, Phinuit'in kişiliğini Bayan Piper'ınkinden (Pr. VIII, M.-€) çok güçlü bir şekilde ayıran bir şey söylemeye devam ediyor:

"Bir keresinde, bir oturumdan kısa bir süre önce (80 Haziran 1888), Bayan Piper çok yakın bir anda duyulan bir gök gürültüsüyle irkildi ve Phinuit, daha sonra sorgulandığında, durum hakkında hiçbir bilgisi yokmuş gibi göründü ve görünüşe göre ne olduğunu tahmin etmeye çalıştı. Benzer şekilde, erken oturumlarımdan

birinde Phinuit'e Bayan Piper'ın hayatıyla ilgili sorular sorduğumda, konu hakkında bilgisiz olduğunu söyledi, ancak 'bir şeyler öğreneceğini' söyledi... Ancak kısa bir süre sonra, Phinuit bana Bayan Piper ile ilgili, Bayan Piper'ın bana asla bahsetmeyeceğini düşündüğüm olaylardan bahsetti ... Ayrıca Bayan Piper'ın [uyanık haldeyken İ HH] oturumcunun olağan ortamı hakkında az çok bir şey bildiği birkaç vakayla karşılaştım ,

Bölüm XXIX] ***Hodgson'un Phinuit Hakkındaki İlk Anlatımı*** **405 arkadaşın adı», vb. ve yine de bu bilgi Phinuit tarafından verilmemiştir."**

, Phinuit'i ayağa kalkmaya zorladığı bir olaydan bahsederken (Oz VIII, 5) şunları söyler :

"Bayan Piper ayaklarının pozisyonunu değiştirmeden ayağa kalktı, aynı anda başını hafifçe arkaya, göğsünü öne doğru attı ve başparmaklarını, giydiği bir yelek olsaydı kol oyukları olacak yere neşeyle soktu."

Hodgson devam ediyor (s. 8-9):

" Phinuit'in öylesine gevşeklik ve ikirciklilik ve öylesine berraklıktan uzak bir şekilde davrandığı oturumlara katıldım ki, eğer onunla yaşadığım tek deneyimler bunlar olsaydı, Bayan Piper'ı hiç tereddüt etmeden bir sahtekâr olarak kınardım . Bu tür başarısızlıklar bazen, ama her zaman değil , oturumu yapan kişiye bağlı gibi görünüyor. Phinuit'in kendisi de itiraf ettiği gibi (26 Mayıs 1888): 'Bazen buraya geldiğimde, biliyor musunuz, aslında ortamı kontrol altına almak benim için zor bir iş oluyor ve bazen de hiç olmuyor. O zaman güçsüz ve kafam karışık oluyor.'.....

"O halde, kendi ilk altı oturumumu göz önünde bulundurarak [daha sonra alıntılar alacağız. HH], Phinuit tarafından yapılan tüm doğru (doğrulanabilir) ifadelerin, kız kardeşimin (Avustralya'da) yakında dördüncü bir çocuğa sahip olacağı önemsiz kehaneti hariç, benim bildiğim konularla ilgili olduğunu görüyorum - bir erkek. Çok yakında başka bir çocuğun geleceğine dair bilé (bilinçli) bir bilgim yoktu ? Öte yandan, - annemin babasının Hıristiyan adını bilinçli olarak bilmiyordum, ancak muhtemelen duymuştum ve bu *yanlış bir şekilde* John olarak verilmişti, [aynı Foster ve benim " *Granpère aux Français" ile aynı.* HH] Dahası, Phinuit kendi anılarımın çok açık ve canlı olduğu konularda bilgi edinmeyi başaramadı veya temel hatalar yaptı . Doğru bir şekilde belirtilen en çarpıcı durumlar, 'Q.' adını

verdiğim hanım ve kuzenim Fred ile ilgiliydi ve bu kişilerin, benimle gerçek bir iletişim içindeyseler, kimlik kanıtı olarak seçmelerini beklediğim türdendi. Ama sonra, yine, Phinuit bana özel olarak araştırdığım ve iddia edilen 'ruh' için en azından bana anlatılanlar kadar tanıdık olan durumlardan bahsedemedi. Phinuit, daha sonraki oturumlarımda sık sık sormama rağmen, bana 'Q.'nun tam adını asla söylemedi. Açıklaması, -*Q.'nun ona söylemeyi reddettiğiydi, ancak Phinuit sık sık bu noktadaki bilgisizliğini, *zihnimi okuyamadığı'nın kanıtı olarak ileri sürdü (bu konuda beni temin etmek için çok istekli olduğu bir yetersizlik) ve bu bilgisizliğin varsayılabileceğinden şüpheleniyorum."

Fakat tüm medyumsal tezahürlerde tam da bu türden bir cehaletten çok fazla var. Hodgson'ın (1891) bu 406 *Hodgton'e Pint Piper Raporu* [BE II, Pt IV eşleşmesinden bu yana tüm deneyimler, bu cehaletin telepatik hipoteze karşı güçlü bir argüman olduğunu gösteriyor: eğer medyumlar oturanların veya orada olmayan kişilerin zihinlerini okuyorsa, neden en belirsiz şeylerin çoğu okunmalı ve en kesin olanların çoğu okunmamalı? Fakat, diğer yandan, Hodgson devam ediyor (s. 9-10):

Ancak, Phinuit'in 'ölmüş dostlarına' sorulan birçok soruya tatmin edici yanıtlar alamamasının tartışmasız başarısızlığı, daha sonra göreceğimiz gibi, 'ruh hipotezi'ne karşı en büyük itirazlardan biridir; en azından yaygın olarak kabul edildiği gibi.

"Şimdi, bu ilk oturumlarımda sözü edilen olguların Phinuit tarafından benim zihnimden çıkarıldığını kabul etsem de, bunların çoğunun ve muhtemelen hepsinin, bilinçli olarak düşünmediğim bir zamanda zihnimden çıkarıldığını fark etmeliyim ... Bir durum hakkında canlı ve bilinçli bir şekilde düşünmek , Phinuit'ye hiçbir şekilde yardımcı olmuyor gibi görünüyor, tam tersine."

Foster benim için aynı şeyi yapmıyor: tam tersi, ve genel olarak Bayan Thompson için de aynı şey geçerli değil ve diğer birçok durumda da. Bayan Verrall, Bayan Thompson'ın kontrolüyle ilgili deneyimi hakkında yorum yapıyor (Pr. XVII, 174):

"Nelly'nin önerisiyle ona yardımcı olmak için bir ayrıntıya odaklandığımda, onun 'onu muggle etmek' dediği şeyden başka hiçbir şey başaramadım."

Hodgson özetliyor (Pr. VIII, 11):

O halde, benim [Hodgson'ın HH1 ilk altı

oturumumla ilgili sonucum, Phinuit'in yaptığı açıklamaların, benim 'bilinçaltı' zihnimin bazı kısımlarına erişebildiği hipotezi temelinde açıklanabilir olarak kabul edilebileceğidir."

Daha ileri deneyimlerin, Hodgson'un sonuçlarını tersine çevirdiğini göreceğiz. Fakat oyunun o aşamasında bile daha ileri bir sonuca varıyor—«bu şaşırtıcı olgulara bağlı kendi kendine çelişkinin çarpıcı bir örneği (Öz. VIII, 56):

"Phinuit tarafından gösterilen yalın bilgilerle ilgili olarak, bunların tamamen oturanlardan gelen düşünce aktarımıyla açıklanamayacağına - ve en azından uzaktaki yaşayan kişilerin zihinlerinden gelen düşünce aktarımına kadar giden bir hipotezin gerekli olduğuna ikna oldum."

Pr. SPB'de kızım hakkında bu kadar çok "zorluk" olduğunu görünce şaşırdım - "çıplak bilgi" üzerine. Tüm telepatiyi ("çıplak bilgi") kabul edin lütfen—oturandan ve dünyadaki enkarne zekalardan; lütfen, farklı zekalardan gelen herhangi bir telepatiyi ("sadece bilgi olarak") inkar edin , henüz kontrollerin alıp verme ve genel dramatik karakterini hesaba katmalısınız . Nasıl öneriyorsunuz ? Medyumun ikincil kişilikleri ile mi? O zaman onun bin tane olduğunu kabul etmeye hazır mısınız? Eğer yoksa, spiritualist dışında sunabileceğiniz üçüncü bir hipoteziniz var mı? Kesinlikle yok, Kozmik Giriş tarafından yorumlanan spiritualizm hariç, ki bu belirsiz olsa da, bana tüm sisleri arasında bir hipotezden çok bir gerçek gibi görünüyor. İkincil kişilikler hakkında söyleyecek daha çok şeyim olacak.

Hodgson, Bayan Piper'ın 1889'da İngiltere'ye gitmeden önce verdiği kırk bir oturumdan ayrıntılar vermeye devam ediyor. Bunlardan birkaç alıntı yaptıktan sonra, Pr. VI'daki İngilizce raporlara bir bölüm ayıracağım ve Hodgson'ın Amerika'ya dönüşünden 1891 sonuna kadar yaptığı on iki oturumdan gelen raporlar hakkında birkaç söz söyleyeceğim.

Mitt EG W.'nin ***Mn. Piper ile yaptığı oturumun anlatımı*** (Pr. VIII, 29f.).

"Bayan Piper ile yaptığım kırk beş görüşme 12 Kasım 1886'dan 19 Haziran 1889'a kadar olan dönemi kapsıyor. Bunlardan kırk birinde, en azından bir saatin bir kısmında, konuşma konuları, ifade biçimleri ve şeylere bakış açıları Bayan Piper'ın veya Dr. Phinuit'inkinden belirgin şekilde farklı olan kişisel bir arkadaşım

tarafından kontrol ediliyordu. T. diyeceğim o arkadaşımın açıkça belirgin kişiliği, benim için Mn. P.'nin doğaüstü gücünün en ikna edici kanıtıdır, ancak başka birine sunulması imkansız bir kanıttır.....

"T. Batılı bir adamdı ve yerellik , sık sık yaptığım düzeltmelere rağmen, hayatını mahveden bir bağlaç olarak *lirtleri kullanma fikrine* takılıp kalmıştı. 16 Aralık 1886'daki oturumumda, ' *Eğer siz* de benim gibi görebilseydiniz' demişti.* Değişen koşulları bir anlığına unutarak, hemen tekrarladım, ' Evet, öyle.' 'Ah,' diye geldi cevap , *Bu kulağa doğal geliyor. Eski zamanları anımsatıyor.'

"1 Mart 1888'de, giydiğim bol kürklü bir pelerini kastederek, 'Bu halıyı at,' diye rica etti. Ben... haftalar sonra , hayattayken bir keresinde, onu tıpkı benim ona ve salona attığım gibi bahsettiğini hatırladım. 18 Şubat 1887'de, T., yeni bir elbiseyi kullanmaya alışkın olduğu bir terimle kastederek, *Buradaki düzenlemenizi beğendim,' dedi.

Mart 1887'de şunlar geldi: * Burada küçük bir kız kardeşiniz olduğunu hiç bilmiyordum. Bana uzun zamandır burada olduğunu söyledi, 408 ***Hodgson't Pint Pipor Raporu*** [BE II, Pt IV **o zamanlar küçük, yürümeye başlayan bir bebekti.' Kesinlikle ben [kimin zihninden "bakıcıdan telepati" hipotezi okunabilirdi. HH], ya da kendi çocukları olan Bayan P. dört aylık bir çocuktan *"yürümeye başlayan* bebek" olarak bahsetmezdi. T. gibi, küçük çocuklarla ilgili hiçbir şey bilmeyen bir adam için daha düşünülebilir.**

"T.'den, Bayan P. aracılığıyla kocasına dikte ettirilmiş ve bana postayla gönderilmiş, aralıklarla yedi mektup aldım... her biri tanıdık göndermeler ve eski zamanların açılış ve kapanış ifadelerini içeriyor, her ikisi de tesadüfen bulunmuş olmak için çok uzun ve özel. İlkinin posta adresi bahsetmeye değer. Bayan P. benden ne adını ne de ikametgahını öğrenmişti... 16 Kasım 1886'da Dr. P. bana T.'nin bana bir mektup dikte ettiğini söyledi. 'Bunu nasıl adresleyeceksiniz?' diye sordum. 'T. adresinizi biliyor ve medyuma verecek.* 29 Kasım'da, Bayan P. ile oturan bir arkadaşım bana söz verilen mektubun postalandığını söyledi—

Bayan Nellie Wilson,
Bakım David Wilson, Boncuk İşleme, Mass.

"Beading'deki postaneye başvurarak mektubu alabildim. İsimleri değiştiriyorum, ancak şu noktalara dikkat edilebilir:—

" 1. Soyadım doğru girilmiştir.

" 2. T.'nin çok iyi bildiği David Wilson adında bir

kuzenim var. Ancak onun evi her zaman New York'taydı.

“8. Boncuk işi çocukluğum ve gençliğim boyunca benim yuvamdı, ancak on üç yıl önce oradan ayrıldım. T.'yi ancak bu ayrılmanın ardından tanıdım

“4. Orada yaşarken adımı küçültme eki olan Nellie ile yazıyordum, ama o zamandan beri vaftiz adım olan Ella'yı veya yalnızca baş harfini yazmayı tercih ediyorum. ET yalnızca baş harfleri kullanmayı tercih ediyordu.

“Bir sonraki oturumumda, 80 Kasım'da, bu melez adres hakkında bilgi aldım. 'T. yeterince güçlü değildi,' [sevgi farklılıkları genellikle iletişim kuran 'ruh'taki 'güç' farklılıklarına atfedilir. HH] dedi Phinuit, 'mektubun nereye gönderileceğini yönlendirmek için, ama kuzenin David'in onu almanla ilgileneceğini düşünüyorum. Buradaki diğer arkadaşların ['ruh dünyasındaki' HH] adresin geri kalanında bize yardım ettiler .' 'Ama Beading'e göndermeni söylemediler.* 'Evet, söylediler. Bunu bize Mary söyledi.' 'Saçma,' dedim, o isimde bir kız kardeşi düşünerek. * Bedendeki Mary değil. Ruhtaki Mary.' 'Ama benim böyle bir arkadaşım yok.' 'Evet, var. Mary L. idi—Mary E.—Mary E. Parker bize 'Daha sonra o isimde küçük bir oyun arkadaşımı hatırladım, on yaşındayken Beading'den taşınan ve birkaç yıl sonra öldüğünü öğrendiğim yan komşumuzdu. Yirmi yıldır *onu* neredeyse hiç düşünmemiştim . İsmindeki 'E.' doğrulanmadı."

Bu mektubun adresi, bilgimizin şu anki durumunda hayal edilemeyecek altı seyden birini veya bir yedinci şeyi kanıtlıyor . Yargısını askıya almayı tercih etmeyen okuyucunun olasılıkları en az zorlayan olarak kabul edeceği beş olası çözümden hangisi? Her biri onları biraz zorluyor. Bunlar şunlardır: (I) Bayan Piper birini kandırdı. Çözüm güncelliğini yitirdi. (II) Bayan Piper, Bayan Wilson'ın zihninde gizlice yatan ve onun yüce benliğinin bilmediği anıları bir araya getirdi. (III) Bayan Piper, Bayan Wilson'ınkinden başka enkarnasyon zihinlerine dokunmuştu. (IV) Bayan Piper, bir zamanlar Bayan Wilson'ın bireyselliğinin bir parçası olan ancak bu bağlantıyı kaybetmiş, ancak uygun koşullar altında zihniyle veya herhangi bir zihinle yeniden bağlantı kurabilen kozmik bilinçten (herkesin saygıyla bahsettiği ancak henüz kimsenin ısrarla uygulamaya çalışmadığı bir fikir) bir bilgi akışına sahipti . Tahmin edebildiğimiz kadarıyla "elverişli koşullar", o kozmik zihnin bir yerinde, muhtemelen post-enkarne Bay T.'yi oluşturan kısmında bir arzuydu

(çünkü Bayan Piper'ın zihninde böyle bir arzuyu çıkarsamak için görünürde hiçbir neden yok: bu sadece bir aldatma arzusu olabilir ve daha önce de söylendiği gibi, güncelliğini yitirmiştir), Bayan W. ye bir mektup yazma ve o zihnin diğer kısımları arasında onun adresini bulmak için başarılı (yeterince başarılı) bir arama. (V) Genellikle kabul gören spiritüel teori, ki bu abartılı bir şekilde IV'e dahil edilmiş olarak kabul edilemez.

Bu hipotezlerden hiçbiri çok tatmin edici değildir, ancak biz bilgiyi esas olarak tatmin edici olmayan hipotezlerle artırırız; daha fazla bilgi bazen onları tatmin edici hale gelinceye kadar değiştirir .

R. Hodgton. İlk Isırık. Mag 4th, 1887. (Pr.VIII,60.)

[Oturumdan hemen sonra odama döndüğümde aldığım notlardan.]

"Phinuit, her zamanki tanıtımın ardından, [doğru bir şekilde. HH] ailemin üyelerini tarif ederek başladı *....* Phinuit 'R' ile başlayan bir isim bulmaya çalıştı, ancak başaramadı. [Rebecca adında küçük bir kız kardeşim, ben çok küçükken, sanırım on sekiz aylıktan küçükken öldü.]

"Phinuit 'Fred' isminden bahsetti. Kuzenim olabileceğini söyledim. ' Birlikte okula gittiğinizi söylüyor. Kurbağa zıplatmaya ve Gülmeye devam ediyor. Sizi alt etmek için kullanıldığını söylüyor. Ölümünden önce konvülsif hareketleri vardı, mücadele etti. Bir tür spazmla gitti. Sen orada değildin.' [Kuzenim Fred, gördüğüm diğer insanlardan çok daha iyiydi, kurbağa atlama, jartiyer uçurma vb. oyunlarında. Çok uzun uçan sıçramalar yapardı ve her oynadığında, oyun onu izlemek için okul arkadaşlarından oluşan kalabalıklarla çevrili olurdu. Bir spor salonunda epinefrinini yaraladı... iki hafta boyunca, ara sıra spasmodic konvülsiyonlarla yaşadı , bunlardan birinde öldü.] Phinuit, genel terimlerle, koyu saçlı, koyu gözlü, ince yapılı vb. bir hanımı tarif etti ve bana diğer insanlardan çok daha yakın olduğunu söyledi: *yavaşça öldü.... Orada olmamanız ikiniz için de büyük bir acıydı. Eğer gideceğini bilseydi, size bir mesaj gönderirdi. İki yüzüğü vardı; biri cesediyle birlikte gömüldü; diğeri size gitmeliydi. Adının ikinci kısmı— aie.' [Doğru, yüzüklerle ilgili ifade hariç, ki bu doğru olabilir veya olmayabilir... Hanımla benim aramda hiçbir yüzük geçmedi... İsmin ilk kısmını *açıkça duymak' için boşuna uğraştıktan sonra, Phinuit çabayı bıraktı ve bana ilk ismin ne olduğunu sordu. Ona söyledim. Bundan sonra ona *Q.'J" diyeceğim

Hodgson'un 18 Kasım 1887'deki ikinci oturumunda Phinuit, "Q."nun güzel dişlerinden bahsetti ve Hodgson şöyle dedi: "'Q.'nun * dişleri güzel değildi."

R. Hodgton. Dördüncü Isırık. 4 Aralık **1887. (Pr.Vm,63f.)**

" .....Alındığı iddia edilen bilgiler 'S.' En önemli yeni konu şuydu:

"(a) Ona bir şiir kitabı vermiştim, 'Dr. Phinuit' diye düşünüyor, ve doğum günüyle bağlantılı olarak onun adını da içine yazmıştım. [Doğru]

"(b) ... [Doğru. Bu, *Q.' ile çok özel bir konuşma yaptığım koşullara yapılan bir atıfı da içeriyor. 'Q.'nun bundan başka herhangi birine bahsetmesinin imkansız olduğunu düşünüyorum. Bu olay 1876'da Avustralya'da gerçekleşti.]

"(c) 'Cesedi İngiltere'de bıraktı' ve ben ülkenin diğer ucundaydım. [Bu yanlıştır 'Q.' Avustralya'da öldü. Ben İngiltere'deydim.]"

Burada (a) ve (6) oturanın telepatisinden yana güçlü bir şekilde ilerliyor ve (c) buna karşı da aynı derecede güçlü bir şekilde ilerliyor

"Hem *Q.'nun hem de benim gittiğimiz bir kiliseden bahsetti ve sonra bunun 'Hanover Meydanı'nda olup olmadığını sordu. Ben, 'Hayır' dedim, bunun üzerine bana daha 'net' olana kadar hiçbir şey not etmememi söyledi. ■

"*Th.* Phinuit' daha sonra beni çok fazla tartmakla suçladı, kim olduğu, nereden geldiği, vb.

bana bilgi verdi ve bunun onu taciz ettiğini ve kafasını karıştırdığını söyledi. Oturum sırasında mümkün olduğunca 'olumsuz' olmam gerektiğini söyledi. [Suçlama haklıydı, çünkü aslında Phinuit'in ne olduğu vb. konularına dalmıştım.]

Bu oturumlar dizisi, çok sayıda gerçek olan şeyi ve görünüşe göre en önemli olanı, gerçek olmayanı, Phinuit tarafından yazılmış ve Miss Wilde tarafından bırakılmış mühürlü bir mektubun kopyası olduğu iddia edilen ve onunla hiçbir ilgisi olmayan bir mektubu içeren ünlü (?) - Hannah Wilde iletişimlerini (Pr. VIII, 69-84) sürdürdü. Benzer bir durum için bkz. Myers mektubu, Bölüm XLI.

Hodgson'un (Pr. VIII, 85) söylediği bazı oturumlar vardır:

"Derneğimizin bir üyesi olan Bay John F. Brown... 20 Şubat 1891'de bana Bayan Piper'ın kendisiyle olan ilişkilerinin baştan sona yanlış ve hileli olduğuna tamamen ikna olduğunu yazdı. Bana göre, Bayan Piper'ın transa girmiş gibi davrandığı, tahmin yürüttüğü, sorular sorduğu vb. ve daha önce gizli soruşturma yoluyla edinebildiği bilgileri verdiği yönünde. Bayan Piper'a yaptığı tüm ziyaretlerin ayrıntılarına önem verdiğini ve bu nedenle hesaplarının eksiksiz verildiğini anlıyorum"

"Gizli soruşturma" hakkındaki her şey artık gülünç görünüyor. Her iki tarafı da göstermek için bu göndermeyi ve aynı türden birkaç başkasını alıntılıyorum. Bay Brown'ın ayrıntılarını okudum ve korktuğum gibi ondan daha ilginç buldum, ancak sınırlı alanımızı daha iyi dolduracak olan diğerlerinden daha az ilginç buldum - örneğin bundan (Pr. VIII, 92-8):

"6, Boylston-place, *6 Mart* 1889.

"Bay Robertson James, Bayan P. ile yaptığı bir görüşmeden döndükten sonra buraya uğradı. Görüşme sırasında Bayan P. ona, büyülenmiş bir şekilde, 'Kate Teyze'nin sabah 2 veya 2.80 civarında öldüğünü söyledi. Kate Teyze ayrıca Bayan Walah olarak da anılıyordu.

"Bayan Walsh bir süredir hasta ve son birkaç gündür her an ölmesi bekleniyor. Bu, ölümle ilgili herhangi bir bildirim alınmadan önce, aşağıdakilerin huzurunda yazılmıştır:—

"RIOBARD HODGSOM.
"WILLIAM JAMB
"ROBBBBTSOK JAMB.

"Bir saat sonra eve vardığımda şu telgrafı buldum:—* Teyze Kate gece yarısından birkaç

"**(Signed)** WM.
JAMB

dakika sonra vefat etti—ER WAMB?

412 ***Hodgeon'e Pint Piper Raporu*** **[BL II, Pt IV**

“Bay Robertson James'e 6 Mart'taki oturumda eşlik eden Bayan William James şunları yazıyor:—

“ 18, Garden-street, CAMBRİDGE, ***28 Mart*** **1889. “Yukarıda bahsi geçen 6 Mart oturumuyla ilgili olarak, 'kontrol'de, teyze Kate'in öldüğünden bahsedildiğinde, eve döndüğümde onun gittiğini söyleyen bir 'mektup veya telgraf' bulacağımı belirtmem gerektiğini ekleyebilirim.**

„Aux H. JAMES.

..... ”/^,1890.

. * “ ay > wh 'I <s t0 .. ad A that . e,riy i sordum, 'Teyze Kate' nasıl ' Cevap, 'Hasta.' oldu . Bu cevap beni hayal kırıklığına uğrattı, kelliğinden dolayı. Oturumun sonuna doğru Teyze Kate hakkında başka bir şey söylenmedi, £ sonra J “ 4. Bana bunu söyleyebilir misın ? c 8. Teyze hakkında ne düşünüyorsun Kate»' Medyum aniden başını geriye attı ve şaşkın bir şekilde, 'Neden, Kate Teyze burada?' dedi. Etrafımda, 'Kate Teyze'nin evi var' diyen sesler duyuyorum. Sonra o sabah çok erken saatlerde öldüğüne dair bir duyuru geldi ve saati söylemesi için baskı yapıldığında, kısa bir süre sonra iki kişinin adı verildi.

“AHJ”

Ve işte Bayan Walsh'un ölümünden sekiz ay sonra, onun adını talep eden ve onu taklit eden bir kontrolün tezahürü. Okuyucu muhtemelen Hodgson'un oldukça iyi bir muhabir olduğu ve Bayan Piper gerçekten ele geçirilmemişse „ (Bayan Walsh'un kişiliğinin kozmik bir akışı tarafından mı?) Bayan Piper veya bilinçaltı benliğinin, ne anlama gelirse gelsin, oldukça iyi bir dramatik yazar ve oyuncu olduğu konusunda hemfikir olacaktır.

R. Hodgeon. 1 Kasım **1889. (Pr.VHI,98-4.) [Oturum günü Protestocu W. James'e yazılan bir mektuptan.]**

"Bayan D. ve ben bugün Arlington Heights'ta oturuyorduk ve 'Kate Walsh' tarafından gasp edilmek olağanüstüydü. O (Bayan Piper) ellerimi tutmuştu ve daha sonra yaptığı, kendileri de parça parça olan açıklamaların birkaç parçalı notunu almak zorunda kaldım. Kişilik çok yoğun görünüyordu ve gayretli fısıltılarla konuşuyordu.

'“William—William—Tanrı seni korusun.' Bakıcı: 'Sen kimsin?' 'Kate—Walsh.' 8. 'Seni tanıyorum.' 'Bana yardım et—bana yardım et ' [Almak [yani, Bayan Piper “almak,” vb. HH] benim sağ elini sağ eliyle tutuyor ve sol eline veriyor ve sol elini tutmamı sağlıyor.] ' O el ölü—ölü—bu canlı' (».«., sağ]—'bana yardım et.'

"Sol el ... her iki elimden de daha soğuktu, sağ el ise her iki elimden de daha sıcaktı [bu, Bayan Piper'ın Bayan Walsh tarafından ele geçirildiği anlamına geliyor. EH.]

“ 'Yaşıyorum—Yaşıyorum—Albert yakında gelecek. Kalamaz—zavallı çocuk—zavallı çocuk—Albert—Albert—Alfred—Albert—Seni tanıyorum—Alice—Alice—William—Alice ' 8. 'Evet, biliyorum. Onlara söyleyeceğim. Beni hatırlarsınız. New York'ta sizinle kalmıştım.' 'Evet, biliyorum. Ama, oh, hatırlayamıyorum. Çok üşüyorum—Çok üşüyorum. Ah, yardım edin—yardım edin'—[titreyen el hareketleri yaparak]. 8. 'Biliyorum. Onlara söyleyeceğim. Beni hatırlarsınız ; adım Hodgson.' 'Evet. Bay Hodgson. Kızlar nerede f Evet. Ikinci gün kahvaltıda balık yemiştin, değil mi Î ' 8. * Çok iyi hatırlamıyorum.' ' Ve çay - kimdi o meme fincanını döken Sen miydin yoksa William mıydı?' [Sanırım çay hakkında bir şeyler hatırlıyorum ama çok net değil. RH] 'Sen üst kattaki köşe odadaydın - yatak odasındaydın. Üşüdün mü? Sonra biraz blancmange vardı - onu beğenmedin Hayır. Kremaydı - Bavyera kreması. [Bunların hepsi Bayan Piper mı, yoksa Shakspere mi, yoksa titiz bir yaşlı kadının ruhu mu! HH] Albert - zavallı çocuk; yakında geliyor. William - mülkü düzenlemekle ilgili bir şey] - William - Tanrı korusun

“Yukarıda söylenenler gerçekten söylenenlerden çok daha azdı. Ama bu tür şeylerdi ve Phinuit'in *la mode'u ile hiçbir ilgisi yoktu* . Gördüğüm en çarpıcı kişisel şeydi.”

Bazı yorumcular, bunun Bayan Piper'ın "başka bir kişiliği" olduğuna inanmamızı istiyor - eğer Phinuit olsaydı, Sally Beauchamp vakasında dört iyi belirlenmiş ve Dr. Wilson'ın hastası vakasında on bir (Pr. XVIII). Dr. Prince'in kaç kişiyi olası bir sayı olarak değerlendireceğini ve hangi sayıda spiritüel hipotezin bölünmüş kişilik hipotezinden daha kolay görünmeye başlayacağını merak ediyorum.

James, Hodgson'un mektubu hakkında şu yorumu yapmıştır (Pr. VEH, 94):

“'Kate Walsh' ucubesi çok ilginç. Phinuit'in ondan ilk kez bahsetmesi, üç yıl veya daha uzun bir süre önce, eşime gelişim için oturmaması için yalvaran bir mektup yazdığında oldu. HHJ Phinuit bunu anlaşılmaz bir şekilde biliyordu. Bir yıl sonra [bir oturumda] Margaret Gibbens [Bayan James'in kız kardeşi] ile, sunduğum gibi, Phi nuit burada tekrar korkusuna şakayla değindi ve mutsuz evliliği hakkında bazı alaycı ifadeler kullandı, ona 'yaşlı bir çılgın' dedi, vb. Hatırlayacağınız gibi,

ölümü geçen baharda duyuruldu. Eylül ayında, benimle ve eşimle otururken, Bayan Piper aniden ruhu *tarafından 'kontrol edildi'* , çok etkileyici bir tavırla ve kendisine çok benzeyen bir mizaçla doğrudan konuştu. Basmakalıp sözler. Henry Wyckoff'un bir değişiklik yaşadığını ve Albert'in yakında geleceğini söyledi; her ikisi hakkında da kesin bir şey yok. Garip işler! ”

***CWF, MJ). Providence, RI, Mat* IT»» 1889.**
(Pr.Vm.98f.)

[James'e yazılan bir mektuptan alıntı.]

[Oturumlar] Dr. P.'nin hayali bir şahsiyet olmadığına inanmamı sağlıyorsunuz ... Dr. P., konuşma konusunda Fransızcasını kısmen unutmuş durumda, ancak ben onun o dilde söylediklerimin hepsini anladığından ve Bayan P.'nin kapasitesini test ettiğimden, anlamadığından ve bana gerçekten dürüst bir kadın izlenimi verdiğinden eminim.....

“S. ; 'Ne kadar yaşayacağımı düşünüyorsun! ' (Fiziksel durumumu oldukça iyi tarif etmişti.) Bu soruyu medyumun parmaklarıyla *on birę kadar Fransızca sayarak cevapladı.* S. : [1] Bana anlattıkların üzerinde zihnimin ne etkisi var? ' C. : 'Zihninden hiçbir şey alamıyorum; zihnini bir taş yolun arkasını göremediğim gibi okuyamıyorum.' Bana konuşulan kişileri nesnel olarak gördüğünü ve verilen mesajları kendisine ilettiklerini ekledi.... Çağırdığı birkaç kişinin isimlerini Fransızca yazdı, Robert gibi; görünüşe göre onları İngilizce olarak iyi telaffuz edemediği için.... * Bana kendim hakkında anlattıklarını nasıl çıkarıyorsun; yaşam sürem, Avrupa'ya gidişim, vb. 1 ' C. : 'Astral ışığından alıyorum.' [Genellikle ruhlardan diyor. HH] ... Doktor her seansta kendi medyumluk gücümü vurguladı ve kesinlikle şunu yazacağımı söyledi. 'Bir planşet al, ben de senin evine gelip test edeceğim'”

Aa daha önce de söylendi ve muhtemelen tekrar söylenecektir, medyumluk yeteneği olan kişiler iyi oturumlar alırlar.

İletişimlerin yanılabilirliğine dair iyi bir örnek Pr. VIII, 114'te yer almaktadır :

***Mitt AAB, Borton. Ocak veya Şubat* 1888.**

"Başlıca Bayan Piper'a, kaybettiğimiz bazı Çin porselenlerinden bahsedip söyleyemeyeceğini görmek için gittim. Avrupa'da uzun süre yokken saklanmıştı ve döndüğümüzde onu bulamayacaktık... 'Biraz Çin porseleni kaybettiniz ve bunun için çok kötü hissediyorsunuz. Uzun zamandır ailenizin hizmetinde olan bir adam tarafından evinizden çalındı...' dedi. Bayan Piper bana bunu söyledikten birkaç ay sonra, Çin porseleni tam olarak ilk yerleştirildiği yerde ve

kutunun başka bir şey içerdiğine inanıldığı için gözden kaçırıldığı yerde bulundu."

Görünüşe göre oturanın şüphesinin telepatisi. Ve işte tersinin ikisi (Pr. VIII, 116) :

" • Hiç kuş sahibi oldun mu? 1 ' * Evet.' • O bir papağan ve şimdi başının etrafında uçuyor.' ' Öyleyse kuşların başka bir hayatı var mı!' 'Sana şunu söylüyorum—burada sahip olduğun ve orada tekrar istediğin her şeye sahip olacaksın. O papağana tekrar sahip olacaksın.' Ben sadece bir kuşa sahip oldum ve o da gri bir papağandı"

İkinci bölümün dramatik karakteri telepatik teoriye iki kat daha fazla yük bindirebilir (Öz. VIII, 104f.):

***Rahip WH Savage. 28 Aralık* 1888.**

"'Ahl Dışarıdan biri var—adının Robert West olduğunu söylüyor. Kardeşinize bir mesaj göndermek istiyor.* Sonra, bir an sonra, 'Bir yazdım—yazıyor ve ben sizin için okuyorum—AD—V—Advance'deki W—çalışmalarına karşı bir AR—TI—makalesi A—G—A. Lanet olsun, Advance nedir? ' *Dedim* ki, 'Bu bir makale.' Sonra devam etti, *Yanıldığını düşündüm, ama—haklıydı ve pişmanım, haklıydı. Ona benim için söylemeni istiyorum. Üzgünüm.... Bedenimde yaptığım tüm yanlışları düzeltmek istiyorum.* Ona, *Onu görebiliyor musun?' dedim. 'Evet,' diye yanıtladı. 'Nasıl görünüyor?' diye sordum. 'Gri-mavi gözleri, sakalı, oldukça belirgin bir burnu, sıkı bir ağzı, geniş bir alnı var ve saçlarını yukarı doğru taradı, bu yüzden,' saçlarımı eliyle tarayarak tarzını gösterdi. 'Orta yapılı, oldukça uzun boylu. Böbrek kanamasından öldü.'... Bay West'in tanımı gerçeği yansıtan bir fotoğraftır. Röportajımızdaki görünümü, öncesinde hiçbir şey tarafından duyurulmadı.....

"Bay MJ Savage 26 Haziran 1890'da şöyle yazıyor:—

"Bay West... *The Advance'in editörü oldu.* O gazetede bana, doktrinlerime ve çalışmalarıma dair sert eleştiriler yazdı. Kardeşim bu eleştiriyi görmemişti ve hatta bundan haberi bile yoktu

"İkimiz de onun ölüm nedenini bilmiyorduk. Bu oturumdan sonra *The Advance'e yazdığımda* , Bayan Piper'ın onun ölümüyle ilgili ifadesinin doğruluğu teyit edildi.

"Bay WH Savage ayrıca 5 Temmuz 1890'da şunları yazıyor:—

"1. Bayan P., Bay West'ten bahsetmeye başladığında, beklenmeyen bir kesintiye uğramış gibi şaşkın bir bakışla döndü ve *'Ah* , işte burada, vs.' [yukarıdaki gibi] dedi. HH]

"2. Bir tarif istediğimde tekrar aynı yöne döndü

ve, *Başını kaldır ve sana bakmama izin ver,' dedi. Sonra ifadede verildiği gibi tarif etmeye devam etti.

" 8. Ölüm tarihini ve nedenini doğru bir şekilde verdi.

"4. West'in öldüğünü bilmiyordum.

"5. Kardeşimin de söylediği gibi, röportajda bahsedilen kardeşime yönelik saldırıyı hiç duymamıştım."

Rahip MJ Savage.* 15 *Ocak 1889 (Pr.VHI,105f.)

"15 Ocak 1889'da, Rahip M. J. Savage, Bayan Piper ile bir oturum yaptı ve bu oturum sırasında Rahip Robert West, cesedinin Alton, HL'de gömüldüğünü ve mezar taşındaki metni verdiğini bildirmiş gibi göründü. Bay Savage, oturum sırasında bu gerçeklerin hiçbirinden haberdar değildi. Kısa süre sonra Rahip Robert West'in mezarının Alton, Ill.'de olduğunu tespit etti, ancak mezar taşındaki metni tespit edemedi . Kısa süre önce bana durumu bildirdi ve ben de *Daily Telegraph, Alton, Ill.'in* editörü Bay JA Cousley'den mezar taşındaki yazıların bir kopyasını aldım . Bay Savage'dan Bayan Piper aracılığıyla kendisine verilen metni bana sağlamasını istedim. Dün oturum günü notlarını buldu ve bana Alton'dan bana gelenle uyuşan metni okudu - viit, 'Ruhsal olarak ateşli, Rab'be hizmet eden.' R HODOSON.

"Yukarıdaki doğrudur. (İmza) M. *J. Sereat.*

"25 Temmuz 1890."

Aşağıdakiler gerçekse (ve bundan şüphe etmek için Piper'ın diğer tezahürlerinden daha fazla sebep yok gibi görünüyor), onun diğer vakalarından daha çok bir "ele geçirilme" vakasına benziyor:

***IfietA.MB* (Önbellek)**

"BOSTON, **14 Şubat 1888.**

"İlk seansta, yaklaşık üç ay önce ölmüş bir arkadaşımla ilgili bilgi almaya çalıştım. Dr. Phinuit tarafından... bir süre tatmin edici bir şey elde edemeyeceğim söylendi ve yaklaşık sekiz ay beklemem önerildi. O sürenin sonunda tekrar oturdum ve o zamandan sonraki üçüncü seansta (tarihlerimin doğru olduğunu düşünüyorum) medyum, arkadaşımın ruhu olduğu iddia edilen biri tarafından saat boyunca birkaç dakika kontrol edildi, ancak o kadar kusurlu bir kontrole sahipmiş gibi görünüyordu ki sadece boğuk, fısıldayan bir sesle konuşabiliyordu. Bir sonraki seansta daha güçlüydü ve şimdi kontrolü ele geçirebiliyor ve belki yarım saat boyunca kolayca ve anlaşılır bir şekilde konuşabiliyor. Medyum - aracılığıyla bana söylenenlerden edindiğim izlenim, arkadaşımın ölümünden sonraki birkaç

ay boyunca yeni varoluşunun koşullarını veya geri dönebileceği koşulları yeterince anlamadığı ve bana herhangi bir medyum aracılığıyla ulaşamadığı yönündeydi.”

“BOSTON, *1 Aralık* 1888.

“. ....Eskiden topaldı.... Bana sık sık şöyle derdi: * Sen topal bacağımı tanıyorum; iyi, şimdi her şey yolunda.'... İlk başta başarılı olamadan sandalyeden kalkmak için çok uğraştı [te, medyum aracılığıyla hareket ederek. HH] Ona denememesi gerektiğini, medyum için çok fazla olabileceğini söyledim. Ancak denemekte ısrar etti, ancak bir bacağını ovuşturmaya başladı ve hangi bacağımın topal olduğunu hatırlayıp hatırlayamadığımı sordu. [Bu tuhaf cehalet türü "kontroller" için çok karakteristiktir. HH] Sonunda kendini kaldırdı, ancak Dr. P[hinuit]'in yapacağı gibi yürümek yerine, bana sıkıca yaslandı ve yürürken sadece bir ayağını kullanabilen birinin yapacağı gibi tek ayak üzerinde zıplıyor veya ilerliyormuş gibi göründü. Geri döndükten sonra bitkin bir şekilde sandalyeye çöktü ve geri döndüğünden beri yaptığı en zor işin bu olduğunu ve bunun çok fazla olduğunu söyledi.

gerçek hayattan hoşlanmamıştı... Ruhsal bedeninin topal olmadığını, ancak onu tanıyabilmem için o şekilde geri gelmesi gerektiğini söylüyor ...”.....”

“BOSTON, *23 Haziran* 1890.

“Her oturumda iki kişilikle konuştum, Dr. P., düzenli kontrol ve arkadaşım H'nin ruhu olduğunu iddia eden kontrol... Arkadaşım H. medyumu kontrol altına aldığında, sesinde veya konuşma tarzında Dr. P'ye benzeyen bir şey olmasına rağmen, oldukça farklı bir kişilik gibi görünüyor. Ancak ses, neredeyse hiç o kadar yüksek değil. Bir keresinde ona bunun nedenini sorduğumda, Dr. P.'nin hemen yanında olduğunu ve yardımı olmadan bir an bile kalamayacağını söyledi. Birçok küçük açıdan, arkadaşımın hayattayken olduğu şeye çok benziyor, o kadar ki, aynı benliğinin bununla bir ilgisi olmadığına inanmamı sağlamak için çok fazla açıklama gerekeceğinden korkuyorum... Bu da, kendi adını doğru yazmayı *her zaman bilmemesine rağmen,* adının ne olduğunu kesinlikle *bildiğini* söyleyebildiğim için mutluyum . Uzakta kaldığı süre uzadıkça bu hayattaki şeyleri daha çok unuttuğunu söylüyor, ama arkadaşlarını unutmuyor... Beni odamda görebildiğini ve ne yaptığımı sık sık bildiğini söylüyor. Bir keresinde başka biriyle okuduğum o küçük, donuk renkli kitabı ne kadar sevdiğimi sormuştu. Bir arkadaşımla yüksek sesle okuduğum belirli bir kitap vardı, ama hatırladığım

kadarıyla kahverengi kağıtla kaplıydı ve kapağının ne olduğunu bilmiyordum. Eve vardığımda kağıt kapağı çıkardım ve bunun donuk renkli bir bez kapak olduğunu gördüm. Kitabı yeniyken ve kağıt kapak takılmadan önce görmüş olabilirim, ama görmüşsem bile tamamen unutmuşum demektir”

Bu bilinçaltı anılar sık görülür. Medyumlar bunları genellikle oturanların bilinçaltı inançlarına aykırı olarak alırlar. Bunları oturanın zihninden mi alırlar yoksa bunlar post-enkarnasyon ruhlar aracılığıyla kozmik zihne mi geçmişlerdir?

Bu hesap şu şekilde son bulur (Öz. VIII, 113-4):

“H. ile ruh dönüşü felsefesi hakkında konuştuğumda, her zaman az çok şaşkın görünüyor ve genellikle beni Dr. P.'ye yönlendiriyor, bu tür şeyler hakkında daha fazla şey bildiğini söylüyor. İlk başta medyumla neyi kastettiğimi pek anlamadı, ancak şimdilik başka bir organizmaya sahip olduğunu ve bildiği tek şeyin bu olduğunu söylüyor. Bana neden kendisini daha sık ziyaret etmediğimi sorduğunda, ona bir çocuğa anlatır gibi, medyumun her zaman emrinde olmadığını ve onunla görüşmek için para ödemem gerektiğini açıkladım. 'Ben pahalı bir eşyayım' dedi, sonra f ' diye cevapladım, 'Evet, siz ruhlar oldukça pahalı eşyalarsınız.'”

Bay FBB **(Pr.VnUl».)**

"(Soru: Peki, Sarah onun ikinci adı. Diğer adı ne! Cevap veremedim.) [Phinuit (HH) diyor] ' - Annenizden farklı; çok orijinal düşünme biçimleri ve fikirleri var. Çok pozitif; tepeler kadar kararlı; ve bana inanmıyor. O bir çılgın ve ben de öyleyim, ama beni korkutmak için ondan çok daha büyük olması gerekecek.'... Teyzem Bayan P.'ye birkaç kez [birkaç kez î HH ile birlikteydi] oturum vermişti, ancak başarılı olmamıştı; bu yüzden biraz şüpheci olmuştu; bu yüzden medyumun sözleri, 'Bana inanmıyor.' Bildiğim kadarıyla Bayan P.'nin teyzemle beni ilişkilendirme olasılığı yoktu."

Bay MN **(Pr.VHI,120f.)**

"Kısacası, Bayan Piper ile yaşadığım ve gerçekleşen üç kehanet vakası şunlardır;

" .....Bana yakın bir akrabamın ölümünün Yaklaşık altı hafta içinde gerçekleşecekti ve bundan sonra bazı maddi avantajlar elde edecektim.... O zamanlar nişanlı olduğum eşim , birkaç gün sonra Bayan Piper'ı görmeye gitti ve

ona (eşime) babamın birkaç hafta içinde öleceğini söyledi.

"Mayıs ayının ortalarında babam Londra'da aniden öldü... Bundan önce Bayan Piper (Dr. Phinuit olarak) bana babam ölmeden önce vasiyetiyle ilgili bazı konularda onu etkilemeye çalışacağını söylemişti. Ölümünü duyuran telgrafı aldıktan iki gün sonra, karım ve ben Bayan Piper'ı görmeye gittik ve o [Phinuit] babamın varlığından ve ruhlar alemine ani gelişinden bahsetti ve babam hasta iken Dr. Phinuit'in onu bu konularda ikna etmeye çalıştığını söyledi. Dr. Phinuit bana vasiyetin durumunu anlattı ve baş vasiyetçiyi tarif etti ve Londra'ya vardığımda diğer iki vasiyetçinin onayına tabi olarak benim lehime belirli bir düzenleme yapacağını söyledi, İngiltere. Üç hafta sonra Londra'ya vardım ; baş vasiyetçinin Dr. Phinuit'in tarif ettiği adam olduğunu gördüm. Vasiyetname, onun belirttiği gibi maddi olarak gerçekleşti... ve babamın hayatının son üç gününde çoğunlukla başucunda bulunan kız kardeşim, babamın, yatağının ayak ucunda duran ve özel meselelerini konuşarak kendisini rahatsız eden yaşlı bir adamın varlığından defalarca şikâyet ettiğini söyledi.

"Size vereceğim ikinci örnek şudur:

"Dr. Phinuit, iki hafta içinde, zarfın sol üst köşesinde müdürün firmasının adının yazılı olduğu ve (anladığım kadarıyla) French adında bir adamdan veya bir Fransız'dan, mevcut adresime bir mektupla profesyonel bir teklif alacağımı belirtti. Belirtilen süre içinde mektup, görünüşünün tarifine uygun olarak ve bu adrese geldi, ancak teklif bir Fransız'dandı .

"Üçüncüsü şöyledir 5—

"Dr. Phinuit bir keresinde o sırada bir akrabasının ağrıyan veya yaralanan baş parmağından muzdarip olduğunu söyledi. O zamanlar kimseyi tanımıyorduk... Bu konuşmadan kısa bir süre sonra teyzem kuzenlerinden bir mektup aldığını söyledi... 'Ah, bu arada... Jennie... baş parmağını bir makinede yaralamış.' ... Dr. Phinuit beni iyileştirdi veya görünüşe göre bunu yaptı, Bayan Piper'ın bana gönderdiği bir reçeteyle, on sekiz aydır çektiğim içsel bir rahatsızlığımı iyileştirdi."

Bay J. Bogers Rich'in oturumların çağdaş notlarından yaptığı aşağıdaki rapor (Pr. VIII, 126f.), en iyiler arasındadır ve (tersine) birden fazla kez vurgulanan bir şeyi örneklemektedir: Bilimsel (ve dolayısıyla şüpheci?) insanlar en iyi oturumcuları oluşturmazlar. Bu sanatçı takdire şayan bir oturumcu yapmıştır.

"Her türden 'medyum' veya 'spiritüalist'e karşı her zaman bir antipatim vardı , ancak bu kadınla tanıştığımda, beni selamlarken gösterdiği basit ve sempatik tavırla hemen ona çekildim ve bir oturum için randevu alma konusunda bir incelik hissettim, bana bu tür bir iş için fazla nazik ve zarif görünüyordu. Gözlerindeki tuhaf ışık veya içe dönük bakış beni hemen etkiledi. Sesi dolgun ve hoştu, ancak her bakımdan 'dişi' bir sesti ve tavırlarında, koşullar altında bulmayı beklediğim hiçbir erkeksilik yoktu.

"Onunla ilk görüşmem 6 Eylül 1888'deydi. Çok az zorlukla transa geçti... ve bir anlık sessizlikten sonra... Sesindeki dikkat çekici değişiklik beni irkiltti - bir ünlem, bir tür memnuniyet homurtusu, sanki kişi hedefine ulaşmış ve bu sesle memnuniyetini dile getirmiş gibi, kesinlikle erkeksi ama oldukça mırıldanan bir sesle. Hemen Fransızca olarak, 'Bonjour, Mon sieur, comment vous portez vousf' diye hitap edildi bana ve ben de aynı dilde cevap verdim, ki bu dile tamamen aşinayım. Cevabım, Fransızca 'Hein l' gibi bir tür sorgulayıcı homurtuyla karşılandı... Neredeyse tüm görüşmelerim aynı şekilde başladı... Sinirsel sorunlar yüzünden oldukça rahatsızdım... Bana söylenen ilk şey 'arkamda büyük bir ışık, iyi bir işaret' oldu, vb. Sonra birdenbire bütün dertlerim çok açık ve seçik bir şekilde ve öylesine ayrıntılı bir şekilde anlatıldı ki Bayan Piper'ın bile böylesine sade bir dil kullanmaktan çekineceğinden emindim. Bana şifalı otlar satın almam için reçeteler verildi ve bunları hazırlama şekli... Mesleğim (resim) tarif edildi ve tasarımdaki özel yeteneklerim ve tavırlarım - belirtildi... Annem açıkça tarif edildi. Yanımdaydı, portresindeki gibi giyinmişti (resmedildi)

420 ***Hodgson'un İlk Pipor Raporu*** **[Bk. II, Pt IV ölümünden bir veya iki yıl önce) ve belirli bir kabartma rozet takarak babamın portresini çizdi. .....'**

"5 Ekim'deki İkinci Oturum. **—... 'Doktor' bana yeğenimin sık sık 'çevremde' olduğunu ve o sırada yanımda olduğunu söyledi. O zamana kadar isimimin anıldığını duymamıştım, bu yüzden yeğenimden istedim. 'Doktor' yine şaşırdı ve 'Ne komik bir isim—durun, bu kadar hızlı gidemem!' dedi. Sonra tüm ismim doğru bir şekilde ama tamamen Fransız alfabesiyle yazılmıştı, her bir ayrı harf o dilde açıkça telaffuz ediliyordu. Yeğenim Fransa'da doğmuş, kısa hayatının çoğunu orada yaşamış ve orada ölmüştü. Sonra ismimi telaffuz etme girişimi eğlenceliydi— sonunda bana 'Thames Rowghearce Reach' dedi.**

'Doktor' o zamandan sonra bana 'Reach' dışında bir şey söylemedi?

Şimdi Hodgson'un Phinuifs Fransızcası ile ilgili 404. sayfadaki ifadeleri hakkında bir yorum yapmanın zamanı geldi. Orası ile burası arasında birden fazla kez geçildi, bu sefer bence oldukça güçlü bir şekilde: çünkü bir ismin "tamamen Fransız alfabesiyle, her ayrı harfin o dilde açıkça telaffuz edilmesiyle" yazılması, çok az İngilizce konuşan öğrencinin başarabileceği bir başarıdır, çünkü konu pek de önemli değildir ve genellikle ihmal edilir. Fransa'da bir süre bulundum ve bildiğim kadarıyla eleştirel bir eleştiriye maruz kalmadan iki Fransızca kitap çevirdim, ancak bu başarı benim için çok ötede olurdu.

Bay Rich'in bu konu hakkındaki açıklamasının sonunda yaptığı diğer açıklamalar, bu açıklamanın uyandırdığı en önemli açıklamalardır (Oz. VIII, 131):

"Bir gün Bayan Piper parmağımdaki sade altın yüzüğü işaret etti ve şöyle dedi: 'C'eat une alliance, nasıl adlandırırsınız buna! Bir evlilik - yüzüğü, n'est-ce pas İ ' Bu doğruydu. Şimdi eğer Bayan Piper burada okulda Fransızca öğrenmiş olsaydı [ki öğrenmedi veya başka bir yerde. HH] büyük ihtimalle bu yüzüğe 'un aneau de marriage?' derdi ve ona teknik olarak 'alliance' adını vermezdi. Birkaç kez Fransızca kısa bir sohbet ettim, gözlemlerimi o dilde yaptım ve aynı şekilde cevaplar aldım, ançak bunlar her zaman kısaydı ve sonunda kırık İngilizceyle 'Fransızca hakkında konuşmak değil, İngilizce konuşmak?' şeklinde ifade edilen bir dilekle sonlandı. Ayrıca, görünüşte mükemmel bir şekilde anlaşılan ancak İngilizce olarak doğru bir şekilde cevaplanan bazı argo ifadeler de kullandım."

Ancak Bay Rich'in daha önceki kayıtlarına (Pr. VUI, 128-9) dönecek olursak:

"8 Kasım—.., Bir arkadaşımın kız kardeşi yangında bir kayıpla karşılaşmıştı ve yangını takip etmek için ne yapılabileceğini görmek istiyordu. Bu hanımın saçlarını boyama veya ağartma alışkanlığı vardı ve test etmek için bir tutam saçını göndermişti. * Dr. Phinuit 'ilk başta saçlara dokunmayı reddetti ve 'ölü ve şeytani' olduğunu söyledi! Yangınla bağlantılı kişiler hakkında hiçbir şey bilmediğimden , verilen açıklamaları not ettim ve daha sonra öğrendiğim gibi, bunlar şüphelenilen kişilerin açıklamalarıyla tamamen uyuşuyordu... Konuşmanın akışını kesen 'Doktor ** aniden* , 'Merhaba, işte Newell!'

dedi (birkaç ay önce ölen bir arkadaşının adını anarak). 'Newell' gerçek adın yerine kullanılmıştır. 'Newell'ın daha önceki oturumlar sırasında sık sık Bayan Piper aracılığıyla annesiyle doğrudan iletişim kurduğunu belirtmeliyim, ancak onun varlığına dair herhangi bir ipucu bana ilk kez veriliyordu. Buna tamamen hazırlıksızdım ve 'Kim dediniz?' dedim. İsim güçlü bir yabancı aksanıyla ve 'Doktor'un tanıdık sesi ve tonuyla tekrarlandı. Sonra bir an için sanki tartışıyormuş gibi seslerin karışması oldu, ardından medyumun sessizliği ve ağır nefes alışı geldi. Birdenbire, tamamen farklı bir tonda ve en saf İngiliz aksanıyla, 'Peki, güneşin altındaki tüm insanlar arasında, Rogers Rich, seni buraya getiren ne? Seni gördüğüme sevindim, dostum? X, Y, Z ve kulüpteki tüm oğlanlar nasıllar?' diye sorduğunu duyunca şaşırdım. Bildiğim bazı isimler verildi, ancak sahipleriyle hiç tanışmamıştım ve bu yüzden arkadaşım 'Newell'i hatırladım, üniversitede beni birkaç yıl takip ettiğini ve tüm tanıdıklarının benden genç olduğunu hatırladı. Bu etki altındayken medyumun garip bir hareket yaptığını fark ettim; görünüşe göre bir bıyığını kıvırıyordu, arkadaşımın eskiden çok uyguladığı bir numaraydı bu."

Şimdi eğer tüm bu dram telepati ise, kesinlikle "sıradan" veya "sıradan" bir şey değildir ve eğer "Newell" Bayan Piper'ın ikincil kişiliği ise, bu kadının ikincil kişiliklere sahip olduğu yüzlerce örnekten biridir ve bu kişiler erkektir. İkincil kişiliğin şüphesiz birçok vakasına dair açıklamalar okudum ve cinsiyetin çaprazlandığı bir tanesini henüz okumadım. Bu yorumlar biraz saçma görünmeye başlamıyor mu?

Bay Rich şimdi Phinuit'in reçetesine geri dönüyor (Pr. V1L1, 129-30):

"'Doktor'un reçetelediği tedaviyi takip ediyordum ve düşündüğüm gibi, onun emrine göre evde bitkileri vb. hazırlamıştım. Ancak ilacın vaat edilen etkiyi göstermediğini gördüm ve ona söyledim. Cevap,

 [Kitap II, Bölüm IV 'uygun şekilde hazırlanmadıkları' için benim hatam. Ona uygun şekilde hazırlandıklarını temin ettim, bunun üzerine 'o yaşlı zenci... talimatlarımı takip etmemiş, yanlış oranları kullanmış, yemek pişirmeyi izlemeyi unutmuş ve zaten aptalmış! ' dedi. Soruşturma sonucunda bunun böyle olduğunu öğrendim, çünkü bir pint yerine bir quart dediğimi anlamıştı ve karışımı unuttuğunu

ve kaynamaya bıraktığını itiraf etti, ancak 'bir fark yaratmayacağını düşünmüş.'

"Kendini beğenmişliğiyle tanınan bir arkadaşın saç tutamı kahkahalarla karşılandı ve *Kraliyet Altesleri'ne veya 'Dük B'ye ait olduğu anlaşıldı. Ona gerçek ismiyle seslendiler ve unvanlarını 'saman' yoluyla eklediler.

"Bazı kehanetlerin 'yakında gerçekleşeceği' söylenmiştir, ancak üzülerek söylüyorum ki 'Doktor'un 'yakında' fikri ile benimki arasında büyük fark var; çünkü henüz gerçekleşmediler.

***"3 Haziran* 1889.—Dokuzuncu oturumum. Bu sefer daha önce dördüncü oturumumda bahsettiğim arkadaşım 'Newell' ile iletişim kurmak istedim. 'Doktor', 'Onu çağıracağım' dedi ve bir süre benimle konuşmaya devam etti. Sonra, 'İşte Newell ve seninle konuşmak istiyor 'Reach', bu yüzden sen onunla konuşurken ben işime bakacağım ve daha sonra tekrar geleceğim' dedi. Ardından bir kelime karmaşası yaşandı, ancak *Doktor'un sesini açıkça duydum: *İşte Newell, sen ellerinden tutup gel, ben ayaklarından tutup çıkayım', ki bu görünüşe göre uygun şekilde yapılmıştı, adım açıkça 'Rogers, ihtiyar ' olarak, hiçbir vurgu işareti olmadan çağrıldı [Unutmayın ki 'Phinuit' her zaman vurguyla telaffuz eder. HH] ve 'dub'daki adamların' nasıl olduklarına dair aynı sorular soruldu. Elim [medyum tarafından] içtenlikle sıkıldı. HH] ve Bayan Piper'ın görüşme sırasında sürdürdüğü bıyığı kıvırma hareketini fark ettim. 'Newell' çizdiğim bir 'pastel'den bahsetti. .. ve bunu yaparken beni izlemekten aldığı zevki anlattı. Bana doğru olduğunu bildiğim bazı özel ailevi meselelerden bahsetti. Sonunda bana veda etti. Gitmeden önce bana 'şimdiki hayatından' bahsetti ve bir şiir yazdığını; şu anda edebiyat çalışmalarını büyük bir zevkle sürdürdüğünü, 4. yüzyıl, 4. yüzyıl olduğunu söyledi. 'Ama,' dedi, 'sizi terk etmeden önce hasta değil miydim ve acı çekmedim mi? 1 Neden, maddi bedenin terk edilmesi, Rogers, korkunç bir şey . Uzuvları uzuvlardan ayırmak gibi; ama özgür olan ne kadar da mutludur.' 'Newell' beni terk ettiğinde medyumun durumunda her zamanki bozulma oldu ve ardından Dr. Phinuit'in tanıdık sesi, aksanı ve tavırları geri geldi."**

Doktorun şu sözü: "İşte, Newell, sen ellerinden tutarak geliyorsun, ben ayaklarından tutarak çıkıyorum." Bu sözü ilk okuduğumdan beri, yıllar önce, aklımdan çıkmıyor ve bunun birkaç nedeni var.

Hipnozcular, sempatik ganglionların

yakınında, mide çukurunda tuhaf bir duyarlılık bulmuşlardır. Onların denekleri ve bazı uyurgezerler oradan duyuyor ve görüyor gibi görünüyorlar. Ve ruhun veya astral (?) bedenin giriş ve çıkış yeri olduğuna dair ima edici açıklamalar var - ima edici çünkü tetusun besinini anneden aldığı göbek deliğine yakın. Bu ne anlama gelirse gelsin, ellerin ve her şeyden önce ayakların ruhsal giriş ve çıkış yolları olması saçma görünüyor; ancak miras aldığımız önyargıların ışığında, "psişik araştırma" ile ortaya çıkarılan birçok şey saçma görünmüş ve yine de bunların bazıları zamanla tamamen olağan hale gelmiştir. Ayakları ve onların önerdiklerini aşmam neredeyse yirmi yılımı aldı. Medyumlara gitmeyi umursamamamın nedenlerinden biri de bu ayaklardı. Sevdiğim ruhlardan hiçbirinin, özellikle de böyle bir bedenin aşağı üyeleri aracılığıyla bana gelmesini istemiyorum. Ancak Phinuit, çok titiz bir insan gibi görünmüyor ve bir tıp adamı olarak, muhtemelen sıradan insanların önyargılarının çoğundan üstün olduğu kabul edilmelidir.

Ama bu pasajla ilgili tüm itirazlarıma rağmen, Palstaff veya Pistol kadar dramatik değil mi? Telepatinin tüm davayı kapsayabileceği fikrine gülmeden nasıl okunabileceğini göremiyorum. Bana göre, şimdiye kadarki dramatik niteliği, kaba ve bariz saçmalığını bastırma eğiliminde, sıradan olduğu kadar, spiritüel hipotezi destekleyen olgular arasında üst sıralarda yer alıyor —ve ona karşı olanlar arasında da neredeyse aynı derecede üst sıralarda yer alıyor. Eğer bu kadar muhteşem bir şekilde sevimli yaşlı Phinuit ile uyumlu olmasaydı, ikinci sınıfta daha da üst sıralarda yer alırdı. Tutanakları okuyan ve kendisinden önce adını andığım iki beyefendiyle birlikte bundan zevk almayanlara üzülüyorum.

Bay Rich devam ediyor (Pr. VIII, 130):

"Sonra bir köpek tasması çıkardım. Biraz dokunduktan sonra *Doktor' bunun bir zamanlar sahip olduğum bir köpeğe ait olduğunu anladı. 'Onun olduğu yerde köpekler var mıydı ?' diye sordum, 'Binlercesi!' ve bu tasmayla köpeğimin dikkatini çekmeye çalışacağını söyledi. Konuşmamızın ortasında aniden, 'İşte! Sanırım burada olduğunuzu biliyor, çünkü [onu] uzaktan gelirken görüyorum' diye bağırdı. Sonra collie'mi mükemmel bir şekilde tarif etti ve ' Ona Reach diyebilirsiniz,' dedi ve ben de onu çağırdığım düdüğümü söyledim. 'İşte kornea! Ah, nasıl da zıplıyor! İşte şimdi, üzerinize ve etrafınıza atlıyor.

Sizi gördüğüme çok sevindim! Rover! Rover! Hayır—G-rover, Grover! Adı bu!' Köpeğin adı bir zamanlar Rover'dı, ancak 1884'te Grover Cleveland'ın seçilmesinin onuruna adı Grover olarak değiştirildi."

Bu da belki telepatidir! Yoksa bir kadının ikincil benliklerinin sadece erkekler değil, yüzlercesi değil, bazen köpekler olduğunu keşfetmenin eşiğinde miyiz? Gerekli olan tek gösteri Bayan Piper'ın havlamaya çalışması olurdu.

Bay Rich şöyle devam ediyor (s. 130):

Sürekli yanımda ve çevremde bir çocuk vardı. Bana ilgi duyuyordu ve üzerimde çok etkiliydi: 'Kan bağı, bir kız kardeş.' Bunun hiç gerçek olduğunu inkar ettim çünkü hiç kız kardeşim olmadı ve hiç duymadım. Cevap geldi: 'Biliyorum, *sana* hiç söylenmedi. Doğum erken oldu, çocuk öldü, senden birkaç yıl önce doğdu. Git ve teyzelerinden bunu kanıtlamalarını iste.' Her zaman ailemizin bir üyesi olan bir teyzeye sorduğumda, durumun böyle olduğunu ve dünyaya geldiğimde olayın unutulduğunu ve bana koşullar hakkında bilgi verilmesi için hiçbir neden olmadığını, bunun hiçbir şekilde ima edilmediğini ve bu iletişimin düşünce aktarımı veya benzeri bir şeyle açıklanamayacağını öğrendim."

Bay Rich yetişkin bir adam olmasına rağmen, kendisinden birkaç yıl önce doğan kız kardeşinin Phinuit'e bir çocuk olarak göründüğünü unutmayın. Ölü doğan çocuklarla ilgili benzer anormallikler raporlarda birkaç kez görülür. Bunların spirituel hipotezle tutarsız olduğunu söylemek, bunların bir açıklaması değildir. Her iki durumda da, açıklama beklemektedirler. Genellikle kontroller büyümüş olarak görünür ve uzun oturum serilerinde (bkz. Junot Serisi, Bölüm XLIX) büyüyor gibi görünürler.

Bay Rich şu yorumu yapıyor (s. 131):

"Doktor'un 'kehanetleri' benim anladığım kadarıyla 'ilkbaharda' veya 'sonbaharda' olarak kastettiği zamanda gerçekleşmemiş olsa da, o zamandan beri bu olayların birçoğunun gerçekleştiğini ve belirtilen mevsimde gerçekleştiğini gördüm, ancak bunların gerçekleşmesini beklediğim yılda gerçekleşmediler."

Nispeten önemsiz birkaç husus hariç, bunlar Bayan Piper'ın 1889 sonlarında İngiltere'ye gitmesinden önceki oturumları kapsıyor. Şimdi, Pr. VI'da anlatılan oradaki

oturumlarına döneceğiz ve sonra Hodgson'un 1890 baharında dönüşünden 1891'e kadar olan oturumları verdiği Pr. VIII'e kısaca bir göz atacağız.

BÖLÜM XXX

BAYAN PIPER'IN İNGİLİZCE OTURUMLARI, 1888-00

BUNLAR **Sir Oliver Lodge ve Dr. Walter Leaf'in gözetiminde yapıldı ve bunların raporu Myers'ın bir girişini ve James'in Bayan Piper'a dair izlenimlerinin bir ifadesini içeriyor. Tüm bu uzmanlar medyumun dürüstlüğüne ve fenomenlerin bilim tarafından henüz bilinen hiçbir araç tarafından açıklanamayacağına dair mükemmel bir güven ifade ettiler.**

Sir Oliver Lodge şöyle diyor (Pr. VI, 445):

"Ailem hakkında verilen ayrıntılar, bir grup halinde tüm akrabalarıyla çevrili ve birbiri ardına serbestçe ama aceleyle konuşabilen, onları tanımayan ve sayıları ve yarı anlaşılmış mesajları ve kişilikleri nedeniyle kafası karışık, fiziksel zayıflıklarına ve kusurlarına özel bir ilgi duyan, tamamen yabancı birinin elde edebileceği türdendir . Aceleci bir şekilde, bu şekilde toplayabildiği kadarını bir yabancıya arkadaşları hakkında anlatmaya çalışan bir kişi, bana gerçekte yapılan iletişimin aynısını yapma olasılığına sahip gibi görünüyor."

bu tür raporların yüzlerce sayfasını okurken sürekli olarak bu izlenime kapılıyoruz ve bu bana ve muhtemelen birçok kişiye, rüyalarda sık sık görülen benzer izlenimleri hatırlatıyor; bu da doğal olarak kozmik zihinden az ya da çok karışık bir malzemenin içeri aktığı fikrini uyandırıyor.

Phinuit'e değinen Sir Oliver Lodge (Pr. VI, 448f.) şöyle diyor:

"İsim, herhangi bir oturanın hissiyatında doğal olarak belirgin olan şeyi, yani Bayan Piper'la hiç konuşmadığını kompakt bir şekilde ifade etmek için kullanışlıdır. Tarz, düşünce biçimi, ton, fikir dizileri, hepsi farklıdır. Artık bir hanımefendiyle değil, bir adamla, yaşlı bir adamla, bir tıp adamıyla konuşuyorsunuz. Tüm bunlar, taklidi mükemmel bir oyunculuk parçası olarak gören biri tarafından bile canlı bir şekilde hissedilemez.

"Dr. Phinuit gibi bir adamın gerçekten var olup

olmadığını bilmiyorum ve delil açısından da pek umursamıyorum... Eğer bir Fransız doktor olsaydı neden bu adama bu kadar saygı duyduğuna itiraz edilebilir.

4M

Fransızcasını yorgun bir şekilde unutmuş! [Ama Bkz. s. 420. HH] ... Bayan Piper'ın beyninin kullanılan ortam olduğu ve aynı şekilde cahil olduğu yönündeki bariz önermenin ötesinde bu itirazı karşılayamıyorum. Ancak bunun bir taklitçinin bir *rol* üstlenmesini engelleyecek kadar açık bir itiraz olacağını düşünürdünüz. tamamen gereksiz zorluklardan

"Ancak, *Dr. Phinuit'in muhtemelen Bayan Piper'ın ikincil bilinci için yalnızca bir isim olduğunu kabul ederek, onun tıbbi teşhislerinin tekil doğruluğuna şaşırmamak elde değil . [Elbette bu, oturumlardaki diğer her şey gibi, herkes tarafından reddediliyor . Bkz. *ante.* HH] Aslında, tıbbi ifadeler , tıpkı normal bir doktorun ifadeleri gibi gerçekle örtüştüğü halde, ancak herhangi bir olağan muayene yapılmadan ve hatta bazen hastayı görmeden verildiğinde , anormal bir bilgi edinme yönteminin varlığına dair güçlü bir *ilk bakışta dava* oluşturan kanıtın bir parçası olarak kabul edilmelidir . Onun diğerlerinden daha yanılmaz olduğu varsayılmamalıdır . Bir teşhiste belirgin bir hataya dair kesin bir vakam var

"Bazen Dr. Phinuit balık tutar. Bazen tahminde bulunur; ve bazen de bilgi eksikliğini canlı bir hayal gücünün kaynaklarından çıkarır... Balık tutma süreci en belirgin şekilde Bayan Piper'ın kendisi iyi hissetmediğinde veya yorgun olduğunda belirginleşir... Balık tutmadığında sadece hafızasına başvurur ve daha önce anlattığı eski gerçekleri tekrarlar, bazen de bunları geliştirmeyen kendi eklemeleriyle birleştirir. Hafızası olağanüstü bir inatçılığa ve kesinliğe sahip gibi görünüyor [herhangi bir insan hafızasından daha fazla. HH], ancak yanılmaz değil; ve bu eksiklikler hataya yol açıyor [balık tutma konusunda, bkz. s. 523. HH],

"Sessiz olmamak için bir zorunluluk altında gibi görünüyor. Muhtemelen kendini zorlamazsa trans sona ererdi. Her neyse, gevezelik etmeye devam ediyor ve açıkça ve bazen itiraf edildiği gibi, bir - ara çözüm olarak sunulan çok sayıda sohbeti göz ardı etmek gerekiyor... Koşulların elverişsiz olduğunu fark ettiğinde bunu söyleyip susması büyük bir gelişme olurdu. Bunu ona aşılamaya çalıştım, bazen gizli olduğunu ve kötü zamanlar geçirdiğini söylediğini ima ettim; ama sonuçta muhtemelen kendi işini en iyi o biliyordur, çünkü

yarım saat az çok değersiz bir şekilde oyalandıktan sonra birkaç dakikalık değerli bir berraklığa ulaşıldığı birkaç kez olmuştur.

"Bu balıkçılık hipotezi üzerinde çok durdum... Fakat bu şekilde vurgu yaparken orantıya dair hatalı ve yanıltıcı bir izlenim yarattığımı hissediyorum. Birkaç dakikalık berraklıktan tahammül edilemez miktarda dolgunluğa kadar ara sıra yaşanan bir deneyim olarak bahsettim, fakat benim huzurumda yapılan oturumların çoğunda ters orantı gerçeği daha iyi temsil ediyor."

Phinuit'e her yerde gösterilen ilgi, özellikle burada ve ayrıca özellikle birkaç yıldır yaşlı adamın olumlu sohbetlerden uzak kalması ve yerine kendi adına konuşan veya daha doğrusu yazan çok çeşitli insanların (?) geçmesi gerçeği göz önüne alındığında, orantısız görünebilir. Ancak ona gösterilen bu ilgi, en azından benim açımdan, büyük ölçüde o "diğer insanlar"ın açıklanmasına yardımcı olabileceği içindir.

İşte Phinuit'in Sir Oliver'a taktığı takma adı açıklayan bir bölüm (Pr. VI, 47ff.):

"Kuzen evlendi ve beyefendi denizde, denizin etrafında bayıldı... Merhaba, komik düğmeleri var, büyük, parlak... Bir üniforma. Bir komutan, bir subay, bir liderdi; askeri değil , bir komutandı... [Biraz ileride Phinuit aniden onunla bağlantılı olarak Kaptan kelimesini akla getiriyor, ama tuhaf ve yarı macunsu bir şekilde, bunu bana uyguluyor. Sonuna kadar Phinuit lakabım olarak kaldı, ama pek de uygun değildi.] Anneniz onun uzun zaman önce çekilmiş güzel bir fotoğrafını çekmiş, oldukça iyi, eski moda, ama o kadar da kötü değil. Evet, oldukça iyi. Şimdi de öyle görünüyor. Eskisinden daha genç görünüyor. "

Bu vizyonda olduğu gibi, kendi rüyalarımdan birinde de, birkaç açıdan doğru olduğundan şüphelendiğim bir rüya vardı; ve herhangi bir doğruluk izleyemediğim diğer iki rüyada, kişiler gençleşmişti. Ancak, tamamen doğru olduğuna inandığım bir diğerinde, kişi "geçtiği" zamandan bu yana geçen zamana orantılı olarak yaşlanmıştı, ancak böyle bir tezahürün tuhaf bir nedeni vardı: Arkadaşımın "benimle birlikte yaşlanmış" gibi görünmek istemiş olabileceğini düşünüyorum.

Görüyorsunuz, şimdi Phinuif'in medyumluğumla ilgili raporunu haklı çıkarıyorum , ama telaşlanmayın. Çok fazla değil Daha fazlası mümkün olsa bile, başka şeylerle çok meşguldüm ve bu konuda

isteksizim

Phinuit soruyor (Pr. VI, 551):

"'Bedenden çıkan küçük çocuğu hatırlıyor musun? 1' ECL [Sir O.'nun kız kardeşi. HH]: 'Hayır, ama bir tane olduğunu biliyorum.' 'Eh, o burada.... Ama onu şimdi tanıyamazsın. O büyüdü.' EOL: * O zaman büyüyorlar I ' ' Kesinlikle. Yaklaşık 35 yaşında, diyebilirim. [Beş haftalıkken ölen bahsi geçen kardeş 88 yaşında olurdu.] Hepsi burada yaklaşık 35 yaşında görünüyor.' "

Peki ya Bayan Leaf'e (Pr. VI, 594) ve Bay Rich'in kız kardeşinin durumunda? Bunlar büyüme hakkında söylenenlerle açıkça çelişmiyor mu?

" ' Etrafınızda küçük bir çocuk var. Bir çocuğun küçük bedeni. Ruhunda olan teyzenize aitti, yıllar ve yıllar önce ölmüştü; bunu annenize sormanız gerekecek. Bedeninde hiç yaşamamış küçük bir çocuk olduğunu göreceksiniz.* RML: ' O kimin çocuğuydu!' ' Çocuk kimin çocuğu olduğunu bilmiyor. Görmüyor musunuz, çocuk çok küçüktü. Benimle konuşmasını sağlayamıyorum. Bu küçüğü görüyorum; ya bir teyzeye ya da bir kuzene ait. Anneniz bunu öğrenecektir.'

"[Bunun bir teyzenin veya kuzenin çocuğu için doğru olduğu bilinmiyor. Bayan Leaf'in kendisi de ölü doğmuş bir bebeğini kaybetmişti.]"

Eğer bedenden sonra gelen ruhlar varsa, bunların deneyimlerindeki herhangi bir yasta ortaya çıkabileceklerini ve böylece kendilerine yeniden katılan herkese, ayrıldıkları zamandan bu yana geçmişlerini gösterebileceklerini öne süren bazı şeyler var.

İnsan doğal olarak, eğer bir gelecek durumu varsa, oradakilerin bunu yapmanın getirdiği tüm tatsız şeylerle birlikte yaşlanmaya devam edip etmediklerini tahmin ediyor. Rüyalarımda iki kez, çok canlı bir şekilde hatırlıyorum, yaşlılar gençleşmişti. Bu, Peter Ibbetson'ın kendisi ve sevgilisinin yaklaşık yirmi yedi yaşında kaldıkları ifadesini hatırlatıyor. Peter Ibbetson'ın tamamen sıslu olmadığı yönünde raporlar var, ancak öyle olsa bile, bu tür raporlar kaçınılmaz olurdu.

kontrollerin* hayatlarının acıdan uzak olduğunu sık sık iddia etmesinden kaynaklanan soru kadar karmaşık görünüyor , medyum ise sıklıkla acıya dair kanıtlar sergiliyor—genellikle son hastalıklarına ait. Kontroller birçok yerde bunun kimliği kanıtlamak için yapıldığını söylüyor.

İşte Sir Oliver'ın telepatik hipotezi güçlü bir şekilde destekleyen bir açıklaması, ancak son cümle buna oldukça karşıdır (Pr. VI, 466-7);

"Vücudunda bir oğlun var—zeki bir oğlan—zeki ama çok güçlü değil... ama çok kötü kurtları var... 'Okula gitmeli mi? I ' * Kesinlikle hayır. Onu evde tutmalı ve ona bakmalı ve ona solucan ilacı vermelisin. Vereceksin, değil mi! Solucanlar onun en büyük sorunu; yemeğini yiyorlar, midesi sümükle dolu; mide bulantısı hissediyor; hırs yok; daha çok tahriş oluyor .' [En büyük oğlumla ilgili tüm bunlar acı verici derecede doğru, belki biraz abartılmış olması dışında. Daha önce solucanlardan şüphelenmiştik ve yukarıda doğru bir şekilde açıklanan dış belirtileri algılayarak konuyu ciddiye aldık ve birkaç gün boyunca tıbbi tavsiye altında hareket ettikten sonra yukarıdaki ifadenin ***doğruluğunu*** **kesin olarak belirledik.]"**

Ve yine de Phinuit'in teşhis koyamadığı sıkça söylenir!

"' Bana onun en sevdiği uğraşın ne olduğunu söyleyebilir misin? '

" [Bunu sormamın sebebi, mimariye karşı dikkat çekici ve sürekli bir özlem duyması, hasta ve baş ağrısı hissetmediği zamanlarda tüm boş zamanını ev planları çizerek ve binalar hakkında okuyarak geçirmesiydi. Cevap tamamen konudan uzaktı.]

"'Takip mi? Ah, doğal şeylere ilgi duyar; müzikaldir .' "

Bu çocuğu oturumlar boyunca takip edebiliriz (Pr. VI, 505f.):

"Bayan L.: 'Küçük Vî'yi [The Lodges'un hasta çocuğunu hatırlıyor musun. HH] hatırlıyor musun? Dr.: 'Evet hatırlıyorum.' OL: 'Şimdi nerede?' Dr.: * Mary'nin yanında [büyükannesi doğru]. Orada daha iyi ve ona iyi bakacağız, ciddi bir şey olmayacak. Sen hatırlıyorsun. Ona iyi bakmazsak, senin hayatında, bizimkinde değil. İlgi alanımız çok büyük, çok büyük ve çok şey başarabiliriz. Ve Marie, sevgili [Bayan Lodge. HH], endişelenme; cesur ol. ...Onu okula gönderme. Evde kalıp iyi dinlenmesine ve güçlenmesine izin ver.... Atlatacak ve iyi çıkacak. Kurtları var. Evet, hala var; ama büyüyecek ve iyi bir çocuk olacak. Endişelenme. Bunu seni cesaretlendirmek için söylemiyorum, doğru olduğu için söylüyorum.' Bayan L. : 'Küçük mü yoksa büyük solucanlar mı?' Dr. : 'Büyük, küçük değil, ama büyük solucanlar; yani—tenya değiller. Hayır.' [Doğru.] Bayan L. : 'Ona ne verelim? ' Dr. : 'Ona alması için solucan

ilacı verin. Bir şeyler önerin.' [Not: Bu, Phinuit reçeteleme yönteminin olağan bir şekli değil: oldukça istisnai.] O. L. : 'Merkürі ?' Dr. : 'Hayır, çok güçlü. Onu zayıflatın.' Bayan L. : 'San tonin? Skammonya? Quassia?' Dr. : 'Evet, skamonya iyidir. Bunu quassia ile dönüşümlü olarak verin.' OL: 'İkisi de enjekte mi edildi? ' Dr. : ' Evet, en iyisi... Sana söylüyorum, o çocukta büyük bir teselli buldun.* Bayan L. : 'Adam olacak kadar yaşayacak mı?' Dr. : 'Endişelenmek! Hepsi saçmalık ve sen insanlar hakkında endişelenmektense uyuyor olsan daha iyi olur. Sana söylediğim gibi yap. İyileşecek. Sorun bu. Ona içmesi için sıcak su ver... Sana söylediğim solucan ilacı yap... Kendine iyi bak Marie, biz ona iyi bakacağız. Değişim ona iyi gelecek. Çevrende en az senin kadar, hatta daha fazla bakıma ihtiyacı olan başkaları var. [Bu dil bilgisi localardan telepati yoluyla iletilmemiştir! HH] Şimdilik hiçbiri için endişelenmene gerek yok Her şey yolunda Her şey yoluna girecek... Ama Tanrı biliyor. Bana söylememi söylediği ve bilmeme izin verdiği şeyleri biliyorum, daha fazlasını değil. Bazen karıştırmaktan kendimi alamıyorum; ve bu beni çileden çıkarıyor. Fd düz olmayı severim, eğri değil. Seninle ilgileniyorum. Dr. Phinuit'in sesi artık bedende duyulmadığında, bende bir dostun olduğunu ve benim hakkımda ne söylenirse söylensin, sana her zaman bakacak birini hatırla. Devam ediyorum. Hepsiyle savaşıyorum, savaşıyorum; ve onlar her zaman yapacaklar... Bana iyilik yap. Tanrı hepinizi korusun ve en iyi dileklerimle. Kaptan 1 Başka bir şey var mı! Seninle tekrar konuşacağım. Doktor! ' ”

Sir Oliver, raporun bana daha önce okumadan önce ima ettiği ve bana hiçbir şekilde "saçma görünmeyen" bir şeyden bahsediyor (Pr. XXIII, 138, AD 1909):

"Saçma görünse de bahsetmek zorunda hissettiğim ilginç bir durum var ve o da kontrollerin kendi ülkelerinde daha iyi iş çıkarıyor gibi görünmesi. Örneğin, uzun zaman önce [1889. HHI, Atlantik'in bu yakasındaki hiçbirimiz Bayan Piper'ı görmeden önce, Gurney adını veren bir kontrol, o hala Amerika'dayken bu ortam aracılığıyla mesajlar gönderiyordu; bu mesajlar bu tarafta kaydedildiğinde zayıf ve değersiz olarak düşünülüyordu, böylece kontrolden hem Prof. W. James hem de İngiltere'dekiler tarafından 'sahte Gurney' olarak bahsediliyordu. Ancak, Bayan Piper buraya geldiğinde 'Gurney' mesajları daha iyi hale geldi ve oldukça gerçekçi olarak tanımlanabiliyordu."

Sir Oliver Lodge'un Pr. VI'da "Bay E." olarak bildirdiği ancak daha sonraki bir makalede Pr. XXIII'te Edmund Gurney olarak ifşa ettiği Gurney kontrolü buydu. Sonraki rapor, yirmi yıl sonra basmakta özgür hissettiği birkaç konuyu gizlediği çağdaş bir raporu kopyalıyor ve genişletiyor. Burada, Sir Oliver'ın 1909'da yaptığı yorumları almak uğruna, kronolojik sıramızı kesintiye uğratarak ve korkarım karıştırarak sonraki anlatımdan alıntı yapıyorum. Şöyle diyor (Pr. XXIII, 141f.):

"Bu şekilde Edmund Gurney'in yaşamı ve düşünceleri hakkında onun yaşamı boyunca bildiğimden daha fazlasını öğrendim. [Ve Bayan Piper daha az şey biliyordu. Peki bu nereden geldi? HH] Onunla tanışıklığım... yetmişli yılların başlarında, ... be... Londra Üniversitesi Koleji'nin sıralarında oturup Mekanik ve Fizik üzerine verdiğim düzenli üniversite derslerimi dinlediğinde başladı... Genç eğitmeniyle arkadaşlık kuracak kadar iyiydi ve ara sıra onunla öğle yemeği yiyordum ve bir veya iki kez onu Clarges Caddesi'ndeki odalarında gördüm

"Konuşma giderek ruhsal meselelere döndü.... Bay

Yaşayanların Hayaletleri adlı kitabın sistematik hazırlıkları üzerinde çalışıyordu ... Çok geçmeden beni , Bay Gurney gibi, yüzeysel ve dogmatik materyalizmime daha geniş bir anlam katmak için sabırla uğraşan arkadaşı F. WH Myers ile tanıştırdı.

"Bütün bunlardan birkaç yıl sonra STR. kuruldu, ancak ben orijinal üyelerden biri değildim. Sanırım 1883 ve 1884'teki Liverpool düşünce-aktarım deneylerinden sonra katıldım [bkz. s. 245 fJ 1881'de Liverpool'a göç etmiştim ve 1900'e kadar orada kaldım. Profesör Barrett'ı elbette bir fizikçi olarak her zaman tanıyordum ve seksenlerde Liverpool deneyleriyle bağlantılı olarak düşünce-aktarım üzerine bazı konuşmalar yaptık, bunlardan bazılarında ben de yer aldım ve bunları Pr.STJL.VoL2'de bildirdim.

"1884'e kadar telepati olasılığına ikna olmamıştım; ve 1889'un sonuna kadar, bedensel ölümden sonra kişiliğin varlığını sürdürmesine dair kanıtlar bende ciddi bir etki yaratmadı. ... Edmund Gurney, 1888'de, tamamen ortodoks fiziksel deneylere ve teoriye daldığım bir zamanda öldü.

"Oturumlarımda Gurney'den ilk kez Cumartesi akşamı, 21 Aralık 1889'da bahsedildi... (Merhum Göstericim Bay Clark'ın bir fotoğrafı teslim edildi.) L.: 'Bu iaf'ın kim olduğunu söyleyebilir misiniz?' [Phinuit]: 'Pekala deneyeceğim. Edmund

bana yardım edecek. Midesinde bir damar patladı ve çok ani bir şekilde bayıldı. Evde değildi, uzaktaydı. Zeki bir adam ve büyük bir yardım. Düştü. Edmund size sevgilerini gönderiyor.' (Edmund Gurney'den bir mektup teslim edildi.) L.: 'Bunu okuyabilir misin?' P.: 'Ah, bilmiyorum. Kelimesi kelimesine okuyamam. Ne hakkında olduğunu söyleyebilirim. Edmund'un etkisi var Üzerinde O resim de vardı. Edmund'un mektubuyla birlikte saklasaydın !' L. Aynı cepteydi' P.:'Bunu yapmamalısın Bunu yaparsan işleri karıştırırsın Hayır, bu mektubu okuyamam. Bazı kitaplarla ilgili bir şey .....'

" [Burada kişilik değişmiş ve Ed mund Gurney'i temsil ediyor gibi görünüyordu. O kadar doğal konuştu ki bir süre not almayı unuttum, ancak *kanıt niteliğinde hiçbir şey* söylenmedi. Notlar şöyle devam ediyor:—Bundan sonra çok eksik ve parçalı.]

" G. : 'Ben buradayım, eterik olarak varım. Size Dernek için bazı kitaplar hakkında yazdım. Bir medyum olan küçük bir kadın gördüm , gerçek bir medyum. Myers'a onun elini kullanarak yazdım. Ben yaptım, Edmund Gurney, ben.' L. : 'Burada şimdi bir medyum mu var ?' G. : 'Evet, o bir medyum. Dr. Phinuit gibi çok az kişi bulacaksınız. O, birinin isteyebileceği her şey değil, ama iyi. Siz Loca'sınız. Sizi tanıyorum. Loca onları yeneceğiz, henüz Ölüm yok, sadece bir gölge ve sonra Işık Deney ve gözlem vazgeçilmezdir. İletişim kurmak için bunun gibi bir yöntem kullanmalıyız.

" ' Evet, Tanrı Doğa'dadır, tüm Doğa Tanrı'dır. Biz Tanrı'nın bir yansımasıyız. Vazgeçme ■ iyi şey. Dünya bilecek ve Toplumumuz bilecek ki, ölüm diye bir şey yok. Bilmiyordum. Eğer önce sen ölmüş olsaydın, gelip benimle konuşman için her şeyi verirdim, tıpkı şu anda seninle konuştuğum gibi.' L.: 'Bulunduğun yerde olmak iyi mi!' G.: 'Evet, iyi,—tek iyi şey. Maddi dünyadaki yaşam güzel. Evlilik güzel, ama bu çok daha iyi.' L.: 'Evlilik yok mu!' G.: 'Hayır, hayır, Swedenborg tamamen yanılıyordu. İsa Mesih haklıydı; biliyordu. O, Tanrı'nın bir yansımasıydı.' "

***25 Aralık 1889 akşamı.* (Pr.XXlll,149f.)**

"(Phinuit şimdi gidiyor gibiydi ve daha eğitimli bir sesle konuşan başka bir kontrol onun yerini aldı; değişim, nasıl yönetileceği konusunda biraz belirsizlik ve zorlukla gerçekleşti ve ayrılan ve giren kontroller arasında görünen bir konuşma , Phinuit *loto sesli talimatlar* veriyordu . Değişim bittikten sonra ses şöyle dedi) : 'Loca, nasılsın? Sana söylüyorum Edmund Gurney yaşıyor, ölü değil. Edmund Gurney, ben oyum: beni

tanıyorsun, değil mi!' L.: 'Evet, Gurney, seni tekrar gördüğüme çok sevindim.' G.: 'Vazgeçme Loca. Ona sarıl, sahip olduğun en iyi şey bu. Başlangıçta kaba ama ince bir şekilde öğütülebilir. En iyisini sen bileceksin ve düzelteceksin (Î) Sadece bir trans yoluyla gelebilir. Onu bir transa sokman gerekir. Kendini tanıtmak için bunu bu şekilde yapmalısın.' [Foster'ın transa ihtiyacı yoktu ve heteromatik yazarların çoğu transa ihtiyaç duymaz. HH] L. : 'Medyum için kötü mü!' G. : 'Bu Lodge'un tek yolu; bir anlamda kötü, ama bir diğer anlamda da iyi. Bu onun işi. Eğer medyumun bedenini ele geçirirsem ve o dışarı çıkarsa, o zaman onun organizmasını kullanarak dünyaya önemli gerçekleri anlatabilirim. Üstümüzde sonsuz bir güç var. Lodge buna tamamen inanıyor, her şeyden önce sonsuz, en harikulade . Bir medyumun bir ışık topu gibi olduğunu söyleyebiliriz. Mümkün olduğunca karanlık ve maddesel görünüyorsunuz, ama biz iki veya üç ışığın parladığını görüyoruz. Bir ucunda mumlar olan bir dizi oda gibi. Bunu ifade etmek için benzetme kullanmalıyım. Bir ışığa ihtiyacınız olduğunda onu kullanırsınız, işiniz bittiğinde söndürürsünüz. Onlar içinden görmek için şeffaf pencereler gibidir. Lodge, bir bulmaca gibi. Burada bizim için bir bulmaca, ama biz onu sizden daha iyi anlıyoruz. Çok çalışıyorum. Gerçekten. Bunu öğrenmek için sahip olduğum her şeyi verirdim. Maddi şeylere artık önem vermiyorum, ilgimiz çok daha büyük. İletişim kurmayı çok iyi öğreniyorum; kolay değil. Ama dünyaya bir medyum veya başka bir medyum aracılığıyla her türlü şeyi anlatabilmem için çok az zaman var. — O kim!' L.: 'Kardeşim. Not alıyor... Eşyalarını nasıl görüyorlar!' G .: * Bilmiyorum, ruhların giydiği eşyalarda kişiliklerini koruyan bir şey var (!) ve bir medyumu kontrol eden bir ruh buna karşı hassastır *. On vakadan dokuzunda eşyalarını tanıyacaklardır; bu sizin* zihninizden gelmiyordur.' L.: 'O zaman bu sıradan düşünce aktarımı değil.' G.: 'Hayır, bu değil. Araştırın . Sabırla doğrulayabilirsiniz. Zaman zaman benden haber alacaksınız ve size tavsiyelerde bulunacağım. Amerika'da bir hanımla tanıştım - Bayan Dorr ' [daha sonra tanışacağımız Bay George B. Dorr'un annesi. HH]. [Bayan Piper'ın iyi tanıdığı bir hanım, ama o zamanlar ismini bilmiyordum. OJL] L. : ' Daw t ' G.: ' Hayır, Dorr, Dorr, çok hoş bir hanım; çok entelektüel, ruhsal ve iyi. Onunla uzun bir konuşma yaptım ve onun aracılığıyla medyumu buldum. O bir medyum. Bu insanlar maddi ve ruhsal dünyalar arasındaki bağlantılar... Myers t nerede? Ona sevgilerimi ilet. Ona yardım

etmek istiyorum. Lodge, ilk bayıldığımda kim olduğumu ya da nerede olduğumu bilmiyordum. Arkadaşlarımı ve bedenimi aradım. Ancak kısa süre sonra kız kardeşim beni karşıladı. Üçü de boğuldu. Myers'ı görürsem onunla konuşacağım. Ruh dünyasında hiçbir ruh, arkadaşlarına bunu benim kadar bildirmek istemezdi. [Burada biraz özel bir konu var.] Bundan bahsetme. İstersen Myers'a söyle. Myers benim gizli arkadaşım. Onun bilmesini istemeyeceğim hiçbir şey yok. Kate benim karım, kız kardeşim Ellen, [kısaltılmış] Lodge cesaretini koru; henüz umut edilecek çok şey var. Bir süre bekle. Acele etme. Gerçekleri öğren; sana ne derlerse desinler, araştırmaya devam et. Sonuna kadar test et Kendine güven , sonra da yayınla. Sonunda her şey yoluna girecek, hiç şüphe yok Bu doğru...' L. : 'Bu Dr. Phinuit nasıl biri) ' [Tüm Kontrollerin Phinuit'e, söylediklerini duyma veya yazdıklarını okuma olasılığı yüksek olduğunda, hakkında dikkatli konuşmak zorunda oldukları gerçek bir kişi olarak davranmaları dikkat çekicidir. Örneğin, Hodgson Raporu'nda GP'nin onun hakkında yaptığı açıklamaları karşılaştırın; Sayfa 369'un dipnotu, Cilt 13.] Mevcut durumda Gurney Kontrolü soruma şu şekilde cevap verdi: Dr. Phinuit tuhaf bir adam tipi; sürekli dolaşıyor ve herkesle iç içe. Eksantrik ve tuhaf ama iyi kalpli. Hiçbir şey için onun yaptıklarını yapmazdım. Bazen kendini alçaltıyor; çok yazık. Şeyler ve insanlar hakkında çok ilginç fikirleri var, insanlar hakkında kendilerinden çok şey öğreniyor (İ). Ve insanın hiç hoşlanmadığı ifadeler ve ifadeler ediniyor, ortam aracılığıyla tuhaf insanlarla tanışarak öğrendiği kaba ifadeler. Bu şeyler onu gıdıklıyor ve o da bunları tekrarlamaya başlıyor. Geçen gün bana şöyle dedi: "Bay Gurney, geçen gün bir beyefendinin bana söylediği şeyi düşünüyorsunuz: 'Bunu piponuza koyun ve için, Doktor.' dedi." Bu tür şeyleri öğreniyor ve onu gıdıklıyor. Çok sayıda insanla görüşmesi gerekiyor ve kolay bir yeri yok. Yüksek rütbeli bir rahibe onun yaptığı işi yapamaz. Ama o iyi kalpli yaşlı bir adam. Elveda Lodge. İşte Doktor geliyor.' L.: 'Elveda Gurney. Seninle sohbet ettiğime sevindim.'

“ (Buradaki Kontrol tekrar eski haline döner.) P.: 'Bu [yüzük] teyzene ait. Amcan Jerry bana sormamı söyledi.... Bu arada, Bay Gurney'nin burada olduğunu biliyor musun; onu duydun mu)' L.Evet, onunla uzun bir konuşma yaptım.'”

9 Aralık 1889 Akşamı. (Pr.XXHI.lM.)

“ (Dr. Phinuit birinci şahıs olarak konuşuyor ve bildiriyor.) ' Neredeyse geri gelip seni görmek için

tekrar ölebilirim. Mary'ye kız kardeşi Isabel'in [Daha sonra gör] hala yaşadığını söyle; ona asilce davrandığını söyle; ona William ve benim birlikte olduğumuzu söyle. O tembel bahçıvan! '

" (Sonra ses ve tavırlar Gurney kontrolünün sesine ve tavrına dönüştü. G. : 'Iyi bir şeyden vazgeçme, Lodge.... Burada kim var 1' L. : 'Bu benim karım.' G. : ** Nasılsınız* , Bayan Lodge (el sıkışarak) [yani, medyum öyle. H.HJ. Bir keresinde sizinle çay içtiğimizi hatırlıyorum.' [Bay Gurney'nin bunu yaptığı doğruydu.] L. : (Tanıtırken) 'Bay ve Bayan Thompson.' G. : 'Evet, sanırım sizi hatırlıyorum. [Bir zamanlar tanışmışlardı.] Hoşça kalın, Lodge; sırlarımı ifşa etmeyin.' L. : 'Hayır, tamam; hoşça kalın . '

" [L.] Bu kısa bölümün amacı, kontrolün yabancıların orada olduğunu fark ettiği anda konuşmanın aniden ve doğal olarak durmasıdır. Bu ve ardından gelen tanıştırmalar, sanki Gurney kontrolü gerçekten orada bulunan bir kişiymiş gibi oldu."

Pazartesi Akşamı, 3 Şubat 1890. (Pr.XXTH,lMf.)

"Phinuit aniden, 'Işte Bay Gurney,' dedi. (Bunun üzerine kontrol değişmiş gibi göründü, bir şekilde Phinuit'in gidiyormuş ve yerine başkası geliyormuş gibi bir izlenim aktarıldı. Ses de eskisinden farklı ve daha eğitimli hale geldi. Artık bana 'Kaptan' denmiyordu ve insanların ilişkileri ve kişisel meseleleri artık ilgi nesnesi olarak görülmüyordu.) ... G. : 'Iletişim kurmak harika bir şekilde zor . Burada olduğum süre boyunca bu medyumun dışında sadece iki medyum buldum. Daha fazla insan medyum olabilir, ancak çoğu yapabildiğinde medyum olmuyor.' L.: 'Medyum ne oluşturur?' G. : 'Çok fazla maneviyat ve çok fazla hayvancılık değil, en yüksek insanlar ve en düşük insanlar değil. Sempatik ve çok fazla öz-bilinçli değil, zihinlerinin başka birine teslim edilmesine izin verebilme yeteneğine sahip - bu tür insanlar - kolayca etkilenebilir. Birçoğu yapabilir, ancak gururları ve benlik duygusu araya girip bunu bozuyor.' [Phinuit ve Gurney'e rağmen, vicdanım bu noktada beni rahatsız etmiyor, eğer söylediğim için beni mazur görürseniz. HH] L.: 'Gurney, o masa devirme ve fiziksel şeyler hakkında ne düşünüyorsun?) Bunlarda bir şey var mı? 1 ' G. : ' Çoğunlukla sahtekarlık. Gerisi elektrik. [Görünüşe göre Gurney için tuhaf bir söz, ancak muhtemelen doğal dikkatsizliğin ötesinde değil. Elbette tüm güç biçimleri birbirinin yerine kullanılabilir. HH] Bir kişinin sinirleri ne yaptığını bilmiyor. Şeyleri hareket ettirdiklerinde genellikle bilinçli olmuyorlar.' L.: 'O zaman bu otomatik yazmaya benziyor)' G.: 'Bir

şey.

Çoğunlukla eğimler ve sesler, başka bir ruhun kontrolü altındayken onlar tarafından yapılır ve o zaman mesaj gerçek olabilir . Trans şeyleri ve otomatik yazı iyidir. Çoğunlukla iyidir. Bazen başka şeyler, ama çoğunlukla sahtekarlık.' L. : 'Eşyalar temas olmadan hareket ettirilebilir mi?' G.: 'Hayır, hepsi saçmalık? [Şimdi daha iyi biliyoruz; bir sürü durum var. Tele kinesis altında bakın. HH] L. : 'O zaman, kalem parçalarına dokunulmamış o Eglinton yazısı?' G. : 'Hile, Lodge. Düşünmeye değmez. Bunların çoğuna girdim ve o elf, o şeytan kadar sahte diyebilirim. Beni bir keresinde büyülemişti. Adı neydi, sigara içen o kadının?' L.: 'Blavatsky mi?' G.: 'Adı bu... Bu kim?' L. : 'Kız kardeşim, genç bir kız' G. : 'Ah; Tanıştığımıza memnun oldum. Sanırım sizinle tanışmadım.' ECL : 'Hayır, sizi hiç görmedim.' G. : 'Sizi gördüğüme sevindim... Phinuit yakında geri dönecek. İyi bir ihtiyar. Zor bir yeri var. Onun yaptığı işi hiçbir şey için yapmazdım. Her türlü insanla görüşüp arkadaşlarını arıyor ve çoğu zaman onları gerçekten istendiklerine ikna etmek için çok çalışıyor.' L.: 'Güvenilir mi?' G.: 'Mükemmel değil, hiç de yanılmaz değil. Bazen şeyleri korkunç bir şekilde karıştırıyor. Elinden gelenin en iyisini yapıyor; iyi bir ihtiyar ama kafası karışıyor ve net duyamadığında kendi kendine dolduruyor. Bazen bir şeyler icat ediyor, kesinlikle yapıyor. Bazen çok çalışıyor.' L. : * Tıbbi reçeteleri işe yarıyor mu? *
G. : 'Ah, o kurnaz bir doktor. İşini çok iyi biliyor . İnsanların içini görebiliyor [Kesinlikle benim içimi görebildi.
H. H.] ve onların şikayetlerine çok meraklıdır. Evet, o iyi bir
bu şekilde, çok iyi.' L. : 'Hiç ileriyi görebiliyor mu? Herkes görebilir mi?' G. : 'Ben göremiyorum. Bunu anlatmadım, sanırım Phinuit bazen biraz yapabiliyor. Harika şeyler yapabiliyor; bu konuları çok iyi incelemiş; benim yapamadığım birçok şeyi yapabiliyor... Ama yanılmaz olmaktan çok uzak.' L. : 'Thompsonlar yan odada bekliyorlar. Onları çağırayım mı?' G. : 'Thompsonlar mı? Ah, biliyorum, sanırım bir keresinde akşam yemeğinde sizin evinizde karşılaşmıştım. Hayır, özellikle onları görmek istemiyorum. Peki, Lodge, gitmeliyim. Hoşça kalın.* (Burada medyum birkaç dakika uyumuş gibi göründü, sonra Phinuit tarzında tekrar uyandı, elini uzattı ve bakıcının başını okşadı.) ' Eh, ne. Ah, evet. Tamam. [Bu bir iç konuşmaydı.] Bakın, Bay Gurney buradaydı; Bana Bayan Lodge'a veda etmediği için üzgün olduğunu söylememi söyledi.' E. CL: * Oh, hiç

önemli değil.' P.: 'Öncelikle ona bunu söylemeliyim, iyiyim .'

" [L.] Yine etkileyici olan, söylenen şeylerden çok, konuşmanın dramatik karakteriydi.... Fiziksel olgularla ilgili söylenenlere önem vermiyorum: bireysel bir görüşten fazlasını temsil etme iddiasında değil, birey kim olursa olsun... Bilinmeyen olgulara, kısmen dolandırıcılığa, geri kalanı da 'Elektriğe' gelişigüzel atıfta bulunulması, eğitimsiz insanlar arasında oldukça yaygın olmasına rağmen , *özellikle* Edmund *Gurney'e yakışmazdı ve hayattayken bana söyleyeceği türden bir şey değildi. [O zaman bu, her ne ise Sir Oliver'dan gelen telepati değildi.* HH] ... Ama kız kardeşime yapılan küçük dostça konuşmalar Bay Gurney'e oldukça uygundu ve özellikle Thompson'ların içeri girmek için beklediğini duyduğu anda ayrılmaya hazır olması... Onlara itirazı yoktu; Fakat kimseyi bekletmekten hoşlanmamasının yanı sıra, hassas mizaçlı bir adamın yabancılarla gereksiz yere bir araya gelmekten doğal olarak hoşlanmaması da vardı.

"Kayıtlarda birkaç kez kontrolün değişimini vurguladığım gözlemlenecektir. Bunu daha da açık bir şekilde yaptım çünkü şimdi [1909. HH] nispeten sönmüş veya en azından daha az belirgin bir özellik gibi görünüyor. Tüm 'kontrol' işi o zamanlar [1889. HH] daha zor görünüyordu ve bir kişiliğin şimdi gerçekten değişmesi ve bizim bu değişimi fark etmemizin zor olması mümkün. Ancak o zamanlar... bir kez hatırladığımda bir veya iki dakika sürdü, sanki bir yerde bir düğüm veya bir aksama varmış gibi mırıldanan bir iç konuşma devam etti.

"Tarz ve hafızadaki değişimin doğallığı çok belirgindi... Bir okuyucu bunun bilinçli eylemin mükemmelliğinden kaynaklandığını düşünebilir, ancak herhangi bir deneyime sahip bir kişi bunu pek düşünmez. Hafızanın dalgalanması kesinlikle yapay değildir; bu gerçek bir kişilik değişikliğidir - ne olursa olsun... gerçek sahip olma yoluyla kontrolden kaynaklansın veya kaynaklanmasın, açıkça çoklu kişiliğe benzer

"3 Şubat 1890'da (650. ciltte bildirildiği üzere), sadece mesaj göndermek yerine gelip kontrol etmesi için belirli bir kişiyi istedim ve bunun çok zor olduğu söylendi, ben de 'Bay Gumey yapıyor' diye yalvardım. Phinuit de 'Sen açgözlüsün. Evet, Bay Gurney yapıyor, ama Bay Gurney bu işlere bulaşmış bir bilim adamı. Bazen gelip beni dışarı atıyor . Bay Gurney'nin giremeyeceği çok dar bir yer olurdu' diye cevap verdi. "

Bu, Sir Oliver'ın 1909'da hazırladığı raporun (Pr. XXIII) kapanışını oluşturur ve 1889'da gerçekleşen Gumey oturumlarının aynı dönemdeki raporunu Pr. VI'da verdiğinden daha ayrıntılı olarak verir.

Gumey kontrolünün 1889'daki görünümleri büyük ölçüde seçilip ardışık hale getirildi, diğer kontrollerin de göründüğü oturumlar. Şimdi, o zamanlar yirmi yaşında olan Pr. XXIII'deki Gumey kontrolünün anlatımından, bazen Gurney ile aynı oturumda, bazen de başkalarında görünen diğer kontrollerin Pr. VI'daki çağdaş anlatımına geri döneceğiz . İşte karakteristik bir Phi *nuit* dokunuşu (Pr. VI, 484):

"O senden daha fazlasını hatırlıyor. Sence sana ne diyor? Diyor ki, küfür etme doktor; etti, eminim yaşadığın sürece."

anlatamayacağımız çok dikkat çekici bir telepsi vakası var , Pr. VI, 487-90.

Oturum . 24 Aralık 1889. (Pr.VI,499,60«.)

"Mevcut: OJL; daha sonra, ML de; Briscoe sürekli olarak kısa notlar alıyor. (Rastgele alınan bir numuneyi kelimesi kelimesine rapor edin.)

"Dr.: 'Nasılsınız, Doktor!' (Açıkça son oturan Dr. C.'den bahsediyor.)

" OL : ' Hımm. Çok iyiyim, teşekkür ederim.' Dr. : ' Merhaba, bunun Doktor (Le., Dr. C.) olduğunu sanıyordum. Onu en son gördüğümü biliyorsun.' OL : ' Evet, gördün.' Dr. : ' İki kere. Eh, bunun o olduğunu sanıyordum, bilmiyor musun.* [Tekrar ediyorum, bu kötü dilbilgisi Sir O.'dan telepatik olamaz, Bayan Piper'dan gelmesi de *uygun değildi* . Bunun Phinuit'in samimiyeti üzerindeki etkisi dikkate alınmaya değer. HH] ... Dr. : ' Jerry'nin kim olduğunu biliyor musun— J—E—R—R—Y—! ' OL : ' Evet. Ona kendisinden haber almak istediğimi söyle.' UFncle] J Terry. HH1 : 'Robert'a söyle, Jerry hala yaşıyor. Benden haber aldığında çok mutlu olacaktır. Bu benim saatim ve Robert da kardeşim [hayatta. HJL] ve ben buradayım. Amca Jerry—benim saatim.' (Etkileyici bir şekilde konuşarak.) O. L.: 'Şimdi Teyze Anne'i görüyor musun?' Dr.: 'Evet, aynı görünüyor ; her zaman aynı Teyze Anne.... [Görünüşe göre Teyze Anne kontrolü ele alıyor. Sir Oliver ve kardeşlerini yetiştiren sadık bir teyzeydi. Bunu aklınızda bulundurun. HH] Ona iyi baktık. O küçük kadın [Lady Lodge'a. HH], ıslatmadı"'

Sir Oliver, bir sonraki oturumla ilgili olarak şunları söylüyor (Pr. VI, 455):

"En iyi bakıcılardan biri, yan komşum Isaac C.

Thompson, FL8. idi. Aslında, daha önce tanıtıldığımızda, Phinuit babasından gelmiş gibi görünen bir mesaj göndermişti. Onun ve karısının ailesinin yaşayan ve ölmüş üç nesli (küçük ve sıkışık Quaker aileleri), iki veya üç oturumda, - tanımlayıcı ayrıntılarla açıkça belirtildi; ana muhbir, kendisini ölen kardeşi, yaklaşık 20 yıl önce kaybı yas tutulan genç bir Edinburgh doktoru olarak tanıttı. ....."

Sir Oliver oturumu tanıtıyor (Pr. VI, 507f.):

" Bir sonraki oturum komşularımız Thomp oğulları ile ilkti . Bayan Piper onlarla bir iki gün önce tanışmıştı ve özellikle onlardan hoşlanmıştı; yabancılık çekmeye çalışmak için çok yakın komşulardı. Çocuklarını da daha çok görmüştü: başka akrabaları olmasa da."

***Bitting* 46. *24 Aralık* 1889. (Pr.VI^08f.)**

"Katılımcılar: OL, Bay ve Bayan Thompson ve A. L, [Sir Oliver'ın kardeşi olduğunu düşünüyorum. HH] not alıyorlar.

" O. L. [io., Bayan Piper'ın] el ele tutuşması. Bu belki başlangıçta gerekli olmuştu, ancak 1894'te onu görmeden önce artık yetersiz kalmıştı. Bay ve Bayan T. bir yerlerde.

"P.: 'Merhaba, Kaptan, arkadaşlarınızla konuşuyordum. Unde Jerry ile uzun bir konuşma yaptık. Şimdi sizi hatırlıyor, Teyze Anne ile [Beni tam olarak böyle hatırlardı] bir çocukken, ama siz biraz küçüktünüz. Sizi tanıyordu ama beni pek iyi tanımıyordu; onunla konuşmaya çalışırken ne halt ettiğimi ve buraya nasıl geldiğimi merak ediyordu. Evet, saatini hatırlıyor—Robert'ın elinde. Ona Bob derdi. (Saati eline aldı.) Hal, bu saat Rusya'dan geldi—evet—Amca Jerry öyle söyledi. [Muhtemelen değil.]... Oradaki insanlar kim?' OL: 'Bay ve Bayan Thompson.' P.: 'Ah! Neden o babasının sevgilerini gönderdiği ve Ted hakkında bir şeyler söylediği beyefendi. Ona 1 ' OL: 'Evet, söyledim ama onu kastettiğinden emin değildim? P.: 'Elbette söyledim. Onlar bir çift, öyleler. Biri bir şey yapmak istiyor, diğeri istemiyor' [Az önce farklı görüşlere sahip oldukları bir öneriyi tartışıyorlardı.] ... P. : 'Diyorum ki, Kaptan, arkadaşlarının sana anlatacakları çok şey var, sadece sana ulaşmak için çırpınıyorlar. Neden şeytan onlara bir şans vermiyorsun?' OL : 'Peki, bir dahaki sefere vereceğim? P. : [1] Marion var—Agnes. Ha, ha, o zaman anladım—Adnea—Agnes? Bayan T. : 'Agnes, tamam' Shinuit daha önce telaffuz etmekte zorluk çekmişti. HH]

Saat tekrar tutuldu. Tekrarlayıcıydı ve tesadüfen patladı.) P. : * Merhaba, bunu ben yapmadım Jerry yaptı, sana onu hatırlatmak için. Al, al onu - fırlayıp gidiyor - canlı.' Bayan Tt 'Theodora'nın baş ağrıları için ne yapabiliriz!' P. : * Mide sinirleri bozuk. Bana verecek bir şeyin var mı?' OL: 'Git ve bir tutam saçını al? Bay T. bu amaçla yan kapıya gitti.) P.: 'Düşen Unde erry'di. Sana onun hakkında daha fazla haber getireceğim. Bana dokuz atıcısını geri ver. (Saati kastediyor.) [Burada saç getirildi ve OL ve AL, Dr. P. tarafından "temizlenmeleri" emredildi ve öyle de yaptılar.] Herkesin önünde hastalıklardan bahsetmek istemiyorum. [Not 0.] Kahretsin, buradaki herkesten önce senin etkisini gördüm. Kaptan sana söylemedi mi! Purae'ni kaybettin ve bana söyleseydin bulabilirdim... Kese hakkında çok kötü bir numara! Tanrım! Bir sinek kadar hızlı yapıldı. [Not P.] Kadın kimdir?

440 *Bayan Piprr'in İngilizce Oturumları, 1889-90*

[BE II, Pt *TV* başlığı ruhta) Saçını ortadan ayırmıyor—sevgilerini gönderiyor sana (Bayan T.).* Bayan T.: 'Belki de annemdir.' P.: 'Bir düzineden fazla hanım görüyorum ama dantel başlığını çıkardı. Annenin boğazında biraz sorun vardı. (Belirtiyor.) [Not S.] İçinizden birinin annesi bedende. Sanırım beyefendinin. O bir melek— iyi bir *kadın* —ayak bileğinde biraz sorun var—sol ayak bileğini yakaladı. Bir süre seninle olacak.' [Not *R.]"*

OLUMSUZ"

" *0.* Bay T.'nin kızının baş ağrıları iyi tarif edilmiş ve bazı çok eski moda bitkisel ilaçlar önerilmiş, eğer iyileşmezse altı hafta sonra tekrar kendisine (Dr. P.) görünmesi tavsiye edilmiş.

"*P.* Bay T.'nin 80 yıl önce Londra'da çantası çalınmıştı; o zamanlar bu onun için ciddi bir meseleydi.

" *S.* Bayan T.'nin annesinin son derece doğru bir tanımı. Boğazındaki şişliği gizlemek için her zaman dantel şapkalar ve kurdeleler takardı; saçlarını yandan ayırırdı.

"*R.* Bay T.'nin annesi, 81 yaşında, Cheshire'da yaşıyor. Ayak bileğindeki ağrıyla ilgili ifade doğruydu; o sırada sol ayak bileğinde romatizmal ağrılar vardı."

***Bitting* 48. *Christmas Dag,* 1889. (Pr.VT,51îf.)**

"Hazır bulunanlar: OL ve Alfred Lodge.

" P. : ' Nasılsınız, Kaptan) Bu sefer kiminle görüşeceksiniz ns) * OL: ' Hiç kimse. Bunu kendi başımıza geçiriyoruz.' P. : ' Bay Thompson nasıl) lyi mi) Burada olmasına sevindim. Nasılsınız,

Alfred)... Bana Teyze Anne'nin birkaç eşyasını ver ve bana tekrar Amca Jerry'nin saatini ver.... Teyze Anne, Eleanor'da olup olmadığını bilmek istiyor Komik görünümlü bir şey; buna fok derisi mi diyorsunuz) Ellen'ın almasını istiyor Eleanor'un —Ellenelly—Ellen'ın çevresinde, kendi iyiliği için, en azından Alfred yerleşene kadar bir değişiklik yapmasını istiyorlar. Şimdi her şey karmakarışık. [Doğru.] Sizin çevrenize gelmeli, iş ona iyi gelecek, onu kendinden çıkaracak. Ona düşünecek bir şey verin, fiziksel olarak ve her açıdan onun için daha iyi olacak. Annen öyle diyor, Amca Jerry öyle diyor, Unde John öyle diyor, annen ve baban öyle diyor ve Teyze Anne öyle diyor. İşte şimdi, onlar bu konuda çok endişeliler.' [Bunların hepsi artık yaşamıyordu ve Phinuit ruhlar aleminden onlar adına konuştuğunu iddia etti. HH] OL : 'Ama onun adını daha iyi duyurmalılar.'

" [NOTK (Pr.VI,507).—[L.1. Kardeşlerimden çok daha genç olan ve onların sorumluluğunda bırakılan tek kız kardeşim Eleanor'un, yaygın olarak Nellie olarak anılan, refahı bizim için doğal olarak bir endişedir ve Phinuit'in verdiği ve daha sonra tekrar tekrar yinelediği tavsiyeler, annemin göndermek için can attığı tek mesaj olarak son derece doğaldır. Bayan Piper, bu ilk seri sırasında Staffordshire'da olan kız kardeşimi görmemişti ve bildiğim kadarıyla duymamıştı; ancak ikinci oturum serisinde kısa bir ziyarette bulundu. Sağlık durumu bir süredir ikamet ettiği ve çalıştığı yeri ciddi bir şekilde düşünmemizi sağladı.]

Alnına tutarak mektubun arkasına 'Nellie' kelimesini açıkça yazdı .) İşte, bu onun adı ve bu da teyzeniz Anne'nin yazısı; o yazdı. ... Bu bir Rus saatiydi - bir zamanlar Rusya İmparatoru'nun elindeydi. [Bunlardan hiçbir şey bilmiyorum.] ... Kaptan, arkadaşlarınız [“ruhlar alemindeki.” HH] Nelly için çok endişeli. Kendini iyi hissetmediğini biliyorlar. Bir süre çevrenizde olmasına izin verin. Bu ona iyi gelecektir. Şimdi göremiyorsan gelecekte göreceksin... Doğru, söylüyorum sana. Ne hakkında konuştuklarını biliyorlar... Zavallı küçük Alfred'imiz [kardeşi. HH] bizim görebildiğimiz gibi göremiyor. Onun yanında olması için çevresinde olmasını istiyor. Annen bunun akıllıca olmadığını söylüyor, en azından henüz değil... .. Açıkça, “Bir süre Oliver'ın çevresinde olmalı.” diyor. [Bütün bu tavsiyeler, eğer güvenilebilseydi, fazlasıyla önemli olurdu ... Alfred için ev işleriyle uğraşması, havada uçuşan fikirlerden biriydi.] Tavsiyemi takdir etmek bir şey, beni hatırlamak başka bir şey. Beni unutma, oğlum. Jerry diyor ki, "Bob'un uzun bir derisi

olduğunu biliyor musun -bir adamın derisi gibi bir deri- yukarıda, Jerry'nin ona aldığı " Bu, şimdiye kadar gördüğün en komik şeylerden biri. Ona bunu sana göstermesini söyle. Ah, onların konuşmalarını duy, Kaptan ,.....

" [L.] Bu cilt olayı kayda değer. Hiç bilgim olduğunu sanmıyorum. Amcam Robert'a sorduğumda bana anlattığı şuydu: 'Evet, buruşuk ince bir cilt, ilginç bir şey; bir kutudaydı, iyi hatırlıyorum. Ah, mümkün olduğunca belirgin. Yıllardır görmedim ama üzerinde isminin yazılı olduğu bir kutudaydı; aynı kutuda bazı kağıtları da vardı.' " [Teloteropati Amca R. î HH'den]

***Bitting* 47. *Noel Günü Akşamı,* 1889. (Pr.Yl.516f.) "Hazır bulunanlar: OJL ve AL (not alıyorlar).**

" 'Kaptan, geldiğimde medyumun dışarı çıktığını gördüm [*.yani, ruhu medyumun ruhuyla buluştu] ve medyum ağlıyordu. Neden böyle!' [- Telepati yoluyla tüm bunların sebebinin bu olup olmadığını neden bilemedi] OL: 'Eh, gerçek şu ki birkaç gündür çocuklarından ayrı ve bu yüzden kendini oldukça kötü hissediyor.' P. : * Nasılsın, Alfred? Annenin etkisinin çok güçlü olduğunu düşünüyorum. (Duraklama.) George adına! Bu, teyzem Anne'nin yüzüğü (oturmamdan hemen önce elime taktığım his yüzüğü), sana verildi. [Teyzem Anne kontrolü ele alıyor] Ve canım, sana verdiğim son şeylerden biri bu. Sana Mary için verdiğimde, bedensel olarak söylediğim son şeylerden biriydi. "Onun için, senin aracılığınla" dedim. [Bu kesinlikle doğru. Yüzük onun en değerli biblosuydu ve ona hediye edildi.

442 *Bayan Piper'ın İngilizce Oturumları, 188&-&0*

[Kitap H, Bölüm IV, ölümünden kısa bir süre önce burada belirtilen şekilde.].,.O. L: * Evet, mükemmel hatırlıyorum^.' AA: 'Sana söylüyorum, biliyorum, asla unutmayacağım, bunu benim için hafızanda tut, çünkü *ben* ölmedim. Her ruh, bedenindeki eşyalarını hatırlayamayacak kadar sönük (!) değildir. Onlar hakkında özel bir şey varsa bizi çekerler. Sana söylüyorum, oğlum, sanki bedendeymişim gibi bunu açıkça görebiliyorum. Sana verdiğim son şeydi, onun için, senin aracılığınla, her zaman beni anmak için. (Daha fazla konuşma ve tavsiye, son) Kendini ikna et, [Ruhların hayatta kalmasıyla ilgili! HH] ve başkalarının da aynısını yapmasına izin ver. Hepimiz hata yapmaya meyilliyiz; ama sen kendin için aee edebilirsin '

" P. : ' O saati bana ver. [Açmaya çalışarak] İşte, aç. Kılıfından çıkar. Jerry bir keresinde bıçağını aldığını ve burada, sapın yanında,

halkanın yanında, saatte birkaç küçük kesik açtığını söylüyor. Daha sonra ona iyi bir ışıkta bak ve onları göreceksin.' [Anlatılan yerde küçük bir oyulmuş manzara var, ancak ufuk çizgilerinden bazıları gereksiz yere derin kesilmiş, sanırım, görünüşe göre yaramazlık veya tembellikten. Kesinlikle bundan haberim yoktu ve daha önce hiç saati rahat bırakmamıştım.—-OJL] ”
[Amca Robert'tan] mektuptan alıntı **, (Pr.VI,528.)**

[u] GREAT GEARİES, ILFORD, ***16 Eylül*** **1890.**

"Bayan Piper'ın oturumlarının raporunda dikkatimi çeken herhangi bir şeyin notlarını size iletmemi istediğiniz için—işte geliyor... Saat üzerindeki işaretlerin onun tarafından yapıldığını sanmıyorum, çünkü görme yetisini kaybedene kadar bir tekrarlayıcısı olduğunu hatırlamıyorum. 'Küçük tıraş makinesi' terimi onun ifade yöntemine tam uyuyor."

49. *Oturum . 26 Aralık* 1889. (Pr.VT,520f.)

“Hazır bulunanlar: OL, yalnız; daha sonra ML de.

" .....Sonra Bayan Lodge geldi ve Phinuit teşhis koymaya başladı
hastalığını çok titizlikle yaptı ve ona reçete yazdı. Reçete yabani havuç infüzyonu ve afyon losyonlarıydı, kesin ve ayrıntılı talimatlarla. Reçeteler işe yaradı. Şikayet uzun zamandır devam ediyordu.”

Bununla bağlantılı olarak aşağıdakilerin okunması gerekir (Pr. VI, 546-7):

“P.: 'Mary, buraya gel; şu insanların defolup gitmesini sağla Havuç alıyordun' ML: * Evet, bana söylemiştin' P.: 'Evet, biliyorum. Pekala, şimdi ondan bolca aldın Biraz Uvss Ursi al. Bunun ne olduğunu biliyor musun! (Hayır.) Pekala, bu dağ kızılcığı. Şu yapraklardan biraz al. İnfüzyonunu alabilirsin ama yapraklar saf olduğu için daha iyidir. Demlenmeye bırak ve yatmadan önce bir şarap kadehi dolusu al. Üç hafta boyunca havuç yerine al ve sonra tekrar havuç al. (Tıbbi ayrıntılara girildi, genel olarak doğru, ancak yanlış olduğu ortaya çıkan bir ifade Üçüncü çocuk için de reçete edildi, via., Sox. Huxum'un kına tentürü, 2 ons. Fransız diyalizli demir ve 4 ons. ilaç-giata' basit şurubu; bir şarap kadehi suda çalkalandıktan sonra bir çay kaşığı, birkaç damla limon suyu veya başka bir asitle.) Koşarken burada bir ağrı oluyor, kan zayıf, vb. [Ayrıntılar doğru.) Ona süt, limon suyu ve yumurta verin.' (Grip geçirdiği için morali bozuk olan ve onu neşelendirmeye çalışan ML'ye ek tavsiye.)

Ve yine de birden fazla itirazcı Phinuit'in tıp konusunda kesinlikle cahil olduğunu

söyledi.

İşte garip, garip bir durum. Bir bölümü haklı çıkarmak için buraya yeterince uyuyor. 26 Haziran 1895'te Phinuit, yayımlanmamış Notlar'a göre Profesör Newbold'a şöyle diyor:

" Karaciğerinizde özel bir sorun yok, ancak bazen aktif olmuyor ve bu da safrayı mideye atıyor. Aloe'nin ne olduğunu biliyor musunuz? Biraz ravent, aloe ve mandrake alın, 5/8 tane aloe, 2/8 mandrake ve 1/8 ravent küçük bir hap haline getirin ve her gece bir tane alın."

Şimdi yıllar önce safra mideye doğru yükselerek çok ciddi bir şekilde rahatsız olmuştum. Çok büyük bir doktor bana sihir gibi etki eden Euonymus Iksiri verdi. Bunun bir safra sökürücü olduğunu öğrendim. Birkaç ay önce dedim ki: "Bu arada, Doktor, Euonymus'a tekrar gitmem gerekebilir, ancak safra fazlalığım olduğunda bana daha fazlasını yapmam için bir ilaç vermeniz bana her zaman garip gelmiştir. Ancak işe yaradı ve bu yeterli." Cevabını unuttum: çünkü aceleyle ayrılıyordum, zaten ikimizin de ayırabileceğinden daha fazla zaman harcamıştım. Muhtemelen paradoksun tatmin edici sonucuna bir kahkahadan daha fazlası geçmedi. Bunun bir paradoks olduğunu kabul ettiğini ve bununla yüzleşmesinin ve buna rağmen işini yapmasının onun büyüklüğünün bir göstergesi olduğunu hissettiğimi hatırlıyorum. *Pekala, burada Phinuit tam olarak benim yaptığım evcil şeyi yapıyor.* Şimdi Bayan Piper dım, Phinuit kılığında, gerçekten de harika bir doktor muydu? Yoksa Phinuit gerçekten kendisi ve büyük bir doktor muydu? Birkaç şüpheci yorumcuya göre o hiç de doktor değildi ; ancak Sir Oliver Lodge'un görüşüne göre *öyle değildi , zira ailesinde "uygulama" yapıyordu ve onun görüşleri, şövalyelik bahşeden ve AAS başkanlarını seçen İngiltere halkı tarafından saygıya değer görülüyordu,* yazılarını dikkatle okuyan ve araştırmalarından faydalanan her yerden bahsetmiyorum bile .

Bayan Piper aracılığıyla kendisi olmadığında garip yeteneği dışında, özel bir eğitim veya kapasiteye sahip olmayan bir kadının , eğitimli, sağduyulu, becerikli ve *başarılı bir hekim olduğunu fark ediyor* musunuz ? Bu hekim argo kullanıyor ve küfür ediyordu. Diğer birçok iyi hekim de öyle. O kendini beğenmişti. Diğer birçok iyi hekim de öyle. Bilgisini varsayımlarla bir araya getirdi. Bu mesleğin alışkanlığı ve hatta geleneğidir - birçok durumda, esas

olarak dürüstlükte diğer mesleklerden daha fazla gereklidir. Biraz mizahi sinirliliğe rağmen, değişmeyen emek ve sabırla, bu hekim birçok insanı, daha önce gördüğümüz ve daha sonra daha fazlasını göreceğimiz gibi, fiziksel ve duygusal iyilikleri için tedavi etti ve hiçbir adamı kendi zararına yanlış yönlendirmedi. O hekim miydi? Bilgisini, eğitimini, karakterini telepatik olarak başka bir hekimden mi aldı? Bunu şimdiye kadar denenmiş tüm yollarla açıklayın, en basit ve en mantıklı olan sadece yalın gerçek değil midir? Bu açıklamanın yanında sunulan diğer her açıklama emek, karmaşıklık ve kendini kandırmadır. Bu, doğru, neredeyse tüm insan deneyimlerine aykırıdır. Aynı şekilde insanların tüm enerjilerini, göründüklerinden farklı göstermek için harcamadıkları birçok şey de aykırıdır. Ben spiritizmi savunmuyorum: Ona "inanmalı" mıyım yoksa inanmamalı mıyım bilmiyorum. Ben sadece gördüğüm kadarıyla sağduyu ve yollar nereye götürürse götürsün kişinin kendine karşı dürüst olmasını savunuyorum. Bildiğim kadarıyla, genel olarak spiritizmden uzaklaşabilirler, ancak bu durumda öyle değiller.

Fakat oturuma geri dönelim (Pr. VI, 522):

"P. : 'Onun bir resmi var. [Görünüşe göre Lady Lodge'un ölen kardeşi. HH] Kopyasını yaptırmaktan bahsettiler.' [Doğru.] ML: 'Ne tür bir resim!' P.: 'Onun bir resmi .' ML: 'Kim yaptı!' P.: 'Biraz bekle, ona soracağım. Ah, anladım. Sen kendin yaptın. [Tekrar ediyorum, telepati ona Lady Lodge'dan kötü bir dil bilgisi kazandırmazdı. HH] [Doğru ve eskiden bundan memnun olurdu.] Öyle diyor. İyi bir şey. Sen iyi bir kızsın, Mary. Diyorum ki, Isabella'nın kim olduğunu biliyor musun!' M. L: 'Evet, evet.' P.: 'Ah, muhteşem; onu hiç üzgün görmedin. Ama onun da sıkıntıları vardı.' M. L. : 'Gerçekten de vardı.' P. : 'Her zamanki gibi güzel ve kar kadar saf. O iyi bir yaratık.' [Isabella sahiplenir. HH] 'Sana söylüyorum, sevgili şey, benim kadar cesur olmanı - her zaman elinden gelenin en iyisini yap; vicdanının sana söylediğini yap. Isabella'dan bu tavsiyeyi al. Ah, ne şakalarımız vardı I Oh! (Her yere gülerek.) Clara'yı hatırlıyor musun! (Tekrar gülerek ve sandalyede zıplayarak.) Senin için şarkı söyleyeceğim. Aman Tanrım, Mary, seni tekrar Thi gibi ve Oliver gibi göreceğini kim düşünebilirdi ki! Ah, çok eğlenceli! Şimdi buradayım, senin için ne yapabilirim! ' ML : 'Aongalarından birini söyle.' I. : 'Söyleyecek misin? Eskiden sen de çalardın ve söylerdin.

Baban ve ben, Mary'ye sopa sallamandan daha çok eğleniyoruz, ne kadar şişmansın! Buklelerin nerede! (Saçlarını hissederek.) Eskiden kıvırırdın. [Doğru.] Tembelleşiyorum, ha! Seni tekrar görmek ne güzel. Oh, kendimi çok mutlu hissediyorum. (Dr. P. kıkırdayarak.) Uğultu yaptı ve gitti. Hiç bu kadar neşeli bir kız görmemiştim. Ne kadar da mutluyum. Mary, artık neşelenmenin zamanı geldi.' [Bu olağanüstü olay çok gerçekçiydi ve karımın evlilik yoluyla teyzesinin neşeli bir ruh haline sahip olduğunun anısını temsil ediyordu.] ”

***Bitting* 50, *ilk serinin sonuncusu. 26 Aralık* 1889.**
(Oz.VI,523f.)

“Mevcut: OL ve Bay ve Bayan Thompson; daha sonra ML de.

" .....(Bayan L.'ye): 'Teyze Izzie seninle konuşmak istiyor. [Bkz. Önceki oturumda, 'Isabella'; Teyze Izzie onun tanıdık ismiydi.] [Evin mülkiyetini alır. HH] 'Sana bir şey söyleyeyim mi! Ne istersin! Son zamanlarda iyi değilsin. Teyze Izzie'yi duyduğuna sevindin mi? Seni görmek için neredeyse geri dönüp tekrar ölebilirim. Mary'ye kız kardeşi Isabel'in hala yaşadığını söyle; ona asilce davrandığını söyle; ona William ve benim birlikte olduğumuzu söyle. O tembel bahçıvan! * [Bu mesaj son derece anlaşılır. Bahsedilen Mary, yakın zamanda dul kalmış ve Staffordshire'da yönetmesi gereken bir ev ve bahçeyle kalmış olan karımın annesiydi. 'Teyze Izzie' yakın zamanda, bahçıvanın sorun çıkardığı bir zamanda onunla birlikte kalmıştı.] (Sonra ses ve tavır değişti [Gurney'e. HH] 'İyi bir şeyden vazgeçme, Lodge .....'

“Bay T.: 'Diğer aiater'imden bahsedebilir misiniz! ' Not : Sarah—hayır—Eliza-Maria—bu kadar iyi. Birlikteyiz ve mutluyuz. Onlar Ted'in kız kardeşi ve Ike'ın kız kardeşi. O, Ted ve babası hepsi birlikte. Tamamen öğretmenlik yapıyor ve çok dindar. Ama sizi (Bayan T.) gözlüklerle tanımıyor . (Onları çıkardım.) Doğru; artık sizi tanıyorum... Kaptan, sizi bırakacağım. Tanrı sizi korusun ve kutsal koruması altında tutsun. Tanrı sizi korusun, Susie, Dee, Marie ve Kaptan ! Kaptan, sizi bırakmaktan nefret ediyorum ama gitmeliyim. *Au revoir, au revoir!* Marie, gitmeliyim ama uzun sürmeyecek; seni yakında tekrar görmeyi umuyorum. Kaptan, benimle tekrar konuş. Elveda, elveda, elveda.' ”

Liverpool'da İlk Oturumların Sonu.

***Oturum Tl. (İlk oturum aranın ardından.) 31 Ocak* 1890.**
(Pr.VI.581f.)

“Mevcut: OL, ML ve ilk kez ECL
"Tanıma ve selamlaşmaların ardından Myers'ın

446 ***Mn. Pipent Englith Otururken», 1889-90*** **[BL II, Pt IV ona medyumdan bir kutu almasını ve çok uzun süre kalmamasını söyledi, o [Phinuit HH] kız kardeşim hakkında mesajlar göndermeye başladı, ancak hızla orada bulunan birinin tedirginliği yüzünden 'Merhaba, George adına, o NeUy... Gel buraya, Siss (Nellie'ye). [Sir Oliver'ın kız kardeşi. Phinuit onu ilk kez görüyor (ben) ve *onu tanıyor.* Sayfa 440-1. HH] Baban [♦.•., onun "ruhu" HH] sana bakmamı istiyor. Oh, hiç de iyi değilsin. Yanılıyorsun.' E. O. L :'Oh, Oldukça iyiyim.' P.: [1] Kendini oldukça iyi hissediyorsun, ancak iyi değilsin . Hiç iyi bir kan dolaşımın yok. "Siz anemik dedikleri türdensiniz,' 4c. [Uzun uzamlı tam tıbbi ayrıntılar verildi, hepsi doğru ve reçeteler Londra ve Malvern'deki danışman hekimlerin denediği reçetelerle neredeyse aynıydı. Sonra başka yerde kalmak yerine bende kalmam tavsiye edildi.)"**

79. *Oturum . 1 Şubat* 1890. (Pr.VI,686f.)

“ [Burada ML, Dr. Phinuit'i görmek için yalvaran ve tüm çocukların merak ettiği garip sesle ilgili ikinci oğlumuzla içeri girdi. Phinuit hemen A[teyze] A[nne]'yi canlandırdı... AA: 'Mary, onu buraya getir. Sen sevgili küçük adam. Tanrı seni korusun. Adı buydu. Sevgili Oliver, hafızamı mı kaybettim! Burney, Bury B, Bodie Brodie. Evet, Brodie. [Bu arada Burney adı, AA'nın aklına ilk gelen doğal isimdir] Seni hatırlıyorum, canım, çok küçüktün - açık renk saçlıydın - tombul bir şeydin. Teyze Anne'i hatırlamıyorsun!' ML: 'Hayır.' AA: 'Sanırım o sonuncusuydu. Bakalım, biri daha büyük, biri daha küçük. Evet, üç tane. Biri daha büyük, biri daha küçük.' ML: 'Evet, üç taneydiler.' AA: 'Ama bu benim oğlumdu. Oliver, gördüğüm son kişi bu değil miydi? Bana öyle geliyor ki gördüğüm bir tane daha,' OL: 'Evet, toplam üç kişi. AA: 'Bir çocuk daha. Üç çocuk. Birine babanın adı verilmiş.' (M. L'ye). ML: 'Sizin.' AA: 'Bu sonuncusuydu. (Brodie'ye dersleri ve benzeri şeyler hakkında daha dostça yorumlar. Bazıları Phinuit'in kendi ağzından. Son:) 'O adamı gördüğüme sevindim; bana iyi geldi. [Yine dilbilgisi bulmacası. HH] Hoşça kal, Brodie, piat bir adam yapmak için bir parça. Bırak gitsin.... O çocuk derin bir düşünür.... Nell [Sir O.'nun kız kardeşi], kalbin nasıl! Daha parçalandı mı!' £ CL: 'Aman ne!' P.: 'Hayır, hayır, kalbini parçaladı. [Kongre

... Nelly, ilacını aldın mı! ' £ CL: 'Hayır.' P. : '

Almak *zorundaydı* (ve benzeri, almayı amaçlamadığı halde alması konusunda ısrar etti). Nell, zincirin sahibi olan adamın adını nasıl bildiğimi sanıyorsun!' EOL: 'Hayal bile edemiyorum.' P. : 'Hayır, birinin adını böyle söyleyebilir misin!' ECL: 'Hayır.' P. : 'Hayır, bu onun ve dünya için iyi bir sınav olacak. İyi bir kız ol. Tanrı seni korusun, kutsasın ve tüm iyi ruhlar sana rehberlik etsin ve yardım etsin. Tekrar görüşeceğiz. Gitmeliyim. *Au revoir.*'"

80. *Oturum . 2 Şubat* 1890. (Pr.VI,589f.)

"Mevcut: E. 0. L. ve O. *L.* (E. 0. L. el ele tutuşuyor*. OL not alıyor.)

" *.....P.* : ' İşte Ted Thompson, bunun sadece çocuğun dengesiz durumu, ama aslında iyi bir şey ve her şey yoluna girecek. Bunun olacağını biliyorduk, ama bunun için uğraşmaya değmeyeceğini düşündük... Terk edilmekten korkuyordu. Ne hakkında konuşuyorsun! Ne demek istediğini anlamamı istemiyor. Şöyle diyor: "Ike'a her şeyin yolunda olduğunu söyle; 'tekrar dene' asla yenilmez Her şey yoluna girecek Ve Susie'ye de söyle."

" [Bay Thompson, küçük kızının okuldan eve kaçması nedeniyle çok sıkıntı çekmişti . Bu, ilk oturum serisinden beri oluyordu. Bu konuda hiçbir şey söylenmemişti ve Dr. Phinuit'in bunu öğrenip öğrenmeyeceğini merak ediyordum. Thompson'lar bu seri sırasında orada değildi. 'Ike' ve *Susie', Bay ve Bayan Thompson'dır]

" Ted (kontrol): ' Maria iyi, söyle onlara. 12 yaşındayken bayıldı. [Doğru.] Annesine sevgilerini gönderiyor. Sen kimsin ! ' 0. L. : ' Ben kardeşinin bir arkadaşıyım ve yan kapıda oturuyorum. Umarım bir dahaki sefere tekrar gelirsen seni görmeye gelebilir. O benim iyi bir arkadaşımdır.' T. : ' Bu çok nazik bir davranış olur. Rahatsız etmek veya zamanını almak istemem ama bunu ayarlayabilirsen çok nazik olurum. Ben de doktor olacaktım ama yarıda kaldı. [Doğru.] Pişman değilim Mutluluk damarlarımda hüküm sürüyor. Ve lütfen Ike'a sık sık annemi görmeye gitmesini ve Fanny'nin şimdilik onunla kalmasını söyle. Anlayacaktır. [Oldukça anlaşılır.] ... Ondan önemsiz şeylerin onu rahatsız etmesine izin vermemesini iste. Son zamanlarda huysuzlanıyor. Onu [kaçak okul kızı HH] başka bir yere gönderin ve bir daha geri uçmayacak. Biraz memleket hasreti çekiyordu. Bunu daha önce yapan ve tekrar yapacak olan çok kişi var. Bunu ona uzun süre karşı koyma. [Oldukça anlaşılır ve faydalı bir tavsiye.] Onlara görünmediğimi ama huzur ve mutluluk içinde olduğumu söyleyin. Beni Ike'a hatırlatın ve onu

tekrar görmeme izin verirseniz minnettar olurum. Sizi rahatsız etmek istemiyorum ama o benim kardeşimdi ve onu çok seviyorum.'"

***Oturum , İngiltere'de. 3 Şubat* 1890.**
(Pr.VI,550f.)

"Mevcut: OL, E. O. L. ve sonrasında Bay ve Bayan T. ve ML

". ....P. : ' Ike, benden ve babamdan hiç haber aldın mı?
önce Î ' Bay T. : ' Hayır, daha önce hiç duymadım, sadece yakın zamanda.' P. : ' Bu bir hata, Ike. Bir süre önce bir kez duymuştun. Unutmamalısın.' Bay T. : ' Ah, evet, ben de öyle yapmıştım. Yıllar önce. Şu an aklıma gelmedi.' [Arkadaşlarının Bris'te bir medyumla yaptıkları eski bir görüşmeye atıfta bulunarak - 448 ***Bay». Pipet'in İngilizce Oturumları, 1889-90*** [Bk. II, Pt IV tol, **Dr. T.'den de canlı kişisel mesajlar gönderilmesi gerekiyordu.l ... P. : * Şimdi, hepiniz buraya gelin. Hoşça kalın, Susie. Hoşça kalın, Ike. Hoşça kalın, Nelly. Şimdi, herkes dağılsın ve Marie ile konuşmama izin ver. (Uzun bir babacan sohbet, son derece mantıklı tavsiyeler. Sonra OL geri döndü.) Kaptan, bu bir veda değil, au *revoir ve ben gittikten sonra benden haber alacaksınız.' OL: 'Nasıl olabilir ki?' P.: 'Ah, bir beyefendiye bir mesaj ileteceğim ve o da*** benim **için yazacak . Göreceksin.'**

***"' Au revoir, au revoir/* 4c."**

Liverpool'da İkinci Oturumun Sonu.

ve Phinuit ve onun Loca arkadaşlarının sonuncusu; ve benim parçalarım, **büyük bir özen ve emekle seçilmiş olsalar da, onların ilişkileri hakkında çok yetersiz bir fikir veriyor olmalı. İlgilenen okuyucuya Pr. Part (Cilt değil) XVII'yi edinmesini şiddetle tavsiye ediyorum.**

Şimdi Dr. Leaf'in editörlüğünü yaptığı oturumlara geliyoruz (Pr. VI, 558-615).

Dr. Leaf, Phinuifs'in "Fransızca'ya dair tam cehaletinden" bahsediyor. Bu zaten ortadan kaldırıldı. Ancak, bu sisli bölgelerde olan bitene dair tanıklıkların çelişkili olması garip değil: günlük işlerde iyi kanıt elde etmek yeterince zor Dr. Leaf ayrıca Phinuit'e diğer yorumculardan daha fazla "balık tutma" atfeder ve bunun yaratıcı örneklerini verir, ancak yine de şunu söyler (Pr. VI, 5611):

"Onun sözde balıkçılığı, eğer varsa, yalnızca olağanüstü güç bir süreliğine askıya alındığında kullanıldı; muhtemelen bu sadece benim kendi hayal gücümdür. Ancak yanlış anlaşılma riskine

rağmen, bu tarafın öne çıkarılmasının, yalnızca araştırmacıların safdilliklerinden veya dikkatsizliklerinden faydalanmanın mümkün olabileceği tüm çeşitli yöntemlerin tamamen farkında olduklarını göstermek için bile olsa, önemli olduğu görülüyor. Kanıtların tamamını ne kadar çok düşünürsem, bunun gerçek bir olağanüstü gücün kanıtı olduğuna o kadar çok ikna oluyorum, ancak, tahmin bile edemeyeceğimiz koşullar altında, geçici tutulma dönemlerine tabi.....

"Muhtemelen burada doğru sonuca varmak için belli bir miktarda kas okuma devreye sokulmuştur. Medyum genellikle oturanın elini alnına bastırarak otururdu. Bu tavır, sözde düşünce okuma sanatçıları tarafından çok sevilir. [Daha önce de söylendiği gibi, daha sonra güçlenmeye başladığı için bundan vazgeçildi. HH) ... Çok yaygın bir ifade, oturanın bir akrabasının dizinde topal olduğu veya daha da yaygın olarak orada romatizma olduğu yönündeydi. Bu genellikle dizde bir kavrama ile birlikteydi, bu da kas okumayı düşündürür. Bir vakada acı aşağıya doğru takip edildi ve doğru bir şekilde ayak parmağında yerleşti. Diğer zamanlarda ağrının başta olduğu söylendi - baş ağrısı veya nevralji. Buna aynı şekilde oturanın başının üzerinde bir his eşlik ediyordu. Romatizma ve baş ağrıları en yaygın şikayetlerden ikisi olmakla kalmayıp, aynı zamanda diz ve baş, oturan kişinin vücudunun en erişilebilir kısımlarıydı ve bilinçaltına en iyi bilgi verilebilecek yerlerdi. 'Soğuk algınlığından muzdarip olmak' da en sevilen tanıydı. Oturumlar Aralık ve Ocak aylarında, daha sonrakiler ise grip salgınının zirve yaptığı dönemde gerçekleştiğinden , bunun genellikle doğru kabul edilmesi şaşırtıcı değildir .

"Şimdi sahte kehanet ile ilgili tüm olası açıklamaları inceledim ve tüm kanıtların dikkatli bir şekilde incelenmesinden sonra bunların tüm gerçekleri kapsamaktan uzak olduğunu söyleyebilirim."

Şimdi, birkaç yıl sonraki oturumlarımda veya şüphelendiğim kadarıyla, yalnızca yazma dönemi başladıktan sonraki oturumlarımda, buna benzer hiçbir şey olmadı . Bu tür yaratıcılıklar için zaman geçti ve yorumcular artık nadiren bununla uğraşıyorlar. Ancak, "adil olmak gerekirse" diye düşünüyorum.

ilk cümle eldeki olaylarla sınırlı olmadığı sürece , *şüpheli bir yorum* olduğunu düşünüyorum (Pr. VI, 567):

" Birkaç öğretici olay, ölülerin ruhlarından elde

edilen herhangi bir bilgiye doğrudan karşı çıkmaktadır. Örneğin, Bayan H. Leaf'in ilk oturumunda, Phinuit'in verdiği mesajları iddia ettiği Eşi mi bıraktı!' O sırada buna bir cevap verilmedi, ancak Phinuit'in sık sık yaptığı uygulamaya uygun olarak sözde ipucu gelecekte kullanılmak üzere saklandı; ve Bayan H. Leaf'in bir sonraki oturumunda, 'Harry karısına sevgilerini gönderiyor' denildi. Şimdi, gerçek şu ki Harry hiç evlenmedi. Bayan B.'nin ikinci oturumunda ve Bayan A.'nın kardeşinin kolundaki acıyı anlattığında, oturumu yapanın inancına karşılık gelen yanlış gerçekler belirtildi. Bu açıkça ruhsal iletişimi değil, düşünce aktarımını gösteriyor."

Bana öyle geliyor ki, belki de yukarıdaki alıntının ilk cümlesinde gösterildiği gibi, yorumcular genellikle medyumsal fenomenleri birkaç nedenden biriyle sınırlamaya çalışırken hata yaptılar - düşünce aktarımı, balık tutma, dolandırıcılık, ikincil kişilik veya sadece işimsel omnium *gatherum, bilinçaltı benlik, oysa* hemen hemen her seansın hepsini gösterme olasılığı çok yüksek , dürüst - *medyumlar* durumunda , bilinçsiz dolandırıcılık ve balık tutmaya biraz izin vererek. Bu görüşe göre, her şey Kozmik Ruh hipotezi altında kolayca korunuyor - evrende yüzen her türlü fikir ve izlenim - her türlü şekilde ve her türlü kombinasyonda toplanıyor ve yeni kombinasyonların tüm aortlarına yeniden şekillendiriliyor. Yukarıda Phinuit, "karısı Harry'nin fikirlerini alıyor ve onları "Harry karısına sevgilerini gönderiyor" şeklinde yeniden şekillendiriyor, tıpkı daha önce verdiğim durumda olduğu gibi, Foster, Sextus'un fikirlerini alıyor, el yazmalarını yayınlıyor ve "Diyor ki: 'Her kelimesini yayınla,'" diyor, oysa, Sextus, eğer doğrulanmamış bir şey biliyorsam, böyle bir şey söylemediğini biliyorum.

Harry, Sextus, el yazmaları, yayınladığı tüm fikirlerin de oturanın zihninden gelmiş olması oldukça olasıdır. Nereden gelirlerse gelsinler, varsayımsal Kozmik Ruh'un parçalarıydılar. Şimdi o varsayımsal ruhta "Harry", Albay Esmond'a veya söz konusu Harry'ye kadar herhangi bir şey olabilir, tıpkı Parthenon'un bir işim, bir anı, kömürleşmiş bir taslak, bir fotoğraf, bir tablo, orijinal yapı, onun bir resim veya modelde restorasyonu veya hala bırakılmış kalıntılar olabilmesi gibi. Ve yukarıda adı geçen "Harry" bir modelin zihnindeki bir anı olabilir ve böylece Phinuit'e yansımış olabilir veya varsayımsal olarak bir

zamanlar görünür bir Harry'de ifade edilen orijinal rumun bir kalıntısı olabilir ve bu şekilde yalnızca ilk oturumda kendini duyurmakla kalmamış , hatta (çünkü "iletişimler" sıklıkla zor görünür ve sıklıkla yanlış anlaşılmaya açıktır) Phinuit'i ikinci oturumda yaptığı hataya sürüklemiş, Phinuit'in kafasında eş fikri varken yanlış anladığı bir mesajı modele göndermeye çalışmıştır. Ama "bilinçaltı benlik"in açıklamasını aramasak bile, sadece gizemlerimizi bu isimle örtsek ve düşünce aktarımı ile spiritüalizm arasında bir çizgi çekmekte ısrar etsek bile (ki varsayımsal kozmik akış bize zahmetten kurtarabilir), bazı fenomenlerin birine bağlı olması diğerlerinin olmasını engellemez, fenomenlerin diğerine bağlı olması. Rüyalardaki Kozmik Ruh akışlarının çoğunun tutarsız saçmalıklar olması, diğerlerinin tutarlı olmasını, uyanık dünyanın sanatını aşan yaratımlara ve hatta kehanetlere kadar engellemez. Tüm bunlarda belirsiz olduğu için kusur bulma. Bu fenomenlerin bilinmeyen dünyasına, ölüm sonrası bir dünya olsun ya da olmasın, başka ne bakış açılarımız olabilir? Sadece gördüğümüzü düşündüğümüz şeyin, hakkında net hissettiğimiz şeyle tutarsız olmamasını talep edin

Dr. Leaf şöyle diyor (Pr. VI, 567):

> ***oturumlarının*** **tüm raporlarının dikkatli bir şekilde incelenmesinin zihnimde bıraktığı etki şudur: Dr. Phinuit, Bayan Piper'ın ikincil kişiliği için sadece bir isimdir; bu ismi üstlenmekte ve rolü, diğer bilinen vakalarda ikincil kişiliklerin gösterdiği yetenek ve tutarlılıkla oynamaktadır.****

Ancak diğer kontrolleri hakkında bir görüş belirtmiyor veya her birinin ikincil kişilik olup olmadığı veya bir kadının kaç bin ikincil kişilige ve kaç cinsiyete sahip olabileceği hakkında bir görüş belirtmiyor! Aslında, bu oturumların aşamasına kadar, bu sorular yüzeye çıkmadı, çünkü iddia edilen iletişimlerin neredeyse tamamı Phinuit aracılığıyladı, diğer görünürdeki iletişimciler nadiren kontrolü ele geçiriyordu ve kontrol değişikliği raporlarda özel olarak belirtilmedi, hatta hiç belirtilmedi - burada ve orada telafi etmeye çalıştığım ciddi bir ihmal.

Dr. Leaf önce (Pr. VI, 568-74) Bay JT Clarke'ın New Hampshire, Chocorua'daki Profesör W. James'in evindeki oturumunda çok dikkat çekici bir telopsis vakası verir. Bu dikkat çekici oturumlar için yerim yok, ancak ilgili okuyucunun dikkatini çekmek istiyorum.

28 Aralık 1889'da ısırıldı. (Pr.VT,589.)

"Mevcut: Bayan Herbert Leaf ve Walter Leaf bildiriyor. Bayan H. Leaf, 'Bayan Thompson' olarak tanıtıldı.

"P.: 'Seni görüyorum. Nasılsın, hanımefendi! Diyorum ki, Kaptan! Kaptan, buraya gel.' [* Kaptan ', Dr. Phinuit'in Profesör Lodge'dan bahsederken kullandığı isimdir.) WL: ' Kaptan burada değil.' P.: ' O zaman, o sensin, Walter! Şimdi neredeyizl Ben neredeyimİ'**

Yukarıdakileri sondan bir önceki kelime olarak aldım, Phinuit'e ışık tutmak için "Neredeyim?" New York ve New Haven Demiryolu inşa edilmeden önceki dönemin Connecticut Yankee'sidir. Muhtemelen Massachusetts Yankee'sidir de. Bayan Piper böyle bir dil kullanmıyor, ancak atalarında ve "çevresinde" bol miktarda bulunuyordu. Phinuit'in bunu kullanımı, onu oluşturan New England ve Fransa'nın o garip karışımının aşırı bir örneğidir. Ancak, bunun 452 *Mrs. Piptr't English Bitting», 1889-90* . [BL II, Pt IV fellow. Kozmik-ruh hipotezinde, Phinuif'in bunun bir kısmı sıklıkla Bayan Piper'ınkiyle aynı kapta olmuştur. Onun dışlanmasının tam olduğunu varsaymak gerekli değildir. Aslında birçok düşünce, herhangi bir sayıda ruhun -en azından s. 310'daki benim ruhlarımın- aynı anda telepatik olarak neredeyse aynı bedeni işgal edebileceği gibi görünüyor. Elbette bu tahminde bilimsel hiçbir şey yok: bilimin erişiminin çok ötesindeyiz. Ancak bu tür tahminler, bazen bilimin göz kulak olmasının faydalı olduğu bir yönü ima eder. Ancak, Bayan Piper'ın ölümlü bedeninin olası bir konuğu olarak Phinuit'e geri dönersek, ki ben inanmıyorum—telepatikten daha fazlasıydı, İşte yoğun bir Phinuitism parçası (Pr. VI, 595):

"Sanırım Harry onu [Profesör Verrail I HH] hiç tanımadı; sen evlenmeden önce bayıldı.

" [Doğru; Harry Ağustos 1887'de öldü ve ben de ertesi Eylül'de evlendim.—RML] "

Pr. VI'nın 606. sayfasında Profesör Macalister, Bay Myers'a yazdığı mektupta şöyle diyor:

Bayan Piper sözde trans halindeyken hissizleşmiyor ve eğer benim kişisel fikrimi sorarsanız, tüm bunların bir sahtekarlık ve zavallı bir sahtekarlık olduğudur."

Simdi Bayan Piper'ın "sözde trans sırasında anestezik olduğu, en azından Profesör Macalister (James de bunlardan biri) kadar yüksek otoriteler tarafından

birkaç kez kanıtlandığına göre, onun belirttiği ikinci görüşün değeri ve iyi bir oturumcu olmak için yeterli medyumluk yeteneği olmayan, aşırı bilimsel herhangi bir kişinin tüm konu hakkında benimsediği görüşlerin değeri konusunda bazı sorular ortaya çıkıyor.

Bu, biraz zorlu gözlem bir kelime gerektiriyor. Oturan kişinin sempatik bir tutum sergilemesinin avantajından daha önce bahsetmiştim. Bunda sempatik olanın aldatılmaya daha yatkın olmasından daha fazlası var gibi görünüyor ve "daha fazlası"nın ne olabileceğine dair birkaç öneride bulunmaya cesaret ediyorum.

Genel olarak insanlar, oturanlar da dahil olmak üzere, iki sınıfa ayrılır: sezgisel, humanist ve sempatik yapıya sahip olanlar ve hesapçı bilimsel, şüpheci yapıya sahip olanlar - "Platoncular ve Aristotelesçiler." İlk grubun, söylememe gerek yok, şairleri ve genellikle filozof olarak adlandırılanların çoğunu - Sokrates, Platon ve Goethe'yi - içerir. İkinci grup, "yüksek öncelikli" filozofların filozof olduklarını neredeyse hiç kabul etmedikleri Aristoteles, Bacon ve Spencer'ı içerir.

Şimdi ilk grup rüya görenleri ve medyumları içeriyor gibi görünüyor. İç sesi ve uykusuz bilinçsizlik saatleri ile Sokrates büyük ihtimalle bir medyumdu; ve Platon ve Goethe ikisi de büyük rüya görenlerdi; Aristoteles, Bacon ve Spencer ile ilgili olarak şu anda dikkate değer rüyalar iddiasını hatırlayamıyorum.

Şimdi raporlarda bilim adamlarının, özellikle inorganik bilimlere adanmış olanların, oturumlardan çok az şey elde ettikleri ve hepsini saçma sapan olarak oylamaya meyilli oldukları fark ediliyor. Sir Oliver Lodge, belirgin bir istisnadır. Sir William Crookes ve Sir William Barrett kendilerini esas olarak telekinetik fenomenlere adamışlardır.

Her iki sınıfın da diğerinden üstün olduğunu ima etmekten mümkün olduğunca uzağım. Shakespere'e mi yoksa Spencer'a mı daha çok borçlu olduğumuzu tartışmak ilginç olurdu, ancak Shakespere'i medyum tipi bir adam olarak değil, (siz ve Tanrı beni affederse) medyum-mistik olarak kabul etmeliyim ve o her zaman *medio tutissimus'tadır.*

Önceki paragraflardaki genellemelerin sağlam temellere dayandığını varsayarak, çok daha belirsiz bir genelleme yapma riskine girebiliriz - hakikat genellikle ilk önce sezgisel zihin tipine gösterildiği gibi - Kant bulutsu hipoteziyle ve Goethe omurganın iskelete ve yaprakların bitkiye olan ilişkileriyle - aynı şekilde, medya

fenomenlerinin sezgisel insan tipine özgürce görünmesi ve bilimsel tipe yefersiz görünmesi, Doğanın genel yollarıyla belirli bir uyuma sahiptir ve bu şekilde fenomenlerin normal olduğu ve incelenmeye değer olduğu varsayımını ortaya çıkarır. Bunda daha da ileri giden varsayımlar için bir renk bile olabilir.

Ancak sezgiyi benden daha yüksek puanladığım varsayılmasına karşı önlem almak istiyorum. Bu kitabın başlarında, muhtemelen tüm duyularımızın hala olduğu gibi, evrim sürecinde duyuların raporlarının ötesinde sezgilerin kaçınılmazlığı üzerinde durdum. Yine de sezgi hiçbir şeyi kanıtlamaz, yalnızca araştırma için yollar gösterir—genellikle yanıltıcı yollar. Yine de bir adam, Alman profesörün devesi ile yaptığı gibi, onu yüksek puanladığı varsayılma tehlikesi olmadan bundan saygıyla bahsedemez . Profesör Bergson bundan muzdarip—o kadar ki, Amerikan derslerinden önce, bana sezgiyi doğrulama olmadan kesin olmayan bir şey olarak gördüğünü söylediğinde biraz şaşırdım; ve Bay Rutgers Marshall'a söylediklerimi söylediğimde, onu yanlış anladığım düşünüldü.

O halde, Profesör Macglister'ın oturumunun "tatmin edici olmadığı" söylenmesi şaşırtıcı değildir ve bu, baştan sona eğlenceli bir şekilde yanlıştır. Aynı şey, bir sonraki oturum için de geçerlidir ; oturumcunun anlatımı aşağıdaki güzel uslupla başlar, ancak son satıra dikkat edin. Bay Barkworth açıkça saf bir sempatinin kurbanı değildi.

Bay T. Barkworih. Dseembsr 3. **(Pr.VI.flOA)**

"Seansa başlarken medyumun ellerini tuttum, buz gibi soğuktular ve ısınmıyor gibiydiler. Nabız çok zayıftı, çoğu zaman fark edilemiyordu ve bir nebze hızlıydı. Medyum benim etkimi hoş bulmuyor gibiydi; bir kereden fazla ona bir şey yaptığımı, başının kötü olduğunu, kendini tuhaf hissettiğini, daha önce hiç böyle hissetmediğini vb. söyledi. Sürekli olarak acı çekiyormuş gibi inliyordu. Uzun bir bekleyişten sonra Bay Myers çok daha iyi sonuçlarla benim yerimi aldı."

Profesör G. H. Darwin (s. 627) doğal olarak " herhangi bir dikkate değer güç veya düşünce aktarımına tamamen ikna olmamıştır ." Aynı şekilde doğal olarak, ancak tam tersi olarak, Bayan Alice Johnson ile bir sonraki görüşme hiç de fena değildir. Yine de Dr. Leaf bunda çok fazla balık avı bulur, ancak (Pr. VI, 614) ile bitirir:

"Bu nedenle, en olumsuz görüşte bile, bu oturuşu açıklamak için şans ve beceriden daha fazlasını varsaymak gerekli görünüyor."

Aşağıdakiler elbette iyi durumlara denk geliyor. Ne yazık ki, aşağıda verilen mükemmel nedenlerden dolayı hiçbir ayrıntı sunulmuyor.

Bayan X. Dseember 7ft. (Pr.VI,629.)

"Bayan X, Bay Myers'ın evine vardıktan hemen sonra, trans halindeki medyuma örtülü bir şekilde tanıtıldı. Hemen tanındı ve adı kondu. 'Sen bir medyumsun; istemediğin halde yazarsın. Bay E.'nin üzerinde etkisi var. [E., Edmund Gurney'di. Mias X, bir kristal bakıcısıydı ve 8P.RHH'de çok önemli bir isimdi] Bu, sana bahsettiğim Mias X'ti. Daha sonra kendisine başka bir Hristiyan ismiyle hitap edildi, ilk önce benzer seste bir isim kullanıldı ancak hemen düzeltildi.

" Bu ve sonraki oturumda yapılan açıklamaların büyük bir kısmı oldukça doğruydu, ancak neredeyse tüm vakalar o kadar özel ve kişisel nitelikteydi ki bunları yayınlamak imkansızdı. [En iyi oturumlarda sıklıkla olduğu gibi. HH]... Ancak bu oturumlar belki de tüm serinin en başarılı ve ikna edici olanlarıydı

Bazen çiçekler görüyorsun!' ('En sevdiğim çiçek nedir?' diye soruldu) 'Hercai menekşeler. Hayır, narin pembe güller. Hem ruhsal hem de fiziksel olarak etrafınızdalar.' Misa X. her ayın belirli bir gününde narin pembe güllerden oluşan bir hediye alıyor. Sık sık çiçeklerle ilgili halüsinasyonlu vizyonlar görüyor ."

Aşağıdakiler ...fikir vericidir. Bunu, oturanın etkisine ilişkin çeşitli açıklamalarla karşılaştırın.

Sayın EM Konstamm. Ocak Stith. (Pr.VI,646.)

*. ...Bay K.'ya, zeki bir adam olan Allen'ı tanıdığı söylendi.
ama topal. Bu modelin, maceralarını yeni okuduğu Bay Rider Haggard'ın 'Allan Quatermain'ine atıfta bulunma eğilimi var."

Bu oturum dizisinin sonunda yorum yapan Sir Oliver Lodge şöyle diyor (Pr. VI, 647-8):

"Oturan kişiden gelen düşünce aktarımı, ne kadar özgür ve bilinçsiz olursa olsun, gerçekleri açıklamak için eksiksiz ve yeterli bir yöntem midir? Bay Leaf kesinlikle ... yeterli olduğu görüşünü benimsiyor ve belgelere harcadığı büyük emek göz önüne alındığında, onun görüşü çok büyük bir ağırlığa sahip. Ben kendi adıma,

buna ikna olmadım ama onun görüşünü çürütmenin zorluğunu içtenlikle kabul ediyorum. ....."

İşte Profesör James'in aynı ciltteki (Pr. VI, 651f.) makalesinden birkaç alıntı:

"Onun trans fenomenlerinin açıklamasına gelince, sunabileceğim hiçbir şey yok. Ruh kontrolü olan *ilk bakıştaki* teori, iletişimlerin çoğunun aşırı önemsizliğiyle uzlaştırılması zor. Hangi gerçek ruh, sonunda bu dünyada karısını tekrar ziyaret edebilir, ama fotoğrafının yerini değiştirdiğinden daha iyi bir şey söyleyebilir! Ve yine de gizemli Phi nuit tarafından tanıtılan ruhların kendilerini sınırlama eğiliminde oldukları türden bir açıklama bu. Ancak Phinuit'in başka ruh halleri olduğunu itiraf etmeliyim. Eşim ve ben onunla birlikte otururken, birkaç kez aniden bize içsel kusurlarımız ve dışsal yetersizliklerimiz hakkında uzun dersler vermeye başladı, ki bunlar çok ciddiydi, ayrıca

ahlaki ve psikolojik olarak incelikli ve yüksek derecede etkileyici. Bu söylevler, Phinuit'in kendi kişiliğinde verilmiş olsa da, onun daha alışılmış konuşmasından üslup olarak çok farklıydı ve muhtemelen ortamın doğal halinde aynı çizgide üretebileceği her şeyden üstündü ."

"Tüm bu istisnai olgular, bu durumda niteliğin *William* James'in dürüstlüğü, alçakgönüllülüğü ve kendini inceleme kapasitesi de dahil olmak üzere istisnai zeka ve karaktere sahip olduğu anlamına gelebilir . Muhtemelen bu, bir adamın kendisini kendisine göstermesi durumuydu - bir lastik topu parçalamadan ters çevirmenin dördüncü boyut numarası - her ruhun Kozmik Ruh'un bir üyesi olarak olası post-mortem ayrıcalığının, kendisini yüz yüze görmesinin bir ongörüsü - veya telepatik olarak kendisini başka bir ruhta yansımış olarak görme olasılığı . Sanırım bu son olasılık, bayağı bir spiritizm. Oldukça hoşuma gidiyor.

"Fakat gerçekler ne anlama gelirse gelsin, *bu* sempatiyi uygulayan ve ortaya çıkan dersi veren "kontrolün", geveze ve küfürbaz ama çok sevimli yaşlı bir Fransız hekimde enkarne olmuş bedensiz bir ruh olmadığı, daha ziyade onun çok eski anılarının birçoğuna karışmış olduğu ve Yankee temasından çok etkilenen bazı özelliklerinde yer aldığı anlamına gelmez. James onun hakkında şöyle der (s. 655):

"bir varlık gibi görünüyor . Bana gösterebildiği kadarıyla Fransızcası, medyumun 'bilinçaltı'

hafızasında kolayca yükselmiş olabilecek birkaç selamlama cümlesiyle sınırlıydı; benim Fransızcamı hiç anlayamadı [Bay Rich'in XXTX. Bölümünü anladı! HH]; ve dünyevi kariyeri hakkında verdiği bilgi kırıntıları , bildiğiniz gibi, o kadar az, belirsiz ve kulağa pek olası gelmiyor ki, icat için malzeme stoğu aşırı derecede azalmış birinin romantik ilişkisini ima ediyor. Ancak, kendini gerçekten gösterdiği gibi, muazzam bir incelik ve sabra sahip, memnun etme ve yanılmaz olarak görülme arzusu olan belirli bir insan bireyidir .... Phinuit kişiliğindeki en dikkat çekici şey bana hafızasının olağanüstü inatçılığı ve titizliği gibi geliyor. Medyum yüzlerce oturan tarafından ziyaret edildi, bunların yarısı belki de sadece bir kez gelen yabancılardı. Phinuit her birine yaşayan, ölü veya hayali kişiler ve geçmiş, gelecek veya gerçek olmayan olaylar hakkında bağlantısız konuşma parçalarıyla dolu bir saat veriyor. Bu kaotik yığınları bir arada tutmak için hangi normal uyanık hafıza yeterli olabilir ? Yine de Phinuit bunu yapıyor; çünkü büyük ihtimalle bir oturan bir yıl aradan sonra geri dönerse, medyum bir kez büyülendiğinde daha önceki görüşmenin en ufak olaylarını hatırlayacak ve o zaman öğrenilenlerin çoğunu özetleyerek başlayacaktır. Keşfedebildiğim kadarıyla, Bayan Piper'ın uyanık hafızası dikkat çekici değil ve trans hafızasının tüm yapısı anlamakta zorluk çektiğim bir şey.

Bu da doğal olarak onun veya "o"nun evreni doldıran bir hisse senedinden yararlandığı teorisine geri dönüyor. Ve bu teori, Phinuit'ten (ve daha sonra İmperator ve çetesinden) bağımsız birkaç kontrolün her "yüzlerce oturanın" her biriyle konuşması ve hepsini ayrı tutması teorisiyle karşılaştırıldığında nasıl duruyor, hepsi Bayan . Piper'ın ikincil veya dönüşümlü kişilikleri mi?

James, E. kontrolü hakkında şunları söylüyor (s. 656f.):

"İçimdeki insanın bilim adamından çok daha güçlü olduğunu itiraf ediyorum ki, PhinuiV'in yorucu gevezeliklerinden o kadar iğrendim ki, onu not etmeye bile kıyamadım. Daha sonra fenomen E.'nin [Gurney. HH] kendisinden gelen sahte doğrudan konuşmaya dönüştüğünde , bundan pişman oldum, çünkü eksiksiz bir kayıt faydalı olurdu. Şimdi sadece şunu söyleyebilirim ki, ne o zaman ne de başka bir zamanda, kişileştirmede zihnimde en ufak bir içsel gerçeklik yoktu. [Daha sonra, Hodgson - kontrolüyle ilgili olarak, onun görüşü çok

farklıydı, bkz. Bölümler XLIH ve XLIV. HH1 Ancak daha makul bir E. üretememek, medyumun bilinçli zihninin performansa katılmaması lehine doğrudan konuşuyor. Kendini daha etkili olmak için çok kolay bir şekilde eğitebilirdi.

" Kendi ailem hakkındaki trans konuşması da aynı masumiyeti gösteriyor . ... Boston'da Bayan Piper'ın, kendisiyle yaptığım görüşmelerde kullanmak üzere kendi babamın ailesi hakkında bilgi toplamasından daha kolay çok az şey olabilirdi. Fakat babam, annem ve ölmüş bir kardeşimin sürekli olarak hazır bulundukları duyurulmasına rağmen, babamın 'kitabı yayınladığım' yönündeki içten teşekkür mesajı dışında, sadece onların çıplak isimleri ortaya çıktı. Onun Edebi Kalıntı'nı yayınlamıştım *; fakat* Phinuit'e 'hangi kitap' diye sorulduğunda yapabildiği tek şey L, I harflerini yazmak ve başka bir şey söylememek oldu.

"'Kontrolü doğrudan ele aldığını' iddia eden teyze, Phinuit ELH.l'den çok daha iyi bir kişiliğe sahipti, orijinalin neşeli ve ayrıntılı konuşmasına fazlasıyla sahipti. Bu arada, bu vesileyle, New York'taki ailenin iki üyesinin sağlık durumundan bahsetti, o zamanlar hakkında hiçbir şey bilmiyorduk ve daha sonra mektupla doğrulandı. Bayan Piper'dan trans halindeyken defalarca duyduk

458 *Bayan Piper'ın İngiliz Oturumları, 1889-90*

[BL H, Pt IV o anda farkında olmadığımız şeyler. Eğer fenomendeki süper normal unsur düşünce aktarımı ise, kesinlikle oturanın *bilinçli düşüncesi değildir.* Daha ziyade, potansiyel bilgisinin rezervuarına dokunulur; ve her zaman *bu değil,* ancak son alıntılanan olayda olduğu gibi, uzaktaki bir yaşayan kişinin bilgisidir. Hatta bazen bana, oturanın Phinuit'in belirli bir şeyi söylemesi için çok fazla istekli olmasının bir engel teşkil ettiği bile göründü. [Yine Foster'ın tersi. HH]

"Kaynanam Avrupa'dan döndüğünde, bir sabahı boş yere banka cüzdanını arayarak geçirdi. Kısa bir süre sonra bu kitabın nerede olduğu sorulduğunda, Bayan Piper yeri o kadar doğru tarif etti ki, hemen buldum. Bana Robert F. adında bir çocuğun ruhunun kayıp bebeğimin arkadaşı olduğunu söyledi. F.'ler, uzak bir şehirde yaşayan karımın kuzenleriydi. Eve döndüğümde, olayı karıma anlattım ve , *Kuzeniniz bir bebek kaybetti, değil mi! Ama Bayan Piper bebeğin cinsiyeti, adı ve yaşı konusunda yanılmış.' Sonra Bayan Piper'ın tüm bu ayrıntılarda tamamen haklı olduğunu ve benim yanlış izlenimimin olduğunu öğrendim. Ama, açıkçası, bu tür ifşaların kaynağı

için, kişinin kendi unutulmuş veya fark edilmemiş deneyimler deposunun [ya da dünya ruhunun] arkasına gitmesine gerek yok. HHJ Mies X'in kristallere bakma konusundaki deneyleri, bunların ne kadar garip bir şekilde hayatta kaldığını kanıtlıyor. Eğer düşünce aktarımı Bayan Piper'ın trans halindeki ifadelerini yorumlarken izlenecek ipucu ise (ve benim deneyimime göre, fenomenler ilk bakışta herhangi bir dünyaüstü telkinlerden çok daha fazla böyle *görünüyor*) o zaman 'aktarımın' oturanın bilinçli veya bilinçsiz düşüncesi olması gerekmediğini, ancak çoğu zaman çok uzaktaki bir kişinin düşüncesi olması gerektiğini kabul etmeliyiz."

Hodgson'ın Amerika'daki oturumlar raporu, Bayan Piper'ın 1890'daki dönüşünden '91'in sonuna kadar (Pr. VIII, 133f.) bazı dikkate değer telepee'ler de dahil olmak üzere çok sayıda "kanıt" niteliğini içerir. Ancak bu tür vakalar o kadar bol ki onları oyalamaya değmez gibi görünüyor. Dramatik elementa içermedikleri sürece, telepatiden başka bir şey *kanıtlamazlar* ; ve şüpheci argümanın şu anki durumu öyledir ki, her dramatik vaka bile Bayan Piper'ın alternatif benlik alaylarına bir yeni üye ekleme eğilimindedir. *Crsdat Ju-daus!*

Mayıs 1892'de Hodgson, bildirilen oturumlar hakkındaki yorumlarını şu şekilde sonlandırdı (Pr. VIII, 58):

"Yukarıdaki rapor 1891'den sonraki oturumlara dayanmaktadır. Bayan Piper çok yakın zamanda bazı oturumlar vermiştir.

459, oturanlardan düşünce aktarımının ötesine geçen ve kesinlikle ilk bakışta 'spiritistik' hipotezin bir biçimini daha makul hale getiren bazı yeteneklerin varlığına dair kanıtları önemli ölçüde güçlendiriyor . Bunları ve diğer sonuçları ■ sonraki makalede tartışmayı umuyorum."

Bu tartışmayı zamanı gelince yapacağız.

BÖLÜM XXXI

HODGSON'IN İKİNCİ PIPER RAPORU, 18»-5

I. OP Oturumu»

Önceki bölümden alınan raporlardan - YAKLAŞIK ALTI YIL SONRA, HODGSON, PR. XIII'TE, BAYAN PİPER'IN TRANSI HAKKINDA BEŞ YÜZ OTURUMDAN ALINAN BAŞKA BİR RAPOR YAYINLADI. BEŞ YIL BOYUNCA HETEROMATİK YAZI VE **G. P. olarak bilinen kontrol geliştirildi ve Bayan Piper, tezahürlere büyük fayda sağlayan, bir şekilde kusurlu bir sağlık durumunu tamamen düzelten iki önemli cerrahi operasyon geçirdi . Heteromatik yazı sayesinde, kayıtlar yalnızca daha iyi tutulmakla kalmadı, aynı zamanda oturanın bilmediği ve daha sonra doğrulanan gerçekler hakkında çok daha fazla bilgi tezahürü ve Phinuit'le konuşmasıyla uygulanabilir olandan çok daha fazla çeşitli kişilerin özelliklerine dair gösterge vardı.**

Özetim bu konu hakkında çok yetersiz bir fikir verebilir. İlgilenen okuyucular Vol XIII'ün Pr. Part XXXIII'ünü edinmelidir.

Yazıya değinen Hodgson (Pr. XIII, 291f.) şöyle diyor:

"Kendim de tanık olduğum bu otomatik yazının ilk örneği 12 Mart 1892'de gerçekleşti. Modelin sahibi bir bayandı ve bir test objesi olarak birkaç eşya almıştı, bunların arasında Annie D.'ye ait bir yüzük de vardı ----------.

"Phinuit bu hanıma [sözlü. HH] göndermelerde bulundu, Annie adını verdi ve oturma dozundan hemen önce Bayan Piper'ın sağ eli yavaşça yukarı doğru hareket etti ve başının üstüne geldi. Kolu sertçe sabitlenmiş gibiydi... ama el çok hızlı bir şekilde titriyordu. Phinuit birkaç kez haykırdı: * O [«.a., Annie D.î HH] elimi aldı,' ve ekledi: 'yazmak istiyor.' Parmaklarımın arasına bir kalem koydum ve boncuğun üzerine kalemin altına bir blok kitap koydum. Phinuit'in *eli tut' emrine uyuncaya kadar hiçbir yazı gelmedi, eli bilekle birleştiği yerden sıkıca kavradım ve böylece titremesini veya titreşimini durdurdum. Sonra şöyle yazdı: * Ben Annie'yim

D ---[soyadı doğru bir şekilde verilmiştir] ... Ben ölmedim... Ben olmedim
ölü ama diri... Ben ölmedim... dünya... elveda... Ben Annie D'yim . Kalemin tutuşu daha sonra gevşedi ve Phinuit
'Elimi geri ver, elimi geri ver' diye mırıldanmaya başladı. Ancak kol kısa bir süre kasılmış bir pozisyonda kaldı, ancak sonunda, sanki çok zorlanmış gibi ve yavaşça yana doğru hareket etti ve Phinuit onun üzerindeki kontrolünü yeniden kazanmış gibi göründü. Bundan önce Phinuit'in yazılarından birazına tanık olmuştum, ancak Phinuit aynı anda [sesle. HH] tezahür ederken başka bir 'kontrol'ün eli kullandığının farkında değildim ... Gerçek el yazılarının karakteristikleri ... sözde 'iletişimcinin' heyecanına, daha önce bu şekilde yazma sıklığına ve muhtemelen spekülasyon dışında tahmin edilmesi zor diğer nedenlere göre yüzeysel olarak çok fazla değişir . Dahası, bir şekilde talimat verilene kadar, yazıyı yönlendiren yarı-cezailiğin yazdığının farkında olmadığı anlaşılıyor . 'İletişimci'nin bakış açısından süreç, düşüncelerini oturan kişiye iletme amacıyla kesin bir şekilde düşünmesine oldukça benziyor ve 'iletişimci'nin kimliği konusunda hangi teori benimsenirse benimsensin, ister iddia edildiği gibi olsun, ister Bayan Piper'ın zihninin kendisini yabancı bir zeka olduğuna inandıran başka bir katmanı olsun, bunun doğru olduğundan oldukça eminim."

Hodgson şöyle diyor (Pr. XIII, 292-3):

"Kol, yazma amacıyla* tutulduğunda, Phinuit kontrolü yeniden kazandığında da daha az ölçüde, belirli miktarda spazmodik hareket gösterir, bu bazen aşırı şiddetlidir, kalemleri ve blok kitapları masadan savurur ve onu tutmak için önemli bir güç gerektirir. Bazen, ancak sık değil, yazma koldaki bir spazmla kesilir ve el bilekten kuvvetlice sıkılır ve bükülür, ancak dakikalar yerine saniyelerle ölçülebilen bir aradan sonra el serbest bırakılır ve yazmaya devam eder."

Tüm bunların gerçek olma olasılığı mı, yoksa "uygurma" olma olasılığı mı baskın görünüyor? Diğer heteromatik yazarların Tutanaklarında buna benzer hiçbir şey bildirilmiyor. Bunların hepsi Bayan Piper'in diğer açılardan daha kapsamlı [illegible] sahip olmasıyla uyumlu görünüyor. Hodgson devam ediyor:

"Phinuit'in el yazarken konuşmayı bırakması gerekli değildir. Bir keresinde ben oradayken Phinuit önceki bir röportajın stenografik raporunu dinliyor, yorumluyor, bazı nesneler hakkındaki

ifadelerine eklemeler yapıyordu ve aynı zamanda el serbestçe 462 *Hodgton'e İkinci Piper Raporu* [Bk. II, Pt IV ve diğer «nesneler» üzerine yazıyor ve başka bir kişiyle sohbet ediyor, elin o kişinin ölmüş bir arkadaşı tarafından 'kontrol edildiğini' iddia ediyordu. [Belki de bu ortaya konmuştur, öt Ölümlü yetinin kapsamı içinde mi! Aynı anda iki kontrol var! Beyin iki yarıdan oluşur. HH] Bu yirmi dakikadan fazla sürdü. Başka bir vesileyle, ben orada yokken, Phinnit'in yaklaşık bir saat boyunca, oturumda bulunan iki veya üç genç kızla, her zamankinden daha geveze, özellikle hızlı ve canlı bir konuşma sürdürdüğü ve bu süre boyunca elin başka biriyle başka konularda yazı yazdığı bildirildi . Dikkatsiz görünen tek kişi, "el" ile konuşan ve yeterince dikkat etmediği için "el" tarafından uyarılan oturan kişiydi. Phinnit oradaysa ve el başka bir "kontrol" tarafından kullanılıyorsa, istendiğinde bu çift eylemi elde etmekte asla başarısız olmadım. "El" Phinuit'ten bağımsız olarak yazdığı tüm durumlarda, "el kontrolü" için işitme duyusu elde görünüyor, oysa Phinuit görünüşe göre her zaman olağan kanaldan duyuyor. Bu belirgin hetenssthesia, - Beport"umun II. Bölümünde ele alınacaktır.

Ayrıca Hodgson'ın ilk raporundan bu yana geçen beş yıl boyunca, orada verilen bakıcıların kişisel arkadaşları tarafından iddia edilen kontrole ilişkin iki anlatıma, özellikle George "Pelham"dan birçok şey ekleyebildi ve bunların, kendisinin yaptığı gibi, tekrarlamaya değer olduğunu düşündüğüm şu önemli yorumu ilham ettiğini belirtti. Önceki raporunu Pr. VII'de sonlandırdı ve şu anda ele aldığımız ciltte (Pr. XIII, 290) yeniden basıldı:

"Bayan Piper son zamanlarda, katılımcıların düşünce aktarımının ötesine geçen bir yeteneğin varlığına dair kanıtları önemli ölçüde güçlendiren ve kesinlikle *ilk bakışta* 'spiritüalist' hipotezin bir biçimini daha makul kılan bazı oturumlar verdi."

Buna yeni raporda (Pr. XIII, 291) şunu ekledi:

söz konusu koşullar altında iletişim kuran geri dönen ' ruhlardan' bekleyeceğimiz şeye tam olarak uygun bir görünüm sergiliyor ve ... bu tür sonuçlar, yaşayanlardan telepati yoluyla iletişim kurulduğu varsayımına göre birbirleriyle düzenli bir ilişki içinde değil."

Bunu kanıtlamak için Hodgson kanıtların ustaca bir incelemesini sundu; ve kısacası, Hodgson'ı, sahtekarlıkların baş şüphecisi ve baş ifşacısı olarak, bir spiritüelist yapan

sey bu olaylar dizisiydi. Bu rapor, James'in daha sonra söylediği gibi, çok yüksek bir otoritedir (Özd. XXIII, 28):

> “[Bunu] çok beğeniyorum... özellikle 6. ve 6. bölümlerde. İletişimin tüm kütlesini dikkatlice hesaba katarak bu spiritist yoruma karar verdiği yerde. Bu kadar hantal bir malzeme kütlesinin daha ustaca ele alındığını hiçbir yerde bilmiyorum”

Burada da, eğer benim parça parça alıntılarım herhangi bir okuyucunun ilgisini çekerse, "thon"a Pr. Bölüm XXXIII'deki (Cilt değil) tam raporu almasını tavsiye ediyorum.

George "Pelham" bu serideki başlıca kontroldür. Önde gelen bir New York ailesindendi, Harvard'dan mezun oldu ve mezun olduktan sonra birkaç yıl Boston'da veya yakınında yaşadı; ancak ölümünden önceki üç yıl boyunca karargahını New York'ta ve aile merkezini ----------, yerde ve başka yerlerde de onu çok görmüştüm. Hukuk eğitimi almıştı ama sanırım uygulamamıştı, ancak edebiyat ve felsefede oldukça gayretli bir okuyucuydu. Önemli bir atanın değerli bir biyografisini ve "saf edebiyat "ın bir başka cildini yayınlamıştı.

Belki de burada konudan uzaklaşıp Piper'ın kendilerine George "Pelham" demesi ve (bu kayıtta çok daha sonra) Hodgson ve Myers'ın benim tanıdığım adamların tıpkısının aynısı olduğu yönündeki genel tanıklığa kendi tanıklığımı da eklemeliyim; tanıklığıma hak ettiği ağırlığı vermek için son ikisini nasıl tanıdığımı da açıklamaya cesaret ediyorum. Hodgson'ı New York'a yaptığı sık ziyaretlerde ve benim Boston'a yaptığım ziyaretlerde "Pelham"dan bile daha iyi tanıyordum; ve özellikle ikimiz de '93'te Chicago Fuarı'na katılırken, neredeyse her gün ve sıklıkla günde birkaç kez buluştuğumuzda iki hafta veya daha uzun bir süre . Ayrıca Old Farm'ı ziyaret ederek bir hafta kadar birlikteydik . (Bkz. Bölüm XLIV.) Myers da aynı anda oradaydı ve James de oradaydı, ev partisi muhtemelen üyelerinin Psişik Araştırmalara olan ortak ilgi alanlarına göre seçilmişti. Bu koşullar altında Myera'yı muhtemelen yıllarca süren sıradan toplantılarda olabileceğinden daha iyi tanıdım.

Yine de dürüstlük beni şunu söylemeye zorluyor : GP'yi herkesten daha *iyi* tanıdığını düşünen bir kadın, onun iddia edilen postcarnato benliğinin kendisine hiç benzemediğini söylüyor. Bu, bir kişinin

farklı insanlara sunduğu farklı yönlerden daha fazlasını mı gösteriyor?

Hodgaon şöyle diyor (Pr. XIII, 295):

" *G.* P. , 1892 Şubat ayında, otuz iki yaşındayken New York'ta bir düşüşle kazara ve muhtemelen anında öldü .... Cemiyetimizin bir üyesiydi ve bu konuya olan ilgisi, doğaüstü olaylara inanma eğiliminden ziyade, kendisine özgü entelektüel bir açıklık ve korkusuzlukla açıklanabilirdi. ... Felsefi konularda birkaç uzun sohbetimiz oldu ve muhtemelen ölümünden en az iki yıl önce, 'gelecekteki yaşam' olasılığı hakkında çok uzun bir tartışmamız oldu. Bu tartışmada, ikimizin de kabul ettiği temel bir felsefi teoriye uygun olarak, 'gelecekteki yaşamın' sadece inanılmaz değil, aynı zamanda düşünülemez olduğunu ileri sürdü; ve ben de bunun en azından düşünülebilir olduğunu ileri sürdüm. Tartışmanın sonunda gelecekteki bir yaşamın düşünülebileceğini kabul etti, ancak bunun güvenilirliğini kabul etmedi ve eğer benden önce ölürse ve kendini 'hâlâ var' bulursa, varlığının devam ettiği gerçeğini ortaya çıkarmak için 'her şeyi canlı kılacağına' yemin etti ."

Onun "ruhu" ya da en azından, Hodgson'ın ya da Bayan Piper'ın zihinlerinden başka zihinlerde olması gereken ve Bayan Piper tarafından telepatik olarak elde edilen ve dramatik bir şekilde birleştirilen onunla ilgili anıların, sonunda Hodgson'ı spiritüel inanca yöneltmiş olması garip bir sonuçtur.

"Kontrol" GP'si olarak, benim bildiğim dünyevi benliğinden bazı ayrıntılarda farklıdır. Bayan Piper aracılığıyla beni, dünyada daha önce hiç görmediğim bir nese ve *nezaketle karşıladı* . Herkesin iletişimine yardımcı olmak için "iyilik yaparak dolaşan" çana yakın yardımsever yaratık, başka bir dünyadan (?) tezahürleri olarak görünür, bu dünyada içtenlikle yer almış olabilir; ancak yer almışsa, bu, kaba bir dünyayla temas halinde hassas bir doğa üzerinde geliştirilen utangaçlık veya çekingenlik maskesi altındaydı. Yine de, asla gürültülü olmasa da, zaman zaman biraz dogmatik hale gelmeye meyilli, alışılmadık derecede bir dürüstlüğü ve kendini iddia etme yeteneği vardı. Burada onu asla mutlu bir adam olarak düşünmedim, ancak ona atfedilen ifadeler, orada mutlu bir adam olduğu izlenimini veriyor. Bu izlenimin, Hodgson'ın GP'nin post-enkarnasyon varoluşuyla ilgili görüşleri üzerinde Hodgson'ın belirttiğinden veya belki de fark ettiğinden

daha fazla etkisi olduğunu düşünüyorum. Bence herhangi bir arkadaşı GP'ler bundan bir şekilde etkilenmiş olmalı, bilinçsizce de olsa. Bunu, Hodgson ve Myers'ı temsil eden kontroller için daha sonra bulduğumdan daha çok onun için geçerli buluyorum: çunku onlar burada daha mutlu insanlardı.

Hodgson GP hakkında şunları söylüyor (Pr. XIII, 295-6):

P'yi .....gördüğünü hiç bilmediğini de ekleyebilirim .

"GP'nin vardığı sonuç kısaca şuydu: Bu oturmanın sonuçları medyumun hiperestezisinden başka bir şey ortaya koymadı.

" GP'nin ölümünü, olayın meydana gelmesinden bir veya iki gün sonra öğrendim ve sonraki birkaç hafta boyunca Bayan Piper ile birlikte birkaç oturumda hazır bulundum, ancak GP'ye hiçbir atıf yapılmadı. 22 Mart 1892'de, GP'nin ölümünden dört ila beş hafta sonra, eski ve yakın bir arkadaşı olan Bay John Hart'a [gerçek adı değil] bir oturumda eşlik ettim."

Ölümünden bir ay sonrasına kadar görünmemiş olması, yeni özgürleşmiş ruhun ölümden sonra sersemlemiş bir durumdan "kendini bulmasının" zaman aldığına dair birçok belirti ve iddiayla uyumludur. Eğer telepati her şey olsaydı, Hodgson'ın zihni muhtemelen ölümünden sonraki ilk oturumda bir ay sonra olduğundan daha fazla GP ile doluydu. Genellikle yakın bir arkadaşın varlığının kontrolün erken ifadesine yardımcı olması için gerekli olduğu düşünülür. Bu kişi Hodgson'ın birçok oturumunda konuşmadı, ta ki yakın arkadaşı Hart'ın hazır bulunduğu ilk oturuma kadar.

Phinuit, Bay Hart'ın amcası olan "George"u duyurduktan sonra şöyle devam etti (Pr. XIII, 297f.):

"Seninle konuşmak isteyen başka bir George var. Senin etrafında kaç tane George var ki zaten?

" [RH] Oturumun geri kalanı, neredeyse kapanışa kadar, G. P.'nin ifadeleriyle geçti, Phinuit aracı olarak hareket etti . George Pelham'ın gerçek adı tam olarak verildi, ayrıca en yakın arkadaşlarından birkaçının hem Christian hem de soyadı, modelin adı dahil. Dahası, modelin veya benim bilmediğimiz olaylara atıfta bulunuldu. JH'nin taktığı bir çift küpeden biri Phinuit'e verildi. ... ' (Onları buluşmaya kim verdi) [Bu oturumlar boyunca, modelin açıklamaları parantez içindedir. HH] O benim. Sana o kısmını verdim. Bunu oraya gönderdim. (Ben) Buraya

gelmeden önce. Thafa benim. Annem sana verdi

46G *Eodgion'» İkinci Piper Raporu* [BL II, Pt IV (No.) Pekala, baba, baba ve anne birlikte. Ben bayıldıktan sonra sen onları aldın, annem aldı. Onları babama verdi ve babam da sana verdi. Onları saklamanı istiyorum. Onları sana bırakacağım.' Bay Hart not ediyor: 'Çiviler bana Bay Pelham tarafından oğlunun anısına gönderildi

"James ve Mary [Bay ve Bayan] Howard [Takma ad, HH] güçlü ve belirli referanslarla anıldı ve Bayan Howard ile bağlantılı olarak Katharine adı geldi. 'Ona söyle, o öğrenecektir. Ben sorunu çözeceğim, Katharine.' Bay Hart şunları not ediyor: 'O zamanlar bunun benim için özel bir önemi yoktu, ancak Jim Howard'ın kızı Katharine'in, Howard'larla yaşayan George tarafından tanındığını biliyordum . Oturumun ertesi günü Bay Howard'a oturumla ilgili ayrıntılı bir açıklama yaptım. "Ben sorunu çözeceğim , Katharine" sözleri onu her şeyden daha çok etkiledi ve açıklamamın sonunda George'un en son onlarla kaldığında Katharine (on beş yaşında bir kız) ile Zaman, Uzay, Tanrı, Sonsuzluk gibi konularda sık sık konuştuğu ve genel kabul görmüş çözümlerin ne kadar tatmin edici olmadığını ona gösterdiği anlatılır. Bir ara sorunları çözeceğini ve oturumda yapılan iletişimin neredeyse aynı sözcüklerini kullanarak kendisine bildireceğini ekledi. Bay Hart, bu koşullardan tamamen habersiz olduğunu ekledi. Ben de kendim bunlardan habersizdim ve o zamanlar Howard'larla tanışmıyordum.

" G. P.: ' John, eğer sen isen, benimle konuş. Jim'e onu görmek istediğimi söyle. Bana inanmayacak, burada olduğuma inanmayacak. Nerede olduğumu bilmesini istiyorum... Ah iyi adam. Her yer karardı, sonra aydınlandı

"'Odama çık. (Hangi oda!) Odama çık, orada yazıyorum. Ben geleceğim. Konuş benimle, John. (Hangi oda!) Çalışma. (Az önce bir masa hakkında bir şey söyledin.) Her şeyi karışık bıraktım. [Unutma: ölümü ani oldu. HH] Keşke yukarı çıkıp onları benim için düzeltseydin. Bir sürü isim. Bir sürü harf. Her şeyi karışık bıraktım. Sen benim için cevapla. Keşke daha fazlasını hatırlayabilseydim ama kafam karıştı

"'Rogeta kim! [Phinuit gerçek ismi hecelemeyi dener.] (Tekrar hecele.) [Phinuit daha sonraki ilk denemede bir harfi atlar, sonra doğru hecele.] Rogen.... Rogers'ın benim bir kitabım var. (Onunla ne yapacak!) '

"Hem Hart hem de GP, o zamanlar elinde belirli

bir GP el yazması kitabı bulunan Rogers'ı tanıyordu. Kitap, GP'nin ölümünden sonra bulundu ve düzenlenmesi için Rogen'a verildi. GP, hayattayken ölümünden sonra bu kitapla ilgili özel bir düzenleme yapılacağına söz vermişti. Bu eylem... buradaydı ve özel doğaları nedeniyle alıntılayamayacağım sonraki ifadelerde, vurgulu ve tekrarlı bir şekilde emredildi, CK XXXI] *GP, Yakınını Gönderiyor» ve Friands* 467 ve GP'nin istediği gibi hemen gerçekleştirilseydi, sonraki birçok mutsuzluk ve karışıklık önlenebilirdi.

"Oturumun son kısmında ve hemen öncesinde ve sonrasında yapılan açıklamalarla hiçbir ilgisi olmaksızın, GP'den gelen ifadeler oldukça açıktı, 'James kim! Will—William.' [Phinuit'in sürekli konuştuğunu unutmamak gerekir.] Bu, Phinuit'in oturumun sonunda yaptığı diğer açıklamalarla açıklanmış gibi görünüyor.

" Phinuit: ' Alice kim! (Ona ne söylememi istiyorsun!) [R. Hl Alice'e ruhen. Alice ruhen artık her şeyin bittiğini söylüyor ve Alice'e bedenen her şeyin yolunda olduğunu söylüyor. Will'e daha sonra her şeyi açıkla de. O [George] Alice'i de bedenen çağırıyor. Onun da beni tanımasını istiyorum, Alice ve Katharine... Onunla konuş. Sen veda edene kadar gitmeyecek. [Sonra el yazdı: George Pelham. Iyi günler (!) John.] ...'

" [Profesör William James'in kız kardeşi Alice James, yakın zamanda Ingiltere'de ölmüştü. Bayan James'in ilk adı da Alice'tir. Katharine'in kız kardeşi Alice, Bay Howard'ın en küçük kızıdır ve GP'ye çok düşkündü]

"Daha önce de söylediğim gibi, oturumda yapılan en kişisel göndermeler alıntılanamaz; JH bunları Pelham'ın son derece karakteristik özellikleri olarak değerlendirdi ve notlarımın özellikle yetersiz olduğu küçük konularda, örneğin oturan kişiye selamlama sözcükleri ve ara sıra yaptığım yorumlar, annesine 'manevi olarak' ve babasına ve [üvey] annesine atıfta bulunma biçimi, vb. oturan kişi Pelham'ın kişiliğinin *gerçekçiliğinden* fazlasıyla etkilenmişti ."

Bayan Piper'ın zamanı o kadar doluydu ki, bu şaşırtıcı gelişmelerin GP'nin yakın arkadaşları Howard'lar tarafından takip edilmesi neredeyse üç hafta sürdü, bu arada George (en azından kolaylık sağlamak için, geçici olarak kontrolün böyle olduğunu kabul edeceğiz) Phinuit aracılığıyla neredeyse her oturumda arkadaşlarının, özellikle Jim'in (Howard) ne zaman getirileceğini sordu. 11 Nisan 1892'de geldiler. Hodgson (Pr. XIII, 300f.) şöyle diyor:

"Tabii ki isim vermeden randevuyu ayarladım... trans süresinin neredeyse tamamı boyunca G. P. sesi doğrudan kontrol etti. Yapılan açıklamalar son derece kişisel ve karakteristikti... Psişik araştırmalara ilgi duymaya yatkın olmayan, ancak Bay Hart'ın anlattıklarından etkilenerek Bayan Piper ile bir görüşme yapmaya ikna edilen Howard'lar, uzun yıllardır tanıdıkları arkadaşlarının kişiliğiyle gerçekten bir sohbet ettikleri hissiyle derinden etkilendiler. ... Kişilere ve bireylere yapılan tüm göndermeler doğrudur.

"GP: 'Jim, sen misin! Hemen konuş benimle, ben değilim

468 ***Hodgson'» İkinci Pipor Raporu*** **[Bk. II, Pt IV öldü. Beni öldüğümü düşünme. Seni gördüğüme çok sevindim. Beni göremiyor musun? Duymuyor musun? Babama sevgilerimi ilet ve onu görmek istediğimi söyle. Burada mutluyum ve seninle iletişim kurabildiğimi gördüğümden beri daha da mutluyum. Konuşamayan insanlara acıyorum**

(Ne yapıyorsun George, neredesin!)

"'Henüz hiçbir şey yapabilecek durumda değilim; ölümden sonraki yaşamın gerçekliğine yeni uyandım. Karanlık gibiydi, ilk başta hiçbir şeyi ayırt edemedim. Şafaktan hemen önceki en karanlık saatler, bunu biliyorsun, Jim. Şaşkındım, kafam karışmıştı. Yakında bir işim olacak. Şimdi sizi görebiliyorum, dostlarım. Konuştuğunuzu duyabiliyorum. Sesin, Jim, aksan ve telaffuzundan ayırt edebiliyorum, ama büyük bir bas davul gibi geliyor. Benimki sana en hafif fısıltı gibi gelir. (O zaman konuşmamız telefonla konuşmaya benziyor İ) [Unutma: oturanın rolü parantez içinde verilmiştir. HH] Evet. (Uzak mesafeli telefonla.) [G. P. güler.] (Kendini yaşarken bulduğuna şaşırmadın mı!) Kesinlikle öyle. Çok şaşırdım . Gelecek bir hayata inanmıyordum. Bu benim akıl yürütme gücümün ötesindeydi. Şimdi benim için gün ışığı kadar açık. Maddi bedenin astral bir kopyasına sahibiz. [G. P. yaşarken muhtemelen 'astral' kelimesinin çağrışımlarına alaycı bir şekilde gülerdi.—RH] ... Jim, şimdi ne yazıyorsun! (Hiçbir önemli şey değil.) Neden bunun hakkında yazmıyorsun! (Yazmak isterdim ama fikirlerimi ifade etmenin bir anlamı olmazdı . Gerçeklere ihtiyacım var.) Bunları sana ve Hodg son'a vereceğim, eğer hala bunlarla ilgileniyorsa. [Her iki şekilde de keser, çünkü yaşayan GP "bu şeylerin" Hodgson'ın tek mesleği olduğunu biliyordu. HH] (İnsanlar bu iletişim olasılığını bilecek mi!) Sonunda kesinlikle bilecek. Maddi bedendeki insanların her şeyi bilmesi ve herkesin iletişim kurabilmesi sadece zaman meselesidir....!

Tüm arkadaşların benim hakkımda bilgi sahibi olmasını istiyorum. ... Rogers ne yazıyor! (Bir roman.) Hayır, o değil Benim hakkımda bir şeyler yazmıyor mu! (Evet, senin için bir anma hazırlıyor.) Bu güzel; hatırlanmak hoş. Çok nazik bir davranış. Hayattayken bana karşı her zaman nazikti. Martha Rogers [ölen kızı] burada. Onunla birkaç kez konuştum. Son hastalığını, bir tüple beslenmesini çok fazla düşünüyor. Ona bunu unutması gerektiğini söylüyoruz ve bunu da iyi bir ölçüde yaptı, ancak uzun süredir hastaydı. Onu tanıdığınızda sevimli küçük bir yaratıktır, ancak onu tanımak zordur. O güzel bir küçük ruh. Babasına sevgilerini gönderiyor.... Berwick, nasıl! Ona sevgilerimi ilet. O . iyi bir adam; hayatta her zaman düşündüğüm gibi, güvenilir ve onurlu . Orenberg nasıl! Mektuplarımın bir kısmı onda. Ona en sıcak sevgilerimi ilet. Bana her zaman çok düşkündü, ama arkadaşlarım arasında beni en az anlayan oydu. Eksantrik olan biz arkadaşlar hayatta her zaman yanlış anlaşılırız. Eskiden krizler geçirirdim
depresyon. Şu anda hiç yok. Şimdi mutluyum. Babamın bunu bilmesini istiyorum. Eskiden spiritüel şeyler hakkında konuşurduk ama onu ikna etmek zor olacak. Annem daha kolay olacak .....'

"Alman yapımı bir teneke kutudan bahsediyordu; bunun New York'ta veya Z'de olduğu söyleniyor ----------[isim vererek, çok [Babasının kır evinin bulunduğu yerin tuhaf bir örneği.] içinde belirttiği üç kişiden gelen mektuplar olduğunu söyledi. Howard'ların bu kutuyu almasını istedi. Mektupların hepsinin yakıldığını söylediler.

" G. P. : 'Sanmıyorum. Bunları almanı istiyorum. Babama bundan bahsetmeni istiyorum. (Bize onu ikna edecek bir şey veremez misin? Bizim bilmediğimiz ve onun bildiği bir şey?) Anlıyorum, bir test Odamda bıraktığım bu teneke kutudan ona bahsedebilirsin. Sandığı aldıklarını biliyorum, ama bu teneke kutuyu almadılar' [Kutu Z'de bulundu ----------, ama orada içinde harf yok... Bu, 14 Mayıs 1893'te Bayan Pelham tarafından bir oturumda GP'ye açıklandı. Phinuit: 'Benim bahsettiğim oydu. Suyun karşısına geçmeden önce birkaç harf koyduğunu söylüyor, ama onları çıkardığını hatırlamıyor.']

"13 Nisan oturumunda, GP yalnızca yirmi dakika kadar doğrudan ses kontrolüne sahipti. Sonra Phinuit aracı olarak hareket etti ve ayrıca GP'nin Bay ve Bayan Howard'a sevgi dolu bir mektup biçiminde birkaç satırlık küçük bir yazısı da vardı. Görünüşe göre GP, Phinuit'in tekrarlamasını sağlama yönteminden ziyade

doğrudan yazma süreciyle kendi tam kelimelerini verme konusunda daha emindi.

"Bay Howard oturumun bir kısmında yoktu.... Aşağıdakiler Bay Howard'ın oturuma dönüşünde tuttuğu notlardandır:—

" G. P. : ' O sorunun bir kısmını cevapladım [cevapladığı kısım doğruydu], ancak diğer iki kişinin adını vermedim çünkü bu bir test olmazdı, çünkü ona [Bayan Howard'a] hayattaki diğer iki kişinin adını söyledim ve o bunları bildiği için, eğer onun huzurunda bu adları söyleseydim, bunun düşünce aktarımı olduğunu söylerlerdi. Hayır, Hodgson'a yalnız kaldığı bir zamanda söylemek için bu iki adı saklayacağım, çünkü *o* bunları bilmiyor.' [Hepsi doğru.] "

Bu tür "telepati"de epeyce ısrar, amaç ve duygu vardır.1 Ancak olguların spirituel olmayan kaynaklarına yönelik muhafazakâr arayışta, Bayan Howard'ın yokluğunda yapılan bir açıklama, sanki oradaymış gibi, ondan gelen teloteropatiye atfedilebilirdi. GP'nin yaşamı boyunca, oturan kişiden gelen telepatinin *spiritüel* hipoteze karşı bir savunma olarak gönülsüzce kabul edildiği , ancak uzaktaki kişilerden gelen teloteropatinin ancak ölümünden sonra kabul edildiği belirtilmelidir ; ve 1909'a kadar, yani yedi yıl sonra, muhafazakar kalenin en sadık savunucularından biri olan James, Hodgson'ın iddia edilen ruhundan gelen iletişimler hakkındaki raporunda, "RH'nin hayatta kalan ruhundan başka Hodgson kontrolünden gelen doğru iletişimler için olası kaynaklar" arasında "tüm sıradan gerçeklerin hafızasının depolandığı ve kişisel ilişki merkezleri etrafında gruplandırıldığı bir kozmik rezervuara erişim" olduğunu kabul etti.

James'in benimkinden , veya hemen hemen herkesinkinden daha ince bir zihni vardı. Benimki, "kişisel ilişki merkezleri etrafında depolanan ve gruplanan sıradan olguların anıları" ile hayatta kalan bir kişilik arasındaki farktan çok ciddi bir şekilde etkilenecek kadar ince değil; ve beni etkileyen fark, "sıradan olguların anıları"na ek olarak, "kişisel merkez"in de "etrafında gruplandığı", inisiyatif, tepki, nüktedanlık ve duygusal ve dramatik unsurlar olduğunda oldukça iyi bir şekilde doldurduğu; bunlar, yalnızca G. P. kontrolü tarafından değil, yıllar sonra Hodgson kontrolü ve yüzlercesi tarafından da gösterildiği gibi tüm tarihçiler tarafından tasvir edilenlerden daha canlı

bir karakter galerisi oluşturuyor. Yine de, onların oyun yazarları ve romancıların tasvir ettiklerinden daha canlı olduklarını söylemiyorum, ama yine de söyleyebilirim; ya da oyun yazarları ve romancılarınki gibi, bir anlamda kurgusal olmadıklarını da söylemiyorum; ancak bunların tarihsel olduğunu iddia etmek bile, bir anlamda oldukları gibi, bunların hayatta kaldığını iddia etmek değildir. Birçok tarihsel karakter, Bayan Piper ve diğer medyumlar aracılığıyla bu iddiayı ortaya koymuştur ve en büyük psikologumuz iddialar hakkında herkes kadar bilgi sahibi olsa da ve - bunların hayatta kalan kişiliklerden geldiğini kabul etme yolunda olsa da, "kişisel ilişki merkezleri etrafında depolanan ve gruplandırılan" anılardan daha öteye gidememiştir.

Bu tez, Foster'ın kendisinin bilmediği dillerde yaptığı iletişimlerle ve muhtemelen Phinnit'in bildiği Fransızca ile de destekleniyor gibi görünüyor; Bayan Sidgwick, Bay James ve diğerlerinin iddialarına rağmen.

Ama "hatıralara" *bir son verin*. ! demek geliyor insanın içinden; hepsini telepatiye bağlayın isterseniz: aktif ve kendiliğinden oluşan duygu ve tepkilerin yanında bunlar nedir ki?

Son alıntıda GP, aşağıdaki soruya cevap olarak şunları yazmıştır (Pr. XIII, 303):

"(Bize onun veya annenin yapmadığı bir şey anlatamaz mısın) * Elbiselerimi fırçaladığını ve kaldırdığını gördüm. Bunu yaparken yanındaydım. Kol düğmelerimi küçük bir kutudan aldığını ve babama verdiğini gördüm. Babamın bunları John Hart'a gönderdiğini gördüm. Kağıtları vb. bir teneke kutuya koyduğunu gördüm.'

"'Çelik' olayı Hart oturumunda dile getirildi. Bayan Pelham'ın yazdığına göre, GP'nin kıyafetleri kendisi tarafından değil, 'George'un uşaklığını yapan adam' tarafından fırçalanıp kaldırılmıştı."

Bu olay Bayan Sidgwick tarafından Pr. XV, 31'de bir medyumun iletişimlerinin eğitim ve sosyal alışkanlıklardan etkilendiği tezini desteklemek için kullanılmıştır. Ben bunu tamamen onaylama eğilimindeyim. İletişimler bana kontrol, medyum ve oturanın bir karışımından geliyor gibi görünüyor. Belki de bu ifade ilerledikçe leu Delphic görünecektir .

Hodgson, on gün sonra (Pr. XIII, 304) şunu söylüyor:

“Bay Pelham, 34 Nisan 1803'te Bayan Howard'a yazdı
***... Eşime yazdığınız ve George'un yeryüzündeki arkadaşlarının eylemleri üzerinde anlaşılmaz bir şekilde kullandığı zekanın olağanüstü kanıtlarını sunan mektuplar, sürekli düşünme ve hayret etmem için yiyecek sağladı. Gelecekteki durum hakkındaki önyargılı fikirler ciddi bir şok aldı.'”**

16 Mayıs'ta şunlar oldu (Pr. XIII, 314). Bu konuşma oyunu telepati veya hatta "depolanmış" anılarla mı örtülüdür?

“ [Phinuit, G. P. adına konuşur] * Hodgson'a bunun kendisi için önemli olup olmadığını sorun. [Tekrar yazıyorum] Düşüncelerimi sana aktarmaya kararlıyım, ancak bunun bu tuhaf şekilde yapılması gerekecek. (Önemli değil. Sorun değil Anlıyoruz, eta.) İyi. Bu konuları sana açıklamak için yeri göğü yerinden oynatacağım, Hodgson. [Phinuit konuşur.] [GP i HH1 adına Görüyorsun, uyumuyorum. [Yazıldı.] Tamamen uyanığım ve sana bu işte yardım etmeye ve sana önemli şeyler vermeye her zaman hazır olduğumu temin ederim. [Phinuit konuşur.] Buraya gelmeden önce onun için Yunanca gibiydi. Bu varoluşa inanamıyordum. [Yazıldı.] Deneyimlerimi ve buradaki varoluşumu kanıtlayabilmek için bu hayata gelme fırsatını yakaladığım için çok mutluyum. Sevgili yaşlı Hodgson, keşke hayatında seni daha iyi tanıyabilseydim ama şimdi seni anlıyorum ve dışarı çıkarılmamın felsefesini ve (472 ***Hodgton'ın İkinci Piper Raporu*** [BL H, Pt IV **de gitmeyecek mi) Çok yakında değil, çünkü bunları sana ve diğer arkadaşlarıma açıklayabilmek benim görevim. [Bunu yıllarca yaptı. HH] (Sana zarar veriyor mu!) Ve bana zarar verdiğine dair her şey saçmalık, çünkü kesinlikle zararı yok ve dünyayı aydınlatmaya yardımcı olacak. Sen ne düşünüyorsun, Hodgson t (Tamamen katılıyorum. Bence dünyadaki en önemli iş bu.) Oh, yüce beyinlerinizin benim gelmemin ve size bu önemli şeyleri açıklamamın gerçek gerçeğini ve felsefesini kabul etmeyecek kadar iddialı olmamasına çok sevindim. (Şimdi, George, medyumu çok uzun süre transta tutmamalıyız.) Onun için endişelenme, o iyi vakit geçiriyor ve ben ona zarar vermeyeceğim. Bunu çok iyi biliyorsun. [Phinuit ■konuşur.] O aptal olmadığını söylüyor (Oh, aptal olmadığını biliyorum vs.)**

" [Yazılı] 'Anlıyorum. Görüyorsun ya, seni duyuyorum. Şimdi önemli konuşmama devam edeceğim. Maddi evrenin çok titiz ve sana söylemek istediğim her şeyi yapmak için büyük bir pratik ve azim gerekiyor ? ” _[Oturumumda

“thia pro toplasm”, Bölüm Xx vin. HH]

22 *Kasım 1892. (Pr.XHI,418.)*

“Katılımcılar: Bay ve Bayan Howard, R. BL ve Muhabir.

Phinuit ile kısa bir görüşmenin ardından GP şunları yazdı:

“' Merhaba, Hodgson, beni tanıyorsun. Merhaba, Jim, eski dostum, henüz ölmedim ama seni görmek için hâlâ yaşıyorum. Birbirimize belirli türde kitaplar, belirli kitaplar hakkında, nerede olduklarını nasıl sorduğumuzu ve onları nerede bulacağını her zaman nasıl bildiğini hatırlıyor musun? [Bu karakteristikti. Oturum benim kütüphanemde yapıldı, George ve ben... sık sık bir kitapta veya diğerinde referanslar bulma fırsatı bulduk. Yaşayan George, - raflarımdaki kitapların yerini doğru bir şekilde bildiğime birkaç kez değinmişti.—J] Merhaba, şimdi nerede olduğumu biliyorum. Jim, sevgili yaşlı ruh, şimdi sen!'”

***98 Kasım 1892.* (Pr.XHI,414-5.)**

“Mevcut: Bay ve Bayan Howard ve (bazı zamanlarda) en büyük kızları Katharine, RH ve Muhabir.

“ '..... Katharine, keman nasıl 1 [Keman çalıyor .] ... Seni çalarken duymak korkunç, korkunç....' Bayan H. : 'Ama görmüyor musun, müziğini seviyor çünkü sahip olduğu en iyi şey bu? G. P. : 'Hayır, ama ben de eskiden aynısını söylerdim, korkunç olduğunu? [George, Katharine küçük bir çocukken keman çalmaya başladığında onun çalışmasını duyduğunda az çok sinirlenirdi. —K.] ”

Yukarıdakinin "telepati" olduğuna ikna olduk! Aşağıdaki (Pr. XIII, 416f.) olabilir mi?

“Bayan Piper [trans halinden çıkarken. HH]: 'Sakallı adam orada' [trans halinde gördüğü. HH].

Bayan Piper daha sonra bir rüya olduğunu düşündüğü şeyi anlattı. * Parlak bir ışık ve içinde bir yüz gördüm, yüzünde sakal olan bir beyefendi ve çok yüksek bir alnı vardı ve yazıyordu.' R H.: 'Tekrar görseydiniz tanır mıydınız?' Bayan Piper: 'Ah, evet. Sanırım tanırdım.' R H.: 'Peki, hatırlamaya çalışın.' [Oturumun sonunda notlara bakın.]

“ [Medium, tuhaf hissettiğini ve sanki hemen dönüp tekrar transa girebileceğini söylüyor. Neyin olduğunu bilmiyor. Bunu söyledikten sonra, saat 9.22'de tekrar çok hızlı bir şekilde büyüleniyor ve Phinuit bağırarak beliriyor.]

“ Ph. : ' Bana böyle bir oyun oynamayacağını

biliyorsun. George Pelham çok zeki bir adam, ama sana yanımdan geçtiğini söyleyeceğim ve ne yaptığını biliyor musun, bana hiç işaret vermeden onu bıraktı; bunu yanlışlıkla yaptı; sonradan bana söyledi ve ben de sana söylemek için geri döndüm.... [Katharine'e] Sen iyi bir kızsın. Madame'ın küçüklüğü: iyi kız, iyi kız, büyük güzel kız.' [Phinuit'in Katharine'e birden Fransızca konuşması dikkatimi çekti, çünkü Katharine kız kardeşleriyle her zaman Fransızca konuşur, Fransa'da çok uzun süre yaşamıştır. Burada bildirilenden daha fazla Fransızca vardı, çünkü stenograf Fransızcayı iyi bilmiyordu ve daha sonra bizden hatırlayabildiğimizi almak zorundaydı. Bay Howard ve ben, *belle* kelimesinin tamamen Fransızca kullanılmasından çok *etkilendik .* Katharine, İngilizlerin genelde anladığı anlamda güzel bir kız değil , ama belirgin bir şekilde uzun boylu, iyi gelişmiş , iyi yapılı, Fransızların belle anlamında kullanacağı türden bir kız.—K.] .....”

Peki Phinuit'in Fransızca bilmediği yönündeki sıkça dile getirilen iddialara ne demeli?

“Bayan Piper trans halinden çıkmak üzereyken, birkaç dakikalığına başka bir kontrol devreye giriyor ve Bayan Howard, onun Elisa olduğunu düşünüyor ve Bayan Howard'a İtalyanca bir şeyler fısıldıyor. [Bayan Piper İtalyanca bilmiyordu. HH] Bayan Piper yine trans halinden çıkmak üzereyken, Phinuit bir anlığına geri dönüp au *revoir diyor.* [Aşağıda Elisa ve Bayan Howard arasındaki konuşmanın özü yer almaktadır.]

“ E. : 'Pazienza, pazienza, pazienza.' Bayan H. : 'Si cara Elisa.'

E. : [Kız kardeşine İtalyanca bir mesaj iletmeye çalışır, ancak Bayan H. sadece birkaç kelime anlayabilmiştir.] Bayan H.: 'Anlamıyorum.' E. : 'Taceo, pazienza, pazienza. Dire tutto a Frederica [kız kardeşinin adı] a rivederla. Elisa a rivederla.' [Madam Elisa'nın ölümüne neden olan sıkıntıyı belirten acı belirtileri.] Bayan H. İtalyanca *Acı çekme, Elisa.' der. E. : 'Pa zienza a rivederla.'

"Bayan Piper trans halinden çıktıktan sonra kendisine otuz iki fotoğraftan oluşan bir koleksiyon gösterilir , bunlardan dokuzu erkeklere aittir,

474 *Hodgson'ın İkinci Piper Raporu* [Bk. II, Pt IV, trans halinden ilk kez çıktığında gördüğü kişinin resmini seçiyor. İlk seçtiği fotoğraf G. P.'nin mükemmel bir benzeriydi. Daha sonra onun başka bir fotoğrafını seçti. Beyefendiyi

hayattayken hiç tanımadığını belirtti."

Bu deneyde veya başka bir yerde bildirildiği gibi, yirmi dört saat içinde rüya anısı silinmişti; fotoğrafı tanıyamıyordu.

Şimdi böyle bir olay karşısında (ve bu tek başına değil), bilinçaltı benlik, olağan anlamda ikincil kişilik ve tüm bunlar hakkında konuşmak basitçe *yanmaz.*" İstersek burada telepsis hakkında konuşabiliriz, ama neyin telepsisi? O fotoğrafın mı? Saçmalık 1 Ve bununla ilgili başka bir şey kadar garip olan şey, bununla ilgili garip bir şeyin olmamasıdır. Kendi rüyalarımda daha önce hiç görmediğim birçok insanı görüyorum, tıpkı sokakta gördüğüm herhangi bir sayıda insan kadar açık ve fotoğraflar bana verilse, Bayan Piper'a verildiği gibi, uyandığım anda onları teşhis edebilirdim. Phinuit'in bana atfettiği medyumluğu (ve dolaylı olarak Sir William Crookes'un hepimize atfettiği medyumluğu) geliştirmeyi uygun görmüş olsaydım veya siz muhtemelen içinizde gizli olan medyumluğu geliştirmeyi uygun görmüş olsaydınız (belki de bilimsel şüphecilikle onu öldürmek yerine -bunun yerine takdire şayan bir şey-) - medyumluğumuzu geliştirseydik ve rüyalarımızda gördüğümüz insanların resimlerini yanımızda taşıyacak şekilde oturumlar düzenleseydik, belki de kontrolleri de tanımlıyor olabilirdik. Bu tanımlama, - doğanın olağan akışından farklı bir şey değildir, sadece bunun olduğunu görme zekası, sadece bir çomç'a sahiptir. Eğer bu, spiritüel hipotezi kabul etmeye doğru atılmış bir adımsa, zararı nedir? Sadece "aptalların acele ettiğini" hatırlamak iyidir.

Bayan Piper'ın O. P.'yi gördüğüne dair çözüm girişimine gelince , arkadaşlarının hafızasında var olur ve gördüğü adamın fotoğrafını seçer: ortalama bir arkadaşın zihninde -örneğin benimkinde- bir fotoğrafın kesinliğiyle var olmaz. Bayan Piper'la oturduğumda, bir portre çizebilmesi için onu bir sanatçıya tarif etmeye çalışsaydım, portrenin tanınmayacak kadar çok ayrıntıda yanılmış olurdum. Ona kare bir alın verirdim ve o zamandan beri baktığım ve çok iyi olduğunu fark ettiğim bir fotoğraf

yuvarlak bir alın ve bu portreyi bir yıl içinde gördüğümden , şimdi noee'nin düz mü yoksa hafif kartal mı olduğunu söyleyemem. Sadeçe pug olmadığından eminim. Ayrıca, ağzının sıkı mı yoksa yuvarlak mı olduğunu veya çenesinin ve çenesinin açık mı yoksa belirgin mi olduğunu hatirlamıyorum.

Yine de Bayan Piper'ın onu gördüğü oturumda, oturan kişi benimkinden çok daha resimsel bir hafızaya sahip olabilir; ve herhangi bir oturan kişiyle ilgili olarak Bayan Piper'ın oturan kişi kadar kesin bir fikri olabilir ve bu, benimki gibi, tanımak için yeterince kesin olabilir, ancak tarif etmek için değil. Ancak telepati, etkenin tarif edebileceğinden daha fazlasını aktarabilir mi? O, adamı tüm oturumlarda görmüş olabilir, tıpkı rüyalarda hiç tanımadığımız veya tanıdığımızı bilmediğimiz insanları gördüğümüz gibi veya iddia edildiğinde konuşmak ve yazmak için organizmasını kullanan adamın kendisi olabilir. Her birimiz, bir tanesine ulaşırsa kendi kanaatine ulaşmak için tökezlemek zorunda kalacağız. Benim kanaatim, basitçe, onu rüyalarda görmüş olması ve oturan kişinin veya onun hayatta kalan kişiliğinin bu rüyaları ona yansıtmış olmasıdır. Bu kanaatin bir nedeni, ara sıra iddia edilen bir kontrolden çıkıp başka birinden girmesine rağmen, genellikle kontrollerin rüyalarda olduğu gibi aralıksız bir şekilde birbirini takip etmesi ve kesmesidir.

Hodgson devam ediyor (Pr. XIII, 321-2):

"Bu oturum sırasında [22 Aralık 1892] belki de tüm serinin en dramatik olayı meydana geldi

“Bay Howard: 'Bana bir şey söyle... sadece sen ve ben biliyoruz. Sana soruyorum çünkü sana sorduğum birkaç şeyi kavrayamadın.' GP: 'Bunu bana neden daha önce sormadın?' Bay H.: 'Çünkü sorma fırsatım olmadı.' GP: 'Ne demek istiyorsun, Jimî?' Bay H.: ' Yani, sadece sen ve ben biliyoruz, geçmişimizde sadece sen ve ben biliyoruz.' GP: 'Benden şüphe mi ediyorsun, sevgili dostum 1' Bay H.: 'Sadece bir şey istiyorum—sorduğum bazı soruları cevaplamayı başaramadın—şimdi senden bu sorulara kendi terimlerinle eşdeğer cevaplar vermeni istiyorum...' G. P.: 'Eskiden benimle ' hakkında konuşurdun.....

"Aşağıdaki yazı... GP'nin hayatındaki kişisel unsurlardan çok fazlasını burada yeniden üretilemeyecek kadar içeriyor. Birkaç ifade benim tarafımdan okundu ve Bay Howard tarafından

onaylandı ve sonra 'özel' yazıldı ve el beni nazikçe itti. Odanın diğer tarafına çekildim ve Bay Howard yazıyı okuyabileceği elin yanındaki yerimi aldı. Elbette yüksek sesle okumadı ve benim incelemem için çok özeldi. El, her sayfanın sonuna ulaştı, blok defterinden kopardı ve vahşice Bay Howard'a doğru itti ve sonra yazmaya devam etti. Bay Howard'ın bana bildirdiğine göre anlatılan koşullar tam olarak istediği türden bir test içeriyordu ve 'tamamen tatmin olmuş, tamamen tatmin olmuş' olduğunu söyledi. Bu olaydan sonra, GP'den gelmesi özellikle doğal görünen geçmişe göndermelerle biraz daha sohbet edildi

"' .....Jim, bu alanda bazı şeyler konusunda donukum ama
beni affedeceksin, değil mi!.. .ama tıpkı bedendeyken bazen her şeyi bir anda hatırlayamadığımız gibi, Jim, sevgili eski dostum f... Tanrı seni korusun, Jim, ve çok teşekkürler. Depresyona girdiğimde bana sık sık cesaret verdin . Biliyor musun, özellikle bazen bana ateş ederdin , ama her şeyi anlardım, değil mi, eski dostum Î... ve bazen çok kötü olurdum, ama şimdi iyiyim ve Jim, seni ne kadar sevdiğimi ve geri dönüp sana bunları anlatmaktan ne kadar zevk aldığımı asla bilemezsin.... Gerçekten yeniden yaşadığımı fark ettiğimde sevinçten zıpladım ve ilk düşüncem seni ve Mary'yi bulmaktı. Ve, Sonsuza şükür, işte buradayım, eski dostum, yaşıyorum ve iyiyim .....*

"Yaşayan pratisyen hekimin ayrıca daha sonra bana yaptığı, görünüşe göre özel ifadelerin koşullarına atıfta bulunan şu söz de karakteristikti:

" 'Hodgson, nazik yardımın, ölçülü davranışların ve bu zor meseledeki sabrın için teşekkürler.' "

Sanırım bunların hepsi, ortalama bir New England ev hanımının telepatisi veya bilinçaltı benliğidir.

Hodgson'un yorumları aşağıdakiler için de aynı ölçüde geçerlidir:

***19 Aralık* 1892. (Pr.XHI,438f.)**

"Katılımcılar: Bay ve Bayan Howard, RH ve Muhabir.

" .....Bayan Howard bir mektup veriyor... 'Sizden şunu istiyorum...
'Babanın mektubuna bak, çünkü içinde seni memnun edecek bir şey var.'

"GP: 'Bu, babamın benim bedendeyken konuştuğu gibi gelmiyor... Benim var olduğuma inanıyor' [Hodgson'ı çağırır, kafasının karışık olduğundan yakınır ve Hodgson'dan elini 'yukarıya' koymasını ister (».«., muhtemelen alnına)],

—*yani,* medyumun alnı. Kontrollerin bedensel özellikler ve işlevler üzerindeki bu sık iddiası (bazen pantomim yoluyla medyum aracılığıyla son hastalıklarının semptomlarını vermeleri de dahil) bedensel rahatsızlıklardan muafiyet iddialarıyla çok uyumsuzdur ve sonuçta medyumun "her şeyi yaptığı" yönündeki önerilerden biridir; ve bir kişi bu, birçokları için rahatsız edici olan kanaate rahatça yerleşir yerleşmez, onu altüst edecek bir şey gelir

GP devam ediyor (Pr. XIII, 433-4):

"'Acı çekiyordu, ama artık acı çekmiyor, çünkü benim var olduğumu hissediyor.' Bayan Howard: 'Doğru; okudum.' G. P.: 'Bu beni babama daha da yakınlaştırıyor; şimdi ona en şefkatli sevgimi ilet ve ona çok yakın olduğumu ve neredeyse her gün onu gördüğümü söyle, eğer günlerle sayabilseydim, ama bunu yargılayamam, çünkü zaman hakkında hiçbir fikrim yok; kaybettiğim bir şey bu, Hodgson... Diğerlerinin hepsinden sen, kimliğimden kesinlikle emin olmak istediğim kişisin... Hodgson, demek istediğim, ve Jim, ikinizin de medyumların [son cümleyi çıkarmak için çabalayarak] ikincil kişiliği olmadığımı hissetmenizi istiyorum... Şimdi, maddi özden bağımsız ruhsal yaşam teorim hakkında . Yaşıyorum, düşünüyorum, görüyorum, duyuyorum, biliyorum ve hissediyorum, tıpkı maddi hayatta olduğum zamanki kadar açık, ancak bunu size açıklamak sizin doğal olarak varsaydığınız kadar kolay değil, özellikle de düşüncelerin maddi olarak madde aracılığıyla ifade edilmesi gerektiğinde... Yine de, size (George Pelham) bir zamanlar içinde bulunduğum maddi bedenden bağımsız olarak kesinlikle var olduğumu kanıtlamak için elimden gelen her şeyi yapmaya mecburum... Görüyorsunuz, size düşünce hakkında açıklama yaparken, bitirmek için maddi olarak gücüm veya zamanım olmadığı için, buna tekrar ve biraz daha ayrıntılı olarak devam edeceğim, bu size (herhangi bir şey kadar) şimdi ruhsal bir Ego olarak nasıl ve ne olduğumu açıklayacaktır. Düşünce, daha önce de söylediğim gibi, hiçbir şekilde bedene bağlı değildir, ancak zorunlu olarak, *sizin anladığınız gibi,* Kişinin kendi maddi bedeninin yok olmasından sonra düşüncelerini tam olarak ifade edebilmesi için başka bir kişinin bedenine veya maddi Ego'ya bağımlı olması... Bunun sonucu olarak, kişinin ruhsal Ego'su veya zihni ile, dostlarım, bu zor problemleri size maddi olarak açıklamak için kullanmak zorunda olduğunuz kişinin maddi zihni veya Ego'su arasında zorunlu olarak az veya çok

bir çatışma olması gerektiğini görüyorsunuz .

“Sorular soruldu. R. H. trans sırasında medyumun ne olduğunu soruyor . * Uyuduğunuzda eterik maddeniz sönerken o da bayılır.' R. H.: 'Peki, beyin özü, tabiri caizse, onun düşünce eğilimleriyle doymuş olduğundan, bir çatışma olduğunu görüyor musunuz !' GP: 'Hayır, o değil, ama beyin denen katı maddeyi kontrol etmek zordur, çünkü o sadece maddidir... zihni beyni boş bırakır, sanki ben veya başka bir ruhsal zihin veya düşünce boş beyni alır ve çatışmanın ortaya çıktığı yer ve zaman orasıdır.' ”

G. P.'yi tanıyanlar bana şöyle dediler: " - George'un iddia edildiği gibi saçma sapan konuşacak kadar zeki bir adam olmadığını gayet iyi biliyorsun." Pekala, konuya onların verdiğinden daha fazla dikkat gösterdikten sonra, böyle bir şey bilmediğim sonucuna vardım. *Önceki paragrafın başındaki* " my tenderest love" ifadesi, yalnızca bir parça dehaya sahip insanlara gelen birkaç basit kelimenin nadir ve mutlu bir araya gelişlerinden biri gibi geldi bana ve sonraki iki dize ve iletişimlerindeki birçok dize saçmalıktan başka her şey. Anlamı çoğu zaman devam etse de, ifade gereksizliklere ve tekrarlara dönüşür, ama bazen uykululuk veya dalgınlık nedeniyle iyi bir yazarın ilk taslağının gösterdiğinden daha kötü değildir; ve spiritüelci hipotezi savunan birinin, bu gibi durumlarda "saçmalıkların" gerçek iletişimdeki zorluklara atfedilmesini haklı çıkaracak güçlü kanıtlar olduğunu iddia etmesi abartılı olmayacaktır .

BÖLÜM XXXII

HODGSON'IN İKİNCİ PIPER RAPORU, 189M *(Devamı)*

II. Çeşitli Oturumlar

***Ekim* 1893. (Pr.Xm,480f.)**

"Bakıcı: Bay L. Vernon Briggs, Hanover, Mass.

" ..... Medyuma daha sonra Boston'da vurulmuş bir Honolulu çocuğunun mendili verildi -kasıtlı veya kasıtsız olarak kim olduğu bilinmiyordu. Bu çocuk orada bulunan bir kişiye büyük bir sevgi göstermişti - onları Honolulu'dan Boston'a iki kez kaçak yolcu olarak takip etmişti . Medyum büyük acı çekti -elini yanına koyarak, "Karnım -Ah, yanım" dedi. Beni çok çabuk mu öldürdüler? Burada medyum çok fazla acı çekiyor gibiydi ve Dr. Phinuit'ten kontrolü ele alması ve çocuk adına konuşması istendi. [Bu, bedensel hastalıklardan kurtulma iddiasıyla, onları delil amaçlı temsil etme iddiasını birbirine karıştırıyor. HH] Konuşma Dr. Phinuit aracılığıyla devam etti. -'la this you, Kaluaî' [Bu soru Bay Briggs tarafından soruldu. -BH] "Evet, kendimi öldürmedim. O beni öldürdü. Kumar oynuyorduk -bu yanlıştı. 'Öldürüldüğüm basamakların altına çantamı sakladı.' [Mahzen incelendi -birbirinin altında beş tahta çıkarıldı ama çanta bulunamadı.] Kalua ayrıca yakınında çalılar olduğunu söyledi. [Bu evin mahzeninde çalı yoktu.]

"Çocuk arkadaşıyla konuşmaktan çok memnun görünüyordu ve sonunda elini tutup şöyle yazdı: 'Bu muhteşem—Ah, Doktor, bana yardım edin? Sorular sordu ve Hawaii Adaları'ndaki bir yerin adını vermeye çalıştı, sonunda da anlaşıldı. Sonra kendi dilinde yazmaya çalıştı ve anlaşılan bazı kelimeler yazdı. Örneğin, 'çelenkler' anlamına gelen 'lei'yi yazdı—ve bunu her gün arkadaşı için yapardı.

"Dr. Phinuit duyduklarının İtalyanca gibi geldiğini ve çocuğun şarkı söylediğini söyledi; bunu hayatında her zaman yapıyordu. Ölümünden tekrar bahsetti ve şöyle dedi: 'Adamın sinirli bir mizacı vardı ve benimle tartıştı ve beni vurdu; bunu kasten yapmadı mı? [Soru] 'Tabancaya ne oldu!' [Cevap] * Tabancayı, insanların olduğu sıcak kutuya mı attı?

[Not.—Bu doğruydu—tabanca fırında bulundu.]

480 *Hodgson'ın İkinci Piper Raporu* [BE II, Pt IV

[Bay Briggs tarafından biliniyor. Popples ile çakıl taşları kastediliyordu , *oturanlar* tarafından *kömür olarak yorumlandı.*— RH]

“ [1] Sandığımı aldın mı? ' ' Evet.' ' Bunları aldığın için çok mutluyum - eşyalarımı sakla.' ' Onları aldın mı, M. Î ' ' Evet.'

“Babasının nerede olduğu soruldu. Ve biz sadece Hiram'ı anlayabiliyorduk. Phinuit bir süre Hawaii'yi anlayamadı. Sonunda Hawaii Adaları yazıldı. Hangisi olduğunu sorduk. Phinuit Tawai dedi. Bu ilginçti, çünkü ada K ile yazılıyor ama T ile telaffuz ediliyor.”

Simdi, lütfen bilimsel ve sempatik oturanlar hakkında daha önce söylenenleri (s. 452f.) hatırlayın ve Hodgson'ın 520 ve 526. sayfalarda söylediklerini dört gözle bekleyin; ve sonra, sempatik oturanlar tarafından elde edilen tüm kişilik dokunuşlarının aksine, seçkin bir bilim adamının şu sözlerini karşılaştırın. Muhtemelen şüpheci alışkanlıktan kurtulmuş okuyucu, kayıtlarda biraz daha "eski sevginin anısını... sevilen bir ruhun varlığını gerçekmiş gibi göstermek için" bulmuştur.

***Nisan iSih,* 1892. (Pr.Xm,460f.)**

"Katılımcı: Profesör JM Peirce. RH not alıyor.

“.....Görüşmenin yarattığı tanımlanamaz, mantıksız izlenimle ilgili olarak, Bayan Piper'ı ziyaret eden bazı arkadaşlarım için çok önem atfetmek zorunda kaldığım bir nokta, ölen kişiyle iletişim teorisini güçlendirecek hiçbir şey almadığımı söylemeliyim . Hiçbir kişisel özellik, hiçbir tanıdık ve özel işaret, eski sevginin hiçbir anısı, hiçbir karakteristik ifade veya duygu veya düşünce biçimi, hiçbir tavır kalitesi, sevilen bir ruhun varlığını gerçek gibi gösterecek şekilde orada değildi. Hiçbir zaman Bayan Piper dışında biriyle konuştuğumu hissetmedim, ne de sesimde veya kişiliğimde, genellikle ustaca canlandırmalarda görülenin ötesinde herhangi bir değişiklik algılıyorum... Olayın açıklaması ne olursa olsun, bu sürecin devam ettiğine inanıyorum, oturanın katkıda bulunduğu bilgi için bir mücadele . JM PEİRCE.

"PS—Yukarıdakileri yazdığımdan beri, notları ayrıntılı olarak inceledim, başarı ve başarısızlıkların bir muhtırasını yaptım. Ne kadar

azının doğru olduğunu görünce şaşırdım. Gerçeğe yönelik neredeyse her yaklaşım, hatalı eklemeler veya geliştirmelerle hemen bozuluyor - .'*

Ama burada yakından tanıdığım, ama aynı zamanda pratisyen hekim sempatisine sahip olan bir başka seçkin bilim adamı daha var .

Mayıs CM, 1892. (Pr.Xm,482f.)

“ Bakıcılar: Dr. ve Bayan LEH New York.

ᵘ[Dr. H. diyor ki:] Aile hakkında ortaya çıkarılan çok sayıda küçük ayrıntı son derece ilginçtir, en belirgin olanı Walter, ölümü ve arkadaşları ve David ile ilgili olanlardır, - her ikisinin de yaptığı yorumların çoğu kesinlikle karakteristiktir. Ancak, oturumda daha sonra doğrulanabilecek hiçbir şey görünmedi, bu da ne Bayan H. ne de benim tarafımdan tam olarak bilinmiyordu. [Aksi takdirde, gerçeğin bile doğrulanması imkansız olabilirdi. HH] Burada ortaya çıkarılan her şey basitçe zihin okuma olarak açıklanabilir, ancak bunun harika bir örneğidir.”

Oturduktan sonra bir süre böyle düşündüm, ama daha fazla bilmek ve daha fazla düşünmek konusunda farklı düşündüm. Bu, kişiliğin temel göstergesi olarak salt gerçeklerin bilgisinin yanlış bir şekilde ele alınmasının bir başka örnegidir.

Şiirsel bir hayal gücüyle kutsanmış bir başka seçkin bilim insanı (Oz. XIII, 524-5):

25 Mayıs 1894.

“Oturanlar: Profesör ve Bayan N. 8. Shaler, Profesör W. James'in evinde... Oturumun anlatımı , Profesör Shaler tarafından Profesör James'e yazılan bir mektupta verilmiştir.

" .....Bayan Piper'ın yaptığı açıklamalar, bence, , karımın verdiği cevapların yönlendirdiği varsayımların

.....

sonuçları olduğu hipotezini tamamen dışlayın

Performansın bir tür aldatmacaya dayandığı - hipotezini benimsemeye meyilli olsam da , medyumu yakından gözlemlemenin bana onun dürüst olduğu izlenimini verdiğini itiraf etmeliyim. Onu başka herhangi bir koşulda gördüğümde , kadının dürüstlüğüne ilişkin içgüdüsel hissime güvenmekten çekinmemeliyim.

"Ayrıca, hiç var olmamış, ancak Bayan Piper'ı kontrol ettiğini iddia eden eski Fransız'ın hayaletinin, birinci sınıf bir Fransız aksanıyla konuşmasına rağmen, bulabildiğim kadarıyla,

gerçek hayatta bulduğumuz İngilizce kelimelerinin sıralamasındaki karakteristik hataları yapmadığını da belirtmeye cesaret ediyorum. Ortam ne olursa olsun, bu 'etkinin' saçma bir alçak olduğuna ikna oldum.

"Sanırım medyumun karımın erkek kardeşinin ilişkisiyle ilgili sahip olduğu tuhaf bilgi türünü yeterince güçlü bir şekilde ortaya koymadım... Gerçek yaşam kalitesine sahiptiler. Aynı şekilde, karımın erkek kardeşinin kızıyla evlenecek olan ancak düğün için belirlenen zamandan bir ay önce ölen bir adamın adı da, hem soyadı hem de Hıristiyan adı açısından doğru bir şekilde verilmişti, ancak Hıristiyan adı karım veya ben tarafından hatırlanmıyordu. Ayrıca, tüm bu sorunların

Kayıpların hesabı Bay Page'in ölümünden iki hafta sonra çocukların eylemleriyle ortadan kaldırıldı ve bilinmiyor. Merhum hala sıkıntılı olarak tasvir ediliyor, ancak ailesinde neler olup bittiğini gördüğünü iddia ediyor."

Bir diğer seçkin bilim adamı, aynı zamanda şiirsel bir hayal gücüne sahip olan kişi (XIII, 482-3):

"1524, Walnut Street, PHİLADELPHİA, PA., ***5 Ocak* 1894.**

"MT DKAB JAMES. **—Notunuzu aldığımdan beri, Bayan Piper ile yaptığım görüşmede sizin ve benim yaptığımız muhtıraları dikkatle okudum. .....**

"Eğer sizi daha önce hiç görmemiş ve Bayan P. ile ilgili ifadelerinizi duymamış olsaydım , onunla geçirdiğim öğleden sonra tüm bunların bir aldatmaca ve çok aptalca bir şey olduğu sonucuna varırdım. Elbette böyle düşünmüyorum, çünkü yapılan tüm ifadeleri, yalnızca benimle geçirilen zamanı değil, dikkate almak zorundayım. Bu noktada kendimi açıklığa kavuşturmak istiyorum, çünkü başka bir fırsatta oturumumu tekrarlamak istiyorum.....

"Notunuzu tekrar okuduğumda kesinlikle değerli hiçbir şey bulamadım. Olayların hiçbiri doğru değil ve ima edilen çok belirsiz şeylerin hiçbiri gerçek değil, hayatımla herhangi bir tür veya türde ilişkileri yok, ayrıca doğru bir şekilde verilen tek bir isim yok.....

"8. MİTCHELL'I İSTİYORUM **(MD)"**

Aşağıdakiyle karşılaştırın. Bu oturma farklı mizaçlara çok farklı şekilde hitap edecektir. Bazılarına muhtemelen yanıltıcı bir coşku gibi görünecektir ve atlayabilirler. Ancak atlama pingi bunu açıklamaz. Diğerlerine muhtemelen kayıtlardaki en önemli oturma gibi görünecektir. İster alaycı olun ister dua edin, en azından biraz hayal gücü kullanmaya değer olacaktır - büyülenmiş medyumu, yüzü genellikle bir heykel konuşuyormuş gibi ifadesiz, bir anda Phinuit'in sert derin tonlarında biraz - kabalık dökerken; bir sonraki anda, aynı ses yumuşayarak naziklige dönüşürken , bir çocuğu okşarken; sonra, belki, sert tonların bazı ışırıcı alaycılıkta bazı müdahaleci kontrollere geri dönmesi; sonra belki aynı ağızdan çıkan, küçük tekne şarkısını söyleyen bir çocuğun sesi - hepsi şarkıya katılan ağlayan akrabalar arasında, sempatik Hodgson'ın performansa yardımcı olması ve muhtemelen Cennette mi yoksa çılgınlıkta mı olduğunu bilmenin şaşkınlığı içinde devam ediyor. James'in bir yerlerde ima ettiği şüpheyle , evrenin bu kadar önemli bir bölümünün -birinin- benim için ne

kadar önemli olduğunu anlamadığımı itiraf ediyorum.

BU KADAR ÇOK VE BU KADAR DERİN DUYGUYU **içeren kargaşa olabilir. Ve yine de ortaçağ kilisesine bakın, yaklaşık on beş yüzyıl boyunca aralıklarla ve Nil'den Herkul Sütunlarına!**

Sitting with Mrs. Piper at Arlington Heights, December 8th, **'* 1893. (PrJŒH,485f.)**

“ Present, Mrs. Howard, Rev. 8. W. Sutton, and myself [Mrs. Sutton. H.H.] Report by Mrs. Sutton from notes taken by

< Mrs. Howard during the sitting.

n [Hodgson says (p. 484) :] “ Mrs. Sutton [the sitter. H.H.]

f herself has had many remarkable psychical experiences, espe

cially in seeing the * figures ’ of deceased persons, and in 1887 j published a little book giving an account of some of these. It

<j was called *Light on the Hidden* Way, with an introduction by

« Bayan Piper'ın bedenindeyken gördüğüm ışık. Uzanıyor

Ellerini bir çocuğa uzatır gibi uzatıyor ve tatlılıkla: "Buraya gel canım," diyor.

(Korkma. Gel canım, işte annen. O da geldi.

j çocuğu ve onun 'güzel buklelerini' yazıyor. Papa nerede! İstiyorum

« baba. [Masadan bir gümüş madalya alır.] Bunu istiyorum—

onu ısırmak istiyorum [Onu ısırırdı*] [Yıldızlarla işaretlenen notlar, oturmadan yaklaşık dört yıl sonra eklenmiştir. HH] [Bir düğme dizisine uzanır.] Hızlı 1 Onları koymak istiyorum

Ağzımda . [Düğmeler de. Düğmeleri ısırmak benim emrimdi . Tam olarak onun kemerli tavrını taklit etti.*] Alacağım

bir dakika içinde sizinle konuşacak... Bağırsaklarında tümör bulunan ve vücudundan çıkan bir bayan burada. [Arkadaşım Bayan C., yumurtalik tümöründen öldüm.*] Çocuğu var—onu getiriyor

ben bana. [Bazı anahtarlar alır.] Bunlar onu bana getiriyor—bunlar

j ve düğmeler. Şimdi benimle konuşacak. Dodoî kimdir

[Kardeşi GeorgeJ için kullandığı isim. Bana çabuk konuş. Dodo'yu aramanı istiyorum. Dodo'ya mutlu olduğumu söyle. Benim için ağla hayır

fazlası . [Elini boğazına koyar.] Artık boğaz ağrısı yok. [O Boğazımda ve dilimde ağrı ve sıkıntı vardı.*] Papa, konuş

(bana. Görmüyor musun, ben ölmedim, yaşıyorum.

Büyükannemden memnunum. [Annem öleli uzun

yıllar olmuştu.*] Phinuit diyor ki: İşte iki tane daha. Bir, iki, üç burada,—biri Kakie'den büyük biri küçük. [Doğru*] Bu bir erkek, ilk gelen [İkisi de erkekti.*] ... Bu küçüğün dili çok mu kuruydu? Bana dilini gösterip duruyor. [Dili felçliydi ve sonuna kadar bununla çok acı çekti.] Adı Katharine. [Doğru*] Kendine Kakie diyor. En son o bayıldı. [Doğru.*] Dodo'ya söyle Kakie ruhsal bir bedende. Norseyf nerede? [Ona küçük bir at verdim.] Büyük bal, bu küçük değil. [Muhtemelen eskiden sevdiği oyuncak at arabasına atıfta bulunuyor.] Sevgili Papa, beni geniş al. [Binmek için.] Kakie'ni özlüyor musun! Kakie'yi görüyor musun! Bana koyduğun güzel beyaz çiçekler, burada. Küçük ruhlarını çıkardım ve onları yanımda tuttum. Phinuit, tabutuna koyduğumuz çiçekler olan vadi zambaklarını anlatıyor

"Baba, geniş atlı arabaya binmek istiyorum. [Hastalığı boyunca bunu savundu.] Her gün atlı arabaya gidiyorum. O atı seviyorum. Ata binmeye gidiyorum. Her gün seninleyim. [Sık sık araba sürdüğümüz Bay Sutton'ın ailesinin yanından yeni gelmiştik ve Kakie'yi de yanımızda görmüştüm. (Bu, Bayan Sutton'ın Kakie'nin *hayaletini' gördüğü anlamına geliyor.—RH.) Margaret (kız kardeşi) hala orada, her gün araba kullanıyor.] [Merdivenlerden aşağı indirildikten sonra herhangi bir şey hatırlayıp hatırlamadığını sordum.] Çok sıcaklamıştım, başım çok sıcaktı. [Doğru*] [Ona kimin baktığını bilip bilmediğini, yanında olmamızın onu rahatlatıp rahatlatmayacağını sordum.] Oh, evet,—oh, evet. [Ölürken acı çekip çekmediğini sordum.] Işığı gördüm ve onu bu güzel hanıma kadar takip ettim. Beni her zaman seveceksin! Eve gelmeme izin vereceksin. Her gün yanına geleceğim ve uykuya daldığında elimi üzerine koyacağım. Benim için ağlama, bu beni üzüyor. Eleanor. Eleanor'u istiyorum. [Küçük kız kardeşi. Son hastalığında ona çok seslenirdi.*] Düğmelerimi istiyorum. Row, Row,—şarkımı,—şimdi söyle. Seninle birlikte söylüyorum. [Şarkı söylüyoruz ve yumuşak bir çocuk sesi bizimle birlikte söylüyor] [yani Bayan Piper'ın çocuk sesi. HJL].

"Hafifçe kürek çek, hafifçe kürek çek,
Neşeli dalgaların üzerinden geçiyoruz, Yumuşakça kayıyoruz, yumuşakça kayıyoruz, Çekilen gelgitle birlikte.

" [Phinuit bizi susturur ve Kakie tek başına bitirir.] "Rüzgarlar ve sular serbest kalsın

Melodimizle karışmış, Şarkı söyleyip yüzüyor, Şarkı söyleyip yüzüyor, Küçük teknemizde

Papa şarkı söylüyor. Sesini duyuyorum ama çok ağır. [Papa ve Kakie şarkı söylüyor. Phinuit haykırıyor: Küçük bukleleri nin uçuştuğuna bak!] [Bukleleri altı hafta önce öldüğünde uçuşacak kadar uzun değildi.*] Kakie şarkı söylüyor: Hoşça kal, ba bye, bye, bye, O baby bye. Bunu benimle birlikte söyle, papa. [Papa ve Kakie şarkı söylüyor. Bu iki şarkı onun söylediği şarkılar.] [Hayattaki diğer insanlardan ufak parçalar söyledi—oturmada değil.*] Dinahî nerede? Dinah'ı istiyorum. [Dinah yaşlı siyah bir bez bebekti, bizimle değildi.] Bagie'yi istiyorum [kız kardeşi Margaret için kullandığı isim.] Bagie'nin Dinah'ımı bana getirmesini istiyorum. Bagie'ye gitmek istiyorum. Bagie'yi istiyorum. Bagie'yi her zaman görüyorum. Dodo'yu gördüğünde ona onu sevdiğimi söyle. Sevgili Dodo. Benimle birlikte yürürdü—beni çok yukarılara taşıdı. [Doğru.*] Dodo bana şarkı söyledi. O korkunç bir vücuttu. Şimdi güzel bir vücudum var. Büyükanneme ber'i sevdiğimi söyle. Yaşadığımı bilmesini istiyorum. Büyükanne bunu biliyor, Marmie— Harika— büyükanne , Marmie. [Biz ona Büyük Büyükanne *Marmie derdik* ama *o ona her zaman Grammie* derdi . Hem Büyükanne hem de Büyük Büyükanne o zamanlar hayattaydı.*]

"İşte Hattie. Onunla konuş. Çok mutluyum. [Düğme ipi koptu—Phinuit sıkıntılı. Onları toplayıp yeniden ipe takmayı teklif ediyoruz.] Hattie orada çok güzel bir resim olduğunu söylüyor. [Hattie birkaç yıl önce ölen yakın bir arkadaşımın adıydı. Sistine Madonna'nın kopyamı çok severdi ve son hastalığında yatağının üzerine asılmasını istedi, vefat edene kadar orada kaldı. Phinuit sözlerini söylediğinde ve oturumdan sonraki birkaç hafta boyunca bu aklıma gelmedi.] [Açıkça bir yerlerde sürekli olarak saklıydı. Kozmik ruhta! Bu tür durumlar sık görülür. HH] Tik-tik'i istiyorum. Düğmeleri al ve bana güzel tik-tik'i ver. Tik-tik'i aç. Anne, beni çok seviyor musun! Benim için ağlama. Ben mooley-ineğini görmek istiyorum—mooley-ineği nerede! [R. EL: Ona öyle mi dedi! A.: Evet.*] Beni mooley ineğini görmeye götür. [Eskiden neredeyse her gün ineği görmeye götürülürdü.] Phinuit diyor ki: Tik-tik dediği şeyin ne olduğunu tam olarak duyamıyorum. Ona 'saat' diyor ve kulağına tutuyor. [Ona öyle diyordu] ... Çok güzel, büyük, koyu menekşe gözleri var. [Doğru.*] Çok hayat dolu—çok bağımlı ama mizaç olarak çok tatlı.

" [Kakie tekrar.] Babam uyurken elimi onun başına koyacağım. Bebeği istiyorum. [Onun karakteristik

telaffuzu .*] Phinuit bebeği alır ve şöyle der: Ona sokulup uyumasını istiyor, bu yüzden. Ona şarkı söylemek istiyor, Hoşça kal bebeğim, hoşça kal. ■ Tanrı en iyisini bilir, bu yüzden endişelenme. Küçük kitap. Kakie küçük kitabı istiyor. ' [Keten resimli bir kitap severdi.*] ... Phinuit güzel yüzlü, çok heyecanlı bir beyefendiyi, yanında çok iri bir beyefendiyi anlatır—harika bir vaizdi—Phillipa—Phillips Brooks. Şöyle der: Hayatımda hatalar yaptığımda, onları düzeltmek için elinden gelen her şeyi yapacağını söylemek istiyorum. [Öbür dünyaya inanmadığını sordum!] Evet, ama ölümden sonra iletişim olasılığına inanmıyordum... Burada bunun tüm önemini görüyoruz. [Bayan Howard şunları belirtiyor: 'Phillips Brooks'u küçük bir kız çocuğu olduğumdan beri tanıyordum ve onunla birden fazla uzun konuşma yapmıştım.' Rahip Phillips Brooks'un, Bayan Piper'ın transı aracılığıyla *merhumdan' iletişim elde etme girişimlerinden aşağılayıcı bir şekilde bahsettiğini ben ve Bayan Howard da biliyorduk.—RH]

“ [Ayrıca, istenen bir adresi vermek için büyük bir heyecan ve endişeyle uzun ve acı verici bir çaba da vardı . Bu adres, onu almak isteyenler tarafından bilinmiyor. Bunu elde etmek, kravatı Bayan Piper'ın eline verilen beyefendiyle iletişimin amacıydı. Anlaşılır hiçbir şey elde edilemedi .*] ”

Eğer kimse bu adresi bilmiyorsa, başarısızlık raporunu okuduğum hiçbir oturumda, olumlu alnının teriyle elde edilemeyecek yeni bir bilginin iletilmemiş olması gerçeğiyle uyumludur. Olumsuzluk gerçeği, eğer bir gerçekse, belki biraz inancın yardımıyla aktarılabilir ve bununla birlikte diğer tüm bilgilerden daha değerli olan çok şey de aktarılabilir; ancak bundan daha önemli bir şeyle karşılaşmadım. Görünürdeki kehanet yakaları henüz yeterince sık veya akıl yürütmek için yeterince açık değil. Aslında, dramatik gerçek benzerlik, kontrollerin bilgisinin kapsamı, görünürdeki büyümeleri ve iddia ettikleri koşulların (açıklayabildikleri kadarıyla) makul olması dışında hiçbir şey yok gibi görünüyor. Tüm bunlara daha sonra değineceğim.

Bazı zihinler için son derece değerli olması gereken bu türden bir şey daha aşağıdadır (Oz. XIII, 489):

"Yazıdan sonra, oturmayı düşündük ve Bay Sutton odanın karşısına gitmişti ki, Kakie'nin küçük sesi duyuldu. Papa istiyorum—baba istiyorum. Sevgili papa. [Phinuit yüzünü okşar.] Beni seviyor musun, papa I Bebeği istiyorum. Şarkı söyler, Hoşça kal—baba, şarkı söyle—anne şarkı söyle. Bebeği boynundan kucaklar ve şarkı söyler. [Harika bir şekilde canlandırılmış ve gerçek

olan tam bir taklit.*]

"Oturumdan bir gün önce Bay Sutton'ın, bizim memnuniyetimiz için onları geri getirmelerinin doğru veya arzu edilir olup olmadığını sorguladığını belirtmek ilgi çekici olabilir . Oturum sırasında bu aklına gelmemiş, ancak Alonzo şöyle demiş: 'Bizi geri getirmenin yanlış olduğunu düşünmeyin, gelmeyi çok seviyoruz.'

"'Isırık' bir bütün olarak çok tatmin ediciydi. Konuşma bilinçli zihinlerimizin düzenini takip etmiyordu ve nesnel kişiliklerin hareket ve canlılığına sahipti.

"KATHARİNR PAİNZ SUTTON."

. Aynı kişilerin 21 Aralık'taki ikinci oturumu birincisine çok benziyordu. Birkaç dokunuşu ayıkladım. Kimsenin bunları atlamasını engelleyecek hiçbir şey yok.

***Bayan Piper ile Arlin gton Heights'ta ikinci eğim, 21 Aralık* 1898. (Pr.Xm,489f.)**

"Mevcut, Bayan Howard ve ben [Bayan Sutton. HH]. Bayan Howard'ın oturum sırasında aldığı notlardan Bayan Sutton'ın raporu.

" .....Dr. Phinuit kontrolü ele aldı,... beni tanıdı Dially ve dedi ki: Bebek annesini görmek istiyor, gel canım. Tatlı bir çocuk sesi yumuşakça şarkı söyledi [önceki gibi küçük tekne şarkısı. HH]

" [Çocuk sesi tekrar.] Kakie babasını gördü. Papa Eleanor ile birlikte yürüyor. 'Mart, marş' diye şarkı söylüyor, vb. [Eleanor biraz sakat. Bay Sutton onu çok taşıyor—sık sık 'Marş' diye şarkı söylüyor, vb.—bu sırada bunu yapmıştı.*]

"Ondan benimle 'Bye Bye' şarkısını söylemesini istedim, tam da burada olduğu gibi yaptı. Gözyaşlarımı bastıramadım. Phinuit dedi ki: Ağlamamalısın. Küçük kefen ıslandığında, çocuk üzülür.

"'Kakie' diyor ki: Sevgili Annem, beni bu kadar çok seviyor musun? Seni seviyorum ve seni görüyorum. Burada mutluyum, oynayacak çok sayıda küçük çocuğum var ve teyzemi seviyorum. Seninle olmaktan hoşlanıyorum. Eleanor ile oynuyorum. [Yaşayan kız kardeş. HH] Eleanor tanışmış mı? Her gün onunla oynuyorum. Küçük yatağı seviyorum. Onunla oynuyorum [Duxbury'de kaldığımız kadın Eleanor'a çok hoşuna giden bir bebek yatağı ödünç vermişti. Elbette bunu Kakie ile ilişkilendirmemiştik.] Bagiei nerede [Kız kardeşi Margaret için kullandığı isim]

" Phinuit dedi ki: Mary 0. seninle konuşmak istiyor. [Önceki oturuma bak.—RH] Dedi ki: Bebeklerine bakacağız. Onları çok seviyoruz. Hattie [ölmüş bir arkadaş *] burada. O da onları seviyor... Seni görebiliyorum ve karanlığı ve şaşkınlıkları biliyorum, ama bu şafaktan hemen önceki karanlık... Bazen

ağrıyan beden yorulduğunda gergin ve sabırsız olduğunu görüyorum,—ama sinirlerini kontrol et, değil mi canım) sende değiştirmek istediğim tek şey bu. Denediğini biliyorum, ama bunun üstesinden gelmen gerekiyormuş gibi görünüyor. [Bu ona hiç benzemiyor.*]

“ Phinuit dedi ki: Burada seninle konuşmak için can atan çok kişi var. İşte baban ve annen. Uzun zamandır buradalar, annen önce geldi. [Doğru*] Çok zekiler. Sana sabırlı olmanı söylemek istiyorlar. Önünde parlak günler görüyorlar. [Hayır. Daha önce hiç olmadığı kadar az gelirle çok sayıda hastalık ve sıkıntı yaşadık.*] .....”

En bilimsel araştırmacı bile, tüm kuşkulu duygusal unsurlara rağmen, en azından Bayan Sutton'ın dürüstlüğünü kabul etmelidir.

“ Kakie düğmelerini istiyor. [Onları Phinuit'e verdim.] Hepsini istiyor, hepsi yakın değil. [Bir önceki oturumda ip kopmuştu ve yere dağılmışlardı. Hepsini bulduğumuzu sanmıştık, ama Bayan Piper'ın süpürme günü geldiğinde, geri kalanlar bulundu.] [Bu nasıl bir "kanıt"tır î HH] Phinuit dedi ki: Burada sekiz düğme var. Kakie, kaç tane olduğunu göreyim. [Fransızca on iki tane saydı.] Ben sordum: Orada düğmen var mı ? O cevap verdi: Düğmesi yoktu, ama gerçek olan fikri vardı. [XXHI. HH Bölümüne bakın]

“ [Kakie topunu istiyor. Topu Phinuit'e verdim, o da ne yapmak istediğini bulmaya çalışıyor.] Isırî Atl Yuvarla! Atl [Hayır, bir ip istiyor. Bayan H. ona bir ip verdi. Topu topun etrafına bağlamaya çalışıyor.] [Üzerinde delik olan küçük kırmızı tahta bir top. Eskiden topla oynadığında topun içinden bir ip geçiyordu*] Hayır, bu doğru değil, içinden

 [Bk. II, Pt IV Orada, orada, iyi bir kız çocuğu var Ağlama. Sabırsızlanma , annenin bunu nasıl yapabileceğini görmesini istiyorsun, böylece sen olduğunu anlasın, değil mi canım! Yaşlı adam onun için yapacak. ["Yaşlı adam" Bayan Piper'dı, bahse girerim HH] [İpi geçirdi, yukarı kaldırdı ve parmağıyla vurdu, sallanmasını sağladı.] İşte bu, değil mi canım! Her zamanki gibi tatlı küçük kız. [Hastayken, ipi tutmam ve küçük kırmızı topa parmağıyla veya kaşıkla vurmasını sağlamam onun için büyük bir zevkti. Bayıldıktan sonra yapıyormuş gibi hareketler yaptı .]

" [Onu bir an tekrar gördüm (*'■«•, Bayan Sutton kendisi Kakie'nin 'hayaletini' gördü. Oturumlarına giriş sözlerine bakın.—RH) masada duruyor, karışık kırmızı örgü ipeğine ulaşmaya çalışıyordu ve aynı anda Phinuit ona uzanıp şöyle dedi:] Eleanor ile birlikte oynadığı şeyi istiyor. Eleanor'un diyor. Çok beğeniyor—onu küçük kız kardeşine daha da yakınlaştırıyor. [Hepsi doğru, ama düşüncelerimde Eleanor ile bağdaştıramamıştım.] Phinuit'e Eleanor'un bir tutam saçını verdim. Bir an hissetti ve şöyle dedi: O dozu kafaya kestirdin—doğruydu onu mükemmel bir şekilde görebiliyorum —sevimli küçük kız. [Kimin saçı olduğunu ona söylememiştim.] ... Zavallı çocuk ne kadar acı çekti! [Omurilik menenjitinden ve felçten kurtuluyor.],.....

[Görünüşe göre iyi olan doğru bir teşhis ve tavsiye verir: çünkü onlardan sonra devam eder. HH]: "Onun bedenden çıktığını görmüyorum.... Çok dikkatli olmalı, yoksa böyle gidecek [parmaklarını şıklatarak]. [O... kanıtlamaya başlar . .. .*] [Phinuit, Kakie'ye döner. HH] ... Eleanor'un saçını istiyor. Phinuit, saçından bir şey çıkarıp ona verme hareketini yapar ve şöyle der: Şimdi saçı var. Küçük kız kardeşine onunla yaklaşabilir.... Kime ait olduğunu söylemeden, ona Bay Sutton'ın saçından bir parça verdim. Saçını alırken gülerek şöyle dedi : Bu babamın saçı,—çok az bir saç, ama cimrilik etmemiş miydi! [Kestiğimde, Bay Sutton şakayla bana fazla bir şey ayıramayacağı konusunda uyardı.] Yüz yaşına kadar yaşayacak. Bunun için endişelenmene gerek yok. [Bayan S., mükemmel derecede sağlıklı bir koca için bir kadının tüm ilgisine sahiptir.—SW8.*].....

" Phinuit haykırdı: Seni çok hoş bir evde - *görüyorum ! AH çevre çok hoş—güzel ağaçlar. Bay Sutton* yakında iyi bir cemaatten bir 'çağrı' alacak ve bunu kabul edecek... [Birkaç yerin adını verdim.] Sanırım ton ile bitiyor—Winchendon buna benziyor... Vestry, kilise salonları, vb.—rahat bir

destek... kalıcı bir yerleşim olacak... [Athole'a *küçük* , mücadele eden bir cemaate ve düşük bir maaşa geldik! Vestry veya benzeri bir şey yok... Yerleşimin kalıcılığı sorunlu.*]

"Phinuit, sanki yanımdaki bir çocuğa bakıyormuş gibi başını çevirip şöyle diyor: Evet, 'Kakie istiyor' biliyorum, ama Kakie sabırlı olmalı, çünkü diğerleri annesiyle konuşmak istiyor. [Burada olduğunda 'Kakie istiyor' konusunda çok ısrarcıydı.] ... Sen sevgili küçük kız, annesinin kucağına girmek istiyorsun ve [Phinuit onu kucağıma alma hareketini yaptı ve bir an için onu açıkça kollarımda yatarken gördüm, onu tuttuğumda sahip olduğu o tatlı, çekingen memnuniyet ifadesiyle.] Phinuit şöyle dedi: Uzun zaman önce gelen bir çocuğun var. Şimdi çok güzel bir ruha sahip, onu duyabileceğim kadar yaklaşamıyor, ama onu görebiliyorum. Ve burada 'bebek' dedikleri bir tane daha var, burada uzun süre kalmadı, dünyada hiç yaşamadı. Mary O—-—'de var. O bebeği çok seviyor, ahe ve Hattie. Eliz abeth de burada, seni seviyorlar ve bebeklerine bakacaklar. *[Elizabeth.* Muhtemelen çok sevdiğim yaşlı bir kadındı ama onu hiç aramadım veya Elizabeth diye çağrıldığını duymadım.*]

" Kakie, yatağının başında annesinin okuduğu, üzerinde güzel, parlak şeyler asılı olan küçük bir kitap istiyor - annesi onu eline koydu - hatırladığı son şey bu. [Bu ilginç. Gümüşten yapılmış, haç, çapa ve diğer semboller bulunan küçük bir dua kitabıydı, yerleri işaretlemek için kurdelelere iliştirilmişti... Baygın göründüğünde okudum ve *ölümünden sonra* tırnaklarına kanın yerleşmesini önlemek için ellerine koydum. Hatırladığı son şey, onu ellerine koymamdı! Bu ne anlama geliyor I] [Bayan Piper, o istediğinde ellerini tam da o pozisyonda tuttu.*] "

İşte araştırmacıların uğraşmak zorunda olduğu bir örnek: Bunun anlık bir kararla kasıtlı olarak ortaya atılmış olması veya kasıtlı olarak yapılmış olması pek olası görünmüyor.

***3 Mart* 1894. (Pr.XHI,501-2.)**

"Bay Charles Heywood, Gardner, Mass. (Ortak Am.ST.R) "RH zamanın bir kısmında hazır bulunur.

"Bay Heywood 1 Mart 1894'te bir oturumda bana eşlik etti. Konuşma yoktu ama farklı kişiler tarafından yazılmış gibi görünen zorlu yazma girişimleri vardı. Yazım ve yazım tuhaflıkları muhtemelen Phinuifs'ti. Aşağıda 1 Mart'ta yazılmış olanların tam kaydı bulunmaktadır.

"burada ışık yok, ışık yok [Tersten yazılıp ward, *on thgil,* vb. olarak yazılır].

"no liht liht [Tersten yazılıp düzden okunduğunda] no [doğru yazılışında].

"hayır liht kalamam evet hayır liht [Tersten yazılıp düzden yazılmış].

"kalamaz [İleri doğru yazılıp geriye doğru yazılır, iş, *gate tnac, c* harfiyle başlar ve sağdan sola yazılır], burada [geri doğru yazılıp ileriye doğru yazılır, ayna yazısındaki *h], Phinuit [ayna yazısı] ardından r harfiyle bir çizgi gelir, belki de Dr. on tighl [veya lighl]* için tasarlanmıştır . Çok kötü [geri doğru yazılıp ileriye doğru yazılır] baa dab oot Dr. Phinuit [geri doğru yazılıp ileriye doğru yazılır ve bazı

harfleri ayna yazısı]. Adieu [Geriye doğru yazılmış ve ileriye doğru yazılmış]. GP kullanılmaz [Ardından *Adieu'yu ima eden bir karalama gelir] .....

***Bay Heywood'un* (Pr.XIII,503f.)** GÀKDNXB'DEN ***10 Ocak* 1695 tarihli Mektubundan» Alıntı.**

" .....Phinuit son görüşmemde bazı dikkat çekici kehanetlerde bulundu

oturuyor. Küçük tahminler, birçoğu, gerçekleşti ve doğal olarak, kiracının önderlik ettiği iki büyük tahminin de karşılık gelen bir şekilde gerçekleşmesini bekliyordum; ancak Doktor açıkça çok fazla şeyi hafife almıştı. Büyük şeyler gerçekleşmedi."

GAİDKKB, ***10 Şubat* 1896.**

" .....Olumlu olarak teslim edebileceğim her şeyi gariplere gönderiyorum

gözler ve sizi temin ederim ki atlanan şey, ölen karımın kişiliği tarafından iletildiği konusunda şaşırtıcı içsel kanıtlar sergileyen bir karaktere aittir... Bayan Piper'ın alnına bastırılmış saç tutamlarından, eldivenlerden, vb. yaptığı okumalar, kişilerin karakteri ve içinde bulundukları koşullarla ilgili olduğu sürece mükemmeldi, ancak tahminleri yalnızca benim olasılıklar hakkındaki kendi fikirlerimdi *ve* hemen hemen her durumda başarısız oldu... Onun [hayattayken karısının. HH] sıklıkla kullandığı favori ifadeler, *yani,* ' Aptal olma! ' 'Şimdi uyanıyorsun! ' 'Eh, sanırım uyanmıştım! ' 'Yapma' 'Eh, sanırım! ' 'Sevgili,' ve özellikle 'Sevgili küçük oğlan,' kalemden öyle tanıdık bir şekilde akıyordu ki, kişiliğinin etkisini çok güçlü bir şekilde hissettim. Masanın üzerindeki gevşek eşyaların sabırsızlıkla fırçalanması ve şaşkına dönüldüğünde parmaklarla masaya vurulması bazı küçük özellikleri gösteriyordu. Bu hareketi gördüğümde haykırdım: 'Ah! Şimdi seni şüphesiz tanıyorum ben' Bu gibi küçük şeyler kimlik zincirindeki eksik halkaları tamamlıyor gibiydi."

***3 Mart 1894 tarihli Bitting'deki Otomatik Yazı'dan* . (Pr.Xm,505f.)**

"D.: 'Charlie, ben Dorothy [karıma taktığım bir lakap] Charlie, bu sana. Yakında her şeyi anlatacağım. Onu bekle' [ben, o.]

"GP: 'Hanımefendi' [İ aracılığıyla] [Bu , bir önceki gün oturmuş olan biri için düşünülmüş bir parçaydı.] [Bu tür eklemeler oldukça sık görülür HH] Oku [bir karalama, belki de *Charlie* için yazılmış] [Daisy!] Buradayım [bir karalama, sonra 'güçlü.'] CH: 'Bu ne ben' GP: 'Güçlüyüm. Ben varım ve onu gördüm ve sonuç olarak senin için düzelttim.' Hodgson ve Heywood: 'Ha ha George'un "yazmak" kelimesini nasıl yazdığını görüyorum. 'GP: 'Yanlış mıyım! [Muhtemelen DP B'ye.] Pekala, konuş da sana yardım edeyim. Bu bir hataydı, lütfen. .....' "

Baş harfler açıkça Bayan Heywood'a atıfta bulunuyor ve muhtemelen kızlık soyadının baş harfleri. Bunlar aşağıda yazılmıştır.

"OH: 'la thia Daisy!' DP B.: 'Evet, ve seni seviyorum ve daha önce gelmediğim için beni affetmeni istiyorum. Sana ulaşmak için çok uğraştım, sevgili Charley, biliyorsun ----------' [Ne ben ne de karım adımı her zaman 'Charley' olarak yazardı.—CH, '96] [Not edilen tarih. Oturumlar '94'teydi. HH] 0. H.: 'Evet, *biliyorum* canım, ama şimdi sen bana geldin.' JD. PB: 'Ah, bana söyle I Öksürüğüm şimdi iyi [şimdi iyi.] Resmim nerede , canım! Bir dakika ver bana.' [Karımda öksürük yoktu.] Saat kutumda karımın bir fotoğrafını taşıyorum. Saatimi cebimden çıkarıp elime koydum, birkaç saniye üzerinde durdu ve sonra şöyle devam ettim :] D. PB: 'Şimdi beni mi özlüyorsun, seni her zaman görüyorum.' C. BL: 'Bunun sen olduğuna inanamıyorum, Daisy. Bana bir kanıt veremez misin!'

" [Ardından bir isim yazma girişimi izledi. Muhtemelen bu çaba on dakika sürdü, ancak tüm ismi yazamıyor gibiydi... Sonunda *fonetik olarak yazdı,* ancak ben... ne demek istediğini anlayamadım ve bir sonraki oturumda tam ismi doğru yazabilene ve benim tamamen bilmediğim bir miktar bilgi verene kadar tamamen cahil kaldım. Bana konuyu anlatmayı planlamıştı ve ölümünden yaklaşık bir ay önce ao yapmaya başlamıştı, ancak bir şey sohbeti tersine çevirmişti ... İlk oturumda konuyu açıklamaya çalışırken, bana ihtiyaç duyduğum bilgiyi kolayca verebilecek birine ismiyle atıfta bulundu, ancak konuyu tartışmak istemedim.]

"0. H. : 'Bunun ne anlama geldiğini düşünemiyorum.' DPB: 'Yap canım. Bana [saati] bir dakika ver. Ah, bu bana nasıl da yardımcı oluyor. Hala biraz kafam karışık —kaynaşmış— kaynaşmış." [Bu sık rastlanan türden bir şey dolandırıcılıksa, oldukça yaratıcı bir

dolandırıcılıktır. Ama bazı kaynaklardan gelen zor iletişimlerle ne kadar da tutarlıdır l BLH.]

“ [Ardından, bana kişiliğimin güçlü bir kanıtını sağlayan son derece kişisel nitelikte bir gönderme geliyor. O zamanlar gayet anlaşılırdı ve 'Sana şunu söylüyorum ama o beyefendinin beni duymasına izin verme' ile başlıyordu, açıkça Pelham'a atıfta bulunuyordu, çünkü Hodgson odadan ayrılmıştı, - Phinuit tarafından bir süre önce gönderilmişti.— - *Orijinal transkriptin kısaltılmış hali.—CH* '96.]

“DPB: 'Benimle kendini yabancı hissetme canım, çünkü seni seviyorum ve her zaman sevdim.' CH: 'Kimliğinin daha fazla kanıtını veremez misin!' DPB: 'Vereceğim... Rüya mı görüyorum! Şu an neredesin!' CH: 'Tam burada, yanında. Keşke seni görebilseydim.' DPB: 'Beni olduğum gibi görmeni sağlamaya çalışacağım. Zavallı küçük çocuk -çok yazık- *evet*- hatırlıyor musun-hatırla-eve gittiğinde sana yardım edemez miyim. Diyorum ki-beni duymuyor musun!'...

“[Bazı durumlardan habersiz olduğumu iddia ettiğimde

kalem biraz aceleci bir şekilde 'Aptal olma' yazdı ve sonra 'Cesaretini kaybetme?]

" DPB : 'A... gitti ve ben buna çok sevindim. Bunun için çok mutluyum. Şimdi konuş benimle canım. Point'e gittiğimiz Pazar gününü bilmiyor musun—' CH : 'Point I' DP B. : 'Evet [tamamen sevinçle]. Benim de söylemek istediğim bu: Pazar mıydı! Ve çok iyi hatırlıyorum P— oint Pinee ' [zaferle]. C. BL : 'Ah, Pinea Noktası.' DPB : 'Evet.' OH : 'Ve sen de bunu söylemeye çalışıyordun, öyle mi!' DPB: 'Evet, her zaman. Yemek yediğimiz o küçük yeri hatırlıyor musun? Oraya sık sık gidiyorum ama seni orada göremiyorum.' 0. H. : 'Peki, beni bazen orada görmedin mi?' DPB (sevinçle): 'Peki, gördüğümü söylemeliyim!' 0. H. : 'Ah, bu ifadeyi tanıyorum! Şimdi senin Daisy olduğunu biliyorum? DPB: 'Şey, benim D olduğumu *biliyorum* ?—[bir karalama]. 0. H.: 'Adını yazabilir misin?' DPB: 'Evet, F1Sana veriyorum—Bb-RAa. [Burada el yazamadığı için öfkelenmiş gibi görünüyor ve kağıdı noktalarla kapatıyor.] Tamam. Yazdım, yazdım. Oku. Şurada, [5. sıraya geç] **[El, yazıyla kaplı masanın üzerinde duran gevşek sayfaların arasında beceriksizce geziniyor]. CH: 'Bana ortadaki baş harfini verebilir misin?' DPB: 'Evet, PDB—oku—R—başka yok—A—o değil' [bir karalama]. CH: 'Bana daha sonra verir misin?' DPB: 'Evet, gitmeden önce tamamını yazacağım. Evet. Şimdi aklımdan geçenleri söyleyeyim. Batıya gider misin!' 0. H.: 'Hayır. Batıya gitmemi istemedin mi! * DPB : 'Hiçbir şekilde. Nasıl hissettiğimi biliyorsun. Şimdi benimle dalga geçmeye çalışma... Doğal konuşmamı istiyorsun' [ki bu tam olarak aklımda şekillenen istekti].**

C. H. : 'Kendini iyi ve mutlu hissediyorsan, o zaman t ' DPB : 'Ben de...

iyi, sanırım! [en sevdiği deyimlerden biri]. Tüm yük bununla ilgili mi?

"[Ardından, olayların paha biçilmez olduğu kanıtlanmış belirli bir konu hakkında bazı tavsiyeler gelir. Tavsiye edilenden başka herhangi bir yol benim refahım için ölümcül olurdu.—CH, '96.1.....

"DPB: 'O pantolonlar nerede!' CH: *'PanUf'*

D. PB: 'Evet—o hafif şeyler. Onlardan hoşlanmadım—çok fazla zenci gibi.' 0. H. : 'Zenci, ben miyim?' DPB : 'Evet' [sevinçle ve coşkuyla],

"[1891 yazında, yani karımın ölümünden bir yıl önce, karım ve benim için sonsuz eğlence kaynağı olan çok hafif ve çok yüksek sesli bir pantolonum vardı... Onlara *rakun pantolonu derdik.* Fakat tahmin edebileceğiniz gibi, seans sırasında bu tür anılar aklımdan çok uzaktı.]

" CH : 'Ve sen kendini ölü olarak görmüyorsun I ' DPB : 'Ben öldüğümü düşünmüyorum - pek değil Seni biraz daha rahatsız etmek istiyorum. Saçların ne olacak! Evet canım? [El kalemi bıraktı ve başıma doğru geldi ve saçlarımı okşadı.] C. EL:

'Burada olduğun zamandan daha uzun.

İşte şimdi moda olan bu.' DPB : 'Güzel görünüyor.' OH : 'Beğendin mi, değil mi?' DPB : 'Evet.' CH : 'Başkaları da beğeniyor.' DPB: 'Onların beğenip beğenmemesi umurumda değil, ben beğeniyorum. Beşik nerede 1 ' 0. H.: 'Bebeğin odasındaysa.' DP B. : 'Göremediğim bir yer. Bulamıyorum' 0. H.: ' Oraya *girersen* onu fark etmemen imkansız... [birden hatırlayarak] Ah, ne demek istediğini biliyorum!' DPB [enerjik bir şekilde] 'Şimdi uyanıyorsun'

"[El, zekamın kanıtı karşısında duyduğu hazla taşkınlık içinde, masadaki saati, not defterini, boş kağıdı ve kalemleri yere süpürdü. Bunlar yerine konduktan sonra yazı devam etti.]

« DPB : 'Çok kötü.' 0. H. : 'Oh, sorun değil.' DPB: * Biliyorum, ama aee yaptığım şey. Şuraya bak, hiç sahip olamadığın beşiği hatırlıyor musun? ' 0. H. : 'Evet ve bu Daisy'nin burada olduğunun çok iyi bir - kanıtı. Çok iyi hatırlıyorum. Ve sen o söz verilen beşiği hatırlıyorsun.' DPB : 'Evet, şimdi öyleyim. Sanırım öyle.'

..... 0. H.: 'Gelecekte yanımda olup bana yardım eder misin!' DPB: 'Evet, söz veriyorum. Bana yardım etmesi için ona [GPl] yalvarıyorum.' GEOBOE [!]: 'Evet, edeceğim....' ***Hodgeon girer.***

" HODGSON : 'Gelin, Dr. Phinuit, oturumu kapatma zamanı geldi.' DPB: 'Siz kimsiniz!' 0. H.: 'Bu, Ruhsal Araştırmalar Derneği Sekreteri Bay Hodgson.' DPB: 'Bebeğimi tanıyor musunuz! Çok iyi bir çocuk. Gidip görün. Bana benziyor.' 0. H. : 'Şimdi tam adınızı yazma sözünüzü hatırlayın.' DPB: 'Evet, DP B. [anlaşılmaz bir şekilde.] Şimdi DP B. [şaşırtıcı derecede belirgin büyük harflerle] Daisy —Park—Bradford. ['Park' karalamaca; 'Bradford' çok sade bir şekilde yazılmış]. Da [karalama] Par—[ah, peki, bu—ben!] Çünkü bana yaptığım haksızlıkları bağışlayın.' 0. H. : 'Ama affedilecek haksızlık yoktur.' DPB : 'Hatalar.' [Sonra, sanki kimlik kanıtlarını hızla özetleme arzusuna kapılmış gibi, el kaba, aceleyle yazılmış harflerle şunları karaladı: 'Point of Pines' - 'The Seat' - 'A'yı alma... - hayır '-' Karnım daha iyi - o da bebek J.

C. H.: 'Bebek için ne kadar korktuğumuzu hatırlıyor musun!' DPB: 'Evet, ama artık onlardan korkma. Gitmeliyim.' 0. H.: 'Elveda' DPB: 'Hayır, elveda deme.' [Ve bu şekilde oturum sona erdi.] "

***Nisan* 41A, 1894. (Pr.XHI.510f.)**

"Bakıcı: Bayan JERR. (Ortak AB8P.R.).....

"Bayan Piper ilk olarak Dr. Phinuit tarafından kontrol altına alındı.

" [Konuşma] : O kadın bir medyum. Çok harikulade bir ışığın var , bazen kendinden şüphe ediyorsun... Hayatın boyunca seni rahatsız eden Robert'ı tanıyor musun!... Bir daha asla tanıyamayacak. Evet,

gerçekten de Robert büyük bir üzüntüydü ve onu burada .....yeniden canlandırmaktan mutluluk duyuyoruz

"Bir bütün olarak ele alındığında, en yakın akrabalarımdan birkaçının hayatımın kötü etkisinden dolayı bana ölüm haberini vermek ve onlara daha önce hiç anlatmadığım bir hikayeyi bildiklerini bildirmek için çaba sarf ettiği anlaşılıyor. R EW'nin hayatta mı yoksa ölü mü olduğunu bilmiyorum.

"Bayan R- daha sonra şöyle yazıyor:—

"DXAB DB. HODGSON, —Dr. W. ile ilgili İngiltere'den aldığım yanıt hakkında ne düşünüyorsunuz, hatırlarsınız ki George, Bayan Piper aracılığıyla, 'orada' demişti. Peki, hayatta, iyi ve her zamankinden daha güçlü... Yıllardır Dr. W.'yi bilinçli olarak düşünmedim, yaşamış ya da ölmüş olmasını umursamadım, ayrıca 'George'un vurguladığı gibi, genç hayatıma getirdiği etki için ona kötülük yapmadım . Öyleyse neden bu kadar garip bir yeniden uyanış? Neden bu kadar yanlış bir test? ...

"JERR"

Bu da şu şekilde dengeleniyor (Pr. XIII, 513):

" OXBNUİB STÜDYOLARI, *33 Mart* [1895].

"DKAB DB. HODGSON, —Bayan Piper ile görüşmem sırasında, belki Phinuit'in aniden sözünü kesip şöyle dediğini hatırlarsınız: 'Küçük bir çocuk geliyor, hala bedeninde, henüz doğmadı.' O zamanlar heyecanla beklediğim bebeğin Dr. Moore'un bebeği olup olmadığını sordum. Phinuit şöyle dedi: 'Evet, ama kalmaya gelmiyor,—büyük bir ruh tarafından korunuyor.' Bebek birkaç hafta sonra doğdu ve bu sabah aniden öldü.

"Burada belgeler yok ama sanırım hatırladıklarım doğru. Çocuğun doğumundan beri birkaç kez hatırladım ama o kadar sağlıklı görünüyordu ki her şeyin bir hata olduğunu düşündüm. İsimleri anmadan bunu not etmek faydalı olabilir. —Saygılarımla, J. ERR"

***33 ve 39 Mayıs* 1894. (Pr.XHI,525f.)**

"Sunucu: Profesör 0. E. Norton, *Harvard'da* , Profesör W. James'in evinde... Profesör Norton şu - açıklamayı yapmıştır:—

"..... İlk olarak, Bayan Piper'ın iyi niyeti veya trans halindeyken maruz kaldığı etkilerin doğasına ilişkin yanılgısı konusunda hiçbir soru yoktu. [Kendisinin bu konuda bir fikri yoktu. HH]

"Onun koşulları bana, rüya gören bir hastanın, rüya sahibinin alışık olduğu rüya dizilerinin, o anın

özel koşullarıyla değiştirildiği bir rüya görmesine benziyordu.....

"Sadece benim bildiğim veya uzak ve belirsiz olan herhangi bir gerçekle ilgili bir bilgim olduğuna dair hiçbir kanıt yoktu.....

"Onun trans rüyalarındaki birçok hayaletin kökenine gelince, çok belirgin bir fikrim vardı, ancak doğruluğunu test etmek için birçok deney yapılması gerekecekti ve ben bunları asla yapmayacağım."

Aşağıdakiler sadece Bayan Piper'ın yaralı gözlü bir hanıma dair telopsisiyse, herhangi bir "sevgi" göndermenin ve kocanın baş harfini vermenin nedeni neydi? (Pr. XIII, 528) :

"Dr. K.... 16 Mayıs 1896'da ... [Hodgson'ın. HH] başka bir konudaki soruma yanıt olarak yazdığı mektupta şu ifadeleri kullandı.

" .....Bayan P.'den birkaç kelimelik iletişim mesajı aldım.

Kendisinin Amcam Q olduğunu iddia eden birinden gelen bir söz... ' L.'ye sevgilerimi *ilet ve gözlerindeki sorunu gördüğümü söyle'* L. amcamın dul eşinin baş harfidir... Bir yıllık yurt dışı gezisinden yeni dönmüştüm ve Teyzem L hakkında hiçbir şey bilmiyordum... Daha sonra eve vardığımda teyzemin bir süredir gözlerindeki bir sorun nedeniyle tedavi gördüğünü öğrendim."

***Kasım 1895 civarı.* (Pr.XHI,534-5.)**

"Sunucu: Profesör Herbert Nichols.

"Aşağıdaki tarihsiz hesap, bana [Hodg son] Profesör James tarafından iletildi ve kendisine gönderildi

" [RH tarafından *24 Aralık* 1895'te alındı.]

"Gitmeden hemen önce *Bayan Piper ile harika bir görüşme yaptım.* Bildiğiniz gibi, ona karşı şimdiye kadar bir Laodikyalı oldum. Ama onun bir şahtekar olmadığına ve şimdiye kadar karşılaştığım en büyük mucize olduğuna artık tamamen ikna oldum. Görüşmemin daha önce duyduğum her şeyden daha harika olduğunu düşünüyorum

"Annem ve ben bir Noel yüzüklerimizi taktık. Her biri hediyesine en sevdiği atasözünün *ilk* kelimesini kazımıştı. Bana verilen yüzüğü yıllar önce kaybettim. Annem bir yıl önce öldüğünde, ona verdiğim yüzük, onun isteği üzerine parmağından alınıp bana gönderildi. Şimdi Bayan Piper'a 'Annemin yüzüğünde ne yazıyordu?' diye sordum ve soruyu sorarken yüzüğü elimde tutuyordum ve aklımda *sadece o* yüzük vardı. Ama sözcükleri ağzımdan çıkaramadan, *diğer yüzükteki sözcüğü kağıda çarptı."*

BÖLÜM XXXTTI

HODGSON'UN İKİNCİ PIPER RAPORU, 18M-S ((feUtaMf)

III. Çözülme Oturumları

OTURUMLARI **Bay Sutton'ınkiler gibi çiftlik gibidir. İkiz çocuklarını kaybetmişlerdi, Margaret, altı aylıkken, oturumlar başlamadan bir yıl önce ve Huth, on beş aylıkken, üç ay önce. Ruth'un söylediği iddia edilen bebek konuşmalarının çoğu, olduğu yasta doğaldı. Elbette Margaret'in konuşmalarının hiçbiri altı aylıkken doğal olamazdı; ve oturumlarda, oturumlar sırasında varsayılan yasları olan on sekiz aylık çocuklara söylenemeyecek kadar çok konuşma her ikisine de atfedildi. Dahası, 12 Mart oturum raporunda, ölen son kişinin üç veya dört ay önce öldüğünde yalnızca altı kelimesi olduğu kesin olarak belirtiliyor. O dönemde kelime dağarcığındaki artış, dünya koşullarında bilinmeyen bir gelişme hızını veya Phinuit'in veya Bayan Piper'ın taklitlerinde eklemeler olduğunu gösteriyor. Yine de taklitler çok iyi ve yalnızca sahte olması için çok fazla olağandışı bilgi içeriyor. Bütün mesele bir bulmaca.**

Dr. ve Bayan Thaw, ikisi de medyum mizaçlıdır, eğer bu terim geçici olarak kabul edilebilirse ve oturumlar - kayıtlardaki en başarılı oturumlar arasındadır. Bayan Thaw bana oturumlarda ima edilen yatağının etrafında duyduğu tıkırtıları anlattı.

Hodgson »aya (Pr. XIII, 536-7):

"Bir oturumun kaydı... oturumcunun isteği üzerine, çok kişisel olduğu ve ölen kişiyle ilgili çok özel konular içerdiği için tamamen atlanmıştır. [Daha önce de belirtildiği gibi, belki de gereksiz yere sık sık, bu kaçınılmazdır ve en üzücü olanı da en iyi kanıtla birlikte olmasıdır. HH] ... Kayıtlar, takdir edilebilmesi için ayrıntılı olarak okunmalıdır, çünkü bilginin verildiği biçim çoğu durumda konudan daha az önemli değildir."

Ne yazık ki alan, dar çeşitlilikteki oturma düzeninin tam sunumu ile daha geniş çeşitlilikteki oturma düzeninin seyrek sunumu arasında çok zor bir seçim dayatıyor. Elbette, orta yolu bulmaya çalıştım : *kasıtlı bir* kelime oyunu değil.

Parantez içindeki notlar Dr. Thaw'a aittir, sadece benim baş harflerimin bulunduğu yerler hariç.

her zamankinden daha fazla yorum paylaştım . Bunların bir rahatsızlıktan çok bir yardım olmasını umuyorum.

Birinci Oturum. 1892 Şubat 1892. Dr. ve Bayan.
AB Thaw ve Bayan Holmes. (Pr.XJJJL,587f.)

" ....[1.] Küçük bir çocuk buraya beyefendiye geliyor. elini başının üstüne koymuş. [Çocuk her zaman öyle yapardı.] Açık altın rengi saç. [Doğru] [Dr. T.'nin cebinde saçı var; on adım ötede duruyor.] Küçük çocuk. [Çocuk genellikle erkek çocukla karıştırılıyordu.]

" Phinuit [bir çocuğun sesiyle, 'R' için [Ruth, bebek. HH]: * Anneme bu kadar zahmet etmemesini söyle. [Burada ve daha sonraki zamanlarda, karın, boğaz ve başta büyük fiziksel sıkıntı ve ağrılar varmış gibi görünüyordu.] Burada çok ağrıyor. [Eller karında.] [Doğru Çocuk dizanteriydi, boğaz ağrısı vardı] Boğazım ağrıyor. Toz 1 Al onu. Hoşuma gitmiyor Al onu.' [Bizmut, iki haftalık tüm hastalık boyunca verildi ve her zaman sıkıntıyla verildi.] "

Çocuğun acısı devam etti mi, yoksa bir çocuk bunu ve sonrasında olanları kanıt amaçlı mı yapardı? "Ruhların" sıklıkla dünyalarındakilerin dünyevi acılarından kurtulduklarını ilan ettiklerini, ancak burada olduğu gibi acı çektiklerine dair işaretler de verdiklerini tekrarlamak faydalı olabilir. Bazıları bunu kanıt amaçlı yaptıklarını söyledi.

" Phinuit : 'Kıvırcık altın rengi saçlar.' [Saçları çok kıvırcıktı.] Phi nuit [R.1 için: 'Ben ölmedim. Ben ölmedim. Ben ölmedim.' Phinuit: 'Başım ağrıyor sol [Bayan Hl Sisi'ye Elini başıma koy. Boğazım çok kötü acıyor sol' [Duraklama.] Phi nuit [R. için] : 'Annemin neden benimle konuşmadığını anlayamıyorum Şişeye koymuyorum. Al götür.' Phinuit: 'Küçük kız Uzun açık renk saçlarım var. Eh—Eh—Eth—Ethie, Ethie, Ethie. [E'nin sesini değiştirir.] Bana anlatmaya çalışıyor. Net-tie. Ne-thie. [Bu Ruthie ismini hissetmek gibi görünüyor. Aşağıya bakın. HH] Anlayamıyorum Bir sorun var. Bu küçük çocuk konuşmayı öğrenemedi.' [Daha sonraki oturumda geçen birkaç kelime hariç, doğrudur.]

Ve yine de çok erken konuştu ya da Phinuit onun adına konuştu, bundan önce ve sonra.

ᵘ [2.] Phinuit [R için] : ' Beni kucağına al l •tara! Bakış! Bakışı gördüğümde, kalmayacağımı biliyordum. [On beş aylık bir çocuğun bilmesi için iyi bir anlaşma. HH] Kitabı! Kitabı istiyorum. Kitabı! Annemin benimle ■konuşmasını istiyorum. Annemle mi iletişim kurmaya çalışıyorum ? [Phinuit'in burada acıları veya sıkıntısı var.] Phinuit : ' Hiç bu kadar istekli birini görmemiştim. Perdeyi aşmaya çalışıyorum. Ama yapamıyorum' {Burada biraz mırıldanma.] Phinuit [R için] : ' Seninle konuşmak için çok uzun bir yol geldim, anne. Bütün eşyalarımı alıp kutuya koydular. [Doğru] Bundan hoşlanmadım Aman Tanrım 1 Bir de baba var.' Phinuit: ' Bu korkunç Bu küçük kız beni dışarı çıkaracak. Beni parçalara ayırıyor. [Büyük bir acı var anlaşılan.] Şu küçük buklelere bak! Ethiel Ethief Aman Tanrım! Aman Tanrım! [Daha fazla acı.] Ne görüyorum. Harry istemiyorum. [Bayan HJ'ye [Duraklama.] İşte ikisi geliyor! Bebek ve küçük kız [Doğru] Bebeği almaya mı gidiyor? Phinuit [R için] : ' O da burada. Ve Pm üzgün değil mi? Phinuit: 'Ellie —Ethie. [Phinuit'e ismin ilk harfinin R olduğunu söylüyoruz] Bu çocuklar ağlıyor, sana ulaşmaya çalışıyorlar. Örtünün arasından ulaşmak için mi? Phinuit [R için] : ' Sana bir kez geldim. [Ölümden yaklaşık altı hafta sonra, Bayan T. bir gece uyandı ve yatağın ayağına birkaç dakika süren hafif bir vuruş sesi duydu. Sabah bana bundan bahsetti.] Sık sık tekrar geleceğim. Bir ara beni göreceksin. Bak baba yazıyor. Babaya eve gitmesini ve düşünmesini söyle. [On sekiz aylık çocuk I Hızlı gelişiyorlar "orada" 1 H.HJ Babaya söyle Til de ona gelsin. Ona dokunacağım? Phinuit: ' Ret-tie. Ret-thie. [Phinuit'e otuz yıl önce ölen Dr. T.'nin annesine ait saat ve zincir verilir.] İşte bir bayan geliyor. Büyükanne! O da burada, çocuklarla. Büyükbaba bedende. [Bayan T.'nin babası yaşıyor.] Birine ulaşmak için böyle bir sıkıntı görmedim. [Başka bir duraklama.] ...Aman Tanrım! Bedende. Başka biri, olmak üzere. Seninle kalmaya geliyor. [Bu oturumda daha sonra gör.] Dişlerimde bir sorun var. [Bebek öldüğünde diş çıkarıyordu.] ... Beni kollarına al, anne. [Birdenbire?] Ve işte resmim! [Bayan T. Ruthie'nin resmini çizerken ilk] Güzel. Son şanstı. Her gün izledim. Ve sen hiç daha iyisini yapmadın mı? [Çok erken olgunlaşmış bir uzman 1 HH.] ... Phinuit: 'Kimin annesi İ Büyükanne. Küçük olanın Büyükanne dediğini duy.' ”

Eğer hala "küçük" idiyse, kız kardeşiyle kıyaslandığında büyümemişti; ikizdiler.

" Phinuit [R. için] : 'Babama bunu düşünmesini söyle ve yalnız kaldığında tekrar gel? [Ve ikisi de on sekiz aylıkken bunu doğal olarak söyleyemezdi. HJEL] ... Phinuit [etkileyici bir şekilde] : * Arkadaşlar, size bir şey söyleyeyim. Size bir başkasının daha kalacağını söyleyeyim . [Bayan T. başka biri olup olmadığını sorar.] Bir

simdi. Sadece bir tane.' Bayan T.: (Kalacak mı?) Phinuit: 'Kalacak. Bir tane daha! [Bayan EL sorar, 'Erkek mi kız mı? '] Phinuit:
* Ben küçük bir oğlan çocuğuyum. Üç kız kardeş! İkisi kalacak, ikisi gidecek, ama ölmeyecek!' [Duraklama.] [Bayan T.'nin o zamandan beri ikisi de kız olan iki çocuğu oldu, biri Ekim 1893'te, diğeri Eylül 1895'te doğdu] ... Phinuit [R için]: [1] Konuş benimle, anne Benimle konuşuyorum. Kalmak istiyorum. Burada olmadığımı mı düşünüyorsun? Babama söyle. [Nöbet tekrar verilir.] Nöbet. Büyükannenin. Ablamın elini başıma koy. [Kısa bir duraklama.] Ruth! İki Ruth! İki tane. Annemin büyükannesi.' [Doğru.] ... Phinuit [R için]:
* Büyük anneannem. Benim adaşım

On sekiz aylık çocuklar büyük büyük anne babalarını ve isim babalarını biliyor mu? Bunların çoğu telepati, peki ya dramatik nitelik?

“ Phinuit [Yüksek sesle]: ' Arkadaş IHOWA — Bana konuşuyor. Fısıldadığını duyuyorum. Yaklaşıyor.' [Phinuit burada yakın zamanda ölen bir arkadaşı için bir takma ad veriyor. Takma ad orada bulunan hiç kimse tarafından bilinmiyor. Soruşturma üzerine dul eşi, bunun annesi ve kız kardeşleri tarafından sıkça kullanılan bir ad olduğunu, hepsi ölmüş olsa da yaşayan hiç kimse tarafından kullanılmadığını söyledi. AB Thaw.] [Bayan Speer'in davasıyla karşılaştırın, s. 854. H.HJ
“ [8.1 H --. H ---. [Arkadaşın adını verme.]
“(Bayan T.: Bebekleri tanıyor musunuz?) Phinuit [yumuşak ve duygulu bir şekilde konuşarak]: 'Çok iyi, çok iyi' [Doğru.] ”

İkinci Oturum. Şubat ekimi, 1892. (Pr.XIII,541f.)

“ [R. Hodgson ve Bayan R. oturumun ilk kısmını yapacaklar; son yarıda hazır bulunanlar Dr. ve Bayan AB Thaw ve Bay*. Thaw'ın kardeşi, stenografi yazan Bay A. Dow.]
". .....Phinuit: 'Buraya gel, küçük kız, buraya gel. Bana diyor ki
başını okşamak için. [Dr. T.'ye] İşte bu Çok tatlı ve çok yumuşak konuşuyor. Buraya geliyor ve diyor ki—B kimdir—Berthie—Bertie—BEARTAICE. [Yaşayan çocuk Bea trice—kendi telaffuzu.] Ruth, Ruthie—Ruthie burada—Bu küçük kız... başka bir küçük kız getirdi Küçük Marjery—Marjaret Sen de babanla konuş.'”

Altı aylık bir bebeğin başına gelenler oldukça fazla; ve Phinuit her zaman İkiz kardeşi Ruth'a kıyasla onun "küçük olan" olduğunu iddia ediyor. Ayrıca onu sık sık yürüyen olarak tasvir ediyor.

"' .....İşte sana bir hanım geliyor. Resmini aldın
—onun çok büyük bir resmi. [Dr. T.'nin annesinin doğru

hali.] Ve geldi. Bedenindeki etki onu cezbetti. Bir dakika içinde onu uyandıracağım. Lütfen acele ettirmeyin. Çocuklar gönderilmekten hoşlanmazlar. Küçük olan gitti. Küçük Ruth burada benimle, boncuğunun her yerinde küçük, hafif buklelerle. [Dr. T.'ye] Başını okşatıyor. Ama iki kişi

 kal. Küçük Betty seninle birlikte bedende kalacak. Ve kalacak bir kişi daha olacak. Seninle birlikte iki kişi ve burada iki kişi daha olacak. Tam olarak yapamıyorum'— [Kırık.] ”

*** [Dr. T.'ye] ' Bu senin annen. Bu onun saati. O dedi ki, "W'ye [Dr. T.'nin babasına] bebeğin iyi olduğunu söyle-"**
[Anne erken doğumda öldü, ama baba da oturum sırasında ölmüştü.] [O zaman neden onunla görüşmedi, bir mesaj göndermek yerine) HH] [Ama Dr. Thaw'ın o zamanlar hayatta olan kardeşinin adı da W idi ----------. Aşağıya bakın.—RH] Bilmiyorum
bunun ne anlama geldiğini biliyorum...(Dr. T.: Hepiniz orada mutlu musunuz)) E. : 'Çok mutluyum. Oh, keşke ölüm olmadığına inanırsanız yaşayacağım ve sizi seveceğim. Bu küçük şeylerin sizi endişelendirmesine izin vermeyin. Beni üzüyor. Beni her zaman yaptığınız gibi anılarınızda saklar mısınız ve beni sizi gözetleyen biri olarak düşünür müsünüz. [Bayan T.'ye] Bu sevgili küçük kadın. [Ellerini Dr. ve Bayan T.'nin başlarına koyarak] Kim L——) Bilmiyorum. Sadece sizi seviyorum. Sizinle kalacağım.' R. [Bebek Ruth. HH] : 'Benimle konuşun. Betty'ye [yaşayan kız kardeş. HH] Onu sevdiğimi söyleyin/ (Bayan T.: Margaret nasıl görünüyor)) Phinuit: 'Sevgili küçük şey— sevgili küçük şey. İşte, onu okşayın ve baba, seviyoruz.' M. : 'Beni koluna alırdı. Onu görüyorum. Beni artık bedenen alamaz, ama ruhen alabilir, eğer isterse. Beni taşıdın, beni gördün. Beni tekrar göreceksin. Gerçekten, gerçekten, gerçekten ben' (Bayan T.: Seni görmek için ne yapabiliriz!) 'Anneciğim, canım ben Anneciğim, canım ben Seninle olacağız. Hiçbir şey yapma. Sabırlı ol. Yastığın ıslakken, dinlenemem Sen neşeliyken, ben mutluyum. Ağlama.—Bedenin içinde. O gözyaşlarını kurula ve endişelenme Bu iyi' ”

. Başlangıçta çocukların kelime dağarcığıyla ilgili olarak söylendiği gibi, altı aylık bir çocuğun verdiği bu tavsiye elbette son derece tutarsızdır ve ya Phinuit'in uydurma bir şey olduğunu (bu ne anlama gelirse gelsin) ya da diğer hayattaki bu hayattan çok daha hızlı gelişmeler olduğunu, ya da gerçekle yanlışın karışımından oluşan rüyaları ima eder.

***Üçüncü prova. 12 Mart* 1892. (Pr.XIII,545f.)**

“ [Dr. ve Bayan Thaw. Bay Alexander Dow kısaltma yazıyor.]
" .....' İşte bebek. Oh! Bu küçük bebeğe çok düşkünüm.
Bana artık benden korkmadığını söylememi istiyor. Seninle bedenimle konuştuğumu biliyor. Ne demek istediğimi biliyorsun) Ruthie'ye açıkladım.' (Bayan T.: Küçük Ruthiel) Phi nuit: 'Küçük bebek

Margaret. Çok mutlu. Bir buket istiyor—ona birkaç buket ver. [Bayan T. bebekler için birkaç küçük çiçek getirmişti, şu anda masanın üzerinde kağıt üzerinde duruyorlardı.] Çiçek, buket—bir buket ver. [Çiçekleri alıp

] Bu küçüğü için.' (Bayan T. : Bunları küçüğü için getirdim.) Phinuit: 'Bu küçüğü için. Diğeri için de istiyor—sadece iki ya da üç. Küçüğün şimdi nasıl konuşabildiğini bilmiyorsun. [Ama eğer konuşma konusunda yetersiz kalıyorsa, nasıl hâlâ "küçük" olabiliyordu? 1 Çok muhtemelen tamamen gerçek bir rüya. Belki s. 428-9 bu bağlantıyla ilgili ilgi çekebilir. HH] Bilirsin, bu şeylerin ruhunu—ruhsal olanı—alır ve ruhsal kısım onun için senin hayatın senin için olduğu kadar gerçektir.' M. : 'Bana gel, anne.' (Bayan T. : Onu bir görebilsem) Phinuit: 'Ne kadar parlak bir yüzü var! Gri-mavi gözleri var—büyük, dolgun ve güzel. Ben onlara mavi diyorum, gri-mavi. Ne kadar parlak ve güzel bir ağzı var! [Ml'nin doğru tanımı İkinizi de seviyor. Biliyor musunuz, aranızda çok güçlü bir bağ olduğu için çocuklardan yaşlılardan alabildiğimden daha fazlasını alabiliyorum. [Sık sık belirtildi. HH] ... Çiçek demetlerini ayırmamı ve diğer bebeğe vermemi istiyor. Ona şu kadar [ayırıcı çiçek] vereceğim ve onun da çok olacak. Her küçük için aynı şey.' R.: 'Güzel, güzel, güzel, güzel. Küçük mavi çiçekler nerede? Güzel, güzel, güzel.' Phinuit: 'Oh! Bu çok güzel bir bebek— Ruth—Çok, güzel, güzel. Bebekleri seviyor musun ...' (Dr. T. : Siz ne düşünüyorsunuz, Dr.?) Phinuit: 'Bunu söylüyor. Bebek, bebek, bebek. Bu küçük diyor ki—Çok, güzel, güzel, güzel, güzel. BEBEK —Konuşmasını duyabiliyor musun? 1 Konuştuğunu duyuyor musun? Bettie—Bettie—Bettie—Bettie diye seslenmeye devam ediyor. Şu küçük oyuncak şeyi bana ver. Bunu seviyorum—onu rahatlatıyor. Daha zeki iki çocuk görmedim. Midelerinde artık ağrı olmadığını biliyorsun.' (Dr. T. : Doktor, ruhsal bedende hiç acı çekmiyorlar mı?) Phinuit: 'Artık acı yok—acı yok.' (Dr. T.: Bizim burada büyüdüğümüz gibi mi büyüyorlar?) Phinuit: 'Aynı sayıda yılda, ama bu dünyada zaman yok. Hayat sonsuza dek devam ediyor. Yani ölüm yok. Size söylüyorum arkadaşlar, tıpkı bedende yaşadığınız gibi, ben de bedende yaşadım. Almanya'da, Paris'te ve Marsilya'da yaşadım. O manyaklar bu kadar aptal olmasalardı beni bulabilirlerdi. [SJP.R.'nin onun hakkında bilgi edinme çabalarına atıfta bulunarak.] Peki, Baby'nin baby, baby, baby diye seslendiğini duyuyorum.' [Bütün bu kelimeler—bebeğim—güzel—Bettie—Ruth'un hayattayken kullandığı aksanla söylenmişti. *Güzel* ilk kelimelerden biriydi ve o bunu sevdiği her şey için sürekli söylerdi. Mamma, Papa ve pussie dışında tek kelimeler bunlardı.] "

Bayan Thaw bana, bu bosalmalar ile hayattayken çocuğunun bosalmaları arasındaki mutlak benzerliğin, bunların çocuğun hayatta kalan ruhu tarafından yapıldığına ikna ettiğini söyledi. Ancak burada sürekli tekrarlanan bir gerçek var ki, küçük olanın birkaç kelimede

şüpheli derecede geniş bir kelime dağarcığına sahip olduğu görülüyor.

 [Bk. II, PL Ölümünden bu yana geçen ay sayısı dört— biri belki de Bayan Piper'ınki kadar kapsamlı. Ve yine de benzer şeyler rüyalarda sürekli olur ve bazı rüyalar gerçeği içerir.

" Phinuit: * Biliyor musun, elini alıp böyle okşuyor [Bayan T.'nin elini okşuyor] böyle. Onu yalan söylediğin kadar emin bir şekilde göreceksin. Perde kalkacak ve sen kısmen rüya gördüğünde bu iki küçük çocuğu görebileceksin. Bu bir rüya olmayacak. Gerçek olacak... [Dr. ve Bayan T.'nin alınlarını işaret ederek.] Çok büyük bir ışık görüyorum. Bu ışık ne! Bu ışık beresi ne [Oturanların medyum doğası! HH] Siz arkadaşlar, hayatınızda bir değişiklik yapacaksınız. Yapabileceğiniz en iyi değişiklik olacak. Bebek benimle konuşuyor. [Bir çocuktan çok erken gelişmiş bir zeka! Yine rüya karışımı, ama görünüşe göre doğru ve kehanetsel, ama muhtemelen sadece telepatik! HH] Farklı bir sokakta —tamamen farklı bir yerde. Güzel bir yer. Değişimi görüyorum. Tüm küçük detayları görüyorum. Ayrıntılı olarak görüyorum, ki tarif et. (Hepsi doğru]

"'Yanındaki o hanım kim! Hayır, şişman hanım. [Şişman değil] Küçük kızınıza çok iyi davranıyor [Yaşayan. HH1... Küçüklere bakıyor ve bazen huysuzlanıyor? (Bayan T.: Bebekler onu hatırlıyor mu!) [Hayatları boyunca onlardan sorumlu olan hemşireydi.] Phinuit: * Küçükler, ruh dünyasındaki bebekler onu çok iyi hatırlıyorlar... MJ kim! Annen sana söylememi söyledi.' [Hepsi doğru. Dr. T.'nin teyzesi.] (Dr. T.: Şimdi mutlu mu!) Phinuit: 'Küçük bir çocukken seni hatırlıyor. Annen bedenden çıktığında seninle birlikteydi? [Doğru] "

"Geldi" , "gitti" değil - çok dramatiktir, çünkü Phinuit'in tarafından gelmektedir; ve kötü dilbilgisi Dr. ve Bayan Thaw tarafından telepatik olarak aktarılmamıştır.

"'Ali— Ellie kimdir! Nellie kimdir! Bebek ona — ona Nellie diyor. [Daha önce sözü edilen hemşire.] Nellie! Bu, küçük için güzel bir anı, değil mi! Ne kadar da güzel, hafif bukleler! Her yerinde. Olabilecek en mükemmel küçük kız!... Onu yeni evde göreceksin. Senin için oraya gitmemi istiyor. Senin için daha iyi bir değişiklik olacağını söylüyor. Köşeye yakın olacak [yeni evin doğru hali] ve yukarı odaya çıkacaksın, bir uçuş önde olacaksın ve o odada bebeklerin sana geldiğini göreceksin. Bu bir tür—nasıl adlandırıyorsun! Bir oturma yeri. Bebekleri oraya alacaksın. Bir alacakaranlık akşamı orada kalacaksın. Sana gelecekler. Küçüklerin biraz gevezelik ettiğini duyacaksın ve çok geçmeden seninle olduklarını anlayacaksın. Eğer görürsen şaşırmam—' "

Bayan Thaw bana sık sık "patter, patter" sesini duyduğunu ama hiç görmediğini söyledi.

“'Annenin saçını kesmesi ne kadar da komik Ben [Dr. T.'nin annesinin her zaman yaptığı gibi saçını düzeltiyorum] Çok komik kesiyorum. O iffetin timsali; o, hiç görmediğin hendekteki mütevazı görünümlü kadın. Biliyorsun ki bedendeki ölüm dediğin şey doğaldır. Biliyorsun ki bu zordur, özellikle sevdiklerin perdenin arkasından geçtiğinde Ama onlar bedende olduklarından çok daha mutludurlar. Çünkü onları almak Tanrı'nın isteğidir, onlar yaşadılar. Bunları sana anlatıyoruz, çünkü bunları bilmen senin için doğru ve benim burada kullandığım gibi bir araç [yani medyum. HH] ruhen ne olduğumuzu açıklamak için kullanılacaktır. Ama bazen etkileri düzeltmek çok zordur ve sana elimden gelen her şeyi anlatıyorum ve o zaman bile herkes için zordur... Ona doğru bak. Bunun seni endişelendirmesine ve sağlığını etkilemesine izin verme. Küçük kadın, dik dur. Çok fazla egzersiz yapma ve tamamen serin kal. İstediğin her şeyi elde edeceksin. Bu, vücudunda sana yardımcı olacak. Bir arkadaşınla karşılaştığında ve onun deneyimini bilmesini istediğinde, bunu ona mükemmel bir sebep ile açıklayabilirsin. Kendi deneyiminle devam et. Seni dinlemek istemiyorlarsa onları rahatsız etme. Annen her dakika bana rehberlik ediyor.'”

„Çok az insan bu özgür iletişime (eğer iletişimse) dayanabilir veya bunu isteyebilir. Bazı insanlar, daha önce de belirtildiği gibi, ortamın durmasını isteyerek, ortamın her zaman kolayca yaptığı gibi, bunun üstündedir.

"' Ama burada—bir dakika bekle—Annie—Annie—hayır, Anna Elixa. İsmi bu. Geliyor. Anna Eliza. Thafa annesi, Eliza. Anna Eliza. Duydum [Bayan T.'nin ölmüş teyzesi Ona Teyze Eliza denirdi ve o zamanlar bizim için ilk isminin Anna J olduğunu bilmiyorduk... Bana bunu duyabilecek kadar akıllı olduğumu söylediler [Dr. T. bir öneride bulundu.] Senin yardımını istemiyorum, Ellen. [AD1'e Lanet olsun, adın ne İ Al '—[Gülüyor.] (Dr. T. : Neymiş o) Phinuit: 'Biliyorum. Ne olduğunu biliyorum.' [Gülüyor.] (Dr. T.: Peki, sana ne olduğunu söyle.) Phinuit: 'Ah, hayır. Yine de ne olduğunu biliyorum.' (Dr. T.: Söyleyin bize.) Phinuit: 'Eh, çok uzun bir isim ve er ile bitiyor.' (Dr. T.: İyi tahminler, Doktor!) Phinuit: 'Ah, tahmin ediyorum, am II Tahmin etmek ne kadar iyi bir adam! [Büyüler.] Alexander. Bunu nasıl buldun? Buna istediğin ismi verebilirsin. Bir isim verebilirsin. [Bu telepati mi, yoksa Phinuit şimdiye kadar çizilmiş en iyi dramatik karakterlerden biri mi? Eğer öyleyse, onu kim çizdi? Görünüşe göre Bayan Piper'ın bunu yapma gücü yokmuş. HH] Biliyor musun, eğer küçük kızın olmasaydı bunu asla öğrenemezdim. Küçük kıvırcık

saçlı olan. Benim için hecelemeye çalıştı

ama yapamadı. [On sekiz aylık çocuklar *bu dünyada* sık sık "hecelemeyi" denemezler ! HH] Kız kardeşine söyledi [Bayan T.'yi işaret ederek] ve bu hanıma sordu—küçük olanın bulmaya gittiği hanım—[Dr. T.'nin annesi ilk oturumda] ve ona söyledi ve sonra gelip benim için heceledi. Grace küçüklerinizle birlikte ve bana elinizi oraya koymamı sağlıyor—ve bedeninde babası tarafından hatırlanmak istiyor. [Hepsi doğru.] L kim -------? [Küçük harfle heceleme.] Annen az önce aradı
bana göre bu. Daha yakına geliyor. Ida'ya söylemeni istiyor—öyle görünüyor—Ida. Ohl L 1' [Dr. T.'s
kız kardeşinin her zamanki adı.]"

Dördüncü oturum. 13 Mart 1892. (Pr.XHI,553f.)

" [Bay Perkins oturuyor. Bay A. Dow yazıyor. Bayan Thaw odanın arka tarafında.]

" .....Phinuit Bay D.'ye: 'Aleck, sen daha fazla dikkat ediyorsun
"Ben ve yazmayı bırak.' [Not alıyordu. HH] ... (Bay P.: Hangi saatte doğdum?) Phinuit [sayarak]: 'Un, deux, trois, quatre [ona kadar]. Ah, saat ikide doğmuşsun. Birden başlıyoruz, bu karanlık; sonra iki.* [Gece mi gündüz mü olduğunu anlamayarak biraz karışıklıktan sonra gece ikide karar verir] (Bay P.: Babam saatin on bir olduğunu düşünüyordu.) Phinuit: * Annen bana ikide doğduğunu söyledi ve o zaman oradaydı ve bunu bilmesi gerekirdi. Eğer baban on birde doğduğunu söylüyorsa hata yapmıştır, mesele budur.' "

İşte dikkat çekici derecede dramatik bir bölüm. Melodramatik demek istemiyorum, sadece gerçekçi - icat edilmesi kolay olmayan türden bir şey

". ....Bawldin—Baldwin hakkında bir şeyler söylüyor. Ben
nasıl telaffuz ettiğini biliyorsun. Kim olduğunu biliyor musun? Sana sevgilerini gönderiyor ve onu biraz yanlış anladığını ve bunun çok kötü olduğunu söylüyor. Şimdi her şeyi yoluna koyabilirsin. Ve diyor ki 'George'a iyi bir adam olduğunu söyle ama beni anlamadı; bunu söylemelisin.' [Bay P. ve arkadaşı B., B'nin ölümünden önce aylarca yanlış duruş sergilediler.] . . . Fısıltıyla konuşan biri arıyor . George sana bir şey söyleyecek. [Bu arkadaşın adı, George Baldwin.] (Bay P.: Peki, dinleyeceğim.) Phinuit: 'Fred'e sor. O seninle birlikte; ona PM'nin tamam olduğunu söyle [Daha sonra doğrulandı. Fred, GB'nin yakın bir arkadaşı] Beni bitiren bir öksürüktü, verem, çünkü bununla

bayıldım [Doğru] ve siz arkadaşlar bana iyi davrandınız ama beni asla tam olarak anlamadınız; asla tam olarak anlamadınız. ... okulda öğretmenlik yaptım.... [G. B. aynı okulun hazırlık bölümünde öğretmenlik yaptı ... Buraya geleli çok olmadı. Sizi gördüğüme çok sevindim. Bakın, sizinle konuşmak istiyorum. Size söylüyorum, aramızda sadece bir perde var. Sizin için iyi zamanlar var çocuklar... Uzun zamandır buraya geldiğinizi görmüyorum. Umarım biriniz gelip beni görür [».«., aracılığıyla

Ch. XXXIII] *Eski Dostlar Tekrar. Phinuit Kehanetleri* 505 medyum. HH] Buraya geleceğimi düşünmemiştim —ama uyandım. İlk başta boğuldum ama şimdi daha iyiyim. İlk uyandığımda beni görseydin uyumazdın. Böyle uyanacağımı düşünmemiştim. Henüz aklın başında değil, bu yüzden arkadaşlarını tanımıyorsun. Seninle olacağım; tüm küçük zorluklarda sana yardım edeceğim. Seninle olacağım. İyi niyetliyim* (Bay P.: Bana onlardan bahseder misin! Senden sonra bayılan biri var.) Phi* nuit: [1] Bu bana fısıldayarak konuşuyor. İyi adam, iyi niyetliyim. Ne kadar da komik bir burnu var. Burnu biraz yukarı kalkmış gibi görünüyor. Ne demek istediğimi biliyorsun.' [Doğru] ”

Bayan Piper'ın bütün bunları "yaptığını" varsaymaktan daha saçma bir şey olabilir mi?

“ .....[Bayan T. annesinin eldivenini tekrar veriyor] ... ' O daha yakın

sana [Bay D.'yi, sonra Bayan T.'yi işaret ederek] Hangisiyle daha çok birlikte olduğunu anlayamıyorum ama ikinizden birine daha yakın.' (Bayan T.: Artık benimle yaşıyor.) Phinuit: 'Ah, sen bir evde yaşıyorsun ama diğerini başka bir evde görüyorum ve o seninle yaşıyor. [Bayan TJ'yi işaret ederek [Bay D.'yi işaret ederek] Seni çok seviyor.' (Bayan T.: Evet, benden daha iyi.) Phinuit: 'Ne saçmalık, senden daha iyi değil, kıskanma.' (Bayan T.: Kıskanmıyorum.) Phinuit [Bayan T.'nin başını ovuşturarak]: 'Hayır, ve sen yaşlılığında başlamayacaksın, değil mi? Sen iyi bir kız olacaksın Yatarak okumazsan iyi olacaksın...' (Bayan T.: Peki ya babanın işi?) [Phinuit hemen piyano tuşlarıyla oynuyormuş gibi hareketler yapar. Bayan T.'nin babasının icadı, piyano tuşlarına benzeyen tuşları olan bir dizgici.] Phinuit: 'Tuşları var. Üzerinde harfler olan tuşlar. [Doğru.] [Bay D., Bayan T.'nin yerini alır.] Ah, çok komik bir şey. Bunları o mu icat etti?) Eh, o harika bir adam. Çok faydalı olacak bir bahar eklemesi olacak ve birkaç aylık sıkıcılıktan sonra her şey yoluna girecek... Bunlardan bazılarını satacak... Bahar kısmını ekleyin ve iyi olacak. Bütün bu uzun çekiş ve sıkıcı zaman en iyisi içindi. [Şeyi başlatmak için uzun mücadele.] ... George Perkins. Adını ilk nasıl öğrendiğimi biliyor musun? Arkadaşlarından biri bana

adını fısıldadı. George iyi bir adamdır. Dürüst bir adamdır. George gerçek mavidir. Bunu ona söyleme; kendini beğenmiş olabilir.' (Bay D.: Kendini beğenmiş olacağına inanmıyorum.) Phinuit: 'Ben sadece eğlence içindeyim.' [Bayan T. Phinuit'in elini tutar] medyum. HH] (Çalışmamızda herhangi bir iyilik yapacak mıyız?) Phinuit: 'Bir değişiklik yapacaksın. Emily kim? Hayatını değiştireceksin. Orada olacağım. [Bayan T. eve vardığında, başladıkları okulun müdürünün Hristiyan isminin Emma olduğunu öğrendi. Bunu daha önce hiç duymamış veya görmemiştik, çünkü hanımefendi Bayan T. tarafından şahsen tanınmıyordu ve kabulü... oturumdan sonra tarafımıza ulaştı.] ...

506 *Hodgeon't İkinci Piper Raporu* [Kitap II, Bölüm IV Muhteşem olacak. Zihinle ilgisi var. [Bayan T.'nin gözlerini hissetmek.] Göremeyenlerin fiziksel varlığı. Körlere, cahillere fayda sağlamak için. Görme yeteneğini kastetmiyorum. [Dr. ve Bayan T. ücretsiz ilkokul ve anaokuluna başlıyor.] Margery orada olacak. Mamma, mama, seni seviyorum. Sakın. Ruthie orada olacak.' (Bayan T. çocuklara: Orada mı uyuyorsunuz!) Ruthie: 'Uyuyorum, uyanıyorum, oynuyorum. Uyanıyorum, uyuyorum, oynuyorum.' (Bayan T.: Yine benim için kapıyı çalmayacaklar mı!) R: 'Bettie'nin yatağına gidip senin için tık, tık, tık. Ağlama. Yaşıyorum. Buradayım. Anneme burada olduğumu söyle. Benim için papa'yı okşa. Posie—posie—posie.' Phinuit: 'Konuşun benimle, arkadaşlar, güçsüzleşiyorum. Konuşun benimle, sizi duyamıyorum.' (Bayan T.: Güle güle, Dr. Phinuit.) Phinuit [zayıf bir sesle]: * Daha yüksek sesle konuşun arkadaşlar, PM gidiyor.' ”

***Altıncı Oturum. 10 Mayıs* 1893. (Pr.XITI.KMf.)**

“Phinuit: 'Florence [Bayan Thaw. HH], seni gördüğüme sevindim. (Eh, seni gördüğümüze sevindik.) Iyi çocuk, doktor... Bazen seni görmek için uzun bir yoldan geliyorum. Tüp nerede 1 [Gramofona atıf.] ... Alva ile uzun bir konuşma yaptım. Bunu sana ve Sabrina'yı gördüğümde ona söylememi istiyor. Ona çok fazla üzüntü verdi ve bundan dolayı üzgün [Sabrina, Bayan Dow'dur. Alva, ölen ilk kocasıydı. Onun hakkında yapılan açıklamalar doğru.—RH] Ona bundan bahset, yoksa ona büyük bir haksızlık yapmış olursun. Çok büyük acılar çekti. Onu bu durumdan kurtarabilirsin (Ne yapabiliriz!) Ona içten içe ve ruhunun derinliklerinde ona özgürce ve açıkça verdiğini söylemesini sağla . Ruhunu kurtarmanın aracı sen olacaksın. Onunla konuştum.' [Alva'nın yaşadığı büyük sıkıntı ve affedilme ve daha yüksek bir seviyeye ulaşması için yardım görme arzusu hakkında ek açıklamalar.]...

“ (W nasıl ----bayılacak!) ' Uyuyacak,

ve uyandığında ruhunda olacak. Kalp duracak. Böbrekler bozuk. Her yerinde bozuk. İlgili herkes için en büyük rahatlamalardan biri olacak.' [Not.— Oturma sırasında Dr. T.'nin W'nin ölümünü beklemek için artık bir nedeni yoktu----------

iki veya üç yıl boyunca herhangi bir zamandan daha uzun bir süre, W ----------kronik bir durum olduğundan

astım hastası geçersiz.... 3 Eylül'de W kadranı, uykuda,

kalp yetmezliği, dört ay sonra. 22 Mayıs oturumunda ölüm zamanı * altı ay veya biraz daha az olarak belirlendi.'] ”

Onun görünümünü . bu kitabın 510 sayfasındaki on ikinci oturumda kontrol olarak görün. Altıncı oturum devam ediyor:

bugün Dr. H'den bahsedebilir misiniz !) [Duraklama.] ----------[4] Merhaba,

doktor. Bana yaptığınız tüm o güzel şeyler için teşekkür etmek istiyorum. Çocuklar iyiler. Bana gelen yok. Mezarla ilgili ne var, mezar (bilmiyorum.) Peki, onlara endişelenmemelerini söyleyin [Dr. H.'nin karısı neredeyse bir yıl boyunca bu durum yüzünden çok depresifti.

H.'nin bedeni gömülmeyi bekleyerek mahzende yatıyordu.] A hakkında bir şeyler söylüyor . [Kızının adını yazıyor.] Dışarı çıkıyor
tamam, ve bunu biliyorum. Şimdilik bedende kalacak. [H.'nin kızı A ----------o sırada tehlikeli bir şekilde hastaydı
zaman, ama bir sonraki ziyaretimizde krizi atlatmış olduğumuz görüldü.] Sizi gördüğüme sevindim, en iyi dostlarım. Sizi ilk gördüğümde bana büyük siyah noktalar gibi görünüyordunuz. Şimdi kendinize daha çok benziyorsunuz. [Oradaki ruhsal aktivitelerden bahsediyor], "sizin evreninizden daha yüksek bir aktivite yelpazesi yürütülüyor. Kelimeler ne kadar güzel olduğunu ifade edemez—vücuttaki şafak gibi," vb., vb. [Bu uzun konuşma Dr. H.'ye o kadar özgü ki Dr. T., konuşanın kendisi mi yoksa Phinuit mi olduğunu bilmek isteyerek şöyle dedi:] (Bana Dr. Phinuit hakkında bir şey söyleyebilir misiniz?) Ben kendim sizinle konuşuyorum, serseri. Onun adına konuşuyorum. (Eh, siz onun konuştuğunu düşünmemizi sağlamaya çalışıyorsunuz.) Ben sadece onun söylediklerini size anlatıyorum. Onu taklit etmeye çalışıyorum.'"

.. 19 Mayıs 1892'deki yedinci oturumdan itibaren bu dramatik dokunuşları ve bunları izleyen küçük dokunuşları kim yaptı (Pr. XIII, 570) ?

" [Dr. Phinuit fonografta kendi sesini dinliyordu, - 'Ah, sen iyi bir ihtiyarsın. Beni kayda aldın.' diyordu.]
" [Fonograf 'Dışarı çıkıyorum' diyor.] Yani dışarı çıkıyorum. Ha, na, bu iyi."

***Sekizinci Bitting. Mag 20th,* 1892. (Pr.XHI,570f.)**

" [Bay L. Dow oturuyor/]
" .....(Ya Medium? Öksürüğü var) 'Benim Ben'
dium? Öksürüğü var, öyle mi? Peki, ona yarım bardak kaynar suya yarım ons terebentin koymasını ve onu solumasını söylüyorsun (Kol altındaki sıkıntısı için ne?) Oh, bu kötü kan. Bir tonik onu dağıtır. Ona iki ons kına tentürü; dört ons Fransız diyalizli demir ve dört ons basit şurup veriyorsun . Yemekten yarım saat önce bir çay kaşığı ver' "

Ve Phinuit tıp bilmiyordu! O Bayan Piper mıydı?

***Dokuzuncu Bitting. Mag 22nd,* 1892. (Pr.XDI,572f.)**

"Çocuk bakıcısı, Bayan Thaw'ın çocuklarının dadısı Misa Ellen Heffern.

" .....Bana şunu söylememi söyledi [Verilen nesne, Bakıcının annesinin saçı olduğu varsayıldı. Ancak, bu bir *Agnus* Dei'ydi.] ... [Bayan Heffern, bir paket içinde oturuma birkaç eşya getirdi.... *Agnus Dei..* . kağıda sarılıydı ve bu özel paketin annesinin saçını içerdiğini varsaydı....—RH, 1898.1 Bunu oraya koy . Oraya koy

ve giy, [parmağını bakıcının boynundan aşağı doğru iterek] tıpkı sana söylediği gibi. [Bayan Phinuit'in bu konu hakkında yanıldığını söylediğinde kağıt yırtılıp *Agnus* Dai gösterildi.] [Doğru. Annesi bakıcıya giymesini söylemişti] ”

Daha sonra Dr. ve Bayan Thaw oturuyor.

Aşağıdaki tüm dramatik olaylar (Pr. XIII, 575-6) telepatik ve bölünmüş kişilik teorilerini zorlamaktadır:

“ [Phinuit, *Harry'e* aynadaki yazıyla iki kez yazar. (Harry, Dr. Thaw'in kardeşlerinden birinin adıdır.—RH.) Daha sonra el başka bir 'etki' tarafından ele geçirilmiş ve Phinuit'in iletişim kuran istihbarata ara sıra şuna benzer yorumlar yaptığı sırada aşağıdakiler yazılmıştır; *Eğer benimle gelirsen sana arkadaşlarını göstereceğimi söylemiştim, ihtiyar aptal*... ' O bir katır kadar inatçıdır.*... ' Bana vurma,' vb.]... [Phinuit daha sonra ' elini geri almaya çalışır.*] Onu elimden aldım. [Bayan Tl'ye Ne için endişeleniyorsun? (Sana gitmek istiyorum.) Ne? (Bazen bebeklere.) Oh, sen *kötü, kötü* küçük şey, vb. [Dr. Thaw'a. HH] Dr., onu bundan daha iyi düzeltemez misin? Endişelenmeyi bırak. Endişelenecek bir şeyin yok. Uyu.... (Bazen onları o kadar çok görmek istiyorum ki.) Ah, bebek gibi davranıyorsun. Gel buraya canım, gel. Şu kıvırcık saçlıya bak. [Dr. T.'ye] Annen yakaladı onu. Üstünden atlayışını gör. [Dalga geçme.] Onu göremiyor musunuz, aptal aptallar? (Hayır.) Onu görebiliyorsunuz , değil mi Hodgson? (Hayır.) Hıh. [Okur, daha önce Phinuit'in sözleriyle çocukların sözlerinin karıştırılması hakkında söylenenleri hatırlayacak kadar iyi olabilir. HH] Anneye p-tee, p-sse, mutlu küçük Ruthie'yi söyle. Bir buket getir. Bu bir ruh buketi. Endişelenme anne. Dranma, diyor. Ruth, dranma, endişelenme papa, endişelenme *sen* [Bayan T.'ye) pt-tee, pt-tee. [Bayan Thaw'un bana bu boşalmalar hakkında söylediklerini hatırla. HH] [Phinuit ayrılır—ağır nefes alır.] Pttee. Pttee. (Küçük bebek. Nasılsın bebeğim?) Pt-tee. (Küçük Margaret seninle İ) Pt-tee. [İşaret parmağıyla yukarıya ve bir tarafa doğru resmi işaret eder. El kalkar, Öfke işaret eder, titrer ve el batar.] ”

Hodgson bu sahne hakkında şunları söylüyor (Pr. XIII, 385):

“Not alıyordum, Bayan Piper'ın biraz yanında ve kısmen arkasında oturuyordum, Dr. ve Bayan Thaw ise başları biraz eğik bir şekilde onun önünde oturuyorlardı. Phinuit görünüşe göre 'sola' dönmüştü ve onun yerini Ruthie almıştı, *pttee pttee diye fısıldamaya başlamıştı.* El kalktı ve biraz

çapraz bir şekilde döndü ve işaret parmağını uzatarak odanın uzak tarafındaki bir resme işaret etti. Thaw'lar bu hareketi, dikkatlerini çekene kadar görmediler, yukarı baktılar ve işaretin yönünü takip ettiler. El daha sonra titredi ve battı. Dr. Thaw şunları kaydetti: 'Ruthie'nin hayatının son ayında onu bu oturumun yapıldığı odaya -yatak odamıza- götürmek düzenli bir sabah geleneğiydi ve o her zaman, elin oturma sırasında yaptığı gibi, *bir* parmağıyla işaret ederdi

Bölüm XXXIII] *Bebek. Resim* 509'da pantomim yapın (bir bebekle alışılmadık bir durum) ve "pt-tee, pt-tee" deyin, tıpkı oturma ting'de olduğu gibi. Bu küçük olay, altı ay önce bebeğin ölümünden beri bakıcıların bilinçli zihninde olmamıştı . Bayan Piper, gerçek oturma zamanına kadar o odaya hiç girmemişti. Odada başka birçok resim vardı, bunlardan ikisine Bayan Piper'ın eli, bebeğin her zaman fark ettiği belirli resimden daha kolay işaret edebilirdi.'"

Ama dokuzuncu oturuma dönecek olursak:

" [Phinuit geri döner.] Bebek gelmek istedi. Yaşlı kadın düşmesin diye arkasından dikildi. Bu kadar sabırsız olma , küçüğüm, bir dakika bekle canım. Çiçek için anneye teşekkür et. Başka bir gün çiçeği tekrar getir. Hiç ağrısı yok - dişi yok. Çok mutluyum. Artık ağlama. (Ve küçük Margaret!) Küçük olan pek iyi konuşamıyor. Küçük Margaret, Margie, güzeller, tıpkı çiçek açmış çiçekler gibiler. (Aman, ikizlerdi. Neden diğeri kadar iyi konuşamıyor!) Çok konuşmuyor. Konuşması farklı; o kadar net konuşamıyor. Ben anlayabiliyorum ama sen anlamazsın. Küçük da da da dada."

Simdiye kadar öne sürülen birbirini dışlayan açıklamalardan biri, Margaret'in Ruth'tan altı ay daha az burada yaşamış olmasıdır.

" (Neden parmağını kaldırdı Î) Pt-tee, Pt-tee. Vücudunda yaptığı şey buydu. Annen, bebeğin bunu yapmasını sağladığını, böylece onun bebek olduğunu anlayacağını söylüyor."

Onuncu Oturum, 23 Mayıs 1899. (Pr.Xm,577f.)

" [Hazır bulunanlar: Dr. ve Bayan Thaw. RH not alıyor.]

" [Phinuit, Bayan Thaw'a. HH] ' Pekala, küçük kız, endişelenmeyi bıraktın. Lütfen gidip kendine birkaç arkadaş bul. (Küçük Betty'mi sana getirmek istiyorum.) [Hizmetçi Nellie, Bayan T.'nin küçük kızı Beatrice'i getirir.] Hal Güzel küçük kız, buraya gel. İşte bebek geliyor. İki bebek. Bana Ruthie'nin oyuncaklarını ver. [Tespih.] Bebeğe bak. Onun için çok ağır. [Tespihi Bayan T.'nin başına, kendisi ile Betty'nin

arasına koyar.] Gördün mü! Bu küçük Margaret Baba, baba, baba. Ptee, pesy, Nanna, Nanna. [B.'nin saçını okşar.] Pttee, pttee, pttee. [Phinuit gider, Bebek gelir. Parmak resmi işaret eder.] Pttee—pttee, vb. Orada, orada, vb. [B.'nin elini Bayan Piper'ın başı, B.'nin saçını okşuyor, vb., tekrar resme işaret ediyor, 'Pttee, ptt-ee.' Elini Dr. T.'nin başına koyuyor ve okşuyor] g'hinnit geri dönüyor. Bayan T., B.'yi uzaklaştırıyor.] Ruthie istiyor

Küçük olan kalacak... Elaine kim! [İsmini söylerken zorlanır.] O da W -----■. Bedenindeki W.' (Konuşan kim!)

Dr. H. : * George William... Andre Valliere, George'a iyi olduğumu söyle, Whiskers'ı gördüm.' [' Alfred Howell'ın köpeği, o zaman ölmüştü.'—Dr. Thaw, 1896.] ”

Bunu kısmen, VII. Bölüm'de köpeğim Laddie'nin ve onun öncülü Whiskers'ın anılmasını istediğim için saklıyorum.

On Birinci Isırık. 29 Mayıs 1802. [BH not alıyor.] (Pr.XHI,57W.)

Thaws'ın hemşiresiyle bir görüşmeden sonra, kendisi de o iyi kadın kadar İrlandalıydı

" .....Kontrolün değiştiğine dair belirtiler vardı"

Bayan Piper'ın eli bıyığını çeker gibi çekerken, saçlarını alnından geriye doğru iterken ve benim [Hodgson'ın. HH] yüzümü çevirirken uzun bir sessizlik oldu. Dedim ki * Merhaba, kim var orada İ Ne oldu? Neden konuşmuyorsun İ' Sonunda ses geldi, görünüşe göre Phinuifs'inkinden çok farklıydı: 'Bu en komik şey—alabileceğimi sanmıyordum—mümkün olamaz Sonunda buraya geldim. Eh Eh! Eh. Buraya geldiğimden beri çok değiştin, muazzam. Beni tanımıyorsun, değil mi? George Pelham'a özel mesaj atıyorsun.'”

Bir süre GP'nin tanımadığı kişilerle görüşmeler ayarlamıştı, (o zamanki gelişim aşamasında?) onları aramaya meyilli olmazdı. Daha sonra görünüşe göre herkese yardım etmek için elinden geleni yapmaya çalıştı.

“Bu olay, GP'nin babası ve annesiyle yapılan görüşmeden yaklaşık iki hafta sonra gerçekleşti. Stenografik olarak raporlanan görüşme dizisi, takip eden Kasım ayına kadar başlamadı. Uzun bir konuşma başladı, bu görüşmede son görüşmelerde bir veya iki belirsizliğe değinildi, ancak esas olarak GP'nin ölümden hemen sonraki deneyimleri, ilk izlenimler, arkadaşlarıyla konuşma kaygısı vb. ile ilgiliydi. Bunların neredeyse hepsi fonografa söylendi ve neredeyse hiç not alınmadı. Ne yazık ki daha sonra fonografik kaydın bize burada ve orada sadece birkaç dağınık kelime verdiğini gördük...

GP'den fonografa konuşmasını istediğimde, 'Fonografın ne olduğunu biliyorsun, ben * 'Elbette biliyorum. Hodgson, buraya geldiğimden beri çok akılsız olduğumu düşünüyor olmalısın.' dedim."

Telepati ve bölünmüş kişilik !! 1

On İkinci Işırık. **[Öncekinden bu yana yedi aydan fazla . HH] *Ocak* lfltk, 18»8. (Pr.XHl,580f.)**

" [Dr. ve Bayan Thaw oturuyor. AD kısa notlar alıyor.]

" Phinuit: ' O Florrie. [Bayan Thaw. HHl Sizi gördüğüme çok sevindim. Nasılsınız? Doktor nerede? (Ben buradayım.) Phinuit: 'Buradasınız, sizi gördüğüme çok sevindim. ...Al, bebekle konuş. Yanında bir beyefendi var. Kim o— kim o— O beyefendiyi olabileceği kadar iyi tanıyorum. O, size bedenden çıkacağını söylediğim beyefendi. O W. ----------O, kardeşiniz W. ---------[Bkz. s. 506.]